

ឯកសារតម្ពីព្រះតិ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះតិ៍ត្របិដកដប៉ុន ។

ឯកសារតម្ពីព្រះ វិត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទៅបចំធ្វើទៀតដោយ គេ៣ទំព័ន៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងថ្នៃកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

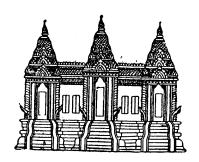
> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីងវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន៩ជាយ ឬនប្រុស ម៉ាន់សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងក៏ក្រក់លែងអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចឥ៍ណ (ភ្នំ ពេញ)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សទ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំទិត្តានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុមេធាធីតា (ស.इ.អ)
- លោក ដឹម-ជា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង យឿន (កូទេវី)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានជ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំវី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុបាសិកា កោ សេង (ភ្នំ ពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាវនីរាដ, ចាន់ណា សុធាវនិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូលេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូត៖")
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន វចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ኛ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- -កញ្ញា ឃឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្វេង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុវណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.ร.អ)

र्जुः रिक्छिरीक्षकार्थः स्थ्येत्रकार्थः स्थायेत्रकार्थः स्थायेत्रकार्थः स्थायेत्रकार्थः स्थायेत्रकार्थः

បោះពុម្ពលើក ទី-១

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ಣ. ಆ. ೬ರಂದ

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងមផ្គង់ស្មារពីស្ងូត្រព្រះធមិនទ្ហិសជ្ជនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃថិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វូត្រចេញពីជម្រៅដ្ឋូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះថ្ងៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះថ្ងៃចិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ ចកច្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធមិខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ភជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដូងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកថ្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងឡេវត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្វូនគម្ពីរព្រះត្រៃចិដកពេលនេះ គឺជានិចិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងចិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、順りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ (南伝大蔵経) 復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 世話人 松永 然道 有馬 実成 事務局長 篠原 鋭一 伊藤 佳通 渡井 奎一 杉谷 義純 茂田 真澄 前田 利勝 中島 教之

永 六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace—loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta

The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

អភិជម្មីជំជកា

វិភ័ឌ ឥតិយភាក

ದ ಹಿ

ಣ.ಸ. bರಂದ

អភិធម្មចិដ្ឋក

វិភង្គស្យុ តតិយោ ភាគោ

សំក្លាបទវិវាង្គោ

- (a) បញ្ចូ សិក្ខាបធានិ ខាណាតិខាតា ប់មេណឺ-សិក្ខាបនិ អនិញ្ញានានា ប់មេណឺសិក្ខាបនិ កាមេសុ មិញ្ញា ប់មេណឺសិក្ខាបនិ មុសាវានា ប់មេណឺ-សិក្ខាបនិ សុរាមោយមជ្ជប្បមានដ្ឋានា ប់មេណឺ-សិក្ខាបនិ ។
- (២) ឥត្ត កេតមំ ខាណាតំខាតា ប្រមណី ខិត្តិ សិក្សាបនិ ។ យូស្មី សមយេ កាមា ខេំ កុសលំ ខិត្តិ សូប្បន្និ ហោតិ សោមនស្បស មាកតំ ញាណសម្បយុត្តិ ខាណាតំខាតា វិរមន្តស្ប យា តស្មី សមយេ ខាណា-តំខាតា អាតេ វិរតិ បដិវិរតិ ប្រមណី អក់វិយា អការណំ អន់ ជ្ញា បត្តិ បែលអន់តិក្តា ខេ សេតុឃា-តោ ឥនិ វុច្ចតិ ខាណាតំខាតា ប្រមណីសិក្ខាបនិ

អភិធម្មចិដ្ឋក

វិភង្គ ពតិយភាគ

សិក្ខាបទវិភង្គ

- (๑) សិក្ខាបរ ៩ គឺ សិក្ខាបខ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកកិរិយា
 ញាំជសត្តមានជីវិត ឲ្យឆ្នាក់ចុះកន្ទង៍ ๑ សិក្ខាបខ គឺ ចេតនាជា ហេតុ
 វៀរ បាកកិរិយាកាន់យកនូវវត្តដែលគេមិនបានឲ្យ ๑ សិក្ខាបខ គឺ
 ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកកិរិយាប្រព្រឹត្តិខុស ក្នុងកាមទាំងឲ្យាយ ១
 សិក្ខាបខ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកកិរិយា ពោលនូវពាក្យកុហាក ១
 សិក្ខាបខ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកកិរិយា ពោលនូវពាក្យកុហាក ១
 សិក្ខាបខ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកកិរិយា ពោលនូវពាក្យកុហាក ១
- (៤) បណ្តាសិក្ខាប ទំន័ ៩ នោះ សិក្ខាប ខ គឺ ចេត នាជា ហេតុ

 វៀវ បាកករិយាញ៉ាំងសត្វមានដីវិត ឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ទឹង តើដូចម្តេច ។

 ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាកាមាវចរកុសល ច្រឡំដោយ សោមនស្ស សម្បៈ

 យុត្តដោយញាណ កើត ឡើង ក្នុងសម័យ នោះ ការរៀវ ការចៀសវាង

 ការរៀវស្រឲ្យះ ការប ណ្តេញនូវ ចៀវ បាក់បាណាតិបាត គឺការមិនធ្វើ

 ការមិនសាង ការមិន ល្មើស ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ងេវលៃ ការសម្ងាប់ ហេតុ

 ណា របស់បុគ្គលដែលវៀវ បាក់បាណាតិបាត នេះ ហៅថា សិក្ខាប់ខ

អភិធម្មបំដីកេ វិកស្ដោ

អៅសេសា ១ញា ប់រមណិយា សម្បយុត្តា ។ តត្ត ភេតម[ំ] ខាណាត់ខាតា ប់មេណីសិក្ខា<mark>ប</mark>នំ ។ យស្មី សមយេ ភាមាវចាំ ភុសលំ ច័ន្ត្តំ ឧប្បន្នំ ហោត៌ សោមន្ស_{រ្}សេហក់នំ ញាណសម្បី<mark>យុន្តិ៍ ភ</mark>ា-ណាតិទាតា វ៉ាមខ្ពស្ស យា នង្មុំ សមយេ ខេត-သာ ပါကွေးအေးသား ပါကွေးအယ်ဆေးရှို့ နံမိ ဒုံဌာနာ ဓာလက-្ មហាតា វេរមណ៍សិក្តាប់ជំ អ**េសេសា ជម្មា ចេត**-ស្យ សម្បីហុត្តា ។ ឥត្ត កាតម ទាណាត់ទា-តា ប្រមណ្ឌិសិត្តាខ្ពុំ ។ **យុស្មុំ សុម**យេ ភា-មាន ត្រុមលំ តិទ្តុំ ឧប្បន្នំ ហេត សោមនុស្ស-မာဏလိ ကျာလေသည့်တာရှိ တောလကြေးကိုး-នដ្ឋសុទ្ធ នសេច្ច ១ សេ<mark>ត្ត សេត្ត សេក្តិសេត្ត</mark> ទេ នន់ វុឌ្ធ ទាណាទី១៣ ៤៩**លើ**សិត្តា**ខនំ ។** ്യ കടുന്നു. പ്രത്യാന് വി<mark>ദേശ് ന്നൂനങ്ങ് ന</mark>

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

គឺចេតនាជាហេតុវៀវ ចាកករិយាញ៉ាំងសត្វមានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ងង ធម៌ ទាំងទ្យាយដំសេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយ ចេតនាជាហេតុវៀ ។ មណ្តាស់ក្ខាបទទាំង៩ នោះ ស់ក្ខាបទ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ ហក ករិយាញាំងសត្វមានជីវិត ឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ទង តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា ចិត្តជាភាមាវិចរកុសល ច្រឡះដាយ សោមនស្ស សម្បយុត្តដោយ ញាណ កេតៈឡីង ក្នុងសម័យនោះ ការគិត អាការគិត សេចក្តីគិត ណា របស់បុគ្គលដែលរៀរ ចាក់ចាណាត់បាត នេះហៅថា សិក្ខាប់៖ គឺចេតនាជាលេតុវៀវ បាកកិច្ចិយាញ៉ាំងសត្វមានជីវិត ឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ទង ធម៌ទាំងទ្បាយដ់សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយ បេតនា ។ បណ្ដា សិក្ខាបទព៌ង៍ ៩ នោះ សិក្ខាបទ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀវ ចាក់កិច្ចា ញាំងសត្វមានជីវិត ឲ្យធ្លាក់ពុះកន្ទង គេដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាតាមាវិចរកុសល ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ កើតឡើង ក្នុងរេម័យនោះ ការពាល់ត្រវ ។ បេ ។ ការផ្គង់ឡើង ការ មិនរាយមាយ របស់បុគ្គលដែលរៀវ ចាក់ចាណាតិចាត់ នេះហៅថា សិក្ខាបទ គឺបេងនាដាហេតុវៀវ ចាកកិរិយាញាដែសតូមានជីវិត ឲ្យពួក ចុះកន្ទង៍ ។ បណ្តាសិក្ខាបទទាំង ៩ នោះ សិក្ខាបទ គឺចេតនាជា ហេតុវៀវ ហក់តំណៃញ៉ាំងសត្វមានជីវិត ឱ្យព្ទាក់ចុះមន្ទង តើដូចម្ដេច។

សិក្ខាបទវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

យស្មី សមយេ ភាមាវេទ ំគុសលំ ខំទ្តំ ឧប្បន្នំ ហោតិ សោមឧស្សសហគត់ ញាឈសម្បូលុត្តិ សសខ្លាំបន ។ មេ។ សោមនុស្សសហក់នំ ញាណសម្បយុន្ត៌ ។ មេ។ လောမာနည္သည္မွာကို ကာလက္သည္ကြင္ရွိ လလည္ဆိုက္မ ។បេ។ ៤បេក្ខាសហឥន ញាណសម្បយុន្ត ។បេ។ ४-បេត្តាសហក់នំ ញាណសម្បយុន្តិ សស*ឡ*បែល។បេ។ នុ ខេត្តាសហឥន ញាណវិទ្យយុន្ត ។ ខេ។ ឧ ខេត្តា-សហឥតិញាណវិហ្សុយុត្តិសសវ្ទារេខ ទាណាតិទាតា វិទេន្**ស**្រយា តស្មឹ សម យេ ខាណាត់ខាតា អាវត់ វ៉ាត់ បឌ់វ៉ាត់ ប្រមណ៍ គក់រំយា គករណ៍ អនជ្ឈបត្ត ប្រហមន្ទ្ឋ មេន្សា ខេត្ត ស្ត្រ ខេត្ត ទាតា បារមណ៍សំគ្នា១ជំ អ សេសា ឧញ្ បារមណ៌-យា សម្ប្រ_{ុំ}គ្នា ។ ឥត្ត កាត់មិ ខា ឈាត់ខាតា ប់រម-ណុំអំគ្នាប់ខំ ។ យៈអ្វី សមយេ ភាមា ប៉េ គុសលំ ចំតួ ឧប្បន្ន ហោតិ ឧបក្ខោសហក់នំ ញាណវិប្បយុត្ត សសង្ខាប់៖ ខាណាទំខាតា វ៉ាមន្សព្ទ យា ឥស្មឹ **សម**ៈ យេ ខេត្ត សញ្ចេត្ត សញ្ចេត្តិ ។ ខំ វុទ្ធិ

សិក្ខាបទវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាភាមាថៃវកុសល ច្រឡំដោយ សេមនស្ស សម្ប-យុត្តដោយញាណ ប្រកបដោយសង្គារ ។ បេ ។ ប្រឡាដោយសោម-នស្ស ជ្រាសថា កញ្ញាណ ។ បេ ។ ប្រឡដោយ សោមនស្ស ជ្រាសថា ក ញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ ។បេ។ ប្រឡំដោយ ១បេក្ខា សម្បយុត្តដោយ ញាណ ។បេ។ ច្រឡំដោយទបេក្ខា សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រភបដោយ សង្ខារ ១ បេ។ ប្រទ្បិដោយ ១ បេត្តា ជ្រុស ហកញាណ ១ បេ។ ប្រឡំដោយ ទបេក្ខា ប្រាសហកញាណ ប្រកបដោយសង្ខាវ កើត**ឡើ**ង ក្នុងសម័យ នោះ ការរៀវ ការចៀសវាង ការរៀវស្រឡះ ការចណ្ដេញនូវនៀវ បាក *បាណាត់បាត គឺកាម៉េនធ្វើ ការមិនសា*ង ការមិនល្មើស ការមិនប្រព្រឹត្តិ កន្ទង់វេលា ការសម្ងាប់ហេតុ ណា របស់បុគ្គលដែលវៀរចាក់ចាណាត់បាត នេះ ហៅថា សិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀវ ចាកករិយាញ៉ាំងសត្វមានជីវិត ឲ្យឆ្នាក់ចុះកន្ទង់ ធម្មិត្តធំឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយចេត-នាជាហេតុវៀវ ។ បណ្តាស់ក្លាប ព ផ ៥ នោះ ស់ក្ខាប គើចេតនាជាហេតុ វៀវ ហកករិយាញ៉ាំងសត្វមានជីវិត ឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ទង តេដូចម្ដេច ។ ក្នុង សម័យណា ចិត្តជាតាមាវិចរកុសល ច្រឡំដោយ ១ បេត្តា ព្រុស ចាក់ញា ណ ប្រគបដោយសង្គារ កើតទ្បើង ក្នុងសម័យ នោះ ការគិត អាកាវគិត សេចក្ដី គិត ណា របស់បុគ្គលដែលរៀវ ១កពុណាតំពុត នេះ ហៅថា សិក្ខាប

អភិធម្មបំពីពេ វិភង្គោ

ទេសាធិទេត បើមេណីសិក្ខាប់ អើសេសា ជម្មា ខេត់ខាយ សម្បយុត្តា ។ តត្ត ភាគមិ ខាណាតិខាតា បើមេណីសិក្ខាប់ ។ យូស្មី សមយេ ភាមាច់ ភាសប់ ចំត្តិ ឧប្បដ្ធិ យោតិ ឧបក្ខាសហក់តំ ញាណវិប្បយុត្តិ⁽⁾ សសង្ខាវេធ ខាណាតិខាតា វិវៈ មន្តស្ប ៩ស្បា ។ បេ ។ បក្តាយោ អវិក្ខោប់ខា ឥនិ វុច្ចតិ ខាណាតិខាតា បើមេណីសិក្ខាប់ខំ ។

(៣) តត្ត គេនទំ អនិញ្ញានា ប្រមណីសិក្ខារៈ
បនំ ។ បេ ។ គាមេសុ ទំប្បាញ ប្រមណីសិក្ខារៈ
បនំ ។ បេ ។ ទុសវានា ប្រមណីសិក្ខាបនំ
។ បេ ។ សុកមោយមជ្ឈម្យានដ្ឋានា ប្រមណីសិក្ខារៈ
បនំ ។ យូស្មី សមយេ កាទារ់ខាំ កុសលំ ខំត្តំ
ឧប្បន្នំ ហោតិ សោមឧស្សសហកត់ ញាណសម្បៈ
យុត្តិ សុកមោយមជ្ឈប្បមានដ្ឋានា ប្រមត្តស្ប យា
តូស្មី សុខយេ សុខដ្ឋានា ខ្លាំង សា
តូស្មី សុខយេ សុខដ្ឋានា ខ្លាំង សា
តូស្មី សុខយេ សុខមេខដ្ឋានា ខ្លាំង សា
តូស្មី សុខយេ សុខមេខដ្ឋានា ខ្លាំង អា
តំរិះតំ

^{🔸 🤋 .} ញាណសម្បយ្យត្តភ្នំ ទិស្សត្តិ ។

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

គឺចេតនាជា ហេតុវៀ ហេតុវិយាញ៉ាំផ្លស់តូមានដ៏វិត ឲ្យឆ្នាក់ចុះត់ន្ទន៍
ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយចេតនា ។ បណ្តា
សិក្ខាបទទាំង៩ នោះ សិក្ខាបទ គឺចេតនាជា ហេតុវៀវ ហាក់វិយា
ញ៉ាំងសត្វមានជីវិត ឲ្យឆ្នាក់ចុះកន្ទង់ តើដូចម្តេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្ត
ជាកាមាវិបរកុសល់ ប្រកបដោយ មេក្ខា ជ្រាស់បាកញាណា ប្រកប
ដោយសង្ខាវ កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ការប៉ះពាល់ ។ បេ។ ការ
ផ្គង់ ទ្បើង ការមិនរាយមាយ បេសបុគ្គលដែលវៀវ បាក់ជាណាតិជាត
នេះ ហៅថា សិក្ខាបទ គឺចេតនាជា ហេតុវៀវ បាក់វិយាញ៉ាំងសត្វមាន
ជីវិត ឲ្យឆ្នាក់ចុះកន្ទង៍ ។

(៣) បណ្តាស់ក្លាបទទាំង ៤ នោះ ស់ក្លាបទ គឺចេតនាជាហេតុ
រៀវ បាកកំរិយាកាន់យកនូវវត្តដែលគេមិនបានឲ្យ តើដូចម្ដេច ។ បេ ។
សំក្លាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀវ បាកកំរិយាប្រព្រឹត្តិខុស ក្នុងតាមទាំង
ឡាយ ។ បេ ។ សំក្លាបទ គឺចេតខាជាហេតុវៀវ បាកកំរិយាពោល
នូវពាក្យកុហក ។ បេ ។ ស់ក្លាបទ គឺចេតខាជាហេតុវៀវ បាកកំរិយាពោល
ជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺជីកនូវទឹកស្រាំង៍ គឺសុពនិងមេយែ ។ ក្នុង
សម័យណា ចិត្តជាភាមាវចរកុសល ប្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ការវៀវ ការចៀសវាង

សិក្ខាបទវិភាង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

ជន្សាន ព្រេនហ្គា អង្គរ្ទាល អង្គរស្ងា អង្គ និ ប្រហមនត្តិក្តាមោ សេតុឃាតោ ឥជំ វុទ្ធត៌ សុរាមេ-រណេងជុំជាំសេខឌាឃ រោងហាហ្វេយ៉ាពនូ ង,ហេហ ឌម្មា រោមណ៍ឃា សម្បយុត្តា ។ តត្ត ភាតម័ សុរាមេរយមជួញមានដ្ឋានា ប់រមណីសិក្ខាបនំ ។ យស្មី សមយេ តាមាទេវ គុសលំ ចំនួំ ឧប្បន្ន **ហោត៌** សោមនុស្សស**ពកតំ** ញាណសម្បយុត្ត ស្សានេរលេខជីឦសនដ្ឋាយ អូឧឌីសា លា ឧទ្ជី សមយេ ខេត្ត សញ្ចេត្ត សញ្ចេត្ត ឥន វុទ្ធ ស្សាមេលេខជីឦសេខជាខា បុរេសហម្នាស់ អៅសេសា ១ម្នា ខេត្តលយ សម្បយុត្តា ។ ឥត្ កាត-ត្ សុរា នេលេខជី្ខាសៃខឌី្ឃ ក្រុមហេស្មី ១៩ ១

សិក្ខាបទវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

ការរៀរស្រទ្យះ ការបណ្ដេញទូវភៅ ចាកហេតុជាទីតាំង នៃសេចក្ដ ប្រមាន គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិងមេយែ បានដល់ការមិនធ្វើ ការ មខសាង ការមិនល្មើស ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ទង់វេលា ការសម្ងាប់ហេតុ ណា បេសចុគ្គលដែលវៀរ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹក ន្ទុះ ត្រុស្ស៊ីង៍ គឺសុវានង៍មេរយៈ នេះ ហៅថា សិក្ខាប៖ គឺចេតនាជាហេតុ វៀវ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាន គឺផឹកនូវទឹកស្រុំន៍ គឺសុភនិន៍ គេណេ ឧត្សខ្ពស់ព្រក្សស មួយោះជា សគាំជាមួយប្រឧម្ ហេតុវៀរ ។ បណ្តាស់ក្ខាបទទាំង៩ នោះ ស់ក្ខាបទ គឺបេតនាជាហេតុ វៀវ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាន គឺផឹកនូវទឹកស្រវ៉ង់ គឺសុភនិជ មេរេយ តេដ្ឋបម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាភាមាវបរកុសល ប្រទ្វ ដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ កើតឡើន ក្នុងសម័យ នោះ ការគិត អាការគិត សេចក្តីគិត ណា របស់បង្គល់ដែលរៀរ ចាក ហេតុជាទីតាន៍ ខែសេចក្តីប្រមាទ គឺដឹកខ្លុំវិកស្រីន៍ គឺសុរានិន៍មេយែ នេះ ហៅថា សិក្ខាប៖ គឺបេតនាជាហេតុវៀវ ចាក់ហេតុជា តាំងនៃ សេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកន្លាទឹកស្រាំង គឺសុភានិងមេរ័យ ធម៌ទាំងឡាយ ដុំសេស ក ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយ ចេតទា ។ បណ្តាសក្ខាបខ្ ពុំស្ទ នោះ សក្ខាបទ គឺ:បត្ទាជាហេតុវៀវ បាកហេតុជាទីតាំងនៃ សេចក្តីប្រមាន គឺផឹកនូវទឹកស្រវិធ៍ គឺសុវានិធ៍មេយែ តើជុំចម្តេច ៗ

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

យស្មី សមយេ ភាមាវថា គុសលំ ចិត្តិ ឧប្បន្និ ហោត៌ សោមនុស្សស**ព**ត់ ញាណសម្បយុត្តិ សុ៣-នេះភាឧឌីជនៃមនុស្ស ស្អងទីសាំ នម្រាំ ឯ ដេ ឯ ជ[្]យ ឈោ ងរួយ៉េខេល ។ ខ្លួន ហំបាតេណ ។ ឧជ្ជីណិស្ស ណុនហ្សុស្ស ខេត្ត មនុត្ ស្សានេរយឧជីជាមានជាងា ប្រេសាម្តាំងនេ ។ យញ្ជុំ សមយេ ភាមាវេទាំ ភុសលំ ចំនួំ ឧប្បន្ន យោត៌ សោមនស្បសមានទំ ញាណសម្បយុត្តិ សសង្ខាបន ។ ខេ។ សោមនុស្សសភត់ ញាណៈ ⁷႐ွေယြန္ရိ ၅၊၀၅ နောမေနည္နန္လောက္မွ វិហ្សហុត្តិ សសវគ្គារេន ។ បេ។ ឧបក្ខោសហកត ញាណសម្បីបាំខ្ញុំ ។ខេ។ ៩ខេត្តាសសមខ្ញុំ ញាណ-សមា្សត្ត សសគ្គប្រ ។ ២។ ឧបត្តោសសក្ត ကြာလက်ပွေးယြန္တို့ ၅ ပေ ၅ ၃ ပေးကွော ညာကန် ကြာလာ-វិហ្សុយុត្ត សសន្នារេជ សុរាមោយមជួញមានដ្ឋាភា

អភិធម្មបំណី វិភង្គ

ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាតាមាវិចរតុសល ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្ប-យុត្តដោយញាណ កើតឡើន ក្នុងសម័យនោះ ការប៉ះពាល់ ។ បេ ។ ការ ផ្គង់ ឡើង ការមិនរាយមាយ របស់បុគ្គលដែលវៀវ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃ សេចក្តីប្រមាន គឺផឹកខ្លាំនឹកស្រវឹង គឺសុវានិងមេរ័យ នេះហៅថា សិក្ខាបន គឺចេតនាជាលេតុវៀវ បាកលេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹក ស្រវឹង គឺសុវានិងមេរ័យ ។ បណ្តាស់ក្លាបទទាំង៥ នោះ សិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀវ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រទាទ គឺផឹកនូវទឹក ស្រវិជ គឺសុវានិជមេរ័យ គើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាកាមា-វិចវតុសល ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រភប ដោយសង្ខារ កើតឡើង ។ បេ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រាស់ចាក ញាណ ។ ២ ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ជ្រាសចាកញាណ ច្រកប ដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ច្រឡាដោយ ១ បេក្ខា សម្បយុត្តដោយញាណ **។ បេ។** ប្រទ្វាដោយ ទេ បេក្ខា សម្បយុត្ត ដោយញារណៈ ប្រកបដោយសង្គារ របេរ ច្ររុំដោយ១បេក្ខា ជ្រាសហកញាណ របេរ ច្រឡីដោយ ទលេក្ខា ជ្រាសហកញាណ ប្រកបដោយសង្គារ កើតឡើន ក្នុងសម័យ នោះ ការរៀរ ការចៀសវាង ការរៀស្រេឡះ ការចណ្ដេញនូវពៀរ បាក ហេតុ ជា ទី តាំងនៃ សេចក្តីប្រមាន គឺដឹកនូវ ទឹកស្រវឹង គឺសុវានិង មេរ័យ

សិក្ខាបទវិភង្គេ អភិធម្មកាដន៍យំ

្សែឧទ្ទមរី m ឧម្ចាំ m អាពេល មាំបានចេនចឹត្តាំងា-ឧដ្ឋាល អាវត្ត វ៉ៃវត្ត ១៩វ៉ៃវត្ត វ៉េមេណ៍ អតិវិយា ಕರ್ಷಣು ಕರ್ಮಿಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಕರ್ಕ್ಲಿ (ಸ್ಮರ್ಮ) ကေ နေးဖို့ ရှိနော် လုဂ္ဂမေးလခင့်ပြုများမည္သော ကေလာိ-ಕ್ಷಮದಜ್ಞ ಕಾಣಕ್ಕಾ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮಿಕಿ ហុតា ។ តត្ត ភាតមំ សុរាមោយមដ្ឋៗមានដ្ឋាណ ကုလေလိ ចិត្ត ជុប្បន្នំ ហោត ជុបក្ខោសហក្ន ញាណវិច្បយុត្តិ សសន្តារេខ សុរាមោយមដ្ចីៗ្ន-មានដ្ឋានា វិថេន្តស្ប យា គង្មឹ សមយេ ខេត-ល សញ្ចេស សញ្ចេស់ឥន្ត ឥន វុច្ឆ សុរ-មោលឧដ្ជាសានជាលា ព្រហ្មេស្^ស្សាប្_{ថ្} អុស្រេសា ជម្ជា ខេត្តប្រ សម្បយ្តា ។ តត្ត កាត់ម ស្សា នេះលេខជីឡិសខជា្ស រោងឃុំមួយឧទ្ទ ឯ

សិក្ខាបទវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

បានដល់ការមិនធ្វើ ការមិនសាធិ ការមិនល្មេស ការមិនប្រព្រឹត្តកិទ្ធិ វេលា ការសម្ងាច់ហេតុ ណា របស់បុគ្គលដែលវៀរចាកហេតុជាទីតាំងខែ សេចក្តីប្រមាន គឺផឹកនូវ ទឹកស្រវីង គឺសុវានិងមេរយៈ នេះ ហៅថា សិក្ខាបន និចេតនាដាហេតុវៀវ បាកហេតុជាទីតាំងខែសេចក្តីប្រមាខ គឺផឹកនូវទឹក ស្រវឹង គឺសុវានិងមេរ័យ ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្ប-យុត្តដោយចេតនាជាលេតុវៀវ ។ បណ្តាស់គ្នាបទព័ង្ស នោះ សិក្ខា-ប ៖ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀវ ចាក ហេតុជា ទី តាំង នៃ សេចក្តីប្រមាន គឺផឹក នូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិងមេរិយ តេដ្ឋូបម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជា កាមាវចុះកុសល ច្រវ្យដោយ១ បក្ខា ជ្រាសចាកញាណ ប្រគមដោយ សង្ខារ កេតឡេងី ក្នុង៍សម័យ នោះ ការគិត មាការគិត សេចក្តុគិត ណា របស់បុគ្គលដែលវៀវ ចាក់ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាន គឺផឹកនូវទឹក ស្រាំង គឺសុភនិងមេយែ នេះហៅថា សិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀវ ញក ហេ**តុជាទីតាំង ខែ:ស**ចក្តីប្រ**ទាទ គឺ**មឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុភានិងមេប្រ ធម្មាំដ្យា្យដ៍សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយចេតនា ។ បណ្តា សក្ខាបទទាដ៍ ៩ នោះ សត្តាបទ គឺបេតនាជា ហេតុវៀវ ចាក ហេតុជាទី តាំងនៃសេចក្តីប្រមាន និធីកន្លាទិតស្រាំង និសភនិងមេរ័យ តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មចិដិពេ វិភណ្ឌ

យស្មឺ សេខយេ ភាសាថា កុសលំ ចិត្តិ ឧៗ្បន្និ ហោតិ ឧបេត្តាសេខកេត ញាណវិទ្យយុត្តិ សស់ខ្លាំ រេខ សុរាមេយេមដូទ្យមានដ្ឋានា វិរមត្តស្ប ដស្បោ ។ ទេ។ ទក្តាយោ អាក្រៃទៅ ឥនិ ក្រុំតិ សុរា-មោយមដូទ្យមានដ្ឋានា វេរខណីសិក្ខាបនិ ។

(៤) បញ្ជូ សិត្តាបនានិ ចាណាតិទាតា ប្រែបណីសិត្តាបនិ អនិញ្ញានា ប្រមណីសិត្តាបនិ តាមេសុ ទិញ្ញា ប្រមណីសិត្តាបនិ មុសាវានា ប្រមណីសិត្តាបនិ សុរា មេយេមជួញ្ទានដ្ឋានា ប្រ-

ု ခု ေနာ္ ကေနာမီ တည္ကား ေနာက္သော ပါတည်ဳိး မ်က္သားမရိ ေသည္ မမေတာ့ ကေမာင္း ေရေမလိ မ်န္ရိ နက္ခန္နဲ့ ကေနာ် (မာဓာဆဌမာဂဏိ ဤာကာ-ကေမာ္မရန္နဲ့ တီမီ ခင္ရွိမိ ခလ္ခ်ီး မက္ဆိုင္းတေပြီ

អភិធម្មបំពិក វិភង្គ

ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាភាទាវចរកុសល ច្រឡំដោយ១បេក្ខា ប្រាស ចាកញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ កើតឡើន ក្នុងសម័យនោះ ការប៉ះ ពាល់ ។ បេ ។ ការផ្គង់ឡើង ការមិន៣យមាយ របស់បុគ្គលដែល វៀរ ចាក់ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកខ្លូវទឹកស្រវឹង គឺសុរា និងមេរ័យ នេះហៅថា សិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរ ចាក់ហេតុជា ទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុរានិងមេរ័យ ។

(៤) សិក្ខាបឲ្ ៩ គឺ សិក្ខាបឲ្ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកករិយា ញាងសត្វមានជីវិត ឲ្យឆ្នាក់ចុះកន្ទង៍ ១ សិក្ខាបឲ្ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀវ បាកករិយាកាន់យកនូវវត្តដែលគេមិនបានឲ្យ ១ សិក្ខាបឲ្ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកករិយាប្រព្រឹត្តទុស ក្នុងតាមទាំងឡាយ ១ សិក្ខាបឲ្ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកករិយា ពោលនូវ ពោក្យកុហាក ១ សិក្ខាបឲ្ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកករិយា ពោលនូវ ពោក្យកុហាក ១ សិក្ខាបឲ្ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ បាកសិយា ពោលនូវ សេចក្តីប្រមាធ្ គឺដឹកនូវចិក្ ស្រាំង គឺសុពនិង មេយែ ១ ។

(៩) បណ្តាសិក្ខាបទទាំង ៩ នោះ សិក្ខាបទ គឺចែតនាជាលេត្តវៀវ បាកកិរិយាញ៉ាំងសត្វមានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ទង់ គើដូចម្តេច ។ ក្នុងសម័យ ណា ចិត្តជាភាមាវបក្មេសល (២៩] ដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយ ញាណ ជាចិត្តបោកទាប កណ្តាល «គ្គម ជាចិត្តមានធន្ទៈជាអធិបតី

សិក្ខាបទវិកង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

်ိဳးယာ စိုင္းကယ္ပုိ စိုန္ရာ စိုင္းကယ္ပုိ ဒီဗို မာ စိုင္းကယ္ပုိ ជន្ទាប់បរសយ្យំ ស៊ីដំ មជ្ឈិទំ បណិត ហ៊ែបរាជ់បរតយ្យំ បាន មជ្ឈម បណ្ឌឹង ចិត្តាធិបានយឿ បាន មជ្ឈឹម បណ់តំ វ៉ឺម៉ឺសាជ្ជាតេយ្យំ បាំជំ មជ្ឈឹម បណ្ឌឹ ങ്ങണെട്ടാണ് സ്കൂകൂ ന തപ്പ് ക്യദ്ധേ തേരണ-តិទានា ភាគ វ៉ាត់ បដ្តិវ៉ាត់ ប្រេសា អភិរិយា មករហេ អនជ្យាខត្ត ប្រហមនង្គ មេ សេតុឃាៈ តោ ន់ឧំ ។ុទ្ធ ទាយាធំទាតា ប់មេឈឺសំគ្នាប់ឧំ អាស្រស ខេត្ត បាមណ៍លា សម្បីបុគ្គ ។ ភគ្ ក្នុង ទោយស្រាតា ប់មេណ៍សិក្សាប់ជំ ។ យុស្មឹ ည္းေသး ကာတင္း အချပိဳ စ်စ္သို့ ရစ္ခုန္ ေတာ**ခ်** tanasa ုသတေရခံ ဤကာသမျှတာရှိ တိုင်း မေးရှိမြိ ဗေလာ်ကို သည္သည်ဗ(အလာ႐ို ကိုလာညီဗ(အလာ႐ို **င်**ရွှာသိ**ဗ**-ေအတာ္ ျမွဳေသဆိုင္ေနာတာ္ကို အတ္အဆိုင္းအတာ္ကို တာဆို မာရွိန္ျိဳ-ម ខយាម ច្រោយជាមេលៀ សព្ទ ឝឌីឝ សហម្គ

សិក្ខាបទវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

មានវិរិយៈជាអធិបតី មានចិត្តជាអធិបតី មានវិមសាជាអធិបតី ជាចិត្ត មានធន្ទ:ជាអធិបតី តែបៅកទាប កណ្ដាល «ត្តម ជាចិត្តមានវិរិយ: ជាអធិបតី តែ ថោកទាប កណ្ដាល ទត្តម ជាចិត្ត: មានចិត្តជាអធិបតី តែថោកទាប កណ្ដាល ទត្តម ជាចិត្តមានវីមសាជាអធិបតី តែថោកទាប កណ្ដាល ទត្តម កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ការវៀវ ការចៀសវាង ការវៀរស្រឡះ ការបណ្ដេញនូវចៀរ ហកព្ណាតិពុត គឺការមិនធ្វើ តាវមិនសាង៍ តាវមិនល្មើស កាវមិនប្រព្រឹត្តិកន្ងងវេលា កាវសម្ងាប់ ហេតុ ណា របស់បុគ្គលដែលវៀរ ហកបាណាតិបាត នេះហៅថា សិក្ខាប៖ គឺចេតនាជាហេតុវៀវ ហកកិច្ចេញាំងសត្វមានជីវិតឲ្យឆ្នាក ចុះកន្ទង៍ ធម្មិតន៍ទ្យាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បយុត្ត ដោយបេតនា ជា ហេតុវៀវ ។ បណ្តាសិក្ខាបឲ្យដ៍៥ នោះ សិក្ខាបឲ្ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ **ហកកវិយាញាំង**សត្វមាន^{ជី}វិតឲ្យឆ្នាក់ចុះកន្ទង គេដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាតាមារិចវតុសល ច្រឡំដោយ សេមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ ជាចិត្តថោកទាប កណ្ដាល ទុត្តម ជាចិត្ត មានធន្ទ:ជាអធិបតី មានវីវិយ:ជាអធិបតី មានបិត្តជាអធិបតី មាន វឹមសាជាអធិបតី ជាចិត្តមាននន្ទុ:ជាអធិបតី តែមោក៣ប កណ្ដាល ទត្តម ជាចិត្តមានវីវិយ:ជាអធិបតី តែរថាកទាប កណ្ដាល ទត្តម

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

ចិត្តាភិបានយឿ សិន មជ្ឈឹម បណ្ឌឹត រឹម្មសានបានយឿ ហ៊ុន មជ្ឈិន បណ្ឌុំ ចាណាតិចាតា វិមេត្តស្បូ យា តែស្ទឹ សមយេ ខេត្ត សញ្ចេត្ត សញ្ចេត្ត តំនំ វុត្ត ទាណាតិទាតា វេមេណ៍ សំក្តាប់ខំ អាសេសា ឌមា ខេស្លាល **ភាព**ីលើ**ខា ១ ខ**េស្លា **-**ត់ទាតា ឋមេណី សំគ្នាប់ខំ ។ យស្មុំ សមយេ សាមារព្ មុសពុ ឧទ្ត វព្សិទ្ធ ឈេង មោឧទសិរិ-ကေလးမွာ သောကာကရေးကြိန္တီး လာတွ ရရှိခြဲ ရေတာ့မွာ စတ္တစ္ပေးကေလး ကိုယာစ္စပေးကေလး စီရွာစ္စပေးကေလး ကိုမိုးက-ញ្ជូនយុំ ជញ្ជូញពេល្យំ ស្គឺ មជ្ជិទ សហនុំ វិចិយា. មជ្ឈឹម បណ្ឌង រុំតុំសាខ្ពស់ ស្ពេះ មជ្ឈឹម បណ្ឌង ទា ណាត់ទាតា វ៉ាមខ្ពស្ប ដស្សោ ។ បេ ។ បត្តា បោា អវិ-ត្តេសា ៩៩ វុទ្ធ ១ ណាតិទាតា ប្រមេណ៍ សិត្តាបនិ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ជាចិត្តមានចិត្ត:ជាអធិបតី តែ ថោកពាប កណ្ដាល ទត្តម ជាចិត្តមានវីម-សាជាអធិបតី តែថោកទាប កណ្ដាល «ត្តម កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ការគិត អាការគិត សេចក្តីគិត ណា របស់បុគ្គលដែលរៀវចាក់បាណា-តិបាត នេះ ហៅថា សិក្ខាបទ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀវ ៣កកិរិយាញ៉ាំឪ សត្វមាតជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ទង់ ធម៌ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បុ-យុត្តដោយ ចេតនា ។ បណ្តាសិក្ខាប ទោំង ៤ នោះ សិក្ខាប ៖ គឺ ចេតនា ជាហេតុវៀរ ហកកិរិយាញាំងសត្វមានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ទង ego ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាភាមាបៃវតុសល ប្រឡំដោយសោមនស្ប សម្បយុត្តដោយញាណ ដាចិត្តថោកទាប កណ្ដាល ទត្តម មានធន្ទ: ជាអធិបតី មានវិបិយ: ជាអធិបតី មានចិត្ត: ជាអធិបតី មានវិ-មំសាជាអធិបតី ជាចិត្តមានចន្ទុៈជាអធិបតី តែ ថោកទាប កណ្ដាល ទុត្តម ជាចិត្តមានវិបិយ:ជាអធិបតី តែថោកទាប កណ្ដាល ជាចិត្តមានចិត្ត:ជាអធិបតី តែថោកពាប កណ្ដាល «ត្តម ជាចិត្តមាន វីមសាជាអធិបតី តែថោកទាប កណ្ដាល «ត្តម កើតឡើង សម័យនោះ ការប៉ះពាល់ ។ បេ។ ការផ្គង់ ឡើង ការមិនរាយមាយ របស់បុគ្គលដែលវៀរ ១ភេទ្ធណាតិទាត នេះហៅថា គឺចេតនាដាហេតុវៀរ ចាកកិរិយាញ៉ាំងសត្វមានជីវិតឲ្យធ្ងាក់ចុះកន្ទង ។

សិក្ខាបទវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

តត្ត កាតម ចាណាត៌ចាតា ឋេមេណី បេត្តាប្រជំ ។ យៈស្មី ភាពលេ មាសព្ ម៉េស ស្ដី និស្ដី និស្ដី យោត៌ សោមនុស្សសហកត់ ញាណសម្បីយុត្តិ សសន្ន័ារេន ។ ខេ។ សោមនស្បសមាត់ ញា ណវិម្ប∙ យុត្ត ។ បេ ។ សោមនុស្សសភាគតំ ញាណវិច្បយុត្ត សសង្ខារនេ។ ខេ។ «បេត្តាសហក់ន់ ញាណសម្បូ យុត្ត ។ ខេ ។ ឧ ខេត្តាសេហក់តំ ញាណសម្បយ្តំ សស់ខ្លាំវេខ ។ មេ។ ឧមេត្តាសហឥន ញាណវិយ្យ-ယုန္ရိ ។ ២ ។ ឧ ២ ေရွာ လ တ ဧနိ - ၅ ာ လ က်ိဳ ၅ ယုန္ရိ សស់ឡ័យឧ ហ៊ុន ឧជ្ឈិទ ឧណីត ឧទ្ទាធិប គេប្បឿ က်ိဳးလာဆို ဗေးနေလာ၂ိ ဆိုန္တာဆိုမႈနာလာ႐ို တီဆို မင့္မို့ရ ဥလာမွ ပူကာ သူကာ အေါင္း အ ចិត្តាជិប គេយ្យ ហ៊ុន មជ្ឈមំ បណៈតំ ទាណាតិទាតា រូខេឌីហ៍ ៣ ឧភ្នំ អឧពេ ឧឃាខុឧ១ មានេ វ៉ានិ បដ្ឋាន ប្រែមណ្ឌ អគ្គាយ អគ្គាណ អន្-ជ្យាបត្តិ បេលាអនតត្តាមោ សេតុឃាតោ ៩៩ វុច្ចុត៌

សិក្ខាបទវិភង្គ អភិធម្មកាដនឹយ

ឋណ្តាសិក្ខាបទទាំង៩ នោះ សិក្ខាបទ គឺ ចេតនាជា ហេតុវៀរ យកកិរិយា ញុំាំងសត្វមានជីវិតឲ្យឆ្នាក់ចុះកន្ទង តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជា តាមារិចរតុសល ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រគប ដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយ សេមនស្ស ព្រុសហាកញាណ រ នេ រ ច្រ សូដោយ សោមនុស្ស ដែលលម្សារឃ ជែមពងោយសង្គីរ រ បេ ។ ច្រឡំដោយមបេក្ខា សម្បយុត្តដោយញាណ ។ បេ ។ ច្រឡំ ដោយ ខលេត្តា សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ត្រឡំដោយ ទ បេត្តា ជ្រាស ១ កេ ស ត្រឡំដោយ ទ បេត្តា ជ្រាសទាកញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ ដាច់ត្តថោកទាប កណ្ដាល ១តូម ជាបិត្តមានធន្ទ:ជាអធិបតី មានវែរយៈជាអធិបតី មានបិត្ត:ជាអធិបតី ជាបិត្ត មាននន្ទុ:ជាអធិបតី តែលោកទាប កណ្ដាល ទត្តម ជាចិត្តមានវិរិយ:ជា អធិបតី តែ ថោកទាប កណ្ដាល ១តូម ជាចិត្តមានចិត្ត:ជាអធិបតី តែ ថោក ទាប សណ្តាល จត្តម កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ការរៀរ ការចៀស-វាង ការរៀវស្រឡះ ការបណ្ដេញនូវរពៀរ **ហក**ពុ**ណា**តិពុត គឺការមិនធ្វើ ការមិនសាន៍ ការមិនល្មើស ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ទឹរវេលា ការសម្ងាប់ហេតុ ណា របស់បុគ្គលដែលវៀរ **ចា**កចាណាតិចាត នេះហៅថា សិក្ខាបទ

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

ខាណាត់ខាតា វេមេណី សិក្ខាបន់ អវសេសា ជម្មា វេមេឈិយា សម្បយុត្តា ។ បេ។ អវសេសា ជម្មា បត្តាយោ អវិក្ខោបេត្តា ។ បេ។ ៩ស្បា ។ បេ។ បត្តាយោ អវិក្ខាបេតិ ។ បែ។ ៩ស្បា ។ បែ។

(៦) តត្ត ភេតមំ អនិញ្ញានា ប្រមេណី សិត្តាចនំ
១៩ ១៤។ ភាមេសុ មិញ្ញាសា ប្រមេណី សិត្តាចនំ
១៤១ មុសាវានា ប្រមេណី សិត្តាចនំ ១៤១ ១
សុរាមេយមដូច្បមានដ្ឋានា ប្រមេណី សិត្តាចនំ ១
យូស្នី សមយេ ភាមាយ់ ភាសល់ ជំត្តិ ឧឲ្យខ្ញុំ
ហោះ សោមឧស្សសហភាតំ ញាណសម្បយុត្តិ ហ៊ីនំ
មូជ្ឈិម ខណីតំ ជញ្ជូំ ១៣គំ ជំពុំ ១៣ភាំ ជំពុំ ១៣ភាំ ១៣ភាំ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

គឺចេតនាជា ហេតុវៀរ ចាក់កិរិយាញ៉ាំ ឪសត្វមានជីវិត ឲ្យឆ្លាក់ចុះកន្ទង់ ដេមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាសម្បយុត្ត ដោយ ចេតនា ជា ហេតុ វៀរ ។ បេ។ ដមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាសម្បយុត្ត ដោយ ចេតនា ជា ហេតុ ចេតនា ។ បេ។ ដមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាសម្បយុត្ត ដោយ ចេតនា ។ បេ។ ការប៉ះពាល់ ។ បេ។ ការផ្គង់ ឡើង ការមិនរាយមាយ នេះ ហៅថា សិក្ខាបទ គឺចេតនាជា ហេតុវៀរ ចាក់កិរិយាញ៉ាំងសត្វមានដីវិតឲ្យគ្នាក់ចុះកន្ទង់ ។

(៦) បណ្តាសិក្ខាបទទាំង ៩ នោះ សិក្ខាបទ គឺចេតនាជា
ហេតុវៀវ បាកកិរិយាកាន់យកនូវវត្តដែលគេមិនបានឲ្យ តើដូចម្ដេច
។ បេ។ សិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀវ បាកកិរិយាប្រព្រឹត្តិទុសក្នុង
កាមទាំងឡាយ ។ បេ។ សិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀវ បាកកិរិយា
កោលខូវតាក្យុកុហក ។ បេ។ សិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀវ
បាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្ដីប្រមាទ គឺដឹកខូវទឹកស្រវឹង គឺសុពនិង
មេរេយ ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាកាមាវិចវកុសល ច្រឡំដោយ
សោមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ ជាចិត្តថោកទាប កណ្ដាល
ទត្តម ជាចិត្តមានធន្ទះជាអធិបតី មានវីវយៈជាអធិបតី មានចិត្ត:ជាអធិបតី
មានមែសាជាអធិបតី ជាចិត្តមានធន្ទ:ជាអធិបតី តែថោកទាប កណ្ដាល
ទត្តម ជាចិត្តមានចំនុំ ជាជាត្នមានធន្ទ:ជាអធិបតី តែថោកទាប កណ្ដាល

សិក្ខាបទវិកង្គេ អភិធម្មភាជន័យំ

ចំតា្តិបត្រយ្យំ ហ៊ុន មជ្ឈិម បណ្ឌឹង វិមិសាតិបត្រយឿ ស្ទ ឧជ**ុំ**ខ ឧហាត មាខេណ្ឌពិស្ស ឧឌីសា រួរឧទ្ទស្បី ឈ ឧម្ម័ មានពោ មាំបនេះ៣ឧទ្ទីសិសមគឺ។-យ មានេ រួន ឧទ្សុខ ណុធហា មមរណ អមរហា អន់ជ្យាបត្តិ បេលាអន់តិក្តាមោ សេតុឃាតោ ឥន៍ វុច្ចតិ សុរា មេរយមដូច្បាសឧដ្ឋាល ប់មេណ៍ សិក្តាប់ឧំ អ. សេសា ឧទ្ទា ឋាមណ៌យា សម្បីយុត្ត ។ បេ។ អា-សេសា ឧសា ខេសសល សុធាណីមា ឯ ខេ ។ ឌុម្សាំ ។បេ។បក្តាយោ អាំក្គោទោ ឥខ៌ វុច្ចុត សុរាមេយេមជួប្បៈ មានជា្ញា ប្រេមហា ស្មី ស្នេ នេះ មនុស្ស ស្នេ សមយេ ភាមាវេទ្ធំ គុសលំ ចិត្ត ឧុព្យុធ្នំ ហោត សោមឧស្បូសហឥន ញាលសម្បូយុត្ត សសន្លាបៈខ ។ ខេ ។ សោមឧស្សសហគត់ ញាណវិហ្សយុត្តិ ។ ខេ ។

សិក្ខាបទវិភង្គ អភិធម្មភាជនឹយ

ជាចិត្តមានចិត្ត:ជាអធិបតី តែថោកទាប កណ្ដាល ទត្តម ជាចិត្តមាន វីមំសាជាអធិបតី តែថោកទាប កណ្ដាល ទុត្តម កើតឡើង ក្នុងសម័យ នោះ ការវៀវ ការចៀសវាង៍ ការវៀវស្រឡះ ការបណ្ដេញនូវចៀវ ហកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមា**ទ** គឺទឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិង មេរ័យ បានដល់ការមិនធ្វើ ការមិនសាង ការមិនល្មើស ការមិនប្រ-ព្រឹត្តិកន្ទងវេលា ការសម្ងាប់ហេតុ ណា របស់បុគ្គលដែលវៀវ ចាកហេតុ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកន្លាំទឹកស្រវិង គឺសុវានិងមេរ័យ នេះ ហៅ ឋា សិក្ខាប៖ គឺចេតនោជាហេតុវៀវ ornហេតុជាទីតាំង នៃសេចក្តីប្រមាទ គឺជឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិងមេរ័យ ជម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយចេតនាជាហេតុវៀរ ។ បេ ។ ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយ ចេតនា ។ ថេ។ ការប៉ះពាល់ ។ ថេ។ ការផ្គង់ ឡើង ការមិនរាយមាយ នេះ ហៅថា សិក្ខាប៖ គឺបេតនាជា ហេតុវៀវ បាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺ សុភានិងមេរ័យ ។ បណ្តាស់ក្លាបទទាំង ៤ នោះ សិក្ខាបទ គឺបេតនា ជាហេតុវៀរ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិងមេយែ តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាកាមាវិចក្រុសល ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រភបដោយសង្ខារ រ តេ រ ខេស្មីដោយ មោងឧស្ស ដែលលម្យាយ រ នេ រ

អភិធម្មបិជិព វិភង្គោ

សោមនស្បសហកត់ ញាណវិហ្វយុត្តិ សសន្តាកេន ។ បេ ។ ។ បេត្តាសេហឥនំ ញា ណសម្បយុន្តំ ។ បេ ។ ន្ទេត្តាសហក់ទំ ញាណសទ្ធយុត្តំ សស់ខ្លាចេ ។ មេ។ ឧមេគ្នាសមាក់តំ ញាណវិហ្សុត្តំ ។ មេ ។ ន ចេត្តាសហក់ទំ ញាណវិទ្យុយុត្ត សស់ខ្លាប េ ហិនំ មជ្ឈិម បណ៌នំ ជណ្ឌាធិបនេយ្យំ វីរិយោធិបនេយ្យំ ចិត្តា. ဆိုဗ ေလး႐ွိ အက္က္အားဗ ေလး႐ွိ တို့ မင့္အေမ ဗ ေလးကို ေက်း-ယာင်းစုရေးယ၂ိ တီဒိ မင္ဆိုမ် စလာန် ဇာရွာင်းစုရေယ၂ိ ត្ស ឧឌ្យិត ឧហាន្ទ សារនេះ៣ឧឌីជិនាសេ y-ឧទ្ទស្ស យា នុស្ម៊ី អាទលោ សុរាខោលឧឌ្ឌីឡាមានដ្ឋា-ល អាវតិ វ៉ាតិ បដិវ៉ាតិ ប្រេមហ៊ា អគារិយា អគារ-ណំ អន់ជ្យាបត្ត វេលាអន់តិក្តា មេ សេតុឃា តោ ឥនំ រុំខ្ញុំ សុរាមេរយឧជ្ជីណិស្តេញ ប្រេងហ្គុំ ស្នឹស្សិត អៅ សេសា ជញ្ ប់រមណ**៍យា សម្បយុត្ត ។ បេ**។ អៅសេសា ឧញ្ទ ខេត្តល សមា្យត្ត។ បេ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ត្រវាដោយ ហេតុនុស្ស ដែលល្អឃើយ តែមត្រមួយ មន្តិរ ។ គេ រ ច្រឲ្យដោយទបេត្តា សម្បយុត្តដោយញាណ ។ បេ។ ច្រឡដោយ ទលេត្តា សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រកបដោយសង្គារ ។ បេ ។ ច្រឡំ ដោយស្រើ ប្រាសលមឈាហ រ ពេរ ធ្វើដោយស្រើ ដែម ទា**កញាណ** ប្រកបដោយសង្ខារ ជាចិត្ត ថាកទាប កណ្ដាល ទត្តម ជាចិត្តមានធ្វៈជាអធិបតី មានវិរិយៈជាអធិបតី មានចិត្តៈជាអធិបតី ជាចិត្ត មាននទូ:ជាអធិបតី តែ ថោកទាប កណ្ដាល ទតួម ជាចិត្តមានវិបែយ:ជា អធិបត តែ ថោកទាប កណ្ដាល ទត្តម ជាចត្តមានចត្ត:ជាអធិបតី តែ ថោក ទាប តណ្តាល ទត្តម កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ការរៀវ ការចៀសវាង ការរៀរស្រឡះ ការបណ្ដេញនូវពៀវ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្ដីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិងមេរយ បានដល់ការមិនធ្វើ ការមិនសាន៍ ការមិនល្មើស ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ទង់វេលា ការសម្ងាប់ហេតុណា របស់ បុគ្គលដែលវៀវ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃរសេចក្ដីប្រមាទ គីផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុភនិងមេរ័យ នេះហៅថា សិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀវ ចាកហេតុ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិងមេយែ ជមិទាំង ឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយចេតនាជាហេតុវៀវ ។ បេ។ នមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា សម្បយុត្តដោយចេតនា ។ បេ។

សិក្ខាបទវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

ដស្សោ ។ បេ ។ បក្ដាយោ អវិក្ខោទោ ឥធំ វុច្ចុតិ ស្សា នេះលេខជួយស្រានដ្ឋាល បារមណ៍ សិក្ខាបនំ ។ (៧) កត្ខ ខេញ្ សំគ្នា។ យស្មុំសមយេ ភាមាៈ វេទវ គុសលំ ខំតុំ ឧទ្បុន្ន ហោត់ សោមនុស្សសមាក់តំ ឈាយភាពី៧ខ្ញុំ ខែ គេឃុំ មុ រពេរ ឌគីមេពីឃុ ហ្លុំ ល្ ហ្ ឧសវត្ថិ អាម យេ ៩ អេក្ស ហោតិ ។ បេ ។ អាំ គ្លោ ទោ ហោត់ ឥមេ ជម្មា សិក្ខា ។ កាតមេ ខេត្ត ភ្យុំ ១ ឧស្មុំ ភាព ខេត្ត សេស ចំនួំ ឧប្បន្នំ ហោត់ សោមឧស្បូសហគត់ ញាណៈ សម្បីល់ខ្ញុំ ស្សស្ព័រនេ ១ ខេ ។ សោមជស្សស្រា-ကေတိ ကောက^{ှော်}ဈီယုံတို့ ၅ (၁၅ ကောမေသည်က ညေး ញាណវិហ្ស័យុត្ត សសង្គារនេ ។ បេ។ ឧបក្ខោសហ-ក់ ញាណសម្បីហុត្តិ ។ ខេ ។ ជមេត្តាសហក់តំ ញាណសម្បីល់ខ្ញុំ សសខ្លាំ៤៤ ។ ៤៤ ។ ៩៤៤ឆ្នាំ-សសងខ្ ញាណវិហ្សយុឌ្គំ ។ ២។ ជមេគ្នាសសង្គំ ឈ្មែលរូសិ**ជា**ខ្លុំ មាទាខ្លែក ដែ រងៃ ដែ រ

សិក្ខាបទវិវាង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ការប៉ះពាល់ ។ បេ ។ ការផ្គង់ ឡើង ការមិនរាយមាយ នេះ ហៅថា សិក្ខាប៖ គឺ ចេតនាជា ហេតុ វៀវ ចាក ហេតុ ជា ទី តាំង នៃ សេចក្តីប្រមា៖ គឺ ជឺកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិង មេវ័យ ។

(៧) ឧត្តិសុឌ្សិយ ដុចដេច ឈ្មោះថា សុង្សិ រ ក្នុងសុគ្គិយ ណា ចិត្តជាភាមាវិចរកុសល ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយ ញាណ មានប្រជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៍ ជ្រាវព្ធនូវអាវម្មណ៍ណា១ កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ការប៉ះពាល់ កំ កើតមាន ២ បេ ២ កាវមិនរាយមាយ ក៏កើតមាន ធម៌ទាំងឡាយ នេះ ឈ្មោះថា សិក្ខា ។ ធម៌ទាំងឡាយ ដូចម្ដេច ឈ្មោះថា សិក្ខា ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាតាមាចែរកុសល ច្រឡំដោយ សេមនស្ស សម្បូ-យុត្តដោយញាណ ប្រកបដោយសង្គារ ។ បេ។ ច្រឡំដោយ សោមនស្ស ជ្រុសថាកញ្ញាណ ។ បេ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ជ្រុសថាកញ្ញាណ ប្រភពដោយសង្ខារ។ បេ។ ច្រឡំដោយ១លេក្ខា សម្បយុត្តដោយញាណ ^{ៗ បេ} ។ ច្រ**ុ**រដោយ១បេក្ខា សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រភពដោយសង្ខាវ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយ (បេត្តា ប្រាសហតញាណ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយ ។-ណេដ្ឋា (ជាស្វាតម្សាហ (ជម្ភពគ្រោធសង្គីរ សន្ទរំពុជាមារគិហ្សុដ្ឋ រណេ

អភិធម្មបិជិក វិភក្ដោ

ឧទ្ទារម្មណ៍ វា យំ យំ វា បញ្ជា តម្មើ សមយេ ឧម្សារម្មណ៍ វា ខេ ។ អាំ ត្តេស្ថា បញ្ជា សិក្សា ។ យស្មឹ
សមយេ រូក្សូបបត្តិយា មក្តំ ភាពទាំ ។ ខេ ។ អាំ ស្វូប ។ មេរុប្ជូប បត្តិយា មក្តំ ភាពទាំ ។ ខេ ។ អាំ ស្វូប ។ មេរុប្ជូប បត្តិយា មក្តំ ភាពទាំ ។ ខេ ។ អាំ ស្វេប ។ អាំ ប្រុប អាំ ស្វេប ។ មេរុប្ជ អាំ ស្វា ។ ខេ ។ សេកាតុ និធិតានាំ បញ្ជា ។ ខេ ។ ប្រកានាំ និធិតានាំ បញ្ជា ។ ខេ ។ ប្រកានាំ និធិតានាំ មហា ។ ខេ ។ ប្រកានាំ និធិតានាំ មហា ។ ខេ ។ មេរុប្ជ ម្ចាំ មេខ មាំ សាំ ស្វា ។ ខេ ។ អាំ ស្វេប មេរុប្ជ មេរុប្ប មេរុប មេរុប មេរុប្ប មេរុប មេរុប្ប មេរុប្ប មេរុប មេរុប្ប មេរុប្ប មេរុប្ប មេរុប្ប មេរុប្ប មេរុប មេរុប មេរុប្ប មេរុប មេរុប មេរុប មេរុប មេរុប មេរុប មេរុប មេរុប មេរុប មេរុប្ប មេរុប មេរិប្ប មេស្ប មេរុប មេរុប មេរុប មេ

សិក្ខាបទវិភវង្គ បញ្ជាបុច្ចកំ

(d) បញ្ចូ សិក្ខាបខានិ ទាណាតិទាតា បៅ មណី សិក្ខាបនំ អនិន្នានានា ប់មេណី សិក្ខា បនំ ភាមេសុ មិញ្ញា ប់មេណី សិក្ខាបនំ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ប្រារព្ធនូវអារម្មណ៍ណា។ កើតទៀន ក្នុងសម័យ នោះ ការប៉ះពាល់ ក៏កើតមាន ។ បេ ។ ការមិនរាយមាយ ក៏កើតមាន ធម៌មាំង់ទ្បាយ ដូចម្ដេច ឈ្មោះ ថា សិក្ខា ។ ធម៌មាំង់ទ្បាយ ដូចម្ដេច ឈ្មោះ ថា សិក្ខា ។ ក្នុងសម័យណា បុគ្គលចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងប្រភព ។ បេ ។ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងប្រភព ។ បេ ។ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងប្រភព ។ បេ ។ ចំរើនហោកុត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យានិកធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំ (កិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះបង់នូវ ទិដ្ឋិទាំង់ទ្បាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមកូម ស្ងាត់ចាក់តាមមាំង់ឡាយ ។ បេ ។ ចូលកានបឋមជ្ជាន មានសេចក្ដីប្រតិបត្តិដ៏លំបាក មានការគ្រាសដំងដំ យ៉ានយូវ កើតទៀង ក្នុងសម័យនោះ ការប៉ះពាល់ ក៏កើតមាន ។ បេ ។ ការមិនរាយមាយ ក៏កើតមាន ធម៌មាំង់ទ្បាយនេះ ឈ្មោះថា សិក្ខា ។ ប្រ ។ ចាប់ អាពិធម្មកាធិនិយ ។

ស៊ីក្ខាបទវិភង្គ បញ្ញាបុប្ចក:

(៨) សិក្ខាបន្ ៥ គឺ សិក្ខាបន្ គឺចេតនាជាលេតុវៀវ បាកកិរិយាញ៉ាំងសត្វមានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ទង់ ១ សិក្ខាបន្ គឺចេតនា ជាហេតុវៀវ បាកកិរិយាកាន់យកនូវវត្តុដែលគេមិនបានឲ្យ ១ សិក្ខាបន្ គឺចេតនាជា ហេតុវៀវ បាកកិរិយាប្រព្រឹត្តិខុសក្នុងកាមទាំងឡាយ ១

សិក្ខាបទវិកង្ខេ បញ្ហាបុច្ចក់

មុសាវានា ដោមហ្គុំ សុស្សិត្ត សុរាមោលមជួ**ប្ប**មា-ឧដ្ឋានា ប្រទេណី សិក្ខាមនំ ។ មញ្ជូំ សិក្ខាៈ បេឌាជំ កត់ កុសលា កត់ អកុសលា កត់អព្យៈ កាតា ។ បេ ។ កាត**ិ ស**រណោ កាតិ អរណោ ។ (ನ) ಹಳುಉಣಾಗಿ ಕೂಡು ಕುರು ಚಿಡಬಡು សម្បយុត្តា សំយា អនុក្ខមេសុទាយ វេឌជាយ ភាពីលើ២ រួច ២៩គឺ១តា មឋមាឌូទី ១២៤៣ ម សជ្ជិលិដ្ឋសជ្ជិលសិតា សាតិត្តាសាចារា សិយា ប៉ឺតិ-សហឥតា សំយា សុខសហឥតា សំយា ឧបេក្ខា-សហភត នៅ ឧស្សានន ន ភាវនាយ បហាត់ញា នៅ ឧស្សានន ន ភាវនាយ មហាតព្យភត្តា អាចយកាម៌ នោ នៅ សេក្តា នាសេក្តា បរិត្តា បរិត្តា-រត្តិយា ឧឌ្យឹឝា អភ្នំពេល ខ វត្តិស្វា ឧក្ខារគ្និយាគិច មក្តលេតុកាត់បំ មក្តជំបត់លេត់បំ សំយា ឧប្បញ្

សិក្ខាបទវិភង្គ បញ្ញាបុច្ចក:

សិក្ខាប៖ គឺចេតនាជាហេតុវៀរ ចាកក៏បោះគោលនូវតាក្យកុហក ១ សិក្ខាប៖ គឺចេតនាជាហេតុវៀរ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាន គឺផឹកនូវទឹកស្រឹង គឺសុពនិងមេរ័យ ១ ។ បណ្តាសិក្ខាបទទាំង ៤ សិក្ខាប៖ ជាកុសលប៉ុន្មាន ជាអកុសលប៉ុន្មាន ជាអព្យក្រឹតប៉ុន្មាន ។ បេ។ ជាសរណៈប៉ុន្មាន ជាអរណៈប៉ុន្មាន ។

(៤) សិក្ខាបទទាំង ៤ ជាកុសល់ តែម្យ៉ាង ប្រកបដោយឋេទនា « កំមាន ប្រកបដោយអ**ុ**ក្ខុមសុខវេទនា មានវិបាកធម៌ ជាប្រក្រតី មិន មានកម្ម ប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើមកាន់យក តែជា ប្រយោជន៍ដល់ទេបាទាន មិនប្រកបដោយសេចក្ដីសៅហ្មូន តែគួរដល់នូវ សេចក្តីសៅហ្មុង ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងវិតក្ត: ទាំងប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយ នឹងវិហារ: ក៏មាន កើតព្រមដោយបីតិ ក៏មាន កើតព្រមដោយសុខ: ក៏មាន កើតព្រមដោយ១បេក្ខា តែមិនគួរលះដោយ៤ស្សនៈ មិនគួរលះ ដោយការទា មានហេតុមិនគួរលះដោយទសុន្រ: មិនគួរលះដោយការនា ដល់ខ្លាំការសន្យំ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់ អសេត្តបុគ្គល មានសភាពតូចឆ្នារ មានអាម្មេណ៍តូចឆ្នារ ជាភណ្ដាល មានសភាពមិន ទៀន ពោលកា មានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ថាមានមគ្គ-ជា ហេតុផង ថា មានមគ្គជាអធិបតីផង ក៏មាន កើត ឡើង ហើយក៏មាន

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

សំយា អនុប្បញ្ជា ន វត្តត្វា ឧប្បាន់នោត សំយា អត់តា សំយា អភាកតា សំយា បច្ចុប្បា្ន បច្ចុប្បា្ន-វឌ្ឍា សំយា អជ្ឈត្នា សំយា ពហិទ្ធា សំយា អជ្ឈត្តពេលនៃ ឧស្ទារតិយា អច្ចមាវិសា ឯ (೧೦) ជ ហេតុ សហេតុកា ហេតុសម្បយុត្ត នេះ ខ ឧ លេខ ខ រុខសិ លេខ ខេរ លេខមា-យុត្ត សត្ត សេតុសម្បយុត្ត ចៅ ជ ច ហេតុ ជ ហេតុ សហេតុកា ។ សហ្វុច្យា សន្ត្តា អនិធស្បុ-ស អព្យដ្ឋសា អរុទា ហោត់យោ កោនខំ វិញ្ញេយ្យា គេខេច្ច ជា ពេញ ។ ពេល អស់វា សាសវា អា-សហថ្បែយគ្នា ១ វត្តា អស់វា ខេវ សាស់វា ១គំ សាសវា ខៅ នោ ខ អាសវា ឧ វត្តិគ្នា អាសវា ខៅ អស់សេម្បីយុត្តា ខាត់ខ អស់សេម្បីយុត្តា **ខ**ៅ នោ ខ អាសវាន់ខំ អាសាវិឌ្យបុគ្គសាសវា ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

មិនទាន់កើត ឡើង តែមិនគួរពោលថា បំរុងនឹងកើត ឡើងក៏មាន ជាអធិបតី-ក៏មាន ជាអនាគតក៏មាន ជាបច្ចុប្បន្ន មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នក៏មាន ជាខាងក្នុងក៏មាន ជាខាងក្រៅក៏មាន ជាខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ មាន អារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយ ការប៉ះពាល់ក៏មាន ។

(១០) ព្ទុកសិក្ខាបទមិនមែនហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ប្រកបដោយ ហេតុ មិនគរួវពោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង ហេតុទេ ប្រព្រឹត្តទៅដាំមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនហេតុ មិនគួរពោលថា ជាលេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុខ្សើយ ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែន ហេតុ មិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។ ពួកសិក្ខាបន ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ ត្រវបច្ច័យគាក់តែង មិនប្រកបដោយការ ឃើញ មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមានរូប ជាលោកិយ គួរដឹង ច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាមួយ មិនគួរដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ។ ពួកសិក្ខាបទមិនមែនអាសវៈ តែប្រព្រឹត្ត ៧ជាមួយនឹងអាសវៈ ជ្រាសហក អាស់! មិនគួរ ពោលថាជាអាស់! ទាំងប្រព័ត្ត ទៅជាមួយនឹងអាស់! ទេ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអាសា: តែមិនមែនជាអាសា: មិនគួរ ពោលថា ជា អាសា: ទាំងប្រកបដោយ អាសា: ផងថាប្រកបដោយ អាសា: តែមិនមែនជា អាសវ:ដង់ ឡើយ គឺប្រាសហកអាសវ: តែប្រព្រឹត្ត ៧ជាមួយនឹងអាសវ:។

សិក្ខាបទវិកង្គេ បញ្ញាបុប្ផូកំ

នោ ស m ដេខា ។ មេ។ នោ កភ្ ។ មេ។ ភោ ង្សា ។ ខេ ។ នោ **យោ**កា ។ ខេ។ ភេ ដំព្រំណា ។ ខេ។ នេះ យកសាសា ។យេ។ សារម្មណា នោ ចិត្តា យេត-សិតា ចិត្តសម្បយុត្ត ចិត្តសំសដ្ឋា ចិត្តសមុដ្ឋានា ចិត្តសហកុរភា ចិត្តខ្សាត់នោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ចិត្តសំសដ្ឋមម្ពុជា្ធសហកុ ទេ ចិត្តសំសដ្ឋមម្ពុជាពា-ចុចវិវត្តិនោ ពាហ៌រា ឧទាខា អឧទាឧិញ្ញា ។ ឧទា-នានា ។ ខេ។ នោ គំលេសា ។ ខេ។ ឧ ឧស*្*-នេះខ ឧសាន្តិ ខ មាន្ត្រាល ឧសាន្តិ ខ ខេត្ត បហាត់ឲ្យសតុកា ឧ ភាវនាយ បញាត់ឲ្យសុកា សាន្ត្រា សាខារ ស្ថា សព្វនិត្តា ស្លា អព្វ. ត់កា សំយា ថ្ទឹសហកតា សំយា ជ ថ្ទឹសហកតា សំយា សុខសហឥតា សំយា ន សុខសហឥតា សំយា ។ បេក្ខាសហឥតា សំយា ជ ។ បេក្ខាសហ-កតា ភាទាវខា ឧ វូទាវខា ឧ អុវូទាវខា មវិយា-បញ្ជា អធិយ្យាធិតា អធិយតា សង្គ្ហា អរណាទិ ។

ចញ្ញាចុច្ចកំ ។ សិក្ខាបទវិភង្គោ សមត្តោ ។

សំក្ខាបទវិភង្គ បញ្ហាបុច្ចក:

ពួកសក្ដាបទមន្ទាំមនុស្សញាជន: ។ បេ។ មិនមែនគន្គ: ។ បេ។ មិនមែន ត្ឃ: ។ បេ។ មិនមែនយោគ: ។ បេ។ មិនមែននីវេណេ: ។ បេ។ មិន មែនបកមាស: ។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ មិនមែនចិត្ត ជាចេតសិក ប្រកបដោយចិត្ត ច្រឡំដោយចិត្ត តាំងឡើងដោយចិត្ត កើតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ច្រទទ្រាំងតាំង ទ្បើងដោយចិត្ត ច្រឲ្យទាំងតាជ ទៀងទាំងកេតជាមួយនឹងចិត្ត ច្រឲ្យទាំងតាង ឡើងទាំងប្រ-ព្រឹត្តទៅគាមចិត្ត ជាខាង ក្រៅ មិនមែនទេបាទា មិនមានកម្ម ប្រកបដោយ កំលេសមានតណ្ដាជាដើមកាន់យកទេ ។ ពួកសិក្ខាបទមិនមែនទបាខាន ។ បេ ។ មន្ទ្រមនុក្ខលេស ។ បេ ។ មិនគ្គួលេះដោយ ស្សេន្ទ: មិនគ្គួរ លះដោយកាវនា មានហេតុមិនគួរលះដោយទុស្សន: មានហេតុមិនគួរ លះដោយការនា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិតក្នុះ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបត់ ក៏មាន មិនមានប័តិ ក៏មាន កើតព្រមដោយ ប័តិ ក៏មាន មិនកើតព្រម ដោយប័តិ ក៏មាន ប្រុកប ដោយសុខ: ក៏មាន មិនកើត្ត្រាមដោយសុខ: ក៏មាន កើត្រាមដោយ១បេត្តា ក៏មាន មិនកើត ព្រមដោយទលេត្តា ជាកាមាវេចរៈ មិនមែនក្រុជ្យវេចវៈ មិនមែនជាអុក្រវេចវៈ ជាបរិយាបន្ទ: ជាអនិយ្យានិក: ជាអនិយត: ជាសទត្តរ: ជាអរណ: ។ ចច់ បញ្ហាថុច្ចកៈ ។

ចប់ បញ្ហាបុច្ចព: ។ ចប់ សិក្ខាបទវិភង្គ ។

បដិសម្តីទាវិភង្គោ

ကေတျင်းလမ္ဂါ အေးလည္ အေၾကရွိတာ အန္တေျင်းလမ္ဂါ အေ ကေတြကို အမ္ခေတ္ချင်းလမ္ဂါ အေနာက္ချင်း အေနာက်တော့ အေ ကောက် အမ္ခတ္ချင်းလမ္ဂါ အေ အေနာ အမ္ခေါ့ အေနာက်တော့ အေမှ ကောက် အိုင္တေတြင်းလမ္ဂါ အေ အမြော အမှု အေနာက်တော့ အေမှ ကောက် အိုင္တေတြင်းလမ္ဂါ အေ ကောင်းလည်း အောက်တော့ အေနာ ကောက် အိုင္တေတြင်းလမ္ဂါ အေ ကောင်းလည်း အောက်တော့ အေနာက်တော့ အေ ကောက် အိုင္တေတြင်းလမ္ဂါ အေ ကောင်းလည်း အောက်တော့ အေနာက်တော့ အောက်တော့ အောက်တ

(၀၂) ဧရးမျာ စင်းမရှိက မန္ဓစျင်းမရှိက ငရုစ္ပြင်းမရှိက င်းရှိစျင်းမရှိက စင်းကလျှင်း မရုစ္ပြင်းမရှိက င်းရှိတျင်းမရှိက စင်းကလျောင်း လောက် ငရုစ္ပြင်းမရှိက ရေချင်းကောင်းက စားကိ မန္ဓစျင်းမရှိက ရေချင်းကရုံက စင်းစေတ စားကိ င်းရှိစျင်းမရှိက ရေချင်းကျောင်းက စားကိ င်းရှိစျင်းမရှိက စားကေမှ စားကိ စင်း စားကေပျင်းမရှိက စေးများ

បដិសម្តីទាវិភង្គ

(๑๑) បដិសម្ភិត ៤ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិតា ធម្មប្បដិសម្ភិតា
និរុត្តិប្បដិសម្ភិតា បដិកាណប្បដិសម្ភិតា ។ សេចក្តីដ៏នក្នុនអត្ត
ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិតា សេចក្តីដឹនក្នុនធម៌ ឈ្មោះថា ធម្មប្បដិសម្ភិតា
សេចក្តីដឹនក្នុនការពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុនអត្តនិនធម៌នោះ ឈ្មោះថា
និរុត្តិប្បដិសម្ភិតា សេចក្តីដឹនក្នុនញាណតាំន់ឲ្យាយ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិតា ។

(६) បដិសម្ភិត ៤ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិត ធម្មប្បដិសម្ភិត និវត្តិប្បដិសម្ភិត បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។ សេចក្តីដឹងក្នុងខុត្ត ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹង ក្នុងការកើតឡើងនៃខុត្ត ឈ្មោះថា ធម្មប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹង ក្នុងការកើតឡើងនៃខុត្ត ឈ្មោះថា ធម្មប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការលេត ខុត្ត ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការពេលនូវធម្មនិវត្ត ក្នុងអត្តនិងធម៌នោះ ឈ្មោះថា សម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលនូវធម្មនិវត្ត ក្នុងអត្តនិងធម៌នោះ ឈ្មោះថា និវត្តិប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលនូវធម្មនិវត្តិ ក្នុងអត្តនិងធម៌នោះ ឈ្មោះថា និវត្តិប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលនូវធម្មនិវត្តិ ក្នុងអត្តនិងធម៌នោះ ឈ្មោះថា និវត្តិប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងញាណតាំងឡាយ ឈ្មោះថា បជិ-ភាណប្បដិសម្ភិត ។

បជិសម្ភិកវិភង្គេ សុត្តត្តកាជនឺយំ

(០៣) ខតសេរ្ជា ខដិសម្ភិនា អគ្គប្បដិសម្ភិនា ឧទ្ទប្បដិសម្ភិនា ជំរុត្តិប្បដិសម្ភិនា ខដិកាណប្បដិ-សម្ភិនា ។ ហេតុម្ឆិ ញាណំ ឧទ្ទប្បដិសម្ភិនា ហេតុ៩៧េ ញាណំ អគ្គប្បដិសម្ភិនា តត្រ ឧទ្ធជិក្ ត្តាភិហាបេ ញាណំ ជំរុត្តិប្បដិសម្ភិនា ញាណេសុ ញាណំ ខដិកាណប្បដិសម្ភិនា ។

[🗣] ម. យម្ពា ធម្មា 🤊

បដិសម្តិទាវិវាង្គ សុត្តន្ត្រភាជនឹយ

(១៣) បដ់សម្ភិទា ៤ គឺ អត្តប្បដ់សម្ភិទា ធម្មប្បដ់សម្ភិទា
នំរុត្តិប្បដ់សម្ភិទា បដិកាណប្បដ់សម្ភិទា រសេចក្តីដ៏ឪហេតុ ឈ្មោះថា
ធម្មប្បដ់សម្ភិទា សេចក្តីដ៏ឪផលនៃហេតុ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិទា
សេចក្តីដ៏ឪក្នុងការពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុងធម៌និងអត្តនោះ ឈ្មោះថា
នំរុត្តិប្បដិសម្ភិទា សេចក្តីដ៏ឪក្នុងញាណទាំងឡាយ ឈ្មោះថា បដិកា
ណប្បដិសម្ភិទា ។

(១៤) បដិសម្ភិត ៤ គឺ អត្តហ្បដិសម្ភិត ធម្មហ្បដិសម្ភិត និរុត្តិហ្បដិសម្ភិត បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។ ធម៌តំនៃឲ្យ យណា កើត ចំរើន
លូតលាស់ ដុះជាល ចំរុនចំរើន កើតប្រាកដហើយ សេចក្តីដឹនក្នុងធម៌
តំនៃឲ្យ យនេះ ឈ្មោះថា អត្តហ្បដិសម្ភិត ធម៌តំនិទ្យាយនោះ កើត
ចំរើន លូតលាស់ ដុះជាល ចំរុងចំរើន កើតប្រាកដហើយ អំពីធម៌
តំនៃឲ្យ យណា សេចក្តីដឹនក្នុងធម៌តំនិទ្យាយនោះ ឈ្មោះថា ធម្មហ្បដិសម្ភិត ស្រែត្តិ ប្រយាល់ ធម្មហ្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹនក្នុងតារពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុងអត្តនិងធម៌នោះ ឈ្មោះថា និរុត្តិហ្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងតារពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុងអត្តនិងធម៌នោះ ឈ្មោះថា និរុត្តិហ្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងតារពេលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុងអត្តនិងធម៌នោះ ឈ្មោះថា និរុត្តិហ្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងតារាណាលទាំងឡាយ ឈ្មោះថា ប្រជាពិសម្ភិត ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភណ្ឌោ

(១៤) ខត្តស្បា ខត្តសម្ភិត ។

ខេត្តព្យដ្ឋសម្ភិត និវត្តិប្បដ្ឋសម្ភិត ខេត្តប្បដ្ឋសម្ភិត និវត្តិប្បដ្ឋសម្ភិត ខេត្តប្បដ្ឋសម្ភិត និវត្តិប្បដ្ឋសម្ភិត ខេត្តប្បដ្ឋសម្ភិត ជាមាណៈ
និរោធ ញាណំ អគ្គប្បដ្ឋសម្ភិត ជាមាណៈ
និរោធ ញាណំ អគ្គប្បដ្ឋសម្ភិត ជាមាណៈ
និរោធ ញាណំ អគ្គប្បដ្ឋសម្ភិត ជាមាណៈ
តិពេធ ញាណំ ខេត្តប្បដ្ឋសម្ភិត តាមលេខបានកាមិនិយា ខដ្ឋមាណ ញាណំ និវត្តិប្បដ្ឋសម្ភិត តាហេចាត់និយា ខដ្ឋមាណ ញាណំ និវត្តិប្បដ្ឋសម្ភិត ញាហេបាល់ ខេត្តបាន បាល់ ខេត្តបាន ខេ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(១៥) បដិសម្ភិត ៤ គឺ អត្តហ្មដិសម្ភិត ធម្មហ្បដិសម្ភិត និវត្តិហ្មដិសម្ភិត បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។ សេចក្តីដឹងក្នុងជានិងមរណៈ ឈ្មោះថា អត្តហ្មដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការកើត ឡើងនៃជានិងមរណៈ ឈ្មោះថា អត្តហ្មដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការកើត ឡើងនៃជានិងមរណៈ ឈ្មោះថា ធម្មហ្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការកេត់នៃជា និងមរណៈ ឈ្មោះថា អត្តហ្មដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងបដិចតា ជាជំ. ហើរ ទៅកាន់ ទីលេត់នៃជានិងមរណៈ ឈ្មោះថា ធម្មហ្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងបដិចតា ជាជំ. ហើរ ទៅកាន់ គឺពេធលេក់នៃជានិងមរណៈ ឈ្មោះថា ធម្មហ្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងប្រជាពិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងបាលកាន់ ប្រជាពិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងញាណតាំងឡាយ ឈ្មោះថា បដិកាណៈ ហ្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងញាណតាំងឡាយ ឈ្មោះថា បដិកាណៈ ហ្បដិសម្ភិត ។

(១៦) បដិសម្ភិត ៤គឺ អត្ថប្បដិសម្ភិត ធម្មប្បដិសម្ភិត និរុត្តិប្បដិសម្ភិត បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។ សេចក្តីដឹងក្នុងជាតិ ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងតណ្តាក្តីតែកា ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងទេពាទាន ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងតណ្តាក្តី ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងតែណាក្តី ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងតែស្លា ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងសេស្ត ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងសេស្ត ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងសេទ្ធប្រ ។ ហេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងសេទ្ធប្រ ។ ហេ ។ សេចក្តីដឹងក្នុងសេទ្ធប្រ ។ ឈ្មោះ ថា អត្ថប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការកើត ទៀន នៃសេទ្ធាប្រ ឈ្មោះថា ធម្មច្បីដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការសេតនៃសេទ្ធារ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត ហ្វេដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការសេតនៃសេទ្ធារ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត ប្រជាជាសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការសេតនៃសេទ្ធារ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត ប្រជាជាសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការសេតនៃសេទ្ធារ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត ប្រជាជាសម្ភិត មានសម្គិត សេចក្តីដឹងក្នុងការសេតនៃសេទ្ធារ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត ប្រជាជាសម្គិត សម្គិត សេចក្តីដឹងក្នុងការសេតនៃសេទ្ធារ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត ប្រជាជាសម្គិត សម្គិត សេចក្តីដឹងក្នុងការសេតនៃសេទ្ធារ ឈ្មោះថា អត្ថប្បដិសម្ភិត ប្រជាជាសម្គិត សម្គិត សម្ចិត សម្គិត សម្គិត សម្គិត សម្គិត សម្គិត សម្គិត សម្គិត សម្គិត សម្គិ

បជិសម្តិកាវិភង្គេ សុគ្គន្តភាជន៍យំ

ကန္ဘားဒဲ့ ကောင္းမွာတာ စရိစ္အေတာ ကြာလက္ စရာ့စ္မွုဒို-សម្ព័នា នទ្រ ឧដ្ធវិត្តាភិលាចេ ញាណំ និវិត្តិប្បីនិះ សទ្ភិនា ញា ណេសុ ញាណំ បដ៌កាណប្បដ៌សទ្ភិនា។ (០៧) ឧឧហៀ ឧឌ្ឌស័ង ងង់ឧបីជ្ជមាន ជតិជាព្រះមាន ខ្លាំខ្លាំខ្លាំទ្រាស់ នៃ ខេត្តមាល គិន្ត្រ គិសា ម្តីនា ។ ឥត្ កាតមា ជម្មុជ្រឹសម្ព័ធា ។ ៩ជ ភិក្ខុ $\mathbb{E}_{\frac{n}{2}}^{2}$ င်္ကားကို လုံးရွိ ကေလာ့် ကြလာပို ကေလာကို ကေလာ့် វុទ្ធត៌ ឧម្មព្វដ៏សម្ព័ធា សោ តស្ប តស្បៅ ភាសិត. សារី អឌ្ឌ ឃុា ឃុំ មុត្សា សម្តេសារី ម ខេស អញ ៩មស្ប ភាសិតស្ប អត្តោត អយ់ វុច្ចត អនិត្សិត្តអង្គិយ ងង្គ ឧតិច្ចរំខាំងហទេ ឈាឃុ စ်ႏန္စ်ပျွန်းလမ္ဘိက ္သားေလာလ္ တာလကိ ဗနီကလေးပျွ-ជំសទ្ធិនា ។

សុត្តនូវាជនីយំ ។

បដិសម្ភិទាវិភង្គ សុគ្គន្តភាជន័យ

សេចក្តីដឹងក្នុងបដិបទ ជាដំណើរទៅកាន់ទីលេត់នៃសង្ខារ ឈ្មោះថា ធម្មហ្បដិសម្តិទា សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុងអត្តនិងធម៌នោះ ឈ្មោះថា និរុត្តិហ្បដិសម្តិទា សេចក្តីដឹងក្នុងញាណទាំងឡាយ ឈ្មោះថា បដិកាណហ្បដិសម្តិទា ។

(១៧) បដិសម្ភិត ៤ គឺ អត្ថប្បដិសម្ភិត ធម្មប្បដិសម្ភិត និរុត្តិប្បដិសម្ភិត បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។ បណ្តាបដិសម្ភិត តំនូវធម៌ គឺសុត្ត: ជម្បប្បដិសម្ភិត តើដូចម្តេច ។ កិត្តក្នុងសាសនានេះ ដឹងខូវធម៌ គឺសុត្ត: គេយ្យ: វេយ្យាកណេ: គាថា ១៣នៈ ឥតិវុត្តកៈ ជាតកៈ អត្តតធម្ម: វេទល្វៈ នេះឈ្មោះថា ធម្មប្បដិសម្ភិត កិត្តនោះ ដឹងខូវសេចក្តីនៃកាសិត នោះ ១ ថា នេះសេចក្តីនៃកាសិតនេះ នេះសេចក្តីនៃកាសិតនេះ នេះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលខ្យំធម្មខំរុត្តិ ក្នុងអត្តនិង ធម៌នោះ ឈ្មោះថា ខំរុត្តិប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលខ្យំធម្មខំរុត្តិ ក្នុងអត្តនិង ធម៌នោះ ឈ្មោះថា ខំរុត្តិប្បដិសម្ភិត សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលខ្យំធម្មខំរុត្តិ ក្នុងអត្តនិង ធម៌នោះ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។

ចច់ សុត្តន្តភាជន័យ ។

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

(១៥) ខេសកោ្រ ខេត្តសម្ព័ធា អត្តប្បីជំសម្ព័ធា ឌតិតនៃមុខ ខ្មុំខ្មុំនុំមាន ឧទ្ធមានា ខេត្តមាលា តាំនុំមាន់-នា ។ គេ៩៩ ៩៩ គុសលា ។ យស្មឺ សមៈ យេ ភាមាម តុសលំ ចិត្តិ ជុប្បន្និ ហេតិ လောမဒလ္ျလတဂၢ ္ကာလလမျှတရွိ ၄၈႑မွာလ် ည္ နက္သည္ကို သည္ကို အသည္ကို အ តស្មី សមយេ ៩សេក្រ ហោតិ ។ មេ។ អវិក្តេចោ យោត៌ ឥមេ ជម្មា កុសហ ឥមេសុ ជម្មេសុ ကြာလကို စမ္မာ့စျွန်းလမ္ဘီတ အေလိ ဒီဇာကေ ကြာလကိ អត្តព្រះ្ធិសទ្ធិនា យាយ ធិវត្តិយា គេអំ ឧញ្ជាធិ បញ្ជូត ហេតុ នន្ត្រ នម្មនិវុត្តកំហមេ ញាណំ စ်ႏန္စ်ပျွင်းလမ္ဂ်ာက လောင တော့၊လောင အစိ တော့လက ធំ ជានាត់ ឥមាធ៌ ញាណាធំ ឥឧមត្តដ្ឋោតកា-နိုင်္ခ ကြားလက္မေ ကြာလက္ခ စစ္ခန္ဓာလာပျမြို့ မရွိတာ **។** ឧឌ សេរ្ជា ឧឌិសត្តិនា អត្តព្យដ្ឋសុទ្ធិនា ឧឌ្មព្យដ្ឋ-សម្ភិនា និរុត្តិឲ្យដិសម្ភិនា បដិកាណឲ្យដិសម្ភិនា ។

អភិធម្មបំដិក វិភង្គ

(๑๘) บนิ้งหุด ๒ คื คลูบูนิงหุด ฉษุบูนิงหุด និរុត្តិហ្យុដ៏សម្តីទា បដិកាណហ្យុដិសម្តីទា ។ ពួកធម៌ជាកុសល តើដូច ម្ដេច ។ ត្នុងសម័យណា ចិត្តជាតាមាវិចរតុសស ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បីយុត្តដោយញាណ មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានធម្មជា អារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ជ្រាវព្ធនូវអារម្មណ៍ណា។ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យ នោះ ផ្សុរៈ ក៏កើតមាន ។ បេ។ សេចក្ដីមិនរាយមាយ ក៏កើតមាន នេះពួកធម៌ជាកុសល សេចក្ដីជំនក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា ធម្មហ្សដ្ឌិសម្ភិត សេចក្ដីដឹងក្នុងវិបាកនៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ឈ្មោះថា អត្ថប្បដិសម្ភិព បញ្ជត្តនៃធម៌ពំងំឡាយនោះ ដោយនិវុត្តិណា សេចក្តី ដឹងកង្គការពោលនូវជម្មន្តិត្រ កង្គន់ត្រាំនាះ ឈ្មោះថា និរុត្តប្បដ៏សម្គុនា សេចក្តីដឹងខូវញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងក្នុងញាណទាំងឡាយនោះ ដោយញាណណា ញាណទាំឥឡាយនេះ ជាធម្មជាតញាំងអត្ថនេះឲ្យ ក្លុំ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។ បដិសម្ភិត ៤ គឺ អត្តប្ប-ដ់សម្ភិទា ធម្មប្បដិសម្ភិទា និរុត្តិហ្សដិសម្ភិទា បដិកាណប្បដិសម្ភិទា ។

បជិសម្ភិទាវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

កតេខ ១ភា្នកុសលា ។ យង្មុំ សមយេ ភាមា. វេទវ តា្សលំ ចិត្ត ឧទ្យុជ្ញ ហោត សោមឧស្សសហ-ក់ន ញាណសម្បីប៉ុន្តិ សសភ្លាប់ខេ ។ បេ។ សោមៈ ឧស្សសហក់ទំ ញាណវិហ្សយុត្តិ។ មេ។ សោមឧស្ស-សហគន់ ញាណវិច្បូយុន្តិសសន្តារេធ ។ ខេ ។ ។-បេក្ខាសហក់នំ ញាណសម្បីបុន្តិ ។ បេ។ ឧបក្ខោ-សហក់នំ ញាណសម្បយុន្តិ សសវ្ហាបាន ។បេ។ ន ខេត្តាសហគត់ ញាណវិហ្សយុត្តិ ។ ខេ។ ឧ ខេត្តា-ភាពនេះ ណិហ្សុតិជាជំនុំ ភាភាស្ថារេច នៃរេគិហុ ង រ ដេរ ឌស៊ីវតីហ្វេ មុ ក្ខេ មុ ឧសរដ មក្ សម យេ ៩ សេក្ ហោត់ ។ មេ។ អាំ គ្នេ ទោ ហោត់ ត្រេ ខតា សមសា មុខេស់ ខុធិ៍ ឈាឃុំ ខគិ-ប្បដិសម្ព័ធា គេសំ វិចាគោ ញាណំ អគ្គប្បដិសម្តិ-ឧ ហ ហ ជា នៃ នេស នេស ន មាន ខេ នេស နေန ငမ္ခင်းနောက်လ၊ ေတာ့ ကို င်းနိုင္ချင္မိလမ္ဘီအ

បដិសម្តិកាវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

ញ្ចូកធម៌ជាកុសល តើដូចថ្កេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាភាមាវិចរកុសល ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រកបដោយសង្ខាវ ។បេ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ត្រាសហកញាណ ។បេ។ ច្រឡំដោយ សោមនស្ស ជ្រាសថាកញាណ ប្រកបដោយសង្ខាវ ។ បេ ។ ច្រឡដោយទបេត្តា សម្បយុត្តដោយញាណ ។ បេ ។ ច្រឡដោយ ទលេត្តា សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ ។ បេ។ ច្រឡំ ដោយ ៖ បេត្ត ព្រុសហកញាណ ។ បេ ។ ប្រទ្បុំដោយ ។ បេត្ត ព្រុស ហក្សាណ ប្រភបដោយសង្ខារ មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី។ បេ ។ មានធម[្] ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ត្រាវព្ធនូវអារម្មណ៍ណា។ ហើយកើតឡើន ក្នុនសម័យ នោះ ផស្ស: កាត់តមាន ។ បេ ។ សេចក្តីមិន្ត្រាយមាយ ក៏កើត មាន នេះពួកធម៌ជាកុសល សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា ធម្មហ្វដ់សម្ភិទា សេចក្ដីដ៏ឥក្ខុនវិបាកនៃធម៌ទាំងទ្បាយនោះ ឈ្មោះថា អត្ថហ្វដ្ឌិសម្ភិទា បញ្ជាក់នៃធម៌ទាំឱទ្វាយនោះ ដោយនិវុត្តិណា សេចក្ត ដឹងក្នុងការពោលខ្លុវធម្មនិវត្តិ ក្នុងនិវត្តិនោះ ឈ្មោះថា និវត្តិប្បដិសម្ភិទា

អភិធម្មបំដិកេ វិភង្គោ

ဖြောင ကော့၊လောင အင်း ကွောလကင်း တေးအန်း နေးများင်း က္သြက္ေန နေမန္းတ္လို့ကေလးနဲ့ ေတာ့၊လာလု ကြာလို ជន្សាយាជន្រ្ទីមា ។ ឧសសារ ជន្មស់មិ្ស អង្គៈ ប្បដ្ឋសទ្ធិនា ឧដ្ឋប្បដ្ឋសទ្ធិនា និវុត្តប្បដ្ឋសទ្ធិនា បដ្-ភាណប្បដ្ឋសង្គិញ ។ ភាគមេ ខេញ្ញ ភាស្លា ។ យភ្មំ សមយេ រុព្វូខខត្តិយា មត្តិ ភាពតិ វិវិច្ចេវ តាមេហ ។បេ។ បឋម យាធំ ឧបមម្បដ្ឋ វិហាតិ បហ់តែសំណំ តស្ទឹ សមយេ ៩សេព្ទ ហោត៌ ។បេ។ អវិក្សេទា យោត៌ ៩មេ ១ម្នាំ គុសលា ៩មេសុ ខម្មេស ញាណំ ឧទ្ទប្បដ៌សទ្ធិនា ទេសំ វិទាកោ ကြာလက် မန္ဓာပျွန်လရှိက ဟာဟ ဒီဂုန္ဓိဏ နေလိ ឧម្មាធិ ខេញត្ត ហោត តក្រ ឧម្មធិរុត្តភិហាខេ ញាណំ ធំរុត្តប្បដ្ឋសម្ព័ធា យេធ ញា ណេធ តាធិ ញា ណា-ធំ ជានាត់ ឥមាធំ ញាឈាធំ ឥឧមត្តដ្ឋោតកោ-រ៉ឺតិ ញា ណេសុ ញាណំ ខដិតាណខ្បដិសម្តីនា ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

សេចក្តីដ៏ឥក្នុឥញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងខ្លាញាណទាំងឡាយនោះ ដោយញាណណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាតញាំងអត្តនេះឲ្យក្វឹ ឈ្មោះថា បដិតាណប្បដិសម្ភិទា ។ បដិសម្ភិទា ៤ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិទា ធម្មហ្វដ់សម្ភិទា និរុត្តហ្វដ់សម្ភិទា បដិកាណហ្វដិសម្ភិទា ។ ពួកធម៌ដា កុសល តេដ្តចម្តេច ។ ក្នុងសម័យណា បុគ្គលចំរែននូវមគ្គ ដើម្បី តេត្តស្លែក៣ ស្វាត់លាក់តាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន មានបប់រីកសំណ (ជាអារម្មណ៍) ក្នុងសម័យនោះ ផស្ស: ក៏កើតមាន ។ បេ ។ សេចក្តីមិនវាយមាយ ក៏កើតមាន នេះពួកធម៌ជាកុសល សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា ធម្មប្បដិសម្ភិទា សេចក្តីដឹងក្នុង វិបាកនៃធម៌ខាងទ្បាយនោះ ឈ្មោះថា អត្ថប្បដ៏សម្តីខា បញ្ជានិនធម៌ ព័ន្ធឲ្យយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្ដីដឹងក្នុងការពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុង នុវត្តនោះ ឈ្មោះថា និវត្តហ្វដឹសម្ភិទា សេចក្ដីដឹងក្នុងញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដ៏ឥនូវញាណទាំឥឡាយ នោះ ដោយញាណណា ញាណទាំឥឡាយ is: ជាធម្មជាតញាំងអត្ត:នះឲ្យភ្ជុំ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិទា ។

បដិសម្តិកាវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

ឧសហា ឧទ្ធមាន មន្ទ្បីនូមម៉ូល ១គិល់ទី១ នា និរុត្តិប្បដិសទ្តិនា បដិកាណប្បដិសទ្តិនា ។ គាត-នេ ឌេមា្ន កុសលា ។ យង្មឹ សម យេ អរុជ្ជបត្តិយា មក ភាប់តិសព្សា អាត់ញ្ញាយនៈជំ សមតិកាម ចេលានា ។ចេ។ ខេត្តត្តំ ឈានំ ឧចសម្បជ្ជ វិហវត៌ នេស្ពី សុខលេ ឧស្សា សោឌ ១ខេរ ងស្រី ကောင်္ခရုံမှာ ဆွေးကြေနတာ ရမြာနေ စမ္မာ့ရ ကျောက် ឌតិតវិទ្យុ នេះ គ្នុ គ្នុ គ្នេ មា ឃុំ អនិតវិត្ត-សម្ពិធា យាយ ធំរុត្តិយា ត្រសំ ឧមាធំ បញ្ជូត យោត៌ តត្រ ជម្មជុំត្រាភិលាបេ ញាណំ ជំរុត្តិប្បជ៌-សម្តី៩៣ យោង ញា ណេខ តាន់ ញា ណាន៍ ជានាតិ ឥមាធ៌ ញាណាធំ ឥឧមទ្ទុ ដោ្ទកោធ់ទំ ញា ណេសុ က္သက္ၿပို့ အေနသည့္ အေနအေျပာင္သည့္ အေ អន្តព្យដ្ឋសម្ព័ធា ឧម្មព្យដ្ឋសម្ព័ធា និវុត្តព្យដ្ឋសម្ព័**ឆា** បជិកាណប្បដិសទ្តិជា ។ ភាតមេ ជម្មា ភុសលា **។**

បជិសម្តិកាវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

ប្រសិសម្ភិត ៤ គឺ អត្ថប្បដិសម្ភិតា ធម្មប្បដិសម្ភិតា និត្តេប្បដិសម្ភិតា **បដិកាណប្បដិសម្ភិព ។** ពួកធម៌ជាកុសល គើដូចម្ដេច ។ ក្នុង សម័យណា បុគ្គលចំរើននូវមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងអរូបភព ព្រោះក៏រិយា ក្នុងទូវភាកិញ្ច្ញាយតន: ដោយប្រការទាំងពួង ហើយលះបង់ នូវសុខ្^ជង៍ ។ បេ។ ចូលកាន់បតុត្ត្ន្នាន ប្រកបដោយ នេះសៃញា-នាសញាយតនសញា ក្នុងសម័យ នោះ **ដុស្ស:** ក៏**កើត**មាន ។ បេ **។** សេចក្តីមិនរាយមាយ ក៏កើតមាន នេះពួកធម៌យកុសល សេចក្តីដឹងក្ន ធម៌ទាំងទ្បាយ នេះ ឈ្មោះថា ធម្មហ្បូជសម្ភិទា សេចក្ដីជំងក្នុងវិទាក់ នៃធម៌ ត់ឥទ្យាយនោះ ឈ្មោះថា អត្ថប្បជិសទ្ធិទា បញ្ជាត់នៃធម៌តំងឡាយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុងនិរុត្តិនោះ ឈ្មោះថា និរុត្តិហ្វដិសម្ភិទា សេចក្តីដឹងក្នុងញាណទាំងឡាយថា បុគ្គល ដឹងឡូវញាណទាំងឡាយ ទោះ ដោយញាណណា ញាណទាំងឡាយ នេះ ជាធម្មជាតញ្ជាំន៍អត្តនេះឲ្យភ្លឺ ឈ្មោះថា បដិតាណប្បដិសម្តិទា ។ បដិសម្ភិ៣ ៤ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិ៣ ធម្មហ្វដិសម្ភិ៣ និរុត្តប្បដិ-សម្ភិព បជិកាណប្បជិសម្ភិព ។ ពួកធម៌ជាកុសល តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

យង្មឹ សមយេ លោកត្តាំ ឈានំ ភាពតិ និយ្យ-មាយ ភូមិយា បត្តិយា វិវិច្វៅ កាមេហិ ។បេ។ បឋម ឈានំ ឧបសម្បីជី វិហរង្ ដ់ស្និ ឧទ្ធាភិញ តុស្មី សុម្ភា ឧស្សា ឈោត ។មេ។ អាំ គ្នេទោ ហោតិ ឥមេ ជម្លា គុសលា ឥមេសុ ឧម្ទេស ញាណំ ឧម្មព្វដ៏សម្តិនា តេសំ វិទាកេ ကြောက် မန္ဓာပျင်းဆရို့သာ ဟာ**ဟ ်ာ့**န္ဇီဟာ နောမ် က္သက် စ်ႏန္စ်ပျွန်လမ္ဂ်အ လာဒ ကျေးလာဒ နာစ် ണ്രസാമ് മാമാത് ക്ലാമ് ണു ഡാപ് ക്യെട്ടുവ്വോ. តែការ៉េត់ ញា ណេសុ ញាណំ បដិកាណប្បដិសម្តិធា។ (០៤) ខេ៩មេរិប ឧទ្ទ កម្ពុជា អនិតវិទ្ធ ម စမ္မတ္ခုန္မိုက္က စိုးနွာတွေဆိုလစ္ခ်က ဗနီကလာ-ប្បដិសម្តិធា ។ ភាគមេ ជញ្ អកុសលា ។

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

ក្នុសម័យណា បុគ្គលចំរើននូវលោកត្តវដ្ឋាន ជានិយ្យានិកធម៌ ដល់នូវ ការមិនសន្សំ (នូវកិលេសក្ដែ:) ដើម្បីលះបង់នូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បី ដល់នូវបឋមភូមិ ស្វាត់បាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋ-មជ្ឈាន ជាខុត្ខាបដិបទាខន្ធាភិញា ក្នុងសម័យនោះ ផស្ស: ក៏កើតមាន ។ បេ ។ សេបក្ដីមិនរាយមាយ ក៏កើតមាន នេះពួកធម៌ជាកុសល សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា ធម្មហ្សដិសម្ភិទា សេចក្តីដឹង ក្នុងវិបាក នៃធម៌ទាំងទ្បាយនោះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដ្ឋសម្ភិទា បញ្ជាតិ នៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលនូវ ធម្មនិវត្តិ ក្នុងនិវត្តិនោះ ឈ្មោះថា និវត្តិហ្សុដ៏សម្ភិទា សេចក្តីដឹងក្នុង ញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងខូវញាណទាំងឡាយនោះ ដោយញាណ ណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាតញ៉ាំងអត្តនេះឲ្យក្ខុំ ឈ្មោះថា បដីភាណហ្វដិសម្ភិ៣ ។

(១៩) បដិសម្ភិទា ៤គឺ អត្តប្បដិសម្ភិទា ធម្មហ្បដិសម្ភិទា និរុត្តិ ប្បដិសម្ភិទា បដិកាណប្បដិសម្ភិទា ។ ពួកធម៌ជាអកុសល តើដូចម្ដេច ។

បជុំសម្តិកាវិកង្គេ អភិធម្មភាជន័យំ

យៈភ្នំ សម យេ អគុសលំ ចំតុំ ឧៗឆ្នំ ហោត់ សោម-នេស្សសហក់ន ធំដ្ឋិកតសម្បយុត្ត រួចរម្មណ៍ វា ។ ខេ ។ ឌម្មារម្មណ៍ ៤ ឃុំ ឃុំ មភារត្ត តម្មាំ សមយោ ៩ សេក្ស ហោតិ ។ ខេ ។ អវិក្គេ ទោ ហោតិ ៩ មេ ឧម្មា អេយុសហ ៩ មេសុ ឧ ម្មេសុ ញាណំ ឧម្មព្យដ៌-សម្ព័ធា តេសំ វិទាគេ ញាណំ អគ្គប្បដ្ឋិសម្ព័ធា យាយ ជំរុត្យា គេម ជមាន ជយាន បោត តែ នតិច្នាំមួយ ពេល ប្រមាញ ប្រធានាក្យានា នេះ ണാരോഗം അദ് സ്വാഹം വിവാഹം പ്രവാധി വിവാഗം വിവാ ឥឧមត្តដ្ឋោតកាជិត ញាលេស ញាល់ បដិកាលៈ ប្បដ៌សទ្ធិនា ។ ចនៈស្យោ បដ៌សទ្ធិនា អត្តប្បដ៌ស-ត្តជា ជតិជាជ្ជមាន ច្រំខ្មាំជ្យុជ្ជមាន ឧទ្ធមាលាណិៈ ជូសដូល ។ ៩៩៩ ១៩ មយុសហ ។ ៣ឃុំ សមយេ អគុសលំ ចំនួំ ឧប្បុជ្ជំ ហេត សោមជៈ ស្បាសសង្គ ខ្ញុំក្នុងសម្បយុត្ត សសង្គារេធ ។ ប្។

បដិសម្ភិកាវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាអកុសល ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បយុត្ត ដោយទិដ្ឋិ មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក ញ្ច្រាន្ត្យអារម្មណ៍**ណា។** ហើយកើតទ្បើង ក្នុងសម័យនោះ ដស្បៈ កែតេសាន ។ បេ ។ សេចក្មុនរាយមាន កាតេសាន នេះពុកធម៌ជា អកុសល សេចក្តីដ៏នក្នុនធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា ធម្មប្បដិសម្ភិទា សេចក្ដីជំងក្នុងវិទាក់នៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដ្តិសម្ភិទា ឋញត្តិនៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ដោយនិវុត្តិណា សេចក្ដីដឹងក្នុងការពោល ញុក្តិ នូវធម្មនិវត្តិ កង្គនិវត្តិនោះ ឈ្មោះថា និវត្តិប្បជុំសម្ភិទា សេចក្ដីជំនក្នុង ញាណាទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងនូវញាណទាំងឡាយនោះ ញាណណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាជម្មជាតញ៉ាំងអត្ថនេះឲ្យភ្ជុំ ឈ្មោះ ថា បដ់ភាណប្បដិសម្ភិព ។ បដិសម្ភិព ៤ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិព ធម្ម-ប្បដិសម្ភិតា និរុត្តប្បដិសម្ភិតា បដិកាណប្បដិសម្ភិតា ។ ពួកធម៌ជា អកុសល តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តជាអកុសល ច្រឡំដោយ សោមនស្ស សម្បយុត្តដោយខិដ្ឋិ ប្រកបដោយសង្ខារ ។ បេ ។

អភិម្មបំដីកេ វិភង្គោ

សោមនុស្សសភាត់ ខ្ញុំជ្ញាស្ត្រ ។បេ។ សោម-នេស្សសហឥត ឧិជ្ជិកតេវិហ្សុយុត្តិ សសវ្ហាអាន ។ បេ ។ ខ្យែត្លាសហឥន ឧ៍ជ្ជិកនេសម្បីប៉ុន្ត ។ មេ។ ខ្យែត្លា-សហឥត ជំជួំកតសម្បីហុត្ សស់ខ្លាំបន ។បេ។ ខ្យេត្តាសហភិន ឧ៍ដ្តិតនាំហ្វហុន ១ បេ។ ខ្យេត្តា-សហកត់ ឧ៌ដ្ទិកតាហ្វៃយុត្ត សសទ្ធារាធ ។បេ។ នោម-ខេស្សសហគន់ ឧឌ្ឍភាពិសាធិ ១ ខេង ខេស្វៈ សេសសន្ល បឌិឃសម្ប្រុន្ត សសន្លារ ១បេ។ 2បេ-ក្ខាសហក់ន វិខិត់ ឡែសម្បយុត្ត ។ បេ។ ឧបេក្ខា• ភាស្ងន្ត ជមិជ្<mark>មាន</mark>ដែលខ្លុំ រិស្សគឺហា ឯ ៣ ខេ ឯ ៩ស្បា យោឌិ ។ ខេ ។ អាំ គ្នេះ ទោ យោឌិ ៩ មេ ឧទ្ទា អតុសហ ឥមេស ខម្មេស ញាណំ ឧម្មព្វដ-សម្ព័ធា នេះ វិទា គេ ញាណ់ អគ្គប្បដិសម្ព័ធា យាយ និរុត្ថិយា នេះសំ ឧទ្ទាន់ ចញ្ចុត្ត ហោត

អភិធម្មបំផិត វិភង្គ

ច្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រាស់ចាក់ទិដ្ឋិ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ត្រុសហកទិដ្ឋិ ប្រកបដោយសង្គារ 🔿 បេ ។ ច្រឡំដោយ ១បេក្ខា សម្បីយុត្តដោយខិដ្ឋិ ។ បេ ។ ច្រទ្បំដោយទបេត្តា សម្បីយុត្តដោយខិដ្ឋិ ប្រកបដោយសង្គារ។ បេ។ ច្រឡំដោយ១បេត្តា ក្រុសហកទិដ្ឋិ។បេ។ ច្រ**ុំ**ដោយ ៖ បេត្តា ព្រ**ុស ហក ខិដ្ឋិ** ប្រកបដោយ សង្គារ ។ បេ ។ ច្រឲ្យដោយ ទោម នស្ស សម្បយុត្ត ដោយបដិឃ: បេ ។ ច្រឲ្យដោយ គោមនស្ស សម្បីយុត្តដោយបដិឃ: ប្រកបដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ប្រ ទៀដោយ ទ បេត្តា សម្បយុត្តដោយ បៃកិច្ចា បេ ។ ប្រទៀដោយ ទ បេត្តា សម្បយ្យន្ដដោយទទ្ធចូ: មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានធម្មជា អាវម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ (ជាវព្ធន្យុវអាវម្មណ៍ណា។ ហើយកើត ឡើង ក្នុង សម័យ នោះ ផស្ស ក៏កើតមាន ។ បេ ។ សេចក្តីមិនវាយមាយ « ១ ភាកេត្តមាន នេះពួកធម៌ជាអកុសល សេចក្ដីជំងឺក្នុងធម៌ទាំងឡាយ នេះ ឈ្មោះថា ធម្មហ្បុដិសម្ភិទា សេចក្តីជំនក្នុងវិជាកនៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដ្ឋិសម្ភិទា បញ្ជាតិនៃធម្មទាំងឡាយនោះ ដោយទិវុត្តិណា

បជិសម្តិកាវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

តត្រ ឧញ្ជុំរុត្តាភិសាមេ ញាណំ ខំរុត្តិប្បដិសម្ភិនា យេឧ ញា ណេឧ តាធិ ញាណាធិ ជានាតិ ឥមាធិ ញាណាធិ ឥឧមត្តដ្ឋោតកាធិតិ ញា ណេសុ ញាណំ បដិកាណប្បដិសម្ភិនា ។

(២០) គិស្សោ បដិសម្ពិធា អគ្គប្បដិសម្ពិធា ធំរុត្តិច្បូជិសទ្តិនា ចដិកាណច្បូជិសទ្តិនា ។ ភាគមេ ឌេសា អរារាយមា ភា លេសាំ ភាពលេខ សេសាខ្មែរបា កុសលស្ប កម្មស្ប កត្តា ឧបខិតត្តា វិទាក់ ចេញ ឃោណ ឧៗ ខ្មុំ ហេត ឧបក្ខាសហក់ស់ គ្រោ-រុម្ម័យ ឧម្ម័ សុខពេល ឧម្មេស យោឌ ជ្រេស ហោតិ សញ្ញា ហោតិ ខេត្ត ហោតិ ខិត្ត ហោតិ ខ្មែត្តា យោតិ ចិត្តស្ប ៀកក្តេត យោតិ មនិន្ត្រិយំ ကောက် ဒေဒဏ္ဍိုင္ဖို့လိ ကောက် ငီးကြိုင္ဖို့လိ ကောက် យេខ ឃ ឧ៦ សក្ខំ សាខលោ អយោត អស្តិ ឧឌ្ជិទ្ធិ កតា ៩ មេសុ ជ ម្មេសុ ញាណំ អត្តប្បនិសទ្ធិនា

បដិសម្តិកវិភង្គ អភិធម្មភាយនីយ

សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុងនិរុត្តិនោះ ឈ្មោះថា និរុត្តិប្បដិ-សម្ភិទា ។ សេចក្តីដឹងក្នុងញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងនូវញាណទាំង ឡាយនោះ ដោយញាណណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាត ញ៉ាំងអគ្គនេះឲ្យក្តី ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិទា ។

(৬0) បដិសម្ភិទា ៣ គឺ អត្ថប្បដិសម្ភិទា និវត្តប្បដិសម្ភិទា បដិកា. ណហ្សដិសម្ភិព ។ ពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចត្តិព្រាណជាវិជាក ព្រោះកម្មជាកាមាវចរកុសល ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ សន្សំហើយ ជាចក្ខុវិញ្ចាណ ច្រឲ្យំដោយទបេក្ខា មានប្រជាអាវម្មណ៍ កើតទ្បើនហើយ ក្នុងសម័យនោះ ផស្ស: កើតមាន វេទនា កើតមាន សញា កើតមាន បេតនា កើតមាន បិត្ត កើតមាន ១បេក្ខា កើតមាន បិត្ត ញ កគ្គា កើតមាន មនិទ្រ្តិយ កើតមាន ១បេក្ខទ្រួយកើតមាន ជីវិតន្រ្តិយ កើតមាន ឬក៏ ក្នុងសម័យនោះ ធម៌ទាំងឡាយដទៃណា មានរូបអាស្រ័យនឹងគ្នា ហើយកើតឡើង ក៏កើតមាន នេះពួកជមិ ជាអព្យាក្រិត សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ពីទា

អភិធម្មបិដិកេ វិកង្គោ

យាយ ខ្សែនយា នេះមាំ ខម្មាំ ខេមាន ខេមាន នៃ ငးမွှင်းရွာက်လာပေး ဤာက် ဒီဂုန္ဓိပျင်းလမှို့အ ဟေဒ ണ രോദ കുട്ട് സൈസാവ് കുകുട്ടിക്കുട്ട് സസസംa နေမရှာ ညြေးရကာန်ရှိ ဤ လောနာ ္ ကျာလိ ဗင်းက . ကောဂျွန်လာရှိအ ၅ ခိုးလျှော ဝင်းလာရှိအ မခွာ့ပျွန်း-សម្ភិនា និវត្តិឲ្យដឹសទ្តិនា ចដិភាឈឲ្យដឹសទ្តិនា ។ កាន ខេ ខេញ អព្យុកាតា ។ យុស្មុំ សម យេ ភាមាៈ វេខាស្ទ កុសលស្ទ កម្សៀ កត្តា ឧបចិត្តា វិទាត់ សោតវិញ្ហាលំ ឧប្បន្នំ យោត់ ឧប្រក្សាសហៈ ក្នុង ក្សាមួយ ។ មេ ។ មានវិញាណ ឧប្បន្និ យោត៌ ជ ចេត្តាសហឥតំ ឥត្វាម្មេលំ ។ ចេ ។ ជិក្វិ-ញ្ញសំ នុប្បន្ន យោត ឧប្រក្ខា**ស**មាត់ត សោរម្មណ៍ ។ ខេ។ កាយវិញ្ណាណ ខ្មុន្ទ្ធំ ហោតិ សុខសហក្ត ဆေး ဋီကားမွှေလ နည်္သီ လာမေဟာ ဆေးလျာ ကောန ឋេឌនា យោត៌ សញ្ញា យោត៌ ខេត្ត យោត៌ ខិត្ត យោត៌ សុខ យោត៌ ខិត្តស្បូ ឯកក្តា យោត៌

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

បញ្ជាត់នៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្តីដឹងក្នុងការពោល ន្យែមន្ទីត្រ ក្នុងនិរុត្តនោះ ឈ្មោះថា និរុត្តប្បជិសម្ពុត សេចក្ដីនិក្នុង ញាណទាំងទ្បាយថា បុគ្គលដឹងខូវញាណទាំងឡាយនោះ ដោយញាណ **ណ** ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធ**ម្មជា**តញាំងអត្ថនេះឲ្យភ្វឹ ឈ្មោះថា បជិកាណប្បជិសម្ភិ៣ ។ បជិសម្ភិ៣ ៣ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិ៣ និរុត្តប្បដិ-សម្ភិទា បដិកាណប្បដិសម្ភិទា ។ ពួកធម៌ជាអព្យាក្រិត តេដ្ឋចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា សោតវិញាណ ជាវិជាក ព្រោះកម្មជាភាមាវិចរកុសល ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ សន្សំហើយ ដាសេតវិញាញា ច្រឡំដោយទបេក្ខា មានសំឡេងជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយ ។ បេ ។ ឃានវិភាណ ច្រឡំ ដោយទបេក្ខា មានក្វិនជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយ ២បេ។ ជំហូវិញាណ ្រទ្បីដោយ៖បេក្ខា មានសេជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយ ៗបេៗ កាយfကာက ငြေရိုးင်္ကာလည္မွာ မာန္အရွင္အေထာက္ခန္မက္ခ်က္တည္က ကြန္လည္တြင္အေတြက ក្នុងសម័យ នោះ ដុស្ស: កើតមាន វេទនា កើតមាន សញា កើតមាន បេតនា កេត្តមាន បត្ត កេត្តមាន សុខ កេត្តមាន ប៉ុត្តេកគ្នា កេត្តមាន

បជិសម្តិកាវិកង្គេ អភិធម្មកាជនីយំ

မင်္ခုန္နီယံ ကောင်္ဂ လူစိုန္နီယံ ကောင်္ဂ င်းနှိုန္နီယံ យោតិ **យេ ។ ខ**េ នក្ខំ សមយេ អត្តេច ងខ្ញុំ ឧឌ្ឌ ខំមាន ឧដ្ឋិយ ងវិត្ត យេ ឌស៊ា មុខេ ឌស៊ា អព្យាភាគា ៩ មេសុ ជ ម្មេសុ ញាណំ អគ្គប្បដ្ សទ្ធ ហាយ ធំរុន្ធហា នេសំ ឧទ្ទានិ ឧត្តានិ យោត តត្រ ជម្មន្ត្រីត្រាភិលាបេ ញាណំ និរុត្តិប្បដ៌. សម្ព័ជា យេធ ញា ណេធ តាធំ ញា ណាធំ ជានាត៌ ឥមាន ញាណាន់ ឥឧមត្តដ្ឋោតកាន់តំ ញាណេសុ က္ကယ့္ စင္းကယစ္ခုင္းမန္ခဲ့အ ၅ ဆိုလည္ စင္းလန္ခ်ဲ့အ អត្តព្យដ្ឋភាគិស ខ្យុំខ្លួំខ្យុំខ្លុំ ខេត្ត សាខ្យុំខ្លុំ សម្តិល ។ ភេសមេ ១មា អព្យភាតា ។ យង្មឹ សមយេ ភាមាទស្បេ គុសលស្ប កម្មស្ប កត្តា ឧបចិត្តា វិទាកា មពេលកុ ឧប្បុន្នា យោត៌ ឧ មេត្តាសហឥត រួទារម្មណា វា ។ មេ ។ នោឌីឈិរតិយា មុ លា លា មុ ឧសរស័ មក្ មាន ៩ ស្បា ពោត ៤៩៣ ពោត សញា ពោត

បជិសម្តិភាវិកង្គ អភិធម្មកាដនីយ

មនិទ្រិយ កើតមាន សុខិទ្រិយ កើតមាន ជីវិតិទ្រិយ កើតមាន ឬក៏ ក្នុងសម័យនោះ ធម៌ទាំងឡាយដទៃណា មិនមានប្រ អាស្រ័យ នឹងគ្នាហើយកើតឡើង ក៏កើតមាន នេះពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត សេចក្ដី ជំនក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តហ្បូដិសម្ភិទា បញ្ជានិនធម៌ទាំង ទ្បាយនោះ ដោយទិវុត្តិណា សេចក្ដីដឹងក្នុងការពោលនូវធម្មនិវុត្តិ ក្នុង និរុត្តនោះ ឈ្មោះថា និរុត្តប្បជិសម្ភិព សេចក្តីជំងឺក្នុងីញាណព៌ងីឡាយ ៤ បុគ្គលដ៏ឥនូវញាណ**ទាំ**ឥឡាយ នោះ ដោយញាណណា ញាណទាំឥ ទ្បាយនេះ ជាធម្មជាតញាំន៍អត្តនេះឲ្យភ្លឺ ឈ្មោះថា បដិតាណប្ប-ជំសម្ពិត ។ បជិសម្ពិត ៣ គឺ អត្តប្បជិសម្ពិត និរុត្តិប្បជិសម្ពិត បជិកាណប្បជិសម្ភិទា ។ ពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត តើដូចម្ដេច **។** ក្នុងសម័យណា មនោជាតុ ជាព្រៃក ក្រោះកម្មជាកាមាបែរកុសល ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ សន្សំហើយ ជាមនោររាតុ ច្រឡំដោយ ទបេក្ខាមានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានៈ៨ព្រូ ជាអារម្មណ៍ក្ដី ជ័យ ដែរជំនិវុឃគើយុយ ១ ណេយមេខខៀត មិខុសគុណ នោះ ផស្ស: កេត្តមាន វេទនា កេត្តមាន សញា កេត្តមាន

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

ខេត្ត យោតិ ខិត្ត យោតិ វិតក្ដោ យោតិ វិទាហ ហោត់ ខ្មែត្តា ហោត់ ចំនុស្ស ឯកក្តា ហោត់ မင်းဖြံ့ ဖော် နေ မင်္ကာ့ ဖြံ့ ဖိ ေတာင်္က မိုးနှင့် ဖိ ស្រាត់ យេ វា **ខ**េ នភ្នំ ភមេយេ មយេត ស ងខ្ញុំ ឧត្ត ខ្មុំ មាន ខ្មុំ មាន ខ្មុំ មាន ខ្មុំ មាន ខ្មុំ ខាំ ខ្មុំ ខាង ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ អព្យាភាគា សម្រេស ១ម្នេស ញាណំ អត្តប្ប-ដូសម្ភា យាយ ឆ្នាំយា គេសំ ខម្មាន មញ្ជូ យោត៌ តត្រ ជម្មន្ត្រាក់លាបេ ញាណំ ជំរុត្តប្បដ៍. សម្ព័ឌា យេជ ញា ណេជ តាធំ ញា ណាធំ ជាជាតំ ឥមាន ញាណាន់ ឥឧមត្តដ្ឋោនកាន់តំ ញា ណេសុ က္သာလိ ဗင္ဗိဿတ္ခုင္ဗီလမ္ဘီက ၅ ဆို မော္မာ ဗင္ဗီ-សម្ព័ធា អគ្គព្យដ្ឋសម្ព័ធា ជុំវត្តព្យដ្ឋសម្ព័ធា ជដ្ឋមារ ហាពរីជ្ជមាគ្រី រា មាខាគេ ១គាំ អពិស្រម រា យៈក្នុំ សមយេ ភាមា ខេស្ប កុសលស្ប កម្មស្ប កត្តា ឧបចិត្តា វិទាកា មនៅញាណជាតុ ឧបញ្ ហោត់ សោមជស្បសហភា រួមារម្មណា ង ៤ ខេ ៤ ឌ ឌីមិវឌី ៚ ង ក្នុ ខេ ង ឧទ វ ម

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

ចេតនា កើតមាន ចិត្ត កើតមាន វិត្ភ: កើតមាខ វិហាវ: កើត មាន ១បេក្ខា កើតមាន ប៉ុត្តែកគ្នា កើតមាន មនិន្រ័យ កើតមាន ទបេត្តិទ្រ្ទិយ កើតមាន ជីវិតិទ្រ្ទិយ កើតមាន ឬក៏ ក្នុងសម័យនោះ ធម្មិត្តម្តាលដទៃណា មិនមានរូប អាស្រ័យនឹងគ្នាហើយកើតឡើង ត់កើតមាន នេះពួកធម៌ ជាអព្យុក្រឹត សេចក្ដីជំងឺក្នុងធម៌**ព**ង៍ឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្ថប្បដ្ឋិសម្ភិទា បញ្ជាតិនៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ដោយនិត្រ្តិណា សេចក្ដីជំងក្នុងការពោលខ្លាំធម្មខ្សុត្តិ ក្នុងខិរុត្តនោះ ឈ្មោះថា និរុត្តប្ប-ដ់សម្ភិទា សេចក្តីដឹងក្នុងញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងខូវញាណទាំង-ទ្យាយ នោះ ដោយញាណណា ញាណ**ទាំ**ងទ្បាយ នេះ ដាជម្មាត្**ញាំ**ង អត្ថនេះឲ្យក្ញឹ ឈ្មោះថា បជិកាណប្បជិសម្ភិត ។ បជិសម្ភិត ៣ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិត និរុត្តប្បដិសម្ភិត បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។ ពួកធម៌ជា អព្យាក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា មនៅវិញាណធាតុ ជាវិបាក ព្រោះកម្មជាកាមាវិចវកុសល ដែលបុគ្គលធ្វើលើយ សន្យំហើយ ជាមនោ-វិញ្ហាណជាតុ ប្រទៀដោយសោមខស្ស មានរូបជាអាម្មេណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានជត្តជាមារតិហ្គុំ ស្គុំ យោជនិរុងរេតិហ្គុំហេសាតិកា ស្នើឱ្

បជិសម្តិទាវិកង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

ត្តស្នី មានពេ ឌម្រៀ ឈាន ជ្រេស យោន សញា យោត៌ ខេត្ត យោត៌ ចិត្ត យោត៌ វិត ក្ដោ យោតិ វិទាភេ យោតិ ម៉ឺតិ យោតិ សុទ្ធិ យោតិ ចិត្តស្ប រ៉ាក់ក្តា ហោត់ មនិន្ត្រិយ ហោត់ សោម-នុស្សីទ្រិញ ឈ្មេង ដ្ឋាន្ធ្រៃញ លោក យោក បន សញ្ចុំ សឧលោ ម ឃើញ អង្គិ ជឌ្ជិសត់ជាទី អរិត្យោ ឌស្ ៩គេ ឌស៍ ងរៀយ២ ៩គេស់ ឌឝើស់ ឈាហូ អត្តព្រះសិសុទ្ធិនា យាយ ធំរុត្តិយោ គេសំ ឧម្មាធិ ឧញ្ត្ យោតិ តត្រ ជម្មធិវុត្តាភិលាបេ ញាណំ ធិវុត្តិប្ប-ដឹសម៉ូនា យេឧ ញា ណេខ តាធំ ញា ណាធំ ជា-សត់ ឥមាន ញាណាន់ ឥឧមត្តដ្ឋាត់កាន់តំ ញា-ကော့ ကောက် ဗန်ာကတ္များကြာ က အီးကျော့ បដិសម្ភិនា អត្តឲ្យដិសម្ភិនា ធំរុត្តិឲ្យដិសម្ភិនា បដិ-ភាណប្ដដ្ឋិសម្ដីល ។ ភេសមេ ខេម្មា អព្យភាតា ។ យភ្នំ សមយេ ភាមា ខេស្ប ភាសសស្ប ភម្មស្ប ក្នុង ខេត្ត ខាកា មពេវិញាណជាតុ

បដិសម្តិទារីភង្គ អភិធម្មកាជនីយ

ក្នុងសម័យនោះ ផស្ស: កើតមាន ឋេទនា កើតមាន សញា កើត មាន បេត្ន កេត្តមាន ចិត្ត កេត្តមាន វិត្ត: កេត្តមាន វិហ្វ: កើតមាន បត្តិ កើតមាន សុខ កើតមាន ចិត្តេគ្គិតា កើតមាន មនន្ទ្រ័យ កើតមាខ សោមឧស្សិន្ទ្រ័យ កើតមាន ជីវិតន្ទ្រ័យ កើត មាន ឬក៏ ក្នុងសម័យ នោះ ធម៌ទាំងឡាយដ ៃ ណា មិនមានប្រ អាស្រ័យនឹងគ្នា ហើយកើត ឡើង ក៏កើតមាន នេះពួកធធិជាអព្យក្រឹត សេចក្ដីជំងក់ជធម៌ទាំងទ្បាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តហ្គង់សម្គិត បញ្ជាន់ ធម៌ទាំងឲ្យាយនោះ ដោយនិវត្តិណា សេចក្ដីដឹងក្នុងការពោលខ្លុំជម្នះត្រូ ក្នុងនិវុត្តនោះ ឈ្មោះថា និវុត្តប្បដសម្ភិត សេចក្ដីដឹងក្នុងញាណទាំង-**ឡា**យថា បុគ្គ**ល** ដឹងខ្លូវញ្ជាណ**ទាំ**ងឡាយនោះ ដោយញ្ជាណណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាតញ៉ាំងអត្ថនេះឲ្យក្ញុំ ឈ្មោះថា បង-កាណប្បដិសម្ភិត ។ បដិសម្ភិត ៣ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិត និរុត្តប្បដិ-សម្ភិទា បដ់តាណប្បដ់សម្ភិទា ។ ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុង សម័យណា មនៅវិញ្ហាណជាតុ ជាវិទាក ព្រោះកម្មជាភាមាវិចវកុសល

អភិធម្មបំជិព វិភង្គោ

នជាទី ណេឌ នធេយមាលមុខ វិស្សតិយា ង រ ខេ រ ឌ ស៊ារតិយា រ ព ព ព រ រ ឧសរដ នក្ខឹ សម យេ ៩ ស្សា ហេត វេឌ្សា ហេត សញា យោត៌ ខេត្តជា យោត៌ ខ័ត្ត យោត៌ វិតក្តោ យោត៌ វិទារ។ ហោត**ិ ខុ**ខេត្តា **ហោ**តិ ចិត្តស្ប ្សកក្តា ကောင်္ဆာ မင္ဖြင့္မိတ္ ကောင္ဆာ ရေမက္ခ်ိန္ခြဲတို ကောင္ဆ ជីវិតិទ្រ្តិយំ ហោត យោ វា បន តូស្មី សមយេ ងយោត្ន ងន្ទំ ឧត្តនិសត់ពិធិ ងវិត្តមេ ឌស៊ំ មុខេ ឌតាំ ងរាំយម ។ នេះជា ឌ ធាំ ជា ឃា ឃុ ងនិសិ-ដូសទំខា យាយ ជុំទំណ ទេស ឧទ្ទាន មេញគ យោត៌ តត្រ ជម្មនិវុត្តាភិលាមេ ញាណំ និវុត្តប្ប-ត្រូវ ខេត្ត ទៀល ខេត្ត ទៀល ខេត្ត ឋុស ច្រ ឈាច មុខឧស្ស ខ្មានម្នាន់ ឈាហេ មា ကြာကို မင်းကလာမျှင်းလမ္ဂါက ၅ ဆိုလျှော မင်းလ-ត្តិនា អត្តព្យដ្ឋសត្តិនា ធំរុត្តព្យដ្ឋសត្តិនា បដ្ឋអាណ-ប្បដ្ឋសង្គ្រា ។ ភាគមេ ជម្មា អព្យាភាគា ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ សន្សំហើយ ដាមនោះវិញ្ញាណធាតុ ច្រឡំដោយ ១ បេត្ត មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ព្រុវព្ធ នុវអាវម្មណ៍ណា ១ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ កើត មាន វេទ្សា កេត្តមាន សញា កេត្តមាន បេត្នា កេត្តមាន បត្ត កើតមាន វិតក: កើតមាន វិលាវ: កើតមាន ១បេក្កា កើតមាន ចិត្ត-កគ្គា កើតមាន មន់ន្ទ្រ័យ កើតមាន ១០៤ភូន្ទ្រ័យ កើតមាន តិន្ទ្រិយ កើតមាន ឬក៏ ក្នុងសម័យនោះ ធម៌ទាំងទ្បាយដ ៃណា មាន រូបអាស្រ័យនឹងគ្នាហើយកើតឡើង ក៏កើតមាន នេះពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត សេចក្ដីដ៏ក្នុងធម្មត្តិនិទ្យាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដ្ឋិសម្ភិត បញ្ជាំនៃធម៌ ទាំងឲ្យាយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្ដីដឹង ក្នុងការគោលនូវជម្នះត្រូ ក្នុងនិវត្តនោះ ឈ្មោះថា និវត្តប្បដិសម្ភិព សេចក្តីដឹងក្នុងញាណពង់-ទ្បាយថា បុគ្គលដ៏ឥនូវញាណទាំឥឡាយ នោះ ដោយញាណណា ញាណ ទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាតញាំងអត្តនេះឲ្យក្ញុំ ឈ្មោះថា បដិកាណ-ប្បជិសម្ភិត ។ បដិសម្ភិត ញុគ៌ អត្តប្បដិសម្ភិត និត្រិប្បដិសម្តិ-ទា បដិកាណប្បដិសម្ពិទា ។ ពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។

បដិសម្តិកវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

លស្នំ សមលេ ភាមា ពេស្ប តុសលស្ប ភម្មស្ប កត្តា ឧបតិតត្តា វិទាកា ម នៅព្រាណភាតុ ឧប្បនា យោត៌ សោមនុស្សសព្វភា ញាណសម្បសយុត្តា ។ បេ ។ សោមជស្បសព្វតា ញាណសម្បីយុត្ត ស. សង្ខារនេ ។ មេ។ សោមឧស្សហឥតា ញាណវិហ្សហ្គុត្តា ។ ខេ។ សោមនស្សសហគតា ញាណវិហ្ស័យ្យន្តា សសញ្ហាន ។បេ។ «បេក្ខាសហកតា ញាណសម្បូ យុត្ត ។ មេ។ ។ មេក្ខាសហតា ញាណសម្បយុត្តា សសង្ខាបាន ។បេ។ «បេក្ខាសហកតា ញាណវិហ្ស-យុត្ត ។ មេ ។ ឧ មេត្តាសហឥត ញាណវិហ្សយុត្តា មាន នៃ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ហ្លំ លំ ហ្ ស្សារស្ត្រ សម្ពី សមយេ ដស្សា ហោតិ ។ ថេ ។ អាំក្តេទោ **ហោតិ** ៩មេ ជ<u>ម្</u>នា អព្យាភាគា ៩មេសុ ឧម្ទេសុ ញាណំ អត្តប្បដ៌ស. ម្តុនា ហាយ និរុត្តិហា គេសំ ឧម្មាន ខេញ្ត ខោត តត្រ ជម្មន្ត្រីង្គាភិលាមេ ញាណំ និរុត្តិប្បនិសម្ភិនា

បជិសម្តិទាវិភង្គ អភិធម្មភាជនឹយ

ក្នុងសម័យណា មនៅពៃពាណធាតុ ជាវិជាក ព្រោះកម្មជាកាមាវិចរ-កុសល ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ សន្សំហើយ ជាជាតុច្រឡំដោយសោម-នស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស សោមនុស្ស ជ្រាស់ល្ងមួយ ។ ៤០ ១ ខ្មែរដោយសោមនុស្ស ជ្រាសថាកញ្ជាណ ប្រកបដោយសង្ខាវ ។ បេ ។ ប្រឡំដោយ១បេត្តា សម្បយុត្តដោយញាណ ។បេ។ ច្រឡំដោយ ១បេក្ខា សម្បយុត្តដោយ ញាណ ប្រភពដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ប្រឡំដោយ១បេត្តា ជ្រុស **ហកញាណ ។ បេ។ ច្រឡំដោយ១បេ**ក្ខា (ជា្រស**ហកញាណ** ប្រកប ដោយសង្គារ មានប្រជាអាម្មេណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានធម៌ជាអាម្មេណ៍ក្ដី ឬក៏ ក្រាវព្ធខ្លុវអារម្មណ៍ណា ១ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ កើតមាន ។ បេ ។ សេចក្តីមិនវាយមាយ កើតមាន នេះពួក ធម៌ជាអព្យាក្រឹត សេចក្ដីជំងក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្ថប្ប-ដំសម្ភិត បញ្ជាតិនៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្ដីដឹង ក្នុងការពោលនូវធម្មនិរុត្ត ក្នុងនិរុត្តនោះ ឈ្មោះថា និរុត្តប្បដិសម្ភិត

អភិធម្មបំពីពេ វិភង្គោ

ဖောင ကော့၊လောင အောင် ကောလကျခဲ့ ဘေးဆေးန်းမာဋိ ണെ സേര് ചുമല ഉണ്ടുകയാള് ഉണ്ടുന്നു വി സു បដិកាណប្បដិសម្ពិធា ។ តំស្បោ បដិសម្ពិធា អត្ថព្រះសម្ភិល ធំត្រើ្តព្រះសម្ភិល ចនិកាណឲ្យនិ. សម្ពី ។ ភាសម ជម្មា អព្យភាសា ។ យង្មឹ សមយេ វុប្វបបត្តិយា មក្តុំ ភាវេតិ វិវិច្ចេវ កាមេ-ស ។ ខេ ។ ខមទំ ឈានំ ឧបសម្បីដ្ឋ វិហាតេ ខមវិតា. សំណំ តស្មី សមយេ ៩ស្បា យោតិ ។បេ។ អាំ-្តេច យោត ៩ខេ ១ឆ្មាំ កុសលា នស្បើ វូទា-វេលសុ ្រ កុសលសុ ្រ កម្មស្ ក្រត់ត្តា ជុខចិត្តា វិទាក់ វិវិច្ចេវ កាមេហិ ។ ខេ ។ ខេវមំ ឈានំ ឧបសម្បីជី វិលវឌ្គ ឧស្ស៊ីយក្សូ សម្ម័ ដស្សា យោតិ ។ បេ ។ អាំគ្នោយ យោតិ ៩មេ ឌម្មា អព្យាភាតា ៩មេស ឌម្មេស ញាណំ អត្តប្បដ្-សទ្ធា យាយ ជំរុន្យា គេឃុំ ឧញ្ជុំ បញ្ជូន សោភ နေန ငရိုင္ချိန္မဟုဂေ သြာက္စာ စွန္ခ်ိန္ခ်ိဳန္မွာ မ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

សេចក្តីដឹងក្នុងញាណទាំងឡាយថា បុគ្គល ដឹងនូវញាណទាំងឡាយ ដោយញាណណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាតញាំងអត្ថនេះឲ្យភ្វឹ ឈ្មោះថា បដិតាណប្បដិសម្ភិត ។ បដិសម្ភិត ៣ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិត និរុត្តិហ្វុជិសម្ភិ៣ បដិកាណហ្វុជិសម្ភិ៣ ។ ពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត រត់ដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា បុគ្គលចំរើននូវមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូប-ភព ស្ងាត់បាត់កាមទាំង**ឡាយ ។** ៤០ ។ ប្លូលកាន់បឋមជ្ឈាន មាន បឋវិតសិណ ជាអារម្មណ៍ ក្នុងសម័យ នោះ ផស្ស: កើតមាន ។ បេ ។ សេចក្តីមិនរាយមាយ កើតមាន នេះពួកធម៌ជាកុសល ជា វិជាក ព្រោះកម្មជាវូជាវិចវតុសលនោះ ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ សន្សំ ហើយ ស្ងាត់ហាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន មានប្រឹកសិណ (ជាអារម្មណ៍) ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ កេត ។ បេ ។ សេចក្ដីមិនរាយមាយ កើតមាន នេះពួកធម៌ជា អព្យុក្រឹត សេចក្តីដឹង ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិ-សម្ភិត បញ្ជាត់នៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្ដីដឹន ក្នុងការពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុងនិរុត្តនោះ ឈ្មោះថា និរុត្តិប្បដ្ឋិសម្ភិត

បដិសម្តិកាវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

ဖြေးဒေး ဤ ေလ႔ေဒ အားဒီ ကားလက္ခ် အေတာ့ နံမာဒိ က္သြက္ေနအေနျည္ကြားအက်ေနာ့ ကော္လြက္ေတာ့လုိ បដិភាណប្បដិសម្ពិធា ។ គិស្សេ បដិសម្ពិធា អត្ថព្រះសម្តីនា ធំរុត្តិឲ្យដ៏សម្ព័នា ខេដិកាណឲ្យដំ-សម្ពី ។ ភាសម ជម្លា អព្យភាសា ។ ប្រស្មឹ សមយេ អវុប្ជមន្ត្**ហ ម**ភ្តំ ភាពតំ សព្វសោ យឥន្សញាសេសក់ន សុខស្បី ៩ ឧសាខា ។ ខេ ។ ខត្តត្តំ ឈានំ ឧបសម្បីដី វិហវត្ត តស្មឹ សមយេ ដសេរៈ យោត ។ មេ ។ មវិក្គេច យោត៌ ៩ ខេ ខេត្ត សុសលា នស្បៅ អាទ្រាវ ខ-ស្បេ កុសលស្ប កម្មស្ប កត្តា ឧបខិត្តា វិទាគ់ សព្ទសោ អគិញ្ញ្ញាយត់ជំ សមតិក្តាម្ នៅសញ្ជា ស្សាយឥជ្សញាស្សាក់ន សុខស្បា ញ ញ ញ សាស្សាស្សាក់ន វិហរតិ តស្ទឹ សមយេ ៩សេក្រ ហោតិ ១ មេ ។

បដិសម្ភិទាវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

សេចក្តីដឹងក្នុងញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងនូវញាណទាំងឡាយនោះ ដោយញាណណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាត្ញាង្អគ្គនេះ ឲ្យភ្ជុំ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។ បដិសម្ភិត ៣ គឺ អត្តប្បជិសម្ភិត និរុត្តប្បជិសម្ភិត បជិកាណប្បជិសម្ភិត ។ ពួក ធម៌ជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា បុគ្គលចំរើននូវ មគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងអរូបភព ព្រោះកិរិយាកន្ទង នូវអាកិញ្ចញាយតន: ដោយប្រការទាំងពួង ហើយលះបង់ខ្លុវសុ១ផង ។ បេ ។ ចូល កាន់ចតុត្តដ្ឋាន ប្រកបដោយនៅសញានាសញាយតនសញា ញ ញ សម័យនោះ ផស្ស: កើតមាន ។ បេ ។ សេចក្តីមិនវាយមាយ កើតមាន នេះពួកធម៌ជាកុសល ជាវិបាក ព្រោះកម្មជាអរូប្រវបរ-កុសលនោះឯង ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ សន្យំហើយ ព្រោះកំរិយា ភន្ទង់នូវភាក់ញ្ញាញាយតន: ដោយប្រការទាំង់ព្យួង ហើយលះបង់់នូវ សុ ១៨ង ។ បេ ។ ចូលកានចតុត្តជ្ជាន ប្រភពដោយនេវេសញា-នាសញ្ចាយតនសញ្ចា ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ កើតមាន ។ បេ។

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

អវិក្សេស ហេតុ ៩៩ ខេត្ត អព្យុភាគា ៩មេសុ စေးမြေ့နော ကြာလက် မန္ဓာစ္ခုံဆိုနာ တာတ စိုးနွာတာ နောင် အများ မေတာ့န်ာ မေတာ့န်ာ နောင်း အများ အများ မေတာ့နှာ မေတာ့နှာ မေတာ့နှာ အများ အ လာက ကွာကို စ်ႏွန္ရွိစျွန်းမရှိအ ထေးစ ကွာကောစ ရေးစီ ကြားလက္ခ် ရသန္နာ ရမာစီ **ကြာလက္ခ် ရ**မ-មត្តជៀនការ៉េត់ ញា េសសុ ញា េសំ បដិកាលាប្បៈ ដឹសម្ព័ធា ។ តំសេក បដិសម្ព័ធា អត្តប្បដិសម្ព័ធា ជុំត្រូវជ្រឹសទ្ធិនា បដ្តអាណប្បដ្តិសទ្ធិនា ។ ភាគមេ ឧទ្ទា អព្យាភាគា ។ យភ្នំ សមយេ លោកុត្ត។ ឈានំ ភាពតិ និយុព្ធិតាំ អបឲយតាមី ឧ៍ដ្ឋិតតានំ ឧសាខាយ ឧស្សាយ មិត្តិយា រៀវៈខែវ តាមេហ ។ បេ។ បឋមំ ឈាធំ ឧបសម្បីដូ វិហវត៌ ឧុគ្គាប់ដំបន់ ឧទ្ធាភិញ្ញុំ តង្មឹ សមយេ ៩ស្បោ យោត៌ ។ បេ ។ អវិក្គេ ទោ យោត៌ ៩ មេ ជម្មា កុស-လာ ဆေးကျီး လောက္ခရားမ႑ ကုမၸမ႑ လာဒမ႑ កាន់ស្ថា ស្រាត់ វិវិច្រៅ កាមេហ៍ ។ បេ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

សេចក្ដីមិនរាយមាយ កើតមាន នេះពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត សេចក្ដីដឹង ក្នុងធម្មត្តិស្វាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តហ្គុជិសម្ភិត បញ្ជូតិនៃធម៌ទាំង-ទ្វាយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្ដីដឹងក្នុងការពោលនូវធម្មនិរុត្តិ ក្នុង និវុត្ត នោះ ឈ្មោះថា និវុត្តិហ្វដ៏សម្ភិទា សេចក្តីដឹងក្នុងញាណទាំងឡាយ ថា បុគ្គលដ៏ឥនូវញាណទាំឥទ្វាយ នោះ ដោយញាណណា ញាណទាំង-ទ្យាយនេះ ជាធម្មជាតញាំងអត្តនេះឲ្យក្ខឹ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិ-សម្ភិព ។ បដ់សម្ភិព ៣ គឺ អត្តប្បដ់សម្ភិព និរុត្តប្បដ់សម្ភិព បដ់-ភាណប្បជិសម្ភិទា ។ ពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា បុគ្គលចំរើនខ្លុំលេកុត្តវដ្ឋាន ជានិយ្យានិកធម៌ ដល់ខ្លុំការមិន សន្សំ (នូវកិលេសវដ្ត:) ដើម្បីលះបង់នូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បី ដល់នូវបឋមក្ខុមិ ស្ងាត់ចាក់តាមទាំងទ្វាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់ បឋមជ្ឈាន ជាឲ្យាបដិប**ពឲ**ន្ធាភិពាា ក្នុងសម័យ នោះ ផស្ស: កើតមាន ។ បេ ។ សេចក្តីមិនរាយមាយ កើតមាន ពួកធម៌ ជាកុសល ជាវិចាក ព្រោះឈានជាលោក្តុត្រកុសលនោះឯង ដែល បុគ្គលធ្វើហើយ ចំរើនហើយ ស្ងាត់ហាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។

បជិសថ្និកាវិភង្គេ អភិធម្មភាជន័យំ

បឋមំ ឈានំ ឧបសម្បីជួ វិហរត់ ឧុក្ខាបជិបដំ ឧទ្ធាភិព្តា សុតាន់ នេះស្មី សគលេ ឌ សេរ្ ហេង ។ ខេ ។ អុំ ក្ដេច ហេតុ ៩ ខេ ខេស្ អព្យក់តា ។ នេះជា ខ្មែស ឈ្វាល អង្គព្យុជ្ធអង្គិធា យាយ នត់ច្រើនមួយ ប្រធាលា ច្រើនពិត្តមាន នេះ ကြားလက္ေရးကို ကိုလက္ေရးကုန္ ကြာလက**် န**ၽမန္ဂုတ္ထိုးနကာဒီနီး ကြားလက်မှ ကြာလိ ជន្សាយាជន្រ្នាស់ ង នេះមា ជន្មម្ភិយ អន្តព្យជ៌សម្ពិធា និវុត្តិឲ្យដ៏សម្ពិធា ខជិតាលាឲ្យជំ-សម្ពា ។ ភាពមេ ជ្មា អព្យាភាតា ។ យញ្ចុំ សមយេ អកុសលស្ប កម្មេរ ក្រុត្ ရပင်ဆရုံး ကို အောင်းကူလို ရေးရွှင့် ကောင်း ជព្រះស្ទាសល់សង្ហ វិសារគឺហា ឯ ខេ រ មោង• វិញាណំ ជុប្បន្នំ យោតិ ជុបេត្តាសហក់តំ សស្ថារត់ហ្ល រ នេ រ ខាងរួយ ហ្វេ ៩ ឧ និ គឺ យោត៌ ឧបត្តោសហកត់ កត្វម្មណ៍ ។ បេ ។

បដិសម្តិកាវិភង្គ អភិធម្មកាជនឹយ

ចូលកាន់បឋមជ្ជាន ជាសុញាត: ជាទុក្ខាបដិបទទន្ទាភិញា ក្នុងសម័យនោះ ផស្ស: កើតមាន ។ បេ។ សេចក្តីមិនរាយមាយ កេតមាន នេះពួកធម៌ ជាអព្យាក្រឹត សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិតា បញ្ជាតិនៃធម៌ទាំងទ្បាយនោះ ដោយនិវុត្តិណា សេចក្ដីដឹងក្នុងការពោល នូវធម្មនិត្តិ ក្នុងនិត្តិនោះ ឈ្មោះថា និត្តិប្បដិសម្ភិត សេចក្ដីជំងក្នុង ញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងឡូវញាណទាំងឡាយ នោះ ដោយញាណ ណា ញាណតំងឡាយនេះ ជាធម្មជាតញាំងអត្តនេះឲ្យក្ញិ ឈ្មោះថា បដិភាណប្បដិសម្ភិព ។ បដិសម្ភិព ភូគី អត្ថប្បដិសម្ភិព និរុត្តប្បដិសម្ភិព ឋដិកាណប្បដិសម្ភិទា ។ ពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុង សម័យណា ចក្ខុវិញ្ចាណ ជាវិទាក ក្រោះកម្មជាអកុសល ដែល ឋុគ្គលធ្វើហើយ សទ្សំហើយ ជាវិញ្ចាណ ច្រឡំដោយទលេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ កើតហើយ ។ បេ ។ ស៉ោតវិញ្ចាណ ច្រឡឹ ដោយទលេក្ខា មានសំឡេងជាអាវម្មណ៍ កើតហើយ ។ បេ ។ ឃាន-វិញ្ជាណ ប្រឡំដោយ១បេក្ខា មានក្វិនជាអារម្មណ៍ កើតហើយ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

ជិញ្ចំ យោត ឧបត្តាសហក់ រសរគីហ, រ នេ រ មា ឈុម ឃុំ វ ជាថ្មី លេខ ៩៩៩សានន ខោឌីណិរតិហា ឧមាំ មានលេ ឧមារិ យោតិ ឋេឧសា យោតិ សញា យោតិ **ខេត្**សា យោត៌ ចិត្ត យោត ខុត្ត យោត ចិត្តប្ប ឯកក្តា ဟော အီ မင်းငြံ့ယိ ဟော နီ နေ့ နွေ့ပြံ့ယိ ဟော နီ ငိုးန်း. ្រ្វ័យ យោង យេ ឯ ឧ ឧ ងភ្នំ មាន ជា មាន និ ង្ខំ ឧក្ខដំណង់លើឃ ងរំជួយេ ឌសី ។ គេ ឌសី អរៀយខា មុខេស់ ខគេ់ស់ ឈិឃ ងខំពិន្ទុសដូច យាយ ជំរុន្មិយា នេះអ ខម្មាធំ បញ្ជូន ហោង ត្រ ខម្មវិត្តាភិលាមេ ញាណំ ធំរុត្តប្បដិសទ្ធិនា យេឧ ញា ណេខ តាខំ ញា ណេខំ ជាជាត់ ៩មា-ច្ច ឃាលាច្ច នុខឧង្សីឡើង២១ខ្លួ က္သာကိ ဗင်းကလာ၅င်းလမ္ဘာ့အ **၈** ၈ လေ့ဂျာ ဗင်းလ-ត្តិនា អត្តប្បដ្ឋិសត្តិនា ធំរុត្តប្បដ្ឋិសត្តិនា ចដិកា-ហាល់ព្រុមដូយ ឯ ២២៨ ឧត៌ មរាំមេខា ឯ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ជុំភ្នំព្រាណ ច្រឡំដោយទលេក្ខា មានរសជាអារម្មណ៍ កេតហេយ ។ បេ ។ កាយវិញាណ ច្រឡំដោយខុត្ខ មានផ្សព្វជាការម្មណ៍ កើត ហើយ ក្នុសម័យនោះ ផស្ស: កើតមាន វេទនា កើតមាន សញា ញ ក្តេមាន បេត្នា កេត្មាន បត្ត កេត្មាន ទុក្ខ កេត្មាន ប៉ុត្តែកគ្គា កើតមាន មនិន្ត្រិយ កើតមាន «ភូន្ត្រិយ កើតមាន ជំវិត្យនិយ េកតមាន ឬក៏ ក្នុងសម័យនោះ ធម៌ទាំងឡាយដទៃណា មិនមានរូប ដែលអាស្រ័យនឹងគ្នា ហើយកើតឡើង ក៏កើតមាន នេះពួកធម៌ជា អព្យាក្រឹត សេចក្ដីជំងក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្ថប្បដិសម្ភិទា បញ្ជាតិនៃធម៌ទាំងទ្បាយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្ដីដឹងក្នុងការពោល ខ្លាំធម្មនិត្តិ ក្នុងនិត្តិនោះ ឈ្មោះថា និត្តិឲ្យដ៏សម្ភិទា សេចក្ដីដឹងក្នុង ញាណទាំងទ្បាយថា បុគ្គលដឹងខូវញាណទាំងទ្បាយ នោះ ដោយញាណ ណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាតញ៉ាំងអគ្គនេះឲ្យភ្វឹ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។ បដិសម្ភិត ៣ គឺ អត្ថប្បដិសម្ភិត និរុត្តប្ប-ជិសម្ភិទា បជិកាណប្បជិសម្ភិទា ។ ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តេដ្តចម្តេច ។

បដិសម្តិកវិកង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

លញ្ចុំ សមលេ អយុសលភា យដុសា យន្ទ នុមខិតត្ថា វិទាកា មយោជាតុ នុម្បីជ្ញា មោវត៌ នុមេក្តា-។ ខេ ។ ម នៅញា ឈ ភាតុ ខុប្បូញ ហោត់ ខមេត្តា. សល់ឧស ខែស្រីមើយា ប្ រ ខេ រ ខិសិវតិយា ប្ យំ យំ វ៉ា បនាវត្ត តង្មឹ សមយេ ដ សេ<u>ក</u> មោក ឋេឌជា យោត សញា យោត ខេត្ត យោត ចិត្ត យោត់ វិតត្តោ យោតិ វិទាររា យោតិ ខ្មប់ក្នា យោតិ ចិត្តស្ប ឯកក្តា **យោតិ ម**ធិន្ត្រិយ៍ យោ**តិ** យេ ឧស៊ា មុគេ ឧស៊ អមាំ្សម មុគ្រេស់ ឧដើស់ ញាណំ អគ្គព្យដ្ឋអគ្គិនា យាយ និវុត្តិយា គេអំ င်္ဆာရွင္ ရသည္တိုင္သည့္ အေန အမည္ခ်ိဳး အသည္ကို အသည့္အသည့္အေတြကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည့္အေတြကို အသည့္အို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည့္အို အသည့္အို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည္ကို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသ ញាណំ និរុត្តិព្យុឌិសម្ពិធា យេន ញាណេន តានិ ബരു വുയും ഉപും വിശാന് ഉപ്പും . പ്രസം പ്രധാനം പ്രധാനം വിശാസ് പ്രസം പ്രധാനം പ്രധാനം പ്രധാനം പ്രധാനം പ്രധാനം പ്ര តាធីតិ ញាយោស ញាយាំ បដ់កាយប្បដឹសម្ពីនា។

បដិសម្តិកាវិភង្គ អភិធម្មភាជនឹយ

ក្នុងសម័យណា មនោនាតុ ជាវិជាក ព្រោះកម្មជាអកុសល ដែលបុគ្គល ធ្វើហើយ សន្យំហើយ ជាភាតុ ច្រឡំដោយ១បេក្ខា មានរូបជាអា-រម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានផ្សព្ទជាអារម្មណ៍ក្ដី កេត**េហ្**ង៍ហេយ ។ បេ ។ ម នៅ ភ្ញាណធាតុ ច្រឡំដោយ ១ បេត្តា មានរូបជាអារម្មណ៍ក្តី ។ បេ ។ មានធម្មជាអារុម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រារព្ធនូវអារុម្មណ៍ណា ១ ហើយកើតឡើន ក្នុសម័យ នោះ ផស្សៈ កើតមាន វេទនា កើតមាន សញា កើតមាន ចេតទា កើតមាន ចិត្ត កើតមាន វិតក: កើតមាន វិហារៈ កើតមាន ទបេក្ខា កើតមាន ចិត្តេកគ្គុតា កើតមាន មនិន្ត្រិយ កើតមាន ទបេក្ខិ-ន្ទ្រិយ កើតមាន ជីវិតិន្ទ្រិយ កើតមាន ឬក៏ ក្នុងសម័យនោះ ជមិព៌ង ទ្បាយដទៃណា មិនមានរូប ដែលអាស្រ័យនឹងគ្នា ហើយកើតឡើង ក៏កើតមាន នេះពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត សេចក្ដីដឹងក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្ថប្បដិសម្ភិទា បញ្ជាតិនៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ដេយនិវុត្តិ ណា សេចក្តីដ៏ឥត្នឥការគោលនូវធម្មនិវុត្តិ ក្នុងនិវុត្តិនោះ ឈ្មោះថា និរុត្តិហ្យុដិសម្ភិទា សេចក្តីដឹងក្នុងញាណទាំងទ្បាយថា បុគ្គលដឹងនូវ ញាណេទាំងឡាយនោះ ដោយញាណណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជា ធម្មជាតញាំងអត្តនេះឲ្យក្លឹ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បជិសម្ភិព ។

អភិធម្មចិតិកេ វិភង្គោ

(២០) និសេត្ត បនិសម្ព័ធា អត្តព្យនិសម្ព័ធា ធ្យុខ្លួនម្មិយ ឧឌ្ឍ ហេញ ខ្មែមមួយ ។ ភាគ មេ ឧទ្ទា អព**្**កតា ។ យស្ទឹ សមយេ ម នោជាតុ ឧប្បញ្ញា ហោះតំ ការិយា នៅ កុសលា ఐកុលា ខ ឧ ៩គីរួស្ស ៩ ខេស្សិក្សាមុខ វិស្សគីយា ក្នុង ខេត្ត ដោឌី ឈិរតិយា មុ ក្នុង ក្នុង ខេស្ស តែស្ទឹ សមយេ ៩សេក្រ យោគិ ឋេធភា យោគិ សញ្ញា យោត៌ ខេត្ត យោតិ ចិត្ត <mark>យោតិ វិ</mark>តក្តោ មោតិ វិទារក ហោត់ ជមេត្តា យោត់ ចិត្តស្បូ ឯកក្តា យោត៌ មនិន្ត្រិយំ យោតិ ឧបេក្ខិន្ត្រិយំ យោតិ ជីវិតិ-្រ្ទ័យ យោគ យេ ជ ខន្ទភ្ជុំ សមយេ អញ្ជេច អត្តិ ឧត្តទិកាត់ពិទិស អរិក្សុខ ខេតិ មុខ ខេតិ អស់ប្យុខ ရေးရေးကို စားကို မန္စာရီးမှာ မွာ ကောက ဦး-ត្តិយា ត្រស់ ជម្ពាជ៌ ជញ្ជាតិ យោក តែ ជម្មាធិត្តា. န်ာလ၊ ေတာ့ ကို စိုင္ရွိေပျင္ခ်လမ္ကိုက ၊ ယဒ**္ကာ၊ ကေဒ** តានិ ញាណានិ ឥមានិ ញាណានិ ឥឧមត្តដ្ឋាតៈ កាន់តំញា យេង ញាលំ បដ់ភាលាប្រដែមថ្មី៣ ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

(៤១) បដិសម្ភិព ៣ គឺ អត្តប្បដិសម្ភិព និរុត្តប្បដិសម្ភិព បដិកាណប្បដិសម្ភិ**៣** ។ ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុង សម័យណា មានាជាតុ ជាក់រិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែនកម្មវិទាក ច្រឡំដោយ (បេក្ខា មានប្រជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ សានផ្សព្វជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ជ្រាវព្ធនូវអារម្មណ៍ណា ១ ហើយកើត ឡេង ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ កេតមាន វេទនា កេតមាន សញា កើតមាន ៤០តនា កើតមាន បិត្ត កើតមាន វិតក្: កើតមាន វិហាវ: កើតមាន ។បេកា កេត្តមាន ប៉ុត្តែកគ្តា កេត្តមាន មនុទ្រិយ កេត្តមាន ទបេត្តទ្វ័យ កើតមាន ជីវិតន្រ័យ កើតមាន ឬក៏ ក្នុងសម័យនោះ ធម៌ ទាំងទ្បាយដ ខែណា មិនមានរូប ដែលអាស្រ័យនឹងគ្នាហើយ កើតឡើង កកេតមាន នេះពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត សេចក្ដីជំងឺក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តហ្មដ្ឋសម្ពុំទា បញ្ជាត់នៃធម៌ទាំងទ្បាយនោះ ដោយនិវុត្ត ណា សេចក្តីដឹងក្នុងការពោលខ្លូវធម្មនិវត្តិ ក្នុងនិវត្តិនោះ ឈ្មោះថា នរុត្តហ្សុដិសម្ភិទា សេចក្តីដឹងក្នុងញាណទាំងទ្បាយថា បុគ្គលដឹង នុះវិញាណទាំងឡាយនោះ ដោយញាណណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាតញាំងអត្តនេះឲ្យក្វឹ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិទា

បដិសម្តិកាវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

ត់ស្បា បដ់សម្ភិល អត្ថប្បដ់សម្ភិល ធំរុត្តប្បដ់សម្ភិល បជ៌ភាណប្បជ៌សម្ពិល ។ កេតុមេ ជញ្ អព្យាកាតា ។ លេស្នី អាឧពេ ឧឃៀយឃោយខាន់ ៩ឦស ឈេន ត់វិយា នៅ តុសលា ជាតុសលា ឧ ខ តម្នាំទា-កា សោមនុស្សសហភត គ្រារម្មណា វា ។ បេ ។ យោតិ ការិយា នៅ កុសលា ជាកុសលា ន ខ កម្មិទាកា «ខេត្តាសសក្តា រួទារម្មណា វា ។ ខេ ។ ខេសាស្រ្ត ស ហ ំ ល ំ ឋ ខេសវត្ត ស ស្មឹ សមយេ ៩ស្សា យោត៌ ឋឌភា យោត៌ សញា យោត៌ ខេត្ត យោត៌ ចិត្ត យោត៌ វិតក្តោ យោត៌ វិទារក ហោត៌ ឧបត្តោ ហោត៌ ចិត្តបុរ្យ ឯកក្តា ကေးနာ ကိုယ်နို့ယိ ကေးနာ လမာဆီနို့ယ် ကေးနာ មនិន្ត្រិយំ ហោតិ ឧបេត្តិទ្រិយំ ហោតិ ជីវិតិ-្ត្រិយ ខោត យេ ២ ឧ ៩ភ្នំ សមយេ អញ្ជេច មន្ទំ ឧត្តនិសត់លើយ៉ មរិត្តយេ ឌគីរ មុខេ ឌគីរ អព្យាភាគា ៩មេសុ ឧឬសុ ញាណំ អត្ថព្យដ៌សម្ភិធា

បដិសម្តិការិកង្គ អភិធម្មភាជន័យ

បដ់សម្ភិញ ៣ គឺ អត្ថហ្មដ់សម្ភិញ និរុត្តហ្មដ់សម្ភិញ បដ់កាណហ្មដ់-សម្ភិត ។ ព្យុកធម៌ជាអព្យុក្រឹត តេដ្ឋចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា មនោះ វិញ្ញាណជាតុ ជាការិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិន មែនកម្មវិទាក ច្រឡំដោយសោមនស្ស មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី កើតឡើង ។ បេ ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ជាកំរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែនកម្មវិបាក ច្រឡ ដោយ ៖ បេត្តា មានរូបជាអាវម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានធម៌ជាអាវម្មណ៍ក្ដី ឬកំ ជ្រាវព្ធនូវអាវម្មណ៍ណា ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ កេត្តមាន វេទ្ទា កេត្តមាន សញា កេត្តមាន បេត្ទា ក្តេចមាន បិត្ត កេត្តមាន វិត្តក: កេត្តមាន វិហ្វ: កេត្តមាន ទលេក្ខា កេត្តមាន ចិត្តេកគ្គា កេត្តមាន វែរយ៍ន្ត្រីយ កេត្តមាន សមាធិន្ទ្រិយ កើតមាន មនិន្ទ្រិយ កើតមាន ១បេក្ខិន្ទ្រិយ កើតមាន ជីវិតិទ្រ្ទិយ កើតមាន ឬកំ ក្នុងសម័យនោះ ធម៌ទាំងទ្បាយដទៃណា មិនមានប្រដែលអាស្រ័យនឹងគ្នាហើយកើត ឡើងក៏កើតមាន នេះពួកធមិជា អព្យក្រឹត សេចក្តីជំនក្នុងធម្មត់និទ្យាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិទា

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

ကာက ဇွေးဆိုတာ ဆေရာ ဆီ ဗာဆို ေတာ့ဆို ေတာ့ဆို အေရြ ឧទ្ទន់រុត្តាភិលាខេ ញាណំ និរុត្តិឲ្យដឹសទ្ភិនា យេន ကြားေလာင္ ဆင္းကာလကင္းသည္က နံမာင္းကာလကင္ ಕರಣಪ್ಪುಪ್ರಕರ್ಕಾಣ ಮುಂದು ಕರ್ಮಿಯ ಕರ್ಮಿಯ. ប្បដិសទ៌នា ។ តិស្សោ ជដិសទ្ធិនា អត្តប្បដិសទ្ធិនា ខ្យុំត្តិប្បដ្ឋសុទ្ធិនា បដ្ឋភាណប្បដ្ឋសុទ្ធិនា ។ ភាគមេ ខេត្ត អព្យទ្ធខា ។ យុស្ម៊ី ភុមពេល ឧ នោះ ញ – ណភាតុ ឧប្បញ្ញា យោត៌ ការិយា នៅ កុសលា ជាគុសលា ឧ ខ គម្នាំទាគា សោមជស្បសមា. កតា ញាណសម្បីយុត្ត ។ ខេ ។ សោមឧស្បូសស-កតា ញាណសម្បយុត្ត សសខ្លារនេ។ ទេ។ សោម-ឧស្សសហឥត ញាណវិហ្វយុត្តា ។ មេ។ សោមន-ស្បូសសភត ញាណវិទ្យុយុត្តា សសន្នាព្រះ ១ ខេ។ ខ្មែត្តាសហឥត ញាណសម្បីបុត្ត ។ មេ។ ខ្មែ ក្ខាសហឥត ញាណសម្បយុត្ត សសថ្លាបៈ ។បេ។ ឧបេក្ខាសហឥ៣ ញាណវិប្បយុត្ត ។បេ។ ឧបេ-က္ချာសហឥតា ញាណវិហ្សុធា សសខ្លាចេ។ មេ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

បញ្ជាត់ នៃធម៌**ទាំងឡាយនោះ** ដោយនិរុត្តិណា សេចក្ដីជំងក្នុងការពោល នូវធម្មនិត្តេ ក្នុងនិត្តេនោះ ឈ្មោះថា និត្តេហ្គដ់សម្ភិព សេចក្តីដឹងក្នុង ញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងខ្លូវញាណទាំងឡាយនោះ ដោយញាណ ណា ញាណទាន់ទ្បាយនោះ ជាធម្មជាតញ៉ាំងអត្ថនេះឲ្យភ្ជុំ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសទ្ធិ៣ ។ បដិសទ្ធិ៣ ៣ គឺ អត្តហ្មដិសទ្ធិ៣ និរុត្តហ្មដិ-សម្ភិទា បដិតាណប្បដិសម្ភិទា ។ ពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ អកុសល ទាំងមិនមែនកម្មវិជាក ច្រឡំដោយសេមនស្ស សម្បយុត្ត ដោយញាណ ។ បេ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស សម្បយុត្តដោយញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ ។បេ។ **ប្រឡ**ដោយសោមនស្ស ប្រាស់បាកញាណ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយ សោមនស្ស ព្រាសចាកញាណ ប្រកបដោយសង្ខាវ រលេខ ខែសុំដោយសល់ម៉ា សម្បីយុត្តដោយឃារឃា ឯលេខ ចែស្វិ ដោយ ៖ បេត្តា សម្បីយុត្តដោយញាហា ប្រកប់ដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ច្រឡដោយទបេត្តា ជ្រាសហកញាណ ។ បេ ។ ច្រឡដោយទបេត្តា ប្រាស់លក់ញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ កើតឡើងលើយ ។ បេ។

បដិសម្តិកវិវាង្គ អភិធម្មភាជន៏យំ

រួទាវ៩វិ ឈានំ ភាវេតិ ។ មេ ។ អរួទាវ៩វិ ឈានំ ភាប់តំ គាំវិយ៍ នៅ គុសលំ ៣គុសលំ ន ច កម្មវិទាក់ ជំដួជម្នស់សារំ សព្វសោ អាក់ញូ-ញ្ញា នៃវេសាញា សម្រាយន**េះ** សម្រាស់ សមន្ត្រី ស្រុស្សា ស្រុស្សា សម្រាស់ សម្រាស់ សញ្ញស្សាត់ សុខសា ្ទ បហានា ។បេ។ ឧសន្ត ឈាន ឧឧសម្បដ្ឋ វិហាត តម្បី សមយោ ដ េស្សា ហោត៌ ។ មេ។ អំក្តេច ហោត៌ ឥមេ ឌគាំ អរាម្រម មុខេស្ ឌ គេស ឃាហា អង្គពិត្ត-សម្ពេ យាយ និរុត្តិយា តេស នមាន បញ្ជូន បញ្ជូន ប្រាត់ នទ្រ ជម្មីជំនុកកំណៈ មេ ញាណំ ជំរុក្ខប្បដ៏សម្ព័ធា យេខ ញា ណេខ តាខ ញាណាខំ ជាពាត់ ៩មាធិ က္သြက္ေနအမန္အုတ္ဆီးကေတြကို ကြာလုိ ឧទ្ធុម្ភាយ ខាន្ត្រីម្នាំ ខា

ကျေး ဧဖို့က် ထားလာနာရီကျွန်းတာ နေ့နီး ကျေးမွော နေ့ရီလေးမှို့သေး အုံမွီးစျွန်းတာမှို့သာ တင်းမာတာစျွန်း-(၉၉) ဧဖူးတာ အင်းတာမှို့သာ မာမာရေးမေးမေး-

បដិសម្តិទាវិកង្គ អភិធម្មភាជន័យ

បុគ្គលចំរើនខូវរូជា្សខាជ្បាន ។ បេ ។ បុគ្គលចំរើនខូវអរូជា្សខាជ្បាន ជា កំរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែនកម្មវិបាក ជា គ្រឿន៍នៅដាសុ១ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ព្រោះការកន្ទងអាកិញ្ច្ចាយឥន: ដោយ ប្រការទាំងញូង ហើយលះបង់នូវសុ១ផង ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្ខាន ប្រកបដោយ នៅសញ្ជានាសញ្ជាយតនសញ្ជា ។ បេ។ ក្នុងសម័យ នោះ ផស្យៈ កើតមាន ។ បេ ។ សេចក្ដីមិនរាយមាយ កើតមាន នេះពួកធម៌ ជាអព្យាក្រិត សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ទាំងឡាយនេះ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិទា បញ្ជាតិនៃធម៌ទាំងឡុយនោះ ដោយនិរុត្តិណា សេចក្តីដឹងក្នុងការពោល ន្យជម្នះត្រ្តិ ក្នុងនិត្តេនោះ ឈ្មោះថា និត្រ្តិប្បដិសម្តីទា សេចក្តីដឹងក្នុង ញាណទាំងឡាយថា បុគ្គលដឹងនូវញាណទាំងឡាយនោះ ដោយ ញាណណា ញាណទាំងឡាយនេះ ជាធម្មជាតញ៉ាំងអត្ថនេះឲ្យភ្វុំ ឈ្មោះ ថា បដិកាណប្បដិសម្ភិព ។

អភិធម្មបំជីពេ វិភង្គោ

ក់ ហៃ នោ ខត្សុ ញាណសម្បយុត្តេសុ ខិត្តុប្បារឧសុ ឧប្បដ្ឋន្តិ អគ្គប្បដិសម្ពិនា ស់គេសុ ខេវ ឧប្បដ្ឋិតិ ខេទុសុ ខ មក្តេសុ ខេត្សុ ខ ៩លេសុ ឧប្បដ្ឋិតិ ។ អភិពម្យាជន្លៃ ។

(២៣) ខតសេរ្ជា ខដិសម្ភិនា អត្តប្បដិសម្ភិនា ឧដ្ទប្បដិសម្ភិនា និវុត្តប្បដិសម្ភិនា ខដិកាណប្បដិ-សម្ភិនា ។ ខតុន្និ ខដិសម្ភិនានិ គេតិ គេុសហ គេតិ អគុសហ គេតិ អព្យាគេតា ។ ខេ ។ គេតិ សរណា គេតិ អរណា ។

(២៤) សំយា គុសលា សំយា អញ្ជាគតា សំយា សុទាយ វេឧនាយ សម្បយុត្តា
សំយា អនុក្ខាមសុទាយ វេឧនាយ សម្បយុត្តា ។
នំស្បោ បដិសម្ភិនា សំយា វិទាក់ជម្មជម្ជា
សំយា នៅវិទាក់នៅទាក់ជម្មជម្ជា អត្តប្បដិសម្ភិនា
សំយា វិទាក់ សំយា វិទាក់ជម្មជម្ជា
សំយា វិទាក់ សំយា វិទាក់ជម្មជម្ជា
សំយា វិទាក់ សំយា វិទាក់ជម្មជម្ជា
សំយា វិទាក់ សំយា វិទាក់ជម្មជម្ជា
សំយា
នៅវិទាក់នៅទាក់ជម្មជម្ជា ។ នំស្បោ បដិសម្ភិនា អនុចានិជ្ជទានានិយា អត្តប្បដិសម្ភិនា សំយា

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ជាញាណសម្បយុត្ត វាងក៏វិយា អត្តប្បដិសម្ភិទា កើតក្នុងចិត្តប្បទ ទាំងនុះផង កើតក្នុងមគ្គ ៤ ផល ៤ ផង ។ ចប់ អភិធម្មភាជន័យ។

(២៣) បដ់សម្ភិទា ៤ គឺ អត្តហ្បដ់សម្ភិទា ធម្មហ្បដ់សម្ភិទា និរុត្តិហ្បដិសម្ភិទា បដិតាណហ្បដិសម្ភិទា ។ បណ្តាបដិសម្ភិទាទាំង ៤ បដិសម្ភិទា ជាកុសលហ៊ុន្មាន ជាអកុសលហ៊ុន្មាន ជាអព្យាក្រឹតហ៊ុន្មាន ។ បេ ។ ជាសរណៈហ៊ុន្មាន ជាអរណៈហ៊ុន្មាន ។

(២៤) បដិសម្ភិត ជាកុសល ត៌មាន ជាអព្យាក្រឹត ក៏មាន
ប្រកបដោយវេទនាជាសុខ ក៏មាន ប្រកបដោយវេទនាមិនមែនឲុត្ត មិន
មែនសុខ ក៏មាន ។ បដិសម្ភិតា ១ មានវិទាកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន
មិនមែនជាវិទាក ទាំងមិនមែនមានវិទាកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន អត្តប្បដិសម្ភិតាជាវិទាក ក៏មាន មានវិទាកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន មិនមែនជាវិទាក
ទាំងមិនមែនមានវិទាកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន ។ បដិសម្ភិទា ៣ មានកម្ម
ប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ណាជាដើម មិនកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ទទាន៖ អត្តប្បដិសម្ភិទា មានកម្មប្រកបដោយកំលេសមាន

បផិសម្តិទាវិភន្តេ បញ្ញាបុច្ចកំ

អនុទានិទ្ធទានានិយា សំយា អនុទានិទ្ឋាអនុទានា-်ာလာ ၅ ခ်ားလျှော့ ဗေးဆီလမ္ဘီးက မလည္တိလိမ္မလည္တို့လ. ស់កា អត្ថព្រះសម្ពិធា សំយា អស់ផ្តល់ដូសផ្ទុំ-លេសិកា សំយា អសុខ្លុំលំដ្ហាសុខ្លុំលេសិកា ។ ន្ទុះស្សា ឧត្តមាន ស្សាន្ត្រីស្សាល្ខា មនុស្សត្ សត្តិតា សំយា សាតិត្តាសាចារា សំយា អាតិត្តា-វិទារមត្តា សំយា អវិតត្តាវិទារ ។ សំយា ចំតំ. សហក្ស ស៊ិយា សុខសហក្ស ស៊ិយា ខ្យត្តា• សហឥតា នៅ ឧស្បៈខេន ន ភាពេយ មហា-ស្សា នេះ ខ្មៅខែច ខ មន្ត្រាល ត្សាស្ម សេខៈ តា ។ ត៌សុក្ បដ៌សម្តី៣ សំយា អាចយកាម៌ពោ ស៊យា នេវាខយតាមនោ នាបខយតាមនោ អគ្គប្ប-ជំសម្ព័ធា សំយា អាចយកាម៉ារ៉ា សំយា អបចយ-

បជិសម្តីភាវិភង្គ បញ្ញាបុច្ចកៈ

តណ្តាជាដើមមិនកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ទទាទាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ដោជាដើម មិនកាន់យក ហើយ ទាំន មិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេបាទខេ ក៏មាន ។ បដ់សម្តីទា ៣ ជាធម៌មិនសៅ ហ្មុន តែគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុន អត្តប្បដិសម្ភិទា ជាធម៌មិនសៅហ្មុន តែគួរដល់ខ្លួវសេចក្តីសៅហ្មុន ក៏មាន ជាធម៌មិនសៅហ្មុន ទាំងមិនគួរ ដល់នៅសេចក្តីសៅហ្មុន ក៏មាន ។ បដិសម្ភិទា ៣ ប្រព្រឹត្តទៅ ជាមួយ នឹងវិតក្ល: ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិហរ: អត្តប្បដិសម្ភិទា ប្រព្រឹត្តទៅ ជាមួយនឹងវិតក្: ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្: មានត្រឹមតែវិហារៈ ក៏មាន មិនមានវិត្តភៈ ទាំងមិនមានវិហារៈ ក៏មាន ៗ បដ់សម្ភិព កើតព្រមដោយបីនិ ក៏មាន កើតព្រមដោយសុខ ក៏មាន កេត្តព្រមដោយ (បេក្ខាត៍មាន មិនគួរលេះដោយ (ស្បន្ទ: មិនគួរលេះដោយ ការនា មានហេតុដែលមិនគួរលះដោយទស្សន: មិនគួរលះដោយការនា ក៏មាន ។ បដ់សម្ភិទា ៣ ដល់ទុំវិការសន្យុកពូន ឡើង (ដោយ កម្មក្តិលេស) ក៏មាន មិនដល់ខូវការសន្យុំកពុខឡើង ពាំងមិនដល់ខ្លុវ ការមិនសន្យុកពុន ឡើង ក៏មាន អត្ថហ្បដិសម្ភិព ដល់ខ្លាំការសន្យុកពុន ឡើង ក៏មាន ដល់ទូវការមិនសន្យុំឥពុន ឡើង ក៏មាន មិនដល់ទូវការ

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

តំស_ោ ជន្ទស់ត្ត នៅ សេក្ខា សសេក្ខា អត្តប្ប-ដំសទ្តិជា សំយា សេត្តា សំយា អសេត្តា សំយា នៅ សេត្តា នាសេត្តា ។ តំស្បា បដ៌សទ្ធិនា បត្តែ អត្ថព្រះសៃទ្ធិខា សំយា មរិត្តា សំយា អព្យមាណា ។ ច្ចាំង្គី នៃ ស្ត្រី នៃ ស្ត្រី នៃ ស្ត្រី នៃ ស្ត្រី នេះ សំយា ចរិត្តារម្មណា សំយា មហក្កតារម្មណា សំយា អព្យមាណារម្មណា ។ តំសេព្ទ ជដ់សម្ភិល មជ្ឈិមា អត្ថព្រះសៃទ្ធិខា សំយា មជ្ឈិមា សំយា បណីតា ។ ត់ សេរ្ បជិសទ្ធិនា អធិយតា អត្តៗដើសទ្ធិនា សំយា សម្មត្តមិយតា សំយា អធិយតា ។ ធំរុត្តិព្យុឌិសម្ពិធា ជ វគ្គា មកម្មេឈាត់បំ មក្ខេត្តភាត់បំ មក្ខេម-န္းန္း မႊစ္ငါရွင္မရီလ ၁ ရေမန္းရီတာ မွာတာ ရမ္း បោតុកា សំយា មត្តជំពត់ សំយា ជ វត្តា មក្-ហេតុកាត់បំ មក្ខាជិបត់ជំតំបំ ធ្វេ បដ់សម្ព័ធ សំយា មក្តារម្មណា ន មក្តីហេតុកា សំយា មក្តាធិបត់ពោ សំយា ន វគ្គុញ មក្សាម្មណាតិបិ មក្សាជិបតិនោតិបិ។

ផ្គួករី កង្គបំមួនកំព

បដិសម្ភិត ៣ មិនមែនជាបេស សេត្តបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេត្ត. បុគ្គល អត្តហ្វដ្ឋសម្ភិទា ជារបស់សេត្តបុគ្គល ក៏មាន មិនមែនជារបស អសេក្ខបុគ្គល ក៏មាន មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជាវបស់ អសេត្តបុគ្គល ក៏មាន ។ បដ្ដិសម្ពុជា ៣ មានសភាពតូចឆ្នារ អត្តហ្វដ្ដិសម្ពុជា មានសភាពតូចឆ្នារ ក៏មាន ប្រមាណមិនជានក៏មាន ។ និរុត្តបុដ្រិសម្ភិត មានអារម្មណ៍តូចគ្នា បដិសម្ភិទាញ មានអារម្មណ៍តូចគ្នារ ក៏មាន មានអា-រម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ក៏មាន មានអាវម្មណ៍ប្រមាណមិនជាន ក៏មាន ។ បដិសម្ភិទា ៣ ជាកណ្ដាល អត្ថប្បដិសម្ភិទា ជាកណ្ដាល ក៏មាន ទត្តម ក៏មាន ។ បដិសម្តី៣ ភា មានសភាពមិន ទៀន អត្តប្បដិសម្តី៣ មាន សភាពត្រវ និងទៀង ក៏មាន មានសភាពមិនទៀង ក៏មាន ។ និរុត្តប្បដិ-សម្ភិព មិនគរូ ពោលថា មានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ថា មានមគ្គជា ហេតុផង ឋា មានមគ្គជាអធិបតីផង ទៀយ អត្តប្បដិសម្ភិ៣ មិនមានមគ្គជាអាម្មេណ៍ េះ តែមានមគ្គជាហេតុ ក៏មាន មានមគ្គជាអធិបតីក៏មាន មិនគួរពោល ឋាមានមគ្គជារហតុផង៍ ថាមានមគ្គជាអធិបតីផង៍ ក៏មាន បដិសម្តីទា ៤ មាន មគ្គជាអាម្មេណ៍ តែមិនមានមគ្គជា ហេតុ ក៏មាន មានមគ្គជាអធិបតី ក៏មាន មិនគួរ ពោលថា មានមគ្គដាអារម្មហ៍ផង ថា មានមគ្គជាអធិបតីផង ក៏មានៗ

បដិសម្តិទាវិភង្គេ បញ្ហាបុច្ចកំ

န်ားလည္က ဗေဆီလမ္ဂ်ာက လ်ယာ ရဈည္ကာ လ်ာယာ អថ់ជាីយី ខ ម៉ើយ ៩៧២ ខ្យុខ្មែង ម៉ូសិព្ទិស ស្ត្រា វព្សីយី អ្នក្សីយី ស្ត្រា វព្ឋា ខ្លួត សំយា អត់តា សំយា អភាគតា សំយា បច្ចុប្បា<u>ត</u>ា ភ្នំខ្លែពីជួមដូច ឧជំណីចារតិយា ខេំ ឧជ្ជមាដូច ស្និយា អនុតារដ្ឋា ស្និយា អនាកតារដ្ឋាយា ស្លា ឧជំឧនិស្សគឺយា អនិជន្រុមមួយ អ្នកា អន្តនារតិយា មុខាមខារតិយា មុខា តត់ត្បិសិរតិយា ហ្គា ខ រ៉ូឌូណិ អង្គមរតិយា-សំយា អជ្ឈត្តា សំយា ពហិទ្ធា សំយា អជ្ឈត្ត-ពេលទំនា ។ ចំរុទ្តិច្បីដឹសម្តិនា ពេលទំពុរម្មណា គំស្សោ រត់ហា φ លា ងឡើនពល្ខំរត់ហា λ ង \mathfrak{e}^{-1} ខ្ទុស្សីខាងឦឌួលា ឯ

បដិសម្ភិទាវិភង្គ បញ្ញាបុច្ចកៈ

បដល់ម្ភិទា ៣ កើតឡើងហើយ ក៏មាន មិនទាន់កើតឡើង ក៏មាន មិន គួរពោលថា បម្រង់នឹងកើតឡើងខេ អត្តហ្បដិសម្ភិទា កើតឡើងហើយ ក៏មាន មិនទាន់កើត ឡើង ក៏មាន បម្រង់នឹងកើត ឡើង ក៏មាន ។ បដ់សម្គីទា ជាអតីត ក៏មាន ជាអនាគត ក៏មាន ជាបច្ចុប្បន្ន ក៏មាន ៗ និត្តប្បដ្ សម្ភិទា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន បដ្ឋសម្ភិទា ៤ មានអារម្មណ៍ជាអតិត តំមាន មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បុន្ន ក៏មាន អត្តហ្យុជិសម្ភិទា មានអារម្មណ៍ជាអតីត ក៏មាន មានអាវម្មណ៍ជាអនាគត ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ក៏មាន មិនគួរព្រោលថា មានអារម្មណ៍ ជាអតីតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ជាអនាគិតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ ផង ក៏មាន ។ បដិសម្ភិទា ជាវាងក្ង ក៏មាន ជាវាងក្រៅ ក៏មាន ជាវាង្គិននិងវាងក្រៅ ក៏មាន ។ និរុត្តិហ្ជដ៏សម្ភិព មានអារម្មណ៍វាង ្រៅ បដិសម្ព័ទា ៣ មានអារម្មណ៍វាងក្នុង ក៏មាន់ មានអារម្មណ៍វាង ក្រៅ ក៏មាន មានអម្មេណ៍ទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ ក៏មានៗ បដ់ិស. ម្ភិទា មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។

អភិធម្មបិដិកេ វិភក្ដោ

យេខត្ត រួយ៉េញ យេខត្ត ខ រួយ៉េញ ឯ អនិត្យិត្តអង្គិស អ្នកា ហេយុកា អាស្តា ហេយុខា អាស្តាត្តអា អាស សូហើ តិត្តអង្គិស ហេយុកា អាស្តាត្តអា អាស្តា ស្រស់ អាស្ត្រ ប្រសូហ សេស្តិសា អូប្រ ស្រស់ អាស្ត្រ អន្តទក្សីស សេស្តិសា អូប្រ ស្រស់ អាស្ត្រ អន្តទក្សីស សេស្តិសា អូប្រ ស្រស់ អាស្ត្រ អន្តទក្សីស សេស្តិសា អូប្រ សេស្តិសា អន្តទក្សីស សេស្តិសា អូប្រ សេស្តិសា សេស្តិសា សេស្តិសា សេស្តិសា អាស្ត្រ អូប្រ សេស្តិសា សេស្តិស សេស្តិស សេស្តិសា សេស្តិស សេស្តិស សេស្តិសា សេស្

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(២៥) បដិសម្ភិតាត់និត្យាយ ជាហេតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ
នឹងហេតុ ប្រកបដោយហេតុ ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង
ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង មិនគួរពោល ថា មិនមែនជាហេតុ
តែប្រត្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ថា មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនមាន
ហេតុផងឡើយ ។ បដិសម្ភិតា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ ត្រូវបច្ច័យ
តាត់តែង មិនប្រកបដោយការឃើញ មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិន
មានរូប បដិសម្ភិតា ថា ជាលោតិយ អគ្គប្បដិសម្ភិតា ជាលោតិយ គឺមាន
ជាលោកុត្តរ គឺមាន បុគ្គលគប្បីដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាមួយ មិន
គប្បីដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ។

(៤៦) បដិសម្ភិតាត់នត្បាយ មិនមែនអាសារៈ។ បដិសម្ភិតា ៣ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ អត្តប្បដិសម្ភិតា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ
ក៏មាន មិនមានអាសារៈ ក៏មាន ។ បដិសម្ភិតាតាំងឡាយ ប្រាសាកអាសារៈ ។ បដិសម្ភិតា ៣ មិនគួរ ពោលថា ជាអាសារៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងអាសារៈ ទេ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងអាសារៈ ទេ មិន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ តែមិនមែនជាអាសារៈ ទេ អត្តប្បដិសម្ភិតា មិនគួរ ពោលថាជាអាសារៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ ទេ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ ទេ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ ទេ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ តែមិនមែនជាអាសារៈ ក៏មាន មិន គួរពោលថា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ តែមិនមែនជាអាសារៈ ក៏មាន មិន គួរពោលថា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ តែមិនមែនជាអាសារៈ ក៏មាន មិន

បដិសម្ភិទាវិវាង្គេ បញ្ញាបុច្ចក់

ន រុឌ្មយ៉ា មទស្ស នេះ មេសស្រេតិបាន ខាងត្ ស្រុក តន្ទុសម្និយ មេសស្រេតិបាន សមស្រ្និក្នុ ស្រុក តន្ទុសម្និយ មេសស្រ្តិបាន សមស្រ្និក្នុ សម្និយ ស្ចាល មេសស្រ្តិបាន សមស្រ្និក្ សម្និយ ស្ចាល មេសស្រ្តិបាន ខាងត្

(២៧) នោ សញ្ញាជនា ។ ខេ។ នោ កញ្ញា ។ ខេ។ នោ ប៉ុយា ។ ខេ។ នោ ខេកសា ។ ខេ។ នោ ជីវណោ ។ ខេ។ នោ ខេកសា ។ ខេ។ សារម្មណា នោ ខិត្តា ខេតសិកា ខិត្តសម្បយុត្តា ខិត្តសំសដ្ឋា ខិត្តសមុដ្ឋានា ខិត្តសហកុនោ ខិត្តាខុ ខេត្តសំសដ្ឋា ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋា-ឧសហកុនោ ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានាឧុខវ៉ាត្តិនោ ពាហ៌ា ឧុទានា អឧុទាធិញ្ញា ។ ឧុទានានា ។ ខេ។ នោ កំលេសា ។ ខេ។

បដិសម្តិភាវិភង្គ បញ្ហាបុច្ចកៈ

បដិសម្តិទាទាំងឡាយ មិនគួរពោលថា ជាអាសា: ទាំងប្រកបដោយ អាសារ:ផងថា ប្រកបដោយអាសារ:តែមិនមែនជាអាសារ:ផងឡើយ ។ បដិសម្តិទា ៣ ប្រាសហកអាសារ: តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារ: អត្តប្បដិសម្តិទា ប្រាសហកអាសារ: តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារ: ក៏មាន ប្រាសហកអាសារ: ទាំងមិនមានអាសារ: ក៏មាន ។

(២៧) បដិសម្ភិតា តំនត្បាយ មិនមែនសញ្ញោជន: ។ បេ ។ មិន
មែនគន្ត: ។ បេ ។ មិនមែនត្ឃ: ។ បេ ។ មិនមែនយោគ: ។ បេ ។ មិន
មែនគំរំណេ: ។ បេ ។ មិនមែនបកមាស: ។ បេ ។ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយ
នឹងអារម្មណ៍ មិនមែនចិត្ត ជាចេតសិក ប្រកបដោយចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត
ដោយចិត្ត តាំង ឡើង ដោយចិត្ត កើតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត
ប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត
ប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត
មិនទីចិត្ត ប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជាទាង ក្រៅ មិន
មែនទេបាទ មានកម្មប្រកបដោយកាលេស មានតណ្ណាជា ដើម មិនកាន់
យកហើយ ។ មិនមែនទេបាទន ។ បេ ។ មិនមែនកាំលេស ។ បេ ។

អភិម្មបំដីកេ វិកង្គោ

(២៤) ខ ខណៈខែខ ឧសាមនេយ ខ ឃុំខេក ចហាត់ញា a ឧស្សានេន ចហាត់ឲ្យសតុកា a ភាវនាយ បហាតព្រោតុកា ។ តំសេស បដិសម្តីជា សានៃញ្ញា អន្តឲ្យដឹសខ្លីល សំយា សានៃញា សំយា អានិត្តា ។ និស្សា បដិសម្តីនា សាចារា អន្តប្បដិ សម្តីខា សិយា សាំខាក សិយា អាំខាក ។ សិយា សព្យ័តិកា សំហ អព្យ័តិកា សំយា ខ័តិសហកតា សំយា ន ខ័ត់សហឥតា សំយា សុខសហឥតា សំយា ន សុខមេហកតា សំយា ឧបេក្ខាសហកតា សំយា ន ខមេត្តាសហឥតា ។ តំសេត្ត បដិសម្តិធា តាមាវេច១ អត្ថា្ជដែសម្ព័ល សំយា តាមាវេច១ សំយា ន ភាមាវេខា ។ ន រួទាវេខា ន អារូខា-វេទព ។ តំ សេក្ បជ៌សម្ព័ធា បរិយាបញ្ អត្តប្បដ៌សម្ពឹ-នុំ សេ្ស ខេត្ត មន្ត្រាំ ខេត្ត មនុស្ស និសា က်ယာ ခ်ီယာဂျခ်က က်ယာ မခ်ယာဂျခ်ကာ ၅

អភិធម្មបំផិក វិភង្គ

(២៨) បដិសម្ភិតាទាំងទ្យាយ មិនគួរលេះដោយទស្សនៈ មិនគួរលេះ ដោយភាវនា មានហេតុមិនគួរលះ ដោយទស្សនៈ មានហេតុមិនគួរលះ ដោយកាវនា។ បដ់សម្ភិទា ៣ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងវិតក្តុ: អត្ថប្បដ់សម្ភិទា ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងវិតត្ត: ក៏មាន មិនមានវិតត្ត: ក៏មាន ។ បដិ-សម្ភិតា ត្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងវិចារៈ អត្តហ្វដ្ឋសម្ភិតា ប្រព្រឹត្តទៅជា មួយនឹងវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិហារ: ក៏មាន ។ ប្រុសម្ភិទាទាន់ឲ្យយ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងបត់ ក៏មាន មិនមានបត់ ក៏មាន ប្រឡំដោយបត់ ក់មាន មនុព្រៀវដោយបត្តក៏មាន ព្រុទ្យដោយសុខ ក៏មាន មនុក្រូទ្យ ដោយសុខ ក៏មាន ឲ្រឡំដោយ១បេក្ខា ក៏មាន មិនឲ្រឡំដោយ១បេក្ខា ន៍មាន ។ បដិសម្ភិទា ញ ជាកាមាវិចរ អត្ថប្បដិសម្ភិទា ជាកាមាវិចរ ក្ខេន មិនមែនជាកាមាវេចរក៏មាន។ បដិសម្ភិ៣ទាំងឡាយ មិនមែនជា ្ចូប្បារ មិនមែនអរុប្រាវិទ្យា ប្រជុំសម្ភិទា ៣ ជាបរិយាបន្ទៈ អត្ថប្បជុំសម្ភិទា ជាបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ជាអបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ។ បដិសម្ភិទា ៣ ជាអ-នយ្យានិក: អត្តប្បដ្ឋសម្តីថា ជានិយ្យានិក: ក៏មាន ជាអនិយ្យានិក: ក៏មាន។

បដិសម្ភិទាវិភង្គេ បញ្ញាបុច្ចកំ

> បញ្ញាបុព្គព៌ ។ បនិសម្តិទាវិភង្គោ សមត្ថោ ។

បដិសម្តិកាវិភង្គ បញ្ញាបុច្ចក:

បដ់សម្ភិត ៣ មានសភាពមិន ទៀន អត្តប្បដិសម្ភិត មានសភាព ទៀន
ក៏មាន មានសភាពមិន ទៀន ក៏មាន ។ បដ់សម្ភិត ៣ ប្រកប
ដោយទត្តរៈ (ការ រើទ្ទួន) អត្តប្បដិសម្ភិត ប្រកបដោយទត្តរៈ ក៏មាន
មិនមានទត្តរៈ ក៏មាន ។ បដ់សម្ភិតា ទាំងឡាយ មិនមានសត្រវេ ។

ចប់ បញ្ហាចុច្ចកៈ ។ ចប់ បដិសម្តិការិភង្គ ។

ញ្ញាណវ៉ិកង្គោ

យេត្ត មយេតុកា យេតុវិទ្យយុត្ត សទ្បទ្ធយា សន្ន័យ មុទ្រ លេកលេ សសុវ សព្យាជន្ល កន្ទន់យា ង្ឃនិយា យោគន៍យា នំរេណិយា បែរមេដ្ឋា ឧទាខាធិយា សគ្គិលេសិកា អព្យាកាតា សារម្មណា អចេតសិតា វិទាកា ឧទានិន្ទទានា-និយា អស់ខ្លុំលំដួសន្នំលេសិតា នស់តែក្លាស់ពៃរា នអវិតក្តាចារមត្ត អវិតក្តាចាក ន ប៉ុន្តិសហកតា នៅ ឧស្សននន ភាវនាយ មហាត់ញា នៅ ឧស្សនន ន ភាវនាយ ម**ហាត្**ត្យត្តភា នេជ្ជបេសតាមិ-នេា នាមខយុតាមីនោ នៅ សេក្តា នាសេ-ត្តា មរិត្តា ភាមាវេទរា ឧ រុទ្ធាវេទរា

ញាណវិវាង្គ

(៤៩) ញាណវត្ថុ មានប្រការ ១ គឺវិញ្ញាណ ៩ មិនមែនហេតុ មិនមានហេតុ ព្រាស១ាកហេតុ ប្រកបដោយបច្ច័យ ត្រូវបច្ច័យប្រជុំតាក់ តែង មិនមានរូប ជាលោកិយ: ប្រកបដោយអាសវៈ ជាប្រយោជន ដល់សញ្ច្រោជន: ដែលគន្ទៈគប្បីដោតក្រង ដែលខុឃៈគប្បីប្រព្រឹត្ត កទ្ធឥ ដែល យោគ: គប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវិវណ: ដែល ឋាមាស:ស្ដាបអង្គែល ជាប្រយោជន៍ដល់ «ពុទាន គួរដល់នូវសេចក្ដី សៅហ្មង៍ ជាអព្យក្រឹត ប្រកបដោយអាវម្មណ៍ មិនមែនចេតសិក ជាវិទាត មានតម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ណាជា ដើមកានយក រហ័យ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ទទាខាន មិនសៅហ្មង់ តែគួរដល់នូវ សេចក្តីសៅហ្មូង មិនប្រកបដោយតៃក្តុះ តែប្រកបដាយវិហារៈ មិនមែន មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហារ: មិនមានវិតក្ក: ទាំងមិនមានវិហារ: មិន កើតព្រមដោយបីតិ មិនគួរលះដោយ ស្សេន: ទាំងមិនគួរលះដោយ កាវនា មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនគួរលះដោយភាវនា មិនដល់នូវការសន្យំ (ភិលេសវដ្ត:) ទាំងមិនដល់ នូវការមិនសន្សំ មនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មាន សភាពត្តូចគ្នារ ជាភាមាបែរ មិនមែនជារួព្ទវិចរ មិនមែនជាអរួព្ទវិចរ

ញាណវិកង្ខេ មាតិកា

បរិយាចឆ្នា នោ អមវិយាចឆ្នាំ អនិយ្យា និកា ရေးရွင္း မေးႀကီးကာ လာဂါကေယ**ာ** မင်္ဂတ္ ေဆာက်က္ခ၏ ၅ ឧណ៌ រួយឈ្យា ៩ ដើច្ចន្ទុខ ១ ៩ ជីវិទី វិធី ហោ ដំពះ• ជានារុខ្មុស ពួរជោតារម្មណា អជ្ឈន្នការុខ្មុកា ពេល្យរដែល អម្ព័ទ្ធនៃ២ អម្ព័ទ្ធវិត្តិ ស្សារុទ្ត ព្រះមួណ ជ អ្នកស្ប ក្រ. ព្រះ ខេរុសលំ ខត្តក្រាត្តិ ឧ អសមន្នាហារា ឧទ្យផ្គត្តិ ច អត្តស្មួយ ៩ ដង្គេះ ខ មណ្ឌេះ ហើ នុប្បដូច្ចិ ៤ អពុត្វិ អចរ៉េមិ នុប្បដូច្ចិ ៤ អញ. ម្សាស្ស សមន្ត្តិ ឧស្សដ្ឋិត្តិ ឧស្ស វិញ្ជាណា អភាភោ បញ្ចាំ វិញា សេចាំ ឧ កញ្ចុំ ឧម្មុំ បដ់ជាជាតិ អញ្ជ អភិនិទាតមត្ត បញ្ជូំ វិញ្ញា ណាន់ **សមន្ត្តក្**ខ ន កញ្ចៀ ខម្មុំ មឌិវិជា-ဆေးဆို ဗဏ္ဍ**ာ វិញ្ញា ឈោ** ខ កេញ្ចាំ ស័យ បម័ ត្រ ចិញ្ច្រ ស្រាណា និ មាននិបត្ ကာက္နဲ့ နင္ငံယာဗဗို ကားေတြကို ဗက္ခတ္ ငိုက္တားေလာတ်

ញាណវិភង្គ មាតិកា

ជាបរិយាបន្ទៈ មិនមែនជាអបរិយាបន្ទះ មិនទៀន មិនមែនជានិយ្យានិក: ដែលកើត ឡើង ហើយ ដែលគួរដឹង ដោយម នោវិញ្ញាណ មិន ទៀន ដែលត្រដែកគ្របសង្គត់ ។ វិញ្ញាណ ៩ មានវត្តកើតហើយ អារម្មណ៍កេត្តហើយ មានវត្តកេត្តហើយក្នុងកាលមុន មានអារម្មណ៍ កើតហើយក្នុងកាលមុន មានវត្តភាងក្នុង មានអម្មេណ៍ភាងក្រៅ មាន វត្ថុមិនប្រទៀត មានអារម្មណ៍មិនប្រឡិត្តា មានវត្ថុ ម៉េង្កែ។ មានអារម្មណ៍ ផ្សេង ៗ មិនវង្គអរម្មណ៍ជាទីគោល នៃគ្នានឹងគ្នាទេ មិនកើតទៀន ព្រោះការធិនប្រមូលមក (នូវអារម្មណ៍) មិនកើតឡើង ព្រោះការមិន ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត (ខ្លាំអម្មេណ៍) មិនកើតឡើង គ្រោះការមិនប្រឡុក ច្រឡំ (ដោយវិញ្ចាណដទៃ) មិនកើតឡើង មិនមុន មិនក្រោយ មិនកើត ឡើងក្នុងលំដាប់នៃគ្មានឹងគ្មា វិញ្ចាណ ៤ មិនមានគ្រឿងអាង ឋគ្គលបើវៀវថាកការប៉ះពាល់នូវអាវម្មណ៍ ក៏មិនដឹងច្បាស់នូវធម៌ណាមួយ ដោយវិភាណទាំង ៥ ទាំងមិនដឹងច្បាស់ទូវធម្មណាមួយ ក្នុងលំដាប់ នៃវិញ្ចាណទាំង ៥ មិនសម្រេចឥរិយាបថណាមួយ ដោយវិញ្ចាណ ទាំង៩ ទាំងមិនសម្រេចឥរិយាបថណាមួយ ក្នុងលំដាប់នៃវិញ្ញាណទាំង៩

អភិធម្មបំជិកេ វិភង្គោ

a កាយកម្មឹងរ៉េចកម្មឹ ជជីពេង ជយវិទ្ធិ វិញ្ញាហាន សមង្គ្ហាច ឧ តាយកម្ម ឧ ៤៩កម្ម បដ្ឋបេត ဖက္တော် ငါ့္ဘား၊လေတ် ဒ ကုလေတကုလေလိ ¤ဋိ សមានិយាតិ បញ្ជូំ វិញ្ញាណានំ សមនន្ត្រាច ន កុសលាកុសលំ ಐញុំ សមាឧិយៈតិ ខញ្ហា វិញ្ញា-ណេញ ១ សមាជជូត ១ ដ្រាត់ ជញ្ជូំ វិញ្ញា-ណាជំ សមជន្តរាចំ ជ សមាបដ្តតិ ជ ដ្រៀត ចញ្ចុំ វិញ្ញា ឈេមាំ ន ខវត៌ ន ឧបមជ្ជត់ ចញ្ចុំ រ៉ុញ្ញា ឃោនំ សមនុទ្ធរាចិ ន ចវត់ ន ឧបមដ្ឋតិ មញ្ចាំ វិញ្ញា ឈេមាំ ន សុមតិ ន មដិ-ពុជ្ឈត់ ឧ សុមិន មស្បត់ មញ្ជូំ វិញ្ញា ឈានំ សមនន្ត្តាច ន សុបតិ ន បដិពុជ្ឈតិ ន សុពិនិ បស្បតិ ។ យាថាវគាវត្វិភាវលា ១៣៣ ។ ឃុំ ឃុំគ-វិ ដេខ ញាណវត្ ។

(က ေ) ဒုဂ္ဂ်ိဳးေရး ကေလာက္ရန္ ေလာက္ခ်ိဳဟာ မက္တာ လက္ခန္ကေက မက္တာ ေကာက္ခန္း လက္ခ်က္ေမးက

អភិធម្មបិដ្ឋា វិភង្គ

មិនតាំងផ្ដើមកាយកម្ម មិនតាំងផ្ដើមវិចិក្ម្ ដោយវិញ្ញាណទាំង៥ ពងមិនតាំង ផ្ដើមកាយកម្ម មិនតាំង ផ្ដើមវិប៊ីកម្ម ក្នុងលំដាប់ នៃវិញ្ញាណ ព៌ង៩ មិនកាន់យកនូវធម៌ជាកុសលទិងអកុសល ដោយវិញ្ញាណព៌ង៩ ព៌ងមិនកានយកខ្លាំធម៌ជាកុសលនិងអកុសល ក្នុងលំដាប់នៃវិញ្ញាណ ទាំង ៩ មិនចូលឈាន មិនចេញហកឈាន ដោយវិញ្ញាណទាំង ៩ ទាំងមិនចូលឈាន មិនចេញថាកឈាន ក្នុងលំដាប់ នេះញៃ ណាទាំង ៩ មិនឲ្យត មិនកើត ដោយវិញ្ញាណទាំង ៤ ទាំងមិនឲ្យត មិនកើត ក្នុង ល់ដាប់នៃវិញ្ញាណព៌ង ៩ មិនលក់ មិនភាក់ មិនឃើញសុបិន ដោយ វិញ្ញាណទាំង៩ ទាំងមិនលក់ មិនភាក់ មិនឃើញសុបិន ក្នុងលំដាប់ នៃវិញ្ហាណៈតាំង ៥ ។ បញ្ហាជាគ្រឿងសំដែងទូវវត្ថុ តាមលំដាប់នៃ មាតិកា ។ ញា្រណវត្ថុ មានប្រការ 🤊 យ៉ាង៍ នេះឯង៍ ។ (៣០) ញាណវត្ថ មាន២ គឺ បញ្ហាជាលោកិយ: បញ្ជាជាលេកុត្តរះ បញ្ជាដែលបុគ្គលគប្បីដឹង ដោយញាណណាមួយ

ញ្ញាណវិភង្គេ មាតិកា

កោន់ ន វិញ្ញេស្យា មញ្ញា សាសាវ មញ្ញា អស្នក ខ្មា អស្សិទ្យូបុន្តសស្ត ខ្មា អាស្សើច្បីជានិងសង្ឃ ឧណ្ឌ សព្រោជច្រល ចញា អស់ព្រោជន៍យា បញ្ជាស់ព្រោជនវិប្បយុត្តសញ្ញោ-ជនិយា មញ្ញា សញ្ញោជនវិទ្យាយុត្តអសញ្ញោជនិយា ខ្មា ក្ខន្ទិយ ខ្មា អក្ខន្ទិយ ខ្មា ញ កន្ទុំព្យាល់ខ្មែនចំណ ឧយា មន្ទុំព្យាល់ខ្មែមមុខ-င္မည္က နံ့က႑င္ပါကို နန္နက္တင္တာ င္မည့္က နံ့က႑င္ပါကို မွဳ-អនោយនិយា ខញា យោកនិយា ខញា អយោក និយា ខញ្ញា យោកវិទ្យាយុត្តយោកនិយា ខញ្ញា យោកវិទ្យាយុត្តអយោកនិយា ខញ្ញា និវេណិយា ណ៌យា ខញ្ញា នីរ៉ាណ់ខ្សែយុត្តអនិរាណ៌យា ខញ្ញា

ញាណវិកង្គ មាតិកា

និងបញ្ហាដែលបុគ្គលមិនគប្បីជំងំ ដោយពៃញាណណាមួយ បញ្ហាប្រព្រឹត្ត សៅជាមួយនឹងអស់: និងបញ្ហាមិនមានអស់! បញ្ហាព្រសហកអស់!: តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ និងបញ្ហាប្រាសចាកអាសវៈ ទាំងមិនមាន ឋភាជាប្រយោជន៍ដល់សព្រោជន: និងបញ្ហាមិនជាប្រយាជន៍ ញ ដល់ស ពោជន: បញ្ជាព្រស១កស ពោជន: គែជាប្រយោជន៍ដល់ សញ្ញាជន: និន្មបញ្ជាព្រស្យាកសញ្ញាជន: ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ បញ្ជាដែលគន្លះគប្បីដោតក្រុង និងបញ្ហាដែលគន្លះមិន សញ្ជេជន: គប្បីដោតក្រុង បញ្ហាព្រសហកគុខ្លះ តែគុខ្លះគប្បីដោតក្រុង និងបញ្ហា ទាំងគន្ទ:មិនគប្បីដោតក្រង បញ្ហាដែលខ្ទុឃ:គប្បីប្រ-និងបញ្ជាដែលឱ្យ:មិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង បញ្ជាប្រាស់លាក តែឱ្យ:គេហ្វីប្រព្រឹត្តកន្ងង និងបញ្ជាក្រុសហកឱ្ឃ: មិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ បញ្ជាដែល យោគ:គប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង ដែល យោគ:មិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង បញ្ហាជ្រាសហកយោគ: និងបញ្ហាជ្រាសហក យោគ: ញ ទាំង**យោ** គ:មិនគប្បី បញ្ហាជាប្រយោជន៍ដល់នីវេណៈ: និងបញ្ហាមិនជាប្រ-ប្រព្រត្តកន្ទង យោជន៍ដល់ទីវរណៈ បញ្ហាគ្រាសហកទីវរណៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់ នីវិរណៈ និងបញ្ហា ជាសហគនីវិរណៈ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវិរណៈ

អភិធម្មបំជិព វិភង្គោ

បរមដ្ឋា បញ្ជា អប្សមដ្ឋា បញ្ជា ប្រមា**ស-**ញ រូចាំលៃឱ្យឯឧឌី១ ឧយា ឧបសម្វេចាំលេខមេឧបឧឌី១ ច្ចា និងខ្លួន ខ្ពះ អន់ឧងខ្លួន ឧយ នឧស-និយា ខណា អនុខានានិយា ខណា ឧទានានវិឌ្<mark>ឃ</mark>-យុត្តទាខាធិយា បញ្ហា នទាខានវិហ្សយុត្តមនុទាខាធិ-ហ បញ្ជា សន្តិលេសិតា បញ្ជា អសន្តិលេសិតា ញ ខញ្ញា គំលេសវិទ្យុយុទ្ធសន្លំលេសិកា ខញ្ញា គំលេ<u>.</u> សវិទ្យុយុត្តអស្តិ៍លេសិកា ១៣ សវិតក្តា ១៣ \mathcal{A}_{n} \mathcal{A}_{n} សព្វ័ត៌កា មញ្ជា អព្វ័ត៌កា មញ្ជា មិតិសហកតា បញ្ជា ន ប៉ុន្តិសហភា បញ្ជា សុទសហភា បញ្ជា ញ ន ជម្រុស្សសភា បញ្ជា តាមាវ សេ បញ្ជា ញ ស្នាន់ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

មញ្ញាដែលបរាមាស:ស្វាបអង្គែល ញ និងបញ្ហាដែលបរាមាស:មនស្វាប ញ តែបរាមាស: ស្វាបអង្គែល *ចាស់ហិតាហាមាស:* តាត់បរាមាសៈមនស្វាបអង្គែល បញ្ហាជ្រាសថាក៏បរាមាស: um ற ដែលកម្មប្រកបដោយកលេសមានតណ្ដាជាដើមកានយកលើយ បញ្ហាដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេសមានតណ្ហាដាដើមមិនកាន់យក ហើយ បញ្ហាជាប្រយោជន៍ដល់ទជាខាន និងបញ្ហាមិនជាប្រយោជនដល់ទជាខាន តែជាប្រយោជនដល់ទ ជាខាន បញ្ជាជ្រាស់លាក់ខេច្ចខាន *ព្រាសលក់មហ្ខាន* ខាងមនជាប្រយោជនដល់ទទាខាន និងបញ្ហាមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង<u>់</u> ហកសេចក្តីសៅហ្មង៍ តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង<u>៍</u> ព៌ងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង បញ្ជាប្រភពដោយ ញ នង៍បញ្ហាមិនមានវិតភ្: ញ ជយា ជ្រម្ម គេក្រុយស្នួលវៈ និងិបញ្ហាមន និង្គិបញ្ហាមិនមានបិតិ ញ និងបញ្ហាមនកើតព្រមដោយបិត [ពុម ដោយបត បញ្ហាកេត្តព្រមដោយ ញ នង៍បញ្ជាមនកេត្តព្រមដោយសុទ្ធ បញ្ហាកេត្តព្រមដោយ។បេត្តា និងិបញ្ហាមិនកើតព្រមដោយ។បេក្ខា បញ្ជា ជាកាមាបែរ ញ និងិបញា មន់មែនជាកាមាវច ជិញ្ញា ដារ ជាព្រះ និងបញ្ហាមនមែនជារួប្រវបរ ញ

ញ្ញាណវិរាង្គេ មាតិកា

អ នោរុខម ឧឃ ខ អ នៃ ស្គម ឧឃ ព**្រោធ**ទី ցញ្ញា អ**ព្ទះយា**ឧញ្ញា ខ្ញុំយ្យាខ្មុំកា ឧញ្ញា င္း ရက္သည္က မည္း မိန္းက သည္က သန္း နည္းက အေလာက္သည့္အေလ အေလာက္သည့္အေလ အေလာက္သည့္အေလ အေလာက္သည့္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည္ကေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည္တည္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည္တည္တည္သည့္အေလာက္ သည့္အေလာက္တြင္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အေလာက္သည့္အသည (៣០) គឺវិ ដេខ ញាលវត្ត ខំនាមហេ ខញា សុតាមយា បញ្ជា ភាវនាមយា បញ្ជា នានមយា អជ៌សឺលេ ចញា អជ៌ចិន្តេ ចញា អជ៌ឲ្យញាយ ខ្មា អយ គោសល្វំ អទាយ គោសល្វំ ឧទាយ-២ កោសល្វំ ។ វិទាគា បញ្ជា វិទាគជម្មជម្នា ပဏ္က (ဥ) ကြေကန္လိုမ်ားဆင္ခ်င္ခန္း ရက္က နည္း ဦး-ចញ្ញា អនុទានិន្ទានានិយា ចញ្ញា ខានាធំយា

ញាណវិវាង្គ មាតិកា

បញ្ជាជាអុំប្រាប់ និងបញ្ជាមិនមែនជាអុំប្រាប់ បញ្ជាជាបរិយាបន្នៈ
និងបញ្ជាជាអបរិយាបន្នៈ បញ្ជាជានិយ្យានិកៈ និងបញ្ជាជាអនិយ្យានិកៈ
បញ្ជាទៀង និងបញ្ជាមិនទៀង បញ្ជាប្រកបដោយទត្តរៈ និងបញ្ជា មិនមែនជាទត្តរៈ បញ្ជាញាំងប្រយោជន៍ឲ្យកើត និងបញ្ជាមានប្រៈ យោជន៍កើតហើយ ញ្ជាណវត្ត មានប្រការ ២ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣๑) ញាណវត្ត មាន៣គឺ ចិត្តាមយប្បញ្ញា (បញ្ជាសម្រេច
ដោយការគិត) សុគាមយប្បញ្ញា (បញ្ជាសម្រេចដោយការស្ដាប់) និង
ការនាមយប្បញ្ជា (បញ្ជាសម្រេចដោយការចំរើន) ទានមយប្បញ្ញា
(បញ្ជាសម្រេចដោយទាន) សីលមយប្បញ្ញា (បញ្ជាសម្រេចដោយ
សីល) និងការនាមយប្បញ្ញា (បញ្ជាសម្រេចដោយការនា) បញ្ជា
ក្នុងអធិសីល បញ្ជាក្នុងអធិចិត្ត និងបញ្ជាក្នុងអធិប្បញ្ញា សេចក្ដីទូសក្នុង
ការចំរើន សេចក្ដីទូរសក្នុងការមិនចំរើន និងសេចក្ដីទូសក្នុងទេជាប្រិកក
ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រុក្រតី បញ្ជាដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស
មានតណ្ដាជាដើមកានិយកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ទេបាទាន បញ្ជា
ប្រាសព្វប្រកបដោយកំលេស
មានតណ្ដាជាដើមកានិយកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ទេបាទាន បញ្ជា
ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស
មានកណ្ដាជាដើមទិនកាន់យកហើយ

អភិធម្មបិជិព វិភង្គោ

អនុខាធិញ្ញុនុខាធាធិយា ខញ្ញា សវិតក្តាសវិទារា ច្ចុំ មានស្ព្រីប្រធាន ច្រាំ មានស្ព្រីប្រភ ច្ចុំ រត់សហឥត បញ្ហា សុខសហឥត បញ្ហា «បេក្ខា-ញ សហក្ស បញ្ញា អ្នយកាម់ជំ បញ្ហា អ្**ជជ្**យកា-មិន មញា នេវាមយៈ នាមិន នាមិន មញា ២៣ ២៣ សេក្តា ១៣ អសេក្តា ១៣ នៅ សេក្ខា ជា សេក្តា ចញ្ចា ចញ្ចា មហុក្ខតា ចញា ញ អព្យមាណ ខm ខរត្តារគ្និណា ខm មហក្កតារam alamiam alami ဖြေး မရှိတြင္ခရာ ဖြေး မရွာင္စီဖြစ္ပြဲ ဖြစ္မွာ **ရ**ပ္စစ္တြဲ ၓၮ မၓဍီးဇွာ ၓၮ ဍႄႄဎႃၒၗ ၓၮ မ႓ၟႜၑ ၓၮ អខានខារតីហា ឧ**យា ឧខំ**ឧរីឌ័រគឺហា ឧយា អជ្ឈត្លា ចញ្ញា សញ្ជា ចញ្ញា អជ្ឈភ្លាលទំនា ចញ្ញា

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

និងបញ្ហាដែលកម្មប្រកបដោយកលេស តែជាប្រយោជនដល់ទ ជាទាន មានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទបា្ទន បញ្ហាប្រកបដោយវិតក្ដុះទាំងប្រកបដោយវិហារ: បញ្ហាមិនមានវិតក្ដុះ ពុំ នមិនមានវិហវ: និងបញ្ហាមិនគានវិតក្: ត្រមត្រវិលវៈ បញ្ហាកើតព្រមដោយសុ១ និងបញ្ហាកើតព្រមដោយ ព្រមដោយបត បញ្ជាដល់នូវការសន់ (កម្មក លេស) បញ្ជាដល់នូវការមិន និងបញ្ហាមិខដល់នូវការសន្យំ (កម្មរលេស) ឋញ្ញាជារបស់សេក្ខបុគ្គល ៣ **បញ្ជាជារបសអសេត្តបុគ្**ល បញ្ហាមនមែនជារបស់សេត្តបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេត្តបុគ្គល មានអារម្មណត្តច្ឆាវ បញ្ជាមានអារម្មណដល់នូវសភាពធំ ឋភា មានមគ្គជាអាវម្មណ៍ ញ អាវតីហា មានដែលហាមនយន បញ្ជាមាន នងបញ្ហា មានមគ្គជាអធិបត *បញ្ជាដែលកេតឡេងហេយ* បញ្ហាដែលមិនទាន់កើតឡើង និងបញ្ហាដែលប្រង់នឹងកើតឡើង ញ និងបញ្ហាជាបច្ចុប្បន្ន បញ្ជាមានអាវម្មណៈជា ញ បញ្ជាមានអាវ**ម្មណ្**ជាអនាគិត ញ នងបញ្ហា មានអាវម្មណៈជាបច្ចុប្បន្ បញាជាខាន_{ក្}ន ៗ 🔭 បញ្ជាជា**ភា**ជក្រៅ និងបញ្ជាជា វាងក្នុងនិង វាងក្រៅ ញ

ញាណវិភក្តេ មាតិកា

ಕದ್ದಿ ಟ್ರಾಕ್ ಕರ್ಮ ಕರ್ಮಾಕ್ ಮು ಕಮು ಕರ್ಮಿಕ ಮು ಕರ್ಮ ಕರ್ಮಿಕ ಮು ಕಮು អដ្ឋាត្តពេល ឆ្នាំ ។ សវិតក្តសវិទារា នៅ វិទាកាន់វិទាកានម្មនម្មា អគ្គិ ឧទានិន្ទានានិយា អត្ត អនុទានិត្តនាធិយា អត្ត អនុទានិត្តានុទា-នានិយា អត្ថ ប៉ុត្តិសហឥតា អត្ថ សុខសហឥតា អត្ត ឧបេក្ខាសហគតា អត្ត អាចយកាមិធិ អត្ត អបខយតាមិន អត្ត នេវាខយតាមិន ឆាប-ខយតាមិន អត្ត សេត្តា អត្ត អសេត្តា អត្ត នៅ សេក្សា ជាសេក្សា អត្ត ២ នៃ អត្ត មហក្តា អន្ទំ អណ្ឌិស្សា អន្ទំ ឧល្ខ នេះ នេះ នេះ ឧល្ធ និ ಖುದ್ದೆಯು ಇಷ್ಟಿ ಸಬ್ಬಿಕುಯಾಭಿಕೆಯು ಇಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟ-រដ្ឋា អត្ត មកលេតុកា អត្ត មកាធិបតិធី អត្ត

ញាណវិភង្គ មាតិកា

បញ្ហាមានអារម្មណ៍វាង៍ក្នុង បញ្ហាមានអារម្មណ៍វាង៍ក្រៅ និង៍បញ្ហា មានអារ**ម្ម**ណ៍**វា**ងក្នុងនិងវាងក្រៅ ។ បញ្ហាប្រកបដោយវិត្តកូ: និង ប្រុកបដោយវិហរៈ ជាវិហុក ក៏មាន មានវិហុកធម៌ជាប្រុក្តី ក៏មាន មន្ទមន្ទជាវិជាក ទាំងមិនមែនមានវិជាកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន ដែលកម្ម ប្រុកបដោយតិលេសមានតណ្ណាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទបា្ធខេត្តមាន ដែលកម្មប្រកបដោយកលេសមានតណ្ណាជាដើមកាន់ យក ហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ទេលាទាន ក៏មាន ដែលកម្មប្រកបដោយ កំលេសមានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ ទេហ្ខានក៏មាន កើតព្រមដោយបីតិ ក៏មាន កើតព្រមដោយសុខ ក៏មាន កើតព្រម ដោយ (បេក្ខា ក៏មាន ដល់ទូវការសន្យំ (កុម្មក លេស) ក៏មាន ដល់នូវការមិនសន្យំ ក៏មាន មិនមែនដល់នូវការសន្សំ ទាំងមិនដល់នូវ ការមន្ទសន្យ ក៏មាន ជារបស់**សេត្**បគ្គល ក៏មាន ជារបស់អ!សត្បគ្គល ក៏មាន មិនមែនជាវបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជាវបស់អសេក្ខបុគ្គល ្នុំ កមាន មានសភាពត្តូច<u>ឆ្</u>មារ ក៏មាន ដល់ន្លូវស**ភា**ពធំ ក៏មាន មានប្រ-មាណមិនបាន ក៏មាន មានអាវម្មណ៍តូចឆ្នាំរ ក៏មាន មានអាវម្មណ៍ដល នូវសភាពធំ ក៏មាន មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ក៏មាន មានមគ្គជា អារម្មណ៍ ក៏មាន មានមគ្គជាហេតុ ក៏មាន មានមគ្គជាអធិបតី ក៏មាន

អភិធម្មបិជិព វិភង្គោ

ឧប្បញ្ញា អត្ត អនុប្បញ្ញា អត្ត ឧប្បានិធិ អត្ត អតីតា អត្ត អភាកតា អត្ត បច្ចុប្បា អត្ត អតីតារម្ម-ហា អន្ទំ អខាន**មារគីហា អន្ទំ ឧជំឧនិសារតិហា** អត្ត អជ្ឃត្តា អត្តិ ពហ៌ន្ធា អត្តិ អជ្ឃត្តពហ៌ន្ធា អត្តិ អជ្ឈត្តារម្មណា អត្តិ ពហិន្ទារម្មណា អត្តិ អជ្ឈត្តពល់ធ្ងារម្មណា ។ អវិត**កា**រិចារម**ត្តា** ប**ញា** អត្ត វិទាកា អត្ត វិទាកឧដ្ឌ**ញ អ**ត្តិ វិទាកានវិទាកានម្មនម្នា អត្ថិ ខុទានិន្ទានានិយា អត្តិ អនុទានិត្តនានិយា អត្តិ អនុទានិត្តាឧុទា-ឧាធិយា អត្តិ អាចយតាមិដី **អត្តិ អចចយ**តាមិជី អត្ថ នេវាខយតាមិន នាបខយតាមិន អត្ថ សេត្តា អត្ត អសេត្តា អត្ត នៅ សេត្តា នាសេត្តា អត្ត

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ដែលកើតទៀតហើយ ក៏មាន មិនទាន់កើតឡើង ក៏មាន ប្រង់នឹង កើត ឡើង ក៏មាន ជាអតីត ក៏មាន ជាអនាគត ក៏មាន ជាបច្ចុប្បន្ ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាអតីត ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាបច្ហុជ្រូ ក៏មាន ជាភាងក្ង ក៏មាន វាងក្រៅ ក៏មាន ជាវាងក្នុងនិងវាងក្រៅ ក៏មាន មានអាវម្មណ៍ជា **រា**ង_{ញ្មី}ង ក៏មាន មានអាម្មេណ៍ជាភាងក្រៅ ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាភាង ក្នុងនិងវាងក្រៅ ក៏មាន ។ បញ្ហាមិនមានវិតក្តុ: មានត្រឹមតែវិហាវ: ជា វិហ្ក ក៏ទាន មានវិហ្កធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន មិនមែខជាវិហ្ក ទាំងមិន មែនមានវិជាកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមាន តណ្ណាជាដ្រឹមកាន់យក ហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ជល់ទ្បាទាន ក៏មាន ដែលកម្មប្រកបង្គោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ជាប្រយោជន៍ដល់ទទាទាន ក៏មាន ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមាន តណ្ណាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទបាទាន ក៏មាន ដល់ន្លាំការសន្យំ (កម្មក្លលេស) ភ័មាន ដល់ន្លាំការមិន សន្សំ ក៏មាន មិនដល់ទុំវូការសន្សំ ទាំងមិនដល់ទុំវូការមិនសន្សំ ិ កិមាន ជាប្រស!សត្ថគ្ល កមាន ជាប្រសអ!សត្ថគ្ល ក៏មាន មន មែនដារបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនដារបស់អសេក្ខបុគ្គល

ញាណវិវាង្គ មាតិកា

នព្យលា អន្ត អច់ព្យលា អន្ត នព្យាធ្ធធ្នូ អន្ត អន្តខា អនុ អសកតា អនុ បច្បុន្ត្រ អនុ អជ្ឈតា អនុ ពេលទ្ធា អគ្គិ អជ្ឈត្តពេលទ្ធា ។ អាត្តការិចារា បញ្ហា អត្ថ វិទាកា អត្ថ វិទាកាជម្មុជម្មា អត្ថ ដៅ វិទា-យខ្សួននេះ មន្ត្រី ខែ ខេត្ត អនុទាន់ខ្ទានានិយា មត្តិ អនុទាន់ឆ្នានុទានានិយា អត្ថ ប៉ុន្តិសហភា អត្ត សុខសហភា អត្ ខ្យែក្លាសហឥតា អត្ត អាចយតាមិដ អត្ត អចចៈ យតាមិន អត្ថិ នេ្យខយៈតាមិន ស្ថេចយៈតាមិន មត្ថ សេក្ខា មត្ថ មសេក្ខា មត្ថ ដៅ សេក្ខា ជាសេក្តា អត្ត បត្តែរមួយ៣ អត្ត មហក្តា-រត់ហា **ង**ខ្ញុំ ង**រៅស**ហារត់ហា **ងខ្ញុំ a².**-រម្មណា អត្ថ មក្សាតុកា អត្ថ មក្សាធិបត់ធំ អត្ត

ញាណវិភង្គ មាតិកា

កើត ទៀង ហើយ ក៏មាន មិនទាន់កើត ឡើង ក៏មាន បម្រង់កើត ទៀង ក៏មាន ជាអត់ត ក៏មាន ជាអនាគត ក៏មាន ជាបច្ចុប្បុន្ទ ក៏មាន ជាភាងក្ង ក មាន ជាវាងក្រៅ ក៏មាន ជាវាងក្នុងនិងវាក្រៅ ក៏មាន។ បញ្ហាមិនមាន វិត្ភ: មិនមានវិហាវ: កាវិហាក ក៏មាន មានវិហាកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន ដែលកម្ម ប្រភពដោយកំលេសមានតណ្ណា ជាដើមកាន់យកហើយ ខាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទបាទន ក៏មាន ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេសមានតណ្ណាដាដើម មិនកាន់យក ហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ទុហ្ខាន ក៏មាន ដែលកម្ម ប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណា ជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំន៍មិនជាប្រ យោជន៍ដល់ទហ្ខាន ក៏មាន កើតក្រុមដោយបីតិ ក៏មាខ កើតក្រុម ដោយសុខ ក៏មាន កើតព្រមដោយ១បេក្ខា ក៏មាន ដល់នូវការសន្ស (កម្មភ្លេស) ក៏មាន ដល់នូវការមិនសន្យំ ក៏មាន ដល់នូវការមិន សន្សំ ពាំងមិនដល់ទូរការមិនសន្សំ កមាន ដារបស់សេក្ខបុគ្គល ក៏មាន ជារបស់អសេត្តបុគ្គល ក៏មាន មិនមែនជារបស់សេត្តបុគ្គល ខិន្តមិនមែនជា វបស់អសេក្ខបុគ្គល ក៏មាន មានអាវម្មណ៍តួចន្ទារ ក៏មាន មានអាវម្មណ៍ ដល់នូវសភាពធំ ក៏មាន មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ក៏មាន មាន មគ្គីជាអាវម្មណ៍ ក៏មាន មានមគ្គជាហេតុ ក៏មាន មានមគ្គជាអធិបតី ក៏មាន

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

នព្យាញ អង្គ មនុព្យាញ អង្គ នព្យាធិរិ អង្គ អតីតា អត្ត អភាកតា អតី បច្ចុប្បា អតី ಕಪ್ರವಾದ್ಯೆಯು ಕಪ್ಪ ಕಪ್ರಿಕ್ರಾಣೆಯು ಕಪ್ಪ ನಿರ್ದೇ ណ្ឌិះត្និយា អន្ទិ អឌ្ឍី^{ខ្}មា អន្ទិ ១ស្វិសិ អន្ទិ អជ្ឈត្តពហិទ្ធា អត្ត អជ្ឈត្តារម្មណា អត្ត ពហិទ្ធា-រត់យោ ងង ងជានិពល្យរត់យោ ឯ ពុង្ហាលេខ បញ្ញា សុខសហឥតា បញ្ញា អត្តិ វិទាគា រូស្នេះ មន្ទ្ទ នៅ រួស្នេះស្នេះ មនុខា អភិ ឧទខិត្តភាពភ័យ អភិ អតុភានិភ្ភាពជ័យ អត្ថ អនុទាន់ជានុទានាន់យា អត្ថ សាតិត្តាសាទារា អត្ត អាំត្រាប្រវេទ្ធ អត្ត អាំត្រាប្រហ អត្ត អាចយកាម៌ជំ អត្ត អេចយកាម៉ដ អត្ត ជេវា-ខយៈភាមដ ជាបខយតាមដ អត្ត សេត្តា អត្ត

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

កើត ទៀង ហើយ ក៏មាន មិនទាន់កើត ឡើង ក៏មាន បម្រង់នឹងកើត ខ្មែង ក៏មាន ជាអតីត ក៏មាន ជាអនាគត ក៏មាន ជាបច្ចុប្បុន្ន ក៏មាន មានអារម្មណ៍ ជាអតីត ក៏មាន មានអារម្មណ៍ ជាអនាគត ក៏មាន មាន អារម្មណ៍ ជាបច្ចុប្បុន្នក៏មាន ជាវាងក្ងើ ក៏មានជាវាងក្រៅ ក៏មានជា **ភន្ត្**ន៍និស្ស [ក្រៅ ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាសង្ក្ន ក៏មាន មានអា• <u>រម្មណ៍</u>ជាភាឪក្រៅ ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាភាឪក្នុងនិងភាឪក្រៅ ក៏មាន**ៗ** បញ្ហា កើតព្រមដោយបតិ បញ្ហា កើតព្រមដោយសុខ ជាវិហុក ក៏មាន មានវិហ្វាកធម៌ជាប្រក្រត់ ក៏មាន មិនមែនជាវិហ្វាក ទាំងមិនមែនមានវិហ្វាក-ធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ដាជាដើម កាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់១ជាទាន ក៏មាន ដែលកម្មប្-កបដោយកិលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន ក៏មាន ដែលកម្មប្រកបដោយកលេសមានតណ្ដាជាដើម មិនកាន់យក ហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់១ជាទាន ក៏មាន ប្រុកប ដោយវិតក្ត: ប្រុកបដោយវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្ត: មានត្រឹម តែវិហារៈ ក៏មាន មិនមានវិតុក្កៈ ទាំងមិនមានវិហារៈ ក៏មាន ដល់ទូវ កាសេន្យ ក៏មាន ដល់ន្ទាការមិនសន្យំ ក៏មាន មិនដល់ន្ទាការសន្យំ ទាំងមិនដល់នូវិតាវមិនសន្យំ ក៏ទាន ជារបស់សេក្ខបុគ្គល

ញាណវិភង្គេ មាតិកា

មសេត្តា អភ្ជុំ នៅ សេត្តា ជាសេត្តា អភ្ជុំ បរិត្តា អត្ត មហុត្ត អត្ត អព្យម្នាណា អត្ត ពរត្តារដ្ឋ. អត្ត មក្សាមួយ អត្ត មក្សា មក្សា មក្សា មក្សា ភពឧត្ត អង្គ វេណិយ អង្គ អថសិស្តិ អង្គ វេសិ-និច្ច អត្ត អត្ត អត្ត អភាគតា អត្ត បច្ចុប្បាញ អន្ត អន្តរាធិយា អន្ត អខាមខារគឺយា អន្ តន់ត្បីឃុំគេីហា ងន្ទំ ងឡឹយ ងន្ទំ មស្នា ងន្ទំ ងឡើសល្ស ងន្ត ងឡឹមរតិយា ងន្ សស្ថា-រត់ហោ **អង្ខ អ**ព្ទាំ**ឌុមស្**ថិរត់ហោ **ឯ វ**គេយ៉ា. សហភា បញ្ជា អត្ថ វិទាកា អត្ថវិទាកាជម្ន-ឌភា អ**ង្គ ខេ**រ រួស្សមន្ស្រម្ភាជិត្តិ អង្គ និ-ទានិច្ចានានិយា អត្តិ អនុទានិច្ចទានានិយា អត្តិ

ញាណវិវាង្គ មាតិកា

ជាបេសអសេត្តបុគ្គល ក៏មាន មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែន ជារបស់អសេត្តបគ្គល ក៏មាន មានសភាពតូចឆ្នាំ ក៏មាន ដល់នូវ សភាពធំក៏មាន មានប្រមាណមិនបាន ក៏មាន មានអារម្មណ៍តូចគ្នាវ ក៏មាន មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ក៏មាន មានអាវម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន សមាន មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មានមគ្គជា ហេតុ ក៏មាន មានមគ្គ ជាអធិបតី ក៏មាន កើតឡើង ហើយ ក៏មាន មិនទាន់កើតឡើង៍ ក៏មាន បម្រង់នឹងកេត់ ឡើង ក៏មាន ជាអតិត ក៏មាន ជាអនាគិត ក៏មាន បច្ចុប្បន្នក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាអតីត ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាអនាគិត ក្សេន មានអារម្មហ៍ជាបច្ចុប្រូ ក៏មាន ជា**ភាងក្ង ក**មាន ជាភាងក្រៅ ក៏មាន ជាភាឪក្នុងនិងភាឪក្រៅ ក៏មាន មាខអោរម្មណ៍ជាភាឪក្ង ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាទាងក្រៅ ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាទាងក្នុងនិងទាងក្រៅ ត៌មាន។ បញ្ហា កើតព្រម ដោយ «បេក្ខា ជាវិហុក ក៏មាន មានវិហុកធម ជាប្រក្រត់ ក៏មាន មិនមែនជាវិទាក ទាំងមិនមែនមានវិទាកធម៌ជាប្រក្រត់ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើម**កា**ន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ទទាខាន ក៏មាន ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ទទាទាន ក៏មាន

អភិធម្មបំពីពេ វិភង្គោ

អនុទានិញ្ញន្ទានានិយា អត្តិ អាចយតាមិន អត្តិ អេចឲ្យតាមដៃ អត្តិ ដេវាខយតាមដំ នាប់ខយតា-មិជី អត្ថិ សេក្សា អត្ថិ ពល់ក្វា អត្ថិ លៅ សេត្តា ជាសេត្តា អត្ថិ បរិត្តា អត្ថិ មហក្តា អន្ទំ អព្យមាយរា អន្ទំ ពន្លែរគើយរា អន្ទំ ឧសដ-ಖುದೆಯು ಕತ್ತಿ ಕಬಿದಿಯುದೆಯು ಕತ್ತೆ ಕಲ್ಲಿ. រម្មណា អត្ថ មក្តសេតុកា អត្ថ មក្តជិបតិជី អង្គ នេជាថា អង្គ អត់ជាថា អង្គ នេជាត្រក្នុ អង្គ អត់តា អត់ អភាគតា អត់ បក្បុរា អត់ អន្តខារតិយា អន្ថ អសមខារតិយា អន្ថ ឧជំជាង-រត្តឃោ អង្គ អជ្ឈនា អង្គ ពហិន្ទា អង្គ អជ្ឈ. និងស្នាំ អង្គ អជ្ឈឹងរតិការ អង្គ ងស្នាំរតិ-យា អន្ទំ អជ្ឈនិងស្នារគីយា ។ វារូ ង្ស្នេះ ന്നെയുട്ട് പ

អភិធម្មបំជិត វិភង្គ

ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ទទាខា ក៏មាន ដល់ខ្លាំការសន្យំ ក៏មាន ដល់ នុះការមិនសន្យំ ក៏មាន មិនដល់នុះកោះសន្យំ ទាំងមិនដល់នុះការមិនសន្យំ 4 ភមាន ជាវបស់សេក្ប្ទល កមាន ជាវបស់អសេក្ប្ទល កមាន មិនមែនជាវបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជាវបស់អសេក្ខបុគ្គល ក៏មាន មានសភាពតូចឆ្នារ ក៏មាន ដល់នូវសភាពធំ ក៏មាន ប្រមាណមិនបាន តំមាន មានអាវម្មណ៍តូចឆ្នាំ ក៏មាន មានអាវម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ កំពាន មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ក៏មាន មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មានមគ្គជាហេតុ ក៏មាន មានមគ្គជាអធិបតី ក៏មាន កើតទៀផ ហើយ ក៏មាន មិនទាន់ កើត ឡើង ក៏មាន បម្រង់នឹងកើត ទៀង ក៏មាន ជាអតីត ក៏មាន ជាអនាគត ក៏មាន ជាបច្ចុប្បុន្ន ក៏មាន មានអារម្មណ៍ ជាអតីត ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ក៏មាន មានអាវម្មណ៍ជា បច្ហា្ទ ក៏មាន ជាភាន៍ក្នុង ក៏មាន ជាភាន៍ក្រៅ ក៏មាន ជាភាន៍ក្នុង និងទាងក្រៅ ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាខាងក្នុង ក៏មាន មានអារម្មណ៍ជា រាជក្រៅ ក៏មាន មានអារម្ម**ណ៍ជាវា**ងក្នុងនិងវាងក្រៅ ក៏មាន **។** ញាណវត្ថុ មានប្រការ ៣ យ៉ាងខេះឯង ។

ញ្ញាណវិកង្គេ មាតិកា

(៣ ៤) ខុខ ខ្ញុំ ខេត ញាហាវឌ្គ កម្មក្រឹមខុ ္ကာကိ ပတ္ဒုလောင်းကို ကျာကိ မဂ္ဂလမန္ဂိုလ္ချ ကြာလက္ ဧလက္ခရိုက္ ကြာလက္ ဒါက္က ကြာလက္ ឧុក្ខសមុឧយេ ញាណំ ឧុក្ខិ ពេល ញាណំ ឧុក្ខិ ត្ថិកោឌតាមិនិយា បដិបនាយ ញាណំ ភាមាវិចរា ជឃា ខែរុធប ជយា មរិសុខប ជយា មពុះ្យា• ၓႜၮ ႜၬႜၛႍ ႜၮၟၮႆ ႜ႓ႜၟၬၒၖ ႜၮၟၮႆ ದ್ರಾ ព្យះ ញ លំ សុធិន្**ញ ហុ** អន្ត ព្យ អនុ. ណ្ណា ដោ អភិព្យាណ អង្គ ឧឃា អភិព្យាណ អេជឧ**លាយ ខ** អគ្គិ ឧសា ខេស្**យា**យ <mark>ខោ</mark> អបទយាយ អត្ថិ ខញ្ញា ធិត្តិធាយ នោ បដិឋេ-ស្ត្រ សង្គ្រ សង្គ្រា សង្គ្រាល ស្ត្រ ភូទិស្ត្ អង្គ ច ឃា ធំព្វិនាយ ខេ។ ខដំពេះជាយ ខ អង្គិ បញ្ហា នៅ និត្តិនាយ នោ បដិវេទាយ **អោ**នភាក់ដ មណា ឋិតិភាគិន មញា វិសេសភាគិនិ មញា ២

ញាណវិភង្គ មាតិកា

[៣៤] ញាណវត្ថុ មាន ៤ គឺ កម្មស្បុកតញាណ (សេចក្ដីដ៍ថ្មា សត្វមានកម្មជាបេស់ខ្លួន) សប្ចានុលោមកញ្ញាណ (សេចក្ដីដ៏ន៍ប្រព្រឹត្តទៅ តាមសច្ច: ៤) ញាណរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រេ/ន៍ដោយមគ្គ របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយផល សេចក្ដីជំងឺកង់ទុក្ខ សេចក្ដីជំងឺក្នុង ហេតុដែលនាំឲ្យកេតទុក្ខ សេចក្ដីជំងឺក្នុងការរលត់នៃទុក្ខ សេចក្ដីជីក្ខុងប-ដំបទាជាដំណើរដល់នូវការរល់ត់នៃទុក្ខ បញ្ជាជាកាមាវិចរ បញ្ជាជាក្រុ-វេចវ បញ្ជាជាអរុទ្ធវេចវ បញ្ជាជាអបរិយាបន្ទះ សេចក្ដីដីនិក្ខុន៍ធម៌ សេចក្ដ ដឹងក្នុងការប្រព្រឹត្ត ទៅតាម សេចក្ដីដឹងក្នុងការកំណត់ សេចក្ដីជំងក្នុងការ បញ្ហាក្នុងការសន្យំ (កម្មកិលេស) មិនមែនក្នុងការមិនសន្យំ ក៏មាន បញ្ជាក់ង្គីការមិនសុខ្សាំ មិនមែនក្នុងការសុខ្សាំ ក៏មាន បញ្ជាក់ង ការសន្យផង ក្នុងការមិនសន្យផង ក៏មាន បញ្ហាមិនមែនក្នុងការសន្យ ទាំងមិនមែនក្នុងការមិនសន្យំ ក៏មាន បញ្ជាក់ងសេចក្តី ខឿយណាយ មិនថែនក្នុងការត្រាស់ជំងឺ ក៏មាន បញ្ជាកង្គការគ្រាស់ជំងឺ ញ 🔭 ក៏មាន បញ្ហាក្នុងសេចក្តីនឿយណាយផង សេចក្តុខេ|យ្ណាយ ការត្រាស់ជំងឺផង កំទាន ឋញ្ញាមិនមែនក្នុងសេចក្តីនៀយ ណា យ មែនក្នុងការត្រាស់ជំងឺ ក៏មាន បញ្ហាមានបំណែកនៃសេចក្តីសាបសូន្យ ឋពា មានចំណែក នៃកាវតាំងនៅ បញាមានចំណែក នៃសេចក្តីសៃសស ញ

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

ជិត្រេះភាគិនី ចញ្ច្រា ចុនស្បា ច្រុំសម្ព័នា ចុនស្បា ឧត្តន ខេស្តរ មារតិយាច្ ឌ្សាធរយោ យាឃុ ជាក្នុងស្រាស់ ដ្ឋាន ស្រាស់ ដ្ឋាន ស្រាស់ ញាណំ ជកមាណៈ និកេខកាម៉ឺធំយា ប**ដ៏**ប**នាយ** ကြာလက် ဘေးနာ်ဟာ ကျာလက် ၅ ၁၁ ၈၂ ၈၂ ។ បេ។ ឧទានា នេ ញាណំ ។ បេ។ ឥណ្ឌាយ ണെ സ് ചരി വുടയെ കെ സ് ചരി ജിക് ကောက္စ ျပ႑ နာရီပါတည္းျပည္သည့္ ျပန္န ဆေးမႈျပေး ဤာကို ၅ ဖေး၅ ဦးဣားက ေကာကို ၅ ဖေး၅ សង្ខាក្រក ញាណំ សង្ខាក្សមុខយេ ញាណ សង្ខារនិរោធ ញាណំ សង្ខារនិរោឌតាមិនិយា ថជិ-ជខាយ ញាណំ ស្ដី ខេត្តគ្និ ខេត ញាណវត្ថ**ា** (៣៣) ឧណ៌្សពេខ ញាហាវឌ្គ ឧញ្ជម្ព័កោ សម្មាសមាធិ បញ្ជាណ្ណា សម្មាសមាធិ ៧វំ ဥည္သိုင္တင္ သောကာန္လိန္ နည္နိုင္တင္ သောကာန္လိန္ အေနာ អភិញ្ញាសុ ចញ្ញា ၿပို ဆត្វិ ខេត្ត ញ្ជាសាវត្ថុ ។ សត្តា ខេន ញាណវត្ថុ សត្តសត្តាំ ញាណវត្តនិ

អភិធម្មបិដ្ឋា វិភង្គ

បញ្ហាមានចំណែក នៃសេចក្តីនឿយណាយ បដិសម្តិ៣ ៤ បដិបទ ៤ អារម្មណ៍ ៤ សេចក្តីដឹងក្នុងជាវានិងមាណៈ សេចក្តីដឹងក្នុងការកើតឡើង នៃដ្ឋានិងមរណៈ សេចក្ដីដ៏ងឺត្នង៏ការរលត់នៃដ្ឋានិងមរណៈ សេចក្ដីដ៏ង ក្នុងបដ្ឋិបទាជាដំណើរដល់ខ្លាំការរល់ត់នៃជាទិងមរណៈ សេចក្ដីដឹងក្នុង ជាតិ ។ បេ ។ សេចក្ដីងឺត្តិតិភព ។ បេ ។ សេចក្ដីងឺងិក្ខេមិទុទាន ។ បេ។ សេចក្តីដឹងក្នុងតណ្តា ។ បេ។ សេចក្តីដឹងក្នុងវេទនា។ បេ។ សេចក្តីជីងក្នុងផស្ទះ ។ បេ ។ សេចក្តីជីងក្នុងសទ្យាយឥន: ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងកង់នាមរូប ។ បេ ។ សេចក្តីដឹងកង់វិញាណ ។ បេ ។ សេចក្តី ជំងឺក្នុងសង្គារពាំងីឡាយ សេចក្តីជំងឺក្នុងការកើតឡើងនៃសង្ខារ សេចក្តី ដឹងក្នុងការរលត់ នៃសង្គារ សេចក្ដីដឹងក្នុងបដិបទាជាដំណើរដល់នូវការ រលត់នៃសង្ខារ ញាណវត្ថុ មានប្រការ ៤ យ៉ាង៍នេះឯង ។

(៣៣) ញាណវត្ថុ មាន ៩ គឺ សម្មាសមាធិ ប្រុកប ដោយអង្គ ៩ សម្មាសមាធិ ប្រកប ដោយញាណ ៩ ញាណវត្ថុមានប្រការ ៩ យ៉ាង នេះ ឯង ។ ញាណវត្ថុមាន ៦ គឺ បញ្ជាក្នុងកិច្ចា ៦ ញាណវត្ថុមាន ប្រការ ៦ យ៉ាង នេះឯង ។ ញាណវត្ថុមាន ៧ គឺ ញាណវត្ថុ ៧៧

ញាណវិភង្គេ មាតិកា

តា, សង្ខ័យេខ ឈិហារុឌ៍ រ អជីរយេខ ឈិហារុឌី ឧសិស ឧមេស ឧសិស ឧហេស ឧឃ វា, ងឌីរួចេខ ឈ្មែន ។ ខណ្ឌន ឈម្មេខ ខេត្ត មន់ដំនំរុ-សារមានឱ្ឋ ឧឃ វារូ ខរុំខេច ឈាហារ៉េខ ៤ ្រាប់) ឧសាខែធ ញាណវត្ថុ ឧស តថាក់សង្ឃ តថាកត្តាលាធំ យេហ៍ ពលេហ៍ សមញ្ជាក់តោ តថាត សោសកណ្ដានំ⁽⁰⁾ បដ់ជានាតិ បរិសាសុ ស្លែសន្ទ ខេឌ្ឌ ព្រល់ឧ្ឌ ព្រះខ្មុំ ខ្សុខ ឧស ។ ៩៩ គមាក់តោ ឋានញ្ ឋាន គោ អដ្ឋានញ្ អដ្ឋាន តោ យថាភូត បជាខាត់ យម្បី តថាក់តោ ស្នេញ ស្នេតោ អដ្ឋាធិណ្ឌ អដ្ឋាធិតោ យថាភ្នំនំ បជាលាត់ ៩ឧម្យ៊ី តថាកត្សា ត្រាត់ យំ ពល់ អកម្ម តថាក តោ អសកឈ្លានំ បដ៌• ជានាតិ ចរិសាសុ សីហេខានំ នឧតិ ច្រហ្មក្ត ប់ ត្រូត ។ ក្នុខ ខ ខាំ តថាក់ គោ អភិតាលក តប្បីក្បែ្សដ្ឋាន់ កម្មភាមានានំ មានតោ មេត្រុវភា

[•] ឱ. សព្វត្ថ អាសភដ្ឋានខ្លិ ទិស្សតិយេវ ។

ញាណវិភង្គ មាតិកា

ញាណវត្ត មានប្រការ ៧ យ៉ាងខេះឯង ។ ញាណវត្តមាន ៤ គឺ
បញ្ជាក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ញាណវត្តមានប្រការ ៤ យ៉ាងខេះឯង ។
ញា ណវត្ត មាន ៤ គឺ បញ្ជាក្នុងអនុបុព្វហៃរសមាបត្ត ៤ ញាណវត្តមាន
ប្រការ ៤ យ៉ាងខេះឯង ។

(៣៤) ញាណវត្ថុ មាន ១០ បានដល់ តថាគតពល: ១០ របស់ព្រះតថាគត ជាពល:ដែលព្រះតថាគតបានប្រកបហើយ ទើប ថ្លេជានូវឋាន:ជ៏ប្រសើរ ទើបបន្ទឹសិហនាទក្នុងពួកបរិស័ទ ទើបញាំង ចក្រដ្ឋិប្រសើរឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។ ពល: ១០ ដូចម្ដេចខ្វះ ។ ព្រះតថាគត ក្នុង លោក នេះ ជ្រាបច្បាស់តាមពិតខ្លាំ ហេតុ ថាជា ហេតុផង ជ្រាបច្បាស់ តាមពិតនូវអំពើមិនមែនហេតុ ថាជាអំពើមិនមែនហេតុផង នេះឯងជា តថាគតពល: (ខី១) បេស់ព្រះតថាគត ជាពល:ដែលព្រះតថាគត អាស្រ័យ ហើយ ទើបប្ដេជ្ញា ខ្លាំឋាន: ដ៏ប្រសើរ ទើបបន្ទឹសីហនាទក្នុងពួក ชเิพัง เจียញ៉ាំងចក្រដ៏ប្រសើរឲ្យប្រព័ត្តទៅ ។ មួយទៀត ព្រះត-ឋាគត ដោបច្បាស់តាមពិត នូវវិហុក នៃកម្មសមាពន (ការកាន់យកកម្ម ជាកុសល) ជាអត់ត អនាគតនិងបច្ចុប្បន្ន តាមបច្ច័យ តាម ហេតុ

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

វិទាក់ យថាក្នុង បជាលាត់ យម្បី តថាក់តោ អត់តាលកត់ប្បច្ចប្រាជុំ កម្មភាពនៃ ឋានសោ មេខុសោ វិទាគាំ យថាក្ខាំ ថជានាគិ ឥឧម្បឹ តថាក្នុស្ស តថាក្នុពល យោត យំ ពល់ អក្ម តថាក់តោ អស់ភណ្ឌន៍ បដ្តិជានាតិ បរិសាសុ ក្សាលាន នឧត ព្រហ្មក្ណុំ បាត្រែត ។ បុន ៩ បា តថាក់តោ សព្វត្តាមិន បដិបន យថាក្វុត បជា-ជាតិ យម្បី តថាក់តោ សត្វត្តាមិធី បដិបធិ យថា-ក្នុត បជានាត់ ឥឧម្ប៉ា តថាកតស្បា តថាកតពលំ យោតិ យំ ពល់ អាកម្ម តថាក់តោ អាសភណ្ឌាជំ ជន្សាយនេះ ត្រាស់ មាសង្ខេយ ខេត្ត ស្រីជា ប់ ត្រែ ។ បុន ខ ប់ តេថាក តោ អ នេកកេះតុំ ជាជា-ជាតុំ លោក យថាក្វតំ ខជាជាតិ យម្បី តថាកាតា អ ខេត្តភាតុ ខាភាពតុំ លោក យថាក្រូ បេសាភាតិ ឥឧទ្យ តថាគតសុស្រ តថាគតពលំ យោត៌ យំ ពេល អាគម្ម តេថាក តោ អាសាភណ្ឌាធំ បដ់ជាភាតិ ប្រសាស ស្ពេលខ្លួន ខេត្ត ព្រហ្មទំខ្លួន ប្រសាស

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

ត្រជ់ដែលព្រះតថាគត ជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវវិបាកនៃកម្មសមាពន ជាអតីត អនាគតនិងបច្ចុប្បន្ន តាមបច្ច័យ តាមហេតុ នេះឯង ជាគថា-គតពល: (ខី៤) របស់ព្រះតថាគត ជាពល:ដែលព្រះគថាគតអាស្រ័យ ហើយ ទើបប្តេជ្ញានូវឋាន:ដ៏ប្រសើរ ខើបបន្ទឹសីហនានក្នុងពួកបរិស័ន ទើបញ៉ាំងចក្រដ៏ប្រសើរឲ្យប្រព័ត្តទៅ ។ មួយទៀត ព្រះតថាគត ដ្រាប ច្បាស់តាមពិត នូវបដិបទាជាដំណើរទៅ (កាន់សុគតិនិងទុគ្គិត) ក្នុងទីទាំង ពួង ត្រង់ដែលព្រះតថាគត ជ្រាបច្បាស់តាមពិតខូវបដិបទាជាដំណើរ ទៅ កាន់សុគតិនិងទុគ្គតិក្នុង ទោងពួង នេះឯង ជាតថាគតពល: (ី ញ) របស់ព្រះតថាគត ជាពល:ដែលព្រះតថាគតអាស្រ័យហើយ ទើបប្ដេជ្ញា នូវឋាន:ដ៏ប្រសើរ ទើបបន្ទឹសីហនាទក្នុងពួកបរិស័ទ ទើបញ៉ាំងចក្រដឹ ប្រសេរឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។ មួយទៀត ព្រះតឋាគត ជ្រាបច្បាស់តាម ពិត នូវ លោកដែលមានជាតុច្រើន មានជាតុផ្សេងៗគ្នា ត្រង់ដែលតថា-គត្រាបច្បាស់តាមពិត នូវលោកដែលមានជាតុច្រើន មានជាតុផ្សេងៗ គ្នា នេះឯង ជាតថាគតពល: (🖟 ៤) របស់ព្រះតថាគត ជាពល: ដែលព្រះតថាគតអាស្រ័យហើយ ទើបប្ដេជ្ញានូវថាន:ដ៏ប្រសើរ ទើបបន្ទឹ សីហនាទក្នុងពួកបរិស័ទ ទើបញ៉ាំងចក្រដ៏ប្រសើរឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ

ញាណវិកង្គេ មាតិកា

បុន ច ប ំ តថាក តោ សត្ថានំ នាទាដេមុត្តិកត់ សាសាជមុត្តិកាត់ យថាក្រូត បជាសាត់ **វ**ឧម្យ តថាកតុស្ស តថាកត្តលំ យោតិ យំ ពល់ អាកម្ម តថាកាតោ អាសាកណ្ដាធំ បដ់ជាលាត់ ប់រសាសុ សីហភាជំ ឧឧត ក្រហ្មក្តុំ ប់ត្រែត់ ។ បុន ខ មាំ តថាកាតោ មាសត្តានំ មក្រុក្ខលានំ តថាក់គោ បុរសត្តានំ បុរបុក្ខលានំ ឥន្ត្រិយមកេ-ព្រល់ខ្លី លាជាឃុំ ពេធ្យ សង្ ខេញ សង្-តថាក់គោ អាសភណ្ឌាធំ បដ្ដាល់តំ បរិសាសុ ស៊ីហេខាន់ ឧឧត ព្រហ្មគ្គាំ ប់ក្រែង ។ បុខ ច បរំ តថាក់គោ ឈា ទៅមោក្ខុសមាជិសមាចត្តិជំ សស្ថិលេសំ វោធានំ វូឌ្ជានំ យថាគូតំ ថជានាតិ យម្បី តថាតតោ ឈានវិមោត្តសមាជិសមាមន្តីជំ

ញាណវិភង្គ មាតិកា

មួយ ទៀត ព្រះតថាគិត ជ្រាបច្បាស់តាមពិតនូវអធ្យស័យ ផ្សេងៗ គ្នា របស់សត្វទាំងឡាយ ត្រង់ដែលព្រះតថាគត ដោបច្បាស់តាមពិតនូវ អធ្យាស័យ ផ្សេង១គ្នា បេសសត្វទាំងឡាយ នេះឯង ជាតថាគតពល: (ខី៥) របស់ព្រះគ្នាភគ្នា ជាពល:ដែលព្រះគ្នាគ្នាគ្នាស្វ័យ ហើយ ទេបប្ដេជ្ញានូវឋាន:ដ៏ប្រសើរ ទេបបន្ទឹសីហនាទក្នុងពួកបរិស័ទ ទេប $\hat{\mathbf{m}}$ ្នាំ \mathbf{a} ្ត្រស្នេក $\hat{\mathbf{a}}$ ្ត្រ $\hat{\mathbf{a}}$ ្ត្រ $\hat{\mathbf{a}}$ ច្បាស់តាមពិតនូវឥន្ទ្រិយបាស់ក្លានិន៍ទន់ របស់ពួកសត្វដទៃ របស់ពួក បុគ្គលដទៃ ត្រង់ដែលព្រះគថាគតដ្រាបច្បាស់តាមពិតនូវឥន្ទ្រិយថាស់ក្វា និងទន របស់ញ្ចុកសត្វដទៃ របស់ពួកបុគ្គលដទៃ នេះឯង ជាតថាគតពល: (ទី៦)វបស់ព្រះតថាគត ជាពល:ដែលព្រះតថាគតអាស្រ័យ ហើយ ទើប ប្តេញនូវឋាន:ដ៏ប្រសើរ ទើបបន្ទឹសិហនាទក្ខុងពួកបរិស័ទ ទើបញ៉ាំងចក្រ ដីប្រសើរឲ្យប្រព័ត្តទៅ ។ មួយទៀត ព្រះតថាគត្រៅបច្បាស់គាមពិត នូវសេចក្តីសៅហ្មុន៍ នូវសេចក្តីផ្លូវផង់ នូវការចេញ នៃឈានវិមោត្ត សមាធិ និងសមាបត្តិ ត្រង់ដែលព្រះតថាគតជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវសេចក្តីសៅ-ហ្មុន៍ នូវសេចក្តីផ្លូវផង៍ នូវការចេញ នៃឈាន វិមោក្ខ សមាធិនិងសមាបត្តិ

អភិធម្មបិដិកេ វិកង្គោ

សគ្គិលេសំ វេឌានំ វឌ្ឍន៍ យ៩ាភូនំ ១ជាទាន់ ឥឧម្បឹ តថាកតស្ប តថាកតពលំ ហោត យំ ពលំ អាកម្ម តថាក់តោ អសក្សា្ធំ បដ្ឋានាតិ បរិសាសុ សីហភាន៍ ជនតេ ត្រូញ្ចុក្កុំ ប់ត្រួតិ ។ បុធ ច ប់ាំ តសេតតោ ឬព្រេធិវាសានុស្សត្រឹ យថាកូតំ បជាឆាតិ យម្បិតថាក់តោ បុំព្យេនិក្សាខុស្សត្តិ យថាក្នុតិ បជា-លាត់ ឥឧម្យ៉ា តថាកតុស្សា តថាកត្តលំ យោត៌ យំ ពល់ អក្ម ត្រាក តោ អស្ត្រាណ្ឌ ខេឌិជាលាតិ ប្រេសាសុ សំហេសាន ជនត ព្រហ្មក្តិ ប់ ត្រែត ។ បុន ខ បរំ តថាក តោ សត្ថានំ ខុត្បទាត់ យថាកូត បជាលាតិ យម្បីតេយាក់តោ សត្តាជំ ចុត្ចចាត់ យថា-ក្ទុនិ ខជានានិ ឥធម្បី នយាកតស្ប នយាក់គេពលំ ហោត៌ យំ ពល់ អកម្ម គថាក់តោ អ**ស**ភណ្ដាធំ ပေးငါးတက် ပေးိလာလု လီတတင် ဥဒဂိ စုတ္ခုက္ကေ ប់ត្រួតិ ។ មុខ ខ ខាំ តថាកាតា អាសវាជំ ១យ៉ យ៩ាកូតំ បជាសាត៌ យម្បី ត៩ាក តោ អាសាវជំ ១យំ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

នេះឯង ជាតថាគតពល: (ខី៧) របស់ព្រះតថាគត ជាពល:ដែលព្រះ តថាគតគាស្រ័យហើយ ទើបប្ដេជ្ញាខ្លួវឋាន:ដ៏ប្រសើរ ទើបបន្ទឹសីហនាទ ក្នុងពួកបរិស័ទ ទើបញ៉ាំងចក្រដ៏ប្រសើរឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។ មួយទៀត ដ្រាបច្បាស់គាមពិត នូវការរលឹកជាតិដែលនៅអាស្រ័យ ក្នុងភពមុន ត្រង់ដែលព្រះតថាគតដ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវការលើក ជាត់ដែលបាននៅអាស្រ័យក្នុងកពមុន នេះឯង ជាគថាគតពេល: (ខី៤) របស់ព្រះតថាគត ជាពល:ដែលព្រះតថាគតអាស្រ័យ ហើយ ទើបប្តេជ្ញា នូវឋាន:ដ៏ប្រសេរ ទេបបន្ទឹសីហនាទក្នុងពួកបរិស័ទ ទេបញ៉ាងចក្រដឹ ប្រសេរឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។ មួយ ខៀត ព្រះតថាគត ដ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវការច្យត់និងការកើត របស់សត្វទាំងឡាយ ត្រង់ដែលព្រះតថាគត យោបច្បាស់តាមពិត នូវការច្បត់និងការកើត របស់សត្វទាំងឡាយ នេះឯង ជាតថាគតពល: (ខី៤) វបស់ព្រះតថាគត ជាពល:ដែលព្រះតថាគត អាស្រ័យ ហើយ ទើបប្ដេជ្ញា ខ្លាំឋាន: ដ៏ប្រសើរ ទើបមន្ទឹសីហ នាទក្នុ คูกชิง เจียញ និចក្រដ៏ប្រសើឲ្យប្រព្រឹត្ត ៧ ។ មួយវិញ ទៀត ទ្រះគថាគត់ជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវការអស់នៃអាសវ:ពំង៍ឡាយ ត្រង់ ដែលព្រះតថាគតជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវការអស់នៃអាសវៈទាំងឡាយ

ញ្ញាណវិភង្គេ ឯកកតិទ្ធេសោ

យទាក្ខតិ ខេជា ៣តិ ៩ឧម្បិ តថាកតស្ប តថាកតពលំ ហោតិ យំ ពលំ អាកម្ម តថាកតោ អាស្តណ្យានំ ខេឌិជា ៣តិ ខេរិសាសុ សំខេ ៣និ ឧឧតិ ព្រហ្មខេត្តិ បៅត្តេតិ ។ ឥមាធិ ឧស តថាកតស្ប តថាកតពលា• និ យេមា ពលេមា សមន្ទាក់តោ តថាកតោ មាស-កណ្បានំ ខេឌិជា ៣តិ បរិសាសុ សំមានានំ ឧឧតិ ព្រហ្មខេត្តិ បៅត្តេតិ ឃាំ ឧសាយៃឧ ញាលាវត្ ។

មាតិកា ។

(៣៤) បញ្ចុំញ្ញាណំ ឧ ហេតុមេ អហេតុកមេ មេវ បោតុប្បយុត្តមៅ សព្យដ្ឋយមៅ សន្ល័តមេ អាវុបមេវ ហេតុយមៅ សាសមេវ សញ្ជេបមៅ ដីវេណិយមៅ បានដូមៅ ឧទានាធិយមៅ សន្ល័លេសិតមៅ អព្យា• តាតដូ សាម្មេលមៅ អេចតសិតមៅ ថៃ)កាមេវ ឧទាដ់ជូចានាធិយមៅ អេចតសិតមៅ ចៃ)កាមេវ ឧទាដ់ជូចានាធិយមៅ អស់ខ្លំលំដ្ឋសន្លំលេសិតមៅ ឧទាដ់ជូចានាធិយមៅ អស់ខ្លំលំដ្ឋសន្លំលេសិតមៅ ឧ សាតែក្តុសចៃរមៅ ឧ អាតិក្តាំចាមេត្តមៅ

ញាណវិភង្គ ឯកកសិ៍ទ្ទេស

នេះឯង ជាតថាគតពល: (ខី១០) របស់ព្រះតថាគត ជាពល: ដែលព្រះ តថាគតអាស្រ័យ ហើយ ខើបប្តេជ្ញានូវថាន: ដ៏ប្រសើរ ខើបបន្ទឹសីហនាទ ក្នុងពួកបរិស័ទ ខើបញ្ចាំងចក្រដ៏ប្រសើរឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។ តថាគតពល: ទាំង១០ នេះ បេស់ព្រះតថាគត ជាពល: ដែលព្រះតថាគតប្រកបហើយ ខើបប្តេជ្ញានូវថាន: ដ៏ប្រសើរ ខើបបន្ទឹសីហនាទក្នុងពួកបរិស័ទ ខើបញ្ចាំង ចក្រដ៏ប្រសើរឲ្យប្រព័ត្តទៅ ញាណវត្តមានប្រការ ១០ យ៉ាងនេះឯង ។ ប្រមាំពិកា ។

(៣៥) វិញ្ញាណ ៩មិនមែនហេតុ មិនមានហេតុ ច្រែសហករហេតុ
ប្រកបដោយបច្ច័យ ត្រូវបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង ជាអរូប ជាលោកិយ
ប្រកបដោយអាសរៈ ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ហោជនៈ ដែលគន្នៈគប្បី
ដោតក្រុង ដែលតុឃៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង់ ដែលយោគៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង់
ជាប្រយោជន៍ដល់នីវិណេៈ ដែលបាមាសៈស្លាបអង្គែល ជាប្រយោជន៍
ដល់ទុទាន គូរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មង់ ជាអព្យាក្រឹត ប្រកប
ដោយអាម្មេណ៍ មិនមែនចេតសិក ជាវិទាក់ មានកម្មប្រកបដោយ
កំលេសមានតណ្តាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ទុច្ចៈ
មាន មិនសៅហ្មង់ តែគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មង់ មិនប្រកបដោយ
វិតក្តៈ តែប្រកបដោយវិចារៈ មិនមែនជាមិនមានវិតក្តៈ មានត្រឹមតែវិចារៈ

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

អាន្តិ នៃដ ជាម្នាធិនា ។

អសន្តិទីស្នំ ដូម៍ស្នំ អសន្និទើ អាដើយោ នេជាជីទី ឯ តើយោ យស្ស ឯ អសន្និទីដូម័យ អសង្ទិសិសិយាន្ ប្រាស អាដើយោ នេជាជីទី ឯ អជ្ជាន្និយ្យ មា-នេជាទីស្នី ដូម៍ស្នី អាដើយោន ជា ឧបាជីទី ឯ ដាជ្រាន-(៧៦) ជា រួយាយា នេជាជីធីន្ទឹ ឯ នៅជាមើយាន្ទ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

មិនមានវិតក្: ទាំងមិនមានវិហារ: មិនកើតព្រមដោយប៊ីតិ មិនគួរលេះដោយទស្សនៈ មិនគួរលេះដោយការនា មានហេតុមិនគុរ លះដោយទសុទ្រ: ទាំងមិនគួរលះដោយកាវនា មិនដល់នូវការសន្យឹ (កម្មភ្នំលេស) ទាំងមិនដល់នូវការមិនសន្យំ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល ព៌ងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មានសភាពតូចគ្នារ មិនមែនក្រៅបរ មិនមែនអក្រាវបរ ជាបរិយាបន្ទៈ មិនមែនអបរិយាបន្ទៈ ជាសភាពមិនទៀឥ ជាអនិយ្យានិក: ដែលកើតឡើងហើយ ដែលគួរដឹង ដោយម នៅព្រាណ មិន ទៀន ដែលត្រូវជរាគ្របសន្តត់ ។ (ភា៦) ត្រង់ពាក្យថា វិញ្ញាណ ៥ មានវត្តកើតហើយ មានអាវម្មណ៍កើត ហើយ គឺ កាលបើវត្តនិងអារម្មណ៍កើតហើយ វិញ្ចាណ ពង់ទ្បាយ ក៏កើត **ទៀ**ងដែរ ។ ៣កស្រា (វិញាណ៩) មានវត្តកើត ហើយក្នុងកាលមុន មាន អារម្មណ៍កើតហើយក្នុងកាលមុន គឺ កាលបើវត្តកើតហើយក្នុងកាលមុននិង អារម្មណ៍កើតហើយក្នុងកាលមុន វិញ្ចាណទាំងទ្បាយ ក៏កើតឡើងដែរ។ ពាត្យថា (វិញ្ញា ណ ៥) មានវត្តទាងក្នុង មានអារម្មណ៍ ទាងក្រៅ គឺវិញ្ញា ណ ទាំង ៤ មានវត្ត្ទាងក្នុង មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ។ ពាក្យថា (វិញ្ញាណ ៤) មានវត្តមិនច្រឡំគ្នា មានអារម្មណ៍មិនច្រឡំគ្នា គឺ កាលបើវត្តមិនច្រឡំគ្នា កាលបើអារម្មណ៍មិនច្រឡំគ្នា វិញ្ញាណទាំងឡាយ ក៏កើតឡើងដែរ ។

ញាណវិភង្គេ ឯកកត់ទេ្ទសោ

យខារុឌ្៩១ យល់តើហាឌ្ មណ្តុំ ឧយុរ្មយហេទាវិ វុឌ ខ អាដេីហាឃំ អឃុំ ហេងរួយហេ*ក*ែវុឌ **ខ** ಸುದ್ಯಾಟಿ **ಸ**ಟ್ಟ ಮಾತ್ರಾಮಿಯಾಳ್ ಸ್ಟ್ರಾಕ್ ಕಾಡಿಕ್ಕಿ တယ် မယ့္ ဌာန္းယာကာနာၤ် နွင့် ော မားရိကာယိ ងញំ ឧលស្សាយ្យសាស្ត្រ ខ ស គេ មេ លេ ។ ។ អញមញ្សា គោខរស់សល់ បច្ចុន្តភេត្តិត ខក្តុំញា ណស្ប គេខេរុសលំ សេតវិញាណំ ន មទូនុកោត សោត្សិញ្ហាណស្បា គេខាវិសយ៍ថិ ខេត្តវិញ្ហាណ៍ ឧ បច្ចុន្តភាតិ ខត្តាពិញាណស្ប តោតរៅសយំ ឃាន-វិញ្ហាណ៍ ឧ មទូឧអោត៌ ឃានវិញ្ហាណស្ប **តោម**រ-္နက္သည္ ေနာ္မယ္တာက္ၿပီး ေရးရွိေတာ့ ေရးရွိေတာ့. ណស្ប កោខហិសយំ ជិកវិញាណ៍ ឧ ខច្ចុនុកោត င်ကြုံကြာလေည့္ ကေဆးဂါလယ်ပို ဧရုံကြာလိ បទ្ទុព្សាត កាយវិញ្ហាណស្ប កោខវេសយ៍ ខក្នុ-វិញ្ហាណ៍ ឧ បច្ចុន្តកោត់ សោតវិញ្ញាណស្ប ។បេ។ សាខ្យុំឈ្មាលមា ១ ខេ ខ្យុំប្រុំយោយមា ១ ខេ ។ តាយវិញាសស្ប តោចរៅសយំ ខេត្តវិញាសាំ

ញាណវិភង្គ ឯកកតិទ្វេស

ពាក្យថា (វិញ្ញាណ ៥) មានវត្តផ្សេង១ មានអារម្មណ៍ផ្សេង១ គឺវត្តនិង អារម្មណ៍ របស់ចក្ខុវិភាណ ដោយឡែក វត្តនិងអារម្មណ៍របស់សោត វិញ្ញាណ ដោយឲ្យែក វត្តនិងអារម្មណ៍របស់ឃានវិញាណ ដោយឡែក វត្តនិងអាវម្ម ណ៍របស់ជីវ្ហវិញ្ញាណ ដោយឡែក វត្តនិងអាវម្មណ៍របស់ កាយវិញ្ញាណ ដោយឡែក ។ ពាក្យថា (វិញ្ញាណ ៤) មិនរង៍អារម្មណ៍ ជាទី គោបរនៃគ្មានិងគ្នា ទេ គឺ សោតវិញាលា មិនវង្គអរម្មណ៍ជាទី គោបរ របស់ចុក្សិញាណ ចុក្សិញាណ មិនវេធិអាវម្មណ៍ជាទីគោចរ របស់សោត-ឃានវិញ្ចាណ មិនវង៌អាវម្មណ៍ជាទីគោចវ វបស់ចក្ខុ-វិញ្ហាណ ចក្ខុវិញ្ញាណ មិនវេធិអាវម្មណ៍ជាទី គោចរ បេសឃានវិញ្ញាណ ជុំកូវិញ្ញាណ មិនផេសម្មេណ៍ជាទីគោចរ របស់ចក្ខវិញ្ញាណ វិញ្ញាណ មិនវេធីអាវម្មណ៍ជាទីគោចរ របស់ជីកូវិញ្ញាណ ចក្ខវិញ្ញាណ មិនវង់អារម្មណ៍ដានី គោចវ វបស់កាយវិញ្ញាណ វបស់សោតវិញ្ញា ណ ។ បេ ។ បេស់ឃានវិញ្ចាណ ។ បេ ។ បេសជីក្សាញាណ ។ បេ។ ចក្ខិញ្ចាណ មិនវង្គមម្នាល់ដាំទីគោចវ វបស់តាយវិញ្ចាណ

អភិធម្មបិជិព វិភាគ្នា

a ဗင္ဒဒုကေဆ် ဗေလွှားကြာလာလ႑ ကေဗေးဂါလယ်ဗ် កាយរិញ្ញាណំ ឧ មទុខ្ភាន់ កាយវិញ្ញាណស្ប តោចរៅសយំ សោតវិញ្ញាណំ ន បច្ចុន្តកោតិ សោតវិញ្ហាសាស្បា តោខវិសយ៍ ខា យវិញ្ហាសា បទ្ធុក្សេត តាយវិញ្ហាស្ស គេខវិសយ៍ ឃានវិញ្ហាលាំ ន មត្តក្រាត់ ឃានវិញ្ហាលាស្ប តោចរៅសយ៍ថំ កាយវិញ្ហាណំ ន មច្ចុន្តភាតិ តាយវិញ្ហាសង្ស គោខរិសយំ ជិញវិញ្ហាសាំ ឧ មទ្ធុ ភេឌ ជិកវិញ្ញា សាស្ប្រ គោទរវិសយ៍ទិ តាយវិញ្ហាណំ ន មក្សុស្កាត់ ។ ន អសមនា-សារ នព្យដ្ឋន្ទ័ន សមដ្ឋាលរដ្ឋមារ នព្យដ្ឋន្ទ័ ។ ជ អមន្សិការា ឧប្បដ្ឋន្តិ មន្សិការេន្ស្ប នុព្យដ្ឋិត្ត ខ អញ្ជាក់ណា នុព្យដ្ឋិត្ត ៤ ឧត្ត-សេឌ្**លា ៤៧៥ខ្លី ១ ២ ម**ស់ព្និ **មស្**ខ្លួយ ម

អភិធម្មបំពិក វិភង្គ

កាយវិញ្ញាណ មិនវង៌អារម្មណ៍ជាទីគោចរ របស់ចក្ខុវិញ្ញាណ សោត-វិញ្ញាណ មិនវង្គអរម្មណ៍ជាទីគោចរ របស់កាយវិញ្ញាណ កាយ-វិញ្ហាណ មិនវេធិអាវម្មណ៍ជាទី គោចវ វបស់សោតវិញ្ហាណ ឃានវិញ្ហាណ មនុះឥត្រម្មណ៍ជាទីគោច៖ របស់កាយវិញ្ចាណ កាយវិញ្ចាណ វង្គអារម្មណ៍ជាទីគោចរ របស់ឃានវិញ្ចាណ ជិក្សវិញ្ចាណ អារម្មណ៍**ជាទី**គោចរ របស់តាយវិញាណ តាយវិញាណ មិនវង អារម្មណ៍ជាទី គោចរ របស់ជីវាវិញ្ហាណ ។ ពាក្យថា (វិញ្ហាណ ៤) មិន កេត្តទៀត គ្រោះការមិនប្រមូលមក (នូវអារម្មណ៍) គឺ កាលបុគ្គល ត្រត់លាតម (ន៍រួមរេតិហុសនវិយៈតិហុសុវត្ត) វួយ ហេសុខម៉ា កា ក់កើត ឡើង ។ ពាក្យថា (វិញ្ញាណ ៤) មិនកើត ឡើង ការមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត (នូវអារម្មណ៍) គឺ កាលបុគ្គលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត (នូវ អារម្មណ៍) វិញ្ញាណទាំងឡាយ ក៏កើតឡើង ។ ភាក្យថា (វិញ្ញាណ៤) មិនកើត ទៀត គ្រោះការមិនច្រឲ្យគ្នា គឺ មិនកើត ឡើងតាមលំដាប់គ្នា ្រេ ។ ពាក្យា (វិញ្ញាណ ៤) មិនកើតឡើង មិនមុន មិនក្រោយ

ញាណវិភង្គេ ឯកកគិទ្ចេសោ

ខ រុម្ម^{្ពំ} ហោ **៩៧ីជីខ្**ឯខ មុយឧយមរិ ភាឧ៦៥ប នត្សីជីខ្លួន ឧយុរ្មិយាយាភារី នធានិទីភាគចខិប មោន-န္းမ်ား ကွာ ေန ရဂီးရီးမွာ ေပာဆန္းမ်ား ကေနာ္ပါ နရီးဇီနာ a -င်္ပောင္း မည္သည္ကိုင္း အေနရိုင္သည့္ကိုင္း အေနရိုင္သည့္ကိုင္း အေနရိုင္သည့္ကိုင္း အေနရိုင္သည့္ကိုင္း အေနရိုင္သည့္ នជាទីភាឧខខ្មីម ការខ្មុយ ហុ ខ នជាជីង្គ ការខ-င္းကာလာမ႑ နင္ခုိန္မာမၽမ္မာင္ ေဆာင္မယ္ကာလာ အ នព្យដ្ឋិត ខណ្ឌិញ សេសារ នព្យាចិភាឧខេប ខ្យុ ို့က္သက္တဲ့ ေ နေ၀ါ့ဦးေ ဦးႏို့က္တလည္း နေဝါ့ဦးနာဓ-င်္ခောက် အေနျို့ကာလို င နေရီဦးနှာ အေနျို့ကာလည်း အေရက်မှာ အေနှို့ကာလို င နေရီဦးနှာ အေနျို့ကာလည်း នព្យឹទ្ធភាឧខខ្មុំ មហណ្ឌិញ ទេ នព្យ័ឌីឌ្ មហល-រួយ សេស្ដី ៩ជ**ីទី**ភាគខ្មីឯត្ត ឧយុរ្យ ឃុំ ខ នុច្បីជីខ្លុំ សោខវិញ្ញាសាស្បី ឯតេរ សាខ្សួយសាសារិ ។ ខេ ។ ជិក្សិញ្ញា សុស្ស ។ ខេ ។ កាយវិញ្ញា សុស្ស ငေန္ကြာက် ေ နေး႐ွင္ဆီနာ ជ្ឈិច្*ភា*ឧខខិ្ស ငယ္ဆိုက္သာလက္၊ နေရးဦးနာမာဗီသည္ မောက္ဆိုက္သာလာ

ញាណវិកង្គ ឯកកតិទ្ទេស

តំ មិនកើតក្នុង 🤋 ណៈ ជាមួយគ្នា ទេ 🤊 ពាក្យថា (វិញ្ញាលា ៤) មិនកើត ទ្បើន ក្នុងលំដាប់ នៃគ្មានិងគ្នា គឺ សោតវិញាណ មិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃ ចក្តីព្រាណដែលកើតហើយ ទាំងចក្តីព្រាណ ក៏មិនកើតក្នុងលំដាប នៃសេតវិញ្ចាណដែលកើតហើយដែរ ឃានវិញ្ចាណមិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃចក្សិញា ណដែលកើតហើយ ទាំងចក្សិញាណ ក៏មិនកើតក្នុងលំជាប នៃឃានវិញ្ញាណដែលកេតហើយដែរ ជីវ្យវិញ្ញាណ មិនកេតក្នុងលំដាប នៃចក្ខិញាណ ដែលកើតហើយ ទាំងចក្ខិញាណ តមនកើតក្នុងលំដាប នៃជុំក្សិញ្ញា ណដែលកើតហើយដែរ កាយវិញ្ញាណ មិនកើតក្នុងលំដាប នៃចក្ខិញ្ញា ណដែលកើតហើយ ទាំងចក្ខិញ្ញាណ ក៏មិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃកាយវិញាណដែលកើតហើយដែរ ចក្ខុវិញាណ មិនកើតក្នុងលំដាប់ ញ នៃសេតវិញ្ចាណ ។ បេ ។ នៃឃានវិញ្ចាណ ។ បេ ។ នៃជីក្រុ-វិញ្ហាណ ។ បេ ។ នៃកាយវិញ្ហាណដែលកើតហើយ ទាំងកាយ ញ វិញ្ហាណ ក៏មិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃចក្ខុវិញ្ញាណដែលកើត ហើយដែរ ញ

អភិម្មបិជិពេ វិភង្គោ

ន្សាជីឌ្ មាលរួយហេសា ន្សាធិភាឧបនិប សោតវិញាណំ ៤ ខ្ពុជ្ជត់ សោតវិញាណស្ប នុប្បន្នសមឧត្តរាច កាយវិញ្ញាណំ ឧ នុប្បដ្ឋិត កាយរ៉ៃញាណស្ប ឧទ្យន្នសមនន្ត្រា ឃានវិញ្ហាណំ ខ ៩៧៨ខ្មុំ ភាព យោហា មា ៩៧៦មានទីឯត្ នុច្បន្ទុសមន្ត្តក ជិក្កុំត្តាណ ន នុច្បន្តិត ជិក្គុ រិញ្ញាស្សាស្នា **នុប្បន្នសម**នន្ត្តាចិ កា**យ**វិញ្ញាណ៍ ន ឧប្បជ្ជិតិ ។ បញ្ចុ វិញ្ញាណា អនា**កោតាតិ បញ្ចុ**ំ [†]ញ្ញា ឈានំ ន**ូ** អ[†]ជួល វ អក្សាគា វ សម**្នា**-ហ កេ ក មនសិកាកេ ក ។ មញ្ចាំ វិញា-ឈេញ ឧ កញ្ចុំ ខម្លាំជាស្ត្រិត ខញ្ចុំ င်္ဂဏ္ဏ ကေတာ့ ဆမ္ခိ မင်းကြာသာ**က် ဗ** អញត្រ អភិជិទានមត្តាន៍ អញត្រ អាទា៥មត្តា ។ បញ្ជុំ វិញ្ញាណានំ សមនន្ត្រាច់ ន កញ្ចុំ ឌត់ ឧត្សុយា នុង ឧសិទ្ធ ពេធ្នាធាន ឧសិទ្ធ ម នោះជាតុយាថ៌ ន កាញ៉ា ជម្មុំ បដ់វិជាសាត់ ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

សោតវិញ្ចាណ មិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃកាយវិញ្ចាណដែលកើតហើយ ទាំង កាយវិញ្ហាណ ក៏មិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃសោតវិញ្ហាណដែលកើតហើយដែរ ឃានវិញ្ហាណ មិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃកាយវិញ្ហាណដែលកើតហើយ ទាំងកាយវិញាណ ក៏មិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃឃានវិញាណដែលកើត ហើយដែរ ដិក្សិញ្ហាណ មិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃកាយវិញ្ហាណដែលកើត ហើយ ទាំងកាយវិញ្ចាណ ក៏មិនកើតក្នុងលំដាប់ នៃជីកូវិញ្ចាណ្ឌែល កើតហើយដែរ។ ពាក្យថា វិញាណ ៤ មិនមានគ្រឿងអាង គឺ វិញាណ ទាំង៥ មិនមានការនឹក មិនមានគ្រឿងអាង មិនមានការប្រមូល មក មិនមានការធ្វើទុកក្នុងចិត្តទេ ។ ពាក្យថា បុគ្គលមិនដឹងច្បាស់ខ្លុវ ជម្មាយ ដោយវិញ្ញាណទាំង ៥ គឺ បុគ្គលមិនដឹងច្បាស់ នូវធម៌ ណាមួយ ដោយវិញ្ញាណទាំង ៩ ។ ពាក្យថា បើវៀវចាកការប៉ះ ពាល់នូវអាវម្មណ៍ គឺ បើវៀវចាកអាវម្មណ៍មានរូជ្យវម្មណ៍ជាដើម ដែល មកកាន់គន្ធង់នៃទ្វាមោនចក្ខទ្វាដោដើម ។ ពាក្យថា បុគ្គលមិនដឹងច្បាស នូវធម៌ណាមួយ ក្នុងលំដាប់នៃវិញ្ហាណទាំង៩ គឺ បុគ្គលមិនដឹងច្បាស នូវធម៌ណាមួយ ដោយមនោធាតុ ក្នុងលំដាប់នៃវិញ្ចាណទាំង៩ ។

ញ្ញាណវិភង្គេ ឯកភគិទ្ធេសោ

ၓၮၟၯ[ႜ]ႋႜၮၟ႞ၮၯႄႜႜႜၣႜၮၟႝႜၧၭႝၯၒႜၒႆႜႜႜႜႜႜၕ႞ႄၯၟၟႜ និង ខេញ្ចូល វិញ្ញា ណេស ន កញ្ចាំ ៩វិយេខ៩ កាប្បាត់ កម្ពុំ វា ឋានំ វា ឆ្មាំ វា សេយ្យឹ ក់ ។ មញ្ច្ជុំ វិញ្ញាឈានំ សមនន្តរាច់ ន ស្មធ្វី ឧ ខេស្ស នៃ ស្នា នុវ្ធិលា ខេន្ កាប្បតិ កមនំ វ ឋានំ វា និសេជូំ វា សេយ្យំ ។ ។ មញ្ចាំ កញ្ញា ឈេចាំ ន ភាយកម្មំ ឧ វឌ៌កាម្មុំ បដ្ឋបេតីតិ បញ្ចាំ វិញ្ញា ឈេហ៍ ឧ ស្នា នេះ នេះ នេះ ខេត្ត ខេត្ សមនន្តរាច់ ន កាយកម្មំ ន ចេកម្មំ បដ្ឋបត្តត បញ្ចុំ វិញ្ហាឈាន សមឧន្ទរា មនោះភាគុយរបំ ន ကာယကမ္ ငြံကားမွန္ မရွမ္ေစာ ។ မက္ခ္ႀကီးကားေလာ. ហ៍ ន កុសហគុសលំ ខម្មុំ សមានិយត់តំ စက္စော ဒိဏ္ဏ လောစ်ာ ေဆာ့ ေဆာ့လက္ေလးလို ေဆာ့ សមានិយត៌ ។ បញ្ជុំ វិញ្ញាណានំ សមនន្ត្ រាថ៌ ឧ កុសលាកុសលំ ១ឡំ សមានិយត់តំ

ញាណវិភង្គ ឯកកតិទ្ទេស

ពាក្យថា មិនសម្រេចនូវឥយោបថណាមួយ ដោយវិញ្ញាណទាំង ៥ ដល់លេបថ សេចក្តីថា មិនសម្រេចឥរិយាបថណាមួយ គឺ ការដើរក្តី ការឈរក្តី ការអង្គ័យក្តី ការដេកក្តី ដោយវិញាណទាំង ៩ ។ ពាក្យថា មនសម្រេចឥរិយាបថណាមួយ ក្នុងលំដាប់នៃវិញាណទាំង៩ សេចក្ត ថា មិនសម្រេចឥរិយាបថណាមួយ គឺ ការដើរក្ដី ការឈរក្ដី ការ ការដេកក្តី ដោយមនោធាតុ ក្នុងលំដាប់នៃវិញ្ញាណ អង្គ័យក្តី ទាំង ៥ ។ ពាក្យថា មិនតាំង ផ្ដើមកាយកម្ម មិនតាំង ផ្ដើមវិប៊ីកម្ម ដោយ វិញ្ញាណទាំង ៩ គឺ មិនតាំងផ្ដើមនូវកាយកម្ម និងវិបីកម្ម ដោយវិញ្ញាណ ទាំង ៥ ។ ពាក្យថា មិនតាំង ផ្ដើមកាយកម្ម មិនតាំង ផ្ដើមវិប៊ីកុម្មក្នុងលំដាប់ នៃវិញ្ហាណទាំង ៥ គឺ មិនតាំងផ្ដើមនូវកាយកម្ម និងវិចិកម្ម ដោយមនោះ ជាតុ ក្នុងលំដាប់នៃវិញ្ញាណទាំង ៤ ។ ពាក្យថា មិខកាន់យកខ្លាធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ដោយវិញាណទាំង ៤ គឺ មិនសមាទាននូវ ជម្ពាក្សលន់ន៍អកុសល ដោយវិញ្ញាណទាំន៍ ៤ ។ ពាក្យថា មិន កាន់យកខ្លុវធម៌ជាកុសលនិន៍អកុសល ក្នុងលំជាប់នៃវិញ្ចាណទាំង ៥

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

ចញ្ចុំ វិញ្ញា ឈាន់ សមន្ត្រា ម ទោជាត្**ហា**ចំ ន គុសហគុសលំ ជម្មុំ សមាធិយត់ ។ ជញ្ជាំ វិញា ណេស៍ ន សមាជជូត ន វុដ្ឋាតិតិ ជញ្ជូល វិញ (ណេស៍ ឧ សមាជជួត ឧ ដ្រាត់ ។ មញ្ជូ វិញ្ញាឈានំ សមធន្ត្រាច់ ន សមាបដ្តឹត ន ជុំដ្ឋាត្តិ စက္နွိ ဒိုက္တာလက္ခန္ လမၻန္ရက မအေဆးရတာစိ ဇ សមាជជូន ខ វុដ្ឋាន ។ បញ្ចាំ វិញ្ញា (ណេហ៍ ខ ខាត់ ឧ ឧបមដ្ឋិតិត ខេញ្ហ វិញ្ញា ណេហ៍ ឧ ខាត់ ជ ឧបមដ្ឋត៍ ។ មញ្ជូំ វិញ្ញាណាជំ សមនន្ត្រាច់ ន ខៅតិនិ ឧ្មមដ្ឋិតិតិ មញ្ជុំ វិញ្ញាណានំ សមន្ត្តា ម នោ ភាគុ ហេ ចំ ឧ ចវតិ ឧ ឧ្មបដ្ឋតិ ។ បញ្ចាំ ိုက္က ေလးက် ေလးျပဳရွိ ေပးခဲ့ရန္ကိုင္း လုပ္ခ်ိဳင္း မလုပ္ျ តិត បញ្ហា វិញ្ញាណេហ៍ ឧ សុបតិ ឧ បដិពុជ្ឈគំ ន សុខិនិ ខស្សតិ ។ ខញ្ជុំ វិញ្ញាណានំ **សមន្ត្**-រាប៍ ឧ សុបត៌ ឧ បដ៏ពុជ្ឈត់ ឧ សុប៍ជំ បស្ស័ត់តំ

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

គឺមិនសមាទាន នុវធមិជាកុសលនិងអកុសល ដោយម នោជាតុ ក្នុង លំដាប់នៃវិញ្ញាណទាំង ៥ ។ ពាក្យថា មិនចូលឈាន មិនចេញថាក ឈាន ដោយវិញ្ហាណទាំង៩គឺ មិនចូល មិនចេញ ដោយវិញ្ញាណ ព៌ង ៩។ ៣ក្យូយ មិនចូលឈាន មិន ចេញលកឈាន ក្នុងលំដាប់ នៃ វិញ្ញាណទាំង ៩ គីមិនចូល មិនចេញ ដោយមនោជាតុ ក្នុងលំដាប នៃវិញ្ញាណទាំង៩ ។ ពាក្យថា មិនឲ្យត មិនកើត ដោយវិញ្ញាណ ពុំនិ៩ គឺ មិនហ្វេត មិនក គើត ដោយ ពៃ៣ ណ ពុំនិ៩ ។ ៣ក្សាថា មិនឲ្យត មិនកើត ក្នុងលំដាប់នៃវិញាណទាំង ៤ គឺ មិនឃ្វាត មិន ក កេត ដោយម នោធាតុ ក្នុងលំដាប់ នៃវិញាណទាំង ៤ ។ ពាក្យថា មិនលក់ មិនភាក់ មិនឃើញសុបិន ដោយវិញ្ញាណៈទាំង ៤ គឺ មិនដេក លក់ មិនដំងីស្មាត្រី មិនយល់សប្តិ ដោយវិញ្ញាណទាំងថ ។ ពាក្យ ថា មិនលក់ មិនភាក់ មិន ឃើញសុបិន ក្នុងល់ដាប់ នៃវិញាណទាំង ៤

ញាណវិភង្គេ ទុកខិទ្ទេសោ

បញ្ជូំ វិញ្ជាសារជំ សមឧធ្យា ម នោជាតុយាចំ ឧ សុខតំ ឧ បឌិពុជាតិ ឧ សុខិឧំ បស្បត់ ។ ឃុំ យា ៩វគាវត្វាភាវលា បញ្ជា ។ ជំ ឯករំពេស ញាណវត្ថុ ។

(៣៧) តីសុ ភូមិសុ កុសលាព្យាក់ ខេញា លោក្សា ខេត្ត មក្រុស ខេត្ត ដលេស ၓၮ ႞ၯႜ႙ႜဢ ၓၮ ႚ ၓႜၮၟႛၓၮၟႃၟ႞ႜၹႜႜႜႜႜႜႜ ါ်က္တေလျ ကောင္း ေႏြးတာျ ၅ နာလု နှမ္မလု តុសហត្យភាគ ខេញ សាសវ ខេញ ខេត្តសុ ញ មក្រេស ខត្ស ៩លេស ១៣៣ អណ្សាវ ១៣៣ ។ និស ភូមិសុ គុសហាព្យាកា ខេ ខញា អស់វិឌ្ឃៈ បុន្តសាសវា ខញ្ញា ខត្តុស ឧក្រេស ខត្តុស ៩លេស បញ្ហា អស់វិហ្សុយុត្តអភសេវ បញ្ហា ។ តិសុ ភូមិសុ ကုလေလာ၅ကျကားေကး ေတးကာ လက္ေတာင္းသီတာ ေတာက္ျပည္ေတာ့ ၓၮ ႒ ႜႜႜၭႅၰ ႓ၟႜၑႝၰ ႜၛ**ၟႜဎ**ၹၮႃၣႜႜၹႜၓႜၮႃ

ញាណវិភង្គ ។ ពន៌ទេួស

គឺ មិនដេកលក់ មិនដឹងស្មារតី មិនយល់សប្តិ ដោយម នោជាតុ ក្នុង លំដាប់ខែវិញាណទាំង ៥ ។

បញ្ជាជាគ្រឿងសំដែងតាមលំដាប់ ខែមាតិកា យ៉ាងខេះឯង៍ ។ ញាណវិត្តមានប្រការ ៖ យ៉ាងនេះ ។

(៣៧) បញ្ញា ក្នុងកុសលនិងអព្យក្រឹត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកូម ភា ឈ្មោះថា បញ្ហា ជាលោកិយ បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ញា ជាលោកុត្តរ ។ បញ្ហាទាំនអស់ បុគ្គលត្រវដឹងដោយវិញ្ហាណនីមួយ មិនត្រូវដឹងដោយវិញាណនីមួយ ។ បញា ក្នុងកុសលនិងអព្យាក្រត ប្រ-ព្រឹត្តទៅក្នុងកូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ហា ប្រកបដោយអាសារៈ បញ្ហាក្នុងមគ្គិ៤ ក្នុងល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហា មិនមានអាសារៈ ។ បញ្ហា ក្នុក្សល និងអព្យក្រឹត ប្រព្រឹត្ត ៧ភ្នង់តូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ជា ប្រាសហកអាសវៈ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ បញ្ជាក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញា ជ្រាសហក្សាស់! ទាំងមិនមានអាស់! ។ បញា ក្នុងកុសលនិង ញ ្ អព្យាក្រឹត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ហា ជាប្រយោជន៍ដល់ ស ពោជន: បញ្ជា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ជាមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ស ព្រោដន: ។ បញ្ហា ក្នុងកុសលនិងអព្យក្រឹត ប្រព្រឹត្ត ៧ក្នុងកូមិ ញ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ស យោ ជនវិទ្យា យុទ្ធស ញោ ជន្ទិស មញា ឧទ្ធិសុ ឧយោស ឧស្ស ឧហេស ឧយា សាយេខ្សួនិជិជ្ជមិ អស ញេញ ವಿ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಾಣ್ಣ ನಿ ಪ್ರಾಣ್ಣ ಸ್ಥಳ ಜ್ಞಾನಿಯ -၅) က ေ ဗ က က အန္ဒီယာ ဗ က ဇ နွေလ ဗ က လ ဗ ចត្សុសុ ៩លេសុ ចញ្ញា អក្ខធិបរ ចញ្ញា ។ តិសុ ကွဲမြဲလုံ ကုလေလာ၅) က ေတြ တော့ ကည္ခ်ဳပ္ခ်ယ္က ရွာ ကို လေလာက္ခု ကို လေလာက္ခု ကို လေလာက္ခြင့္ လေလ ၓၮ ႄႜႜႜႜႜႜႜၟၯ ႜၓ႞ႜ႙ၯ ႄႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜၛၟၯ ႜၓ႞ၯၯ ႄၮၮ ႜ႙**ၞ**ႋ វិច្បីល់ខ្លួងឧទិច្ចលា ខណា ។ ខ្លួស ភិត្តស់ ឃុំស្ស. ၅) က ေ ဗ ဏ နဲ ဃ ဒီဟ ဗ ဏ ဧန္နာပု ဗ ကြ လု စ យុត្តជំុឃនិយា ខញ្ហា ខត្តុសុ មក្តេសុ ខត្វុសុ ដលេសុ ឧឃ្មា នុការ្ពិណីខ្មុំមេខោកាទួល ឧឃ្មា ។ ខ្ពុំមា ညီရွက္ မွာကလာပါများေသး ရေသာ ကေယာင္းကာ ရေသာ

អភិធម្មបំផិត វិភង្គ

ឈ្មោះថា បញ្ហា ព្រុសហកសរាជនៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់សរញា-ជន: បញ្ជា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផ**ល ៤** ឈ្មោះថា បញ្ជា ប្រាស្លាក សព្រោជនៈ ពុំងមិនជាច្រយោជន៍ដល់សព្រោជនៈ ។ បញ្ជា ក្នុង កុសលនិងអព្យក្រឹត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ៣ ឈ្មោះថា បញ្ហា ដែល គន្លៈគប្បៈជាតក្រង៍ បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញា ដែលគន្ទ:មិនគប្បីដោតក្រុង ។ បញ្ជា ក្នុងកុសលនិងអព្យាក្រឹត ញ ក្ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ជាព្រុសហកគន្លៈ តែគន្លៈគប្បី ដោតក្រុង បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហាក្រុស ហកគន្លៈ ទាំងគន្លៈ មិនគប្បីដោតក្រង ។ បញ្ជា ក្នុងកុសលន់ង អព្យាក្រឹត ប្រព្រឹត្ត ៧ក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ជា ដែលឧឃ:គប្បី ប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហា ដែល ឱឃៈមិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង ។ បញ្ជា ក្នុងកុសលនិងអព្យាក្រិត ប្រព្រឹត្ត ៅក្នុងកូម ៣ ឈ្មោះថា បញ្ជា ព្រុសថាកុខ្ទុយ: តែខ្ទុយ:គប្បីប្រ-ត្រត្តកន្ទង់ បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហាប្រាស់លាក មិឃ: ទាំងខ្**ឃ:មិនគហ្វីប្រព្រឹត្តក**ន្ធង ។ បញ្ជា ក្នុងកុសលនិងអព្យាក្រិត ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ជា ដែលយោគ:គប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង

ញាណវិកង្គេ ទុកនិទ្ធេសោ

ខេត្តសុ មក្រសុ ខត្តសុ ៩លេស ខញ្ញា អយោកធិយា បញ្ញា ។ តំសុ ភូមិសុ គុសហេព្យាគា ទេ បញ្ជា យោកវិទ្យាយុត្តយោកនិយា ខញ្ញា ខត្តុសុ មក្តេសុ ឧឌិស់ ឧហេស់ ឧយា លេងរួជិវិលខ្មែរលេងចូល បញ្ហា ។ តិសុ ភូមិសុ ភុសលាព្យាភា ខេញា ធ្នុះ ទេស្ត ខេត្ត ខេត្ ខញា អនិវេណ៌យា ខញា ។ តិសុ ភូមិសុ តុស-လာ၅ာကြေး ေတာ့ ဦးကောင္ခ်ဥ္အယုန္က ဦးက**ဲ့ ယာ** ន្ទីរសោវិទ្យាយុត្តមន្ទីរលោយ ខេញ ។ តិសុ ភូមិសុ ន្ទុជា និទ្ទុជា ២៤៤៣ ១៦១៤-រ[ិ]ប្បយុត្តបរមដ្ឋា បញ្ហា ចត្វុស មក្រស ចត្វុស ញ ដលេស ឧយា ឧបសម្ជាល់ខ្លែងឧបឧដ្ដី ឧយា ឯ

ញាណវិភង្គ ទុកតិទ្ទេស

បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហា ដែលយោគ:មិនគប្បី ប្រព្រឹត្តកន្ទុង ។ បញ្ហា ក្នុងកុសលនិងអព្យាក្រឹត ប្រព្រឹត្ត ៧ក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ជា ព្រាសហកយោគ: តែយោគ:គប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង បញ្ជា ក្នុមគ្ ៤ ក្នុមល្៤ ឈ្មោះថា បញ្ជា (ជាសហក យោគ: គាន៍ ញ ។ យោគ:មខគប្បីប្រព្រឹត្តក**ន្ទង់ ។** បញ្ជា ក្នុងកុសលន់និអព្យក្រិត ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ តា ឈ្មោះថា បញ្ហា ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហា មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: ។ បញ្ហា ក្នុងកុសលទិនអព្យាក្រិត ប្រព្រឹត្ត **៧**ក្នុងកូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ហា ្រុលហកនីវេរណៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវែរណៈ បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ជា ព្រុសហក្នុវរណៈ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់និវេណ: ។ បញ្ហា ក្នុងកុសលនិនអព្យាក្រគ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ភា ឈ្មោះថា បញ្ជាដែលបរាមាស:ស្ដាបអង្គែល បញ្ជាកងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហា ដែលបកមាស:មិនស្វាបអង្គែល ។ បញ្ហា ក្នុង ញ កុសលនិនអព្យាក្រិត ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ហា ប្រាស ហាកបរាមាស: តែបរាមស:ស្ទាបអង្គែល បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ក្នុងផល ៤ ញ កុ គុ ឈ្មោះថា បញ្ញា ពុស០ាកបកមាស: ទាំងបកមាស:មិនស្វាបអង្គែល ។

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

ត់សុ ភូមីសុ វិទាគេ បញ្ជា ឧទាឧ៍ជា បញ្ជា និស ភូមិសុ គុសលេ និសុ ភូមិសុ គ៌វិយាៈ ព្យាកាតេ ខត្តុសុ មក្តេស ខត្តុសុ ៩លេស បញា ញ អនុទានិទ្ឋា ೮៣៣ ។ តិសុ ភូមិសុ កុសល. ព្យាកាតេ បញ្ហា ឧទាធានិយា បញ្ហា ខត្តុសុ មក្តេសុ វិច្បយុត្តឧទាធាធិយា ចញ្ញា ចត្វុស មក្សេ ចត្វុសុ ៩លេស ខញ្ញា ឧទានាធ្វើឲ្យូយុត្តអនុទានាធ្វិយា ၓၮ ၅ ႜႜႜႜၹၟ ႜၟႜၜႝၹၟႜႜၹၟၹၯႄၣႜႜႜၮႜ សន៍លេសិកា បញ្ជា ទក្ស មក្ស ទក្ស ៩លេស អសន្តិលេសិតា មញ្ហ ។ តិសុ ភូមិសុ កុសលាព្យក់តេ ខញា កំលេសវិហ្វយុត្តស<u>គ</u>្គិលេ-បញ្ជា ខត្តមា មក្រសា ខត្តមា ដលេស ញា ព្រះព្រះក្រសា ខត្តមា ដ ខញ្ញា គាំលេសវិហ្សហគ្គអសន្លំលេសិកា ពញា ។

អភិធម្មបិដ្ឋា វិភង្គ

បញ្ហា ក្នុងវិជាក ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ហា ដែលកំលេស មានតណ្ដាជាដើមកាន់យកហើយ បញ្ហា ក្នុងកុសល ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ញ ក្នុងករិយានិងអព្យាក្រិត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ញ ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា មញ្ញា ដែលគឺលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ។ បញ្ហា ក្នុងកុសលទិងអព្យាក្រឹត ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ហា ជាប្រយោជន៍ដល់ទជាទាន បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហាមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទទាន ។ បញ្ហា ក្នុងកុសលនិងព្យាក្រឹត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ 🗷 ឈ្មោះថា បញ្ញា ជ្រាសហកាមជាទាន តែជា ប្រយោជន៍ដល់ទជាទាន បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហា ្រុល្លាក្ទព្ទាន ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេល្ខ ។ បញ្ជា ក្នុងកុសលនិងអព្យាក្រិត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញា ដល់នូវសេចក្តុសៅហ្មុង បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហា មិនគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុង ។ បញ្ញា ក្នុងកុសលនិងអព្យាក្រិត ប្រ-ព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ហាជ្រាសហកសេចក្តីសៅហ្មូង តែ គ្រូដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មូង បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ជាព្រស្នាតសេចក្តីសៅហ្មុន **ភ**ុំនមិនគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុន ។

ញាណវិតង្គេ ខុតនិទ្ធេសោ

វិតត្តសម្បយុត្ត ចញ្ញា សវិតក្តា ចញ្ញា វិតក្តិច្បុ អុំឧយ ឧឃ ។ ច្រុះមានាជាខា ೮ ೯೧೧ សវិចាក ចញ្ញា វិទាវវិទ្យាយុត្តា ចញ្ញា អវិទាក ។ ប៉ុន្តិសម្បីយុត្ត បញ្ជា សព្វីនិកា បញ្ជ ចំនុំវិច្បីដើម្បី ខណៈ កព្និន្ទិស ឧណៈ ១ ចិន្ទិសម្បឹ-ន ប៉ុន្តិសហឥតា បញ្ហា ។ សុខសម្បីយុត្តា ೮ ೯ មញ្ញា សុខសហកតា មញ្ញា សុខវិប្បយុត្ត មញ្ញា ញ ឧ សុខសហកត បញា ។ ជមេត្តាសម្បយ្តា ញ បញ្ញា ឧ បេក្ខាសហកតា បញ្ញា ឧ បេក្ខាវប្បយុត្តា បញា ខ « **បេក្ខាសហកត** បញា ។ កាមារ៉េយៈ ញ តុសហាព្យភៈ ទេ បញ្ជា ភាមា**ខែ**១ បញ្ជា**ខ**១។ អុវិទ្សាធ្វុយ ឧយ្ណា អព្នាយាពទី ឧយ្យា ខ ೮ ണ ಉ ខាងខ្មែ **ា** រួមាថែក្រុ**ស**ហព្យាក់នេ ಟ ണ ണ ្ទៅ៩៣ ៩៣ ភាមា៩៣ <mark>៩៣ អុ</mark>ទា៩៩៣ អចរយាមនា មត្តា ខ រុទាវទរា មត្តា ೮ ണ

ញាណវិវាង្គ ។ ពនិទ្ទេស

បញ្ហា សម្បយុត្តដោយវិតក្ត: ឈ្មោះថា បញ្ហាប្រកបដោយវិតក្ត: បញ្ហា ្រែសេលកវិតក្: ឈ្មោះថា បញ្ជា មិនមានវិតក្: ។ បញ្ជាសម្បយ្យ ញ ដោយវិចាវ: ឈ្មោះថា បញ្ហា ប្រកបដោយវិចាវ: បញ្ហា ព្រុសចាកវិចាវ: ឈ្មោះថា បញ្ជា មិនមានវិចារៈ ។ បញ្ជា សម្បយុត្តដោយបិត ឈ្មោះថា បញ្ហា ប្រកបដោយបត្ត បញ្ហា ព្រាសហកបត្ត ឈ្មោះថា បញ្ហា មិន ។ បញ្ជាសម្បយុត្តដោយបីគ ឈ្មោះថា បញ្ជា កើតព្រម ដោយបត បញ្ជាព្រស្សាកបត់ ឈ្មោះថា បញ្ជា មិនកើតព្រមដោយ ឋត ។ បញ្ជា សម្បយុត្តដោយសុខ ឈ្មោះថា បញ្ជា កើតព្រមដោយ សុខ បញ្ជា ប្រាសហកសុខ ឈ្មោះថា បញ្ជា មនកេត្តព្រមដោយ សុទ ។ បញ្ជា សម្បយុត្តដោយឧបេក្ខា រ.ឃ្នះថា បញ្ជា កេត្តព្រម ដោយ ទ បេត្តា បញ្ហា ជ្រាស ហ ក ទ បេត្តា ឈ្មោះថា បញ្ហា មន កេត្តព្រម ដោយទបេក្ខា ។ បញ្ហា ក្នុងតាមាវេបវត្ថុសលនិងអព្យាក្រិត ឈ្មោះថា បញ្ហា ជាភាមាថៃរ ឯបញ្ហា ជារួជ្យថៃរ បញ្ហា ជាអ្យូជាថែរ បញ្ហាជា អប់រយោបន្ទ: មិន ឈ្មោះថា បញ្ជា ជាកា មាវប់រេខ ។ បញ្ជា ក្នុងរូហ្វេប -កុសលនិងអព្យក្រិត ឈ្មោះថា បញ្ហាជាក្រៅថា ឯបញ្ហា ជាកាមាវេចរ បញ្ហា ញ ជាអូរុជាចែរ បញ្ជាជាអូចរយាបន្ទៈ មិនឈ្មោះថា បញ្ជាជារូជាចែរទេ ។

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

អរិស្សឧឃ្មេសហរៀមខេ ឧឃ អរិស្សឧប ೮ ണാ ត្ត នៃក្រុខ ន និង អនិក្សាន និង ព្យា និងក្រុង និងកំព ಹಾ ಅಗೆ ಬ អវិទ្សាខ្លួ តសុ បញ្ហា ។ ယ်မက္ကားပါယ္။ ရေးကာရီသီး ម ញ ខេត្តសុ មឧណ្ឌាឧង្ ೮ ണ ខត្តសុ बाह्नस् हङ्गस् द्वालस् वर्षा ជយ្យាធិកា មញ្ញា តិសុ ភូមិសុ កុសលេ ក្នុមសុ វិទា គេ តំសុ ក្នុមសុ គាំរយាព្យាគា គេ បញា អធិយ្យាធិកា ខញា ។ ខត្តុសុ ខក្តេសុ ខញា ធិយតា कर्म मुष्य क्रांश इक्स मुष्य रेशाक ភ្លូមសុ ក្សាយា ខេត្ត ខេត្ត តិសុ ភូទិសុ គុសលាព្យាគ គេ ೮ ೯ ೮ ೯೫೫ ម ញា ញ ಜೕಚನ್ ខត្តសុ មក្រេស ខត្តូសុ មន្ត្រា មញ្ញា ។ ត្ត ೮ ണ តាតមា អត្តជាបកា ។ ខត្តុស ក្ទឹស គុសលេ អហេតោ ೮ ೯೯೯

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

បញ្ហា ក្នុងអូរុជាវិចរកុសលនិន្តអព្យាក្រឹត ឈ្មោះថា បញ្ហា ជាអូរុជាវិចរ ឯបញ្ញា ជាតាមាបែរ បញ្ហា ជារួជុវិចរ បញ្ហា ជាអបរិយាបន្ទៈ មិន ឈ្មោះថា បញ្ហា ជាអរុធ្យាចរៈ បញ្ហា ក្នុងកុសលនិងអព្យាក្រិត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ជា ជាបរិយាបន្ទៈ បញ្ជា ក្នុងមគ្គ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ញា ជាអបវិយាបន្ទៈ ។ បញ្ជា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ញា ជានិយ្យានិក: បញ្ជា ក្នុងកុសល ប្រ-ព្រត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ ក្នុងវិបាតប្រព្រត្តទៅ ក្នុងភូមិ ៤ ក្នុងកិរិយានិង អព្យាក្រឹត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ជា ជាអនិយ្យានិក: ។ បញ្ជាក្នុងមគ្គ ៤ ឈ្មោះថា បញ្ជា ទៀន បញ្ជាក្នុងកុសល ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងភូមិញ ក្នុងវិជាកប្រព្រឹត្តក្នុងភូមិ ៤ ក្នុងកំរិយាអព្យក្រឹត ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បភា មិនទៀង ។ បញ្ជា ក្នុងកុសលនិងអព្យា-ក្រឹត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា បញ្ជា ប្រកបដោយទត្តវ: ឋេញា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផៈប ៤ ឈ្មោះថា បញ្ជា ជាអនុត្ស: ។ បណ្ដា បញ្ជា ទាំងនោះ បញ្ជា ញ៉ាំងប្រយោជន៍ឲ្យកើត តើដូចម្ដេច ។ បញ្ជា ជាកិរិយាអព្យក្រិត ក្នុងកុសលប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៤ របស់ព្រះអហេន្ត

ញាណវិកង្គេ ។ កតិទ្ទេសោ

អភិញ្ជំ ឧប្បា ខេត្តស្ប សមាបត្តិ ឧប្បា ខេត្តស្ប កាំហេ ព្យា កាត់ ខេត្ត បញ្ជា មក្ខិតា បញ្ជា ខេត្តសុ កូមីសុ វិទា ភោ អហ នោ ឧប្បញ្ញាយ អភិញ្ញាយ ឧប្បញ្ញាយ សមាបត្តិយា កាំហេ ព្យា កាត់ ញាយ ជាបិតគ្នា បញ្ជា ។

ឯវំ ទុវិធេន ញាណវត្ថ ។

(៣៤) តត្ត កត់ ខ្មែត ខំន្តាមហា បញ្ញា ។
យេកវិហ៍សេក ។ កម្មាយត នេស យេកវិហ៍ តេសុ
។ សំប្បាយត នេស យោកវិហ៍ តេសុ ។ វិជ្ជដ្ឋាន ។
សំប្បាយត នេស អន់បាត់ ។ សញ្ញា អន់ប្បាត់
។ សំប្បាយត នេស អន់បាត់ ។ សញ្ញា អន់ប្បាត់
។ សំប្បាយត នេស អន់បាត់ ។ សញ្ញា អន់ប្បាត់
។ សំប្បាយត នេស អន់បាត់ ។ សញ្ញា អន់ប្បាត់
។ សំប្បាយត នេស្ស ពេលមិក ។ វិញ្ញាណំ អន់ប្បាត់
។ ឃុំ ប្រាស្ឋា អនុលោមិក ១ឆ្នំ និជ្ជី ទ្រឹ
មុត្តិ បេក្ខាំ ជម្មន់ជានក្ខាន់ បាតេ អស្បត្តា
បដិលក់តំ អយំ វុទ្ធតំ ខំន្នាមហា បញ្ញា ។

o a. ម. កំរិយាក្សកតេ ។ ៤ a. ម. កំរិយាពុក្រតេ ។

ញាណវិភង្គេ តិកនិទ្ទេស

កាលញ៉ាំ ៩ អភិប្រាឲ្យ: ក៏ត ឡើង កាលញ៉ាំ ងសមាបត្តិឲ្យកើត ឡើង ឈ្មោះ ថា បញ្ហាញ៉ាំងប្រយោជន៍ឲ្យកើត បញ្ជាជាក់វិយាអព្យក្រឹត ក្នុងអភិប្រា-ដែលកើត ហើយ ក្នុងសមាបត្តិដែលកើត ហើយ របស់ព្រះអរហន្ត ក្នុង វិបាកប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហាមានប្រយោជន៍ កើត ហើយ ។ ញាណវិត្ត មានប្រការ ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣៨) បណ្តាបញ្ញាទាំងនោះ ចិន្តាមយប្បញ្ជា គើដូចម្តេច ។
បុគ្គលមិនបានស្គាប់ (នូវពាក្យពន្យល់) អំពីសំណាក់បុគ្គលដទៃទេ តែ
បុន្ន នូវសេចក្តីគាប់ចិត្ត នូវសេចក្តីយល់ឃើញ នូវសេចក្តីពេញចិត្ត
នូវការឈ្វេងយល់ នូវសេចក្តីពិនិត្យឃើញ នូវការចូលចិត្តក្នុងការ
សំឡឹងមើលនូវធម៌ ដ៏សមគួរ ណា យ៉ាងនេះ ក្នុងការងារប្រកប
ដោយទេបាយាក្តី ក្នុងសំហ្សេសស្ត្រ ប្រកបដោយទេបាយក្ញាក្តី
ក្នុងវិជ្ជាស្ថាន ប្រកបដោយទេបាយបញ្ជាក្តី ថា សត្វមានកម្ម ជារបស់
វិទ្រត្តី ថា សត្វប្រព្រឹត្តទៅតាមមគ្គសច្ចក្តី ថា ប្រមិនទៀនក្តី ថា
ប្រទេនទេខ្សែងក្តី ថា សញ្ហាមិនទៀនក្តី ថា សង្គារទាំងឡាយ
មិនទៀនក្តី ថា វិញ្ញាណមិនទៀនក្តី នេះហៅថា ចិត្តាមយប្បញ្ញា ។

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

នេះ ភាពមា សុនមយា ខញ្ញា ។ យោកវិហ៌នេះសុ ກំ កម្លាយន នេសុ យោកវិហ៌ គេសុ កំ សិច្យាយត-ខេស្ យោកវិហ៍តេសុ វា ដៃ្លដ្ឋាធេសុ កាឬស្បុកតំ វា សទ្ធាន លោមគាំ វា វូចំ អនិច្ចន្តិ វា វេឌនា អន់ទ្វាត់ វា សញ្ញា អន់ទ្វាត់ វា សង្ខាក អន់ត្វាត់ ង វិញ្ញាណ៍ អនិទ្ធិ ង យំ ៧វរូទី អនុលោមិតាំ សុត្វា ខដ្ឋបាន អយ វុទ្ធ សុគមហា ខ្មា ។ សញ្ចុំ សមាចន្សរួ ចញ្ញា ភាវនាមហា ចញ្ញា ។ (**៣៩**) ឥត្ត ភាតមា ខានមហា ៗ ។ នានំ អារត្ត នានាទិក្ខ យា ឧុខ្សន្តិត ខ**ុកា** ឧធ្យាខឌា ។ ឧ ។ មសោលា ឌត្ស៊ូខលោ មាគាំ-ខ្ញុំ អយុ វុត្ត ខានមហា បញ្ហា ។ តគ្គ ភាតមា សលមយា ខត្តា ។ សំលំ អាវត្ត សំលាន់កន្ ណ ជព្ជជ្ជី៖ ចេញ ឧស្សស ។ **ខេ ។** មសោយោ

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

បណ្តាបញ្ហាទាំងនោះ សុតមយប្បញា គេដូចម្ដេច ។ បុគ្គលបានស្ដាប់ (នូវភាក្សពន្យល់) អំពីសំណាក់នៃបុគ្គលដទៃ ហើយបាន នូវសេចក្ដី គាប់ចិត្ត នូវសេចក្តីយល់ឃើញ នូវសេចក្តីពេញចិត្ត នូវកាវឈ្វេង យល នូវសេចក្តីពិនិត្យឃើញ នូវការចូលចិត្តក្នុងការសម៉ឹងមើលនូវធម៌ ដូលមគ្គរ ណាន្តទេះ ក្នុងសារសារប្រភពដោយទេព្វាយក្រុញក្តី ក្នុងសល្ប-សស្ត្រប្រកបដោយទប្រយព្រជ្ញាក្តី ក្នុងវិជ្ជាស្ថានប្រកបដោយទប្រយ ជ្រាញ់ក្តី ថា សត្វមានកម្មជារបស់ខ្លួនក្តី ថា សត្វប្រព្រឹត្តទៅតាមមគ្គ-សច្ចក្តី ថា រួបមិនទៀងក្តី ថា វេទនាមិនទៀងក្តី ថា សញា មិន ទៀវត្តី ថា សង្ខារទាំងឡាយមិនទៀវត្តី ថា វិញ្ញាណមិនទៀវត្តី នេះ ហៅថា សុតមយប្បញា ។ បញាទាំងអស់ វបស់បុគ្គលចូលកាន់ សមាបត្តិ ឈ្មោះថាភាវនាមយប្បញ្ញា ។

(៣៩) បណ្តាបញ្ញាទាំង នោះ ទានមយប្បញ្ញា គេីដូចម្តេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវៃង្គឹង ការពិចារណាធមិ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រាវព្ធទាន ព្រោះបានទាន នេះ ហៅថា ទានមយប្បញ្ញា ។ បណ្តាបញ្ហាទាំង នោះ សីលមយប្បញ្ញា គេីដូចម្តេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវៃង្គឹង

ញាណវិភង្គេ តិកនិទ្ធេសោ

ឌត្សន្នោ មាន់ ក្នុង មាន ខ្លុំ មាន ខ្លុំ មាន ខ្លុំ មាន ខ្លុំ មាន ខ្លុំ មាន ខេត្ត ខេត ខេត្ត សញ្ចុំ សមាជធ្មវា ស្រា សាវស្មល ចញ្ញា ។ (೬೦) ೫೯ ೧೯೪೫ ರಲ್ಲಿ ೮**೯೯ ೨** សង្សេត្តស្សេស្ត្រស្នា ខេត្ត ខេត្ត ជ្យាខឌា ។ ជេ ។ មគោលោ ឌគី_{រួ}ឧលោ មាគាំ-អភ្នំគ្នេ ខណ្ឌ ។ រុទាវេទ្យវេទ្យវេទ្យខេត្ត សមា-ត្រូមស្មី លា ថជាម<mark>ី</mark>ខ្មុំ ឧឃ្មាំ ឧស្សខស រ ខេ ឯ អ ទោ យោ នត្សិន លោ មាន់ ទី មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស ខ្មា ។ នទ្ទ ភា**ងមា អ**ព្ពព្ទិញ ១ ១ ១ ១ ಕ್ಷಾಸ್ತ್ರ ಕ್ಷಾಸ್ಟ್ರ ಕ್ಷ್ಟ್ರ ಕ್ಷಾಸ್ಟ್ರ ಕ್ಷಿಸ್ಟ್ರ ಕ್ಷಾಸ್ಟ್ರ ಕ್ಷಿಸ್ಟ್ರ ಕ್ಷಿಸ್ಟ್ វុទ្ធំ អត្តព្រំឃាល ឧឃា ភ

ខ នេជាជីខ្មុំ នេជាយ៉ា ខ ងយ់មាលា ខគីរ ឧល្ខាយ៉ឺ ឧកម្មាយលេខ ឧកឧប្បីយ៉ា ខេត្ត ងយ់មាលា ខគីរ (၉០) ឧទ យខត្ត មាលយោមាហ៊ិ ន មុខេ ខគើ

ញាណវិភង្គ តិកតិទ្ទេស

ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធសីល ព្រោះជានស័ល នេះហៅថា សីលមយប្បញ្ញា **។** បញ្ហា របស់កុគ្គល ដែលចូលកាន់សមាបត្ត ឈ្មោះថាការនាមយប្បញា (៤០) បណ្តាបញាទាំងនោះ បញា ក្នុងអធិស្នីល តើដូចម្ដេច ញ ក្ កាលដែលបុគ្គលសង្រ៍មក្នុង ហុតិ មេទ្ទេសវែរ: បញ្ជា ការជំងឺច្បាស់ ។បេ។ ការមិនថ្ងៃង ការពិហាណោធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង នេះ ហៅថា បញ្ហា ក្នុងអធិសីល ។ បណ្ដាបញ្ហា**គាង់នោះ បញ្ហា** អធិបត្ត តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលចូលកាន់រូប្រាប់បរសមាបត្តិ និធ៍ អរុធ្វាបែរសមាបត្តិ បញ្ជា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការ ពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង នេះហៅថា បញ្ហា ក្នុង អធិចិត្ត ។ បណ្ដាបញ្ហាទាំងនោះ បញ្ហា ក្នុងអធិប្បញ្ហា តើដុចម្ដេច ។ ឋភា ក្នុងមគ្គ ៤ កុងផល ៤ នេះ ហៅថា បញ្ជា ក្នុងគិប្បញ្ញា ។ (៤១) បណ្តាបញ្ជាទាំងនោះ សេចក្តីឈ្វាសក្នុងការចំរើន តើដូច ម្ដេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិ**ចារណា**ធមិ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះថា កាលបុគ្គលធ្វើទុកក្នុង ចិត្ត នូវធម៌ពួកនេះ ធម៌ទាំងទ្បាយជាអកុសលដែលមិនទាន់កើត ក៏មិន កើត ឡើង ទាំងពួកធម៌ជាអកុសលដែលកើត ហើយ ក៏សាបសូន្យ ទៅវិញ

អភិធម្មបំពីពេ វិភង្គោ

ឋុនេ ម្នាន ឧទ្ឋេ ឧទ្យេស្ស មនុស្សិស ខេ_{រុ} យ[្]មហ្ឃ ឌស៊ី ៩៧ីជីខ្វី ៩៧ីឌី១ ឧ យ[្]មហ្ឃ ဆည္ ခ်ဳိးယာျခာ႔က အရက္ခ်က္က ဆာၾက အားမွဳိတာ ស់វត្តិត យា តត្ត បញ្ហា បជាជន ។ ប្រ ។ អមោយោ ឧញ្មវិទយោ សម្មានិជ្ជិ ឥនិ វុច្ចតិ អយ គោសល្ំ ។ ឥត្ថ គេឥទំ អទាយ គោសល្ំ ។ សុ ខេ ខេត្ត ឧបស្វាល ឧបសាធិ ខេត្ ម្នាស្ស ខេស្តិ ខ និង្សិទ្ធិ និង្សិទ្ធិ ខ ម្នាស្ស ឌម្មា និរុជ្ឈន្តិ ៩ មេ ។ បន្ថមេ ឌ ម្មេ មន្ទុសការោតា អថ់ជាំឌី នេះ មយ់ទេលា ឌគី នជាំឌីខ្វី នជាំឌី ငေ မေလ်မယ္ဟာ အဆီး မွာကြောမ္းက အေလ်မက សំរុត្តិត យា តត្ត បញ្ជា ប្រាជ្ធ ។ ប្រេ**។** អមោយោ ឧត្តរិខយោ ភាគីវឌ្ជី មុខ្វុំ មុំ អទាយ កោសល្ំ ។ សត្វាទិ តត្រទាយា ខញា ឧទាយ កោសល្វំ ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

ពុំនោះសោត កាលបុគ្គលធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវធម៌ពួកនេះ ៗ ធម៌ទាំងទ្បាយ ជាកុសល ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើត ឡើង ទាំងពួកធម៌ជាកុសល ដែលកើតហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពដ៏ក្រៃលែង ដើម្បីធំទូលាយ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីពេញលេញ នេះហៅថា សេចក្តីឈ្វាស ក្នុងការចំរើន ។ បណ្ដាបញ្ហាទាំងនោះ សេចក្ដីឈ្វាសក្នុងការ មិនចំរើន តើដ្យួចម្ដេច ។ បញ្ញា ការដ៏ងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិហារណា ធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ពុំងឡាយនោះ កាលបុគ្គលធ្វើទុកក្នុងបិត្តនូវធម៌ពួកនេះ ធម៌ទាំងឡាយជាកុសល ដែល មិនទាន់កើត ក៏មិនកើតឡើង ទាំងពួកធម៌ជាកុសល់ដែលកើតហើយ ក៍លេត ទៅវិញ ពុំនោះសោត កាលបុគ្គល ធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវធម៌ពួកនេះ ៗ ជមទាំងទ្បាយជាអកុសល ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ទាំងពួក ជាមីជាអកុសល ដែលកើត ហើយ **ក៏**ប្រព្រឹត្ត ៧ ដើម្បីកាពដ៏ក្រែលែង ដើម្បីធំទូលាយ នេះហៅថា សេចក្តីឈ្វាស ក្នុងការមិនចំរើន ។ បញ្ជាតាំងអស់ ជាទប្រក្នុងធម្មិត្តនោះ ឈ្មោះថាសេចក្តីឈ្វាស ក្នុខទ្វាយ ៗ

ញ្ញាណវិភង្គេ តិកតិទ្ទេសោ

នៅ រួច មេខរួច មេខតិត គាំ ឧយា រួច មេខតិត គាំ ឧយា ឧយា រួច មេខតិ ឧសា ឧយា ខ្ពស់ ដិត្តស់ មេស្រេ ឧយា រួច មេខតិ-ឧសា ឧយា ខ្ពស់ ដិត្តស់ មេស្រេ ឧយា រួច មេខតិ-

(៤៣) និស ភូមិស វិទាកោ បញ្ញា ឧទានិក្ ទានានិយា បញ្ញា និស ភូមិស កាសលេ និស ភូមិស ការិយាព្យាកាតេ បញ្ញា អនុទានិក្ខទានានិយា បញ្ញា ចន្ទុស មក្រុស ចន្ទុស ៩លេស បញ្ញា អនុទានិក្ខានុចានានិយា បញ្ញា ។

តាំ ងរួនយរ្សារ តាំ រ ស្សារ តាំង មន្ត្រារួស តាំ រួនយរ្សារស្រាំជាង ស្សារ តាំ រួនយរ្សាវិធាន រួស មេសារូសិធានិ ស្សារ តាំ រួនយរ្សាវិធានិ តាំ រួស មេសារូសិធានិ ស្សារ តាំ រួនយរ្សាវិធានិ តាំ រួស មេស្សិសិសិសិ

ញាណវិភង្គ តិពន៌ទ្ទេស

(៤៤) បញ្ញា ក្នុងវិទាក ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៤ ឈ្មោះថាបញ្ញាជា
វិទាក បញ្ហា ក្នុងកុសលប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៤ ឈ្មោះថាបញ្ញាជា
ជម្ងឺជាប្រក្រតី បញ្ហា ក្នុងកំរិយាអព្យក្រឹត្តប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះ
ថាបញ្ហាមិនមែនជាវិទាក់ ទាំងមិនមែនមានវិទាកធម៌ជាប្រក្រតី ។

(៤៣) បញ្ញា ក្នុងវិបាកប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថាបញ្ញា
ដែលកម្មប្រកបដោយក លេសមានតណ្ហា ជា ដើមកាន់យក ហើយ ទាំងជា
ប្រយោជន៍ដល់ទបាទាន បញ្ហា ក្នុងកុសលប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ក្នុង
កំរិយាអព្យាក្រិត ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថាបញ្ញាដែលកម្មប្រកប
ដោយក លេសមានតណ្ហា ជា ដើមមិនកាន់យក ហើយ តែជាប្រយោជន៍
ដល់ទុបាធាន បញ្ញា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថាបញ្ញាដែល
កម្មប្រកបដោយក លេសមានតណ្ហា ជា ដើមមិនកាន់យក ហើយ ទាំងមិន
ជាប្រយោជន៍ដល់ទបាទាន ។

(៤៤) បញ្ញា សម្បយុត្ត ដោយវិតក្ត: និងវិចារ: ឈ្មោះថាបញ្ញា
ប្រកបដោយវិតក្ត: ទាំងប្រកបដោយវិចារ: បញ្ញា ជ្រាសចាកវិតក្ត:
តែសម្បយុត្តដោយវិចារ: ឈ្មោះថាបញ្ញា មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែ
វិចារ: បញ្ញា ជ្រាសចាកវិតក្ក: និងវិចារ: ឈ្មោះថាបញ្ញាមិន
មានវិតក្ក: ទាំងមិនមានវិចារ: ។

អភិធម្មបិធិពេ វិភង្គោ

(៤៤) រួម្មក្សាល់ខ្លំ ឧឈ្លំ មុខមស្សម្ន ឧឈ្លំ កុខមានដែលខ្លំ ឧឈ្លំ កុខមស្សម្ន ឧឈ្លំ កុខមានដែលខ្លំ ឧឈ្លំ កុខមស្សម្ន ឧឈ្លំ កុខមានដែលខ្លំ ឧឈ្លំ ភូមិស្សមន្ទ ឧណ្ឌម ឧណ្ឌម ឧឈ្លំ ភូមិស្សមន្ទ

(៤៦) និសុ កូមីសុ គុសលេ បញ្ញា អេចយៈ តាម់ជំ បញ្ញា ខត្តសុ មក្តេស បញ្ញា អបទយកម៉េជំ បញ្ហា ខត្តសុ កូមីសុ វិទាកោ គឺសុ កូមីសុ គឺបែបព្យាកានេ បញ្ហា ជេវាខយកាម់ជំ ជាបទយកា-មំជំ បញ្ហា ។

នេះ មេខា សមេខា ឧណ ។

នុង ខែ មេខា សម្រេ ប្រា ១ ខេត្ត ខ

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

(៤៤) បញ្ញា សម្បយុត្ត ដោយបិតិ ឈ្មោះថា បញ្ញា កើតព្រមដោយ បត្តិ បញ្ញា សម្បយុត្ត ដោយសុខ ឈ្មោះថាបញ្ញា កើតព្រមដោយសុខ បញ្ញាសម្បយុត្ត ដោយឧបេត្តា ឈ្មោះថាបញ្ញា កើតព្រមដោយឧបេត្តា ។ (៤៦) បញ្ញា ក្នុងកុសលប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដល់ខ្លាំការសន្សំ (កម្មក្តិលេស) បញ្ញា ក្នុងមគ្គ៤ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដល់ខ្លាំការសន្សំ បញ្ញា ក្នុងវិជាកប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៤ និងក្នុង កំណែអព្យាក្រឹត ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថាបញ្ញា មិនដល់ខ្លាំ ការសន្សំ ទាំងមិនដល់ខ្លាំការមិនសន្សំ ។

(៤៧) បញ្ញា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៣ ឈ្មោះថាបញ្ញា ជារបស់
សេត្តបុគ្គល បញ្ញា ក្នុងអរហត្តផលជាន់លើ ឈ្មោះថាបញ្ញា ជារបស់
អាសេត្តបុគ្គល បញ្ញា ក្នុងអរហត្តផលជាន់លើ ឈ្មោះថាបញ្ញា ជារបស់
អាសេត្តបុគ្គល បញ្ញា ក្នុងកុសលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងតូម ៣ ក្នុងវិទាកប្រព្រឹត្ត
ទៅក្នុងតូម ៣ ក្នុងកំរិយាអព្យាក្រឹត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ ឈ្មោះថា
បញ្ញា មិនមែនជារបស់សេត្តបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អះសត្វបុគ្គល ។

(៤៤) បញ្ញា ក្នុងតាមាវិចរកុសលនិងអព្យក្រិត ឈ្មោះថាបញ្ញា តូចឆ្នាំរ បញ្ហា ក្នុងរូប្រវិចវតុសល អរូប្រវិចវកុសល និងអព្យក្រិត ឈ្មោះថាបញ្ញា មានសភាពធំ បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថាបញ្ញា មានប្រមាណមិនជាន ។

ញាណវិភះង្គ តិកតិទ្ចេសោ

[៤៤] នទ យខម ពរ្ទឹរដើយ ពយា ។ ត្សាខ្លែ ខគេី មារម លា ៩៧៥ខ្យុំ ឧយា ឧយុខ-ឌា ឯ ខេ ឯ ង សោ ខោ ឌគិរួន លោ មាគិរិឌ្ឌ គឺ អយ[ំ] វុច្ចតិ បរិត្តាវម្មណា បញ្ជា ។ តត្ត ភាគមា មហេក្តារម្មណា បញ្ហា ។ មហេក គេ ១ គេ អាវព ឌតិរួនលោ មាស់ ខ្ទុំនួ មល្ខ មិន្ទ ឧសនីសាគើយា ច្សា ។ **ន& ខានក អ**ព្យិសហរដ្ឋហា ឧ**យា**។ អពិស្រាហេ ខឝើ មារដ លា ៩៧៥៦ ឧយា ឧស្សានសា ១ ខេ ១ ម សោ សា ឌិត្សិខ លោ មាស៊ាំ•

ញាណវិភង្គ តិកនិទ្ទេស

 $(\zeta \zeta)$ ត្រឃុំ តំនេះ ត្រឃ មានមក្រើឃុំ ខិច្ចារ ត្រើដូចម្ដេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្គេង ពិលារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះជ្រាវព្ទធម៌ទាំង-សាយមិចចាំរ ខេះណ្យេណ ឈា គានអាវតិហាមិចចាំរ រ ល្ឃ័រ បញ្ហា ទាំងនោះ បញ្ហា មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ តើដូចម្ដេច ។ ញ បញ្ហា ការដីង៍ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្គ័ង ការពិចាវណាវធម៌ ការឃើញត្រវ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រាវព្ធធម៌ទាំងឡាយដល់ខ្លូវស-ភាពធំ នេះ ហៅថា បញ្ហា មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ។ បណ្ដា បញ្ហា **ព**័ននោះ បញ្ហា មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន តើដូចម្ដេច ។ ការដ៏ងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវង្វេង ការពិលាណោធម៌ ឋញា ែ ការឃើញត្រវ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធធម៌មានប្រមាណមនបាន នេះ ហៅយុ ជយ៉ា មានមាធើឃុំ ជ្រសហគុនយ៉ន រ

(៩០) បណ្តាបញ្ញាទាំងនោះ បញ្ញាមានមគ្គជាអារម្មណ៍ តើដូច ម្តេច ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ សេចក្តីមិនវៃធ្វើង ការពិចារណាធម៌ ការបើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ អរិយមគ្គ នេះហៅថា បញ្ញាមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ។ បញ្ញាក្នុងមគ្គ ៤

ញាណវិកង្គេ តិកតិទ្ទេណេ

ဒ ႏွစ္သည္က နက္သည္တိုင္ခ်င္တွင္တဲ့ ရ ရသည္တြာ မွာက နက္သည္တိုင္ခ်င္တဲ့ အ ႏွစ္သည္က မင္းကာ-ရေပါင္တာ မည္တာ နက္သည့္တိုင္တဲ့ အ ႏွစ္သည္တဲ့ (နေပ) ဧဆိုက် ညိရွက္ရ ဥပါတ္တဲ့ မွာကေ မင္းသီတီး (နေပ) ဧဆိုက် ညိရွက် ဥပါတ္တဲ့ မွာကေ ရေပါတ္တဲ့

(៥៤) សញ្ជា ខេញ្ញ សិយា អតីតា សិយា

ណ ន់ដំនឹង ឧណី ឧប្បទស រ ខេ រ អស្តុង អង្គមារតិហា ឧណី រ អស្តុខេ ឧតើ អារម័ រ ខេ រ អគោលោ ឧតិ្ស្រណេ ភូមិខ្វុំ អញ្ អង្គុខេ ឧតើ អារម័ ៣ ន់ដីខ្វុំខ ឧណី ឧប្យទស (ឧ) ឧទី យឧស អង្គុមារតិហា ឧណី រ

អភិធម្មបំជិត វិភង្គ

ឈ្មោះថាបញ្ញា មានមគ្គជាហេតុ ។ បណ្ដាបញ្ជាទាំងនោះ បញ្ជា មានមគ្គជាអធិបតី តើដូចម្ដេច ។ បញ្ញា ការជំង់ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិបារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះធ្វើអរិយមគ្គឲ្យជាអធិបតី នេះហៅថា បញ្ជា មានមគ្គជាអធិបតី ។

(៤๑) បញ្ញា ក្នុងវិបាកប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៤ កើតឡើងហើយ ក៏មាន បម្រុងនឹងកើតឡើង តែមិនគួរពោលថា មិនទាន់កើតឡើង ក៏មាន បញ្ហា ក្នុងកុសលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៤ និងក្នុងក៏យោអព្យាក្រឹត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ ៣ កើតឡើងហើយ ក៏មាន មិនទាន់កើតឡើង តែមិនគួរពោលថា បម្រង់នឹងកើតឡើង ក៏មាន ។

[៤៤] បញ្ជាទាំងអស់ ជាអត្តកំមាន ជាអនាគតកំមាន ជា បច្ចុប្បន្តិមាន ។

(៩៣) បណ្តាបញ្ញាទាំង នោះ បញ្ញា មានអារម្មណ៍ដាអតីត តើ ដូចម្តេច ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិន/ង្វេង ការពិចារណា ធមិ ការឃើញត្រ ណា កើត ឡើង ព្រោះ ប្រាវព្ធធម៌ទាំងឡាយជាអតីត នេះ ហៅថា បញ្ញា មានអារម្មណ៍ដាអតីត ។ បណ្តាបញ្ញាទាំង នោះ បញ្ញា មានអារម្មណ៍ជាអនាគត តើដូចម្តេច ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។

ញាណវិភង្គេ តិកសិទ្ចេសោ

ញាណវិភង្គ តិកនិទ្ទេស

ការមិនវង្គើង ការពិបារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង គ្រោះ
ប្រាព្ធនូវធម៌ទាំងឡាយជាអនាគត នេះហៅថា បញ្ញាមានអារម្មណ៍
ជាអនាគត ។ បណ្ដាបញ្ញាទាំងនោះ បញ្ញា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន
តិដូចម្ដេច ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្គើង
ការពិបារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រាវព្ធនូវធម៌
ទាំងឡាយជាបច្ចុប្បន្ន នេះហៅថា បញ្ញា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ។
(៥៤) បញ្ជាទាំងអស់ ជាខាងក្នុង ក៏មាន ជាខាងក្រៅ ក៏មាន ជាខាងក្រៅ ក៏មាន ជាខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ ក៏មាន ។

(៩៩) បណ្តាបញ្ញាទាំង នោះ បញ្ញាមានអម្មេណ៍ វាងក្នុង តើដូច
ម្តេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវៃង្គើង ការពិបារណា
ធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រាវព្ធខ្លូវធម៌ទាំងឡាយ
ជាវាងក្នុង នេះ ហៅថា បញ្ហា មានអារម្មណ៍ វាងក្នុង ។ បណ្តាបញ្ញា
ទាំង នោះ បញ្ហាមានអម្មេណ៍ វាងក្រៅ តើដូចម្តេច ។ បញ្ហា ការដឹង
ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវៃង្គើង កាពិបារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា
កើតឡើង ព្រោះប្រាវព្ធខ្លូវធម៌ទាំងឡាយជាវាងក្រៅ នេះ ហៅថា បញ្ញា
មានអារម្មណ៍វាងក្រៅ ។ បណ្តាបញ្ហាទាំង នោះ បញ្ញា មានអារម្មណ៍
វាងក្នុងនិងវាងក្រៅ តើដូចម្តេច ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

អជ្ឈឹឌីឧស្ទាំនៃកោ ឧណ្ណ **រ** ដគោលោ ឧតិ៍ស្នេកោ ទាស់ន្ទុក្ខី អញ្ហ ដៃខ្មែ

ងវំ តិវិធេន ញាណវិត្ត ។

(៥៦) ឥត្ត ភេឌមំ ភេដ្សាក្រត់ ញាឈំ ។ អត្ថ ឧញ្ អត្ថ យ៍ដ្ឋ អត្ថ ហុត អត្ថ សុគាដឧុត្ត-ដានំ កម្មានំ ដល់ទោកោ អត្ថ អយ់ លោកោ អត្ត មពេ លេកោ អត្ត មាតា អត្ត បិតា អត្ត សត្តតា សមា្ខជួចឆា លេ ស្នេឃ លេខ ខេរណី លោក សយំ អភិញ្ញា សច្ចិកាត្យ បឋេខេត្តិត យា ស្ស្រៃ ឧឃា ឧធានស ។ ខេ ។ អមោយោ ឌត្សេពល មាសិត្សី មុខ ដែន យត់មារិយន က္သြက္ၿပီး တြင္သြင္း ကို အေျပာင္း ကို အေျပာင္း សស់ តុសល បញ្ជា កម្មេជ្រក់ ញាណំ ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

ការមិនវង្វេធ ការពិហារណាធមិ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើន ព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ទាំងឡាយ ជាភាងក្នុងនិងភាងក្រៅ នេះហៅថា បញ្ហា មានអារម្មណ៍ភាងក្នុងនិងភាងក្រៅ ។

ញាណវត្ថុ មានប្រការក យ៉ាងនេះឯង ។

(៤៦) បណ្តាញាណទាំងនោះ កម្មសុក្រតញ្ញាណ តើដូចម្ដេច។ បញ្ហា កាដើនច្បាស់ ។ មេ។ ការមិនវៃធ្វើង **កា**រពិចារ**ណា**ធម[ិ] ការ ឃើញត្រូវ ណា មានសភាពយ៉ាងនេះ ថា ខានដែលបុគ្គលឲ្យហើយមាន ផល ការប្ូជាធំមានផល ការប្ូជាតូចមានផល ផលវិបា្តបេសកម្មទាំន ទ្វាយ ដែលបុគ្គលធ្វើល្អធ្វើអាក្រភ់មាន លោកនេះមាន លោក**វា**ងមុខ មាន ការប្រព្រឹត្តិខុសឬត្រូវក្នុងមាគាមានផល (ជាប់បុណ្យ) ការប្រព្រឹត្តិ ទុសឬត្រូវក្នុងបិនាមានផល (ជាបបុណ្យ) ពួកសត្វជាឱ្យជាតិកៈកំណើត មាន ពួកសមណ្យាញណ៍ ក្នុងលោក ដែលប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវ ប្រតិបត្តិ ប្រពៃ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវលោកនេះនិងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជា ដឹទត្តមរបស់ខ្លួន ហើយប្រកាស ក៏មាន នេះហៅថា កម្មស្បុកតញ្ញាណ សូម្បីបញ្ជាជាកុសល ដែលប្រគបដោយ មាសវៈ ទាំងអស់ វៀវលែង តែសច្ចាន្ទលេមិកញ្ញាណ ចេញ ក៏ឈ្មោះថា កម្មស្បុកតញ្ញាណដែរ ។

ញាណវិកង្គេ ២តុក្កនិទ្ចេសោ

(៥៩) មក្តសមគ្គិស្ប ញាណំ ឧុក្គេខេត់ ញាណំ ឧុក្ខសមឧយេខេត់ ញាណំ ឧុក្ខខិហេខ-ខេត់ ញាណំ ឧុក្ខខិហេខកាមិខិយ ខ៩ខនាយខេត់ ញាណំ ។ តត្ត កាតមំ ឧុក្ខេ ញាណំ ។ ឧុក្ខំ អារត្ត យា ឧប្បជ្ជិត ខេញ្ញា ខជាឧនា ។ ខេ ។ អមោយោ ឧម្មវិខយោ សម្ពានិឌ្ឌិ ៩ឧំ វុឌ្ធតំ ឧុក្ខេ ញាណំ ។ ឧុក្ខសមឧយំ អារត្ត ។ ខេ ។

ញាណវិវាង្គ ចតុក្កតិទ្ទេស

ចណ្តាញាណទាំងនោះ សច្ចានុលោមិត្តព្ភាណ គេដូចម្ដេច ។ សេចក្ដ ចលចិត្ត សេចក្តីយល់ឃើញ សេចក្តីពេញចិត្ត ការឈ្វេងយល់ ការ ពិនិត្យ ឃើញ សេចក្តីចូលចិត្តក្នុងការសំឡឹងមើលខ្លាំធមិ ជំសមគួរ ណា មានសភាពយាងនេះ ថា រូបមិនទៀងក្ដី ថា វេទនាមិនទៀងក្ដី ថា សញ្ហាមិនទៀងក្តី ថា សង្ខារពំងឡាយមិនទៀងក្តី ថា វិញ្ញាណ មិនទៀនក្ដី នេះហៅថា សច្ចា**ខុលោមិកញាណ ។** បញ្ជា **កុន្ម**គ្គប ឈ្មោះថា ញាណរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀនដោយមគ្គ ។ បញ្ជា ក្នុង ផល ៤ ឈ្មោះថា ញាណរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយផល ។ (៩៧) ញាណរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ឈ្មោះថា សេចក្តីជំងឺក្នុងកង់ទុក្ខ ឈ្មោះថា សេចក្តីជំងឺក្នុងហេតុនាំឲ្យកើតកង ទុក្ខ ឈ្មោះថា សេចក្ដីដឹងក្នុងធម៌ជាទីវលត់នៃកងទុក្ខ ឈ្មោះថា សេចក្តីដឹងក្នុងបដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ ។ បណ្តាញាណ ទាំងនោះ សេចក្តីដ៏ងក្នុងកង្ខុត្ត តើដូចម្ដេច ។ បញ្ជា ការដឹង ច្បាស ។ បេ។ ការមិនវិធ្វេត ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើត ទៀត គ្រោះប្រាវព្ធនូវខុត្ត នេះ ហៅថា សេចក្ដីដឹងក្នុង កង់ទុក្ខ ។ ព្រោះប្រាវព្ធនូវហេតុនាំឲ្យកើតកង់ទុក្ខ ។ បេ ។

អភិធម្មបិជិពេ វិកង្គោ

ឧុគ្គាធិបាន អាញ ។ ខេ។ ឧុគ្គាធិបានកាមិធិ បដិបន អាញ យា ឧប្បដ្ឋិតិ បញ្ញា បដាខេសា។បេ។ អមោយោ ឧម្មវិចយោ សម្មាធិដ្ឋិ ឥន្ វុច្ចុតិ ឧុគ្គា និបានកាមិធិយា បដិបនាយ ញាណំ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

គ្រោះ ព្រាវញ្ញ នូវធម៌ជាទីរលត់ នៃកង់ទុក្ខ ។ បេ។ បញ្ញា ការដ៏ផ ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះ ជ្រាវញ្ញ នូវបដិបទា ជាដំណើរ ទៅកាន់ទីរលត់កង់ខុក្ខ នេះ ហៅថា សេចក្ដីដឹងក្នុងបដិបទាជាដំណើរ ទៅកាន់ទីរលត់ខុក្ខ ។

(៩៨) បញ្ហា ក្នុងតាមាវិចរកុសលនិងអព្យក្រឹត ឈ្មោះថា បញ្ជា ជាតាមាវិចរ បញ្ហា ក្នុងរូប្រវិចរកុសលនិងអព្យក្រឹត ឈ្មោះថា បញ្ជា ជារូប្រវិចរ បញ្ហា ក្នុងអូប្រវិចរកុសលនិងអព្យក្រឹត ឈ្មោះថា បញ្ជា ជាអូប្រវិចរ បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា បញ្ជាជា អបរិយាបន្ទ: ។

(៥៩) បណ្តាញាណទាំងនោះ សេចក្តីដឹងក្នុងធមិ តើដូចម្តេច ។
បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ឈ្មោះថា សេចក្តីដឹងក្នុងធមិ ។ អ្នកផង់តែង
ណែនាំទូវសេចក្តីពខ្យល់ ក្នុងកាលជាអតីតនិងកាលជាអនាគត តាមធមិ
នេះ ដែលទូនពុនដឹង បានឃើញ បានសម្រេច បានដឹងច្បាស់ បាន
ជឿជាក់ហើយ មែនពិត បុគ្គលណាមួយ ទោះជាស់មណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី
ក្នុងកាលជាអតីត បានដឹងច្បាស់ទូវខុត្ខ បានដឹងច្បាស់ខ្យំខុត្ខសមុខ័យ
បានដឹងច្បាស់ទូវខុត្ខនៃពេធ បានដឹងច្បាស់ទូវខុត្ខ ពាធគាមិនីបដិបទា

ញាណវិភង្គេ ចតុក្កនិទ្ទេសោ

អត្តាស ៩៩ ញៅ នេះ ឧក្ខំ អត្តាស ៩៩ ញៅ នេះ ខុត្តសមុខលេ អព្យាស ឥម ពោះ នេះ ខុត្ត-និរោជ អត្តាសុ ត់ម ញា គេ ឧុគ្គនិរោជគាមិ<mark>ន</mark>ិ បដ្ឋធំ អត្តតាំស យេ ហិ កេខ អសកតម្សាន សមណា វា ត្រាញ្ណា វា ឧុគ្គាំ អភិជានិស្សន្តិ ឧុក្ខសុមុឧយំ អភិជានិស្បត្តិ ឧុក្ខនិពេធិ អភិ-ជានិស្បន្ត ឧត្តាធិរោជតាមជំ ២៩២៨ អភិជាធិស្បន្តិ ឥម ញោះ គេ ឧុក្ខំ អភិជាធិស្បីធ្លី **វ**ម ញោះ តេ ឧុក្ខុសមុឧយំ អភិជាធិស្បត្តិ ឥមពោវ ញ នេះ ខុត្តាធិរោធិ អភិជាធិស្បីធំ ឥម ពោវ នេះ ឧុគ្គាធិរោជភាមិន ២៥២នំ អភិជាធិស្បីនិត យា ត្ត បញ្ហា ប្រាជ្យ ។ ប្រេក អមោរយា ជម្ន-រួចលោ មាសីឌ្គី មុន រុំជំនួ អថិលេ ឈិហា រា តត្ត កាតម បរិច្ចេ ញាឈំ ។ ៩១ ភិក្ បជាលាតិ សារាតំ វា ចិត្តិ សារាតំ ចិត្តិ បជាលាតិ វីតរាកំ វា ចិត្តិ វីតរាកំ ចិត្តភ្និ បជាលាតិ

ញាណវិភង្គ ចតុក្កតិទេ្ទស

បុគ្គលទាំងនោះ បានជំងឺច្បាស់នូវទុក្ខនេះឯង បានជំងឺច្បាស់នូវទុក្ខ-សមុខ័យនេះឯង បានដឹងច្បាស់នូវទុក្ខនិរោធនេះឯង បានដឹងច្បាស់ នូវទុក្ខនិរោធគាមនិប្ដីបទនេះឯង បុគ្គលណាមួយ ទេះជាសមណៈក្ដ ព្រាហ្មណ៍ក្ដី ក្នុងកាលជាអនាគត នឹងជឹងច្បាស់នូវទុក្ខ នឹងជឹង ច្បាស់នូវទុក្ខសមុទ័យ នឹងជំងឺច្បាស់នូវទុក្ខិះកេធ នឹងជំងឺច្បាស់នូវទុក្ខ-និរោធតាមិនិបដិបទា បុគ្គលទាំង នោះ នឹងដឹងច្បាស់ ខ្លុំខុត្ខ នេះ ឯង នឹងដឹងច្បាស់នូវទុក្ខសមុខ័យខេះឯង នឹងដឹងច្បាស់នូវទុក្ខពោធនេះឯង នឹងដឹងច្បាស់នូវឲុក្ខនិរោធគាមិនិបដិប**ទា**នេះឯង ក្រោះហេតុនោះ បញ្ជា ញ ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវង្វេង ការពិបារណាធម៌ ឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះ នេះហៅថា សេចក្ដីដឹង ក្នុងការប្រព្រឹត្តិទៅតាម ។ បណ្តាញាណទាំងនោះ សេចក្តីដំង ក្នុងការកំណត់ តេដ្ឋចម្ងេច ។ កិត្តក្នុងសាសនា នេះ ស្តូបសូន៍មេល ន្ទវិចិត្ត របស់សត្វដទៃ របស់បុគ្គលដទៃ ដោយចិត្តរបស់ខ្លួនឯង តែងដឹងច្បាស់ គឺ ចិត្តប្រកបដោយវាគ:ក្ដី ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចិត្តប្រកប ដោយរាគ: ចិត្តុទ្រាសហករាគ:ក្ដុំ ក៏ជីឪច្បាស់ ថា ចិត្តុទ្រាសហករាគ:

អភិធម្មចិដិកេ វិភឌ្គោ

វត្តេស វ ចិត្ត្ វត្តេស ចិត្ត្តិ ប្រាស្ត្រ សម្រោៈ ហំ ។ ចំនួំ សមោហំ ចំនួច បជាលាន រឺតមោ<u></u> ហំ ។ ចិត្ត វិតមោហំ ចិត្តត្តិ បជាលាត់ សផ្ទុំត្តិ ក ចិត្តិ សង្គ័ត្តិ ចិត្តថ្មិ បជាលាតិ កិក្ខិត្តិ ក ចិត្ត វិក្សិត ចិត្ត បសាសាតិ មហក្ត វា ចិត្ត មហក្ត ចិត្ត បសាឆាត់ អមហក្ត វ ចិត្ត អមហក្ត ចិត្ត្តិ បជាលាត់ សាជុត្តា វា ចិត្តិ ស្នេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អនុត្ត ក ខេត្ត អនុត្ត ចិត្តិ ឧទ្ធាស្ន មាស់ខ្លុំ មាស់ខ្លុំ មាស់ខ្លុំ ចិន្ត្តី ចជាលាត់ អសាមាហ៍តំ វា ចិត្តិ អសមា-បាន ចុះ ជា បាន ម៉ែន វ ប៉ុន្ត វ ប៉ុន្ត ចិត្តិ បជាសាត់ អាមិត្តិ វា ចិត្តិ អាមិត្តិ ចិត្ត្តិ ប្រភាគីគី យា គគ ប្រជា ប្រាធនា ។ ប្រ។ អសោយោ ឌត្តិចលោ មាសីធ្វី មុខ្លុំ សំខំ វិស័ម សុវេស័ က္သာကိ ၅ ဗ(ဗန္ဒာ ဆ(ဗ္ဘာ က) အန္တ(ယ က္သာကိ ប្រើទី ឈាហ់ អុស្រេស ឧយ សគិ្សាហ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ចិត្តប្រកបដោយ ខោស: ក្ដី ក៏ជំងឺច្បាស់ ថា ចិត្តប្រកប ខោស: ចិត្តប្រាស ញក គេស: ក្តី ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចិត្ត[ចុសចាក គេស: ចិត្ត[បកបដោយ មោហៈក្ដី ក៏ជំងឺច្បាស់ ថា ចិត្តប្រកបដោយមោហៈ ចិត្តប្រាស់ចាក់មោហៈ ក្តី ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចត្តប្រាសចាក មេហៈ ចិត្តប្រាសក្តី ក៏ជីងច្បាស់ ថា ចិត្តរួញ្ជា ចិត្តរាយមាយក្ដី ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចិត្តរាយមាយ ចិត្តដល់ទូវ**ភា**ព ជីប្រសើរក្តី ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចិត្តដល់ឡូវភាពដ៏ប្រសើរ ចិត្តដល់ឡូវភាព មិនប្រសើរក្តី ក៏ជីងច្បាស់ ថា ចិត្តដល់នូវភាពមិនប្រសើរ ចិត្តប្រកបដោយ ទត្ត: ក្តី កំដឹងច្បាស់ ថា ចិត្តប្រកបដោយទត្ត: ចិត្តមិនមានទត្តរ: ក្តី ក៏ដឹង ច្បាស់ ថា ចិត្តមិនមាន «ត្តរ: ចិត្តតំកល់មាំក្ដី ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចិត្តតំកល់មាំ ចិត្តមិនតំកល់ម៉ាត្ត ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចិត្តមិនតំកល់ម៉ា ចិត្តផុតស្រឡះក្ដ ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចិត្តផុតស្រឡះ ចិត្តមិនផុតស្រឡះក្ដី ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចិត្តមិនផុតស្រឡះ ព្រោះហេតុនោះ បញ្ជា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការ មិនវង្វេង ការពិហរណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ នោះ នេះហៅថា សេចក្ដីដឹងក្នុងការកំណត់ ។ បញ្ហា ដ៏សេស វៀវ លែងតែសេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ សេចក្តីដឹងក្នុងការប្រព្រឹត្តិទៅតាម និង សេចក្ដីជំនក្នុងការកំណត់ចេញ ឈ្មោះថា សេចក្ដីជំនក្នុងការសន្មតំ ។

ញាណវិវាង្គេ បត្តក្តុមិទេ្តសោ

ញាណវិភង្គ ចតុក្កនិទ្ទេស

(៦០) បណ្តាញាណទាំងនោះ បញ្ញា ក្នុងការសន្យំ (កម្មក្តិលេស) មិនមែនក្នុងការមិនសន្យំ តើដូចម្តេច ។ បញ្ញា ក្នុងការ
មាវិចរកុសល ឈ្មោះថា បញ្ញា ក្នុងការសន្សំ (កម្មក្តិលេស) មិនមែន
ក្នុងការមិនសន្សំ ។ បញ្ញា ក្នុងមគ្គ ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហាក្នុងការ
មិនសន្យំ មិនមែនក្នុងការសន្យំ ។ បញ្ញា ក្នុងមគ្គ ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហាក្នុងការ
មិនសន្យំ មិនមែនក្នុងការសន្យំ ។ បញ្ញា ក្នុងប្រាប់ចរកុសលនិងអរូជ្ជវិចរកុសល ឈ្មោះថា បញ្ហា ក្នុងការសន្យំផង ក្នុងការមិនសន្យំផង ។
បញ្ហាដំសេស ឈ្មោះថា បញ្ហាមិនមែនក្នុងការសន្យំ ទាំងមិនមែនក្នុង
ការមិនសន្យំ ។

(៦๑) បណ្តាញាណត់នៃនេះ បញ្ញា ក្នុងសេចក្តី ខឿយណាយ មិនមែនក្នុងការត្រាស់ដឹង តើដូចម្តេច។ បុគ្គលដាអ្នកប្រាសចាកតម្រេក ក្នុងកាមតាំងឡាយ ដោយបញ្ហា ណា តែមិនគ្រាស់ដឹងខ្លូវអភិញ្ញាទាំង-ព្យាយ ទាំងមិនត្រាស់ដឹងខ្លូវសច្ចៈទាំងឡាយ េ នេះហៅថា បញ្ហា ក្នុងសេចក្តី នឿយណាយ មិនមែនក្នុងការត្រាស់ដឹង ។ បុគ្គលនោះ កាលបើប្រាសចាកតម្រេក ក្នុងកាមទាំងឡាយ ហើយ រមែងត្រាស់ដឹង ន្ទីរអភិញ្ញាទាំងឡាយ តែមិនត្រាស់ដឹងខ្លូវសច្ចៈទាំងឡាយ ដោយប្រាជា នេះហៅថា បញ្ហា ក្នុងការត្រាស់ដឹង មិនមែនក្នុងសេចក្តី ខឿយណាយ។

អភិធម្មចិដិពេ វិភង្គោ

ចត្តុស្ម មក្តេសុ ចញ្ញា និត្តិនាយ ថៅ ចន់។ នាយ ខ ។ អាសេស ចញ្ញា នៅ និត្តិនាយ នោ ចន់ថៃនាយ ។

(៦៤) ឥត្ត ភាតមា មានភាក់នៃ បញ្ជា ។ ញ បឋមសុស្រាល្ស សាភ្^(០) ភាមសហគតា សញ្ញាមន្ទស្និការ សមុខាខរត្ត ហាន្តភាគិនី បញ្ហា តឧនុខម្មតា សតិ សន្និដ្ឋតិ ឋិតិភាគិន បញា អនៃក្លសហឥត សញ្ញាមនសិការ សមុឍចរន្តិ វិសេសភាភិនិ ៩ញា និព្ទិសសហគត សញាមនៈ សិតាក សមុខាខវត្ថិ វិកក្ខុសញ្ជាតា និព្វេះភាគិនិ ខេញ ។ ឧុទិយស្ប ឈានស្ប លាភិ វិត្តិស. ហកតា សញ្ញាមន្ទស្តារា សមុខា**ខរត្ត សានកា**ក់នឹ បញ្ហា ត្រូវជម្មុស សត្ថ សត្ថដូត ឋិតិភាគិនី បញ្ហា ញ

១ ម. សព្ទត្ត ណភ័តិ ខុស្សតិយេវ ។

អភិធម្មបិជិព វិភង្គ

បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ឈ្មោះថា បញ្ហា ក្នុងសេចក្តី ខ្យើយណាយផង ក្នុងការត្រាស់ដឹងផង ។ បញ្ហា ដ៏សេស ឈ្មោះថា បញ្ហា មិនមែនក្នុងសេចក្តី ខឿយណាយ មិខមែនក្នុងការត្រាស់ដឹង ។

(៦៤) បណ្តាញាណទាំងនោះ បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្តី សាបសូន្យ តើដូចម្ដេច ។ ការធ្វើខុកក្នុងចិត្ត ដោយសញា ដោយកាម រមែនដាស់តឿននូវបុគ្គលដែលបានបឋមជ្ជាន ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្តីសាបសូន្យ សតិមានសភាពដ៏សមគុរ្ដល ឋញានោះ តាំងនៅស្មើ ឈ្មោះថា ៥ញា មានចំណែកនៃការតាំងនៅ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញ្ញា មិនប្រកបដោយវិតក្តុ: រមែងដាស់តឿន (នូវបុគ្គលដែលបានបឋមដ្ឋាននោះ) ឈ្មោះថា បញ្ញា មានចំណែក នៃសេចក្តីសែស ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញ្ញា ប្រកបដោយនិព្វិទា ប្រកបដោយវិភគ: រម្រង់ដាស់តឿន (នូវបុគ្គលដែលបានបឋមជ្ឈាន នោះ) ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្តីនឿយណាយ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញ្ញា ច្រក់បដោយវិតក្តុ: រមែងដាស់តឿន នូវបុគ្គលដែល ជានទុតិយដ្ឋាន មានចំណែក រ ឈ្មោះ ថា **ប**ញ្ញា ដល់បញ្ហា!នាះ នៃសេចក្តីសាចស្ទន្យ សត៌ មានសភាពជំសមគួរ នៃការតាំងនៅ ឋយា មានចំណែក ញ ล์ สเฮเห រយោះថា

ញ្ចាណវិភង្គេ ចតុក្កនិទ្ធេសោ

ឧបេត្តាសហកត សញាមន្ទស់ការ សមុខាចរន្តិ វិសេសភាគិនី បញ្ហា និត្តិខាសហគត សញា-មនសិតារា សមុខទេវន្តិ វិវាក្យុខសញ្ញាំតា និញ្ជេ-ភាគិន ខ្ញា ។ គត់យស្ប ឈានស្ប លាភិ ប៉ុន្តិសហកត សញ្ញាមន្ទ្រីការ សមុខាមវិទ្តិ មានភាគិន មញា គននុឌម្មតា សតិ សន្និដ្ឋតិ ឋិតិភាគិនី បញ្ហា អនុគ្នាមសុខសហគតា សញាម. នសិតារា សមុ**នាចវ**ត្តិ ស្រែសភាគិនិ បញា នំពុំនាសហកត សញ្ញាមនសិការ សមុនាយន្តិ វិកក្ខុខសញ្ជាត់ និត្តេសក្តិដី ខញ្ញា ។ ខត្តស្ប ឈានសុ1 លាក់ សុខសមាតតា^(១) សញា-មនុស្សារ សមុខាចវត្តិ យានភាក់ធំ បញ្ជា តឧនុយ្មតា សតិ សនិដ្ឋា ឋិតិភាក់ជី បញា ញ

១ ម. ឧបេក្ខាសហគុលា ។

ញាណវិភង្គ ចតុក្កនិទ្ទេស

ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញា ប្រកបដោយ ទបេក្ខារថែងដាស់ គឿន (នូវ បុគ្គលដែលជានទុតិយដ្ឋាន នោះ) ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្ដី វិសេស ការធ្វើទុកកុងចិត្តដោយសញ្ញា ប្រកបដោយនិញ្ចិត ប្រកបដោយ វិភាគ: វមែងដាស់តឿន (នូវបុគ្គលដែលបានខុតិយជ្បាននោះ) ឈ្មោះ ថា បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្តី នឿយណាយ។ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយ សញ្ញា ប្រកបដោយប៊ុតិ វមែងដាស់ គឿន ខ្យប់គ្គល់ដែលហ្**ន**តតិយដ្ឋាន ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្តីសាបសូន្យ សត៌មានសភាពដ៏ សមគួរដល់បញ្ហានោះ តាំងនៅស្មើ ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែក ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញ្ញា ប្រកបដោយអទុក្ខម-ាវមេដងាស់តឿន (នូវបុគ្គលដែលបានឥតិយដ្ឋាននោះ) ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្តីស្រែស ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយ សញ្ញា ប្រកបដោយនិត្តិទា ប្រកបដោយវិភាគ: វមែនដាស់តឿន (នូវបុគ្គលដែលបានតតិយជ្បាននោះ) ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែក នៃសេចក្តីនឿយណាយ ។ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញ្ញា ដោយសុ១ វមែងដាស់តឿននូវបុគ្គលដែលបានចតុត្តដ្ឋាន ឈ្មោះថា ឋញា មានចំណែកនៃសេចក្តីសាបសូន្យ សត៌មានសភាពដ៏សមគ្បូដល់ បញ្ហានោះ តាំង នៅ ស្មើ ឈ្មោះថា បញ្ហាមានចំណែក នៃការតាំង នៅ

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គោ

អភាសានញ្ជាយនឧសហឥ៣ សញាមឧសភារា ញ សមុខាខាន្តិ រំសេសភាគិនី ខញ្ញា និព្ទិឍសហឥតា សញាមនុស្សាក សមុខាខរត្តិ វិកក្ខុសញាតា និត្យេះភាភិនី បញ្ហា ។ អាកាសានញ្ជាយឥនស្ប លាភិ រុបសហគតា សញាមនុសិការា សមុខាចវេឌ្ ហារកាត់មី បញ្ជា ឥឧឧឧម្មតា សតិ សតិដ្ឋិ សញ្ជាមន្ទឹក្សា សមុខាខរន្ទិ ស្រែសភាគិនី បញ្ជា និត្តាសហភត សញ្ញាមន្ទ្រភាព សមុខាយ និ រီကန္ဗႀက္ခံေ ဆိုေရးဆက္ခ်ိဳ ေတာ့ က ဒီကေလးက္-យត្នសុ ្រ សាភិ ភាគាសាជញ្ជាយត្នសហភ្តា សញ្ញាមនុស្ស សមុខាខវត្ថិ សានភាគន៍ បញ្ហា

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញា ប្រភបដោយអាកាសានញ្ហាយតន: វមែនដាស់តឿន (នូវបុគ្គលដែលបានបតុត្តដ្ឋាននោះ) ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្តីរិសេស ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញា ប្រកបដោយនិព្វិ៣ ប្រកបដោយវិវាគ: វមែងដាស់គឿន (នូវបុគ្គល ដែលទានចតុត្តជ្ជាខនោះ) ឈ្មោះថា បញ្ញា **មា**នចំណែកនៃសេចក្តី នឿយណាយ ។ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញ្ញា ប្រកបដោយរូប រមែង ដាស់តឿននូវបុគ្គល ដែលបានអាកាសានញ្ហាយតន: ឈ្មោះថា បញា មានចំណែកនៃសេចក្តីសាបសូន្យ សតិ មានសភាពដ៏សមគួរដល់បញ្ហា នោះ តាំងនៅស្មើ ឈ្មោះថា បញ្ជា មានប៉ុណែកនៃការតាំង នៅ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញា ប្រកបដោយវិញ្ញាណញ្ញាយតន: វមែងដាស់ តឿន (នូវបុគ្គលដែលបានភាកាសានញ្ចាយឥនៈ នោះ) ឈ្មោះថា បញ្ហា មានបំណែកនៃសេចក្តីសែស ការធ្វើទុកក្នុងបត្ត ដោយសញ្ញា ប្រកបដោយនិព្វិទា ប្រកបដោយវិពគ: វមែងដាស ត្រឿន (នូវបុគ្គលដែលបានអាកាសានញ្ហាយតុន:) ឈ្មោះថា បញ្ជា មានចំណែកនៃសេចក្តី ទៀយណាយ ។ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញ្ញា ប្រកបដោយអាកាសានញ្ចាយតនៈ វមែងដាស់តឿននូវបុគ្គលដែលបាន វិញ្ហាណញ្ចាយតន: ឈ្មោះថា បញ្ចា មានចំណែកនៃសេចក្ដីសាប់សូន្យ

ញាណវិភង្គេ ចតុក្កសិទ្ធេសោ

តែឧនុឌម្គា សតិ សន្ទិដ្ឋ ឋ័និភាកិន បញា អាក់ញ្ញាយឥន្សបាក់តា សញាមន្សិការា ស-ញ មុខាចវត្តិ វិសេសភាគិនី ចញ្ញា និព្ទិធាសហគតា សញ្ញាមនសិតារា សមុខាខវត្តិ វិកក្ខុសញ្ញាតា និត្យេះភាគិនី មញា ។ អាក់ញ្ញាយតនស្ប സെട് ദ്നസേസ്സായങ്ങ്ക് ക്കോടങ്ങ് ഈ តារា សមុខាច់ ស្ពេ ស្នេង ស្ពេ ស្នង ម្នា សតិ ភាពិដ្ឋ វិទិភាគិធិ បញ្ហា នៅសញ្ញាព-សញ្**យន**ន្សហក្ស សញ្ជាមន្ស់ការ សមុ-នេះ ខេត្ត ស្រែសភាគិន ១៣ និត្វិនាសហគតា សញាមនុស្សារ សមុខាខរន្ត វែវក្មុសញ្ចាំ និ ត្រូនភាគិនិ **ខញា ។**

ញាណវិកង្គ ចតុក្កតិទ្ទេស

សត៌ មានសភាពជំសមគួរដល់បញ្ហានោះ តាំងនៅស្មើ ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែកនៃការតាំង៍នៅ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញា ដោយអាកិញ្ច្ញាយតន: វមែងដោស់តឿន (នូវបុគ្គលដែលបាន វិញ្ហាណញ្ហាយតន:) ឈ្មោះថា បញ្ហាមានចំណែកនៃសេចក្តីវិសេស ញ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញ្ញា ប្រកបដោយនិព្វិទា ប្រកបដោយវិវាគ: វមែនដាស់តឿន នូវបុគ្គលដែលជានវិញ្ញាណញ្ចាយគន: បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្តីនឿយណាយ ។ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយ ញ សញ្ញា ប្រកបដោយវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ វមែងដាស់តឿននូវបុគ្គលដែល ជានអាក្សាញ្ញាយតនៈ ឈ្មោះថា បញ្ហា មានចំណែកនៃសេចក្តីសាប ញ សូន្យ សតិ មានសភាពដ៏សមគ្បូដល់បញ្ហានោះ តាំងនៅស្មើ ឈ្មោះ បញ្ហា មានបំណែកនៃការតាំងនៅ ការធ្វើទុកក្នុងបត្តដោយសញា ប្រកបដោយនៅសញ្ជានាសញ្ជាយតនៈ វមែងដាស់តឿន (នូវបុគ្គល ដែលបានអាកិញ្ច្ចាយតន:) ឈ្មោះថា បញ្ជា មានចំណែកនៃសេចក្ត វិសេស ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយសញ្ញា ប្រកបដោយនិព្វិទា ដោយវិភាគ: រមែងដាស់តឿន (នូវបុគ្គលដែលបានអាកិញ្ច្ញាយតន:) ឈ្មោះថា មញ្ញា មានចំណែកនៃសេចក្តីនឿយណាយ ញ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ដូចិន្ទ ៩೬೬២ ឧត្តឧស ឧទិធម្មាំ ឧណី ឯ ឧទិធ្មា ឧត្តឧស ឧទិធម្មាំ ឧណី ឧទិធម្មាំ ឧណី ឧ ឧទិធ្មា ឧត្តឧស ឧទិធម្មាំ ឧណី ឧទិធម្មាំ ឧយា ឧទិធ្មា ឧត្តឧស ឧទិធម្មាំ ឧណី ឧទិធម្មាំ ឧយា ឧទិធ្មាំ ឧត្តឧស ឧទិធម្មាំ ឧយា ឧទិធម្មាំ ឧស្ឋាទិ ឧទិធ្មាំ ឧត្តឧស ឧទិធម្មាំ ឧយា ឧទិធម្មាំ ឧស្ឋាទិ ឧទិធ្មាំ ឧទិធ្មាំ ឧស្ឋា ឧទិធ្មាំ ឧយា ឧទិធម្មាំ ឧស្ឋាទិធ្មាំ មិល្ខ

អភិធម្មបំដាក់ វិភង្គ

(៦៣) បណ្តាញាណទាំងនោះ បដ់សម្តិត ៤ តើដូចម្តេច ។

អត្តប្បដិសម្ភិត ១ ធម្មប្បដិសម្ភិត ១ និរុត្តប្បដិសម្ភិត ១ បដិកាណប្បៈ
ដំសម្ភិត ១ ។ ការដ៏ងក្នុងអត្ត ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិត ការដឹងក្នុងការពោលនូវ

ជម្នះត្រ្តិ ក្នុងអត្តនិងធម៌ទាំងនោះ ឈ្មោះថា និរុត្តប្បដិសម្ភិត ការដឹងក្នុងការពោលនូវ

ការដឹងក្នុងព្យាណទាំងឡាយ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិត ។

នេះ បដិសម្ភិត ៤ ។

(៦៤) បណ្តាញាណទាំន់នោះ បដិបទ្ធា ៤ តើដូចម្ដេច ។ បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិលំបាតមានការត្រាស់ដឹងយូវ ១ បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិលំបាតមានការត្រាស់ដឹងយូវ ១ បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិ យមានការ ត្រាស់ដឹងយូវ ១ បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិលំបាតមានការត្រាស់ ដឹងយូវ តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គល ញ៉ាំង លេកុត្តសេមាធិឲ្យកើត ដោយលំបាក ដោយតម្រ កាលត្រាស់ដឹងនូវ ហេតុ គឺ លេកុត្តវេសមាធិឲ្យកើត សេមាធិនោះ ដោយយើតយូវ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្សេ ការតិបត្តិលំបាតមានការ ត្រាស់ដឹងយូវ ។ ការមិនវង្សេ ការតិបត្តិលំបាតមានការ គ្រាស់ដឹងយូវ ។ ការមិនវង្សេ ការតិបត្តិលំបាតមានការ គ្រាស់ដឹងយូវ ។ នេះ ហៅថា បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិលំបាតមានការ គ្រាស់ដឹងយូវ ។ នេះ ហៅថា បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិលំបាតមានការ គ្រាស់ដឹងយូវ ។

ញាណវិភង្គេ ចតុក្កសិទ្ធេសោ

គាំ ឌ្នេ គស់រេន សមាជំ ឧប្បាខេត្តស្ប ទិប្បឹ ಹುಮ್ಮಾಣ ಕ್ರಪ್ಪಣ್ಣ ಕ್ರಮ್ಮ ಕ ឧទា ។ ខេ។ អមោយោ ឧម្មាំឧយោ សម្មានិឌ្ពឹ មញ្ចុំ ម្នុំ ម្នុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខេខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ព ត្ត កាត្ត សុខា បដ្ឋធា ឧណ្ភិញា បញា ។ អភាំទ្រេន អភសិវេធ សមាជំ ឧព្យាខេត្តស្ប ឧន្ធំ តណ្បាន អភិជាឧត្តស្ប **យា** ឧព្យជ្ជតិ បញ្ជា ជ្រានសា ។ ដេ ។ មមោយោ ខ្មុំ ខែយោ សម្មានិឌ្ឋិ អញ្ជ វុទ្ធ សុខា ឧជ៌ខធា ឧជ្ជាភិព្យា ១៣ ។ ត្ត កាត្ត សុខា ជដ្ឋធា ១០ฏាក់ញា បញ្ហា ។ អភិច្ឆេ អភសិបន សមាជំ ឧច្បាននួស្ប ទិច្បឹ នហោរ អង្ទុះ មេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ដូចិន្ទ សុខា ឧឌ្ជឧឃ ខ្ពសិង្ស ឧឃ ។ មុខា ឧសម្មា ឧទ្ទុឧស ។

ញាណវិវាង្គ បតុក្កនិទ្ទេស

មណ្តាមញ្ញាទាំងនោះ មញ្ញា ដែលប្រតិបត្តិលំបាកមានការគ្រាស់ដឹងតាម តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលញ៉ាំងលោកត្តរសមាធិឲ្យកើត ដោយលំជាក ដោយកម្រ កាលត្រាសជំង៍នូវហេតុ គឺ លេកុត្តសេមាធិនោះ ដោយ តាប់ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតទៀន នេះ ហៅថា បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិលំបាក មានការត្រាស់ដឹងតាប់ ។ បណ្ដាបញ្ហាទាំងនោះ បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិ ងាយមានការត្រាស់ជំង័យរូវ តើដុំចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលញ៉ាំង លេក្ត្រ-សមាធិឲ្យកើត ដោយមិនលំពុក ដោយមិនក្រ កាលដឹងច្បាស់ខ្លាហេតុ គឺលោកត្តសេមាធិនោះ ដោយយឺតយូវ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវៈវេត្ត ការពិលារណាធម៌ ការឃើញត្រវ ណា កេតឡេន៍ នេះ ហៅថា បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិឥរយៈមានការគ្រាស់ជំង័យរូ ។ បណ្ដា បញ្ជាទាំងនោះ បញ្ហា ដែលប្រតិបត្តិងាយមានការគ្រាស់ដឹងឆាប់ តើ ដ្ចម្តេច ។ កាលបុគ្គល ញ៉ាំងលេកុត្តសេមាធិឲ្យកើតដោយមិនលំជាក ដោយមិនក្រ កាលដឹងច្បាស់ខ្លួវហេតុ គឺ ហេកុត្តវសុមាធិនោះដោយ តាប់ បញ្ហា ការជំងីច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វើង ការពិបារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា កើតទៀន នេះហៅថា បញ្ហាដែលប្រតិបត្តិងាយ មានការត្រាស់ដឹងតាប់ ។ នេះ បដិបទ ៤ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គោ

(៦៥) តត្ត គេតមាធិ ខត្តាវិ អារម្មណាធិ ។ a ျှိဳး ရွိမွာ ရွိမွာ အောင္တာ အောင္တာ အေါင္တာ အောင္တာ အောင္တာ အောင္တာ အောင္တာ အောင္တာ အောင္တာ အောင္တာ အောင္တာ အေ \mathfrak{a} អព្ទា \mathfrak{a} អព្ទា \mathfrak{a} \mathfrak{a} \mathfrak{a} \mathfrak{a} \mathfrak{a} \mathfrak{a} \mathfrak{a} កានមា **ប**រិត្តា បរិត្តារម្មណា បញ្ជា ។ សមាជ៌ស្ប ជ ជំភាមហភិស្ប អារម្មណ៍ ដោត់ ដង្គេស្ប យា ឧប្បដ្ឋិត ចិញ្ញា ចិល្សិស ។ ខែ ។ អមោយោ ស្ ឌត្សន្នេកា មានិត្ត ងកា ដំនួន ធម្មី ធម្មីនេះ ឈា បញ្ហា ។ ឥត្ត ភាគមា បរិត្តា អប្បមាឈា• រត្តិយោ ឧ**ញា ។ ស**ុមាន្ទិស្សី ខ ខ្^{ទុំ}មានលាន្ទិស្សី ည္းရွိက္ကို ရွိေနာက္သည္ ကာ ရွစ္ခုန္တိုင္က မ \mathfrak{m} នេះបានសា ។ ខេ ។ មាមោយោ ឌូម្មាំខ្លែ មាស៊ីម្វី $_{\rm H}$ က္က ႏိုင္ငံနွာ စဥ္မိမိ မရီမာဏားခ်ကာ ရဏ္က $_{\rm 4}$

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

(៦៤) បណ្ដាញាណទាំងនោះ អារម្មណ៍ ៤ តើដូចម្ដេច ។ ឋភា មានសភាពតូចឡា៖ ទាំងមានអារម្មណ៍តូចឡា៖ ១ បញា ញ សភាពតូចឆ្នាំ តែមានអម្មេណ៍ប្រមាណមិនជាន១ បញ្ហា ប្រមាណ ត្នយ៉ាន ម្រុសានមារតិហា្ត្រជាខារ ១ ជា ស្រុសា ស្រុសាក្នេនយ៉ាន ស្ន មានអារម្មណ៍ ប្រមាណមិនជាន ១ ។ បណ្ដាបញាទាំង នោះ បញា មានសភាពត្រូចឆ្នារ ទាំងមានអារម្មណ៍ត្រូចឆ្នារ តេដ្ឋបម្ដេច ។ កាល បុគ្គល មិនបាននូវសមាធិតាមសេចក្តីប្រាថ្នា ទាំងផ្សាយទៅនូវអាម្មេណ៍ តិចតួច មញ្ញា ការដ៏ងីច្បាស់ ។ ខេ។ ការមិនវិង្វេីង ការពិហវ-ណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា **កើតឡើ**ង **នេះហៅ**ថា បញា មានសភាពតូចគ្នា ទាំងមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ។ បណ្ដាបញ្ហាទាំង បញ្ហា **មានសភាពតូ**ចឆ្នាំ តែមានអាវ**ម្មណ៍**ប្រមាណមិនថាន ត្រើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គល មិនជាននូវសមាធិតាមសេចក្ដីប្រាញ់ តែ ផ្សាយ ទៅនូវអារម្មណ៍ដ៏ធំទូលាយ បញ្ហា ការដីង៍ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវៈវេត្ត តាពេិល ណោធម៌ ការ បើញត្រូវ ណា កើត ឡើង នេះ ហៅថា បញ្ជាមានសភាពតូចឆ្នារ តែមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនជាន ។

ញាណវិភង្គេ ចតុក្កតិទ្ធេសោ

នទី យុខក អណិត្រាហា ឧរុខ្មែរតិហា ឧយា ។ សមាជ៌សុ ជំតាមលាភិស្ស អាវម្មណ៍ ថោតាំ ន្ត្រេស្តី **លា វ**ត្សិទ្ធិន្ទ ឧឈា ឧទ្សាខម ឯ ខេ ឯ អសោយោ ឧត្តិទលោ មាសិច្ចក្តី អញ្ត វិច្ចន្ អព្យមាណា ធរុំស្នារត់ហា ធយា ឯ ឧឌ មនុស ច្ចុំកាមហារូស្ស អាវុម្មិ៍ មេខ្មែរ ខេង្គិស្ស យា ន្ស្បីជូត ចញ្ញា ចជាឧធា ។ ចេ ។ អមោយោ ಪಷ್ಟೆ ಅದು ಭವಿತ್ರ ಕಣ್ಣ ಭವಿತ್ರ ಕಣಿಕಾಯು ബുള്ന്നു പ

(၁၅) မရွမေရန်မြေး ကြာယိ dn-မေးကေးမနိ ကြာယိ dnမးကမေရးလားမနိ ကြာယိ dnမးကာဝါးဂေးငားခိ ကြာလိ dn-မေးကာဝါးဂင္းခနိ ကြာလိ dn-

ញាណវិភង្គ ចតុក្កនិទ្ទេស

បណ្តាបញ្ហាទាំងនោះ បញ្ហា ប្រមាណមិនបាន តែមានអាវម្មណ៍ តេដ្តចមេច ។ កាលបុគ្គល បាននូវសមាធិដ្តចសេចក្តី តែផ្សាយទៅខ្លុវអារម្មណ៍តំបត្តច បញ្ហា ។ បេ ។ ការមិនវង្កើន ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ កើតទៀត នេះហៅថា បញ្ហា ប្រមាណមិនបាន តែមានអារម្មណ៍តូច ញ្ជា ។ បណ្ដាបញាទាំង នោះ បញា ប្រមាណមិនជាន ទាំងមាន ញ អារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន តើដុំចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលបាននូវសមាធិ ដុចសេចក្តីជ្រាញ ទាំងផ្សាយទៅខ្លាំការមូណ៍ដ៏ធំទូលាយ បញ្ហា ដឹងច្បាស់ ។ ថេ ។ ការមិនវៈផ្វេង ការពិចារណានូវធមិ ការឃើញ ត្រវ ណា កើតឡើង នេះហៅថា បញ្ជា ប្រមាណមិនជាន ទាំង សនុមារតិហ្យុ ជែសហរត្នឧយន រ នេះ មារតិហ្យុ ៤ រ

(៦៦) សេចក្តីដឹងបេស់បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ឈ្មោះថា សេចក្តីដឹងក្នុងជរាមរណៈ ឈ្មោះថា សេចក្តីដឹងក្នុងហេតុដែលឲ្យកើត ជរាមរណៈ ឈ្មោះថា សេចក្តីដឹងក្នុងការរល់ត់ជរាមរណៈ ឈ្មោះ ថា សេចក្តីដឹងក្នុងបដិបទា ជាដំណើរទៅកាន់ទីរលត់ជរាមរណៈ ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

នេះ ភេឌតុ ជ្រុកព្រោ ឈាហា ឯប្រភពហុ មារដ က ៩៧៥ ខ្មុំ ឧស្សា ឧសាខស ១ ខេ ១ ម ទេ សោ ឌតិ្សនយោ **មា**គិរន្តក្នឹ មុន្ត ដូចមហោ ಮು ಉ ಇ ಇಬಹುತುಕ ಅಭಿ ಕಾಗ್ ಎ ನಿನಿ ನಿನಿ ត្ថ ឧត្តឧ មារដ លា ៩៩១៥៩ ឧដ្ឋា ឧទ្ឋាខម រ នេ រ ម មោ សេ ខេត្តិ ពេល មា ខ្ទុំ ។ ខ្ទុំ ។ ខ្ទុំ ជាមក្រាន្ធ មេខ្មាញ ខ្មាញ ខ្ မရွမမရွိမ႑ ဤာကိ ဆေးနာ်ယာ ဗေးနိ ဤာက် ។ បេ។ កឋ បេត់ ញា ណំ ។ បេ។ ជ្ធា នា នេ បេត់ ကြာလို ၅ ဖေ ၅ ဆယ္သာယ ဖေဆို ကြာလို ၅ ဖေ ၅ វេឧសយ មេត្ត ញាណំ ។ មេ ។ ៩ស្មេសេត្ត ဆာမ႑ျပေးဆို ကြာလို ၅ (ဗ ၅ ဒိုဏ္ဏာ (လာ(ဗနိ က္ကြကို ၅ ဖေ ၅ လာန္တွဴာ၊လုံ ဖေခို က္ကြကို လာန္တို႔-សមុខ យេ ខេត់ ញា ណំ សង្ខារនិកេ ខេ ខេត់ ញា ណំ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

បណ្តាញាណទាំងនោះ សេចក្តីដឹងក្នុងជពមណេះ តើដូចម្តេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវង្វើង ការពិលារណាធម៌ ការ ញ ឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រាវព្ធជរាមរណៈ នេះហៅថា សេចក្តីដឹងក្នុងជរាមរណ: ។ ក្រោះ ប្រាវច្ឆហេតុដែលឲ្យកើតជរាមរណ: ។ បេ ។ ព្រោះប្រាវព្ធការរល់ត់ជាមរណៈ ។ បេ ។ បញ្ហា ការដឹង ច្បាស់ ។ ខេ។ ការមិនវង្វើង ការពិលារណាធម៌ ការឃើញត្រវ ណា កើតឡើង ក្រោះក្រាវព្ធបដិចទាជាដំណើរ ៧កាន់ទីរលត់ជក-មរណៈ នេះហៅថា សេចក្ដីដឹងក្នុងបដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ទីរលត់ ជរាមរណៈ ។ សេចក្ដីជំន័របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀនដោយមគ្គ ឈ្មោះ ឋា សេចក្ដីជីងក្នុងជាតិ ។ បេ។ ឈ្មោះថា សេចក្ដីជីងក្នុងភព ។បេ។ ឈ្មោះថា សេចក្ដីដឹងក្នុងទបាន ។ បេ។ ឈ្មោះថា សេចក្ដ ដឹងក្ងេតណា ។ បេ។ ឈ្មោះថា សេចក្ដឹងក្នុសខេនា ។ បេ។ ឈ្មោះថា សេចក្ដីជំន័ត្នផស្ស: ។ បេ ។ ឈ្មោះថា សេចក្ដី ដឹងក្**ង**សទ្យា យតន: ។ បេ។ ឈ្មោះថា សេចក្ដីដ៏ផ្គុំផនាមប្រ ។ បេ ។ ឈ្មោះថា សេ**ចក្ដី**ងឹកង៍វិញា**ណ ។ បេ ។** ឈ្មោះថា សេចក្តីដឹងក្នុងសង្គារទាំងឡាយ ឈ្មោះថា សេចក្តីដឹងក្នុងហេតុ ដែលឲ្យកើតសង្ខារ ឈ្មោះថា សេចក្ដីដ៏និត្ននិការរលត់នៃសង្ខារ

ញាណវិភង្គេ បញ្ហាតិទូសោ

សង្ខារនិរោជតាមិនិយា បដិបនាយបេត ញាណំ ។ ခန္ ကာအမိ လည္ဆုံးဟုလ္ က္သာလိ ၅ လည္ဆုံးဟ សារ លា នស្មីទី<u>ខ្</u>ងួ**ខ ស**ុញា ឧស្សខស ។ ខេ ។ μ မေးကော μ ဆီးနေးကော μ ဆီးနေး μ နေးကော် μ សន្លាក្រសុ ញាណំ ។ សន្លាក្រមុឧយំ អាក្វា ។ ថេ។ សង្ខារនិពេធ៌ អាវត្ត ។ ថេ ។ សង្ខារ-និរោជតាមនិ មឌិមនិ អារត្ត យា ឧុប្បដ្ឋិតិ មញ្ញា ದರ್ಭುಜ ನೀಡು ಜೀಕುಣು ಜಕ್ಕೋಣು ಇನಕ್ಕೇ ធិដ្ឋិ ឥឌ៌ វុច្ចតិ សង្ខារនិរោជកាមិនិយា បដិបឆាយ ണുഹം 🔊

ឯវ ចតុព្វិធេន ញាណវត្ថ ។

(៦៧) តត្ត កាតមោ បញ្ជុំនៃកា សម្មា-សមាជ ។ ប៉ុត៌ដលោតា សុខដលោតា ចេតោដរ-លោតា អាលោកដលោតា បច្បក្តាណានិមិត្តិ ។

ញាណវិវាង្គេ បញ្ចុកតិទ្ទេស

ឈ្មោះថា សេចក្តីដ៏ដ៏ក្នុង៍បដំបទ ដាដំណើរទៅកាន់ទីរលត់សង្ហារ ។
បណ្តាញាណទាំងនោះ សេចក្តីដឹងក្នុងសង្ហារទាំងឡាយ តើដូចម្តេច ។
បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនដៃង្គីង ការពិចារណាធមិ ការឃើញ
ត្រៅ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធន្យសង្ហារទាំងឡាយ នេះហៅ
ប សេចក្តីដឹងក្នុងសង្ហារទាំងឡាយ ។ ព្រោះប្រារព្ធហេតុដែលឲ្យ
កើតសង្ហារ ។ បេ ។ ព្រោះប្រារព្ធការលេតនៃសង្ហារ ។ បេ ។
បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនដៃង្គីង ការពិចារណាធម៌
ការឃើញត្រូវ ណា កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធន្យប់ជំនិញ ជាដំណើរ
ទៅកាន់ទីរលត់នៃសង្ហារ នេះហៅថា សេចក្តីដឹងក្នុងបដ់បទា ជាដំណើរ
ទៅកាន់ទីរលត់នៃសង្ហារ ។

ញាណវិត្តមានប្រការ ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

(៦៧) បណ្តាញាណទាំងនោះ សម្មាសមាជិ ប្រកបដោយ អង្គ ៩ តើដូចម្តេច ។ បីតិផរណភា (ការផ្សាយបីតិ) ១ សុ១ផរណភា (ការផ្សាយសុ១) ១ ចេះតាផរណភា (ការផ្សាយចិត្ត)១ អាលោកជរណភា (ការផ្សាយពន្ទឺ) ១ បច្ចុះក្នុណានិមិត្ត (ការកំណត់ការពិបារណា) ១ ។

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

ថ្លឺសុ ឈា ខេសុ ខញ្ញា ខ័ត់ដរណេតា តិសុ ឈា ខេសុ ខញ្ញា សុខដរណេតា ខរច់ ត្តេ ញាណំ ខេតោដរណេតា ខំពុខគុត្ត អាលោគដរណេតា តម្លា តម្លា សមាជ៌ម្លា ជំនួតស្ប ខទ្ឋក្នុណាញាណំ ខទ្ធក់គ្នាណាជំម័ត្តិ ។ អយំ វុទ្ធ ខញ្ជុំ គោ សម្មាសមាជ៌ ។

ម. មហាបុរិសសេវតោតីតិ ទិស្សតិ ។ ៤ ម. សសង្ខារនិធយ្ណារិតតតោតីតិ ទិស្សតិ ។

អភិធម្មិប់ដក វិភង្គ

បញ្ហា ក្នុងឈាន ៤ ឈ្មោះថា បិតិដំណេតា បញ្ហា ក្នុងឈាន ៣ ឈ្មោះថា សុទដំណេតា បញ្ហា ផ្សាយ ទៅក្នុងចិត្តនៃបុគ្គលដទៃ ឈ្មោះថា ចេតោដំណេតា ទិព្វចក្ខុ ឈ្មោះថា អាហេតដំណេតា បច្ចុះថ្ងៃណាញារារា បេសបុគ្គលដែលចេញចាកសមាធិនោះ ១ ឈ្មោះថា បច្ចុះថ្ងៃណាញារារា បែសបុគ្គលដែលចេញចាកសមាធិនោះ ១ ឈ្មោះថា បច្ចុះថ្ងៃណាញារារា បែសបុគ្គលដែលចេញចាកសមាធិនោះ ១ ឈ្មោះថា បច្ចុះថ្ងៃណានិមិត្ត ។ នេះហៅថា សម្មាសមាធិ ប្រកប ដោយអង្គី ៩ ។

(៦៤) បណ្តាញាណទាំងនោះ សម្មាសមាធិ ប្រកបដោយ
ញាណ ៥ តើដូចម្ដេច ។ ញាណ កើតទៀន ជាក់ច្បាស់ថា សមាធិនេះ
មានសេចក្តីសុខក្នុងបច្ចុប្បន្នដង មានសេចក្តីសុខ ជាវិបាកក្នុងខាងមុខ
ដង ១ ញាណ កើតឡើងជាក់ច្បាស់ថា សមាធិនេះ ប្រសើរ
មិនមានអាមិសៈ ១ ញាណ កើតឡើងជាក់ច្បាស់ថា សមាធិនេះ
មិនមែនបុរសលាមកសេតឡើយ ១ ញាណ កើតឡើង ជាក់ច្បាស់ថា
សមាធិនេះ ជាធមិស្ចប់ ដឹទតួម បាននូវសេចក្តីសូចម្ងោប់ បាននូវ
ភាពនៃចិត្តដ៏ខ្ពស់ឯក តែមិនដល់នូវការសង្គត់សង្គិន (ធម៌ជាសត្រវ)
និងការពាំង (កំលេស) ដោយចិត្ត ដែលប្រកបដោយសង្គារ
គឺ ព្យាយាម ១ ញាណ កើតឡើងជាក់ច្បាស់ថា អាគ្មាអញ នោះ
មានស្មារតី ចូលកាន់សមាធិនេះ មានស្មារតី ចេញបាកសមាធិនេះ ១ ។

ញាណារ៉ាង សេត្តត ខែទូលោ អយំ បញ្ចាញា ឈា កោ សម្មាសមា ១ ដោះ បញ្ជាផែន ញាណាវត្ថុ ។

ស្រុំ នៃ ស្រុស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រុស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្

ម្រេត្ត នាង្គិយា ១ទ្ទី ជានេះហេខ្លំ យាហា ក្នុំ ។ ជាម្តិប្បីចំណ ប្រធនេះ យាហ្យ មទុខ ប្រមុំ ។ ប្រមុំ ប្រធនេះហេខ្លំ យាហ្យ មេខង ប្រមុំ ប្រធនិត្តិ ប្រធនេះហេខ្លំ យាហ្យ មេខង ប្រមុំ ប្រធនិត្តិ ប្រធនេះហេខ្លំ យាហ្យ មេខង ប្រទំ ប្រធនិត្តិ ប្រធនេះ ប្រទំ ប្រហាហ្លំ មេខ្លាំ ប្រធនិត្តិ ប្រធនិត្តិ ប្រធនិត្តិ ប្រធនិត្តិ ប្រហាហ្លំ មេខ្លាំ ប្រធនិត្តិ ប្រធនិត្តិ ប្រធនិត្តិ ប្រធនិត្តិ ប្រទេស ប្រសួង ប្រធិប្បី ប្រធនិត្តិ ប្រធនិត្តិ ប្រធនិត្តិ ប្រទេស ប្រសួង ប្រធានិសា ប្រទំ ប្រទេស ប្រទំ ប្រទំ ប្រទំ ប្រទេស

ញាណវិវាង្គ សត្តកតិទ្ទេស

នេះឈ្មោះថា សម្មាសមាធិ ប្រកបដោយញាណ៤ ។ ញាណវិត្ថុ មានព្រការ ៥ យ៉ាងនេះឯង ។

(៦៧) បណ្តាញាណទាំងនោះ បញ្ញា ក្នុងអភិញ្ញា ៦ តើ
ដូចម្តេច ។ សេចក្តីដឹងក្នុងចំណែកនៃឫទ្ធិ ១ សេចក្តីដឹងក្នុងសោតជាតុ
ដំបរិសុទ្ធិ ១ សេចក្តីដឹងក្នុងការកំណត់ចិត្តរបស់សត្វដទៃ ១ សេចក្តីដឹង
ប្រកបដោយការច្ចេកបើញនូវ១ន្ធរបស់សត្វដទៃ ដែលនៅអាស្រ័យក្នុង
កាលមុន ១ សេចក្តីដឹងក្នុងការច្យុតនិងការកើតរបស់សត្វទាំងឡាយ ១
សេចក្តីដឹងក្នុងការអស់អាសវៈទាំងឡាយ ១ នេះឈ្មោះថា បញ្ជា
ក្នុងអភិញ្ញា ៦ ។

ញាណវិត្ត មានប្រការ ៦ យ៉ាងនេះឯង ។

(៧០) បណ្តាញាណទាំងនោះ ញាណវត្ថុ៧៧ តើដូចម្តេច ។
សេចក្តីដឹងថា ជពមរណៈ (កើតមាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ១
សេចក្តីដឹងថា កាលបើជាតិមិនមាន ជពមរណៈក៏មិនមាន១ សេចក្តី
ដឹងថា ជពមរណៈ (កើតមាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ក្នុងកាល
អតីត ១ សេចក្តីដឹងថា កាលបើជាតិមិនមាន ជពមរណៈក៏មិនមាន ១
សេចក្តីដឹងថា ជពមរណៈ (កើតមាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ក្នុងកាល
អភីត ១ សេចក្តីដឹងថា កាលបើជាតិមិនមាន ជពមរណៈក៏មិនមាន ១
សេចក្តីដឹងថា ជពមរណៈ (កើតមាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ក្នុងកាល
អនាគត ១ សេចក្តីដឹងថា កាលបើជាតិមិនមាន ជពមរណៈ ក៏មិនមាន ១

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

យឧៀមា នូ ខធិជ្ជីនួយ ហេ ឧឧ ្ទិ ១៣១គ្និ , ណ. ឌត្តី វិកកឌត្តី ខ្មុំកេខឧត្តិ ញាលាំ ។ កម្សៃខ្លួយ ជាតិតិ ញាណំ ។បេ។ ឧទាធានៗទ្វេលា ភកោត က္သြက္ ၈ အေလ အေလး အေလး အေလး အေလး အေလးကို ကေလးကို ។ គេ ។ ផ្ទេសឧដ្ឋល ឧសសន្ទ ឈិហា ។ គេ ។ **္တေဟာ** ဂိုက္ကာလာရွိ ကြာလကို ၅ ေျပေ မဂိုင္တာဗုဒ္ဓဟာ សស្ត្រាត់ ញាណំ អសត់ អវិជ្ជាយ ឧត្តិ សស្ត្រាត់ ឈ្មាល មន្ទន់ មន្ទិល មន្ទ្រាល មន្ទ្រាបន ကြာလက္ မေနာ့ မႏ္ရွိတာ ဒန္နာ မန္မာ့ဂနာ ကြာလက္

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

សេចក្ដីជំងឺថា ធម្មជំតិញាណ ណា របស់បុគ្គលនោះ ធម្មជំតិញាណ នោះ មានសភាពអស់ទៅ មានសភាពសូន្យទៅ មានសភាពប្រាស លាកតម្រេក មានសភាពរលត ១ សេចក្តីដឹងថា ជាត (កេត្តមាន) ព្រោះភពជាបច្ច័យ ១ ៦ បេ ២ សេចក្ដីជំងឺថា (កើតមាន) ក្រោះទេហ្ខានជាបច្ច័យ 🤊 ។បេ។ សេចក្ដីជីង ថា ទទាទាន (កើតមាន) ក្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ១ ។ បេ**។** សេចក្ដីជំង៍ថា តណ្ហា (កើតមាន) ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ១ ។ បេ។ សេចក្ដីជំងឺថា វេទនា (កើតមាន) ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ 🤉 ។ បេ ។ សេចក្តីដឹង៍ថា ផស្សៈ (កើតមាន) ព្រោះសទ្បាយឥនៈជាបច្ច័យ 🤊 ។ បេ។ សេចក្ដីង៏ថា សទ្បាយតនៈ (កេត្តមាន) ព្រោះនាម-រូបជាបច្ច័យ 🤊 🔻 បេ ។ សេចក្ដីដឹងថា នាមរូប (កើតមាន) ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ 🔊 ។ បេ ។ សេត្តីជំងឺថា វិញ្ញាណ មាន) ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ១ ។ បេ ។ សេចក្តីដឹនថា សង្ខាវ (កើតមាន) ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ 🤉 សេចក្ដីជំងឺថា កាលបើអវិជ្ជា មិនមាន សង្គារ**ព័**ងឡាយ ក៏មិ**នមា**ន 🤊 សេចក្ដីដឹងថា សង្គារ ទាំងទ្បាយ (កេតមាន) ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ចុយក្នុងកាលអតីត 🤊 សេចក្ដី ជ់ងីថា កាលបើអវិជ្ជា មិនមាន សង្គារទាំងឡាយ ក៏មិនមាន 🤊

ញាណវិកង្គេ នាំកត់មេ្តសោ

អេខាតតម្បី អន្ទានិ អវិជ្ជាបច្ចូយ សង្ខារាត់ ញាណំ អសត់ អវិជ្ជាយ ឧត្តិ សង្ខារាត់ ញាណំ យម្បីស្ប តំ ជម្មីត់ញាណំ តម្បី ១យជម្មុំ យជម្មុំ វិរាតជម្មុំ និរោជជម្មត្តិ ញាណំ ។ ឥមានិ សត្តសត្តាំ ញាណៈ វត្តនិ ។

ងវំ សត្តវិធេន ញាណវត្ថ ។

(៧០) នទ្ធ ភេស ខេត្តសុ ខក្តេស ខត្តសុ ឧបេស បញ្ញា ។ សេតាខ្មិនក្តេ បញ្ញា សភាទិនក្តេ បញ្ញា សភាទិន- បញ្ជា អហត្តនសេ បញ្ញា អហត្តនសេ បញ្ជា អហត្ថនសេ បញ្ជា អហត្ថនសេ បញ្ជា អហត្ថនសេ បញ្ជា អហត្ថនសេស ប្រាប់ អាចប្រាប់ អាចប្រាប

សាទាន់ខ្លួយ ឧណី ឧទ្ធ៣ៗ ខេសខាឧទ្ទិយ ឧណី ឧណី រ ឧណ្ឌៗ ខេសខាឧទ្ទិយ ឧណី ឧទ្ធ៣ៗ ខ-

ញាណវិភង្គ ៩វិកគិទ្ទេស

សេចក្តីដ៏និថា សង្គារទាំនឡាយ (កើតមាន) គ្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យក្និ កាលអនាគត , សេចក្តីដ៏និថា កាលបើអវិជ្ជាមិនមាន សង្គារទាំន ខ្បាយក៏មិនមាន , សេចក្តីដ៏និថា ធមដ្ឋិតិញ្ញាណ ណា របស់បុគ្គល នោះ ធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ នោ មានសភាពអស់ទៅ មានសភាពសូន្យទៅ មានសភាពប្រាសចាកតម្រេក មានសភាពលេត់ , ។ នេះ ឈ្មោះ ថា ញាណវិត្ត ៧៧ ។

ញាណវិត្ត មានប្រការ ថា យ៉ាងនេះឯង ។

(៧๑) បណ្តាញាណទាំងនោះ បញ្ហា ក្នុងមគ្គ ៤ ក្នុង
ផល៤ តើដូចម្តេច ។ បញ្ហា ក្នុងសោតាបត្តិមគ្គ ១ បញ្ហា
ក្នុងសោតាបត្តិផល១ បញ្ហា ក្នុងសកទាគាមមគ្គ ១ បញ្ហា ក្នុងសកទាតាមផល ១ បញ្ហា ក្នុងអនាគាមមគ្គ ១ បញ្ហា ក្នុងអនាគាមផល១
បញ្ហា ក្នុងអហត្តមគ្គ ១ បញ្ហា ក្នុងអហត្តផល១ នេះ បញ្ហា ក្នុង
មគ្គ ៤ ក្នុងផល ៤ ។

ញាណវត្ថុ មានប្រការ ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

(៧៤) បណ្តាញាណទាំងនោះ បញ្ញា ក្នុងអនុបុព្វវិហារ-សមាបត្តិ ៤ តើដូចម្តេច ។ បញ្ហា ក្នុងបឋមជ្ឈានសមាបត្តិ ១ បញ្ហា ក្នុងទុតិយជ្ឈានសមាបត្តិ ១ បញ្ហា ក្នុងគតិយជ្ឈានសមាបត្តិ ១

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

ត្សា ។

ឧទ្ទេស្សានមានស្គីលា បញ្ជា អគ្គាសានញ្ចាល់ ។

ឧស្ទេស្សានស្គាល់ បញ្ជា អគ្គាសានស្គីលា បញ្ជា បាប្រាប់ បាប្បាប់ បាប្រាប់ បាប្បាប់ បាប្រាប់ បាប្បាប់ បាប្រាប់ បាប្រាប់ បាប្រាប់ បាប្បាប់ បាប្រាប់ បាប្បាប់ បាបប្រាប់ បាបប្រាប់ បាប្បាប់ បាបប្រាប់ បាបប្រាប់ បាបប្រាប់ បាបប្រាប់ បាប្បាប់ បាបប្រាប់ បាបប្បាប់ បាបប្រាប់ បាបប្ជាប់ បាបប្រាប់ បាបប

ឯវំ ៩វិវិធេន ញាណវិត្ថ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

បញ្ញា ក្នុងបតុត្តជ្ឈានសមាបត្តិ ១ បញ្ញា ក្នុងអាកាសានញ្ចាយឥនសមាបត្តិ ១ បញ្ញា ក្នុងវិញ្ញាណញ្ចាយឥនសមាបត្តិ ១ បញ្ញា ក្នុងអាកិញ្ញាញយឥនសមាបត្តិ ១ បញ្ញា ក្នុងខែវេសញ្ជានាសញ្ជាយឥនសមាបត្តិ ១
បច្ចវេត្តណាញាណ របស់បុគ្គល ដែលចេញចាកសញ្ជាវេទយៈឥនិរោធសមាបត្តិ ១ នេះ បញ្ញា ក្នុងអនុបុព្វវិហារសមាបត្តិ ៧ ។

ញាណវត្ថុ មានប្រការ ៩ យ៉ាងនេះឯង ។

(៧៣) បណ្តាញាណទាំងនោះ ព្រះតថាគត មានការ

[ជាបច្បាស់តាមពិត នូវហេតុ ថា ជាហេតុផង នូវអំពើមិនមែនហេតុ

ថា ជាអំពើមិនមែនហេតុផង តើដូចម្ដេច ។ ព្រះតថាគត ក្នុងលោក

នេះ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរទុំ៖ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជា

បច្ច័យទេ ត្រង់ដែលបុគ្គលដល់ព្រមដោយទិដ្ឋិ (សម្មាទិដ្ឋិ) ហើយ

ប្រកាន់នូវសង្ខារណាមួយ ថាទៀង ការណ៍ទុំ៖មិនមានឡើយ ទ្រង់

ប្រកាន់នូវសង្ខារណាមួយ ថាទៀង ការណ៍ទុំ៖មិនមានឡើយ ទ្រង់

ប្រកាន់នូវសង្ខារណាមួយ ថាទៀង ការណ៍ទុំ៖

ញាណវិភង្គេ ១សាគនិទ្ធេសោ

អដ្ឋាន មេន អនវាតាសេ យំ និជ្ជិសម្បីឆ្នោ ឬក្កលោ កញ្ចុំ សុខ្ខាត់ សុខ នោ ឧបក ច្ចេយ្យ ខេត់ ឋាធំ វិជ្ជិតិតិ បជាខាតិ មានញូ ទោ សិតិ វិជ្ជិតិ យំ បុ**ថ្**ជូ-នោ កញ្ចាំ សង្ខាំ សុខតោ ឧបកច្ចេយ្យ ឋានមេតំ វិជ្ជិត្តិ ប្រាស្ត្រ ។ អដ្ឋានមេត អន់កោរសា យំ និឌ្ឌីសម្បន្តេ ឬក្រលោ កញ្ចាំ នម្មុំ អត្តតោ ឧបកច្ចេយ្យ ខេត់ ឋាធំ វិជ្ជិតិតិ បជាជាតិ ឋាធញ្ ទោ ៀត វិជ្ជត៍ យំ ឬ៩ជួល កាញ់ ជម្មុំ អត្តតោ ឧមេន អនវតាសោ យំ និទ្ធិសម្បន្ថោ បក្តលោ មាន៖ ជីវិតា រាពេប្រហ្យ ខេត់ មានំ វិជ្ជតិតិ ជជាសាត៌ សារចល់ សេ វាខ្ញុំ ជួយ ជ្ជា ជ្រុំ ជួយ មាត់ ជីវិតា រៅពេបេយ្យ ឋានមេតំ វិជ្ជតិត បជានាតិ ។ អដ្ឋានមេត អន់កោសោ យ៉ ឧដ្ឋភាទ្យ្រា បុក្ខលោ ចិត្ត ជីវិតា រៅពេមេយ្យ ។ បេ ។ អរមាជ្ញ ជីវិតា រៀបនេយ្យ ។ មេ ។

ញាណវិវាង្គ ទសភគិទ្ទេស

ទ្រង់ ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរនុះ មិនមែនជាហេតុ មិខមែនជាបច្ច័យទេ ត្រង់ដែលបុគ្គលដល់ព្រមដោយទិដ្ឋំ ហើយប្រកាន់នូវសង្គារណាមួយ တော်တကု က က က်နှီးမိုးမော ေး ေရွိယ မြော်ထြာပတ္သည္ကတဲ ကေနနီး មានជ្រាកដ ត្រង់ដែលបុគ្គលដាបុថុដ្ឋន តែងប្រកាន់នូវសង្គារណា មួយ ថាជាសុ១ ការណ៍ទុំ៖ ទើបមាន ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរនុះ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យ េ ត្រង់ដែលបុគ្គលដល់ ព្រមដោយទិដ្ឋិ ហើយប្រកាន់នូវធម៌ណាមួយ ថាជាខ្លួន ការហើនុះ មិនមាន ឡើយ ទ្រង់ជ្រាបហ្វាស់ថា ហេតុន៉ុះមានប្រាកដ ត្រង់ដែល បុគ្គលជាបុថ្មីន តែន៍ប្រកាន់នូវធម្មណាមួយ ថាជាទូន ការណ៍នុះ ទេខមាន ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណេរ៉ែនេះ មិនមែនជាហេតុ មិ $oldsymbol{s}$ មែនជាបច្ច័យ េ ត្រន់ដែលបុគ្គលដល់ត្រម ដោយ ទិដ្ឋិ ហើយផ្ដាច់បន់ នូវមាតាចាក់ជុំវិត ការណ៍នុះមិនមាន ឡើយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុ នុះមានប្រាកដ ត្រង់ដែលបុគ្គលដាបុបុដ្ជន វមែងផ្តាចបង់ខូវមាគា ហក ជីវិត ការណ៍នុះ ទើបមាន ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរនុះមិនមែន ជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យ េត្រង់ដែលបុគ្គដល់ព្រមដោយខិដ្ឋិ ហើយ ផ្តាចបង៌នូវបិតាលកជុំវិត ។ បេ។ ផ្តាច់បង៌នូវព្រះអរហន្តលកជុំវិត ។ បេ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

៩ ដេច ខ្លួន ឧស្សន្តសារី ហេសុន ៩ឧបិខេក្ ។ ខេ។ សឡំ ភិ.ភ្យេក្ ។ ខេ។ អញ្តុំ សត្វា ន្ទុំ សេយ្យ ។ បេ ។ អដ្ឋមំ ភវិ ភិព្ត្រួយ្យ ភេន ကေး ငွေးနှစ် ရေးသည် ကေးမယ်။ သေ အေး ငွေးနှစ် ကွေ ប្ដដ្ឋាយ អដ្ឋមិ ភាំ និព្យុត្តយ្យ ឋាធមេតិ វិជ្ជិតិតិ បជាលាតិ ។ អដ្ឋានមេតំ អន់កោសា យំ ឯក់ស្បា លោយសង់ណ ខើ ងរល់ សៃ ភាគីវាអង់សៃ ងឯងំ មេខរុត ៨ជាខ្មែញ ខេឌុ សុខ ធ្វើស្គ ឧទ្យាស្ស មានញ្ ទោ ស់តំ វិជ្ជតិ យឺ ស់កាំសុក្ លោកជាតុយា រាយោ អាល សសិហដំ េង នដើញ សុខៈ មេត ជ្លើត់តំ មជាលាត់ ។ អដ្ឋាលមេតំ អល់ការៈ ကော ယိ သေးကို ကောက္သော ရွိ ကောင္းက ឧយ ្ស ខ្លាំ នេះ នេះ នេះ ខ្លាំ នេះ ខ្លាំ ខេត្ត សូច វិជ្ជិតិតិ បជាជាតិ ឋាជញ្ ទោ ឯតិ វិជ្ជិតិ យ៉ ឧប្សា្រ្ជួយ ្រ មានមេតំ វិជ្ជិតិតិ ប្រាសាតិ ។

អភិធម្មបិដក វិភង្គ

ញ៉ាំងព្រះ លោហិតបេស់ព្រះតថាគត ឲ្យកើតឡើង ដោយចិត្តប្រទូស្ត ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃ ។ បេ ។ ១ខ្ទុំសនូវគ្រដ់ខែ ។ បេ ។ ធ្វើភព ទី ៨ ឲ្យកើតឡើង ការណ៍នុះមិនមានឡើយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុនុះមានប្រាកដ ត្រង់ដែលបុគ្គលជាបុថុជ្ជន តែងញ៉ាំងភពទី ៤ ឲ្យកើត ការណ៍នុះ ទើបមាន γ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរនុះ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យទេ ត្រង់ដែលព្រះអាហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ពីរព្រះអង្គ កើតទៀនក្នុងលោកជាតុមួយ មិនមុខ មិនក្រោយ ការណ៍ នុះមិនមាន ឡើយ ទ្រង់ដ្រាបច្បាស់ថា ហេតុនេះមានប្រាកដ ត្រង់ ដែលព្រះអាហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ មួយព្រះអង្គ កេតឡេីងក្នុងលោកជាតុ មួយ ការណ៍នុះ ទើបមាន ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរនុះ មិន មែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យ េ ត្រង់ដែល ស្ដេចចក្រពត្តិពីវព្រះអង្គ កេត្ត ឡេងក្នុងលោកជាតុមួយ មិនមុន មិនក្រោយ ការណ៍នុះមិនមាន ឡើយ ខ្ទែរជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុនេះមានប្រាកដ ត្រង់ដែលស្ដេចចក្រ-ពត្ត មួយព្រះអង្គ កេតទ្បេងក្នុងលោកជាតុមួយ ការណ៍នុះខេបមាន ។

ញាណវិវាង្គេ ទស់កនិទ្ធេសោ

អដ្ឋានមេត អនវាតាសោ ឃុំ ៩គ្គី អាហំ អស្ប សមា្សគីដេ ខេត្ត សុខ្ រុមីខុខ ឧប្សន្ន សុខយាំ ကေ သန်း ဂ်ဋ္ဌန်း ထိ ရဂိုကာ မေးကို မည် ဆမ္မာ့-សមុន្ត្រ ឋានមេត វិជ្ជិត្តិ បសានាតិ ។ អដ្ឋានមេត អន់គោសោ យំ ឥត្ត រាជា អស្ប ខេត្ត នេត ឋានំ វិជ្ជតិតិ បដាខាត់ ឋានញ្ ទោ ឯតំ វិជ្ជតិ លំ បុរិសោ រាជា អស្ប ខក្សន៍ ឋាន មេន ដឹងគំន បជាលាតិ ។ អដ្ឋាធមេតំ អធ្វកាសោ យំ ឥទ្ទិ សក្តន៍ គេប្រេ មារន្តំ គប្រេ ព្រហ្មន្តំ គប្រេ នេត់ ឋាជំ វិជ្ជិត់តំ ខជា**សាត៌ ឋា**ឧញ្ ទោ **រាត់** វិជ្ជិត យំ ពុរសោ សក្កាត់ ការេយ្យ មាវត្ត ការេ-ឈ្មា() ម្រាស់ខ្លុំ សពេលា ស្ងេខេឌ្ រុមីខ្លួន ឧយុ-លាតិ ។ អដ្ឋានមេតិ អនាគារាសា យ៉ា គាយឧុទ្ធ-រិត្តស្បូ ឥដ្ឌោ គាន្តោ មនាទោ វិទាគោ និព្យុត្តយុក្ នេត់ ឋាជំ វិជ្ជត់ត់ បជាសាគ៌ ឋាជញ្ជូ ទោ ឯត់វិជ្ជត់ យំ តាយឧុទ្ធាតស្ប អធិដ្ឋោ អភាន្តោ អមនាទោ

ឧ. សក្កត្តំ កពេយ្យ មារត្តំ កពេយ្យកិតិ ឧ ទិស្សុត្តិ ។

ញ្ចាណវិវាង្គ ទស់ពន៌ទ្ទេស

្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរទុំ៖ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យ ខេ ត្រដ្ឋជលស្ត្រ បានជាព្រះអហេន្តសម្មាសម្ព័និ ការហ្គេន់ះ **គុនស**ន ទ្បើយ ទ្រន់ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុ $\dot{arsigma}_{\dot{arsigma}}$ ះមានarsigmaក្កដ គ្រន់ដែលបុរស ជានជាព្រះអរហន្តសមា្ធសម្ពុទ្ធ ការណ៍នុះខេត្តបមាន ។ ទ្រង់ជ្រាប ច្បាស់ថា ដំណើរនុះ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យ េ ត្រង់ដែល ស្ត្រីជានជាស្តេចចក្រពត្តិ ការណ៍ទុះមិនមានឡើយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុនុះមានប្រាកដ ត្រង់ដែលបុរសបានជាស្ដេចចក្រពត្តិ ការណ៍នុះ ទើបមាន ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរនុះ មិនមែនជាហេតុ មិន មែនជាបច្ច័យ េ ត្រង់ដែលស្ត្រីបានអត្តភាពជាព្រះឥន្ទ្រ បានអត្តភាព ជាមារ បានអត្តភាពជាព្រហ្ម ការណ៍នុះមិនមាន ឡើយ ទ្រង់ជ្រាប ច្បាស់ថា ហេតុន៍្ទះមានប្រាកដ ត្រង់ដែលបុរសបានអត្តភាពជាព្រះ ឥន្ទ្រ បានអត្តភាពជាមារ បានអត្តភាពជាព្រហ្ម ការណ៍នុះ ទើបមាន **ៗ** ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរនុំ៖ មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យ ខេ ត្រង់ដែលវិធាតរបស់កាយខុច្ចវិត ជាទីប្រាថ្នា ជាទី ត្រេកអរ ជាទី ពេញ ចិត្ត គប្បីកេត្តឡេង ការណ៍នុះមិនមានឡេយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុ នុះមានប្រាកដ ត្រង់ដែលវិបាករបស់កាយឲុច្ចតៃ មិនជាទីប្រាថ្នា មិន ជាទីត្រេកអរ មិនជាទីពេញចិត្ត គប្បីកើតទៀង ការណ៍^{នុ}ះទើបមាន **ៗ**

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

អដ្ឋានមេតំ អន់គោសោ យំ វិចិនុច្ចាំតស្ប ឃំ ឧបេនដំខំនេក្សី ខ្យុនា យន្ទា ឧល្សេ ស្លេ ចិត្តទ្រួយ្យ ខេត់ មាន វិជ្ជតិត មជាលាត សង្សា ទោ សង្ឃ វិជ្ជិស្ យំ វិជីឧក្វិសស្^(c) យំ ឧបេនខ្មុំនេស្តា ងខ្យុំ ងយសែ ងឧសសេ វិភា កោ ធិព្ត្រួយ្យ ឋានមេតំ វិជ្ជិតតំ បសាលាតំ ។ អជ្ញានមេត្ត អន់កោសោ យំ កាយសុចាតស្ប អន់ ដ្ឋោ អគាន្តោ អមនាទោ វិទាកោ និព្យុគ្គយ្យ ខេត្ត ឃុំជំ ផ្លែតិត ខេសាសាតិ ឃុំជញ្ជា ទោ ស្តិ រុំជូន យំ កាយសុខនៃស្បុ ៩ ភ្នោ កញ្តេ មលទោ វិទា កោ ធិព្យុត្តយ្យ ឋានមេតំ វិជ្ជតិតិ បជា-សាត ។ អដ្ឋានមេត អនវាកាសោ យំ វិចសុច្ច-តសា្ត យុំ មានាសុខាំតស្ប អនិឌ្ពោ អកាន្តោ អមភាទោ វិទាកោ ជិព្យុគ្គយុក្ស នេតំ ឋាជំ វិជ្ជិតិតិ បជាសាតិ ឋាជញ្ជា ទោ ឯតំ វិជ្ជិតិ ឃុំ

မ **ာ.** ယံ វင်းဇုဗ္ဗားရလျှာရှိ ၈ ခဲ့လျှန္တို့ ဗ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរទុំះមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យ *ទេ* ត្រង់ដែលវិហុក របស់បើឲុច្ចាត់ និងមានាទុច្ចាត់ ជាទីក្រុថ្នា ជាទី ត្រេកអរ ជាទីពេញចិត្ត គប្បីកើតឡើង ការណ៍នុះមិនមានទៀយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុនេះមានប្រាកដ ត្រង់ដែលវិបាកបេសថៃ ទុច្ចាិត និងមានាទុច្ចាត់ មិនជាទីក្រាញ់ មិនជាទីត្រេកអរ មិនជាទីពេញចិត្ត គប្បីកើត**ឲ្យ**ឹង ការណ៍នុះ ទើបមាន ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដុំ ណើរ នុះមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យទេ ត្រង់ដែលវិបាក របស់ កាយសុចវិត មិនជាទីព្រាញ់ មិនជាទីគ្រេកអរ មិនជាទីពេញចិត្ត គប្បី:កិត**េញ**ន៍ ការណ៍<mark>ទុ</mark>ះមិនមាន ឡើយ ទ្រង់យ្រាបច្បាស់ថា ហេតុ នេះមាខ្យុកដ ត្រង់ដែលវិបាក បេសកាយសុចាិត ជាទីប្រាញ់ ជាទី ត្រេកអរ ជាទី ពេញចិត្ត គប្បី កេត ទៀន៍ ការណ៍នុះ ទើបមាន ។ ទ្រង់ (ជាបច្បាស់ថា ដំណើរទុំ៖មិនមែនដោះហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យ ត្រង់ដែលវិបាក របស់វិបីសុចរិត និងម៉ានាសុចរិត មិន ជាទីក្រាញ់ មិនជាទីត្រេកអរ មិនជាទីពេញចិត្ត គប្បីកើតឡើង ការណ៍ទុះមិនមានឡើយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុនេះមានជ្រាកដ

ញាណវិកង្គេ ទសកម៌ទ្ទេសោ

វិឌីសុខវិតស្ស⁽⁰⁾ យំ មនោសុខវិតស្ប ស់ខ្លែ កានោ មណ្ឌា វិទាតោ ធំពូត្តេយ្យ ឋានមេតំ វិជ្ជតិត បដានាត់ ។ អដ្ឋានមេត អន់កោសោ យំ កាយខុច្-រិត្តសមន្ត្តី តន្និសន្ត^(២) តប្បច្ចុលា កាយសុរ្ ក្រេស ច្ស ត្រា មាន សង្គ្គ លោខ្លាំ និងពីធ្វើលើ ខេង សាខ្ រុំជំនួន ឧធាលាន សាខណ៍ សា វាឌូ រុំជីន កា តាយជុច្ចាតសមដ្តី តន្និធានំ តប្បច្ចុយា តាយស្ប គេខា ចរ មណោ អទាយំ ខុក្កត់ វិជិទាត់ ជិវយំ ឧបមថ្លើយ ស្រខ គេខ្លួ រួមីខ្លួនខ្លួ ឧប្សាស្សន ។ អស្ចា-នមេត អន់គោសោ យំ ខេត្តក្រិតសមន្តិ យ៉ ម នោឌុច្ចាំតសមខ្លី តរ្មិនាជំ តប្បច្ចុយា កាយស្ប គេនា ខរំ មយោ សុកតំ សក្កំ ហេក់ ងព្រះជ័យ ខេត្ត សុច្ច រុម្ម័ន្ទ ឧប្សាន្ទ

[🧧] ធ. យំវចឹស្ចារិតស្សាតិ ៩ ទិស្សគ្គិ ។ ៤ ធ. គគ្គិទាគាតិ សព្តុ ទិស្សគិយេវ ។

ញាណវិកង្គ ។សកនិទ្ទេស

ត្រង់ដែលវិទាក់ ប្រស់បើសុចតែ និងមានាសុចតៃ ជាទីទ្រាញ់ ជាទី ត្រេកអរ ជាទីពេញបត្ត គប្បីកើតឡើង ការណ៍ $\stackrel{+}{s}$ ះ ទើបមាន ${f y}$ ទ្រន់ដ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរទុះមិនមែនដាហេតុ មិនមែនដាបច្ច័យទេ ត្រន៍ដែលបុគ្គល ប្រកបដោយកាយខុច្ចវិត លុះបែកធ្លាយរាន៍កាយ វាន៍ មុខអពសេចក្តីស្ងាប់ នឹង ទៅកេតក្នុង លោក គឹមនុស្សសុគតិ ស្ថានសួគ៌ ព្រោះមានកាយឲុច្ចតែ នោះជាហេតុ ព្រោះមានកាយឲុច្ចតែ នោះជាបច្ច័យ ការណ៍ទុំះមិនមាន **េហ្វ័**យ ៤៩ ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុ នេះមានប្រាកដ ត្រន៍ដែលបុគ្គល ប្រកបដោយកាយឲុច្ចវិត លុះ បែកធ្លាយរាងកាយ វាងមុខអំពីសេចក្តីស្វាប់ នឹង ៅកើតក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នវក ព្រោះមានកាយទុច្ចាតិនោះជាហេតុ ព្រោះមាន កាយខុច្ចាតែនោះជាបច្ច័យ ការណ៍នុំ៖ ទើបមាន ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរនុះមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យទេ ត្រង់ដែលបុគ្គល ប្រកបដោយវិចខុច្ចវិត ប្រកបដោយមនោទុច្ចវិត លុះបែកធ្លាយ៣ឪ កាយវា ន៍មុខអំពីសេចក្តីស្លាប់ នឹង ៅកើតក្នុង លោក គឹមនុស្សសុគតិ និងស្ថានសូគ៌ ព្រោះមានវិបីឲុច្ចាិត និងមនោឲុច្ចាិតនោះជាហេតុ ព្រោះ មានវិថី ទុច្ចរិត និងមនោទុច្ចរិតនោះជាបច្ច័យ ការណ៍នុះមិនមានឡើយ

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

 ψ ន ្ស ខ្លាំ ន្ទ្រ ψ ន្ទ្រ នេស ខេត្ត ψ នេស ខេត្ត ψ នេស ខេត្ត ψ មយោជុច្ចាំតសមន្តី តន្និនាជំ តឲ្យច្មួយ កាយស្ប កេនា បរំ មរណា អទាយំ ឧក្កត់ វិធិទាត់ តិរលំ ឧបមជ្ឈេញ ឋានមេតំ វិជ្ជតិតិ បជាលាតិ ។ អដ្ឋានមេត្ត អនុវត្សាសា យំ តាយសុខវិត្តសមន្ត្រី ត្ថិនាន់ តប្បច្ចុយា កាយស្បា ភេឌា បរិ មរណា អទាយ ឧុក្កត់ វិធិទាត់ ធំរយំ ឧុមមជ្ឈេញ នេត់ ហទំ វិជ្ជតិតិ បជាភាគិ សានញ្ ទោ ៧តំ វិជ្ជតិ យំ តាយសុខាំតសមគ្គី ឥភ្នំជាន់ ឥឡូច្យា តាយសុ គេនា មាំ មាណា សុកតំ សក្តុំ លោកំ នុយព្រះជួយ ស្រុខមេឌ រូជីឌ្ឌុំ ឧស្សាស្ន ។ អដ្ឋាន-មេត អន្យាកាសោ យំ វេចិសុចវិតសមន្តី យំ មនោ-လုံးရေးလာရန္ကိ $^{(b)}$ အဦ့အဖိ အပ္စစ္တဟာ ကာယလာ၂ ကေဆ

ទ ឧ. យំ វប៌<្ប៊ូរិតសមង្គីតិ ៩ ១លេតិ ។ ៤ ឧ. យំ ម តេសុចរិតសមង្គីតិ ៩ ១លេតិ ។

អភិធម្មបំផិត វិភង្គ

្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុនេះមានប្រាកដ ត្រង់ដែលបុគ្គល ប្រកប ដោយបើទុច្ចាិត ប្រកបដោយមនោទុច្ចាិត លុះបែកធ្លាយរាងកាយ មុខអំពីសេចក្តីស្វាប់ នឹងទៅកើតក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត ព្រោះមានវិថី ខុច្ចាត់ និងមនោខុច្ចាត់នោះជា ហេតុ ព្រោះមានវិថី ខុច្ចាត់ និន្មនោទុច្ចរិតនោះជាបច្ច័យ ការណ៍ទុះទើបមាន ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ ថា ដំណើរខ្មុះមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យ ទេ ត្រង់ដែល បុគ្គល ប្រភបដោយកាយសុចវិត លុះបែកធ្លាយរាងកាយ អំពីសេចក្តីស្លាប់ នឹងទៅកើតក្នុងអំពុយ ខុគ្គត វិនិពុត ព្រោះមានកាយសុចវិតនោះជាហេតុ ព្រោះមានកាយសុចវិតនោះជា-បច្ច័យ ការណ៍នុះ មិនមាន ឡើយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ហេតុ ខេះមាន ជ្រាកដ ត្រន់ដែលបុគ្គល ប្រកបដោយកាយសុចាិត លុះបែកធ្លាយរាង-កាយ វាងមុខអពីសេចក្តីស្លាប់ នឹងទៅកើតក្នុងលោក គឹមនុស្សសុគតិ និងស្ពានស្បតិ ព្រោះមានកាយសុចវិត នោះជា ហេតុ ព្រោះមានកាយ-សុចវិត នោះជាបច្ច័យ ការណ៍នុះ ទើបមាន ។ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា ដំណើរនុះមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យទេ គ្រង់ដែលបុគ្គល ប្រកបដោយប៊ែសុចតែ ប្របដោយមានាសុចតៃ លុះបែកធ្លាយវាងកាយ

ញាណវិវាង្គេ ។សកនិទ្ធេសោ

បាំ មាលោ អទាយំ ឧុក្កតិ វិធិចាត់ ជិចេំ ឧបបដ្ឋេហ្យ ខេត់ ឋានំ វិជ្ជត់តំ បដានាត់ ឋានញ្ សេ វាឌុ រូថម្ន ល រុខ្មស់ខា្នមេតុថ្នី លុ ឧបោស់ឧរ្ខេមគម្ពុំ ឧទ្ទិធាខូ ឧសិ្ធិណ មាណ។ ក្រខា ព, ឧស្សា ជុខខ្ពុំ ហេយុ ကေ ကေ ဆည် ကေနာ့ ကေနာ့ အဆာတ္ သေဆိ **ខទ្ទុយា ឧទ្យានាយ នំ នំ ហ**នំ យេ យេ ဆ<u>မ္</u>ာ လာဆိ လေဆိ ဆမ္သာနိ န လောန္မွ န បច្ចុយា ឧប្បាធាយ តំ តំ អដ្ឋាធន្និ យា តត្ សម្មានិឌ្ឌិ ៩៩ ន៩៦៩៩ស្ស ឋានត្វា ឋាន នោ អដ្ឋាធញ្ជូ អដ្ឋាធ នោ យ**ថា**ភ្នូន ញាល**ំ ។**

ញាណវិវាង្គ ទស់ពន៌ទ្ទេស

ទាន៍មុខអំពីសេចក្តីស្វាប់ នឹងទៅកើត ក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត ខរក ព្រោះមានវិថីសុចវិត និន្មនោសុចវិតនោះជាហេតុ ព្រោះមាន វិចីសុចវិត និងមនោសុចវិតនោះជាបច្ច័យ ការណ៍នុះមិនមានឡើយ ្រន៍ដ្រាបច្បាស់ថា ហេតុនេះមានប្រាកដ ត្រន់ដែលបុគ្គលប្រកប ដោយថ្មីសុខវិត ប្រកបដោយមានាសុខវិត លុះបែកធ្លាយរាងកាយ វា នមុខអពិសេចក្តីស្វាប់ និង ទៅ កេតក្នុង លោក គឹមនុស្សសុគតិ និង ស្ពានសូគិ ព្រោះមានវិចិសុចរិត និងមនោសុចរិតនោះជាហេតុ ព្រោះ មានវិចសុច្ចិត និងមនោសុច្ចិតនោះជាបច្ច័យ ការណ៍នុះ ទើបមាន ។ ពួកឧម៌ណា ។ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ ដើម្បីកើតឡើងនៃពួកឧម៌ណា ។ ពួកធម៌នោះ ។ ឈ្មោះថាជាហេតុ ពួកធម៌**ណា** ។ មិនមែនហេតុ មិនមែនបច្ច័យ ដើម្បីកើត ឡើងនៃពួកធម៌ណា ១ ទេ ពួកធម៌នោះ ១ ឈ្មោះថា មិនមែនហេតុ ព្រោះហេតុនោះ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនផ្ទៃង ការពិលារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ក្នុងធម៌ទាំទ្យាយនោះ នេះ ឈ្មោះថា ព្រះតថាគត មានការជ្រាប ច្បាស់តាមពិត នូវហេតុ ថា ជាហេតុផង នូវអំពើមិនមែនហេតុ ថា ជាអំពើមិនមែនហេតុផង ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភឌ្គោ

(៧៤) គត្ ភាតមំ តថាកតស្ប អតីតាលា-ឧស្សាជ្ជំណ្ឌី ម្នាំ**ភា**សាសាសាធ្ សាធម្រោ លេង• សោ វិទាគ់ យេថាកូត ញាណំ ។ ៩៩ តថាកតោ បជាជាតិ អេត្តេក្ខាធិ ទាបកាធិ កម្មេសទានា៣ធិ ឧង្ឌភាគាំនិត្សត្ថយក្សិច្ច ខ រួចជំនួ មន្ទេមសិក្ ទាបការ កេម្មសមានាធាធិ ឧបរិសម្បត្តិប្បដិតា-ខ្សាធំ ឧ វិបត្តិ អង្គេកទ្ធាធិ ខាបកាធិ កម្ម-សមានានាធិ កាលសម្បត្តិប្បដិពាធ្យាធិ ឧ វិបច្ចុ អ ្គេក់ទ្វាធិ ខាប់កាធិ កម្មសមានាធាធិ ៤ ហោ. ကလမျာ္ဆိုပ္ျငႆးကန္ေျပဳ ေ ဒီပင္ခ်ိဳ မႏၵ္ကေင့္ျပဳ ទាបការ កម្មមានានារ កត់បៃត្ត អាកម្ម វិបច្ចុំ អគ្គេក្ខាធិ ទាបកាធិ កម្មេសខានាធិ និត្ត មានដី ស្រត់ មានមេសាច អុត្តេក្ខាធិ ខាមកាធិ កម្មេសខានាធិ បយោៈ អ្នក មានតិ រុចជំខ្មុំ មន្ទេយសំខ្មុំ មហិហាច កាមា្ណសសឃ្ឃ មន្ទ្រព្ទឹយទីបាន ខេ ច្រង់ខ

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

(៧៤) បណ្តាញាណទាំងនោះ ព្រះតថាគត មានការដ្រាប ច្បាស់តាមពិត នូវវិហុក របស់កម្មសមាខាន (ការកាន់យកនូវកម្មជា កុសលនិង៌អកុសល) ជាអតិត អនាគត និងបច្ចុប្បន្ន គាមបច្ចុយ តាមហេតុ តើដូចម្ដេច ។ ព្រះតថាគតក្នុងលោកនេះ ទ្រង់ជ្រាប ច្បាស់ថា កម្មសមាទានដ៏លាមកពួកៗ៖ មានគតិសម្បត្តិភាពន៍ មិន ទ្យផល ក៏មាន កម្មសមាទាន ដីលាមកពួក១៖ មាន១បធិសម្បត្តិ ກກໍລິ មិនឲ្យផល ក៏មាន **កុម្មសមាទា**ខជំលាមកញ្ចក្ខុះ មានកាល-សម្បត្តិការាំង មិនឲ្យផល ក៏មាន កម្មសមាទានដ៏លាមកពួក១្វះ មាន ប យោគសម្បត្តិការាំង មិនឲ្យផលក៏មាន កម្មសមាខានដ៏លាមកញ្ចកខ្វះ ឲ្យផល ព្រោះអាស្រ័យនូវគត់វិបត្តិ ក៏មាន កម្មសមាខានដ៏លាមកញ្ចកៗ៖ ឲ្យផល ព្រោះអាស្រ័យ នូវទបធិវិបត្តិ ក៏មាន កម្មសមាទាន ដែលមកពួកទុះ ឲ្យផល ព្រោះអាស្រ័យ នូវកាលវិបត្តិ កំមាន កម្មស-មាទានដីលាមកញ្ចក់ខ្វះ ឲ្យផល ព្រោះអាស្រ័យនូវបយោគវិបត្តិ ក៏មាន កម្មសមា ៣ នដ៍ លុក្ខក្ខះ មានគត់បៃត្តិវារាំង មិនឲ្យផល ក៏មាន

ញាណវិភង្គេ ។សកនិទ្ធេសោ

អេត្តេកាច្នានិ កាហ្សាឈានិ កាឬសមានានានិ ឧ្ទ-ញ្ច្រស្និត្យិតួយទៀច ច ច្រត់ខ្ញុំ អង្គេយសិច្ច យល្ស-ឈាធំ កម្មសមានានាធំ កាលវិបត្តិឲ្យដំពាន្យាធំ ဥ ဒိုဗဒ္ဓို့ မႏႜန္ကေတွာင် ကလ႑ာလက္ခ် ကမ္မေလမာ-ឧាលាធិ បយោកវិបត្តិប្បដិតាឡាធិ ធ វិបច្ចុន្តិ អគ្គេ-កទ្វានិ កហ្សាឈានិ កម្មសមានានានិ កត់ សម្បត្តិ អាកម្ម វិចច្ចុំ អគ្គេកច្ចាធិ កាល្យាឈាធិ កាញសមាជាជាធិ ឧបតិសម្បត្តិ អាក្ញ វិបច្ចុន្តិ អត្តេកច្បាន កហ្សាឈាន កម្មសភានានា ណាធំ កម្មេមាខានាធំ បយោកសម្បត្តិ អាកម្ម រុត្តទីខ្លួន **រ លា ន**ង ឧយា ឧប្សខមា រ នេ រ អមោយោ ជម្មាំឲយោ សម្មាធិជ្ជិ ឥធំ តថាកតស្ប អតីតាលាកតប្បច្បា្នជំ កម្មេសខានាជំ ឋាជ សោ ហេតុសោ វិទាត់ យ៩ាភូតំ ញាណំ ។

ញាណវិភង្គ ទសពនិទ្ទេស

កម្មសមាទានដ៏ល្អពួកទុះ មានទបធិបិត្តិរារាំង មិនឲ្យផល ក៏មាន កម្មសមាទាខដ្ឋល្អកូទុះ មានកាលវិបត្តិការាំង មិនឲ្យផល ក៏មាន កម្-សមាទានដ៏ល្អកូខ្លះ មានបយោគវិបត្តិរារាំង មិនឲ្យផល ក៏មាន កុម្មៈ សមាទានដ៏ល្អពួកៗ៖ ឲ្យផល ព្រោះអាស្រ័យ នូវគតិសម្បត្តិ ក៏មាន កម្មសមាទានដ៏ល្អពួកទ្វះ ឲ្យផល គ្រោះអាស្រ័យ នូវ១០ធិសម្បត្តិ ក៏មាន កម្មសមាទានដ៏ល្អពួក១៖ ឲ្យផល ព្រោះអាស្រ័យ នូវកាលសម្បត្តិ ក៏មាន កម្មសមាទានដ៏ល្អពួកខ្វះ ឲ្យផល ព្រោះអាស្រ័យ នូវបយោគសម្បត្តិ ក៏មាន ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិន៤ង្វែង ការពិលាវ-ណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះ នេះឈ្មោះថា ព្រះតថាគត មានការជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវវិបាករបស់កម្មសមាទាន ជាអតីត អនាគត និងបច្ចុប្បន្ន តាមបច្ច័យ តាមហេ។ ។

អភិធម្មប់ដីពេ វិភង្គោ

(៧៥) ឥត្ កាត់មំ ត់ថាកត់សុ សព្វត្តាមនិ បដិចនំ យថាកូនំ ញាណំ ។ ៩៩ ឧថាក គេ អយំ មក្តោ អយំ បដិបធា ជំរយតាមជំនាំ បជាជានាំ អយំ មក្តេ មយំ បដិបខា តិរុទ្ធានតាមិនីតំ(៖) បជានាតិ អយ់ មក្តោ អយ់ បដ្ឋាធ បត្តាសយកាមជិត បជា-ជាតិ អយ៌ មក្តោ អយំ បដិបធា មនុស្ស លោកកា-មន្ទ ឧជាលាត អយ មក្ដោ អយ ឧជឧធ នៅ-លោកតាមជំនិត ខជានាត់ អយំ មក្តោ អយំ ខជ៌-បឧា ជិញ្ជាភាមិជីតិ បជាសាតិ ។ យា តត្ត បញ្ជា ឧស្សា ១ ខេ ១ ម សោ ខេ គឺ ខេ លេ មា -និដ្ឋ ៩និ តថាកតស្ប សព្វត្តកាមិ**និ** បដិបនិ ယေးကႏွန်း ကြောက် ော

(៧៦) តត្ត ភាតមំ តថាកតស្ប អ ខេតា-ទាតុំ ខាខាទាតុំ លោក យថាកូតំ ញាណំ ។

ម. តិរញ្ជូនយោឌិតាមិនីតីតិ ទិស្សតិ ។

ភភិធម្មបំដាក**វិ**ភង្គ

(៧៩) បណ្តាញាណទាំង នោះ ព្រះតថាគត មានការជ្រាបហ្វាស់ តាមពិត នូវបដិបទាជាដំណើរទៅក្នុងទីទាំងពួង តេដូចម្ដេច ។ ព្រះ តថាគតក្នុងលោកនេះ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា នេះផ្លូវ នេះសេចក្តីប្រ-តិបត្តិ ជាដំណើរទៅកាន់នរក ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា នេះផ្ទុះ នេះ សេចក្តីបតិបត្តិ ជាដំណើរទៅកាន់តិវិទ្ធាន ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា នេះ ផ្លូវ នេះសេចក្តីប្រតិបត្តិ ជាជំណើរទៅកាន់ប្រេតវិស័យ ទ្រង់ជ្រាប ច្បាស់ថា នេះផ្លូវ នេះសេចក្តីប្រតិបត្តិ ជាដំណើរនៅកាន់មនុស្ស-លោក ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា នេះផ្លូវ នេះសេចក្តីប្រតិបត្តិ ជា ដំណើរទៅកាន់ទេវលោក ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ថា នេះផ្លូវ នេះសេចក្ដ ប្រតិបត្តិ ជាដំណើរទៅកាន់ព្រះនិញ្ជូន ។ បញ្ជា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវៃធ្វើឥ ការពិលរណានូវធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ ទាំងឡាយនោះ នេះ ឈ្មោះថា ព្រះតថោគត មានការជ្រាប ច្បាស់តាមពិត នូវបដ់បទ ដាដ់ លើវ ទៅក្នុងទីទាំងពួង ។

(៧៦) បណ្តាញាណទាំង នោះ ព្រះតថាគត មានការដ្រាបច្បាស់ តាមពិត នូវ លោកដែលមានជាតុ ច្រើន មានជាគុ ផ្សេងៗគ្នា គើដូចម្ដេច **ៗ**

ញ្ញាណវិភង្គេ ទស់ពន៌ទេ្ធសោ

(៧៧) តត្ត កេនទំ តថាកតស្ប សត្តានំ ៣ជាជំទុត្តិកាតំ យថាក្ងត់ ញាណំ ។ ៩ជ តថាកតោ
បជាជាតិ សន្តិ សត្តា ហំជាជំមុត្តិកា សន្តិ សត្តា
បណីតាជំមុត្តិកា ហំជាជំមុត្តិកា សត្តា ហ៍ជាជំមុត្តិកោ សត្តា សេវទ្តិ កជន្តិ បយ់រុបាសន្តិ បណ៌តាជំមុត្តិកា សត្តា បណីតាជំមុត្តិកោ សត្តេ សេវន្តិ
កជន្តិ បយ់រុបាសន្តិ អតីតឡំ អជ្ជាធំ ហំជាជំមុត្តិកា
សត្តា បំបាជំមុត្តិកា សត្តា បណីតាជំមុត្តិកោ សត្តា សេវន្តិ
កជន្តិ បយ់រុបាសន្តិ អតីតឡំ អជ្ជាធំ ហំជាជំមុត្តិកា
សត្តា បំបាជំមុត្តិកោ សត្តេ សេវស្តិ កេជីសុ

ញាណវិភង្គ ទស់ក់សិទ្ទេស

ព្រះតថាគត ក្នុងលោកខេះ ទ្រង់យ៉ាបច្បាស់ខ្លាំសេចក្តី ផ្សេងគ្នាខែទន្ធ ទ្រង់យ៉ាបច្បាស់ ខ្លាំសេចក្តី ផ្សេងគ្នា នៃអាយតនៈ ទ្រង់យ៉ាបច្បាស់ ខ្លាំ សេចក្តី ផ្សេងគ្នា នៃជាតុ ឈ្មោះថា យោបច្បាស់ខ្លាំ លោកដែលមានជាតុ ច្រើន មានជាតុ ផ្សេង ១ ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិន វៃធ្វេង ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះ នេះ ឈ្មោះថា ព្រះតថាគត មានការយោបច្បាស់តាមពិត ខ្លាំលោក ដែលមានជាតុ ច្រើន មានជាតុ ផ្សេងៗគ្នា ។

(៧៧) បណ្ដាញាណទាំងនោះ ព្រះតឋាគត មានការដ្រាប
ច្បាស់តាមពិត នូវអធ្យាស័យដេន្ត្រី១ គ្នា នៃពួកសត្វ តើដូចម្ដេច ។
ព្រះតឋាគត ក្នុងលោកនេះ ខ្រង់ដោបច្បាស់ថា ពួកសត្វមានអធ្យាស្វ័យថោក៣០ ក៏មាន ពួកសត្វមានអធ្យាស័យខ្ពង់ខ្ពស់ ក៏មាន
ក្នុងបច្ចុប្បន្នកាល ពួកសត្វមានអធ្យាស័យថោក៣០ តែងសេពគប់
គប់កេ ចូលទៅអង្គ័យជំតនឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យថោក៣០
ដូចគ្នា ពួកសត្វមានអធ្យាស័យខ្ពង់ខ្ពស់ តែងសេពគប់ គប់កេ ចូល
ទៅអង្គ័យជិតនឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យខ្ពង់ខ្ពស់ដូចគ្នា សូម្បីក្នុង
អតីតកាល ពួកសត្វមានអធ្យាស័យថោក៣០ បានសេពគប់ គប់កេ
ចូលទៅអង្គ័យជិត នឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យទៅក្នុង

អភិធម្មចិដិពេ វិភង្គោ

បយុស្រស់សុ បណ្ឌាជមុន្តា សន្តា បណ្ឌា-ជំមុតកោ សត្ត សៅសុ ភជិសុ បយុទ្រាសិសុ អយាកតម្បី អន្ទាន់ មានាធម្មត្តិកា សត្តា មានាធ. មុត្តិកោ សគ្គេ សេរិស្បត្តិ គជ៌សុច្ត្រិ មយុទ្ធាស់សុច្ត្រិ បណ្យាញ ទី ស្ត្រា ប្រធានាធំមិន មេ មេ សៅស្បត្តិ ភជិស្បត្តិ ខយុទ្រាស់ស្បត្តិត ។ យា ស្ទ បញ្ហា ឧជាជនា ។ ខេ ។ អមោស្រា ឌម្ម^{្រ}-ខយោ សម្ពាធិឌ្ឌិ ឥនិ តថោកតស្ប សត្តាធិ ជា. ជាជមុត្តកាត់ យេថាភ្គំ ញាណំ ។

(៩៤) នត្ត ភាគមំ ន៩ភេតស្ប បរសត្តាជំ បរបុក្កហាជំ ៩ រៀយបរោបវិយត្តិ យយ់ក្រូក ញាណំ ។ ៩០ នយ់កាតា សត្តាជំ អសយំ បល់លេតិ អណ្-សយំ បស់លេតិ បរិតិ បល់លេតិ អធិម្មត្តិ បល់លេតិ

អភិធម្មបំពិក វិភង្គ

ត្លួកសត្វដែលមានអធ្យាស័យខ្ពុជំខ្ពស់ បានសេពគប់ គប់រក ចូលទៅ
អត្តុយជិតហើយនឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យខ្ពន់ខ្ពស់ដូចគ្នា សូម្បី
ក្នុងអនាគតកាល ពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យថោកទាប នឹង
សេពគប់ គប់រក ចូលទៅអង្គុយជិតនឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យ
ថោកទាបដូចគ្នា ពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យខ្ពង់ខ្ពស់ នឹងសេពគប់
គប់រក ចូលទៅអង្គុយជិតនឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យខ្ពង់ខ្ពស់
ដូចគ្នា ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះ នេះ ឈ្មោះ
ថា ព្រះតថាគត មានការជ្រាបច្បាស់គាមពិត ខ្លូវអធ្យាស័យដេ្ងង៍ៗគ្នា
នៃពួកសត្វ ។

(៧៤) បណ្តាញាណទំន់នោះ ព្រះតថាគត មានការដ្រាបច្បាស់
តាមពិត ខ្លូវ៩ខ្រ្ទិយចាស់ក្វានិងទន់ របស់ពួកសត្វដទៃ របស់ពួកបុគ្គល
ដទៃ តើដូចម្ដេច ។ ព្រះតថាគត ក្នុងលោកនេះ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ខ្លូវ
អាសយៈ (ធម៌ជាទីនៅអាស្រ័យបេស់ពួកសត្វ) ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ខ្លូវអនុសយៈ (កិលេសដែលដេកត្រាំខៅក្នុងសន្តានរបស់ពួកសត្វ) ទ្រង់ជ្រាប
ច្បាស់ខ្លុវចាំតរបស់ពួកសត្វ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ខ្លុវអធ្យាស់យរបស់ពួកសត្វ

ញ្ញាណវិភង្គេ ទស់ពន៌ទេ្ទសោ

អត្បារត្សនៃ ឧឃរព្យនៃ ខ្លុំទ្រំលេ គន់ទ្រំលេ ស្វាតារេ ន្វាតារេ សុវិញ្ហាមយេ ខុវិញ្ហាមយេ ភព្ភព្យ សុខេត្ត បស់ស្គិ ។ ភេត្ស ខ សុគ្គា-ំ អស់យោ ។ សស្បាត លេកោត់ វ៉ា អៈ សស្បាត លោ កេនា វា អនុវា លោ កេនា វា អន្ត្រា លោកោត វា នំ ដីវំ នំ សរីវត្ថិ វា អញ់ ជីវ អញ់ សរីវិទ្ធិ វ៉ា យោទិ តថាក់តោ បម្មេរណោត់ វា ន ហោត់ តថាកតោ បម្មេរៈ ណាត់ វា យោត៌ ខ ឧ ខ យោត៌ ត់ដាក់តោ មរដ្ឋាណាត់ វា នៅ **មោត** ឧ ឧ មោត ត-ថាក់ នោះ បម្សាណាត់ វា ឥត់ ក់វឌ៌ឌឹសឆ្មុំស្ប៊ូតា វា សត្តា យោធ្នំ វិកាធិជ្ជិសច្ចិស្សិតា វា ៧ តេ វា បន នយោ ម ខេំ មថ្មមគី មុខពិជិណ្ឌា ខេត្តមានពិវិទិសា គំពិវិទិ ဋ္ဌေည ဆုရွည် အရူလောမ်ာက စစ္စ စစ္စိလစ္စာ တောင်္ခ យ៩ាភូនំ វ ញាណំ អយំ **ស**ត្តានំ អា**សយោ។**

ញាណវិវាង្គ «សភនិទ្ទេស

្រង់ដ្រាបច្បាស់នូវពួកសត្វ ដែលមានធូលិតចក្នុងក្អែក មានធូលីច្រើន មានឥន្ទ្រិយថាស់ក្លា មានឥន្ទ្រិយៈទន់ មានអាកាវល្អ មាន អាការអាក្រក់ ដែលឲ្យគ្រាស់ដឹងងាយ ដែលឲ្យត្រាស់ដឹងក្រ មានភ័ព្វ និងឥតកិត្ត ។ ចុះអាសយ: (ធមិជាទី នៅអាស្រ័យ) វបស ពួកសត្វ តើដូចម្ដេច ។ សត្វទាំងឡាយ អាស្រ័យនូវកវទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ថា មាន) ក្តី អាស្រ័យនូវវិកវទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ថា មិន មាន) ភ្នំ ដូច្នេះថា លោកទៀន៍ទ្ទះ ថា លោកមិនទៀន៍ទ្វះ លោកមានទីបំផុតខ្វះ ថា ហេកមិនមានទីបំផុតខ្វះ ថា ជីវិតនោះក៏គឺ សរីវ: នោះ ១៖ ថា ជីវិតដ ៃសរីវ: ក៏ដ ៃ ១៖ ថា សត្វស្លាប់ ហើយ កើត *ទៀត*ទុះ ថា សត្វស្លាប់ហើយមិនកើតទៀតទុះ ថា សត្វស្លាប់ហើយ កើតទៀត ក៏មាន មិនកើតទៀត ក៏មានខ្វះ ថា សត្វស្លាប់ហើយកើត េទ្យិត ក៏មន្ទមែន មន្ទិកេត្តទៀត ក៏មន្ទមែនខ្លះ ឬក៏ សេចក្តីពេញចិត្ត ដែលអនុលោមទៅក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយ ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវធម៌នេះ ជាបច្ច័យក្ដី សេចក្ដីជំងឺតាមពិតក្ដី ជាការណ៍ដែលសត្វ ទាំងទ្បាយ បានចំពោះហើយ ក្រោះមិនពឹងផ្អែក នូវអន្តធម៌ទាំងពីគើ កវទិដ្ឋិ និងវិកវទិដ្ឋិទុះទេ នេះ ឈ្មោះថា អាសយៈបេសពួកសត្វ ។

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

កាតមោ ខ សត្តាជំ អαុស យោ ។ សត្តាឧុសយា កាមរាកានុសយោ ខដិឃានុសយោ មាខានុសយោ ខ្ញុំដ្ឋានុសយោ វិទិតាំឡានុសយោ ការាកានុសយោ អវិជ្ជានុសយោ ។ យំ លោកេ ខិយ្យូខំ ភាត្យូខំ រាត្ត សត្តាន៍ ភេសនុសយោ អនុសេតិ យំ លោក<u>េ</u> អប្បិយុទ្ធ អសាទទ្ធ វាគ្គ សត្តាធំ ជដិឃាធុស. យោ អនុសេត ឥត ឥមេស ខ្លីស ១អ្នេ អាំជា អនុបត៌តា គនេកដោ្ត មានោ ខ និឌ្និ ខ វិចិតាញ ខ ឧឌ្ឍ អយំ សត្តាជំ អនុសយោ ។ កាត់ទី ខ សត្តជំ ខាំតំ ។ ពុញាភិសភ្ជាព អពុញ្ញាភិសន្នាកេ អនេញ្ញាភិសន្នាកេ ចរិត្តកូមកោ វា មហាភូម កោ វា ៩៩ មត្តាន **ទេវិត ។** ក. តមា ខ សត្តជំ អធ៌មត្តិ ។ សន្តិ សត្តា ហ័. ជាជមុត្តិកា សន្តិ សត្តា បណីតាជមុត្តិកា ប៉ានា-ជំមត្តកា សត្វ ហ៍ជាជំមត្តកែ សត្តេ សៅជំ ភជន្តិ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ចុះអនុសយៈវបស់ពួកសត្វ តើដូចម្ដេច ។ អនុសយៈ ៧ គឺ កាម-រាគានុសយ: ១ បដ្ឋិឃានុសយ: ១ មានានុសយ: ១ ទិដ្ឋានុសយ: ១ វិចិកិច្ចានុសយ: ๑ កវរាគានុសយ: ๑ អវិជ្ជានុសយ: ๑ ។ ឥដ្ឋា-រម្មណ៍ណា ក្នុងលោក មានសភាពគ្នូរស្រឡាញ់ មានសភាពគ្នូរ គ្រេកអរ វាគានុសយៈបេសពួកសត្វ វមែងដេកត្រាំក្នុងដឋ្ឋាវម្មណ៍នោះ អនិដ្ឋារម្មណ៍ ណា ក្នុនលោក មានសភាពមិនគួរស្រឡាញ់ មាន សភាពមិនគួរត្រេកអរ បដិឃានុសយៈរបស់ពួកសត្វ វមែងដេកត្រាំក្នុង អនិដ្ឋារម្មណ៍នោះ ព្រោះហេតុនោះ អវិជ្ជា វមែង៍ធ្លាក់ចុះតាម ក្នុងធម៌ ព៌ងពីវនេះ មានះក្ដុំ ទិជ្ជិក វិចិក្ខាក្ដុំ បុគ្គលគប្បីឃើញថា តាំងនៅ ក្នុងទីជាមួយគ្នានឹឱ្យដែ្លានោះ នេះ ឈ្មោះថា អនុសយ: បេសពួក សត្វ ។ ចុះចរិតរបស់ពួកសត្វ តើដូចម្ដេច ។ បុញ្ចាក់សង្ខារ អបុពារកិសង្ខារ និងអនេញ្ញាកិសង្ខារ មានជាន់តូចតាចក្ដី មានជាន ជំអុំក្តី នេះ ឈ្មោះថា ចតែវបស់ពួកសត្វ ។ ចុះអធ្យស័យ វបស់ពួកសត្វ តើដូចមេខ ។ ពួកសត្វ មានអធ្យស្រ័យថោក៣ប ក៏មាន ពួកសត្វ មានអធ្យាស្វ័យខ្ពង់ខ្ពស់ ក៏មាន កាល ពួកសត្វ មានអធ្យាស្រ័យថោកទាប ម៉េមង៍សេពគប់ គប់កេ ចូល ទៅអង្គ័យជិត នឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យ ថោកទាបដូចគ្នា

ញាណវិភង្គេ ទសក់ទំទួសោ

បញ្ចាសន្តិ បណីតាខិមុត្តិកា សត្តា បណីតា-ធំមុត្តគោ សត្តេ សៅធ្លំ កដ់ធ្លំ បយ់ច្រាសធ្លំ អត្តម្បី អធ្លាធំ មានាធំមុត្តកា សត្តា មានា-ជំមុត គេ សត្ត សេវីសុ ភជឹសុ បញ្ចាស់សុ បណ្ឌាជមុំត្តភា សត្តា បណ្ឌាជមុំត្តភោ សត្ត សេរ៉ឺសុ ភជិសុ បយ់ទោស់សុ អភាគគម្បី អន្ទានំ បានាដុំមត្តា សត្ត ហំនាដ់មត្តកែ សត្ត សេៈ វិស្បត្តិ ភជិស្បត្តិ បយ៌ទោសិស្បត្តិ បណីតាធ៌មុត្តិ. តា សត្ត បណ៌តាជមុនគោ សុនេ សេវស្បិន កជិស្សត្តិ បយ់ទោសស់ស្បត្តិ អយំ សត្តានិ អត្ ម៉ុន្ត ។ ភានមេ នេះ សេត្ត មហារជុត្តា ។ ឧស ត់លេសវត្ត លោកោ នេសេ មេយោ មានេ ធំដី វិចិតាំឡា ៩ជំ ឧធ្ធុទ្ធិ អហ៌វិតាំ អពោត្តៗ យេសំ សត្តាន ឥមាន ឧស គិលេសវគ្គន អាសេវិតានិ ភាវិតានិ ពហុលិកតានិ ឧស្បូឧកតានិ ៩មេ គេ សត្ថា មហារជ់ក្នា ។កេតុមេ តេ សត្ថា អប្បជេក្សា។

ញាណវិភង្គ ទសពនិទ្ទេស

ពួកសត្វ មានអធ្យាស័យខ្ពន់ខ្ពស់ ម៉េងសេពគប់ គប់រក ចូលទៅអង្គ័យ ជិត និងពួកសត្វ ដែលមាខអធ្យា(ស័យខ្លួនខ្លស់ដូចគ្នា សូម្បីក្នុងអតីត-ភាល ពួកសត្វ មានអធ្យាស្រ័យបោកទាប បានសេពគប់ គប់រក ចូលទៅអង្គ័យជិតហើយ នឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស្រ័យថោកទាប ដុចគ្នា ពួកសត្វមានអធ្យាស័យខ្លួន៍ខ្ពស់ បានសេពគប់ គប់រក ចូលទៅ អង្គ័យជិតហើយនឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យខ្ពង់ខ្ពស់ដូចគ្នា សូម្បី ក្នុងអនាគតកាល ពួកសត្វ មានអធ្យាស័យថោកទាប នឹងសេពគប គប់កេ ចូលទៅអន្ត័យជិតនឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យថោកទាប ដូចគ្នា ពួកសត្វមានអធ្យាស្រ័យខ្ពស់ខ្ពស់ នឹងសេពគប់ គប់កេ ចូលទៅ អង្គ័យជិតនឹងពួកសត្វ ដែលមានអធ្យាស័យខ្ពង់ខ្ពស់ដូចគ្នា នេះ ឈ្មោះ ថា អធ្យាស័យរបស់ពួកសត្វ ។ ចុះពួកសត្វ មានធូលីច្រើនក្នុងក្នែក នោះ តើដូចម្ដេច ។ កំលេសវត្ថ១០ គឺ លោក: ពេស: មោហ: ទាន៍ ១០ នេះ ពួកសត្វ ណា បានសេពគប់ បានអប់រំ បានធ្វើឲ្យ ្រើន ជាខធ្វើឲ្យដុះដាលហើយ ពួកសត្វនោះ ឈ្មោះថា មានធូលី ្រើនក្នុងភ្នែក ។ ពួកសត្វ មានធូលិតិបក្ខុងភ្នែកនោះ តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មបិជិព វិភង្គោ

យេសំ សត្តានំ ឥមានិ ឧស គិលេសវគ្គិ អនាសេរិតានិ អកាវិតានិ អពហុលិកតានិ អនុ-ស្បានកតានិ ៩មេ គេ សត្តា អប្បវេជក្តា ។ កាតមេ គេ សត្តា មុខិច្ច្រិយា ។ បញ្ជីច្ចិយា ខំ សទិ្ទ្រិលំ វីវិលិទ្រិលំ សតិទ្រិលំ សមានិទ្រិលំ បញ្ជាំខ្លួល លេស សត្តានំ ឥមានិ បញ្ជាំ<u>ខ្</u>ចួលានិ អនាសេវិតាន៍ អភាវិតាន៍ អព្ហុល់គាតាន៍ អនុស្បូ-ឧកតានិ ៩មេ គេ សត្តា មុខិន្ត្រិយា ។ ភាគមេ តេ សត្ថា តិកុំ ស្រែហ ។ យេសំ សត្ថាធំ ឥមាធិ បញ្ចុំខ្លួយនេំ អសេវិតាន ភាវិតាន ពហុលិកតានិ នុស្សឧកតាធិ ៩មេ គេ សត្តា តិក្ខិច្ចិយា ។ កត់មេ គេ សត្វ ឆ្ការ។ ប្រ គេ សត្វ ទាទាសយា ទា**ទា**នុសយា ទាម**េរិ**តា ទាទា-ជំមត្តភា មហាជេត្តា មុខិន្ត្រិយា ៩មេ គេ សត្តា ទុកភាព ។ ភេសទេ នេះ សត្វា ស្វាភាព ។

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

ក្រលេសវត្ថ្ ១០ នេះ ក្អកសត្វណា មិនជានសេពគប់ មិនជានអប់រំ មិន បានធ្វើឲ្យច្រើន មិនជានធ្វើឲ្យដុះដាលហើយ ពួកសត្វនោះឯង ឈ្មោះ ឋា មានធ្លូលតិចក្នុងក្អែក ។ ពួកសត្វមានឥន្ទ្រិយទទ់នោះ តើដូចម្ដេច ។ ឥន្ទ្រិយ ៤ គឺ សទ្ធិន្ទ្រិយ វិវិយិន្ទ្រិយ សតិន្រ្ទិយ សមាធិន្រ្ទិយ បញ្ជា្រ្ទិយ ឥន្ទ្រិយទាំង៩ នេះ ពួកសត្វណា មិនបានសេពគប់ មិនបានអប់រំ មិន ជានធ្វើឲ្យច្រើន មិនជានធ្វើឲ្យដុះដាលហើយ ពួកសត្វនោះឯង ឈ្មោះ ឋា មានឥន្ត្រិយទន់ ។ ពួកសត្វមានឥន្ទ្រិយថាស់ក្វានោះ តេដ្ឋបម្ដេច ។ ឥន្ទ្រិយទាំង ៩ នេះ ពួកសត្វណា បានសេពគប់ បានអប់រំ បានធ្វើឲ្យច្រើន បានធ្វើឲ្យដុះដាលហើយ ពួកសត្វនោះឯង ឈ្មោះថា មានឥន្ទ្រ័យបាស់ ក្លា ។ ពួកសត្វមានអាការអាក្រក់នោះ តើដូចម្ដេច ។ ពួកសត្វណា មាន អាសយៈអាក្រត់ មានអនុសយៈអាក្រត់ មានបរិតអាក្រត់ មានអធ្យ-ស្រ័យអាក្រក់ មានធ្លូលីច្រើនក្នុងក្អែក មានឥន្ត្រិយទន់ ពួកសត្វនោះឯជ ឈ្មោះថា មានអាការអាក្រក់ ។ ពួកសត្វមានអាការល្អនោះ គេដូចម្ដេច ។

ញាណវិភង្គេ ទសពនិទ្ទេសោ

ധ ത്രേഷണ് ജവിസാഹന ജവിസം ចរិតា កស្យាឈាជ៌មុត្តិកា អប្បវេជក្ខា គិត្តិច្រ្ទ័យ ៩មេ គេ សត្តា ស្តារា ។ ភាគមេ គេ សត្ថា ខុរិញាខេយា ។ យេ **ខ** គេ សត្ថា ខ្លាតារា នៅ នេ សត្តា ខ្ញុំ**ពោបហ** យេ ច នេ សត្ត ស្គារ នៅ នេ សត្ត សុវិញ្ញេបហ ។ កេត្ត នេះ សេត្ត អក្សា ។ យេ គេ សេត្ត កម្មារយោធ សម្ពាក់តា កំលេសាវយោធ ស-មញ្ជកតា វិទាតាវរណេន សមញ្ជកតា អស្បន្ទា អត្ថភ្និកា ឧុប្បញ្ញា អភុព្វា និយាម ខុក្កមនុំ កុស-លេស ១មេស សម្មត្ត ៩ មេ គេ សត្តា អក្សា។ កត្រ គេ សត្ត កញ្ ។ យេ គេ សត្ត ជ កម្មារ លេខ សម្ពាក់ស ខ ក្លាលសារយោជ សមញ្ជាត់ ន វិទាគាវ លេខ សមញ្ជាត់ សន្ធា ជន្តិភា មញ្ជាវេស្ត កញ្ជា និយាម ជុំក្តាមិតុំ កុសៈ លេស ជម្មេស សម្មត្តិ ៩មេ គេ សត្តា ភព្វាត៌

ញាណវិវាង្គ «សពនិន្ទេស

ពួកសត្វណា មានអាសយ:ល្អ មានចរិតល្អ មានអធ្យាស័យល្អ មាន ធ្លល់តិចក្នុងខ្មែក មានឥន្ត្រិយចាស់ក្លា ពួកសត្វនោះឯង ឈ្មោះថា មាន អាការល្អ ។ ពួកសត្វដែលឲ្យត្រាស់ដឹងក្រនោះ តើដុចម្ដេច ។ ពួកសត្វ ណា មានអាការអាក្រក់ ពួកសត្វនោះ ឈ្មោះថា ឲ្យត្រាស់ដឹងក្រ ពួក សត្វណា មានអាការល្អ ពួកសត្វនោះ ឈ្មោះថា ឲ្យត្រាស់ដឹងងាយ ។ ពួកសត្វឥតភិព្វនោះ តើដូចម្ដេច ។ ពួកសត្វណា ប្រកបដោយការវាវាង គឺអនន្ត្រិយកម្ម ប្រកបដោយការវារាងគឺនិយតម៉ិញ ខិដ្ឋិ ប្រកបដោយការ រារាំងគឺអហេតុកបដិសន្និ ជាអ្នកមិនមានសន្ធា មិនមានសេចក្តីប្រាជ្ញា ឥត ជ្រាជា មិនគួរចុះកាន់សម្មត្តនិយាម ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ពួកសត្វ នោះឯង ឈ្មោះថា ឥតក់ព្វ ។ ពួកសត្វមានកំពូនោះ គេដុំចម្ដេច ។ ព្ទុកសត្វណា ជាអ្នកមិនប្រកបដោយការវារាំងគឺអនន្ត្រិយកម្ម មិនប្រកប ដោយការរារាំងគឺនិយតមិញ្ញានិដ្ឋិ មិនប្រកបដោយការរារាំងគឺអហេតុកបដិ-សន្ធិ ជាអ្នកមានសត្វា មានសេចក្តីព្រុថ្នា មានព្រុជ្ញា គួរួចុះកាន់សម្មត្ត-និយាម ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ពួកសត្វនោះឯង ឈ្មោះថា មានក័ព្

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

យា នទី ឧ**យៈ** ឧយុខស ១ ខេង មុខេរណេ ឌម្មាំខយោ សម្ពាធិដ្ឋិ ឥន្ គេជាកត្សា ប្រសត្តាជំ စားမုန္ဂလာဒိ ရင္ဖြဲ့လာစားစစ္ပြဲလာန္တို့ လာေရာန္ကို ေကြာလာို ၅ [៧៩] តត្ត កាតមំ តថាកតស្ប ឃានវិ មោក្សសមាជិសមាបត្ត សគ៌លេស វាជាជំ ധടിന്റുട് ണ്രഹ് ന ഡാവ്റ് ടേറ്റിറ ഡാവ് អន្តេក ហោយ សម្បត្តិយៅ សមាជ វិបត្តិត បច្ចេទ្ធ អគ្គេយស្វា ឈាលី វិបត្តិយៅ សមាន សម្បត្តិត បច្ចេត្ត អត្តេកច្ចេះ ឈាល់ សម្បត្តិយោវ សមាន សម្បត្តិតិ បច្ចេតិ អត្តេកច្នោ ឈាយ៉ រិបត្តិយៅ សមាន វិបត្តិតិ បច្ចេតិ តមែ ខត្តាកា ឈាលី ។ អមរេទិ ៩ត្តារោ ឈាលី អន្តេកាឡោ ឈាល ខន្ធំ សមាជជូត ទិញ្ជំ ជ្រាត់ អេត្តេក ឡោ ឈាយ ទិញ្ជុំ សមាជជួត ឧធ្វុំ វុឌ្ជាតិ អត្តេកច្ចោ ឈល់ ឧច្ចំ សមាជជីត ឧច្ចំ ដ្រាតិ អត្តេកច្វោ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ព្រោះហេតុនោះ បញ្ជា ការដ៏ឪប្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវៃង្វែឪ ការពិចារណានូវធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះ នេះឈ្មោះថា ព្រះតថាគត មានការយ៉ាបច្បាស់តាមពិត នូវឥន្ទ្រិយ ចាស់ក្លានិងទន់ របស់ពួកសត្វដទៃ របស់ពួកបុគ្គលដទៃ ។

[៧៩] បណ្តាញាណទាំង នោះ ព្រះតថាគត មានការយោប ច្បាស់តាមពិត នូវសេចក្តីសៅហ្មង៍ នូវសេចក្តីផ្លូវផង់ ន្ទុវកាវចេញ នៃឈាន វិមោត្ត សមាធិ និងសមាបត្តិ តើដូចម្ដេច ។ ភាក្យ ថា បុគ្គលមានឈាន ជានដល់បុគ្គលមានឈាន៤ ពួក គបុគ្គល មានឈានពួកមួយ សំគាល់នូវសម្បត្តិ ថាជាបៃត្តិ ក៏មាន បុគ្គលមាន ឈានពួកមួយ សំគាល់នូវវិបត្តិ ថាជាសម្បត្តិ ក៏មាន បុគ្គលមានឈាន ពួកមួយ សំគាល់នូវសម្បត្តិ ថាជាសម្បត្តិ ក៏មាន បុគ្គលមានឈានពួក មួយ សគាស់នូវវិបត្តិ ថាជាបៃត្តិ ក៏មាន នេះ ឈ្មោះថា បុគ្គលមាន ឈាន ៤ ពួក ។ បុគ្គលមានឈាន ៤ ពួក ដទៃ ទៀត គឺបុគ្គលមានឈាន ពួកមួយ ចូលឈានយតែយូវ តែចេញវហ៌ស ក៏មាន បុគ្គល់មានឈាន ពួកមួយ ចូលឈានរហ័ស តែចេញយឺតយូវ ក៏មាន បុគ្គលមានឈាន ព្លឹកមួយ ចូលឈានយត់យុវ ចេញក៏យត់យូវ ក៏មាន បុគ្គល់មានឈាន

ញាណវិភង្គេ ទស់ក់និទ្ធេសោ

ឈាល់ ទិញ្ជំ សមាបជួត ទិញ្ជំ វុឌ្ឌាត់ ឥមេ ខត្តាកេ ឈា**ហ្គួ** ១ អពក្រ **ខ**ត្តាកេ ឈាញ អេត្តេស្សា ឃុំ សមាជ៌ស្ពឺ សមាជិកុសហោ ហោត ន សមាជ៌ស្មឹ សមាបត្តិកុសលោ អត្តេ-ក់ ទៅ ឃាល់ សេសត្វៈ សិស្តិស្ស ឃោ សេស ឧ សមាធ៌ស្មឹ សមាធ៌កុសលោ អត្តេកព្រោ ឈាយ៉ សេខាធ៌ស្ទឹ សេខាធ៌កុសលោ ខ ហោត់ សេខាធ៌ស្ទឹ សមាបត្តិសាសលោ ខ អុខ្មេក ថ្កោ យោ នេះ សមាជ៌ស្នឺ សមាជ៌តុសលោ យោត់ ជ សមាជ៌ស្នឹ សមាបត្តិកាសលោ ៩មេ ខត្តារោ យាលរឺ។ ឃានខ្លឹ ည်းနဲ့အ ဒို ကာ စီ အနေ ခို ကာ စီ အနေ အ ឈាន ខេត្តត្តំ ឈាន ។ វិមោត្តោត អដ្ឋ វិមោត្វា អរុបសញ្ញា ពហទ្ធា រួចាធិ បស្បតិ អយ់ ខុត-យោ វិមោត្តោ សុកន្លៅ អធ៌មុត្តោ យោតិ អយ តិភាមា បដ្**ឃសញ្ជា**នំ អត្ថមា **នា**ឧត្សញ្ជាន់

ញាណវិភង្គ «សាកនិទ្ទេស

ពួកមួយ ចូលឈានវហ៍ស ចេញក៏ហើស ក៏មាន នេះឈ្មោះថា បុគ្គល មានឈាន៤ ពួក ។ បុគ្គលមានឈាន៤ ពួក ដទៃ ទៀត គឺបុគ្គល មានឈានពួកមួយ ជាអ្នកឈ្លាសក្នុងការធ្វើចិត្តឲ្យនឹងធឹង ក្នុងសមាធិ តែមិនឈ្វាសក្នុងការចូលក្នុងសមាធិ ក៏មាន បុគ្គលមានឈានពួកមួយ ជាអ្នកឈ្ងាសក្នុងការចូលក្នុងសមាធិ តែមិនឈ្ងាសក្នុងការធ្វើចិត្តឲ្យនឹង ជំង ក្នុងសមាធិ ក៏មាន បុគ្គលមានឈានពួកមួយ ជាអ្នកឈ្ងាសក្នុង ការធ្វើចិត្តទិ្យទីង៍ធឺង៍ក្នុង៍សមាធិផង ជាអ្នកឈ្វាសក្នុងការចូលក្នុង៍សមាធិ ផង ក៏មាន បុគ្គលមានឈានពួកមួយ ជាអ្នកមិនឈ្វាសក្នុងការធ្វើចិត្តឲ្យ នៃង៍ធំង៍ ក្នុង៍សមាធិ ទាំងមិនឈ្វាសក្ងតារចូលក្នុងសមាធិ ក៏មាន នេះ ឈ្មោះថា បុគ្គលមានឈាន៤ពួក ។ ពាក្យថា ឈាន បានដល ឈាន៤ គឺ បឋមជ្ឈាន ខុតិយជ្ឈាន គតិយជ្ឈាន ចតុត្តជ្យាន ៗ ភាក្សាថា វិទោត្ត បានដល់វិទោត្ត ៤ គឺបុគ្គលមានរូប ឃើញនូវ ្ប ខេះវិ មេត្ត 🔊 បុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ថា មិនមានប្រវាងក្នុង ឃើញទូវប្រទាងក្រៅ នេះវិមោក្ខុ ៤ បុគ្គលមានអធ្យាស័យ (សំគាល់) ឋារូបល្អ នេះវិមោត្តទី ៣ បុគ្គលក់នុងបង់3វរូបសញ្ញា ដល់នូវការរល់ត បដ្ទិសសញា មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវនានត្តសញា ដោយប្រការទាំងពួង

អភិធម្មបិដិកេ វិវាង្គោ

អមនុស្សារ អនុព្រះ អាតារសេត អាតាសា• ខណ្ឌល់ងខ្លួំ និងមេន្តិ ខ្លួំ នៃ នេះ រំមេត្តោ សព្វសា អាតាសាឧញ្យេតខំ សម-្នុំ អនុខ្ពុំ ដ្រាសាខ្ពុំ ដ្រាសាយា ស្នែ ស្នេសាយា ស វេលមាដី រូសរស អញ ឧឃាំគោ រូសេយ៉ោ មាមិ-សោ វិញ្ហាណញ្ហាយតេជំ សមត្ថកាម្ម ខេត្ត កាញ់ត សម្នាណិយ្យាលឧត្ត និធមាឱ្យ រួលខេត្ត មញ្ច ខនើរ វិទៅក្ដោ សព្វសា អាត់ាញុញ្ញាយឥន សមត់ ជាម ដេស្រាយសម្យាលសក្ខ និធិស្សា ព្រះស្ មណ្ត សន្ទគោ រូគោ ស្នេរ នេះ សង្គាយ -សញ្ចាយត្តិ សមត្ថកម្ម សញ្ជាជ្រយ**ត្**តិពេត្ វពភាគាំជី រូលរស្ មញ្ច មឌីគោ រួមេ យើ ឯ សមាជ័ត នយោ សមាជ សវិតក្សាវិចារោ សមាន អាំនក្តាចារមត្តេ សមាន អាំនក្តាចារោ សមាន ។ សមាបត្តីតំ នៅ អនុព្យុវិហាសេមា-បត្តិយោ បឋមជ្ឈានសមាបត្តិ ខុតិយជ្ឈានសមា. បត្តិ គតិយជ្ឈានសមាបត្តិ កត្តជ្ឈានសមាបត្តិ

អភិធម្មបិដក វិភង្គ

ក៏បូលអាកាសានញ្ហាយតនដ្ឋាន ដោយធ្វើខុកក្នុងចិត្តថា អាកាសមិនមាន ទីបំផុត នេះវិមោត្ត ៤ បុគ្គលកន្ទង់បង់ នូវភាកាសានញ្ចាយឥនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង ក៏បូលវិញាណញ្ជាយតនៈ ដោយធ្វើទុកក្នុងបិត្តថា វិញ្ហាណមិនមានទីបំផុត នេះវិមោក្ខុទី ៥ បុគ្គលក្ខុង៍បង់ នូវវិញ្ហាណ-ញ្ចាយតនដ**្ឋាន** ដោយប្រការទាំងព្លង ក៏ចូលអាកិញ្ចាញាយតនដ្ឋាន ដោយធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អ្វីតិចតួចមិនមាន នេះវិមោក្ខុទី ៦ បុគ្គលកន្ទង នូវអាកិញ្ច្ញាយតនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង កិច្ចល នៅសញា**-**នាសញ្ជាយតនដ្ឋាន នេះវិមោក្ខិពា បុគ្គលក់ទូង នូវនេវេសញា**-**ព្រ នាសញ្ចាយតនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង ក៏ចូលសញ្ជាវេទ្ធធិត-និរោធ នេះវិមោក្ខុទី៨ ។ ពាក្យថា សមាធិ ព្រះ**ដ**លសមាធិ **៣** គឺ ស**ទា**ធិប្រកបដោយវិតក្ដ: ទាំងប្រកបដោយវិហារ: សមាធិមិនមាន វិតក:មានត្រឹ**មតែ**វិហរ: សមាជិមិនមាន**ព**ំងវិតក:មិនមានព៌ងវិហរ: 😗 ពាក្យថា សមាបត្តិ បានដល់អនុបុព្វហារសមាបត្តិ៩ គឺបឋមជ្ឈានស-មាបត្តិ ខុតិយជ្ឈានសមាបត្តិ តតិយជ្ឈានសមាបត្តិ បុត្តជ្យានសមាបត្តិ

ញាណវិភង្គេ ។សកនិទ្ធសោ

អាកាសាឧញ្ជាយឧឧសមាបគ្គិ វិញ្ញាណញ្ជាយឧឧសមាបគ្គិ ខេវសញ្ញា សមាបគ្គិ អាក់ញ្ញាយឧឧសមាបគ្គិ ខេវសញ្ញា-នាសញ្ញាយឧឧសមាបគ្គិ សញ្ញាវេឧយ៌ឧឧ៍បោឧស-មាបគ្គិ ។ សជ្ណិលេសខ្លិ ហាឧភាក់យោ ឧម្មោ ។ វេជាឧខ្លិ វិសេសភាក់យោ ឧម្មោ ។ វូជ្ជាឧខ្លិ វេជាឧខ្លិ យោ ឧគ្គ ឧញ្ញា បជាឧធា ។ បេ ។ អមោយោ ឧម្មវិចយោ សម្មាធិជ្ជិ ឥធំ ឧសាកឧស្បា វេជាឧខ្លិ យោ ឧគ្គ បញ្ញា បជាឧធា ។ បេ ។ អមោយោ ឧម្មវិចយោ សម្មាធិជ្ជិ ឥធំ ឧសាកឧស្បា យោធវិមាត្តសមាធិសមាបគ្គីធំ() សជ្ណិលេសំ ហេ-ខាធំ វុជ្ជាធំ យឋាភូគំ ញាលាំ ។

(៤០) ភេទ្ធ ភេទមំ ន៩រភនស្ប បុព្វេធិវាសា-ឧុស្បូទី យ៩រភូទិ ញាណំ ។ ៩៩ ន៩រកតោ អនេកាវិហិនិ បុព្វេធិវាសំ អនុស្បុទទិ សេយ្យូឌីនិ ឯកម្បី ជានី ទ្វេចិ ជានិយោ និស្បោចិ ជានិ-យោ ចនសេប្ឋាចិ ជានិយោ ចញ្ចុំ ជានិយោ ឧសចិ ជានិយោ វីសំចិ ជានិយោ

១.ម- ឈានវិមោក្ខសមាធិសមាបត្តីឧន្តិ ទិស្សតិ ។

ញាណវិកង្គ ទសកនិទ្ទេស

អាកាសានញ្ហាយឥនសមាបត្ត វិញាណញ្ហាយឥនសមាបត្ត អាកិញ្ច្ញា-យតនសមាបត្តិ នៅសញានាញាយតនសមាបត្តិ សញាវេទយិតនិវោធ-សមាបត្តិ ។ ភាក្យថា សេចក្តីសៅហ្មង៍ បានដល់ធម៌ជាចំណែក នៃសេចក្តីសាបសូន្យ ។ ពាក្យថា សេចក្តីផូវផង់ បានដល់ធម៌ ជា ចំណែកនៃគុណវិសេស ។ ពាក្យថា ការចេញ គឺសេចក្ដីផ្លូវផនឹ ឈ្មោះថា ការចេញ ទាំងការចេញថាកសមាធិនោះៗ ក៏ឈ្មោះថា ការចេញដែរ ក្រោះហេតុនោះ បញ្ញា ការដឹងច្បា**ស់ ។** បេ**។** ការមិនវង្វេធ៍ ការពិបារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំង-ទ្វាយ នោះ នេះ ឈ្មោះថា ព្រះតថាគត មានការ**ដ្រាប**ច្បាស់គាម ព៌ត នូវសេចក្តីសៅហ្មុន នូវសេចក្តីផ្លូវផន៍ នូវការចេញ នៃឈាន វិមោក្ខ សមាធិនិង៍សមាបត្ថិ ។

(៤០) បណ្តាញាណទាំង នោះ ព្រះតថាគត មានការដ្រាប ច្បាស់តាមពិត នូវការលើកដាត់ដែល នៅកាស្រ័យក្នុងភពមុន តើដូច ម្ដេច ។ ព្រះតថាគត ក្នុង លោក នេះ រលឹកជាត់ដែល បាន នៅ អាស្រ័យក្នុងភពមុន ជាអ នេកជាត់ គឺរលឹកបាន ១ជាត់ ៤ជាត់ ពុជាតិ ៤ជាតិ ៥ជាត់ ១០ជាតិ ៤០ជាត់ ៣០ជាត់

អភិធម្មបិជិកេ វិកង្គោ

ខត្តឡឺសំថំ ជាត់យោ មញ្ញាសំថំ ជាត់យោ ជាតិសត់ចំ ជាតិសហសុទ្ធិ ជាតិសតសហសុទ្ធិ អនេកេច សំដ្ឋកាច្យេ អនេកេច វិដ្ឋកាច្យេ អនេកោច សំរដ្ឋវដ្ឋកាប្បេ អមុត្រាសំ **ភាមោ រ**ៀវិកោត្តោ រៀវិវ ណ្ដោ រៀវមា**មា**កោ រៀវិ-សុទនុត្តប្បដ្ឋសំរេន៍ រាមោយុចវិយន្តោ សោ គតោ ចុតោ អមុត្រ ឧធភាធិ តត្រាទាសី រៀវភាមោ សូម្រេច សូម្រេញ សូមសារេ សូម្រេនដ៏យើតិ ត្តអូវេឌ្ឋ ស្វុស្តេស្ត្រិស្ត្រ មេខា ខំខេរ ឥដុខបញ្ជាត់ ឥត សាការំ សពុទ្ធេសំ អភេក-វិហាត់ បុត្វេធិវាសំ អនុស្បាត់ ។ យា តត្ត បញ្ញា <u> ಇದ್ದು ಇ ನಿರ್ಣಾಯ ಇಕ್ಕೆ ಬಿಡು ಇನ್</u> ខ្ញុំ ៩៩ ឧស្សឧសារ ជាខ្មែរម្យា ខេត្ត ာ့က် ေကာက် **។**

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

៤០ ជាតិ ៤០ ជាតិ ១០០ ជាតិ ១ ភាន់ជាតិ ១ សែនជាតិ កំពុន រលឹកធានច្រើនសំវដ្តកហ្វៈ ច្រើនវិវដ្តកហ្វៈ ច្រើនសំវដ្តវិវដ្តកហ្វៈ ក៏ធាន ដុំច្នេះថា តថាគត បានកើតក្នុងកពុង ណោះ មាន ឈ្មោះយ៉ាងនេះ មាន គោត្រយ៉ាងនេះ មានសម្បូវយ៉ាងនេះ **មា**នអាហារយ៉ាងនេះ **ខ**ូល សុខទុក្ខយាង៍នេះ មានកណាតអាយុប៉ុណ្ណេះ ត្រា**គ**ត លុះច្បត្កក អត្តភាពនោះហិយ បានទៅកើតក្នុងភពឯណោះ ដែលទៅកើតក្នុងភព នោះ តថាគត ក៏មាន ឈ្មោះយាង៍នេះ មានគោត្រយ៉ាង៍នេះ មាន សម្ប^{្រើ}យាងនេះ មានអាហារយាងនេះ បានទទួលសុខទុក្ខយាងនេះ មានកណ្ដអយុប៉ុណេះ តថាគតនោះ លុះច្បត់លក់អត្តភាពនោះ ហើយ មកកេតក្នុងកពនេះ ព្រះតថាគត លើកតាមនូវជាតិ នៅអាស្រ័យក្នុងភពមុន បានច្រើនជាតិ ព្រមទាំងអាការ: ព្រមទាំង ទទ្ទេសយ៉ាង៍នេះ ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិន ការពិហរណាជម៌ ការ ឃើញត្រូវ ណា ក្នុងជមិលំងឡាយ នោះ នេះឈ្មោះថា ព្រះតថាគត មានការដ្រាបច្បាសតាមពិត នូវិការរលឹកជាតិដែលនៅអាស្រ័យក្នុងភពមុន

ញាណវិភង្គេ ទស់ពន៌ទេ្ទសោ

(៨០) តត្ត គេនម នេះជាក្នុងសុគ្គាន ចុ-តូបទាត់ យថាកូត់ ញាណ**ំ ។ ៩**៦ តថាក តោ ខ្យុំ ខេត្ត ស្រុះ នៃ មន្ត្តិ មន្ត្រិ សុខេត្ត ឧស្សាធិ ឧស្សាខេ និងខេត្ត ស្ព បណ្ឌា ស្សាយោ មាននេ និងនេ ៣-ជាយត់ ជាមេ ១៧២២ មុខ មេ ខេត្ត សត្តា គាយឧុត្វតែជ សមញ្ញាតតា វេចឧុត្វតែជ សមញ្ជាត់ មេសេខខ្លាំ នេះ មានបាន និត្សាខ្មុំ មួយ គ្នាំ គ្នាំ មួយ គ្នាំ មួយ គ្នាំ មាន ខេ នេះ កាយស្បី មេខា ឧធិស្សា មេខាញ ខុមន្ត វិធិទាត់ ធិរយំ ឧ្មម្នា ឥមេ វា មុខ កោ គោ សត្ត កាយសុខាតែជ សមញ្ជាតា វេឌីសុខ. រំតេន សមន្ទាតតា មន្ទ្រសុខរំតេន សមន្ទាតតា អរិយាធំ អនុសាធតា សម្ពាធិដ្ឋិតា សមាធិដ្ឋិ-កេដ្ឋសសសស គេ សាយាការី មេស ឧកគិ រណា សុកត្តិ សក្តុំ លោក ខុមបញ្ជាត់ ឥត៌

ញាណវិវាង្គ ទសពនិទ្ទេស

(៨១) បណ្តាញាណទាំងនោះ ព្រះតថាគត មានការប្រាប ច្បាស់តាមពិត នូវការច្បតិ និងការកើតរបស់ពួកសត្វ តើដូចម្ដេច ។ ព្រះតថាគត ក្នុងលោកនេះ មានទិព្វចក្នុងបរិសុទ្ធ កន្ទង់ហួសចក្ខុ របស់មនុស្សធម្មតា រមែន៍ឃើញពួកសត្វដែលឲ្យត ដែលកើត ជា សត្វថោកភាប ខ្លង់ខ្ពស់ មានវណ្ណៈល្អ មានវណ្ណៈអាក្រក់ មានគតិ ល្អ មានគត់អាក្រក់ ក៏ដឹងច្បាស់ខ្លាំពួកសត្វ ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាម កម្ម (របស់ខ្លួន) ថា អើហ្នឹ សត្វទាំងឡាយនេះ ប្រកបដោយកាយ-ទុប្ខាត ប្រកបដោយវិបទុប្ខាត ប្រកបដោយមានាទុប្ខាត ជាអ្នកតិះ ដៀលនូវពួកព្រះអរិយបុគ្គល មានសេចក្តីយល់១ុស ប្រកាននូវអំពើ តាមសេចក្តីយល់ខុស សត្វទាំងនោះលុះបែកធ្លាយរាងតាយ វាន៍មុខ អំពីសេចក្តីស្លាប់ ក៏បានចូល**ៅ**កាន់កំណើតអបាយ ទុគ្គ វិនិបាត នរត មួយ ៀត អើហ្នុំ សត្វទាំងឡាយអម្បាល នេះ ប្រកបដោយ កាយសុចរិត ប្រកបដោយវិចិសុចរិត ប្រកបដោយមនោសុចរិត ជាអ្នក មិនគិះដៀលខូវពួកព្រះអរិយ: មានសេចក្ដីយល់គ្រវ ប្រកាន់ខូវអំពើតាម សេចក្តីយល់ត្រវៃ សត្វទាំងនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយ វាងមុខអំពី សេចក្តីស្លាប់ ក៏បានចូលទៅកាន់លោក គឹមនុស្សសុគត និងស្ថានសួគ៌

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

(៨៤) នទ្ធ ភេសមំ នជាភេស្ប អាស្សនំ

១លំ យជាកូនំ ញាលំ ។ ៩០ នជាកាតេ និះដ្ឋា ១ញាម្នៃនឹ

និះដ្ឋា ១ មេ នត្ត បញ្ញា សព្ទិភេទ្ធា ឧបសម្បាជ្ជី

វិហានិ ។ យា នត្ត បញ្ញា សព្ទិភេទ្ធា ឧបសម្បជ្ជី

អមោយោ ១ម្នាំ បយា សម្ពាធិដ្ឋិ ៩នំ កជាកនៈ

អមោយោ ១ម្នាំ បយា សម្ពាធិដ្ឋិ ៩នំ កជាកនៈ

សប្រ អាស្សនំ ១ បើ យជាក្នុង ញាលាន្តិ ។

ញាណវិកង្គោ សមត្តោ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ព្រះតថាគត មានឲិព្យក្ខ ដ៏បរិសុទ្ធ កន្ទន៍ហួសចក្ខុ របស់មនុស្ស
ធម្មតា រមែង ឃើញពួកសត្វ ដែលច្បុត ដែលកើត ជាសត្វថោកទាប
ខ្លង់ខ្ពស់ មានវណ្ណៈហ្គ មានវណ្ណៈអាក្រក់ មានគតិហ្គ មានគតិ
អាក្រក់ ក៏ដឹងច្បាស់ខ្លូវពួកសត្វ ដែលប្រព្រឹត្ត ទៅតាមកម្ម (របស់ខ្លួន)
ដោយប្រការដូច្នេះ ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិន
វិធ្វេន៍ ការពិចារណាធមិ ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំងឲ្យាយ
នោះ នេះឈ្មោះថា ព្រះគថាគត មានការជ្រាបច្បាស់តាមពិត ខ្លូវ
ការច្បតិ និងការកើត របស់ពួកសត្វ ។

(៨৬) បណ្តាញាណទាំងនោះ ព្រះតថាគត មានការដ្រាប
ប្បាស់តាមពិត នូវការអស់ទៅនៃអាសាវៈទាំងឡាយ គេដូចម្តេច ។
ព្រះតថាគត ក្នុងលោកនេះ ព្រោះការអស់ទៅនៃអាសាវៈ ក៏ធ្វើឲ្យជាក់
ប្បាស់ នូវចេតាម៉ិតុត្តិ បញ្ជាម៉ិតុត្តិ ដែលមិនមានអាសាវៈ ដោយ
ប្រាស់ នូវចេតាម៉ិតុត្តិ បញ្ជាម៉ិតុត្តិ ដែលមិនមានអាសាវៈ ដោយ
បញ្ជា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវៃធ្វើង ការពិហារណាធម៌
ការឃើញត្រូវ ណា ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះ នេះឈ្មោះថា ព្រះតថាគត មានការដ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវការអស់ទៅនៃអាសាវៈទាំងឡាយ ។

ចច់ ញាណវិភង្គ ។

99កវត្តវិភាដ្ឋា

(៤៣) ជាតមេ ោ កោត្តម ោ អាព្រក្សម ោ យោព្ធនមនោ ជីវិតមនោ លាកមនោ សក្តារមនោ ក្រសារខយេ ជាស្គ្រារខយេ បរិវារខយេ អោកខយេ ចំណ្ឌូ ទាត់តមនោ អនុវត្តាត់មនោ(°) សុំយា ថ្មិតនោ ឥទ្ធិ៩នោ យសមនោ សីលមនោ ឈានមនោ សិច្បុ-ម នោ អាព្រម្មនោ បរិណាសម នោ សណ្តាធម្មនោ តិច្តា មហិច្តា ទាប់ចូតា សិខ្លុំ តិខ្លុំណ ទាប់ស្ប៉ា អសភាក់ត្រី អរតិ ត្តិ ដៃម៉ូកា កត្តសម្មនោ

១ ម. អស្**រិញ្ញាតម**ភេតិប៊ី ប្រហែ ។

ទុទ្ធកវត្តវិភង្គ

(៨៣) សេចក្តីស្រីង ព្រោះជាតិ សេចក្តីស្រីង ព្រោះគោត្រ សេចក្តីស្រវិង ព្រោះការមិនមានរោគ សេចក្តីស្រវិង ព្រោះវ័យ សេចក្តី ស្រវីង ព្រោះជីវិត សេចក្តីស្រវឹង ព្រោះលាក សេចក្តីស្រវឹង ព្រោះ សក្កាវៈ សេចក្តីស្រវឹង ព្រោះការគោរព សេចក្តីស្រវឹង ព្រោះខ្លួនជា ប្រធាន សេចក្តីសុវិន ព្រោះបរិវារ សេចក្តីសុវិន ព្រោះកោគ: សេចក្តី ស្រវិជ ព្រោះវណ្ណ: សេចក្តីស្រវិជ ព្រោះការចេះដឹជ សេចក្តីស្រវិជ ព្រោះបញ្ហា សេចក្តីស្រវិង ព្រោះជំងរាត្រី សេចក្តីស្រវិង ព្រោះប្រព្រឹត្ត បិណ្ឌូ ជាត សេចក្តីស្រឹង ព្រោះការណ៍គេមើលងាយមិនបាន ស្រវីង ក្រោះដរិយាបថ សេចក្តីស្រវឹង ក្រោះឫទ្ធិ សេចក្តីស្រវឹង ក្រោះ យស សេចក្តីស្រវិន ព្រោះសីល សេចក្តីស្រវិន ព្រោះឈាន សេចក្តី ស្រវិជ ព្រោះសិល្បសស្ត្រ សេចក្តីសវិជ ព្រោះកំពស់ សេចក្តី ស្រវិជ ព្រោះ ខំហំ សេចក្តីស្រវិជ ព្រោះខ្ទង់ទ្រាយ សេចក្ត ស្រវីង ព្រោះសរៈពេញលេញ សេចក្តីស្រវឹង សេចក្តីប្រមាន សេចក្តី ចចេស សេចក្តីប្រណាំនវាស្នា សេចក្តីត្រាថ្នាក្រៃពេក សេចក្តីត្រាថ្នាធំ សេចក្តីព្រថ្នាលាមក កលេសជាតដូចស្នែង សេចក្តីតិះដៀល ការ ឃ្វេង ឃ្វេង (ហ៊ីហា) សេចក្តីប្រព្រឹត្តិមិនស្មោះស្មើ សេចក្តីមិនត្រេក អរ សេចក្តីខ្លួលច្រអូស សេចក្តីមិតពត់ សេចក្តីស្រឹង

អភិធម្មបិដ្ឋពេ វិភង្គោ

ខេត្តសោល័នន្ត្^(o) កុមានា លមនា នេមិត្តិកាតា និប្បសាធាន លាក់ ជំងឺសន្តា $^{(b)}$ សេ-យ្យោមអង្គ័ត៌ មានោ សនិសោមមង្គ័ត៌ មានោ ស្ថាលខេស្តីទ សាលេ សេយា្សា សេយា្សេខ-ស្មីតំ មានោ សេយុស្ស សន៌សោហមស្មីតំ មានោ សេយាស្ត្រ ហ៍លេសមស្មីតំ មាលេ សឱសសុ សេ-យ្យោលស្មីតំ មានោ សធ៌សស្ប សធ៌សោហមស្មីតំ មានោ សឱសស្ប ហ៍នេយមស្ម័ន មានោ ហ័ន្សប្រ សេ យោប្រធម្មី ទ ទេ ស្វេស្ស មន្ទេស សន្ ស្ម័ត មានោ ហិន្ស្ប ហ៍នោហមស្ម័ត មានោ មានោ អត់មានោ មានាត៌មានោ ជុំមានោ អត់មានោ អស្មិសនោ ទំនា្ទមនោ ញាត់តែក្ដោ ជនបន្តិត-ក្ដោ អមរវិតក្ដោ ប្រាជុឧយតាបដ់សំយុត្តា វិតក្ដោ

ម. ចេតសោ ច លីខត្ត ។ ៤ ម. លាភេខ លាភំ ខិដិតឹសន៣ ។

អភិធម្មបំដិក វិភង្គ

ភាពនៃចិត្តរួញព ការកុហក ការរួសវាយ ការធ្វើនូវនិមត្ត ការធ្វើ នូវសេចក្តីគម្រាម ការពាក់លាក់ដោយលាក់ សេចក្តីប្រកាន់ថា អញ ប្រសេរជាងគេ សេចក្តីប្រកាន់ថា អញស្មេនឹងគេ សេចក្តីប្រកាន់ថា អញ ថោកទាបជាងគេ សេចក្តីប្រកាន់ ខែបុគ្គលប្រសើរជាងគេថា អញប្រ-សេរី ជាងគេ សេចក្តីប្រកាទនៃបុគ្គលប្រសេរជាងគេថា អញស្មេីនឹង សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលប្រសេវជាងគេថា អញចៅកទាបជាងគេ សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលស្មើនឹងគេថា អញប្រសេរជាងគេ សេចក្ត ប្រកាន់ ខែបុគ្គល ស្មើនឹងគេថា អញស្មើនឹងគេ សេចក្ដីប្រកាន់ ខេបុគ្គល ស្មើនឹងគេថា អញថោក៣បជាងគេ សេចក្តីប្រកាន់ខែបុគ្គលថោក ទាបជាងគេថា អញប្រសើរជាងគេ សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលថោក ទាបជាងគេថា អញស្មេនឹងគេ សេចក្ដីប្រកាន់នៃបុគ្គលថោ**កទាប** ជានីគេថា អញថោកទាបជានីគេ សេចក្តីប្រកាន់ សេចក្តីមើលងាយ គេ សេចក្តីប្រកាន់ក្រលែង សេចក្តីប្រកាន់ថោតថយ សេចក្តី ប្រកាន់លើសលុប សេចក្តីប្រកាន់ថា អញ**មាន សេចក្តី**ប្រកាន់**ខុ**ស សេចក្តីនឹកដល់ញាត់ សេចក្តីនឹកដល់ជនបទ សេចក្តីនឹកដល់ការ មិនក្វាប់ សេចក្តីនឹកប្រកបដោយសេចក្តីអាណិត អាស្សដល់អ្នកដ**ែ**

ខុទ្ទពវត្ថុវិកង្គេ មាតិកា

លាកសក្តារសំលោកប្បដិស័យុត្តោ វិតក្តោ អន្វៈ ពាត់ប្បដិស័យុត្តោ វិតក្តោ ។

[៨៤] កោដោ ខ ឧុមនាហោ ខ មក្ដោ ေး ေးလ ေနာက္ ေနာင္မ်ားက ေဆာင္ျပည္ e ကရေကါယ် ဆန္တာ e ಜန္တေယာ e ಜန္တေနြ ច វិកវធិជ្ជិ ច សស្បត្តធិជ្ជិ ច ឧច្ចេធធិជ្ជិ ច អន្តក់និឌ្ឌិ ខ អនុទ្ធក់និឌ្ឌិ ខ ពុត្តភាជុនិឌ្ឌិ ខ អប់នោះជុំខំដ្នំ ខ អហ៍វិកាញ្ អនោត្តប្បញ្ជា នោះ វេចស្បាតា ខ ទាបទំនា ខ អេជាជួរវា ខ អម• င္နီးက ေ မက္ခ်င္ဆို ေ မးေလးင္ခံ့က္ခဲ့ မလာစလ႑က္ခံ អប្បជ៌សន្តារោ ខ ឥន្ត្រិយេស អក្តន្ត្រាតោ ខ អោជ្យ អគ្គីឃាស ខ ឧុឌ្សា ខែឃុំ អស្គាជ-ញា សំលាំបត្ត ច ជំជុំបត្ត ច អជ្ឈត ស. យោធ្យូ មេស្ស ម យោធ្យូ ។

ខុទ្ធ៧វត្ថុវិភង្គ មាធិកា

សេចក្តីនឹក ប្រកបដោយលាកសក្ការៈ និងសេចក្តីសរសើរ សេចក្តីនឹក ប្រកបដោយការណ៍ដែលគេមេលងាយមិនបាន ។

(៨៤) សេចក្តីក្រោធ ១ ការចង់សេចក្តីក្រោធទុក ១ សេចក្តី លុចគុណ ១ ការវាយថុកស្មើ ១ សេចក្ដី ច្រែ ណែន ១ សេចក្ដី កំណាញ់ ១ សេចក្តីបិទជាំង ខោសរបស់ខ្លួន ១ សេចក្តីអួតអាង ១ អវិជ្ជា 🤊 កវតណ្ណា 🔊 កវិទិជ្ជិ ១ វិកវិទិជ្ជិ ១ សស្សតទិជ្ជិ ១ ទច្ចេទទិជ្ជិ ១ អន្តវាទិជ្ជិ ១ អន**ន្ត**វាទិជ្ជិ ១ បុព្វនានុទិជ្ជិ ១ អបវន្តា-នុខិដ្ឋិ ១ សេចក្តីមិនទាស់ឲ្យប ១ សេចក្តីមិនក្តៅនឹងឲ្យប ១ ការ ប្រដៅក្រ 🤊 ភាពអ្នកមានមត្តអាក្រក់ 🤊 អាការមិនត្រង់ ត្ សេចក្តី មន្ទ្រភ្និទ្ធ សេចក្តុមន្ទអត្តសង្គ័ ទ្ធ សេចក្តុមន្ទស្គួតបូត ទ្ធ សដ មិនពីកោះ ១ ការមិនទទួលភក់ខាក់ ១ ភាពអ្នកមិនគ្រប់គ្រង់ទ្វារក្នុង ឥន្ទ្រិយ ១ ភាពអ្នកមិនដឹងប្រមាណក្នុងកោជន ១ ភាពអ្នកក្រុចស្មារត ១ ភាពអ្នកមិនដឹង១ន 🤊 វិបត្តិនៃសីល 🤉 វិបត្តិនៃទិដ្ឋិ 🤊 សាញ្កេជន: ភាដ្តិង១ ស ញោជន:ភាងក្រៅ ១ ។

អភិធម្មបិដិកេ វិកង្គោ

(ರ೯) ಜ್ಞು ಕಟ್ಟುಗಾತ್ರಿಯಾ ಕೀಯ ಈ-តុសល់នៃក្លា និស្សោ អគុសលសញា និសេ្សាៈ អកុសលភាតុយោ តំណាំ ឧុទ្ធាតិ តយោ អា-ស្ស នួយ ស្រី ស្រី នូវស្ស នយា អ្នកព க்குர் கண் கவர் ஆன் கண்₍₆₎ ஆர்சிர் ស្រស គ្រប់ រូប ខ្ពស់ មេខ ខ្ពស់ ខ-មាន តីណ៍ តិត្តាយឥលន តយោ កិញ្ចា តិ ឈាំ អន្តឈាធិ តំណាំ មហាធិ តំណាំ វិសមាធិ អប្បធ្វជ្ជ ន្ត្រី ស្រុស នេះ នេះ សេ សេ ស្ត្រី នេះ យោ សសារ អពរេត ឧលោ សមារ អសារិធត្ថិ អត្ថាន្ទន្ទឹ មិទ្ឋានិឌ្ហី អាត្តា វិមោសា អន្មេចប្រា នៅប្រវាស្ត្រ ទាបមត្តតា ជាឧត្តសញ្ញា ជុន្ទុំ កោ-សជ្ញុំ បទ នោ អសត្ថដ្ឋិតា អសទ្បជិញ្គា មហិច្ច-តា អហ៌រិកាំ អពោត្តហ្គំ បមា នោ អភាធវិយំ នោវខស្បាតា ទាបមត្តតា អស្បន្ចិយ អវេធិញតា កោសជួំ ឧទ្ទទ្ធំ អស់ពេ ឧុស្ស៊ីល្យំ អរិយាជំ

ម. អបរាបិ តិសេ្ស ឥណ្ណាតិ ន ទិស្សតិ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(៨៩) អតុសលមូល ៣ អកុសលវិតក្:៣ អតុសល-សញ្ជា អក្សល្អត្ត ។ ទុក្ខាត់ ព្យាស្រះ ព្យាស្រ្កា-ជន: ញ តណ្តាញ តណ្តាដទៃទៀត ញ តណ្តាដទៃទៀត ញ ការស្វែងរក ៣ ការ ធ្វើង ខ្មែញ ក័យ ៣ ងងឹត ៣ លទ្ធិដូចជា កពង់ ៣ កង្វល់ ៣ ទីទួល ៣ មន្ទិល ៣ ធម្មជាតមិនរាប ស្មើ ៣ ជម្មជាតមិនរាបស្មើដទៃទៀត ៣ ភ្នេង ៣ ទឹកបត់ ៣ ទឹកបត់ដទៃ ទៀត ៣ សេចក្តីយល់ឃើញថាគួរគ្រេកអរ សេចក្តីយល់ឃើញថាជា 🥦 សេចក្តីយល់ឃើញ 🤊 សេចក្តីមិនគ្រេកអវ សេចក្តី បៀតបៀន ការប្រព្រឹត្តិខ្លុវអំពើមិនមែនធម៌ ការប្រដៅក្រ ភាពអ្នកមានមិត្តអាក្រក់ សញ្ជាផ្សេងៗ សេចក្តីរាយមាយ សេចក្តីខ្លិល សេចក្តីប្រមាន សេចក្តី មិនសន្តោស សេចក្តីមិនដឹងខ្លួន សេចក្តីព្រាញ់ធំ សេចក្តីមិន ស្នសជាប សេចក្តីមិនក្តៅនឹងជាប សេចក្តីប្រមាន សេចក្តីមិនអើតើ ការប្រដៅក្រ កាពនៃបុគ្គលមានមត្តអាក្រក់ ស៉េចក្តីមិនជឿ ការមិន ធ្វើដឹងឮ៣ក្យ (ស្ម) សេចក្តីខ្លិល សេចក្តីរាយមាយ សេចក្តីមិន សន្ត្រម សេចក្តីទ្រុស្តសីល សេចក្តីមិន្យ្រាថ្នាដើម្បីឃើញព្រះអវិយៈ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភគ្គេ មាតិកា

អនុស្បានតម្បីតា សន្ទម្មុំ អសេត្តតម្បីតា នុមារម្ភ-ចិត្តតា មុដ្ឋស្បាទ្ធុំ អសម្បីជញ្ជាំ ចេតសោ វិត្តេចោ អយោធិសោ មនុស្សការោ តម្លុក្ខសេវនា ចេតសោ លិនត្តំ ។

(៨៦) ខត្តាពេ អស។ ខត្តាពេ កច្ចា ខត្តាពេ និឃា ខត្តាពេ យោកា ខត្តារំ នុខានានាធំ ខត្តាពេ តណ្ដូខានា ខត្តារំ អកតិកម្សាធំ ខត្តាពេ វិហ៍យេសា ខត្តាពេ អស់យេវេហាព អហេចំ ខត្តាពេ អស់យេវេហាព ខត្តារំ ឧុទ្ធាតធំ អហេធំចំ ខត្តារំ ឧុទ្ធាតាធំ ខត្តារំ កយាធំ អហធំចំ ខត្តារំ កយាធំ អហាធំចំ ខត្តារំ កយាធំ អហធំចំ ខត្តារំ កយាធំ ខត្តស្បា ធំដំួយោ ។

(៩៧) បញ្ជារម្ភាភិយានិ សញ្ជាជនានិ បញ្ជូនម្កាភិយានិ សញ្ជាជនានិ បញ្ជូ មច្ចាំយានិ បញ្ជូ សង្កា បញ្ជូ សហ្វា បញ្ជូ ចេតោទីហា បញ្ជូ សង្កា បញ្ជូ សេស្វា បញ្ជូ និដ្ឋិយោ បញ្ជូ កម្មានិ អានខ្លាំការនិ បញ្ជុ និដ្ឋិយោ

ខុទ្ធពវត្ថាវិភង្គ មាតិកា

សេចក្តីមិន្យ្រាញ ។
សេចក្តីមិន្យ្រាញ ដើម្បីស្តាប់ព្រះសន្ធម្ម ភាពនៃបុគ្គលមានចិត្តប្រណាំន៍
ប្រជែង សេចក្តីក្រេចស្មាវតី សេចក្តីមិនដឹងទ្ធុន សេចក្តីរាយមាយ
នៃចិត្ត ការធ្វើខុកក្នុងចិត្តដោយទុសទបាយ ការសេពផ្សាខុស ភាព

(៨៦) អាសា: ៤ គន្ន: ៤ ឧឃ: ៤ យោគ: ៤ ឧបាទនេ៤
តណ្តូលា ៤ ការលុះក្នុងអគតិ ៤ ការស្វែងកេខុស៤ រៅហារ
មិនប្រសើរ ៤ រៅហារមិនប្រសើរដទៃទៀត ៤ ខុប្ចាិត ៤ ខុប្ចាិត
ដទៃទៀត ៤ ក័យ ៤ ក័យដទៃទៀត ៤ ក័យដទៃទៀត ៤ ក័យ ដទៃទៀត ៤ ខិដ្ឋិ ៤ ៗ

(៩៧) សញ្ញោជន:ជាចំណែកវាងក្រោម៩ សញ្ញោជន:ជា ចំណែកវាងលើ៩ មច្ចាំយៈ៩ កំលេសជាគ្រឿងចំពាក់៩ សរ៩ បង្គោលចិត្ត៩ចំណងរបស់ចិត្ត៩ នីវៃណៈ៩ អនន្តាយកម្ម៩ ទិដ្ឋិ។

អភិធម្មបំផិពេ វិភង្គោ

ឧណី ឧស ឧឈី ឧសីឧតិទ្ធិសាខមុខ ឯ ឧសា ឧសាខ្ ឧសិ ឧទីឧតិទ្ធិសាខមុខ ឯ

(៨៨) ជ វិវាឧម្មហានិ ជ ជន្លូវកា គេហសិតា
ជម្មា ជ វិបាជវត្តនិ ជ គណ្ឌាកាយា ជ អការ។
ជ បរិហានិយា ជម្មា អបបេចិ ជ បរិហានិយា
ជម្មា ជ សោមឧស្សាចវិចារា ជ ជោមឧស្សាចវិចារា
ជ ឧបត្តេចវិចារា ជ គេហសិតានិ សោមឧស្សានិ
ជ គេហសិតានិ ជោមឧស្សានិ ជ គេហសិតា
ឧបត្តោ ជ និជ្ជិយោ ។

[៨៩] សត្ត អនុសយ សត្ត ខាំយុដ្ឋានានិ សត្ត សញ្ញាជនានិ សត្ត អសន្ទុម្មា សត្ត ឧុខ្សាំតានិ សត្ត មានា សត្ត និដ្ឌិយោ ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

ពៀវ ៤ សេចក្តីវិនាស ៤ ខោសនៃសេចក្តីមិនអត់ធន់ ៤ ក័យ ៤ ខំដ្ឋធម្មនិព្វានវាទ ៤ ។

(៨៨) មូលនៃវិវាទ ៦ ឧទ្ទភគ ៦ ជាធម៌អាស្រ័យនូវផ្ទះ
គឺតាមគុណ វិភោធវត្ត (ហេតុនៃសេចក្តីក្រោធ) ៦ ពួកនៃតណ្តា ៦
អគារវៈ (សេចក្តីមិនគោរព) ៦ បរិហានិយធម៌ (ធម៌ដែលនាំឲ្យ
សាបសូន្យ) ៦ បរិហានិយធម៌ដទៃទៀត ៦ ធម៌ជាទីពិលាណេ ដោយ
សោមនស្យ ៦ ធម៌ជាទីពិលាណោ ដោយ ទោមនស្យ ៦ ធម៌ជាទីពិលាណាដោយ បេក្ខា ៦ សោមនស្យ ៦ ដែល អាស្រ័យនូវផ្ទះ គឺតាមគុណ ទោមនស្យ ៦ ដែល អាស្រ័យនូវផ្ទះ គឺតាមគុណ ១បេក្ខា ៦
ដែល អាស្រ័យនូវផ្ទះ គឺតាមគុណ ទិជ្ជ ៦ ។

(៨៩) អនុសយក្តិលេស ៧ បរិយុដ្ឋានក្តិលេស ៧ សញ្ញោ-ដន: ៧ អសន្ទម្ម ៧ ទុច្ចាំត ៧ មាន: ៧ ទិដ្ឋិ ៧ ។

(៩០) ក៏លេសវត្ថុ ៤ កុសីតវត្ថុ ៤ សេចក្តីចង្អ្នោតចង្អល់
ចិត្ត ព្រោះលោកធម៌ ៤ វេហាវមិនប្រសើរ ៤ មិច្ចត្តុធម៌ ៤
គោសរបស់បុរស ៤ អសញ្ជាំ ៤ ៤ ខេវសញ្ជិនាសញ្ជាំ ៤ ។

ខុទ្ទពវិត្តវិភង្គេ មាតិកា

(४०) ឧឋ អាយាតវត្តនិ ឧឋ បុរិសមហានិ ឧឋនៃ មានា នៅ តណ្ហាមូលកា ជម្មា នៅ ឥញ្ជិតនិ នៅ មញ្ជាតានិ នៅ ដន្តិតានិ នៅ បបញ្ជាំតានិ នៅ សង្ខ័តានិ។ (४७) ឧស កាលេសវត្តនិ ឧស អាយាតវត្តនិ ឧស អកុសលកាម្មិបថា ឧស សញ្ញោជធានិ ឧស ចំប្តីត្តា ឧសវត្តកា ចំប្រានិជ្ជិ ឧសវត្តកា អន្តក្តា-ហិកា និជ្ជិ ។

(៩៣) អដ្ឋារស តណ្ហាវិចរិតាធិ អជ្ឈត្តិកស្ប ឧទានាយ អដ្ឋារស តណ្ហាវិចរិតាធិ ពាហ៍រស្ប ឧទានាយ តនេកជ្ឈំ អភិសញ្ញាហ៍ត្វា អភិសជ្ជុំចិត្វា ឧត្តិស តណ្ហាវិចរិតាធិ ហោធ្លិ ៩តិ អភិតាធិ ឧត្តិស តណ្ហាវិចរិតាធិ អភាតតាធិ ឧត្តិស តណ្ហា-វិចរិតាធិ បច្ចុប្បញ្ជាធិ ឧត្តិស តណ្ហាវិចរិតាធិ តនេ-កាជ្ឈំ អភិសញ្ញាហ៍ត្វា អភិសជ្ជុំចិត្វា អជ្ជសតិ តណ្ហាវិចរិតំ ហោតិ យាធិ ខ ន្វាសជ្ជុំធិជ្ជិកតាធិ ព្រញ្ជជាលេ បើយ្យាការណេ ត្រ្យាធិ ភកវិតា ។

ខុទ្ទពវត្ថុវិភង្គ មាតិកា

សុខសុក សេធប្តី (សេធ្វៃខេត្តទំ) ។ គន្ទិលសេស្តសែក ។ សុខ៖ ។ ឧត្តមាខមហ៊ាយគេតំល ។ សេធប្តីឈាតុឈុំ ។ សេធប្តី (។) មាលមុខ (លេខនៃមុខ) ។ គន្ទិលសេស្តសែក ។

(៩៤) កំលេសវត្ត ១០ អាយាតវត្ត ១០ អកុសលកម្មបថ ១០សាព្រាជន: ១០ មិច្ចត្តុធម៌ ១០ មិច្ចា ខិដ្ឋិ មានវត្ត ១០ អន្តគ្គាហិក-

(៩៣) គណ្ណាវិចាន (ការប្រព្រឹត្តនៃគណ្ណា) ១៨ អាស្រ័យ
១ន្ធបញ្ចក: វាងក្នុង គណ្ណាវិចាន ១៨ អាស្រ័យ ១ន្ធបញ្ចក: វាងក្រៅ
ត្រូវដានណ្ណាវិចាន ៣៦ ព្រោះប្រមូលរួបរួមតណ្ណាវិចាន់ ទាំងពីរពួកនោះ
ក្នុងទីជាមួយគ្នា គណ្ណាវិចាន ជាអតីត ៣៦ គណ្ណាវិចាន ជាអនាគត
៣៦ គណ្ណាវិចាន ជាបច្ចុប្បន្ន ៣៦ ត្រូវជាតណ្ណាវិចាន ១០៤ ព្រោះ
ប្រមូលរួបរួមគណ្ណាវិចានទាំងអស់នោះ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយប្រការ
ជួច្នេះ មួយវិញ្ញាទៀត ទិដ្ឋិទាំង ៦៤ ណា ទិដ្ឋិទាំង ៦៤ នោះ
ព្រះមានព្រះភាគបានសំដែងលើយ ក្នុងវេយ្យាករណ៍ ក្នុងព្រហ្មជាលៈ
សូត្រ ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

អភិធម្មបំពីក វិភង្គ

(៧៤) បណ្តាសេចក្តីស្រវឹងទាំងនោះ សេចក្តីស្រវឹង ព្រោះជាតិ
តើដូចម្តេច ។ កាស្រវឹង អាការស្រវឹង ភាពនៃសេចក្តីស្រវឹង
ការមើលងាយ អាការមើលងាយ ភាពនៃសេចក្តីមើលងាយ ការ
ច្នើងច្នៃ អាការព្រហើន ភាពដូចជានង់ ការលើកកំពស់ សេចក្តី
ប្រាប់នៃចិត្តដូចជានង់ ព្រោះអាស្រ័យជាតិ នេះហៅថា សេចក្តី
ស្រវឹង ព្រោះជាតិ ។

(៩៥) បណ្តាសេចក្តីស្រវិងទាំងនោះ សេចក្តីស្រវិង ព្រោះគោត្រ តើដូចម្តេច ។ ព្រោះអាស័យគោត្រ ។ បេ។ ព្រោះអាស័យ ភាពមិនមានរោគ។ បេ។ ព្រោះអាស័យវ័យ ។ បេ។ ព្រោះអាស័យ ជីវិត ។ បេ។ ព្រោះអាស័យលាក ។ បេ។ ព្រោះអាស័យសក្ការៈ ។ បេ។ ព្រោះអាស័យការគោរព ។ បេ។ ព្រោះអាស័យការប្រកាន់ ខ្លួនថា ជាប្រធាន។ បេ។ ព្រោះអាស័យបរិវារ។ បេ។ ព្រោះអាស័យ ភោគៈ ។ បេ។ ព្រោះអាស័យវណ្ណៈ ។ បេ។ ព្រោះអាស័យការបេះដឹង ។ បេ។ ព្រោះអាស័យបញ្ហា ។ បេ។ ព្រោះអាស័យការជំងឺ ។ បេ។ ព្រោះអាស័យបញ្ហា ។ បេ។ ព្រោះអាស័យការដឹង

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ ឯកកសិទ្ទេសោ

អន់រញ់ $\mathfrak{s}^{(e)}$ ចន្ទឹង រគេ រង្ទេលាខេត្ត ចន្ទឹ ។ ဗေ ၅ ရရှိ ဗေဆိမွာ **၅ ဗေ ၅ ယ**ာလိ ဗေဆိမွာ ၅ ဗေ ၅ ည်းကို ဗင်းဌာ ၅ ဗေ ၅ လက္ခ ဗင်းဌာ ၅ ဗေ ၅ ညီဗျို ၓၕႝၞႄ ។ ၓေ **ာ** អាហេ**ហំ ၓၕႝၞေ ។** ၓေ ។ ၓၨႝၮေတ် សត្ថិទី រ សេ សហឃើខ សត្ថិ ឯ សេ សម្រិ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ កេតុកម្យត ចិត្តស្ប អយំ វុច្ចត់ ចារិច្ចរិម នោ ។ (៩៦) តត្ត ភេតមោ មនោ ។ យោ មនោ មជួល មជ្ញិតត្តំ មាលេ មញ្ជូល មញ្ចូត្តិ ខុឈ្គត់ ញាគ្នា នយ្ហា នេះ នេះ មាន្សាយោ គេស្មានា ខ្ទុំស្ប មញ្ចុំ ដំខ្លែ ដ ដេ ។

(៩៧) តត្ត កតមោ បទ នោ ។ កាយជុច្ចាំ តេ វា

១ម. អនវិញាត់ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ ឯកកសិទ្ទេស

ក្រោះអាស្រ័យអាមេនិមានគេមើលងាយ ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យ
ដំណៃបថ ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យបច្ចុំ ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យ
យស ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យស៊ល ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យ
លាន
។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យសិល្បសាស្ត្រ ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យ
កំពស់ ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យ ខំហំ ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យ
ទ្រង់ទ្រាយ ។ បេ ។ ការស្រវ័ង អាការស្រវ័ង ភាពនៃសេចក្តី
ស្រវឹង ការមើលងាយ អាការមើលងាយ ភាពនៃសេចក្តី មើលងាយ
ការធ្វើង ៃ អាការព្រហើន ភាពដូចជា ខ្ វ ការលើកកំពស់ សេចក្តី
ប្រាប់ នៃចិត្តដូចជា ខ វ ព្រោះអាស្រ័យ ការចេញ លេញ នេះហៅថា
សេចក្តីស្រវឹង ព្រោះការពេញ លេញ ។

(៩៦) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីស្រវឹង តើដូចម្ដេច ។
ការស្រវឹង អាការស្រវឹង ភាពនៃសេចក្តីស្រវឹង ការមើលងាយ
អាការមើលងាយ ភាពនៃសេចក្តីមើលងាយ ការធ្វើងនៃ អាការ
ព្រះហិន ភាពដូចជាទង់ ការលើកកំពស់ សេចក្តីជ្រុជ្ញាជ្នានៃចិត្តដូច
ជាទង់ ណា នេះហៅថា សេចក្តីស្រវឹង ។

(៩៧) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីប្រមាន តើដូចម្តេច ។ ការ បណ្តោយចិត្ត ការឲ្យកម្លាំងដល់ការបណ្តោយចិត្ត ក្នុងកាយទុច្ចរិតក្តី

អភិធម្មបិជិព វិភណ្ឌ

ដង់ខា មក្ខុងខ្លុំ មន្តិ ព្រំ រ ក្នុង នុង្គខ្លុំ មន្តិ ព្រំ នៅក្នុក នៅក្នុង ក្រុង នេះ មនុស្ត នៅក្នុង នៅក្នុង ក្រុង នេះ មនុស្ត នៅក្នុង នៅក្នុង

សារម្និតខ្លុំ ដញ្ចុំ មិន្ទ សារមើយ ឧត្ទ-សារមិនខ្លុំ ដញ្ចុំ មិន្ទ សារមើយ ឧត្ទ-សារមើយ ឧត្ទ-សារមិនខេត្ត មិន្ទ-សារមិនខេត្ត មិន្ទ-សារមើយ ឯ

១ ធ. អនិជ្ជិតកិរិយតា ។

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

ក្នុងវិថីឲ្យរិតក្ដី ក្នុងមនោឲ្យរិតក្ដី ក្នុងកាមគុណ ៤ ក្ដី ឬ ការធ្វើ
ដោយមិនគោរព ការធ្វើមិនឲ្យរឿយ ។ ការធ្វើមិនខ្លាប់ខ្លួន ការប្រព្រឹត្តិទំរន់ ការដាក់ចុះនូវធន្ទ: ការដាក់ចុះនូវធុរ: ការមិនគប់កេ
ការមិនអប់រំ ការមិនធ្វើឲ្យច្រើន ការមិនតាំងមាំ ការមិនប្រកប
រឿយ ។ ការធ្វេសប្រហែស ក្នុងការចំរើននូវពួកធម៌ជាកុសល ការ
ធ្វេសប្រហែស អាការធ្វេសប្រហែស ភាពនៃសេចក្ដីធ្វេសប្រហែស
មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីប្រមាទ ។

(៩៨) បណ្តាធមិត៌ឪនោះ សេចក្តីចចេស តើដូចម្តេច ។ ការចចេស អាការចចេស ភាពនៃសេចក្តីចចេស សេចក្តីវឹងស្រ សេចក្តីអាក្រក់ ភាពនៃចិត្តវឹងកំព្រឹស ភាពនៃចិត្តមិនទន់ក្ងន់ ណា នេះហៅថា សេចក្តីចចេស ។

(៩៩) បណ្តាធមិទាំង នោះ សេចក្តីប្រណាំងវ៉ាស្នា តើដូច ម្តេច ។ ការប្រណាំងប្រដែង ការប្រណាំងប្រដែងតប អាការប្រ-ណាំងប្រដែង អាការប្រណាំងប្រដែងតប ភាពនៃ សេចក្តីប្រណាំងប្រ-ដែងតប ណា នេះ ហៅថា សេចក្តីប្រណាំងវ៉ាស្នា ។

ទុទ្ធពវត្ថុវិភង្គេ ឯកពតិទ្ទេសោ

(೧০০) នត្ត ភេទមា អតិច្ចតា^(a) ។ ៩៩វិតវេទីវេរៈ ចំណ្ឌូទានសេខាសាឧត៌លាឧៗទ្វេយកេសដូទវិត្តាប្រេំ បញ្ហាទាំ ។ កាមកុណទាំ អសន្តដួស្ប គិយ្យេក-មាគា យា រាវេទ្រា ៩ញូ ៩ញូកនំ^(b) អតិច្ចតា^(c) រកោ សារកោ ។ បេ ។ ចិត្តស្ប សារកោ អយំ វុច្ចតំ អតិច្ចតា ។

[១០០) តត្ត គេតមា មហិច្ត ។ ឥតវិតរៈ

ចំរប់បំណ្ឌូទាន សេលសេខតំហា ឧប្បច្ចុយ គេសេជួប ក្នោះ
បេហិ បញ្ហាហិ វ កាមក លោហិ អស់ត្តដ្ឋស្បា

តិយោកមាតា យា ស់វេទា ឥញ្ជា ឥញ្ជាក់នំ (៤)

មហិច្ត វាគោ សារាគោ ។បេ។ ចិត្តស្បា សារាគោ

អយំ វុច្តត់ មហិច្តា ។

[🗣] ម. អត្រិច្ឆតា ។ 🎍 ម. ឥញ្ជាតតា ។

ខុទ្ទពវត្តវិភង្គ ឯកភគិទ្ទេស

(๑๐๐) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីព្រុថ្នាដ៏ក្រៅលង តើ ដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីត្រាថ្នាដ៏ក្រៃលែង នៃបុគ្គលមិនសន្តោស ដោយ ត្តរប្បវត្ថិយ ច្ចូំណូថាឧប្បវត្ថិយ សេនាសនប្បវត្ថិយ និងគូលានប្បវត្ថ យ គេសដ្ឋបរិក្ខារ តាមមាន តាមបាន ឬដោយកាមគុណទាំង ៥ សេចក្តី (ធាញ់ ការប្រព្រឹត្ត ទៅដោយសេចក្តី (ធាញ់ សេចក្តី (ធាញ់ដឹ ក្រៃលែង តម្រេក តម្រេកទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំងនៃចិត្ត មានសភាពយ៉ាង៍នេះ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីព្រថ្នាដ៏ក្រៃសែង ។ (១០១) បណ្ដាធមិហិងនោះ សេចក្ដីក្រាថ្នាធំ តើដូចម្ដេច។ សេចក្តីត្រាថ្នាដ៏ក្រៃលែង នៃបុគ្គលមិនសន្តោស ដោយចីវេប្បច្ច័យ បណ្ឌូ បានហ្វូ ច្ច័យ សេនាសនប្បច្ច័យ និងគិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវ តាមមាន តាមហ៊ុន ឬដោយកាមគុណទាំង៩ សេចក្តីព្រុញ ការ ប្រព្រឹត្តិ ទៅដោយសេចក្តីត្រុថ្នា សេចក្តីត្រូថ្នាធំ តម្រេក គម្រេក ទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំង នៃចិត្ត មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះ ហៅថា សេចក្ដីប្រាថ្មាធំ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(១០៤)ឥត្ត ភាតមា ទាប់ច្ឆា ។ ៩ ជេក ទ្វោ អស្បៈទ្រា សមាលោ សន្តោត មំ ៨លោ ជាលាតូត ឥឌ្ឌ ធុស្សីលោ សមា នោ សំលវ់តំ ម័ ជនោ ជាយនិន្ទ មុខិន្ទ អណ្ដីការីខោ ភាសាលេ ឧស់សារី-តោត៌ មំ ៩លោ ជាជាតុតិ ឥឌ្គិ សផ្លាំការាមោ សមា ទេ ប់វិត្តោត ម ជ នោ ជា ៣ តុត ឥច្ឆ តុស់តោ សមានោ អាវឌ្ធីវិយោតិ មិ ៨នោ ជាជាត្រី ឥត្តិ មុដ្ឋកាត្រី សមានោ ឧបដ្តិសុត្រិតិ ទំ ៩ នោះ ជាញ់ទំនំ សុខូត អស់មាហ៍ តោ សមាលា សមាហ៍ តោត មំ ជ នោ ជាជាត្វត់ ឥត្ត ខុប្ប កោ សមា នោ បញ្ជាត់ មំ ជ នោ ជាសាត្តិ ឥក្គ ಕಹ್ಡಿಯಾಹಾಗಿ ಹಾಕುವ ತಿಯ್.ಹಾಗಿಕೆ ಕೆ ದೇವಾ ជានាត្តិ ឥច្ឆិ យា រៅវាទ្រា ឥញ្ជាក់តំ ទាប់ចូតា រាគោ សារាគោ ។បេ។ ចិត្តសុុ ្រស-រា តេ អយ វុទ្ធ ទាប់ខ្ទុស ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(១០៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តី(ជាថ្នាំដំណមក តើ ដ្ឋចមេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមិនមានសទ្ធា ្រុម្នាថា ជនចូរដឹងនូវអញ ថាជាអ្នកមានសទ្ធា ជាអ្នកទ្រុស្តសិល ្រុល្យថា ជនចូរដឹន្ទូវអញ ថាជាអ្នកមានសិល ជាអ្នកចេះដឹងតិច ជ្រាថ្នាថា ជនបូរដឹងខ្លុវអញ ថាជាអ្នកចេះដឹងច្រើន ជាអ្នកត្រេកអរក្នុង ការច្របូកច្របល់ដោយពួក ជ្រាថ្នាថា ជនចូរដឹងខូវអញ ថាជាអ្នកស្ងប់ ស្វត់ ជាអ្នកខ្លិលច្រអូស ជ្រាថ្នាថា ជនចូរដឹងនូវអញ ថាជាអ្នកមាន ព្យាយាមប្រឹងប្រែង ជាអ្នកភ្លេចស្មារតី ជ្រាថ្នាថា ជនចូរជំងនូវអញ ឋាជាអ្នកមានស្មារតិតម្កល់ខ្លាប់ ជាអ្នកមានចិត្តមិនតម្កល់មាំ ប្រាជ្ញាថា ជនចូរដឹងនូវអញ ថាជាអ្នកមានចិត្តតម្កល់មាំ ជាអ្នកឥតបញ្ហា ប្រាថ្នា ឋា ជនចូរដឹងខូរអញ ថាជាអ្នកមានបញ្ជា ជាអ្នកមិនទាន់អស់អាស់រៈ ព្រាញ់ថា ជនចូរដឹងនូវអញ ថាជាអ្នកអស់អាសវៈ សេចក្តីព្រាញា ការប្រព្រឹត្តិ ទៅដោយសេចក្តីប្រាថ្នា សេចក្តីប្រាថ្នាដ៏លាមក នម្រេក តម្រេកទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំងនៃចិត្ត មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីព្រុថ្នាជុំលាមក ។

ខុទ្ទពវត្តវិភាង្គេ ឯកភគិទ្ទេសោ

(nom) តត្ត គេតម៌ សិជ្ជំ ។ យំ សិជ្ជំ
សិជ្ជាតា ខេតុតោ ខាតុវិយំ ខរិត្តគេតា ខារិត្តគំយំ
ឥជំ វុច្ចតិ សិជ្ជំ ។

(၁၀၆) နေနီ မေနာ္မွ နွင့္ခ်ီတွာ ၈ က နွင့္ခ်ိတ္တ နွင့္ခ်ိတ္တာက လောက်ပါးက္ခန္တို့ င်ေက်မေနာ့ လောက်ပါ က်ပါကသ လောက်ပါက္ခန္တို့ င်ေက်မေနာ မာင်-မေရါမာ နင္လ နိုင္ငံမွာ နွင့္ခ်ိတ္တဲ့ ၈

(០០៥) នទ្ធ កានមំ ចាបហ្យំ ។ ចំរមេណ្ហៈ នា បត្តមណ្ឌនា សេខាសឧមណ្ឌនា ត់មស្ប វា ប្តីកិត្តាយស្ប ពាហិរានំ វា បត្តិភាពនំ មណ្ឌនា វិក្សសនា កោន្យនា បរិក្សោពនា កិន្តិកាតា កិន្ទិ-កាត្តិ ចបហតា ចាបហ្យំ តន់ វុច្ចតិ ចាបហ្យំ ។

ខុទ្ធកវិត្តវិភង្គ ឯកកសិទ្ចេស

(๑០๓) បណ្តាធមិទាំងនោះ កិលេសជាតដូចស្នែង តើដូច
ម្តេច ។ កិលេសជាតដូចស្នែង សេចក្តីស្រឡាញ់ ការឈ្វាស់វៃ
សេចក្តីធ្វៅទ្វាស អាការប៉ុនប្រសប់ សេចក្តីប៉ុនប្រសប់ ណា នេះ
ហៅថា កិលេសជាតដូចស្នែង ។

(๑๐៤) បណ្តាធមិតាំង៍នោះ សេចក្តីតិរដៀល តើដូចម្តេច ។ ការតិរដៀល ពាការតិរដៀល ភាពនៃសេចក្តីតិរដៀល ការលោក ពាការលោក ភាពនៃសេចក្តីលោក ការស្វិតស្វាញ សេចក្តី(ធ្មាថ្នា ល្អ ណា នេះរហៅថា សេចក្តីតិរដៀល ។

(១០៤) បណ្តាធមិននោះ ការប្រេងប្រេង (ហ៊ីហា)
តើដូចម្តេច ។ ការគាក់តែងចីវរ ការគាក់តែងហុត្រ ការគាក់តែង
សេនាសន: ការគាក់តែង ការស្អិតស្អាង ខ្លាំកាយដ៏ស្អួយនេះក្ដី
នូវបរិក្ខារទាំងឡាយខាងក្រៅក្ដី ការលេង ការប្រឡែង ការជាប់ចំពាក់ សេចក្ដីជាប់ចំពាក់ ការយូងឃ្វោង សេចក្ដីឃ្វេងឃ្វោង នេះ
ហៅថា ការយូងឃ្វោង ។

អភិធម្មចិត្តិកេ វិភក្តោ

(೧០៦) ឥត្ត ភាតមា អសភាក់ត្រី ។ មាត់វិ ក្សន្ន ប្រព្រឹទ្ធ ប្រមាន ប្រាស់ ក ឧជ្ជាប្រ ក ពុធ្វេ ក សាវកោស ក អញតរញតរេស កុរដ្ឋាធិតេស វិទ្បីជិត្យូលកាមាំតា វិបច្ចុំជិតាសាតតា អភាជវិយ អភាជវតា^(១) អកាវៈ វតា អប្បដ៌ស្បាតា អយំ វុច្ចតិ អសភាកុរត្តិ ។ (೧០៧) ឥត្ត ភេសមា អរតិ ។ បច្ចេស្ វា សេខាស នេសុ អញនាញនាក្រ វា អភិក្សាលេសុ ជម្មេសុ អវតិ អវតិតា អវតិវតិ អវតិវមេលា ឧក្ខណ្ឌតា បរិកាសិតា អយំ វុច្ចតិ អរតិ ។ (១០៨) ឥត្ត ភាគមា ឥឆ្ចំ ។ យា ឥឆ្ចំ តខ្លិយ៩ តខ្លិមខេត្ត អល់ស្យុំ អល់សាយទេ សហសាល់នៃខ្លុំ អញ ដ្រំខ្លុំ ឧច្ចំ ឯ (೧೦៤) តត្ត ភេទមា វិជម្ពីភា ។ យា

ម. អ្នកបរិយុត្ត ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

(១០៦) បណ្តាធមិតិន៍នោះ សេចក្តីប្រព្រឹត្តិមិនស្មោះស្មើ តើដូច
ម្តេច ។ ការកាន់យកដោយមិនអនុលោម ការញ៉ាំងសុខឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ
ដោយករិយាធ្វើឲ្យជាសត្រវ ការមិនអើពេ សេចក្តីមិនអើពេ សេចក្តីមិន
គោរព សេចក្តីមិនកោតក្រែង ក្នុងមាតាក្តី ក្នុងបិតាក្តី ក្នុងបុគ្គល
ច្បង់ក្តី ក្នុងបង់ប្អូនក្តី ក្នុងអាចារ្យទាំងឡាយក្តី ក្នុងទប់ជ្ឈាយក្តី ក្នុង
ព្រះពុទ្ធក្តី ក្នុងសារិកទាំងឡាយក្តី ក្នុងបុគ្គលដែលគួរគោរពទាំងឡាយ
ណាមួយក្តី នេះហៅថា សេចក្តីប្រព្រឹត្តិមិនស្មោះស្មើ ។

(១០៧) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីមិនត្រេកអរ តើដូចម្តេច ។
ការមិនត្រេកអរ អាការមិនត្រេកអរ សេចក្តីមិនត្រេកអរចំពោះ អាការ
មិនត្រេកអរចំពោះ ការអមុក្រ សេចក្តីសោប់សេល ក្នុងសេនាសន:
ដ៏ស្ងាត់ក្តី ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ជាកុសលដ៏លើសលុបណាមួយក្តី នេះ

(១០៨) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីខ្លិលច្រអូស តើដូចម្តេច ។ ការច្រអូស អាការច្រអូស សេចក្តីច្រអូសនៃចិត្ត ការខ្លិល អាការខ្លិល ភាពនៃសេចក្តីខ្លិល ណា នេះហៅថា សេចក្តីខ្លិលច្រអូស ។

(១០៩) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីមិតពត់ តើដូចម្តេច ។ ការមិតពត់ ការមិតពត់រឿយ។ ការមិតពត់ទៅមុខ ការមិតពត់ទៅក្រោយ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភាគ្នេ ឯកកគិទ្ទេសោ

សន្ទនា បណមនា ត្បាធិយកំ អយំ វុទូត់ ដៃទ្តិកា ។

(೧೧၀) នត្ត កាតមា ភត្តសម្មនោ ។ យា កុត្តាសៃរ ភត្តមុញ ភត្តកិលម ថោ ភត្តបរិទ្យា ហោ កោយខុឌុល្វំ អយំ វុច្ចតិ ភត្តសម្មនោ ។

[០០០] តត្ត ភាគមំ ខេតសោ លឺឧត្តំ ។ យា ចិត្តស្ប អភាហ្យុតា អភាម្មុញ្ញាតា ខ្ញុំលឺយជា សហ្វេយជា លឺជំ លឺយជា លឺយិតត្តំ ខ្ចុំជំ ខ្ចុំយជា ខ្ញុំយន់ត្តំ ចិត្តស្ប ឥជ៌ វុច្ចភិ ខេតសោ លឺឧត្តំ ។

ស្លេខន្តំ អញ ដំនំខ មសស ឯ ស្លេខម្មាំ នៃខ មេសស ឯ ស្លេខម្មាំ ម្ភិត្ត មេសស ឯ ស្លេខម្មាំ ម្ភិត្ត មេសស ឯ ស្លេខម្មាំ ម្ភិត្ត មេសស ឯ ស្លេខម្មាំ ម្ភិត្ត មេសស ឯ ស្លេខម្មាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេសស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេ ស្លេខមាំ មេស្លេខមាំ ម

វាស់ខ្ទេះ ឥធ ៩ភាវិស្សតិ ។

ខុទ្ទកវត្តវិភង្គ ឯកកសិទ្ទេស

ការមិតពត់ជុំវិញ ការមិតពត់ឲ្យត្រង់ ការឈឺတប់នៃកាយ ណា នេះ ហៅថា សេចក្តីមិតពត់ ។

(១១០) បណ្តាធមិតាំង នោះ សេចក្តីស្រវឹង ព្រោះកត្ត តើដូចម្តេច ។
បុគ្គលអ្នកបរិភោគ មានសេចក្តីដ្រប់ ព្រោះកត្ត មានសេចក្តីលំបាក ព្រោះ
កត្ត មានសេចក្តី ហេលហល់ ព្រោះកត្ត មានភាពនៃកាយមិនគួរដល់ការ
ងារ (ព្រោះអាស្រ័យកត្ត) ណា នេះហៅថា សេចក្តីស្រវឹង ព្រោះកត្ត ។
(១១១) បណ្តាធមិតាំង នោះ ភាពនៃចិត្តរួញវា តើដូចម្តេច ។ ភាព
នៃចិត្តមិនគួរ ភាពនៃចិត្តមិនគួរដល់ការងារ ការគ្រាថយ ការរួញចូល
ការលឹបល អាការលឹបល ភាពនៃសេចក្តីកាញនៅ នៃចិត្ត ណា នេះហៅថា ភាពនៃចិត្តរួញវា

(១១៤) បណ្តាធមិតន៍នោះ ការកុហក តើដូចម្តេច ។ ការច្រុងច្រៀប វាងដើម អាការច្រុងច្រៀប ការរៀបចំនូវឥរិយាបថ ការធ្វើមុខស្រតោន ការមានមុខស្រភោន ការធ្វើគេឲ្យស្វើច អាការធ្វើគេឲ្យស្វើច ភាពនៃ សេចក្តីធ្វើគេឲ្យស្វើច ដោយការសេពន្យបច្ច័យក្តី ដោយការៗបែខ្សៀវក្តី របស់កិត្តអ្នកអាស្រ័យលាកសក្ការៈនិងិការសរសើរ មានសេចក្តីប្រុញ្ញា លាមក មានសេចក្តីប្រាញ់គ្របសង្គត់ហើយ នេះហៅថា ការកុហក ។

អភិធម្មចិដិពេ វិភឌ្គោ

(១០៣) នង្គ គេឧស លេខ១ ។ លាកសត្តារស់លោកសន្និស្សិតស្ប ទាច់ចូស្ប ន់គ្នាចគេឧស្ស យា មេសំ អាលមនា លេខ១ សហ្វៈ
នា ខុស្តាមនា^(a) សមុស្តាមនា^(b) អនុច្បិយភាណិតា
នាកុក្សាមនា^(a) សមុស្តាមនា^(b) អនុច្បិយភាណិតា
នាកុក្សាមនា^(a) សមុស្តាមនា^(b) អនុច្បិយភាណិតា
នាក់ក្សាមនា^(a) សមុស្តាមនា^(b) អនុច្បិយភាណិតា
នាក់ក្សាមនា មុក្កស្ងមតា មាំកដ្ឋាតា អយំ វុច្ចតំ

(០០៤) នត្ត ភេតមា ខេម៌ត្តិភាតា ។ លាក-សក្តារសំលោកសខ្ម៌ស្បិតស្ប ទាមិច្ចស្ប ឥញ្ជប-ភេតស្ប យំ បរេសំ និម៌ត្តិ និម៌ត្តកម្មំ ជិកសោ ជិកសកម្មំ សមន្ត៨ប្ប បរិកាស់ អយំ វុត្តិ ខេម៌ត្តិភាតា ។

(១១៥) តត្ត ភាគមា ធំប្បេសិភាតា ។

e a. ម. aក្លាបល ។ ៤ a. ម.សមុក្លាបល ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(១០៣) បណ្តាធមិទាំងនោះ ការរួសវាយ តើដូចម្ដេច ។

ការរាក់ទាក់រក ការនិយាយវាក់ទាក់ ចំពោះជនដទៃ ការនិយាយហ្បួង

ការនិយាយលើក ការនិយាយបញ្ហោរ ការនិយាយចងចិត្តត្រកូល ការ

បញ្ចើច ការបញ្ហោរត្រកូល ការបញ្ចើចបញ្ហោរត្រកូលរឿយ ការ

និយាយបាក់បណ្តោយ ការប្រព្រឹត្តិបន្ទោរបន្ទន់កាយ ការប្រើរាបដូច

សមូសណ្តែកជាយ ការប័ពទារករបស់ត្រកូល ណា នៃកិត្តិអ្នកអាស្រ័យ

លាកសក្ការៈនិងសេចក្តីសរសើរ មានសេចក្តីជ្រាជ្ញាលាមក មានសេចក្តី

ជ្រាជ្ញាគ្របស់ង្កត់ហើយ នេះហៅថា ការរួសវាយ ។

(១១៤) បណ្តាធមិតនៃនោះ ការធ្វើនូវនិមិត្ត តើដូចម្តេច ។
និមិត្ត ការធ្វើនូវនិមិត្ត ការនិយាយបំភ្លឺ ការធ្វើនូវសេចក្តីបញ្ចិត
បញ្ចៀន ការនិយាយៗបែឡើវ ការនិយាយវ៉ាសវ៉ាន៍ ចំពោះពួកជន
ជទៃ ណា បេសកិត្តអ្នកអាស្រ័យលាកសក្ការៈនិងការសរសើរ មាន
សេចក្តីប្រាជ្ញាលាមក មានសេចក្តីប្រាជ្ញាគ្របសន្តន់ហើយ នេះហៅថា
ការធ្វើនូវនិមិត្ត ។

(១១៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការធ្វើខ្លុវសេចក្តីគម្រាម តើដូចម្តេច។

ខុទ្ធការត្តវិភាគ្នេ ឯកកតិខ្មេរសា

លាកសត្តារសំលោកសន្និស្បិតស្ប ទាខ់មួស្ប ៩ញ. បកតស្ប យា បរេសំ អត្តោសជា ម៉្ពុជា ករេសណា ឧក្ខេចជា សមុក្ខេចជា ខំបជា សន្និបជា ទាបជា សម្បាបជា អស្ណាហារិកា បរេបំដ្ចិម៌សំគេតា អយំ ប៉ុន្តិ ជំប្បេសិកតា ។

[០០០) នត្ត គេនមា លាគេន លាកំ ជិក៏សនតា ។ លាកសក្ការសំលោកសន្និស្សិត្រា ខាខំប្តោ ៩ប្រាខកាតា ៩តោ លន្ធំ អាម៌សំ អមុត្រ

ហាតំ អមុត្រ វា លន្ធំ អាម៌សំ ៩៩ អាហាតំ

យា រៅវិទ្រា អាម៌សេន អាម៌សស្ប រដ្ឋិ ការដ្ឋិ

ខំបែលដ្ឋិ រៀសនា ការសនា ខំបែលសនា អយំ

វុទ្ធតិ លាគេន លាកំ ជិក៏សនតា ។

ខុទ្ទពវត្ថុវិភង្គ ឯកពតិទ្ទេស

ការដេរ (ដោយអក្តោសវត្ត ๑០) ការបន្ទះបង្អាប់ ការតិះដៀល ការ
និយាយឃាត់ ការនិយាយឃាត់រឿយ ១ ការនិយាយចំអក់ឲ្យក់ឲ្យឹយ
ការនិយាយចំអក់ឲ្យក់ឲ្យឹយរឿយ ១ ចំពោះជនដទៃ ការញ៉ាំងទាយក់ឲ្យ
ដល់នូវទោស ការញ៉ាំងទាយក់ឲ្យដល់នូវទោសរឿយ ១ ការដឹកនាំនូវ
ទោស ការពោលពាក្យដូចជាស៊ីសាច់ខ្លួងនៃជនដទៃ ណា របស់ក់ក្តុ
អ្នកពាស្រ័យលាក់សក្ការៈ និងសេចក្តីសរសើរ មានសេចក្តីប្រាជ្ញាសមក
មានសេចក្តីប្រាជ្ញាគ្របស់ង្គត់ហើយ នេះហៅថា ការធ្វើនូវសេចក្តី
គម្រាម ១

(១១៦) បណ្តាធមិទាំងនោះ ការពាក់លាកដោយលាក តើ
ដូចម្តេច ។ កិត្តអ្នកអាស្រ័យលាកសក្ការៈនិងសេចក្តីសរសើរ មាន
សេចក្តីព្រុហ្នាលាមក មានសេចក្តីព្រុហ្នាត្របស់ង្កត់ហើយ នាំយកនូវ
អាមិសៈដែលខ្លួនបានហើយ អំពីផ្ទះនេះទៅឲ្យផ្ទះឯះណាះ ឬនាំយក
នូវអាមិសៈដែលខ្លួនបានហើយ អំពីផ្ទះឯះណាះ មកឲ្យផ្ទះនេះ ការ
ប្រាញ្ញា ការស្វែងកេ ការស្វែងកេរឿយ ។ ការគន់កេ ការរិះរក
ការស្វែងកេញឹកញាប់ នូវអាមិសៈដោយអាមិសៈ មានសភាពយ៉ាង
នេះ ណា នេះហៅថា ការពាក់លាកដោយលាក ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

(០០៧) នង្គ គេនទេ សេយ្យេសឧស្មឺន៍ មានោ ។ ៩ ខេត្ត ខ្មែរ ជានិយា វា គេត្កេន វា គោលចុន្តិយេន វា វេញ្ញាទេត្ត នេះ វា សិច្បាយនធេន វា អញ្ជើនេះ វា កម្មេន វា បដិកាណេន វា អញ្ជាន់នេះ វង្គនា មានំ ជី ប្បើនិយោ រ៉ាវិទ្រា មានោ មញ្ជា មញ្ជាន់ន្តិ ខណ្ឌន៍ ឧណ្ណាមោ បដា សម្បីក្តាយោ គេត្តមាន្តា ចិត្តស្បា អយំ បដោ សម្បីក្តាយោ គេត្តមាន្តា ចិត្តស្បា អយំ បដោ សម្បីក្តាយោ គេត្តមាន្តា ចិត្តស្បា អយំ ប្រជុំ សេយ្យេសមស្មីន៍ មានោ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(១១៧) បណ្តាធមិតន៍នោះ សេចក្តីប្រកាន់ថា អញប្រសើរ ជាងគេ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ដំឡើង មាន៖ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដោយជាតិក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយភាពនៃ ខ្លួនជាកុលបុត្រក្តី ដោយភាពនៃខ្លួនមានសម្បូរល្អក្តី ដោយឲ្យព្រឹក្តី ដោយការរៀនមន្តក្តី ដោយការងារក្តី ដោយសិល្បសស្ត្រក្តី ដោយ ទីតាងនៃវិជ្ជាក្តី ដោយការចេះដឹងក្តី ដោយបញ្ជាក្តី ដោយវិត្តណា មួយក្តី ការមើលងាយគេ អាការមើលងាយគេ ភាពនៃសេចក្តីមើល ងាយគេ ការធ្វើង ៃ អាការព្រហើន ភាពដូចជាខង់ ការលើក កំពស់ សេចក្តីព្រជាជានៃចិត្តដូចជាខង់ មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា

(១១៨) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីប្រកាន់ថា អញស្មើនឹង
គេ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលពួកទ្វះ ក្នុងលោកនេះ ដំឡើងមានៈឲ្យ
ប្រព្រឹត្តទៅ ដោយជាតិក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយភាពនៃទូនជាកុលៈ
បុត្រក្តី ដោយភាពនៃទូនមានសម្បុរល្អក្តី ដោយខេព្យក្តី ដោយការ
រៀនមន្តក្តី ដោយការងារក្តី ដោយសំល្បសស្ត្រក្តី ដោយទីតាំង
នៃវិជ្ជាក្តី ដោយការចេះដឹងក្តី ដោយបញ្ជាក្តី ដោយវត្តណាមួយក្តី

ខុទ្ទកវត្តវិកង្គេ ឯកកតិទ្ទេសោ

លោ រាជ្រៃ សយេ ឧឃុយ ឧឃុំនុខ្គុំ នយាង ន្ទ្រាមោ ខដោ សម្បីស្នាយោ កេតុគេមា្ស ចិត្តស្ប អយ[°] វុច្ចត់ សនិសោសមស្ម័ត់ មានោ ។ (១០៩) ឥត្ត កាតមោ ហ៍នោយមស្មីត មានោ។ វ ដេក ឡោ ជាតិយា វា កោត្តេន វា កោលបុត្ត-យេខ វា វណ្ណទេវាគ្នាយ វា ១ខេន វា អដ្ឋេ នេះ ជ កម្មោយត នេះ ជ សំបុក្រយត នេះ ជ រុំឌីឌាខេច ឯ សុខេច ឯ ខេត្តប្រាច ឯ មុញ-ស្សាស្ត្រ ស្រួស ស្តីមាច ជួណ្ដើ លោ ស្គីស្រ ង្មែ នោ ង្មិញ នា ង្មិញ នេះ ស្គ្រា និទ្ធាន្យានា និទ្ធាន្យានា ខ្ញុំស្នើន្ត្តំ អត្តញ្ញា អត្តរញា អត្តប្**ភ**េវ អយំ វុច្ចត់ ហ៊ុនេសមស្ម័ត់ មានេះ ។

ខុទ្ធពវត្ថាវិភង្គ ឯកកតិទ្ទេស

ការមើលងាយគេ អាការមើលងាយគេ ភាពនៃសេចក្តីមើលងាយគេ
ការធ្វើនៅធ្ម អាការព្រហើន ភាពដូចជាខ្នាំ ការលើកកំពស់ សេចក្តីព្រុជ្ញានៃចិត្តដូចជាខ្នាំ មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា
សេចក្តីប្រកាន់ថា អញស្មើនឹងគេ ។

្រទុស បណ្តាធមិតន៍នោះ សេចក្តីប្រកាន់ថា អញ្ញេចក ទាបជាងគេ ត្រើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួក ខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ញ៉ាំឥ មាន៖ ហេតថយឲ្យប្រព្រឹត្ត ៧ ដោយជាតិក្តុំ ដោយគោត្រក្តុំ ដោយ ភាព នៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្ដី ដោយភាព នៃខ្លួនមានសម្បូវល្អក្ **្រព្យក្ដី** ដោយការរៀនមន្ត្តក្ដី ដោយការងារក្ដី ដោយសិល្បសាស្ត្រ ក្តី ដោយទីតាំងនៃវិជ្ជាក្តី ដោយការចេះដឹងក្តី ដោយបញ្ហាក្តី ដោយ វត្តណាមួយក្ដី ការប្រកាន់ ថោកថយ អាការប្រកាន់ ថោកថយ ភាព នៃសេចក្តីប្រកាន់ថោកថយ ការអៀនអន់ អាការអៀនអន់ ភាព នៃសេចក្តីអៀនអន់ ការមើលងាយខ្លួន អាការមើលងាយខ្លួន ភាព នៃសេចក្តីមើលងាយខ្លួន មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះយៅថា សេចក្តីប្រុកាន់ថា អញ្ញេតេកេលបជាងគេ ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

្ស អតិមិលឧទេ ឯ មួយិយឧទេ ឯ មោសឧម្ម័ន្ធ គាយេ ឯ ឧទេខ ឯ មញ្ជើចេច ស្រាន្ត យុទ្ធលា ឯ ខេចខ ឯ មញ្ជើចេច ឯ ក្រោសែទិវៈឧបា ឯ ឧទេខ ឯ មញ្ជើចេច ឯ ក្រោសេទិវៈឧបា ឯ ឧទេខ ឯ មញ្ជើចេច

អភិធម្មបំផិត វិភង្គ

(១৬០) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលប្រសើរ ជាងគេ ថា អញប្រសេរជាងគេ តេដ្ឋបម្តេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុង លេកនេះ ជាអ្នកប្រសេរជាងគេ ដោយជាតិក្ដី ដោយគោត្រក្ដី ដោយភាពនៃទូនជាកុលបុត្រក្ដី ដោយភាពនៃទូនមានសម្បុល្ចេក្ដី ដោយ ្រព្យក្តី ដោយការរៀនមន្តក្តី ដោយការងារក្តី ដោយសិល្បសាស្ត្រ ក្តី ដោយទីតាង់នៃវិជ្ជាក្តី ដោយការចេះដងឹងក្តី ដោយបញ្ជាក់ ដោយ វត្តណាមួយក្ដី តម្កល់ខ្លួនឲុក ថា ប្រសេរជាងជនដទៃ បុគ្គលនោះញាំផ មានៈឲ្យប្រព្រឹត្ត ៧ ព្រោះអាស្រ័យនូវការតម្កល់ខ្លួនទុក ថា ប្រសើរជាឥ ជនដទៃនោះ ការមើលងាយ អាការមើលងាយ កាពនៃសេចក្ដីមើល ង្កាយ ការធ្វើងខ្មែ អាការព្រះហិន ភាពដូចជាទង់ ការលើកកំពស់ សេចក្តី ជុំ ជា នៃ ជា នៃ ជា សេសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅ ថា សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលប្រសេរជាងគេ ថា អញប្រសេរជាងគេ ។ (១៤១) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលប្រសើរ ជាងគេ ថា អញស្មេនឹងគេ តេដ្ឋបមេប ។ បុគលពួក១៖ ក្នុង លោកនេះ ជាអ្នកប្រសេរជាងគេ ដោយជាតិក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយភាពនៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្ដី ដោយភាពនៃខ្លួនមានសម្បាល្អក្ដី ដោយ *ឲ្រព្យត្ត ដោយការរៀនមន្តត្ត ដោយការងារត្ត ដោយសិល្បសាស្ត្រត្ត*

ខុទ្ទពវត្ថុវិភង្គេ ឯកពតិទ្ទេសោ

រុំជីឌា ខេច ឯ សុ គេខ ឯ ឧ ជិភា លោខ ឯ អតា-មា តារិស្ស ស្រាស់ (ಳು ಜ್ಞ ಕ್ರಳಾಗಿಯ ಕುಕ್ಕ ಇಣ್ಮಿಕ್ಕ (ಡು ಗ್ರಿಸಿಡು ដដោ **សម្បត**្រា គេតុគម្បត ចិត្តសុក្ត្រ អយ វុត្ត សេយ្យស្ប សនិសោហមស្មីតិ មានោ ។ (១៩៤) ឧឌ ឧឧភេ ហេលាវីសា ភ្នំ សេខា-មានអ្វីតំ មានោ ។ ៩ េកច្នោ សេប្បោ ហោះ ជានិយា វា កោន្តេ វា កោលបុន្តិ-វេ ននាន ៤ យកក្រាស្រ្ត ៤ នយា អជ្ឈធន វា កម្មោយតាធន វា សិហ្សាយតាធន ក្ស្លីជាខេច ក្រស់ខេច ក្រស់ខេប្រ អញនារញាត់ពេធ វត្ថា បរេបា មាន អត្ថាន ញ ញ ឧហត៌ សោ តំ និស្សាយ ឱ្មានំ ជីៗ្គេ

ទុទ្ធការត្តវិភង្គ ឯកកសិទ្ធេស

ដោយទីតាំងខែវិជ្ជាក្ដី ដោយការចេះដឹងក្ដី ដោយបញ្ជាក្ដី ដោយ វត្តណាមួយក្ដី តម្មល់ខ្លួនទុក ថា ស្មើនឹងជនដទៃ បុគ្គលនោះញ៉ាំង មាន៖ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះអាស្រ័យនូវការតម្កល់ខ្លួនខុក ថា ស្មើនឹងជន ដទៃនោះ ការមើលងាយ អាការមើលងាយ ភាពនៃសេចក្ដីមើល ងាយ ការធ្វើងន្ទៃ អាការព្រហើន ភាពដូចជាទន់ ការលើកកពស់ សេចក្តីជ្រាញ់នៃចិត្តដូចជាទន់ មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅ ថា សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលប្រសេរជាងគេ ថា អញស្មេីនឹងគេ ។ (១៤៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលប្រ-សេរជាងគេ ថា អញ្ញាថាកទាបជាងគេ តេដ្ឋចម្ដេច ។ បុគ្គលពួក 🤋 ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកប្រសេរជាងគេ ដោយជាតិក្ដី ដោយគោត្រ ក្តី ដោយភាពនៃវុនជាកុលបុត្រក្តី ដោយភាពនៃវុនមានសម្បូវល្អ ក្តី ដោយទ្រព្យត្តិ ដោយការរៀនមន្តត្តិ ដោយការងារត្តិ ដោយ សិល្បសស្ត្រក្តី ដោយទីតាំងខែវិជ្ជាក្តី ដោយការចេះដឹងក្តី ដោយ បញ្ជាក្តី ដោយវត្តណាមួយក្តី តម្កល់១៩ទុក ថា ថោក៣បជាឪ ជនដទៃវិញ បុគ្គលនោះ ញ៉ាំងមាន៖ថោកទាប ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ត្រោះអាស្រ័យខ្លាំការតម្កល់ខ្លួនទុក ថា ថ្រោកទាបជាងជនដទៃនោះ

អភិធម្មបំពីពេ វិភង្គោ

ត្តស្នួន សនេ ។

ស្តេចនៃ នុស្សនៃ នុស្សន្សិនន្តិ អនុញា អន្តិរយា ស្នេចនេ នុស្សនៃ នុស្សន្សិនន្តិ អនុញា អន្តិរយា ស្នេចនេ នុស្សនៃ នុស្សនាំ

អភិធម្មបិធី។ វិភង្គ

ការមើលងាយថោកទេប ភាការមើលងាយថោកទេប ភាពនៃសេចក្ដី មើលងាយថោកទេប ការអៀនអន់ អាការអៀនអន់ ភាពនៃសេចក្ដី អៀនអន់ ការមើលងាយខ្លួន អាការមើលងាយខ្លួន ភាពនៃសេចក្ដី មើលងាយខ្លួន មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្ដី ប្រកាន់នៃបុគ្គលប្រសើរជាងគេ ថា អញ្ញាថាកទេបជាងគេ ។

(១៤៣) បណ្តាធមិតន៍នោះ សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលស្មើនឹង
នេះ ថា អញប្រសើរជាងនេះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុង
លោកនេះ ជាអ្នកស្មើនឹងគេ ដោយជាតិក្ដី ដោយគោត្រក្ដី ដោយ
ភាពនៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្ដី ។ បេ។ ដោយវត្តណាមួយក្ដី តម្កល់ខ្លួន
ទុកថា ប្រសើរជាងជនដទៃ បុគ្គលនោះញ៉ាំងមានៈឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះ
អាស្រ័យខ្លាំការតម្កល់ខ្លួនទុក ថា ប្រសើរជាងគេនោះ ការមើលងាយ
អាការមើលងាយ ភាពនៃសេចក្ដីមើលងាយ សេចក្ដីធ្វើង់ខ្មែ អាការ
ព្រហើន ភាពដូចជាទង់ ការលើកកំពស់ សេចក្ដីបុជ្ជានៃចិត្តដូច
ជាទង់ មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីប្រកាន់នៃ
បុគ្គលស្មើនឹងគេ ថា អញប្រសើរជាងគេ ។

ខុទ្ទកវិត្តវិភង្គេ ឯកកតិទ្ទេសោ

(១៤៤) នត្ត គេនទេ សនិសស្ប សនិសោ មោតិ ជាតិយា ។ តោត្តេន ។ គោលបុត្តិយេន ។ ។ បេ ។ អញនញ្ញេនបេ វត្តនា បរេហ៍ សនិសំ អត្តានំ ឧហនិ សោ នំ និស្បាយ មានំ ជប្បាតិ យោ រៀវច្រា មានោ មញ្ញនា មញ្ញិតត្តិ ឧស្ណាតិ ឧស្ណាមោ ដដោ សម្បីក្តាយោ គេតុគេមាតា ទិត្តស្ប អយំ វុច្ចនិ សនិសស្ប សនិសោហមស្មីតិ មានោ ។

(០៤៥) តត្ត គេតទោ សធិសស្ប ហ៊ីលោ-បានស្មីតំ មាលេ ។ ៩ ខេតេច្នោ សធិសេស្ប ហោតិ ជាតិយា វា កោត្តេខ វា កោលបុត្តិយេខ វា ។បេ។ អញ្ជូតញ្ជាត់ វត្តុខា បហើ ហ៊ីនិ អត្តានិ ឧហេតិ សោ តំ និស្សាយ និមានិ ជញ្ជាំ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ ឯកកតិទ្ទេស

(១៤៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលស្មើនឹង
គេ ថា អញស្មើនឹងគេ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងសោក
នេះ ជាអ្នកស្មើនឹងគេ ដោយជាតិក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយភាព
នៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្តី ។ បេ ។ ដោយវត្តណាមួយក្តី តម្កល់ខ្លួនខុក ថា
ស្មើនឹងជនដទៃ បុគ្គលនោះញាំងមានៈឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះអាស្រ័យ
ន្សូវការតម្កល់ខ្លួនខុក ថា ស្មើនឹងជនដទៃនោះ ការមើលងាយ អាការ
មើលងាយ ភាពនៃសេចក្តីមើលងាយ ការធ្វើងនៃ អាការព្រហើន
ភាពដូចជាខង់ ការលើកកំពស់ សេចក្តីប្រុក្សនៃចិត្តដូចជាខង់ មាន
សភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គលស្មើនឹង
គេ ថា អញស្មើនឹងគេ ។

(១៩៩) បណ្តាធមិទាំង នោះ សេចក្តីប្រកាន់ នៃបុគ្គល ស្មើនឹង គេ ថា អញ ថោក ទេបជាង គេ តើដូច ម្ដេច ។ បុគ្គលពួក ខ្វះ ក្នុង លោក នេះ ជាអ្នកស្មើនឹង គេ ដោយជាតិក្ដី ដោយ គោត្រក្ដី ដោយភាព នៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្ដី ។ បេ។ ដោយវត្ថុណា មួយក្ដី តម្កល់ខ្លួនទុក ថា ថោក ទេបជាងជនដទៃវិញ បុគ្គល នោះញ៉ាំងមាន ថោក ទេបច្បីប្រព្រឹត្ត ទៅ ព្រោះ អាស្រ័យ នូវការតម្កល់ខ្លួនទុក ថា ថោក ទេបជាងជនដទៃ នោះ

អភិធម្មបិធីពេ វិភាគ្នា

យោ រៀវច្រា និមានោ និមញ្ញនា និមញ្ញិតត្តិ ហ៊ីខ្សួនា និហ៊ីខ្សួនា និហ៊ីខ្សិតត្តិ អត្តញ្ញា អត្តាវិញ្ញា អត្តបរិកវ៉ៅ អយំ វុច្ចតិ សនិសស្ប ហ៊ីនោហ-មស្មីតិ មានោ ។

(១៤៦) តត្ត កាតទោ ហ៊ុនស្ប សេយ្យោៈ ហមស្មីតំ មានោ ។ ៩នេកច្នេះ ហ៊ុនោ ហោតិ ជាតិយា វា កោត្តេន វា កោលបុត្តិយេន វា ។ បេ ។ អញ្ហូតញ្ជាត់បេន វត្តនា បហេ សេយ្យំ អត្តានំ ឧមាតិ សោ តំ និស្បាយ មានំ ជំប្បាតិ យោ រៀវច្រា មានោ មញ្ជូនា មញ្ជាត់តត្តិ ឧស្ណាតិ ឧណ្ណាមោ នដោ សម្បីក្តាហោ កោតុកាម្យីត ចិត្តស្ប អយំ វុច្ចតំ ហ៊ុនស្ប សេយ្យាមាមស្មីតិ មានោ ។

អភិធម្មបំពិក វិភង្គ

ការមើលងាយថោកទាប អាការមើលងាយថោកទាប កាពនៃសេចក្ដី មើលងាយថោកទាប ការអៀនអន់ អាការអៀនអន់ កាពនៃសេចក្ដី អៀនអន់ ការមើលងាយខ្លួន អាការមើលងាយខ្លួន ភាពនៃសេចក្ដី មើលងាយខ្លួន មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្ដី ប្រកាន់ នៃបុគ្គលស្មើនឹងគេ ថា អញ្ញាថោកទាបជាងគេ ។

(១៤៦) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីប្រកាន់ ខែបុគ្គល ហេតាទាប ជាងគេ បា អញប្រសើរជាងគេ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលពួកទុះ ក្នុង លោកនេះ ជាអ្នកហេតាខាបជាងគេ ដោយជាតិក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយភាពនៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្តី ។ បេ ។ ដោយវត្តណាមួយក្តី តម្កល់ ខ្លួនទុក ថា ប្រសើរជាងជនដទៃ បុគ្គលនោះ ញ៉ាំងមានៈឲ្យ ប្រព័ត្តទៅ ព្រោះអាស័យ ខ្លាំការតម្កល់ខ្លួនទុក ថា ប្រសើរជាង ជនដទៃនោះ ការមើលងាយ អាការមើលងាយ ភាពនៃសេចក្តីមើល សែចក្តីព្រល់ សេចក្តី ដូចជាទធ់ មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីប្រកាន់ នៃបុគ្គល ថាកទាបជាងគេ ថា អញប្រសើរជាង ។

ខុទ្ទពវត្ថុវិភង្គេ ឯកកគិទ្ទេសោ

(១៩៤) តត្ត គេតមោ ហិនស្ប ហិយោបមស្មីតិ មានោ ។ ៩ ខេកស្វា ហិនោ ហោត់ ជាតិយា វា កោត្តេជ វា កោលពុត្តិយេធ វា ។ បេ ។ អញ្ជាត្តាស់ មត្តាធំ ឧហត៍

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ ឯកកសិទ្ទេស

(១៤៧) បណ្តាធមិតនៃ សេចក្តីប្រកាន់ នៃបុគ្គលយោក

តាបជាជគេ ថា អញស្តេនីជគេ តេដូចម្តេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុជ
លោកនេះ ជាអ្នកថោកតាបជាជគេ ដោយជាតិក្តី ដោយគេត្រក្តី
ដោយភាពនៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្តី ។ បេ។ ដោយវត្តណាមួយក្តី គម្ពល់
ខ្លួនទុក ថា ស្តេនីជ៨នដទៃ បុគ្គលនោះ ញ៉ាំជមានៈឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះ

អាស្រ័យនូវការតម្កល់ខ្លួនទុក ថា ស្តេនីជជនដទៃនោះ ការមើលជាយ

អាការមើលជាយ ភាពនៃសេចក្តីមើលជាយ ការធ្វើជន្លៃ អាការព្រៈ
ហេន ភាពដូចជាខ្ពស់ ការលើកកំពស់ សេចក្តីព្រាថ្នានៃចិត្តដូចជាខ្ពស់
មានសភាពយ៉ាជនេះ ណា នេះ ហៅថា សេចក្តីប្រកាន់នៃបុគ្គល
ហេតកពបជាជគេ ថា អញស្តេនីជគេ ។

(១៤៨) បណ្តាធមិតន៍នោះ សេចក្តីប្រកាន់ នៃបុគ្គល ថោកតាបជាងគេ ថា អញ្ញាថោកទាបជាងគេ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកថោកទាបជាងគេ ដោយជាតិ ក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយភាពនៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្តី ។ បេ ។ ដោយវត្តណាមួយក្តី តម្កល់ខ្លួនទុក ថា ថោកតាបជាងជនដៃ ខ

អភិធម្មបិធីពេ វិភង្គោ

ស្នេត ស្នេស្បិល នុំសច្ច ព្រើន លេ ភ្នំ ស្នែ ស្នេច្បីឧទ្ទឹ មនិយា មនិស្សា មនិស្សា មនិស្សា ស្នេច្បីឧទ្ទឹ មនិយា មនិស្សា មនិស្សា ស្នេច្បីឧទ្ទឹ មនិយា មនិស្សា ស្នេច្បីឧទ្ធិ ស្នេសា ស្នេសា ស្នេសា ស្នេសា ស្នេ ស្នេសា ស្នេសា

ត្សាយ ត្សាន្ទំ នទីស្នា មក្សា ដូចិន្ មណ្ឌ ឧញ្សាយ ឧញ្សាន្ទំ នទីស្នា មក្សា មេញ (បុក្ស) ឧទ្ធ មេខា សយោ ត្រៃ មក្សា

(០៣០) តត្ត ភេសមោ អតិមាលេ ។ ៩ ជេក ទៀ ជាតិយា វា កោត្តេន វា កោលបុគ្គិយេន វា ។ បេ ។ អញសញ្ជាស់ ស្គែល ប អតិមញ្ជាតិ យោ រ៉ាវ-ព្រោ មាលេ មញ្ញា មញ្ជាត់គ្គិ ខណ្ណតិ ខណ្ណមោ

អភិធម្មបំផិត វិភង្គ

បុគ្គលនោះ ញ៉ាំងមានះដ៏ថោកទាប ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះអាស្រ័យនូវការ
តម្កល់ខ្លួនខុត ថា ថោតទាបជាងដនដទៃនោះ ការមីលងាយថោកទាប
អាការមើលងាយថោតទាប កាពនៃសេចក្ដីមើលងាយថោកទាប ការ
អៀនអន់ អាការអៀនអន់ កាពនៃសេចក្ដីអៀនអន់ ការមើលងាយ
ខ្លួន អាការមើលងាយខ្លួន ភាពនៃសេចក្ដីមើលងាយខ្លួន មានសភាព
យ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីប្រកាន់នៃបុគ្គលថោកទាបជាង
គេ ថា អញ្ជាេតកទាបជាងគេ ។

(១៤៩) បណ្ដាធមិទាំងនោះ សេចក្ដីប្រកាន់ តើដូចម្ដេច ។ ការប្រកាន់ អាការប្រកាន់ ភាពនៃសេចក្ដីប្រកាន់ ការធ្វើងនៃ អាការព្រះហ៊ុន ភាពដូចជាខង់ ការលើកកំពស់ សេចក្ដីប្រុជ្ជានៃ ចិត្តដូចជាខង់ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីប្រកាន់ ។

(១៣០) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីមើលងាយគេ តើដូច
ម្តេច ។ បុគ្គលពួកៗ៖ ក្នុងលោកនេះ វមែងមើលងាយបុគ្គល ទាំងឡាយដទៃ ដោយជាតិក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយភាពនៃទូនជាកុលបុត្រក្តី ។ បេ ។ ដោយវត្តណាមួយក្តី ការមើលងាយ អាការ
មើលងាយ ភាពនៃសេចក្តីមើលងាយ ការធ្វើងខ្វៃ អាការព្រហើន

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ ឯកកគិទ្ទេសោ

ដដោ សម្បត្តា ហោ កោតុកាម្យតា ចិត្តស្ប អយុ វុទូតិ អតិមានោ ។

(១៣០) តត្ត កេតមោ មានាតិមានោ ។

៩ នេក ទ្វេ ជាតិយា វា កោត្តេន វា កោលមុត្តិយេន វា ។ បេ ។ អញ្ញាតាពានេ វត្តនា បុព្វកាលំ បបេរាំ សនិសំ អត្តានំ ឧហត់ អបកោលំ
អត្តានំ សេយ្យំ ឧហត់ បបេរាំ ហ៊ីនំ ឧ ឧហត់
យោ រាវប្រា មានោ មញ្ញានា មញ្ជាតិត្តិ ខណ្ឌតំ
ខណ្ណាមោ ឧដោ សម្បត្តាយោ គេតុកម្បតា

ចិត្តស្បុ អយំ វុច្ចត់ មានាតិមានោ ។

ខុទ្ធពវត្តវិភង្គ ឯកកគិទ្ទេស

ភាពដូចជានធ់ ការលើកកំពស់ សេចក្តីព្រាថ្នា ខែចិត្តដូចជានធំ មាន សភាពយ៉ាង៍នេះ ណា ខេះហៅថា សេចក្តីមើលងាយគេ ។

(១៤១) បណ្តាធម៌ទាំង់នោះ សេចក្តីប្រកាន់ក្រៃលៃង តើដូប
ម្តេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ កាលមុខ តម្កល់ខ្លួនឲុក ថា
ស្មើនដែនដទៃ កាលជាខាងក្រោយមក តម្កល់ខ្លួនឲុក ថា ប្រសើរជាង
ជនដទៃញៃ មិនតម្កល់ខ្លួនឲុក ថា ថោកខាបជាងជនដទៃ ដោយជាតិក្តី
ដោយគោត្រក្តី ដោយភាពនៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្តី ។ បេ។ ដោយវត្តណា
មួយក្តី ការប្រកាន់ សាការប្រកាន់ ភាពនៃសេចក្តីប្រកាន់ ការធ្វើងនៃធ្វូ
ភាការព្រលើន ភាពដូចជាន្ន់ ការលើកភពស់ សេចក្តីប្រកាន់ ដូចជាន្ន់ មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីប្រកាន់

(១៣៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីប្រកាន់ថោតថយ តើ ដូចម្តេច ។ បុគ្គលពួក១៖ ក្នុងលោកនេះ ញ៉ាំង៍មាន៖ឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ដោយជាតិក្តី ដោយគោត្រក្តី ដោយកាពនៃ១នជាកុលបុត្រក្តី យោយភាពខែ១នមានសម្បាលអ្នក ដោយឲ្យព្រឹក្ត យោយការរៀនមន្ត ក្តី ដោយការងារក្តី យោយសិល្បាសស្រុក្តី យោយខំតាំងនៃវិជ្ជាក្តី

អភិធម្មបិជិក វិភង្គោ

សុ នេះ វ បដ្ឋិសាលេខ វ អញ្ជូន ប្រឹង្ឋិត សុ នេះ វិទ្ធាំ មត្តាំ ស្ត្រិត វិទ្ធាំ ស្ត្រិត វិទ្ធាំ

(១៣៣) តត្ត គេតមោ អធ៌មាលេ ។ អប្បត្តេ បត្តសញ្ជាតា អគាតេ គេតសញ្ជាំតា អធ៌កាតេ អធិកតសញ្ជាំតា អសថ្មិកាតេ សថ្មិកាតសញ្ជាំតា យោ រៀវទ្រោ មាលេ មញ្ញាល មញ្ជាំតត្តិ ខណ្ណតំ ឧណ្ណាមោ ជយ៉ោ សម្បត្តាយោ គេតុកាម្យតា ចំតួស្ប អយំ វុច្ចតំ អធ៌មាលេ ។

មេស្ទី ខ្លាំ ខេស្ត មេស្ទី ខេស្ត មេស្ទី មេខិស្តាលា

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

ដោយការចេះដឹងក្ដី ដោយបញ្ហាក្ដី ដោយវត្តណាមួយក្ដី ការប្រកាន់ដឹ ថោតថយ អាការប្រកាន់ដ៏ថោតថយ ភាពនៃសេចក្ដីប្រកាន់ដ៏ថោតថយ ការអៀនអន់ អាការអៀនអន់ ភាពនៃសេចក្ដីអៀនអន់ ការមើល ងាយខ្លួន អាការមើលងាយខ្លួន ភាពនៃសេចក្ដីមើលងាយខ្លួន មាន សភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីប្រកាន់ថោតថយ ។

(១៣៣) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីប្រកាន់លើសលុប តើ
ដូចម្តេច ។ សេចក្តីសំគាល់ក្នុងសច្ច:ទាំង ៤ ដែលខ្លួនមិនទាន់ដល់
ថា បានដល់ហើយ សេចក្តីសំគាល់ក្នុងកិច្ច ដែលខ្លួនមិនទាន់ធ្វើ ថា
បានធ្វើហើយ សេចក្តីសំគាស់ក្នុងសច្ច:ទាំង ៤ ដែលខ្លួនមិនទាន់ត្រាស់
ដឹង ថា បានត្រាស់ដឹងហើយ សេចក្តីសំគាល់ក្នុងសច្ច:ទាំង ៤ ដែល
ខ្លួនមិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ថា បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ការ
ប្រកាន់ អាការប្រកាន់ ភាពនៃសេចក្តីប្រកាន់ ការធ្វើង់ ្រៃ អាការ
ព្រហើន ភាពដូចជាន្ង់ ការលើកកំពស់ សេចក្តីប្រកាន់លើសលុប ។

(១៣៤) បណ្តាធមិតនៃនោះ សេចក្តីប្រកាន់ ថា អញមាន តេដូចម្តេច ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងរូប ថា អញមាន សេចក្តី ពេញចិត្ត ក្នុងរូប ថា អញមាន អនុស័យ ក្នុងរូប ថា អញមាន

ទុទ្ធពវិត្តវិភាង្គេ ឯកកមិទ្ធេសោ

ឋឌនាយ ។ មេ ។ សញ្ញាយ ។ មេ ។ សន់។ ក្រស ។ ខេ ។ វិញា សេ អស្ម័ន មានោ អស្ម័ន ជនោ អ**ភ្នំឌ ដឋមាលោ លោ ៗ**ឃុំខោ មា នោ ឧយយ **េក្សុកម្យុស ខ្លួស្ស អយុំ** អយុំ មាលេ ។ (೧៣៥) ឥត្ត ភាសមោ មិញមារោ ។ ៩ ដេ-យ សេសា ខេត្ត សេសា ខេត្ត ភាព ខេត្ត ប្ ស់ប្បាយនាធេន ទាបកោន ។ វិជ្ជិដ្ឋាធេន ទាបកោន វា សុ គេជ ទាប់គេជ ។ បន្ទុំភាហេធ ទាប់គេជ វា ស៊ីលេខ ខាប់គេខ វា វ៉ាខេខ ខាប់គេខ វា န္ထင္သား မာင္ င္သူတ္ဆိုတာ ရာန္ကိုအေ မာင္သာ မေတာ့ အ នញ្ចុំ ខណៈខ្លួន ខណៈលោខ នដោ សម្បីខ្លួនលោ

តេះត្រាម្យា ខេត្តស្បា អយំ វុទ្ធិ មិញមាលោ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ ឯកកតិទ្ទេស

សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងវេទនា ។ បេ។ ក្នុងសញ្ញា ។ បេ។ ក្នុង
សង្ខាវទាំងទ្បាយ ។ បេ។ ក្នុងវិញ្ញាណ ថា អញមាន សេចក្តីពេញ
ចិត្ត ក្នុងវិញ្ញាណ ថា អញមាន អនុស័យ ក្នុងវិញ្ញាណ ថា អញមាន
ការប្រកាន់ អាការប្រកាន់ ភាពនៃសេចក្តីប្រកាន់ ការធ្វើង ្កៃ អាការ
ព្រហើន ភាពដូចជាទន់ ការលើកកំពស់ សេចក្តីប្រុក្ខាំងចិត្តដូច
ជាទង់ មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា់ នេះហៅថា សេចក្តីប្រកាន់
ថា អញមាន ។

(១១៩) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីប្រកាន់ទុស តើដូច
ម្តេច ។ បុគ្គលពួកទុះ ក្នុងលោកនេះ ញ៉ាំងមានះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ
ដោយការងារដ៏លាមកក្តី ដោយសិល្បសាស្ត្រដ៏លាមកក្តី ដោយទីតាំង
នៃវិជ្ជាដ៏លាមកក្តី ដោយការចេះដឹងដ៏លាមកក្តី ដោយបញ្ហាដ៏លាមក
ក្តី ដោយសីលដ៏លាមកក្តី ដោយវិត្តដ៏លាមកក្តី ដោយសីលនិងវិត្ត
ដឺលាមកក្តី ដោយខិជ្ជិដ៏លាមកក្តី ដោយវិត្តណាមួយក្តី ការប្រកាន់
អាការប្រកាន់ ភាពនៃសេចក្តីប្រកាន់ ការធ្វើងនៃ អាការព្រហើន
ភាពដូចជាខ្ពុជ ការលើកកំពស់ សេចក្តីប្រុក្ខាន់ទិត្តដូចជាខ្ពង់ មាន
សភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីប្រកាន់ទុស ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

រ នេ រ គូស៊ី អង្គ នេស មាន នេស ស្នា ន្ទ្រាស រ សាន នេស មាន នេស មាន នេស រួន យើ រ នេស មាន នេស មាន នេស រួន យើ រ នេស មាន នេស សាន្ទ្រាស រួន យើ រ នេស មាន នេស សាន្ទ្រាស រួន យើ រ នេស មាន រួន យើ រ នេស មាន រួន យើ រ នេស មាន រ នេស មាន រួន យើ រ នេស មាន រ នេស មាន រួន រ

(០៣៧) តត្ត កាតមោ ជំជមជវិតក្ដោ ។ ជំជមជំ អារត្ត កេហសិតោ តក្ដោា វិតក្ដោ ។មេ។ ចំប្រាស់ដូច្បោ មយំ វុច្ចតិ ជំជមជវិតក្ដោ ។

(០៣៥) នត្ត កានទោ អមរវិតក្ដោ ។ ឧក្ដាការិកាបដំសំយុត្តោ ។ ដំដ្ឋិកតប្បដំសំយុត្តោ ។ កោសតៃ នក្ដោ វិតក្ដោ ។ មេ។ មិញ្ច សង្ហ៍ប្បា អយំ វុច្ខនិ អមរវិតក្ដោ ។

(១៣៩) នត្ត កាតមោ មាននុឧយតាមដំណំ-យុត្តោ វិតក្ដោ ។ ៩ ខេកច្នោ ក៏ហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ សមានន្ទី សហសោកាំ សុទិតេសុ សុទិតោ

អភិធម្មបិឝិក វិភង្គ

(១៣៦) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីនឹកដល់ញាតិ តើដូច ម្តេច ។ សេចក្តីនឹក សេចក្តីជញ្ជឹង ។ បេ។ សេចក្តីត្រិះវិះ១ុស អាស្រ័យនូវផ្ទះ គឺកាមគុណ ៤ ប្រារព្ធពួកញាតិ នេះហៅថា សេចក្តី នឹកដល់ញាតិ ។

(១៣៧) បណ្តាធមិលិននោះ សេចក្តីនឹកដល់ជនបទ តើដូច
ម្តេច ។ សេចក្តីនឹក សេចក្តីដញ្ជឹង ។ បេ ។ សេចក្តីត្រិះរិះខុស
អាស្រ័យនូវផ្ទះ គឺកាមគុណ ៤ ប្រាព្ធជនបទ នេះហៅថា សេចក្តី
នឹកដល់ជនបទ ។

(១៣៨) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីនឹកដល់ការមិនស្វាប់ តើ ដូចម្តេច ។ សេចក្តីនឹក សេចក្តីជញ្ជឹង ។ បេ ។ សេចក្តីត្រិះរិះខុស អាស្រ័យនូវផ្ទះ គឺកាមគុណ ៩ មិនប្រកបដោយអំពើដែលបុគ្គលធ្វើ ជានាដោយកម្រក្តី ប្រកបដោយទិដ្ឋិក្តី នេះហៅថា សេចក្តីនឹកដល់ ការមិនស្វាប់ ។

(១៣៧) បណ្តាធមិតនៃនោះ សេចក្តីនឹកប្រកបដោយសេចក្តីអាណិត អាស្សដល់អ្នកដទៃ តើដូចម្តេច ។ កិត្តពួក១៖ ក្នុងលោកនេះ នៅច្រឡាក ច្រឡំដោយគ្រហស្ត មាខសេចក្តីត្រេកអរជាមួយគ្នា មានសេចក្តីសោក ជាមួយគ្នា កាលបើគ្រហស្តដល់នូវសេចក្តីសុ១ ខ្លួនក៏ដល់នូវសេចក្តីសុ១

ខុទ្ចកវត្ថិភង្គេ ឯកកតិទ្ចេសោ

នុក្ខិត្រសុ នុក្ខិតោ ឧប្បន្នេសុ កិច្ចការណ៍យេសុ អត្តភា វ យោក អាមជួតិ យោ តត្ត កេសសំតោ តក្តោ វិតក្តោ ។ បេ ។ មិញសគ្គប្បា អយ៌ វុច្ចតិ បាននុយតាបដិស័យុត្តា វិតក្តោ ។

(೧៤០) នគ្គ គេនយេ លានសត្តារស់លោរ គេប្បដិស័យុត្តោ នៃក្តោ ។ លានសត្តារស់លោគ៌ អាត្តេ នេហស់នោ នេត្តោ នៃក្តោ ។ បេ ។ មិញ្ជសន្ន័ប្បា អយំ វុច្ចនិ លានសត្តារស់លោគ-ប្បដិស័យុត្តោ នៃក្តោ ។

(ហេ ឧទ្ទំ (ឧសម្យេខ) ឧទ្ទៀ រួនមើញ រា ខេ រា

ប្រទេខ ឯ មានេខ ឯ អូនបា ឯ ខេត្ត

ប្រទេខ ឯ មានេខ ឯ មានេខ ឯ ខេត្ត

ប្រទេខ ឯ មានេខ ឯ មានេខ ឯ មានេខ ឯ មានេខ្មាំ ខេត្ត

ប្រទេខ ឯ មានេខ មានេខ មាន

ខុទ្ទកវត្ថុវិកង្គ ឯកកសិទ្ទេស

ដែរ កាលបើគ្រហស្ដដល់នូវសេចក្ដីទុក្ខ ខ្លួនក៏ដល់នូវសេចក្ដីទុក្ខ្លាំដែរ
កាលបើគ្រហស្ដមានកិច្ច ដែលគួរធ្វើកើតឡើងហើយ ក៏ដល់នូវការ
ជួយប្រកបដោយខ្លួនឯងដែរ សេចក្ដីនឹក សេចក្ដីជញ្ជឹង ។ បេ ។
សេចក្ដីគ្រិះរិះខុស អាស្រ័យនូវផ្ទះ គឺកាមគុណ ៤ ក្នុងកិច្ចអម្បាលនោះ
ណា នេះហៅថា សេចក្ដីនឹក ប្រកបដោយសេចក្ដីអាណិតអាស្សដល់
អ្នកដទៃ ។

(១៤០) បណ្តាធមិតន៍នោះ សេចក្តីនឹក ប្រកបដោយលាក-សក្ការៈនិងសេចក្តីសរសើរ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្តីនឹក សេចក្តីជញ្ជឹង ។ បេ ។ សេចក្តីតិះរិះខុស អាស្រ័យនូវផ្ទុះគឺតាមគុណ៩ ប្រារព្ធលាក-សក្ការៈនិងសេចក្តីសរសើរ នេះហៅថា សេចក្តីនឹក ប្រកបដោយលាក-សក្ការៈនិងសេចក្តីសរសើរ នេះហៅថា សេចក្តីនឹក ប្រកបដោយលាក-សក្ការៈនិងសេចក្តីសរសើរ ។

(១៤១) បណ្តាធមិតិន៍នោះ សេចក្តីនឹក ច្រកបដោយការណ៍
ដែលគេមើលងាយមិនជាន គេដូចម្តេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោក
នេះ គិតថា ជនដទៃ កុំមើលងាយអញ ដោយជាតិក្តី ដោយ
គោត្រក្តិ ដោយភាពនៃខ្លួនជាកុលបុត្រក្តី ដោយភាពនៃខ្លួនមានសម្បុរ
ល្អក្តី ដោយទ្រព្យក្តី ដោយការរៀនមន្តក្តី ដោយការងារក្តី ដោយ
សំល្បសាស្ត្រក្តី ដោយទីតាំងនៃវិជ្ជាក្តី ដោយការចេះដឹងក្តី ដោយ
បញ្ញាក្តី ដោយវត្តណាមួយក្តី សេចក្តីនឹក សេចក្តីជញ្ចឹង ។ បេ។

អភិធម្មបំពីកេ វិភង្គោ

ទិញសត្ថា មេ វុទ្ទិ អនវញ្ជាតិប្បដិស័យុត្តោ វិតក្ដោ ។

ឯកកំ ។

(១៤៤) ឥត្ត ភាគមា ភោព ។ យោ កោយេ កុដ្ឋា កុដ្ឋាត្ត យេសេ នូសល ទូសិតត្ត ព្យមត្តិ ព្យមដូល ព្យមជ្ជិតត្តិ វិហេយោ ជន្សំពេល ឧណ្ឌិត្ត អសុពេទោ អនុត្តមន្ត ចិត្តស្ប អយ[°] ថ្ងៃត កោ គេ ។ ឥត្ត កាតមោ 8 ပညာကော ၈ ရက္ခနာကို အောင္ကာ အမႈနောကို និតយៈ ណេ ព្រុវិស្រ និងយៈ យោ និងខស្យ និតយស្នេខ អដុនិស ភ្នំសា មាល់និស្ស អន់សូមានិយ អន់ជានៃនិយ ខេឌ្ជ័យគឺ យោយមារិ មញ្ចុំ និង្ខ និង្ខា សេ រ

អភិធម្មបំផិក វិភង្គ

សេចក្តីត្រិះរិះខុស អាស្រ័យនូវផ្ទះ គឺកាមគុណ ៩ ក្នុងគំនិតថា ជន ដទៃ កុំមើលងាយអញនោះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីនឹកប្រកបដោយ ការណ៍ដែលគេមើលងាយមិនបាន ។

ចច់ ធម៌ពួក 🕫 🖣 ។

(១៤៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីក្រោធ តើដូចម្តេច ។ ការក្រោធ អាការក្រោធ ភាពនៃសេចក្តីក្រោធ ការប្រទូស្គូ អាការ ប្រទូស្ត ភាពនៃសេចក្តីប្រទូស្ត ការព្យាជា៖ អាការព្យាជា៖ នៃសេចក្តីព្យាបាទ សេចក្តីទីង សេចក្តីទីង់ទាំង សេចក្តីកាច ការ រឹង សេចក្តីអាតអន់ចិត្ត ណា នេះ**ហៅ**ថា សេចក្តីក្រោធ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ ការចង់សេចក្តីក្រោធទុក តើដ្លីចម្តេច ។ សេចក្តីក្រោធ ក្នុងតាលជាខាងដើម ការចង់សេចក្តីក្រោធទុក ក្នុង ភាលជា**ខាងក្រោយ** ការចង់សេចក្តីក្រោធទុក អាការចង់សេចក្តីក្រោធ ទុក ភាពនៃការចង់សេចក្តីក្រោធ**ទុក** ការតម្កល់សេចក្តីក្រោធ ទុកដា លំដាប់ ការតម្កល់សេចក្តីក្រោធទុកជាប្រក្រតី ការតម្កល់សេចក្តីក្រោធ နေက $\int_{\mathbb{R}^n} d^n x = \int_{\mathbb{R}^n} \int_{\mathbb{R}^n} d^n x = \int_{\mathbb{R}^n} \int_{\mathbb{R}^n} \int_{\mathbb{R}^n} d^n x = \int_{\mathbb{R}^n} \int_{\mathbb{R}^n} d^n x =$ ធ្វើសេចក្តីក្រោធឲ្យមាំ ណា នេះហៅថា ការចង់សេចក្តីក្រោធឲុក ។

[•] ការមិនសំដែងទោសដាមួយនឹងសេកក្តីក្រោធ ដែលកើតឡើងដាំដំបូង ហើយលបធ្វើដោយ ការសម្ងាត់ ។ ៤ ការតសេចក្តីក្រោធខាងក្រោយ ជាមួយនឹងសេចក្តីក្រោធខាងដើម ។អដ្ឋិកថា។

ខុទ្ធករិត្តវិភក្ដេ ទុកខិទ្ទេ សោ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ ទុកអិទ្ទេស

(១៤៣) បណ្តាធមិតិន៍នោះ សេចក្តីលុបគុណ តើដូចម្តេចៗ
ការលុបគុណ អាការលុបគុណ ភាពនៃសេចក្តីលុបគុណ សេចក្តី
វេឃ្មើគុណ ការធ្វើនូវសេចក្តីវេឃ្មើគុណ ណា នេះហៅថា សេចក្តី
លុបគុណ ។ បណ្តាធមិតាំងនោះ ការវេយឫកស្មើ តើដូចម្តេច ។
ការលើកខ្លួនផ្ទឹម អាការលើកខ្លួនផ្ទឹម ភាពនៃសេចក្តីលើកខ្លួនផ្ទឹម
ការប្រណាំងវែសថា ហេតុនៃសេចក្តីវ៉ាន ការប្រកាន់ជាគូ ការមិន
លះបង់ ណា នេះហៅថា ការវាយឫកស្មើ ។

(១៤៤) បណ្តាធមិតាំងនោះ សេចក្តីច្រណែន តើដូចម្តេច ។

ការច្រណែន អាការច្រណែន ភាពនៃសេចក្តីច្រណែន ការឈ្នានីស

អាការឈ្នានីស ភាពនៃសេចក្តីឈ្នានីស ណា ក្នុងលាក់សក្ការៈ សេចក្តី

គោរព ការរាប់អាន ការថ្វាយបន្នំ និងការបូជារបស់ជនដទៃ នេះ

ហៅថា សេចក្តីច្រណែន ។ បណ្តាធមិតាំងនោះ សេចក្តីកំណាញ់ តើ

ដូចរបួច ។ សេចក្តីកំណាញ់៩ យ៉ាង គឺ កំណាញ់អាវស ១ កំណាញ់

ត្រកូល ១ កំណាញ់លាក ១ កំណាញ់សេចក្តីសរសើរ ១ កំណាញ់

ធមិ ១ ការកំណាញ់ ភាការកំណាញ់ ភាពនៃសេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តី

ប្រាជ្ញា ជ្រើ ។ សេចក្តីកំណាញ់វីង សេចក្តីកំណាញ់ស្វិត ភាពនៃចិត្តមិន

យកចិត្តគេ មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីកំណាញ់ ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភឌ្គោ

(೧៤៥) ឥត្ត គាត់មា មាយា ។ ៩ ដេក ឡោ កាយេន ឧុក្ខាំតំ ចរិត្វា វាថាយ ឧុត្វាំតំ ចរិត្វា មនសា ឧុឌ្ធវិត ខវិត្ត តូស្បី ឧឌុសិឧឧលេដ ទាប់កាំ ៩៥ បណៈឧហេត មា មំ ជញ្ជាត់ ៩៥គ មា មំ ជញ្ជាត់ **សង្**ហ្សាត់ **សំ** ជញ្ជាត់ វាចំ ភាសត៌ មា មំ ជញ្ញាត់ កាយេធ បក្រុមតំ យា រាជ្រៃ គលា គលា<u>រ</u>ុំស អស្នាសារ ជ្រាំស ធំគត់ កំតីណោ ចាំមាយោ កុមាល ចាំកុមាល ជាឧលា បញ្ជាឧលា អនុត្តាធិតាម្មុំ អលាកាម្ម រេស្ត្រឧតា ចាចការិយា អយំ វុច្ចតិ មាយា ។ តត្ត ភាតម សមេ**យ្យំ ។ ៩** ដេកច្នេក **ស**មោ ហោតិ បរិសថោ យំ តត្ត ស៩ ស៩តា សា៩យុ_ា កក្ខាញ កក្ខាញ់យំ បក្ខេតតា ចាក្ខេតិយំ ៩ខំ វុទ្ធតិ សាដេយ្យំ ។

អភិធម្មចិជិព វិភង្គ

(១៤៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីបិទជាងទោសរបស់ខ្លួន ត្រដ្ឋបម្តេច ។ បុគ្គលពួក**ទុះ** ក្នុងលោកនេះ ប្រព្រឹត្តឲុក្ខាតដោយកាយ ប្រព័ត្តទុប្ខិត ដោយវាហ ប្រព្រឹត្តទុប្ខិត ដោយចិត្ត តម្ងល់ទុកនូវ សេចក្ដ ជ្រាថ្នាដីលាមក ព្រោះបទជាំងនូវអំពើទុច្ចរិតនោះ ជាហេតុ ជ្រាថ្នាថា ពួកជននីមួយ កុំដឹងនូវអាត្មាអញ ឡើយ ត្រះរិះថា ពួកជននីមួយ កុំដឹងនូវ អាត្មាអញ ទៀយ ពេលវាចាថា ពួកជននីមួយ កុំដ៏ងនូវអាត្មាអញ ឡើយ ខ្វះខ្វែងដោយកាយថា ពួកជននិមួយ កុំដឹងនូវគាត្មាអញ**េញ**យ ការបិទ ពុន្ត ពេលប្រសិទ្ធ ភាពនៃបុគ្គលបិទពុន្ត ពេលប្រសិទ្ធ អំពើអាក្រក់ហើយបិទជាំងទុកឲ្យកន្ទង់ហ្លួសទៅ ការបញ្ហោត ការប្រោក ប្រាស ការគេចកែ ការពង្រុះពង្វាង ការបិនប៉ាំង ការលាក់បំពួន ការគ្រប**ុក** ការគ្របលុប ការមិនធ្វើឲ្យច្បាស់ ការមិនធ្វើឡប្រុកដ ការបិទជាំនីទ្វាំន៍ ការធ្វើនូវអំពើអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះ នេះហៅថា សេចក្តីបទជាង ទោសរបស់ខ្លួន ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្អភ្នគអាង តេដ្ឋបម្តេច ។ បុគ្គលពួក ១៖ កង្គលោក នេះ ជាអ្នក អូតអាង ជាអ្នកអូតអាងទ្វាំង ការអូតអាង អាការអូតអាង សេចក្តីអូត អាន៍ សេចក្តីរឹងស្រ អាការវឹងស្រ អាការប៉ុន្យបស់ប សេចក្តីប៉ុន្យបស់ប មានក្នុស័ក្គល នោះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីអ្នតអាង

ខុទ្ធពវត្តវិភាង្គ ទុកគិទ្ចេសោ

(១៤៦)នទ្ធ គេឧម អវិជ្ជា ។ លំ អញ្ជាសា អឧស្បន៌ ។ ខេ ។ អវិជ្ជាល់ខ្លុំ មោយ អេកុសលៈ ម្ចាល់ មញ្ចុំ មន្ត្រ ។ សង្គ ខេត្តមា នានលោ ។ បោ នាវេស នាវិស្សា នាវាសា ការនន្ទឹ ការតស្ហា ការស្មិនលោ ការសិន្សាលោ ក់ខេត្ត សុខស្នាសាន សញ្ចុំ ស្នែត ក់គេឈា ។ (១៤៧) តត្ត ភាគមា ភាធិជ្ជី ។ ភាស្ប៊ុត អត្ថា ខ លោកោ ខាត់ យា រៅវិចា ខ្ញុំខ្ញុំ ឧ៍ដ្ឋិកទំ ។ ខេ ។ វិទ្ធាយេសគ្គា មោ ។ មន្ទ្ ការជំន្នំ ។ ឧទ្ទ ភេទមា វិកាវជំន្នំ ។ ៤ ភាំស្បាត់ អត្ថា ខ លោកោ នាតិ យា ឯវក្សា ឱិដ្ឋិ ឧដ្ឋកត់ ។ ខេ។ វិហាយសក្តា ហោ អយំ វុត្តតំ វិតវឌ៌ឌ្ឌិ ។

ទុទ្ធការិត្តវិភង្គ ទុកនិទ្ទេស

(១៤៦) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អវិជ្ជា គើដូចម្តេច ។ ការ
មិនដឹង ការមិនយល់ ។ បេ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា សេចក្តីវង្វេង
បុសតល់នៃអកុសល ណា នេះហៅ អវិជ្ជា ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ
កវិតណា តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីព្រាញ់ភព ក្នុងភពទាំងឡាយ
តម្រេក ក្នុងភព សេចក្តីស្រើបស្រាល ក្នុងភព សេចក្តីព្រុញ្ញ់
ក្នុងភព សេចក្តីស្នេហា ក្នុងភព សេចក្តីអន្ទះអន្ទែង ក្នុងភព សេចក្តីជ្រប់
ក្នុងភព ការចុះចិត្តសិច ក្នុងភព ក្នុងភពទាំងឡាយ ណា នេះហៅថា
កវិតណា ។

(១៤៧) បណ្តាធមិតន៍នោះ ភវិទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិ
ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងកេទុស មាន
សភាពយ៉ាងនេះ ណា ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី នឹងមាន នេះ
ហៅថា ភវិទិដ្ឋិ ។ បណ្តាធមិតាំងនោះ វិកវិទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។
ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងកេខុស
មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ថា ខ្លួតក្តី លោកក្តី នឹងមិនមាន
នេះហៅថា វិកវិទិដ្ឋិ ។

អភិធម្មបំដិពេ វិភង្គោ

(១៤៨) តន្ត គេតម សស្បត្តដ៏ដ្ឋ ។ សស្បៈ តោ អត្តា ច លោកោ ចាត់ យា ឯវេច្ចា ជំដ្ឋិ ជំដ្ឋិតតំ ។ ចេ ។ វិចាំយេសក្តាហោ អយំ វុច្ចុត់ សស្បត្តជំដ្ឋិ ។ តត្ត គេតមា ឧច្ចេជធំដ្ឋិ ។ ឧច្ចិ-ជ្ជិស្បតិ អត្តា ច លោកោ ចាត់ យា ឯវេច្ចា ជំដ្ឋិ ជំដ្ឋិតតំ ។ ចេ ។ វិចាំយេសក្តាហោ អយំ វុច្ចតំ ឧច្ចេជធំដ្ឋិ ។

(១៤៩) តត្ត ភាគមា អន្តវា ខិដ្ឋិ ។ អន្តវា ជំន្និកនាំ ។ បេ ។ វិបរិយេសក្តាយោ អយំ វុច្ចនាំ អន្តវា ជំន្និ ។ តត្ត ភាគមា អន្តវា ជំន្និ ។ អន្តវា ជំន្និ ។ តត្ត ភាគមា អន្តវា ជំន្និ ។ អន្តវា ជំន្និ ។ តត្ត ភាគមា អន្តវា ជំន្និ ។ អន្តវា ជំន្និ ។ បា ។ វិបរិយេសក្តាយោ អយំ ជំន្និ ជំន្និកនាំ ។ បេ ។ វិបរិយេសក្តាយោ អយំ វុច្ចនាំ អន្តវា ជំន្និ ។

(១៩០) នង មានស ដង្គឺ ខ្ញុំង្គ ដង្គឺ ។ ដង្គឺខ្លុំ មារមិ លា ឥណីជីង ខ្ញុំ ខ្ញុំមង្គ ។ ដេ ។ ស្រុះលេមទីរ ហោ មល្ខ ដុំមិន ដង្គំ ខ្ញុំមង្គ ។ ដេ ។

អភិធម្មចិដ្ឋក វិវង្គ

(១៤៤) បណ្តាយមិននោះ សស្សតិខិត្តិ តើដូចម្តេច ។

ខិត្តិ ដំណើរគឺខិត្តិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរកខុស
មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី ទៀង នេះ
យៅថា សស្សតិខិត្តិ ។ បណ្តាយមិទាំងនោះ ។ច្នេខខិត្តិ តើ
ដូចម្តេច ។ ខិត្តិ ដំណើរគឺខិត្តិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុង
ការស្វែងកេខុស មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី
នឹងសូន្យ នេះហៅថា ។ច្នេខខិត្តិ ។

(១៤៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ អន្តវាទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។

ទិដ្ឋិ ដំណើរគីទិដ្ឋិ ។ បេ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងកេទុស

មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី មានទីបំផុត
នេះយៅថា អន្តវាទិដ្ឋិ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ អន្តវាទិដ្ឋិ តើ

ដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគីទិដ្ឋិ ។ បេ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុង

ការស្វែងកេខុស មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី

មិនមានទីបំផុត នេះយៅថា អន្តវាទិដ្ឋិ ។

(១៥០) បណ្តាធមិត៌ង៍នោះ បុព្វនានុទិដ្ឋិ តើដូចម្ដេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរក១ស ណា កើតទ្បើង ប្រារព្ធនូវទីបំផុតខាងដើម នេះហៅថា បុព្វនានុទិដ្ឋិ ។

ខុទ្ទ**ពវត្ថុវិ**ភាង្គ្គ ទុកគិទ្ទេសោ

តត្ត ភេតមា អមស្ពេធុធិដ្ឋិ ។ អមរត្តិ អាវត្ត ហា ឧប្បដ្ឋិតិ ធិដ្ឋិ ធិដ្ឋិកតំ ។ មេ។ វិមរិយេសក្តាហោ អយំ វុទ្ធិ អមវត្តាធុធិដ្ឋិ ។

(១៥០) តត្ត គេតមំ អេហិវិតំ ។ យំ ១ ហិវ័យតិ ហិវ័យិតព្វេ១ ១ ហិវ័យតិ ខាមកានំ អកាសហានំ ១ម្នានំ សមាមត្តិយា ៩៥ វុច្ចតិ អេហិវិតំ ។ តត្ត គេតមំ អេលាត្តប្បំ ។ យំ ១ ជុំត្តប្បតិ ជុំត្តប្បិតព្វេ១ ១ ជុំត្តប្បតិ ខាមកានំ អកាសហានំ ១ម្នាន់ សមាមត្តិយា ៩៥ វុច្ចតិ អភោត្តប្បំ ។

(១៤៤) នត្ត កានមា នោះ ខេស្សាយំ នោះ ខេស្សិយំ នៅ ខេស្សតា វិទ្យុនិក្សាបក្សាហិតា វិទ្ចុនិក្សានតា អនានាយំ អនានាតា អការតោ អច្បនិស្សាតា អយំ វុទ្ធិ នោះ ខេស្សតា ។ នត្ត កានមា ខាចមិត្តតា ។

ខុទ្ធពវត្ថុវិភង្គ ទុកសិទ្ធេស

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អបវន្តាទុខិដ្ឋិ តើដូចម្ដេច ។ ខិដ្ឋិ ដំណើរគឺខិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្ដីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងកេខុស ណា កើតឡើង ព្រាវញ្ជូទូវ៉ូទីបំផុតខាងចុង នេះយៅថា អបវន្តានុខិដ្ឋិ ។

(១៩១) បណ្តាធមិតិនៃនេះ សេចក្តីមិនភ្មាសចុប តើដូច
ម្តេច ។ ត្រន់ដែលបុគ្គលមិនភ្មាស ដោយហេតុដែលគួរភ្មាស មិន
ភ្នាស ដោយការដូបប្រទះ នឹងពួកអកុសលធមិដ៏លាមក នេះហៅថា
សេចក្តីមិនភ្មាសចុប ។ បណ្តាធមិតាំងនោះ សេចក្តីមិនក្តៅនឹងច្បាប
តើដូចម្តេច ។ ត្រង់ដែលបុគ្គលមិនគក់សុត ដោយហេតុដែលគួរតក់
សុត មិនតក់សុត ដោយការជួបប្រទះ នឹងពួកអកុសលធមិដ៏លាមក
នេះហៅថា សេចក្តីមិនក្តៅនឹងច្បប ។

(១៥៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ ការប្រដៅក្រ តើដូចម្តេច ។ ការ
ប្រដៅក្រ អាការប្រដៅក្រ កាពនៃសេចក្តីប្រដៅក្រ ការកាន់យកខូវអំពើ
ដែលគួរខ្លើម (អំពើផ្ដេសផ្ដាស) ការពេញចិត្តក្នុងធមិជាសត្រូវ ការមិន
អើពើ សេចក្តីមិនអើពើ សេចក្តីមិនគោរព សេចក្តីមិនភ្ជាប់បង្គាប់
ចំពោះពាក្យប្រកបដោយធម៌ដែលគេពោល នេះហៅថា ការប្រដៅ
ក្រ បណ្តាធមិទាំងនោះ ភាពអ្នកមានមិត្រអាក្រក់ តើដូចម្តេច ។

អភិធម្មបិជិព វិភក្ដោ

យេ គេ បុក្កល អស្បន្ធា ឧុស្ស៊ីលា អប្បស្បុតា មច្ចាំនោ ឧុប្បញ្ញា យា គេសំ សៅនា ចំសៅនា សំសៅនា គ៨នា សម្ភ៨នា គគ្គិ សម្ភគ្គិ សម្ប-

ដូចិន្ទ អេតថិស្រ ឯ

អេលា ដូចិន្ទ អេលាជីស្រ ជូសិន្ទ អេលាជីស្រ ឯ

អេលា ដូចិន្ទ អេលាជីស្រ ឯ ឧទ្ធ ខេស្ស អេតថិស្រ ឯ

អេលា ដូចិន្ទ អេលាជីស្រ ឯ ឧទ្ធ ខេស្ស អេតថិស្រ ឯ

អេលា ប្រឹក្ស អេលាជីស្រ ឯ ឧទ្ធ ខេស្ស អេតថិស្រ ឯ

អេលាជីស្រ អេលាជីស្រ ឯ ឧទ្ធ ខេស្ស អេតថិស្រ ឯ

អេលាជីស្រ អេលាជីស្រ ឯ ឧទ្ធ ខេស្ស អេតថិស្រ ឯ

អេលាជីស្រ ឯ

ប្រុស្ស អេតថិស្រ ឯ

ប្រុស្ស អេតថិសិស អេតថិសិស អេតថិសិស អេតថិសិស អេតថិសិស អេតថិសិស អេច ស្រីសិស អេតថិសិស អេតថិសិស អេតថិសិស អេច ស្រីសិស អេច សិស អាច សិស ស

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(១៩៣) បណ្តាធមិតិនៃនេះ អាការមិនត្រង់ តើដូបម្ដេច។
អាការមិនត្រង់ ភាពនៃអាការមិនត្រង់ ភាពនៃសេចក្តីរៀបវេរ ភាពនៃ
សេចក្តីកោង ភាពនៃសេចក្តីក្និតក្តក់ ណា នេះហៅថា អាការ
មិនត្រង់ ។ បណ្តាធមិតិនៃនេះ សេចក្តីមិនទន់ក្ងន់ តើដូបម្ដេច ។
សេចក្តីមិនទន់ក្ងន់ អាការនៃសេចក្តីមិនទន់ក្ងន់ សេចក្តីវឹងស្រ សេចក្តី
អាក្រក់ ភាពនៃសេចក្តីវឹងស្រ ភាពនៃបុគ្គលមានចិត្តគគ្គីសគគ្គស
ភាពនៃបុគ្គលមានចិត្តវឹងកំព្រឹស ភាពនៃបុគ្គលមានចិត្តមិនទោះទន់ ណា
នេះហៅថា សេចក្តីមិនទន់ក្នន់ ។

(១៩៤) បណ្តាធមិនាំងនោះ សេចក្តីមិនអត់សង្គត់ តើដូច
ម្តេច ។ សេចក្តីមិនអត់សង្គត់ ភាពនៃសេចក្តីមិនអត់ធន់ ភាព
នៃសេចក្តីមិនអត់ធ្មត់ សេចក្តីកាច ភាវពោលពាក្យមិនល្អ សេចក្តី
មិនត្រេកអវនៃចិត្ត ណា នេះហៅថា សេចក្តីមិនអត់សង្គត់ ។

ខុទ្ធកវត្តវិភាឌ្ហ ទុកសិទ្ធេសោ

តត្ត គត់ទំ មសោរចំំ ។ គាយ់គោ រ៉ឺតិក្លាមោ វេទសុំ កោ វីតិក្តុមោ តាយ៌តាវិទសុំ កោ វីតិក្តុមោ ឥន វុទ្ធត អសោរទ្ធំ សត្វម្បិ ឧុស្ស៊ីល្យំ អសោរទ្ធំ ។ (ပရှင္) ဆည္ညီ မေသာရှိ နေတာ့ တက္ခို့ နေတာ့ တာ တာ វាខា អណ្តូតា តត្តសា មកេដុតា មករិសជ្ជន កោះសាមន្តា អសមាន់សំវត្តន៍កា តថារូទី វាន ភាសិតា ហោតិ យា ឥត្ត អស់ណ្ដាច់តា អស់-ទិលវាខតា ៩រុសវាខតា ឥនំ វុក្ខិ អសាទល្បំ ។ តត្ត កាតមោ អប្បដ៌សត្តារោ ។ ខ្ទេ បដ៌សត្តាភា សគ្នភព្ឌីភ្នាពេ ខ ឧត្តព្រឹស្សាពេ ខ ៩ ខេះ កាទ្វោ អព្យដ្ឋសន្តាកោ ហេតុ អាមិសព្យដ្ឋិ មាន មេខាង ខេត្ត នៃ មាន មេខាង អព្យដ្ឋិសន្តារោ ។

ខុទ្ធពវត្ថុវិវាង្គ្ ទុពនិទ្ទេស

បណ្តាធមិទាំង នោះ សេចក្តីមិនស្វតបូត តើដូចម្តេច ។ ភាវប្រព្រឹត្តិ កន្ទង់ប្រកបដោយតាយ កាវប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ប្រកបដោយវ៉ាថា កាវប្រព្រឹត្តិ កន្ទង់ប្រកបដោយកាយនិងវ៉ាថា នេះ ហៅថា សេចក្តីមិនស្វតបូត សូម្បី ការទ្រស្តសីលទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថា សេចក្តីមិនស្វតបូតដែរ ។

(១៥៤) បណ្តាធមិទាំង នោះ សំដីមិនពីកោះ គេដុចម្តេច ។ វាហ ណា ជាវាហរដ្ឋិបដ្ដេច គ្រោតគ្រាត ហ៊ឹរក្ដៅដល់ជនដទៃ ខ្លាំន ទូបដល់ជនដទៃ ជិតសេចក្តីក្រោធ មិនប្រព្រឹត្ត ៧ដើម្បីសមាធិ បុគ្គល ពោលនូវវាចា មានសភាពដូច្នោះ ភាពនៃបុគ្គលមានវាចាមិនល្អិត ភាព នៃបុគ្គលមានវាចាមិនពីកោះ ភាពនៃបុគ្គលមានវាចាអាក្រក់ ណា ក្នុង វាហ នោះ នេះហៅថា សំដីមិនពីកោះ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ การษิธรรูญกลัดล์ เล็สูซเซูซ ฯ การจรูญกลัดาล์ยาร ๒ យ៉ាង គឺការខុខ្លួលរាត់ទាក់ដោយអាមិស: ១ ការខុខ្លួលរាក់ទាក់ដោយ ជម៌ 🤊 បុគ្គលពួក១៖ ក្នុង លោក ខេះ ជាអ្នកមិន ទទួលវាក់ ពាក់ ដោយ អាមិសហ្យុដិសន្តារៈក្តី ដោយធម្មហ្បុដិសន្តាវៈក្តី នេះហៅថា ការមិន ទទួលវាត់ទាត់ **។**

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

(១៩៦) នគ្គ ភគមា ឥន្ទ្រិយេសុ អក្តន្ទាត្រា ។ វ ដេក្ស ខុត្ត ស្ទុំ និស្ស និមិត្តក្សា ហោត អនុព្យញ្ជនក្តាហ៍ យត្វាធិការណមេន ខក្សុន្ត្រិយ័ អស់រ៉ុន វិហរន្តំ អភិជ្ជា នោមឧស្សា ខាបកា អយ្ដេល ខត្ថា អយ្ជិស្បីពេញ នុស្បី សូរ្សេល ច ឧត្តពម្ម័ន្ទ ច រយ្ទំន ឧយុវិច្ចិញ ឧយុវិច្ចិញ ច សំរ៉េ អាមជ្ញី សោគេជ សន្តិ សុត្វា ។ បេ ។ ឃាខេន កក្ខំ ឃាយ់ត្វា ។ ខេ។ ជិក្ខយ រសំ សាយ៌ត្វា ។ ខេ ។ កាយេន ដោដ្ឋទ្វំ ដុស៌ត្វា ។ មេ ។ មនសា ខម្មុំ វិញ្ហាយ ជំមិត្តភ្លា-ហ ហោត់ អនុ**ព្យ**ា្ជនត្តាហ យត្តាធិការណមេន ឧដ្ឋថ្លៃ អស់ខ្ញុំ រូសធ្លេ អង្គទាំនេធខមារិ ស្នេយ អយុស្ស ខេស៊ី ងយំ។ពីពេញ ្នំ អូមរិ សំរាយ ៤ ឧត្តនិន្ទ ៤ ឃើន ឧត្ត ថ្មី ឧត្តទ្ធិលេខ សំពុំ អាជជីន លា ។ នេស្ ជន្នំ តន្ត្រីលាខ្ញុំ អក្កត្ត អពោមនា អនាពត្តា អស់ព្រ អយុ ខ្ញុំ សន្ទ្រិយេស អក្តន្ទារតា ។

អភិធម្មបិធីក វិភង្គ

(១៤៦) បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃអ្នកមិនគ្រប់គ្រង់ទ្វារក្នុង ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួក » ក្នុងលោកនេះ ឃើញនូវរូប ដោយចក្ខហើយ កាន់យកនូវនិមិត្ត កាន់យកនូវអនុ-ព្យញ្ជន: ឯអភិជ្ជានិធី ខោមឧស្ស ដែលជាអកុសលធម៌ដ៏លាមក តែធ័ គ្របសង្កត់នូវបុគ្គលដែលមិនបានសង្គ្រមនូវចក្ខុន្ត្រិយនុ៎ះ ក្រោះហេតុមិន សថ្តែតន៍ព្រះ និក ឃុំ មុំន្ត្រៃ ខ្មុំ មិនរក្សានូវចត្តន្ត្រិយ មិនដល់នូវសេចក្តីសង្គ្រម ក្នុងចត្តន្ត្រិយ បានផ្ទន្តវ ស់ឡេង ដោយត្រចៀតហើយ ។ បេ។ បានហិតក្និន ដោយច្រមុះ ហើយ ។ បេ។ បានឥញ្ជាក់ឥញ្ជាប់ទូវសេ ដោយអណ្ដាតហើយ ។បេ។ បានពាល់ត្រវិជ្យព្វ ដោយកាយហើយ ។ បេ ។ បានដឹងច្បាស់ខ្លុវធម្មា-រម្មណ៍ ដោយចិត្តហើយ កាន់យកនូវនិមិត្ត កាន់យកនូវអនុព្យញ្ជន: ឯអភិជ្ជានិង ទោមនស្ស ដែលជាអកុសលធមិដ៏លាមក តែងគ្របសង្កិត នូវបុគ្គលដែលមិនជានសង្គ្រឹមន្ទិវមនិន្ត្រីយន្ទំ៖ ក្រោះហេតុមិនជានសង្គ្រឹម ន់ត្រន្ទៃក ឃា មុន្ទេ ដ្រើស្ទីសន្ត្រិតនៃ្និកាខោះ គុន រក្សានូវមនិន្ត្រិយ មិនដល់នូវសេចក្តីសង្គ្រឹម ក្នុងមនិន្ត្រិយ ការមិនបិទ ការមិនគ្រប់គ្រង ការមិនរក្សា ការមិនសង្គ្រមនូវឥន្ទ្រិយទាំង 👌 នេះ ណា នេះហៅថា ភាពនៃអ្នកមិនគ្រប់គ្រង់ទ្វាក្មេងឥន្ទ្រិយខាង់ឡាយ ។

ខុទ្ទពវត្តវិភង្គេ ទុកសិទ្ធេសោ

តត្ត ភាគម កោជនេ អមត្តញាតា ។ ៩ ខេត្តទ្វោ អប្បដិសន្តាំ អយោធិសោ អាហារំ អាហារេតិ ឧប្រ មឧប្រ មណ្ឌលប វិក្ខុសលប យា តត្ អស្នុឌ្និតា អមត្តញាតា អប្បដិសន្តាំ អោជនេ អយំ វុច្ចតិ កោជនេ អមត្តញាតា ។

ម្នាស់ មេស្បីខ្លួន មេសត់ដៃឃើ ។ លា មេយើសក់ខ្លួន មេស្បីខ្លួន មេសត់ដ្ឋាយ្ល ។ លា មេដ្ឋាហ៍ខ្លួន មេសាលា មេយាលា មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាលា មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាលាលា មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាលាលា មេសាល្ខ មេសាលាលា មេសាល្ខ មេសាល្ខ មេសាលាលាលាំ មេសាល្ខ មេសាលាលាំ មេសាលាលា មេសាលាលា មេសាលាលាំ មេសាលាលាំ មេសាលាលា មេសាលាលា មេសាលាលា បាសាលាលា មេសាលាលា ប្រស្នា មេសាលាលា បាសាលាលា បាសាលាលា បាសាលាលា បាសាលាលា បាសាលាលា បាសាលាលា បាសាលាលា បាសាលា បាសាលាលា ប

(១៥៥) នត្ត ភាមា សីលវិចត្តិ ។ តាយ់កោ រឺតិក្តាមោ វិចសិកោ រឺតិក្កាមោ តាយ់កាវចសិកោ រឺតិក្កាមោ អយំ វុក្ខតិ សីលវិចត្តិ សព្វម្បិ ខុស្ប៊ីល្បំ សីលវិចត្តិ ។

ខុទ្ធការិត្តវិភង្គ ទុកនិទ្ទេស

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពខែអ្នកមិនដឹងប្រមាណក្នុងកោជន តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ មិនពិចារណា ដោយឧបាយនៃបញ្ជា តែងលេបខ្យុំអាហារ ដើម្បីលេង ដើម្បីស្រវឹង ដើម្បីតាក់តែង ដើម្បីស្អិតស្អាង ភាពខែអ្នកមិនសន្ដោស ភាពខែអ្នកមិនដឹងប្រមាណ ការមិនពិចារណាកោជន ក្នុងសេចក្ដីមិនដឹងប្រមាណ ក្នុងកោជននោះ ណា នេះហៅថា ភាពខែអ្នកមិនដឹងប្រមាណក្នុងកោជន ។

(១៩៧) បណ្តាធមិទាំងនោះ ភាពនៃអ្នកគ្វេចស្មារតី តើដូច
ម្តេច ។ ការមិនមានស្មារតី ការមិនវេពុកឃើញ ការមិននឹកឃើញ
ការមិនវេពុក សេចក្តីមិនវេពុក សេចក្តីមិនចងិចាំ សេចក្តីក្រុច
ភ្នាំង៍ សេចក្តីវេង្សិង ណា នេះហៅថា ភាពនៃអ្នកក្រុចស្មារតី ។
បណ្តាធមិទាំងនោះ ភាពនៃអ្នកមិនដឹងខ្លួន តើដូចម្តេច ។ សេចក្តី
មិនដឹង សេចក្តីវង្សិង ហា នេះហៅថា ភាពនៃអ្នកគ្រេច ។ សេចក្តី
មិនដឹង សេចក្តីមិនយល់ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា សេចក្តីវង្សិង ថ្មស
គល់នៃអកុសល ណា នេះហៅថា ភាពនៃអ្នកមិនដឹងខ្លួន ។

(១៥៨) បណ្តាធមិទាំងនោះ វិបត្តិនៃសីល តើដូចម្ដេច ។ ការប្រព្រឹត្តិតនូង ប្រកបដោយកាយ ការប្រព្រឹត្តិកន្ទង ប្រកបដោយវាចា ការប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ ប្រកបដោយកាយនិងវាចា នេះហៅថា វិបត្តិនៃសីល សូម្បីភាពនៃការទ្រុស្តសីលទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថា វិបត្តិនៃសីលដែរ ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

តត្ត ភេតមា ជំជ្ជិចត្តិ ។ ឧត្តិ ជំជ្ជិ ឧត្តិ យំជ្ជិ ។ ខេ។ យេ ៩មញ្ច លោភាំ ខេះញ លោភាំ សយំ អភិញ្ជា សច្ចិភាគ្វា ខេះជេស្តីតិ យា រៅវេទ្រា ជំជ្ជិ ជំជ្ជិភត់ ។ ខេ ។ វិទរិយេសក្តា ហោ អយំ វុច្ចតិ ជំជ្ជិចិត្តិ សញ្ជាច់ មិញជំជ្ជិ ជំជ្ជិចិត្តិ ។

(១៤៩) តត្ត គេតមំ អជ្ឈត្តំ សញ្ញាជនំ ។ បញ្ហោះម្នាតិយានិ សញ្ញោជនានិ អជ្ឈត្តំ សញ្ញោជនំ។ បញ្ជាអ្នាតិយានិ សញ្ញោជនានិ ពហិទ្ធា សញ្ញោជនំ។

र्गं न

(១៦០) តត្ត កាតមានិ តីណ៍ អក្កសលម្វ-លានិ ។ លោក នោះសា មោយោ ។ តត្ត កាត-មោ លោះភា ។ យោ កកោ សាកកោ អនុនយោ អនុកោះ នន្ទី នន្ទិកកោ ខិត្តស្ប សាកកោ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិបត្តនៃទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺ

ទិដ្ឋិ ។ បេ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងកេទុស មានសភាព
យ៉ាងនេះ ណា ថា ទាន់ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ មិនមានផល ការ

បូដា មិនមានផល ។ បេ ។ ពួកសមណាព្រាហ្មណ៍ ដែលធ្វើឲ្យ
ជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះផង នូវលោកដទៃផង ដោយបញ្ញា របស់ទូន
ហើយប្រកាស មិនមានទេ នេះហៅថា វិបត្តិនៃទិដ្ឋិ សូម្បីមិញ្ហាទិជ្ជិ

ទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថា វិបត្តិនៃទិដ្ឋិដែរ ។

(១៩៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ សញ្ញោជន: ទាង់ក្នុង តើដូច ម្តេច ។ សញ្ញោជន: ៩ ដាច់ណែកទាងក្រោម ហៅថា សញ្ញោជន: ទាង់ក្នុង សញ្ញោជន: ៩ ដាច់ណែកទាងលើ ហៅថា សញ្ញោជន: ទាង់ក្រៅ ។

ចច់ ពួកធម៌ទី 🍃 ។

(១៦០) បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ អកុសលមូល ៣ តើដូចម្ដេច ។ លោក: ទោស: មោហ: ។ បណ្ដាអកុសលមូល ៣ នោះ លោក: តើដូចម្ដេច ។ តម្រេក តម្រេកទាំង សេចក្ដីត្រេកអរ សេចក្ដី ត្រេកត្រមាល សេចក្ដីកែរាយ សេចក្ដីស្រើបស្រាល តម្រេកទាំងនៃចិត្ត

ខុទ្ទកវត្ថុវិកង្គេ តិកនិទ្ទេសោ

နင္း ဗင္း မႏမ္သို့ က ေငးက ဗလ္၊က က (°) សង្កោ ខង្គោ ស្នា មាយា ៩ខិតា សញ្ជូនខិ ស់ៗថៃ ជាល់ខំ ស តា សៃត្តា សុត្ត សៃដា អយ្វហនិ ខុតិយា ខណៈ ការនេត្ត វនិ វន្តថា សន្តរា សំនេយោ អមេត្តា មដិពន្ធ អាសា អស់សនា អស់សំនត្ត /្ទាសា សធ្លាសា ឥឆ្លាសា រសាសា ដោដ្ឋព្វាសា លាភាសា ដល់សា បុគ្គាសា ត្បូយ មាន ខ្យា ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ၎၀ါ့နာန္တီ ေလာက်ရိွ ေလာက်ရပါကသာ ေလာက်ရပါ• យ៍តត្ត បុញ្ចិតតា^(២) សាជុតម្យតា អជម្នាកោ វិសម លោកោ និកាន្តិ និកាមនា បត្តា ចំហនា សម្បន្ន កាមនយា អន្តេយា កែវន្តេយា ១ម. បរិគេគោ ។ 🔈 ម. បុក្ខញ្ជិតសា ។

ខុទ្ទពវត្ថុវិភង្គ តិពតិទ្ទេស

សេចក្តីប្រាញ់ សេចក្តីដល់ង៍ថ សេចក្តីដែល សេចក្តីបង់បាន សេចក្តី **បង់**បានទ្រង់ សេចក្ដីជាប់ចំពាក់គិតណ្តា កក់គិតណ្តា សេចក្ដីស្វែងកេ សេចក្តីបិទព្រំឥ តណ្តាជាគ្រឿនញ៉ាំងសត្វឲ្យកើត តណ្តាជាគ្រឿង ញុំាំងសត្ឲ្យកើតព្រម តណ្ដាជាគ្រឿង៣ក់ស្រែះ ធម្មជាតិមានបណ្ដាញ ធម្មជាតិផ្សាយ ៧ ធម្មជាតិដែលផ្សាយ ៧ ផ្សេង ១ ធម្មជាតិជាគ្រឿន៍ លក់ ធម្មជាតិដ៏ខ្ពសាយ ធម្មជាតិជាគ្រឿ ប្រែមូល ធម្មជាតិជាគម្រប់ពីរ សេចក្តីតាំងខុក ធម្មជាតិជាគ្រឿងនាំសត្វទៅកាន់ភព ព្រៃធំគឺតណ្តា ច្រៃតូចគឺតណ្យា សេចក្ដីស្និទ្ធស្នាល សេចក្ដីស្នេហា សេចក្ដីអាឡោះ អាល័យ ដៅពង្គឹតណ្តា ការសង្ឃឹម អាការសង្ឃឹម ភាព ខែសេចក្តី សង្ឃឹម សេចក្តីត្រូវប្រាស្រប សេចក្តីត្រាវប្រសិទ្ធេន៍ សេចក្តីត្រូវប្រឹង្ធិន សេចក្តីព្រុថ្នាស សេចក្តីព្រុថ្នាឥព្រ សេចក្តីព្រុថ្នាលាក សេចក្តីព្រុថ្នា ទ្រព្យ សេចក្តី ប្រាជ្ញាកូន សេចក្តី ប្រាជ្ញាជំរិត សប៉ុនថង គាការប៉ុនប៉ង សេចក្តីប៉ង់ ចំណង់ អាការចំណង់ ភាពនៃសេចក្តីប៉ង់ ការបដ៏បាន អាការចង៍បាន ភាពនៃសេចក្តីចង៍បាន សេចក្តីស្វ៊ិតស្វាញ សេចក្តី ព្រាថ្នាល្អ តម្រេកក្នុងអធម៌ សេចក្តីលោកហ្លួសហេតុ សេចក្តីអាល័យ ការផ្ដេកផ្ដិត សេចក្ដីប្រាញ់ សេចក្ដីប្រាញ់ សេចក្ដីប្រាញ់ ស សេចក្តីព្រុម្នាកាម សេចក្តីព្រុម្នាកា សេថក្តីព្រុម្នា(ពុស្យាកកាព

អភិធម្មបិដិពេ វិភណ្ឌោ

រិតឧយា អរិធឧយា ច្ចុំបេខឧយា រិធឧយា សន្ត្រស្នា កន្ទស្នា សេនណា ដោដ្ឋទូនណា ជម្មនណា ជុំឃោ យោតោ កក្តោ ជុទាជាជំ អាវេណ៍ ឆ្នាំវេណ៌ ជាឧន៌ ពន្ធន៍ ឧមក្តិលេសោ អនុស យោ បរិយុដ្ឋាធំ លតា ហើច ឧក្គម្យល់ ឧុក្ខនិឌានំ ឧុក្ខព្ទភាព មាទោរសា មាពលិស មារ្សាស្រា នយាមខ្លួន នយាជ្យ នយាមចំបុំ តណាសមុន្តោ អភិជ្ជា លោភោ អកុសល-មូលំ អយំ វុច្ចុនិ លោភោ ។ ឥត្ត ភាគមោ នេះសោ ។ អន់ត្ត មេ អចវិត អាឃាតោ ជាយត់ អនុត្ត មេ ខាត់ត អាឃាតោ ជាយត់

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

សេចក្តីព្រម្មារូបភព សេចក្តីព្រម្មាអរូបភព សេចក្តីព្រម្មាការលេត សេចក្តី ជាជារួប សេចក្តី ជាជាសំឡេង សេចក្តី ជាជាក្និន សេចក្តី ត្រ្តាស្ត្រ សេចក្តីព្រុជ្ញាផ្សព្វ សេចក្តីព្រុជ្ញាធម៌ ឧឃ: (ធម៌ញ៉ាំន សត្វឲ្យលង់នៅក្នុងវដ្ត:) យោគ: (ធមិញាំងសត្វឲ្យជាប់នៅក្នុងវដ្ត:) គន្ទៈ (ធម្មាភាគគ្រង់សត្វទុកក្នុងវដ្តៈ ដោយអំណាចចុតិនិងបដិសន្ធិ) សេចក្តីប្រកាន់មាំ ជម្មជាតិជាគ្រឿងរាំង ជម្មជាតិជាគ្រឿងឃាត់ ជម្ម-ជាតិជាគ្រឿន៍បិទ ធម្មជាតិជាគ្រឿន៍ចង៍ សភាគជាគ្រឿន៍ចូលភៅធ្វើ ឲ្យសៅហ្មូធ តិលេសជាគ្រឿងដេកនៅរឿយ១ តិលេសជាតជា គ្រឿងគ្របសង្កត់ខ្លូវចិត្ត តណ្ដាដូចជាវល្វិ សេចក្ដីស្វិតស្វាញ ឫស គល់នៃសេចក្តីត្រ ធម្មជាគជាហេតុនៃទុក្ខ សភាគមានទុក្ខជាដែនកើត មុន អន្ទាក់គឺមារ សន្ទួចគឺមារ វិស័យគឺមារ ស្ទឹងគឺតណ្លេ សំណាញ គិតណា ខោះគិតណា សមុទ្រគិតណា សេកក្តីសំព្វឹងវិពេ សេចក្ត ชង់បាន ឬសគល់ខែអកុសល ណា នេះហៅថា សេចក្តីលោក ។ បណ្តាអកុសលមូលទាំងនោះ ទោស: គេដូចម្តេច ។ សេចក្តីគុំគួនតែង កើត ឡើងថា បុគ្គលឯ ណោះ បានប្រព្រឹត្ត ហើយ នូវអំពើមិនជា ្រយោជន៍ ដល់អាត្មាអញ សេចក្ដីគុំគូនតែងកេត**េញ**ង៍ថា បុគ្គលឯ ណោះ កំពុងប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនជាប្រយោជន៍ ដល់អាត្មាអញ ខុទ្ទកវត្តវិភង្គេ តិកន់ទ្ទេសោ

អនត្ត មេ ចរិស្សុតិ៍ មាឃា ជាយតិ ច្លស្បា ខេ ឧសពស្បា មន្ទំ មុខ មន្ទំ ខុខេ អន់ត្ត ខរស្បត់តំ អាឃា នោ ជាយត់ អប្ប៊ុយស្បូ មេ អន្តស្រារ មន្ត មន្ត មន្ត ខេត្ត មន្ត ខេត្ត អាឃា នោយទំ អដ្ឋា នេ វា បន អាឃា តោ ជាយត់ យោ ដូវច្រោ ខិត្តស្ប អាមារគោ ជន្នំមារតា ខេឌ្ឌិយ ខេឌ្សិយនោ គោទោ ខគោទោ សម្បកោ-ទេ នេះសេ ខនេះសេ សម្បីនេះសេ ខិត្តស្ប ត្យបញ្ចុំ មលេខនោះសា កោះជោ កុជ្ឈា កុជ្ឈិ-ဆန္ရွိ အေလော မွေ့လာဆန္ရွိ ၅၂၀န္ရွိ ၅၂၀မ္မွာ ស្សាខជ្ញិត្ត ព្រៃ ដោយ ខ្ពស្នាំ ម្នាំ មេសា ខេសា អនត្តមនតា ចិត្តសុប្រ អយ វុច្ចត់ នោះសា ។

ខុទ្ទកវត្តវិភង្គ តិកសិទ្ទេស

សេចក្តុគុគ្លន់តែងកេត្តទៅ្ងីថា បុគ្គលឯណោះ នឹងប្រព័ត្ត នូវអំពើមិន ជាប្រយោជន៍ ដល់អាត្មាអញ សេចក្ដីគុំគូនតែងកើតឡើងថា បុគ្គល ឯណោះ ហ៊ុនប្រព្រឹត្តហើយ នូវអំពើមិនជាប្រយោជន៍ កំពុងប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនជាប្រយោជន៍ នឹងប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត បេស់អាត្វាអញ សេចក្តីគុំគូន តែងកើតឡើងថា បុគ្គលឯណោះ បានប្រព្រឹត្តហើយ នូវអំពេជា ប្រយោជន៍ កំពុងប្រព័ត្ត នូវអ.ពីជាប្រយោជន៍ នឹងប្រព័ត្ត នូវ អំពើជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត របស់អាត្មាអញ មួយវិញទៀត សេចក្តីគុំគួនតែងកើតឡើង ក្នុងទី មិនមែនជាហេតុ សេចក្តីគុំគួននៃចិត្ត សេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ សេចក្តី តានតឹង សេចក្តី ន៍ថាក់ សេចក្តី និង សេចក្តី និង ស្រចក្តី និង ក្រៃលែង សេចក្តីប្រទូស្គ សេចក្តីប្រទូស្គូ នាំង សេចក្តីប្រទូស្ត្រៃ លែង ការព្យាបាទនៃចិត្ត សេចក្តីប្រទូស្តក្នុងចិត្ត ការក្រោធ អាការ ក្រោធ ភាពនៃសេចក្តីក្រោធ ការប្រទូស្គ ភាពនៃ សេចក្តីប្រទូស្ត ភាពេព្រធ្នូន អាភាពេព្រធ្នូន ភាពនៃសេចក្តីព្យាធ្នាន ការពិរោធ ការពិរោធផ្សេងៗ សេចក្តីកាច ការទឹង សេចក្តី អាក្សនចត្ត មានសភាពយ៉ាង៍នេះ ណា នេះហៅថា ទោស:

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

ម្នេញ ស្នួហា អយ់មាលគំលាច្ច រ គោលោ អយ់មាលគំហា មេញ ដៃស្នៃ គោលោ រ មុខនៅជំពាមរេត្តជំមាន់ពីទើម ខេត្តជំនាញ អយាហា ខំយើមពេក មួយហា ឧត្តជធាញ អយាហា ជំពិស្លិតរទើ អយាហា ខំយើមនៃលេខ ក្នុងកាត់ពីទើម ខេត្តជំនាញ អយាហា ខំយើមនៃលេខ ក្នុងកាត់ពីទើម ខេត្តជំនាញ អយាហា ខំយើម អយាហា ជំពិស្លិតរទើ អយាហា ខំយើម អយាហា ជំពិស្លិតរទើ អយាហា ខំយើម អយាហា ជំពិស្លិតរទើ អយាហា ខំពើម អយាហា ខំពើមាន មេលោ រ

រពេរ គូសិ្សមុខ្លែបិ ងញ្ចុំខ្ញុំ នេះ មានន្ទ្រមេះ រ ឧដ្ឋមន្ត្រី មានន្ទ្រមេន្ត្រី រូប្បាស់ខ្លេស រ ឧដ្ឋមន្ត្រី មានន្ទ្រមេន្ត្រី រូប្បាស់ខ្លេស រ ឧដ្ឋមន្ត្រី មានន្ទ្រមេន្ត្រី រូប្បាស់ខ្លែប មញ្ច ឧយ្យើ រូប្បាស់ខ្លែប រ ឧន្ទិមមេខ្លែបិ មញ្ច ឧយ្យើ រូប្បាស់ខ្លែប រ ឧន្ទិមមេខ្លែបិ មញ្ច ឧយ្យើ រូប្បាស់ខ្លែបិ មេខ្លួប ឧយ្យើ រូបបាស់ខ្លែបិ មេខ្លួប ឧយ្យិស្ស បានប្រជាជាក្រុម ខ្លែប្បាស់ខ្លួប ឧយ្យិស រូបបាស់ខ្លួប រូបបាស់ខ្លួប ឧយុធ មេខ្លួប ឧយុធ មេខ្យួប ឧយុធ មេខ្យួប ឧយុធ មេខ្យួប ឧយុធ មេខ្យួប ឧយុធ មេខ្យួប ឧយុធ មេខិស មេខិ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

បណ្តាអកុសលមូលទាំង ៣ នោះ មេលៈ គេដូចម្តេច ។ សេចក្តីមិន
ជឹងក្នុងទុក្ខ សេចក្តីមិនដឹង ក្នុងហេតុដែលនាំឲ្យកើតទុក្ខ សេចក្តីមិន
ជឹង ក្នុងការរំលត់ទុក្ខ សេចក្តីមិនដឹង ក្នុងបដិបទាជាដំណើរដល់ខ្លាំការ
រំលត់ទុក្ខ សេចក្តីមិនដឹង ក្នុងទីបំផុតខាងដើម សេចក្តីមិនដឹង ក្នុង
ទីបំផុតខាងចុង សេចក្តីមិនដឹង ក្នុងទីបំផុតខាងដើម និងទីបំផុតខាងចុង
សេចក្តីមិនដឹង ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយ ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យធម៌
នេះជាបច្ច័យ សេចក្តីមិនដឹង សេចក្តីមិនយល់ ។បេខ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា
សេចក្តីវិធ្វេង ចូសគល់នៃអកុសល មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះ
ហៅថា មោហៈ ។ នេះ អកុសលមូល ៣ ។

(១៦១) បណ្តាធមិទាំងនោះ អកុសលវិតក្កៈ ៣ តើដូច
ម្តេច ។ កាមវិតក្កៈ ១ ព្យាធ្មាទវិតក្កៈ ១ វិហឹសាវិតក្កៈ ១ ។ បណ្តា
អកុសលវិតក្កៈ ទាំង ៣ នោះ កាមវិតក្កៈ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីត្រឹះ
រិះ សេចក្តីជញ្ជឹងប្រកបដោយកាម ។ បេ ។ សេចក្តីត្រិះរិះខុស នេះ
ហៅថា តាមវិតក្កៈ ។ បណ្តាអកុសលវិតក្កៈ ទាំង ៣ នោះ ព្យាធ្នាទៈ
វិតក្កៈ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីត្រិះរិះ សេចក្តីជញ្ជឹងប្រកបដោយ
ព្យាធ្នាទ ។ បេ ។ សេចក្តីត្រិះរិះខុស នេះហៅថា ព្យាធ្នាទវិតក្កៈ ។

ខុទ្ទកវិត្តវិកង្គេ តិកសិទ្ធេសោ

(೨೯೯) ಜಪ್ಲಿ ಅಜಕು ಪ್ರಭಾಗಿ ಗಹಿಳುಗು. ស្សា ។ ភាមស្សា ព្យាខែស្សា វិហឹសា-ស្តា ។ ឥត្ កាត្ស ភាមស្តា ។ ភាម-ញ ប្បដ្ឋិស្លុត្តា សញ្ជា សញ្ជាជន សញ្ជា សញ្ជា សញ្ជា វុច្ខ សាមសញា ។ ៩៩ ៩៩៩ ព្យេខមេ**ញ**។ ဈေးဇာဒေဌာန်းဆိယရှာ ဆဏ္တာ ဆဏ္တာ**င**်း ត្ត អញ វុទូត ព្យាខាឧសុញា ។ គិត ភាគមា វិហិសាសញា ។ រំពិសាខដ់សំបុតា សញា សញា-ឧទា សញ្ជន់នៃ អយ់ វុទូត វិហិសាសញា ។ ត់មា តំសេ<u>វា</u> អកុសលស**ញា ។**

ខុទ្ចករិត្តវិភង្គ តិកសិទ្ទេស

បណ្តាអកុសលវិតក្ក: ទាំង ៣ នោះ វិហិសវិតក្ក: តើដូចម្ដេច ។ សេចក្តីត្រិះរិះ សេចក្តីជញ្ជឹងប្រកបដោយការបៀតបៀន ។ បេ ។ សេចក្តីត្រិះរិះខុស នេះហៅថា វិហិសវិតក្ក: ។ នេះ អកុសល-វិតក្ក: ៣ ។

(១៦៤) បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ អកុសលសញា ៣ តើដូច မွှေးဗေ ၂ ကေဗနာဏ္က ၈ ၅၀ ရက္ခနာဏ္က ၈ နိတ်ကေလတ္က ၅ ၂ မက္က က អកុសលសញាទាំង ឲ្យ នោះ ភាមសញា គេដូចម្ដេច ។ ការ សំគាល់ អាការសំគាល់ ភាព នៃសេចក្ដីសំគាល់ ប្រកបដោយកាម នេះ ហៅថា តាមសញ្ញា ។ បណ្ដាអកុសលសញាទាំង៣ នោះ ព្យាបាទសញ្ញា តើដូចម្ដេច ។ ការសំនាល់ អាការសំនាល់ ភាព នៃសេចក្តីសំនាល់ប្រកបដោយព្យាជាទ នេះហៅថា ព្យាជាទសញា ។ បណ្តាអកុសលសញាទាំង ៣ នោះ វិហិសាសញា គេដូចម្ដេច ។ ការសំគាល់ អាការសំគាល់ ភាពនៃសេចក្តីសំគាល់ ប្រកបដោយការ បៀតបៀន នេះ ហៅថា វិហឹសាសញ្ញា ។ នេះ អកុសល-សញ្ជា ៣ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(១៦៣) ឥត្ត ភាឥមា តំសេញ អកុសលជាតុ យោ ។ ភាមជាតុ ព្យាទានជាតុ វិហឹសាជាតុ ។ តត្តកាតមា ភាមជាតុ ។ ភាមវិត ភោ ភាមជាតុ ។ វិហិសាជាត្ ។ ឥត្ត ភេតមោ ភោមវិត ភោ ។ តាមព្យដ្ឋិស័យត្រា តក្តោ វិតក្តោ ។ មេ **។** កាតមោ ព្យាទានវិតក្ដោ ។ ព្យាទានប្បដិស័យុត្តោ ត្រោ វិត្តោ ។ មេ។ មិញសង្ហា មយំ វុក្គិ ព្យាទាឧវិតគ្នោ ។ ឥត្ គេតមោ វិហឹសវិតគ្នោ ។ វិហ៌សាបដិសំយុត្ត នក្តោ វិតក្តោ ។ បេ ។ មជាសង្គី**ទៀ** អយ ជ្រូត វិហិសាវិតក្ដោ ។ ឥមា ត់ស្សា អគុសលភាគុយោ ។

(១៦៤) តត្ត កាតមានិ តំណិ ឧុច្ចាំតានិ ។ កាយឧុច្ចាំនិ មើឧុច្ចាំនិ មនោឧុច្ចាំនិ ។ តត្តកាតមិ

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

(១៦៣) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ អកុសលធាតុ ៣ តើដូចម្តេច ៗ តាមជាតុ ១ ព្យុធ្មាតុ ១ វិហ៊ីសាជាតុ ១ ។ បណ្តាអកុសលជាតុ ទាំង ៣ នោះ តាមជាតុ តេដុចម្ដេច ។ ការជញ្ជូង_{ក្}ង់កាម ឈ្មោះថា កាមធាតុ ។ ការជញ្ជូនក្នេព្យាធាទ ឈ្មោះថា ព្យាធាខធាតុ ។ ការ ជញ្ជឹងក្នុងសេចក្តី បៀត បៀន ឈ្មោះថា វិហិសាធាតុ ។ បណ្តាវិតក្តុ: ទាំង ៣ នោះ កាមវិត្តក្ត: តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីត្រិះវិះ សេចក្ដ ជញ្ជឹងប្រកបដោយកាម ។ បេ ។ សេចក្តីត្រិះរិះខុស នេះហៅកា កាមវិតក្: ។ បណ្តាវិតក្: ទាំង ៣ នោះ ព្យាបាទវិតក្: គេដុចមេច ។ សេចក្តីត្រះរិះ សេចក្តីជញ្ជឹង ប្រកបដោយព្យាធា្ធ ។ បេ ។ សេចក្តី ត្រះរះទុស នេះហៅថា ព្យាធានវិតត្ត: ។ បណ្ដាវិតត្ត: ទាំង ៣ នោះ វិហ៊ីសាវិតក្ក: តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីត្រិះរិះ សេចក្ដីជញ្ជឹង ប្រកបដោយការបៀតបៀន ។ បេ ។ សេចក្តីត្រិះរិះទុស នេះហៅថា វិហ[ឹ]សាវិតក្: ។ ខេះ អកុសលធាតុ ៣ ។

(១៦៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ ទុក្ខាតិ ៣ តើដូចម្តេច ។ កាយខុក្ខាតិ ១ វិចីខុក្ខាតិ ១ មនោទុក្ខាតិ ១ ។ បណ្តាទុក្ខាតិទាំង ៣នោះ

ទុទ្ធករិត្តវិភង្គេ តិកសិទ្ធេសោ

តាយឧុខ្សុំតំ។ ទាណាតិទាតោ អធិន្នាធានំ កាមេសុ មិញថារា **រ**ដំ វុទូទេ កាយខុទូវិទេ។ គគ្គកានម័ រុត្តខ្មុំរំនួ ។ ដម្សារ ខេ ត្តសា ខ្មស់ នេះមា-វាទា សម្ពូប្បាលទោ ឥន វុច្ឆ វេច្ចុច្ចាំន ។ តត្ត កានម័ មជាឧុក្ខាំនំ ។ អភិជ្ជា ត្យាទា ខោ មិញនិជ្ជិ ៩៩ វុទ្ធ ម នោទុទ្ធ ។ ឥត្ត ភាគម តាយខ្ពុំនេះ ។ អតុសល់ តាយតម្មំ តាយខ្ពុ ្នេង ក្នុមស្លា ខ្លួន ខ្លួន ៤ មនុះ សល់ ម ទោកឡើ ម ទេ ខ្លុំ ខំ ។ នគ្ កគម អកុ-សល់ តាយក់ឡំ ។ អកុសហ តាយស ញុះ នេះជា អតុសល់ ភាយកាឡំ ។ អកុសលា វ័ឌសពោ្ធាណ អតុសល់ វឌីកាឡំ ។ អកុសលា មនោសពោះ្ត្រ អកុសលំ ម នោកាឡំ ។ ឥមា តំណាំ ឧុខ្វាតាធិ ។

ទុទ្ធពវត្ថុវិភង្គ តិពតិទ្ទេស

កាយខុច្ចនៃ ដើដ្ចមន្ត្រច ។ ការសម្លាប់សត្វ ការកាន់យកទ្រព្យដែល គេមិនបានឲ្យ ការប្រព្រឹត្តទុសក្នុងកាមទាំងឡាយ នេះហៅថា កាយ-ទុក្ខតៃ ។ បណ្តាទុក្ខនៃទាំង ៣ នោះ បើទុក្ខនៃ តេដ្ឋបម្តេច ។ ការ ពេលពាក្យកុលក វាញញុះញង់ វាចាអក្រក់ ការពេលពាក្យ រោយរាយ នេះហៅថា វិចិទុច្ចរិត ។ បណ្ដាទុច្ចរិតទាំង ៣ នោះ មនោទុច្ចាំត តើដូចម្ដេច ។ ការសំទ្បីន៍វំពែច់ពោះឲ្រព្យរបស់អ្នកដទៃ ការគុំគួនគេ សេចក្តីយល់ខុស នេះហៅថា មនោទុច្ចវិត ។ បណ្តាទុច្ចាត់ទាំង ៣ នោះ កាយទុច្ចាត់ តេដ្ឋ២ម្ដេច ។ កាយកម្ម ជាអកុសល ឈ្មោះថា កាយឲ្យកែ។ វេចកម្ម ជាអកុសល ឈ្មោះ ថា វិចិ៍ខុច្ចរិត ៗ មនោកម្ម ជាអកុសល ឈ្មោះថា មនោ**ុំច្ចរិត ៗ** បណាទូលតែទាំង ៣ នោះ កាយកម្ម ជាអកុសល គេដូចមេច ។ ភាការក្វែងដោយកាយ ជាអ**កុសល ឈ្មោះ**ថា កាយកម្មជាអកុ**សល ។** អាការក្ងែង ដោយវាថា ជាអកុសល ឈ្មោះថា វិបិ**កម្មជាអកុសល** ៗ អាការក្ខែងដោយចិត្ត ជាអកុសល ឈ្មោះថា មនោកម្មជាអកុសល ។ នេះ ទុប្ខវិត ៣ ។

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

(೧៦៥) ភាគ ភាគម ភាយា អាសាវ ។ ភាមាសរា ក្សសរា អវិជ្ជាសរា ។ ឥត្ កាត់មោ តាមាស្រា។ បោ គាមសុ គាមៗ នេះ ។ តាមជៀសាធំ អយ់ វុច្ច តាមាសហ ។ គុន្ តាតមោ ភាជ្មរា ។ យោ ភវេសុ ភវឌ្ឍឆ្នា ។ ខេ។ ភ(ដ្លោសាធំ អយំ វុច្ចត់ ភេសសវេ ។ ត្ត កត្តមោ អ^{ាំ}ជាួសរ៉ោ ។ ខ្គុ ក្នុ អញ្ញាលា ។ បេ។ អវិជ្ជាលន្តី មោយោ អគុសលម្វល់ អយំ វច្ឆិ អវិជ្ជាសរវា ។ ៩ ទេ ៩ យោ អាសាវា ។ (១៦៦) ឥត្ កាតមាធិ តំណាំ សព្រោជលាធិ។ សភាយជំឌ្ជី វិចិតាថ្នា សីលព្ធមាមមេសា ។ តត្ កត្ត សក្តាយឱ់ដ្ឋិ ។ ៩៩ មស្បុន្យ បុខុដ្ឋនោ អាំយានំ អនុស្បារី អាំយឌម្មស្ប អត្តោរិនោ អាំយជម្មេ អាំជំនោ សញ្ជាំសាធំ អឧស្បារី សញ្ជ-សែនម្មស្បា អត្តោរិធា សព្យុរិសនម្មេ អវិធីតោ រូធំ

អភិធម្មបំជិត វិភង្គ

(១៦៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អាសា: ៣ តើដូចម្តេច ។

កាមាសា: ១ ភារសា: ១ អវិជ្ជាសា: ១ ។ បណ្តាអាសា: ទាំង ៣ នោះ

កាមាសា: តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីពេញចិត្តនឹងកាម ក្នុងកាមទាំង

ឲ្យាយ ។ បេ។ សេចក្តីដែបក្នុងកាម ណា នេះហៅថា កាមាសា: ។ បណ្តាអាសា: ទាំង ៣ នោះ ការសា: តើដូចម្តេច ។
សោះ ។ បណ្តាអាសា: ទាំង ៣ នោះ ការសា: តើដូចម្តេច ។
សេចក្តីពេញចិត្តនឹងកា ក្នុងភពទាំងឡាយ ។ បេ។ សេចក្តីដែប

ក្នុងភព ណា នេះហៅថា ការសា: ។ បណ្តាអាសា: ទាំង ៣
នោះ អវិជ្ជាសា: តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីមិនដឹងក្នុងទុក្ខ ។បេ។

គន្ធឹះគឺអវិជ្ជា សេចក្តីស្នើង ចូសគល់នៃអកុសល នេះហៅថា

អវិជ្ជាសា: ។ នេះ អាសា: ៣ ។

(១៦៦) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សញ្ច្រោជនៈ ៣ តើដូចម្តេច ។
សក្តាយទិដ្ឋិ ១ វិចិកិច្ចា ១ សីលព្វតបរាមាសៈ ១ ។ បណ្តាសញ្ច្រោជនៈ
ទាំង ៣ នោះ សក្កាយទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។ បុថុដ្ឋនក្នុងលោកនេះ
ជាអ្នកមិនបានស្តាប់ មិនបានដូចប្រទះនឹងពួកព្រះអរិយៈ មិនឈ្វាស
វៃក្នុងធម៌បេសព្រះអរិយៈ មិនទូន្មានខ្លួនក្នុងធម៌បេសព្រះអរិយៈ មិនបាន
ដូចប្រទះនឹងពួកសហ្សុរស មិនឈ្វាស់វៃក្នុងធម៌បេសសប្តូរស មិន
ទូន្មានខ្លួនក្នុងធម៌បេសសប្បុរស បាន

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ តិកនិទ្ទេសោ

អត្តា សមនុបសុត្រ ប្រវត្តិ ជា អត្តាធិ អត្តធិ វា រុបិ រុប្ស៊ី វា អត្តានិ ឋេឧធ**ិ ។ បេ** ។ សេញ ។ មេ ។ សង្ខាប ។ មេ ។ វិ**ញា**ណ៍ អត្តតោ សមនុបស្បតិ៍ វិញ្ហាលាវន្ទំ វា អត្តានិ អត្តនិ វា ိုးကာလက် နဲ့ကာလည်း က မေဆာင် **ဟာ ပါ**အီ့တော ឧ៍ដ្ឋិតត ។ មេ ។ វិទ្ធាលេសក្តា ហោ អយំ វុទ្ធ សត្តាយឱ់ជួំ ។ ឥត្ គេឥស វិចិតាំឡា ។ សត្វា កន្ទេត់ វិចិកិច្ចតា ១ ឬ កង្ខេត់ វិចិកិច្ចតា សង្ឃេ ကန့်က် ဒီဇက်ဋ္တိ လ်က္သာယ ကန့်က် ဒီဇက်ဋ္တိ ប្រាន្ត្រ កាន្ទ័ត វិចិកិច្ចតិ អប្សន្ន កាន្ទ័ត វិចិកិច្ចតិ បុត្តាយ នេះ កង្ខាត់ វិទិកិច្ចត់ ឥឧហ្ស័ព្យតាមដិច្ចុ សម្បា្រផ្ទុស ខម្មេស កន្ទ័ត វិចិកិច្ចតិ យា រារាំ្រស កញ្ញុំ កញ្ចុំបនា កញ្ចុំបំតត្តំ ។ បេ។ ៩ភ្នំតុំ ច្នេះស្បា មល្យ ស្រែង ស្រុកស្លា ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ តិកនិទ្ទេស

តិលារណា ឃើញនូវខ្លួន ថា មានរូបខ្លះ តិលារណា ឃើញនូវរូប ថាមានក្នុង ខ្លួនខ្វះ ពិហារណៈឃើញនូវខ្លួន ថាមានក្នុងវូបខ្វះ រមែងពិហារណាឃើញ នូវវេទនា ។ បេ ។ នូវសញ្ញា ។ បេ ។ នូវសង្ខាវ**ទាំង**ទ្បាយ ។ បេ ។ ខ្យុវិញ្ញាណ ថាជាទូន ពិលារណាឃើញខ្យុវទូន ថាមានវិញ្ញាណ ទុះ ពិហារណ៍ឃើញនូវវិញ្ជាណ ថា មានក្នុងទុនទុះ ពិហារណ៍ញើ នូវ១៩ ថាមានក្នុងវិញាណ១៖ ខិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ ថេ ។ សេចក្តី ប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងកេខុស មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សក្តាយ ទិជ្ជិ ។ បណ្តាស ព្រោជន: ទាំង នោះ វិចិកិច្ចា តេដ្ឋបម្ដេច ។ បុគ្គល នឿន់ធ្ងល់ សន្ស័យ ក្នុងព្រះសាស្តា នឿន់ធ្ងល់ សង្ស័យ ក្នុងព្រះធម៌ នឿងធ្ងល់ សង្ស័យ ក្នុងព្រះសង្ឃ នឿងធ្ងល់ សន្ស័យ ក្នុងសុំក្ខា នឿនគូល សន្ស័យ ក្នុងទី០ផុតទានដើម នឿងគូល់ សង្ស័យ ក្នុងទីបំផុតខាងចុង ងឿងគូល់ សង្ស័យ ក្នុងទីបំផុតវាងដើមនិងវាងចុង ងឿងចូល សង្ស័យ ក្នុងធម៌ទាំង ទ្បាយ ដែលកើតទ្បើនអស្រ័យនូវគ្នានឹងគ្នាព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ ការ រង្ស៊ីង៍ គ្លល់ អារការ ងឿង៍ គ្លល់ ភាព នៃ សេចក្តី ងឿង៍ គ្លល់ ។ ហេ ។ ភាពនៃចិត្តវឹងត្នឹង គំនួសនៃចិត្ត មានសភាពយ៉ាង៍នេះ ណា ហៅថា វិចិត្ត ។

អភិធម្មបិជិព វិភង្គោ

នេះ ស្នេស ស្នាស ស្នេស ស្នេស ស្នាស ស្នេស ស្នេស ស្វាស ស្នាស ស្នាស ស្នាស ស្នាស ស្នាស ស្នាស ស្នាស ស្នាស ស្នាស ស្នេស ស្នាស ស

(០៦៩) នត្ត គេតមា តំស្បា តណ្តា។ គាមតណ្តា។
ការតំស្និងមាកគោ រកោ សារកោ ។ បេ។ ចិត្តស្ប
សារកោ អយំ វុក្ខតំ ការតណ្តា ។ តត្ត គេតមា
វិការតណ្តា ។ តុខ្លួនជំនិងមាកគោ រកោ សារកោ
។ បេ។ ចិត្តស្ប សារកោ អយំ វុក្ខតំ វិការតណ្តា។
អសេសា តណ្តា គាមតាតុប្បជ៌សំយុគ្គោ រកោ សារកោ
។ បេ។ ចិត្តស្ប សារកោ អយំ វុក្ខតំ វិការតណ្តា។
ការសេសា តណ្តា គាមតាតុប្បជ៌សំយុគ្គោ រកោ សារកោ
។ បេ។ ចិត្តស្ប សារកោ អយំ វុក្ខតំ ភាមតណ្តា។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(១៦៧) បណ្តាធមិលន៍នោះ តណ្តា ៣ តើដូចម្តេច ។

កាមតណ្តា ១ កវតណ្តា ១ វិកវតណ្តា ១ បណ្តាតណ្តាលន៍ ៣

នោះ កវតណ្តា តើដូចម្តេច ។ តម្រេក តម្រេកទ្ធាំន៍ ។ បេ។

តម្រេកទ្វាំន៍នៃចិត្ត ប្រព្រឹត្តលៅមួយអន្ទើ ដោយកវិទិដ្ឋិ នេះហៅថា

កវតណ្តា ។ បណ្តាតណ្តាលន៍ ៣ នោះ វិកវតណ្តា តើដូចម្តេច ។

តម្រេក តម្រេកទ្វាំន៍ ។ បេ។ តម្រេកទ្វាំន៍នៃចិត្ត ប្រព្រឹត្តលៅ

មួយអន្ទើ ដោយ១ច្នេទ្ទិដ្ឋិ នេះហៅថា វិកវតណ្តា ។ តណ្តា

ដ៏សេស ឈ្មោះថា កាមតណ្តា ។ បណ្តាតណ្តាលន៍ ៣ នោះ

កាមតណ្តា តើដូចម្តេច ។ តម្រេក តម្រេកទ្វាំន៍ ។ បេ។ តម្រេក

ទុវន៍នៃចិត្តិ ប្រកបដោយកាមជាតុ នេះហៅថា កាមតណ្តា ។

ទុទ្ធករិត្តវិភង្គេ តិកនិទ្ធេសោ

រូបជាតុអាវុបឯតេហ្សដៃសំយុត្តោ ភាគោ សាភាគោ ។បេ។ ចិត្តសុន្ត សាភាគោ អយំ វុច្ឆិ ភាគល្លោ ។ ឧុច្ឆេនដៃស្រភាគតោ ភាគា សាភាគោ ។បេ ។ ចិត្តសុន្ត សាភាគោ អយំ វុច្ឆិ វិកាវត្សោ ។ ឥមា និស្សោ តណ្តា ។

(១៦៤) គេឌ ភេឌមា អប្បច្ចុំ គុំស្សា ។

ខុទ្ទពវត្ថុវិភង្គ តិកតិទ្ទេស

តម្រេក តម្រេកទ្វាន៍ ។ បេ ។ តម្រេកទ្វាំង នៃចិត្ត ប្រកបដោយ ប្រធាតុ និដ៍អប្រធាតុ នេះ ហៅថា ភវតណ្ណា ។ តម្រេក តម្រេក ទ្វាំង ។ បេ ។ តម្រេកទ្វាំង នៃចិត្ត ប្រព្រឹត្ត ទៅមួយអន្ទើ ដោយ ទុខ្ទេទទិដ្ឋិ នេះ ហៅថា វិភវតណ្ណា ។ នេះ តណ្ណា ៣ ។

(១៦៨) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ តណ្តា ៣ ដ ខែ ខៀត តើ
ដូចម្តេច ។ កាមតណ្តា ១ បូចតណ្តា ១ អរូបតណ្តា ១ បណ្តា
តណ្តាទាំង ៣ នោះ កាមតណ្តា តើដូចម្តេច ។ តម្រេក តម្រេក
ខ្លាំង ។ បេ ។ តម្រេកខ្លាំង ខែ ចិត្ត ប្រកបដោយកាមអាតុ នេះ
ហៅថា កាមតណ្តា ។ បណ្តាតណ្រាទាំង ៣ នោះ បូចតណ្តា
តើដូចម្តេច ។ តម្រេក តម្រេកខ្លាំង ។ បេ ។ តម្រេកខ្លាំង ខៃ
ចិត្ត ប្រកបដោយបូបអាតុ នេះ ហៅថា បូចតណ្តា ។ បណ្តា
តណ្ហាទាំង ៣ នោះ អរូបតណ្តា តើដូចម្តេច ។ តម្រេក តម្រេក
ខ្លាំង ។ បេ ។ តម្រេកខ្លាំង ខែ ចិត្ត ប្រកបដោយអរូបអាតុ នេះ ហៅ
ថា អរូបតណ្តា ។ ខេះ តណ្តា ៣ ។

(៦៦៩) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ តណ្តា ៣ ដទៃទៀត តេដ្ឋបម្តេច ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភឌ្គោ

រូបតណ្ណា អរូបតណ្ណា នំរោជតណ្ណា ។ ឥត្ត ភាគមា
រូបតណ្ណា ។ រូបបាតុប្បដិស័យុ ត្តោ រាកោ សារាកោ
។ បេ ។ ចិត្តស្ប សារាកោ អយំ (ចុំតំ រូបតណ្ណា ។
តត្ត ភាគមា អរូបតណ្ណា ។ អរុបបាតុប្បដិស័យុ ត្តោ
រាកោ សារាកោ ។ បេ ។ ចិត្តស្ប សារាកោ អយំ
វុច្ចតំ អរូបតណ្ណា ។ ឥត្ត ភាគមា នំរោជតណ្ណា ។
នុខ្មេននិជ្ជិសហភាគា រាកោ សារាកោ ។ បេ ។
ចិត្តស្ប សារាកោ អយំ (ចុំតំ នំរោជតណ្ណា ។
នំព្រះនិស្បា សារាកោ អយំ (ចុំតំ នំរោជតណ្ណា ។
នំព្រះនិស្បា សារាកោ អយំ (ចុំតំ នំរោជតណ្ណា ។
នំព្រះនិស្បា សារាកោ អយំ (ចុំតំ នំរោជតណ្ណា ។

(០៩០) តត្ត គេតម តំស្បា ឯសជា ។ គោមសេខា កឋេសខា ១ យោ គាមេសុ គាមចូល្ខោ ១០១ គាមស្លោ ១ យោ គាមេសុ គាមចូល្ខោ ១០១ គាមស្លោសនិ មយំ វុច្គិ គាមេសខា ១ តត្ត គេតមា កឋេសខា ១ យោ កឋេសុ កវុច្្លោ ១០១ កស្សាសនិ មយំ វុច្គិ កឋេសខា ១

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

រូបតណ្ណា ១ អរូបតណ្ណា ១ និះពេធតណ្ណា ១ ។ បណ្ដាតណ្ដា ទាំង ៣ នោះ រូបតណ្ដា តើដូចម្ដេច ។ តម្រេក តម្រេកទាំង ។ បេ។ តម្រេក ទាំង នៃចិត្ត ប្រកបដោយរូបធាតុ នេះហៅថា រូបតណ្ដា ។ បណ្ដា តណ្ដាទាំង ៣ នោះ អរូបតណ្ដា តើដូចម្ដេច ។ តម្រេក តម្រេក ទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំង នៃចិត្ត ប្រកបដោយអរូបធាតុ នេះហៅថា ព្រឹត្ធ ។ នេះហៅថា ពុខតណ្ដា នេះហៅថា អរូបតណ្ដា ។ នេះហៅថា អរូបតណ្ដា ។ បណ្ដាតណ្ដាទាំង ៣ នោះ និះពធតណ្ដា តើដូច ម្ដេច ។ តម្រេកទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំង ១ នោះ និះពធតណ្ដា តើដូច ម្ដេច ។ តម្រេក តម្រេកទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំង ។ នេះ និះពធតណ្ដា ។ នេះ ស្ដេច ។ តម្រេក តម្រេកទាំង ។ នេះ ស្ដាច់ និះពធតណ្ដា ។ នេះ ស្ដាច់ ។ ដោយមច្រេចទិដ្ឋិ នេះហៅថា និះពធតណ្ដា ។ នេះ តណ្ដា ៣ ។

(១៧០) បណ្តាធមិតិន នោះ ការស្វែងរក្សា គើដូចម្ដេច ។
ការស្វែងរកតាម ១ ការស្វែងរកភាព ១ ការស្វែងរកព្រហ្មពិឃៈ ១ ។
បណ្តាការស្វែងរកទាំង ៣ នោះ ការស្វែងរកកាម តើដូចម្ដេច ។ សេចក្តី
ពេញចិត្តនឹងកាម ក្នុងតាមទាំងឡាយ ។ បេ។ សេចក្តីដ្របក្នុងកាម ណា
នេះហៅថា ការស្វែងរកតាម ។ បណ្តាការស្វែងរកទាំង ៣ នោះ ការ
ស្វែងរកភាព តើដូចម្ដេច ។ សេចក្តីពេញចិត្តនឹងភាព ក្នុងភពទាំងឡាយ
។ បេ។ សេចក្តីដ្រប់ក្នុងភាព ណា នេះហៅថា ការស្វែងរកភាព ។

ទុទ្ធ៧វត្ថ្មវិភាង្គេ តិពតិទ្ចេសោ

នេះ ភេឌមា ឲ្រញ្ជៈលែសេល ។ សស្បាតា លោ គេ នំ វ អសស្បត លោ គោតិ វ ។ មេ។ នៅ យោតិ ១ ១ យោតិ តថាក់តោ បរម្មរណាត់ ក យា ស្ទុំ និជ្ជិ និជ្ជិកតំ ។ មេ ។ វិមរិយេៈ សត្តា ហោ អយំ វុទ្ធិ ព្រញ្ជ្ជាំយេសា ។ តេត្ត កតេមា ភាមេសេល ។ ភាមរាកោ ឥធេកដ្ឋំ អតុសល់ តាយតម្មំ វេឌិតម្នំ មរោគម្នំ អយ់ វុត្ត កាមេសល ។ ឥត្ កឥមា ភវសេល ។ ភាព ភាព ភាព ភាព ក្នុំ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្ ម នេះ កម្មុំ អយ់ វុច្គ ភបសេល ។ ឥត្ កាតមា ត្រហ្ម:លែសថា ។ អន្តាហ៍កា ធំដ្ចិ ត ធេកដ្ឋ င်္ဂီးဟူ မြည်္ကြား ကြောက္သား ကြောက္သား ကြောက္သား ကြောက္သား ကြောက္သား ကြောက္သား ကြောက္သား ကြောက္သား ကြောက္သားကို

ទុទ្ធការត្ថាភាង្គ តិកសិទ្ធេស

បណ្តាការស្វែងរកទាំង ៣ នោះ ការស្វែងរកព្រហ្មចរិយៈ គេដូចម្ដេច ។ ទំដ្ឋ ដំណើរគឺទំដ្ឋ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងកេទុស មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ដូច្នេះ ថា លោកទៀន់ខ្វះ ថា លោកមិន ទៀងទុះ ។ ចេ។ ថា សត្វ វាងមុខអំពីសេចក្ដីស្ងាប់ទៅ កើតទៀត ត៌មិនមែន មិនកេត្តទៀតក៏មិនមែនខ្វះ នេះ ហៅថា ការស្វែឱ្យកគ្រហ្ម-ชเ๊พ: ๆ ชณุการใหรุธเกตร์ กาเละ กาใหรุธเกกษ เลื ដូចម្ដេច ។ សេចតួត្រេតអរក្នុងតាម តាយកម្ម វិចិតម្ម មនោកម្ម ជាអកុសល ដែលតាំង នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា នឹង សេចក្តី ត្រេកអរក្នុងកាម នោះ នេះហៅថា ភាវស្វែងគេតាម ។ បណ្តាការស្វែងគេទាំង ៣ នោះ ការស្វែងកេកព តេដ្ឋបម្ដេច ។ សេចក្ដីត្រេកអរក្នុងកិព កាយ-កម្ម ប្រឹក្ស្ម ម នោកម្ម ជាអកុសល ដែលតាង ខៅក្នុធិជាមួយគ្នា នឹងសេចក្តីត្រេកអាក្នុងភពនោះ នេះហៅថា ការស្វែងកេភព ។ បណ្តា ការស្វែងរកទាំង ៣ នោះ ការស្វែងរកព្រហ្មព័យៈ តើដូចម្ដេច ។ អន្តគ្នាហិកទិជ្ជិ (ទិជ្ជិដែលកាន់យកនូវទីបផុត) កាយកម្ម វិបិកម្ម មនោះ កម្ម ជាអកុសល ដែលតាំង នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា នឹងអន្តគ្នាហិកទិដ្ឋិ នោះ នេះ ហៅថា ការស្វែងកេព្រហ្មចំលេះ ។ នេះ ការស្វែងកេ ភា ។

អភិធម្មបំដីពេ វិកគ្នោ

[೧៧೧] ឥត្ត កាតមា តិសេញ វិញ ។ សេ-យោស្រមស្មីតំ វិយ សឱ់សេសមស្មីតំ វិយ ស លេសឧស្ម័ត វិល ។ ៩៩០ តំសេក្ វិល ។ (០៧៤) ឥត្ត ភាសម្ចុំ គឺណាំ ភយៈធ្វេ ។ ជាតិភ័យ ជាភ័យ មរណភយំ ។ ឥត្ត ភាគមំ ជាតិកយំ ។ ជាតិ ២៩ក្ ភយំ ភយាឧត៌ ជម្ព័ត្ត លោមហ៍សោ ចេតសោ ឧត្រាសោ ឥន៍ វុទ្ធ ជាភិក្សំ ។ តត្ត ភាគមំ ជាក្រឃំ ។ ជាំ បដ់ច្ កយំ កយាជកំ ជម្ព័ត្ត លោមហ៍សោ ខេត្តសោ ឧត្ត្រាសោ ឥនិ វុច្ចតិ ជាភយ ។ ឥត្ត ကားမိ ဗေးယာကားယိ ၅ ဗေးကို ဗင်းငွ ကယ် កហានកាំ ដុម្ព័ត្ត លោមហ៍ សោ ខេត្តសោ នៃស្រា មុខ ដែល មាលាមកា ។ មុខ ។ តំណាំ ភយាធិ ។

អភិធម្មបំផិត វិភង្គ

(១៧១) បណ្តាធមិទាំងនោះ ការធ្វើង់ គ្នៃ ៣ តើដូបម្ដេច។ ការធ្វើង់ គ្នៃ ព្រោះតាំងខ្លួនថា អញប្រសើរជាងគេ ១ ការធ្វើង់ គ្នៃ ព្រោះតាំងខ្លួនថា អញស្រើនឹងគេ ១ ការធ្វើង់ គ្នៃ ព្រោះតាំងខ្លួនថា អញថោកពាបជាងគេ ១ ។ នេះ ការធ្វើង់ គ្នៃ ៣ ។

(១៧៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ កយ ៣ តើដូចម្តេច ។ កយ ព្រោះជាតិ ១ ភ័យព្រោះជវា ១ ភ័យព្រោះមរណេ: ១ ។ បណ្ដាភ័យ ទាំង ៣ នោះ កយ់ព្រោះជាតិ តើដុំចម្ដេច ។ ក័យ ហេតុដែល គួរគយ សេចក្តី១០ សេចក្តីពីរោម សេចក្តីតក់ស្ងួតនៃចិត្ត ព្រោះ អស្រ័យជាតិ ខេះ ហៅថា ភ័យ ក្រោះជាតិ ។ បណ្តាក័យទាំង ៣ នោះ ក័យ ្រោះជរា តើដូចម្ដេច ។ ក័យ ហេតុដែលគួរក័យ សេចក្ដីទ្វាច សេចក្ដីព្រីរោម សេចក្ដីតក់សូតនៃចិត្ត ព្រោះអាស្រ័យ ជា នេះ ហៅថា ភ័យ ព្រោះជា ។ បណ្ដាក័យទាំង ៣ នោះ ភ័យ ព្រោះមរណៈ តើដូចម្ដេច ។ **ភ័យ** ហេតុដែលគួរភ័យ សេចក្ដ ទាច សេចក្តីព្រឹរោម សេចក្តីតក់ស្វត់នៃចិត្ត ព្រោះអាស្រ័យមរណ: នេះ ហៅថា ក័យ ក្រោះមរណ: ។ នេះ ក័យ ៣ ។

ខុទ្ធពរិត្តវិភាគ្គេ ពិពតិទ្ធេសោ

(១៧៣) នគ្គ កាតមាន តំណាំ តមាន ។ អត់តំ អន្ទាន់ អាក្តេ កាផ្ទត់ វិចិកាំចូត់ ជានិមុច្តិ ន សម្បស់ឧត អភាកត់ អន្ទាន់ អាក្តេ កាផ្ទត់ វិចិកាំចូត់ ជានិមុច្តិ ឧ សម្បស់ឧត៌^(១) បច្ចុប្បន្នំ អន្ទាន់ អាក្តេ កាផ្ទត់ វិចិកាំចូត់ ជានិមុច្តិ ឧ សម្បស់ឧត ឥមាន តំណាំ តមាន ។

(០៧៤) នគ្គ កានមាន គឺ លើ គិត្តាយននានិ ។

៩ នេក ច្នៅ សម លោ វា ព្រាញ លោ វា រាវ្រំវានី

សោ និ រាវនិជ្ជិ យន្តិញា យំ ចុះសចុក្កលោ ចនិសំ បេ
នេតិ សុទំ វា ឧុត្តិ វា អឧុត្តិមសុទំ វា សព្វន្តិ ចុំព្វេ

ការ វាវវិវិនី យោ និ រាវនិជ្ជិ យន្តិញា យំ ចុះសចុក្កលោ ចនិសំ បេ

ចុក្កលោ បនិសំ បេ នេតិ វា អឧុត្តិមសុទំ វា សព្វន្តិ ចុំព្វេ

ចុក្កលោ បនិសំ បេ នេតិ សុទំ វា ឧុត្តិ វា អឧុត្តិម

សុទំ វា សព្វន្តិ ឥស្បារនិស្មាន ហេតុតិ ឥន បនេក ច្នោ

សុទំ វា សព្វន្តិ ឥស្បារនិស្មាន ហេតុតិ ឥន បនេក ច្នោ

a. អ. ឯត្តស្តុល ឯតរហ៍ វាតិ ខិស្សតិ ។

ខុទ្ធពនិត្តវិភង្គ តិកតិខ្ទេស

(១៧៣) បណ្ដាធមិទាំន នោះ ផងឹត ៣ តើដូចម្ដេច ។
បុគ្គល នៀនចូល់ សង្ស័យ មិនចុះចិត្តសិប់ មិនដ្រះថ្ងា ព្រោះប្រារព្ធ
នូវកាលជាអតីត ១ បុគ្គល នឿងចូល់ សង្ស័យ មិនចុះចិត្តសិប់ មិន
ដេះថ្ងា ព្រោះប្រារព្ធនូវកាលជាអនាគត ១ បុគ្គលនៀងចូល់ សង្ស័យ
មិនចុះចិត្តសិប់ មិនដ្រះថ្ងា ព្រោះប្រារព្ធនូវកាលជាបច្ចុប្បន្ន ១ នេះ
ងងឹត ៣ ។

(១៧៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ លទ្ធិដូចជាកំពង់ ៣ តើដូច
ម្តេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាសមណៈក្តី ជាច្រាហ្មណ៍ក្តី
វមែងពោលយ៉ាងនេះ យល់ឃើញយ៉ាងនេះថា បុរសបុគ្គល នេះវមែង
ខទួលនូវអារម្មណ៍ណាមួយ ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខ មិនមែន
សុខក្តី អារម្មណ៍ទាំងអស់នោះ មានអំពើដែលខ្លួនធ្វើទុក ក្នុងកាលមុន
ជាហេតុ មួយទៀត បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាសមណៈក្តី
ជាព្រាហ្មណ៍ក្តី វមែងពោលយ៉ាងនេះ ឃើញយ៉ាងនេះថា បុរស
បុគ្គលនេះ វមែងខុទួលនូវអារម្មណ៍ណាមួយ ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី
មិនមែនទុក្ខ មិនមែនសុខក្តី អារម្មណ៍ទាំងអស់នោះ មានការគាក់តែង
បេសព្រះដស្សដាហេតុ មួយវិញទៀត បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ

អភិធម្មបំផិក វិភង្គោ

្រព្យ) នគ្គ កាតមាធិ តីលាំ អន្ត្តិយាធិ ។ រាកោ អន្ត្តិសាំ នោសោ អន្ត្និឈាំ មោយោ អន្ត្និឈាំ វមាធិ តីលាំ អន្ត្តិយាធិ ។

្រពាត់ ត្រត្ត គេតមានិ តីណ៍ មហនិ ។ រកោ មហំ នោសោ មហំ មោហោ មហំ ត់មានិ តីណ៍ មហនិ ។

្រ៧៩) ឥត្ត កាតមានិ គឺឈាំ រិសមានិ ។ រកោ វិសម៌ នោសោ វិសម៌ មោយោ វិសម៌ ឥមានិ គឺឈាំ វិសមានិ ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

ជាសមណៈក្តី ជាព្រាហ្មណ៍ក្តី វមែង ពោលយ៉ាងនេះ យល់ឃើញ យ៉ាងនេះថា បុរសបុគ្គលនេះ វមែងទទួលខូវអារម្មណ៍ណាមួយ ជា សុទក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខ មិនមែនសុទក្តី អារម្មណ៍ទាំងអស់នោះ មិនមានហេតុ មិនមានបច្ច័យ នេះ លទ្ធិដូចជាកំពង់ ៣ ។

(១៧៤) បណ្តាធមិទាំង នោះ កង្វល់ ៣ តើដូចម្តេច ។ វាគ: ជាកង្វល់ ១ ពោស: ជាកង្វល់ ១ មោហ: ជាកង្វល់ ១ នេះ កង្វល់ ៣ ។

(១៧៦) បណ្តាធមិទាំងនោះ ទីទួល៣ តើដូចម្តេច ។ កគ: ជាទីទួល ១ :ទាស: ជាទីទួល ១ :មាហ: ជាទីទួល ១ នេះ ទីទួល៣ ។

(១៧៧) បណ្តាដមិទាំង នោះ មន្ទិលថា តើដូចម្តេច ។ ភគ: ជាមន្ទិល ១ ទោស: ជាមន្ទិល ១ មោហ: ជាមន្ទិល ១ នេះ មន្ទិលថា ។

(១៧៤) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ធម្មជាតមិនរាប ស្មើញ តើដូច
ម្តេច ។ វាគ: ជាធម្មជាតមិនរាប ស្មើ១ ទោស: ជាធម្មជាតមិនរាប
ស្មើ១ មោហ: ជាធម្មជាតមិនរាប ស្មើ១ នេះ ធម្មជាតមិនរាប
ស្មើ ៣ ។

ខុទ្ទកវត្តវិភង្គេ គិកសិទ្ធេសោ

ស្រែមាន ។ កាយសែមំ វេឌីសៃមំ មពោវិសម៌ ឥមាន គឺណាំ សៃមាន ។

្រា៨០) ភគ្គ កាត់មេ តយោ អក្តី ។ រាកក្តិ នោសក្តិ មេលក្តិ ៩មេ តយោ អក្តី ។

(១៨០) តត្ត កាត់មេ តម្រោ កាសាវា ។ រាកកាសារវា ខាសកាសារវា មេ**ហកាសារវា ៩មេ** តែបោ កាសាវា ។

(០៨៤) គគ្គ ភាគមេ អបប្រេំត្យេយា ភាសាវា។ ភាយភាសាវា វេចិតាសាវា មព្រះភាសាវា ៩មេ ត្រោ ភាសាវា ។

(០៤៣) នត្ត គេនមា អស្បានខិដ្ឋិ ។ ៩ នេះ គេ ថ្វា សម ណោ វា ព្រាហ្ម ណោ វា រារំវានី យោទិ រារំខិដ្ឋិ ឧទ្តិ កាមេសុ នេះ សោទិ សោ កាមេសុ ខានព្យទិ អាជជ្ជិតិ អយំ វុច្ចទិ អស្បានឌិដ្ឋិ ។ ឥត្ត កានមា អត្តាឧឌិដ្ឋិ ។

ខុទ្ទកវត្តវិភង្គ តិកសិទ្ធេស

(១៧៤) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ធម្មជាតមិនពបស្មើញ ដទៃ ទៀត តើដូបម្តេច ។ ធម្មជាតមិនពបស្មើគឺកាយ ១ ធម្មជាតមិនពប ស្មើគឺវាហ ១ ធម្មជាតមិនពបស្មើគឺចិត្ត ១ នេះ ធម្មជាតមិនពបស្មើ ៣ ។

(១៨០) បណ្តាធមិទាំងនោះ ក្វើង ៣ តើអូចម្តេច ។ ក្វើង គឺរាគ: ១ ក្វើងគឺទោស: ១ ក្វើងគឺមោហ: ១ នេះ ក្វើង ៣ ។

(១៨១) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ទឹកបត់ ញ តើដូបមេច ។ ទឹក បត់គឺពគ:១ ទឹកបត់គឺ ទោស:១ ទឹកបត់គឺ មោហ: ១ នេះ ទឹកបត់ ញ ។

(១៨៤) បណ្តាធមិទាំង នោះ ទឹកបត់ ។ ដ ៃ ខេៀត តើដូប ម្ដេច ។ ទឹកបត់គិតាឃ ១ ទឹកបត់គិវាបា ១ ទឹកបត់គិបិត្ត , នេះ ទឹកបត់ ញ ។

(១៩៣) បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ សេចក្ដីយល់ឃើញថា គួរគ្រេក

អាវ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួកទ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាសមណៈក្ដី
ជាព្រាហ្មណ៍ក្ដី រ៉េមដ៍ពោលយ៉ាងនេះ យល់ឃើញយ៉ាងនេះថា ទោស

ក្នុងកាមទាំងឡាយមិនមាន បុគ្គលនោះ តែងដល់ខ្លាំភាពជាអ្នកធ្លាក់ចុះ

ក្នុងកាមទាំងឡាយ នេះ ហៅថា សេចក្ដីយល់ឃើញថា គួរគ្រេកអាវ ។

បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ សេចក្ដីយល់ឃើញថាជាទ្ន តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

មុខ មទាវីឧប ឧទ្ធុខ្មីលេ អរួលច្ច ឧទ្ធុប្ប័រ អរិយឌម្មស្បា អាការនៃ អរិយឌម្មេ អាជិតោ សព្យុរិសាន អនុស្សារ សព្យុរិសនម្មស្ប អក្សោរនោ សប្បាំសជម្មេ អនៃតោ រុខ អត្តតោ សមនុបស្បត វុបវត្តិ ក់ អត្តាធំ អត្តធំ ក់ វុប វុប្ស្ជុំ ក់ អត្ថជំ វេឌ៌ធ ។ មេ ។ សញ្ញាំ ។ មេ ។ សវ្ទាប ។ មេ ។ វិញ្ចាស់ អត្តតោ សមនុបស្បតិ៍ វិញ្ចាសាវន្តិ ង មុខ មុខ ង វិញ ស វិញ ស វិញ ស វិញ ស វិញ ស អត្តានំ យា រៅក្រោ ឧឌ្ឌិ ឧឌ្ឌិកតំ ។ មេ។ វិទ្ធាយេ-សត្យយោ អយ់ វុច្ឆាំ អត្ថាន្ឌិដ្ឋិ ។ ឥត្ត ភាគមា មិញ្ជជ្ញី ។ ឧត្ត ធិជ្ជំ ឧត្ត យិជ្ជំ ។ មេ ។ បេ ឥមញ្ច លោក មរញ្ច លោក សយ អភិញ្ញា សច្ចិ-កាត្យា ១៧ ខេត្តិតំ ហា ៧វុទ្ធា ខិត្តិ និត្តិកត់ ។ បេ។

អភិធម្មចំផិក វិភង្គ

បុថ្មជនក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹង មិនដួបប្រទះនឹងពួកព្រះអរិយៈ មិនឈ្វាស់វៃក្នុងធម៌របស់ព្រះអរិយ: មិនទូនានទូនក្នុងធម៌របស់ព្រះអរិយ: មិនបានដូបប្រទះនឹងពួកសប្បុរស មិនឈ្វេសវៃ ក្នុងធម៌បេសសប្បុរស មិនទូន្មានទូន ក្នុងធម៌បេសសហ្សុសេ រមែងពិលារណា ឃើញនូវរូប ថាជា ទំន ចូលប្រមណ្ដេនិវទំន ឧសមាន គែនិវ ចូលប្រមណ្ដេនិវរិជ ស មានក្នុងខ្លួនខ្លះ ពិលារណាឃើញនូវខ្លួន ថាមានក្នុងរូបខ្លះ រមែងពិលាវៈ ណា ឃើញនូវវេទនា 🕽 បេ ។ នូវសញ្ញា 🔻 បេ ។ នូវសង្ខាវទាំងឡាយ ។ បេ។ នូវវិញ្ញាណ ថាដាខ្លួន ពិចារណៈឃើញនូវខ្លួន ថាមានវិញ្ញាណ **ទុះ វមែ**ងពិចារណាឃើញទូវវិញ្ចាណ ថាមានក្នុង១៩១៖ ពិចារណា ឃើញនូវទុន ថាមានក្នុងវិញាណទុះ ទិជ្ជិ ដំណើរគឺទិជ្ជិ ។ បេ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរក**ទុ**ស មានសភាពយ៉ាង៍នេះ នេះ ហៅថា សេចក្តីយល់ឃើញ ថាជាខ្លួន ។ បណ្តាធមិលន៍នោះ សេចក្តីយល់ឃើញ១ស តើដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងកេទុស មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ថា ទាន់ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ មិនមានផល ការហូដា មិនមានផល ។ បេ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិកង្គេ តិកសិទ្ធេសោ

វិស លេសក្តា ហោ មយំ ក្នុត៌ មិញនិជ្ជិ ។ សស្ប-តនិជ្ជិ មស្បាននិជ្ជិ ។ សក្តាយនិជ្ជិ អត្តានុនិជ្ជិ ។ ទុខ្នេននិជ្ជិ មិញនិជ្ជិ ។

(០៨៤) ៩៩ ៩៩៩ មាន ។ ឧបើស់ ឯ សេខាស នេស អតានាពានាសេ វា អធិត្តស លេស ជម្រេស អាតិ អាតិកា អាតិកាតិ អាតិកាមេលា ឧក្គណ្ឌិតា បរិតសិតា អយំ វុច្ឆិ អវភិ ។ ឥត្ ភេឌមា វិហេសា ។ ៩ េកេញ ទេ ហេវិលា វ លេខ្លួញ វា ៩ ឈ្នេច វា សុខ្លេច វា វជ្ជិយា វា អ្នក ស្នា ស្រេក្សេ កា ស្រុស ស្នា ស្នា ស្រេក្សេ កា ស្រុស ប្រាឋាទា វិប្រាឋាទា ហើសខា វិហ្គឹសខា ព្រះសខា ಗಿಣಕುಣ ಆಸ್ತಿಆರ್ಯಾಣ ಕರ್ಯೆ ಸ್ಪತ್ತೆ ಗೀಲಾಕು 🤊

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ តិកតិខ្ទេស

ពួកសមណ្យាហ្មណ៍ ដែលបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លះលេកនេះផង ខ្លះ លោកដទៃផង ដោយបញ្ជារបស់ខ្លួនហើយសំដែង មិនមានទេ នេះ ហៅថា សេចក្តីយល់ឃើញខុស ។ សស្សតទិដ្ឋិ ឈ្មោះថា អស្សទ-ទិដ្ឋិ ។ សក្តាយទិដ្ឋិ ឈ្មោះថា អត្តានុទិដ្ឋិ ។ ១៤០ខេតិជ្វិ ឈ្មោះថា មិញ្ញទិដ្ឋិ ។

(១៨៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីមិខត្រេកអា តើដូចម្តេច។

ការមិនត្រេកអា សេចក្តីមិនត្រេកអា ការមិនកែរាយ សេចក្តីមិនកែ

រាយ សេចក្តីអមុក្រ សេចក្តីសោប់សេល់ ក្នុងសេខាសេខៈដ៏ស្ងាត់ក្តី

ក្នុងធម៌ជាកុសល់ដ៏លើសលុបដទៃទៀតក្តី នេះហៅថា សេចក្តីមិន

ត្រេកអា ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីចៀតចៀន តើដូចម្តេច ។

បុគ្គល់ពួកទុះ ក្នុងលោកនេះ តែងចៀតចៀន ខ្ញុំសត្វទាំងឡាយ

ដោយវត្តណាមួយ គឺដៃក្តី ជុំដីក្តី ដំបង់ក្តី គ្រឿងសេស្តាត្តី ខ្យែក្តី

ការធ្វើឲ្យល់ជាក ការធ្វើឲ្យល់ជាក់ខ្លាំង ការបៀតចៀន ការបៀត

បៀនខ្លាំង ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្តូខាំង ការបៀតចៀនខ្លាំសត្វ

ដៃខ មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីបៀតបៀន ។

អភិធម្មចិដិពេ វិភង្គោ

អនតិន្នេញ រ ស្នាននា អនគិន្នេញ ស្រងនរួយ អេញ ដំនំន ស្នា អនគិន្នេញ ស្រងនរួយ អេញ ដំនំន ស្នា អនគិន្នេញ ស្រងនរួយ អេញ ដំនំន ស្នា អនគិន្នេញ ស្រងនរួយ អេញ ដំនំន អនគិន្នេយ រ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការប្រព្រឹត្តិខ្លូវអំពើមិនមែនធម៌ តើដូចម្ដេច ។
ការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើដោយកាយ ឈ្មោះថា ការប្រព្រឹត្តិខ្លូវអំពើមិនមែន
ធម៌ ការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើដោយវាថា ឈ្មោះថា ការប្រព្រឹត្តិខ្លូវអំពើ
មិនមែនធម៌ ការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើដោយវាថា ឈ្មោះថា ការប្រព្រឹត្តិខ្លូវអំពើ
មិនមែនធម៌ ការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើដោយចិត្ត ឈ្មោះថា ការប្រព្រឹត្តិខ្លូវ
អំពើមិនមែនធម៌ នេះហៅថា ការប្រព្រឹត្តិខ្លូវអំពើមិនមែនធម៌ ។

(១៨៩) បណ្តាធមិទាំងនោះ ការប្រដៅក្រ តើដូចម្ដេច ។

ការប្រដៅក្រ អាការប្រដៅក្រ ភាពនៃសេចក្តីប្រដៅក្រ ការកាន់

យកនូវអំពើដែលគួរទ្រើម (អំពើផ្ដេសផ្ដាស) ការពេញចិត្តក្នុងធមិជា

សត្រៅ ការមិនអើពើ សេចក្ដីមិនអើរពី សេចក្ដីមិនគោរព សេចក្ដី

មិនស្តាប់បង្គាប់ ចំពោះពាក្យប្រកបដោយធមិ ដែលគេពោល នេះ

ហៅថា ការប្រដៅក្រ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ ភាពជាអ្នកមានមិត្ត

អាក្រក់ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលទាំងឡាយណា ជាអ្នកមិនមានសម្គា

ទុស្តស័ល ចេះដឹងតិច មានសេចក្ដីកំណាញ់ ឥតប្រាជា ការសេព

ការសេពមិនដាច់ ការសេពហើយ។ ការគប់រក ការគប់រករឿយ។

ការកប់ប្រសព្វ ការកប់ប្រសព្វបើយ។ នូវបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ការ

បែរបរទៅកេចគ្គលនោះ ណា នេះហៅថា ភាពជាអ្នកមានមិត្តអាក្រក់។

ទុទ្ធករត្ថវិកង្គេ តិកសិទ្ធេសោ

នៃស្តែសស្តា ។ ភាមសញា ព្យទ្ធ សញា វិហ័សសញា អយំ វុក្ខិ ខាន់ស្ពាញ សញាថ៌ អគុសបសញា ខាន់ស្ពួសញា

(၁៨៦) ឥត្ ភាតម ជុទ្ធ ។ យំ ចិត្តបុប្រ ឧទ្ទុំ អវុបសមោ ខេត្តសោ កិត្តេចោ ភព្ត ិត្តស្បុ ឥឌ វុច្ចិ ។ ឥត្ត ភាគម តោសជ្ញិ ។ តាយឧុទ្ធាំតេ វា វឌីឧុទ្ធាំនេ វា ឧបោដ្ឋរៃ ឯ ឧយ៉ិស ឯ មានដែលមា ចិត្តសា្ជ រវេស្សុត្តោ រវេស្សុត្តឧប្បធានំ គុសលានំ រ ខេតាចូ ឃុះស្លា អស្ទុខិស្សាល់ខា អស្ទុខិ-ការិយតា អជ្ជិតការិយតា ដុំលំខាំត្រ ខេត្តចេចតា តិក្ខិត្តពុវតា អនាសេវនា អភាវនា អពហុល-កេញ្ញុំ អនជ្ជាជំ អននុយោគោ មមានោ ឥន៌ វុច្ចត់ កោសជួំ ។ ឥត្ត ភេតមោ បមានោ ។

ខុទ្ទកវត្តវិភង្គ តិកតិខ្ទេស

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សញ្ញាផ្សេង១ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីសំគាល់
ក្នុងតាម សេចក្ដីសំគាល់ក្នុងព្យាថា្ សេចក្ដីសំគាល់ក្នុងការបៀតបៀន
នេះហៅថា សញ្ញាផ្សេង១ សូម្បីសេចក្ដីសំគាល់ក្នុងកកុសលទាំងអស់
ក៏ឈ្មោះថា សញ្ញាផ្សេងៗ ដែរ ។

(១៨៦) បណ្តាធមិនាំងនោះ សេចក្តីរាយមាយ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តុរាយមាយនៃចិត្ត ការមនស្ទប់នៃចិត្ត ការបើរវាយនៃចិត្ត សេចក្តី ទាំងនោះ សេត្តខ្លិល តើដូចម្ដេច ។ ការបណ្ដោយចិត្ត ការឲ្យកម្ខាំង ដល់ការបណ្ដោយចិត្តទៅ ក្នុងកាយខុច្ចវិតក្ដី ក្នុងវិបីខុច្ចវិតក្ដី ក្នុងមនោះ ទុច្ចវិតក្តី ក្នុងកាមគុណទាំង ៤ ក្តី ឬការធ្វេដោយមិនគោរព ការធ្វេមិន រឿយ ៗ ការធ្វើមិនខ្លាប់ខ្លួន ការប្រព្រឹត្តិទំរន់ ការដាក់ចុះនូវិតនូ: ការ ជាក់ចុះខ្លាំធុវៈ ការមិនគប់កេ ការមិនអប់រំ ការមិនធ្វើឲ្យច្រើន ការមិន តាំងមាំ ការមិនប្រកបរឿយ ។ ការធ្វេសប្រហែស ក្នុងការចំរើននូវធមិ ជាកុសល នេះ ហៅថា សេចក្តុខ្លិល ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្ត ប្រមាទ តើដូចម្ដេច ។ ការបណ្ដោយចិត្ត ការឲ្យកម្លាំ នដល់ការ បណ្ដោយចត្តទៅ ក្នុងកាយខុច្ចាត់ក្ដី ក្នុងវិចិខុច្ចាត់ក្ដី ក្នុងមនោទុច្ចាត់ក្ដី

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

ឧណី ឯ ឧត្តិខេត្ត អញ ដូច្នៃ ឧសាយេ ឯក្សាយ ឯកក្សិយ ឧត្តិខេត្ត អញ ដូច្នេំ ឧសាយេ ឯកក្សិយ ឯកក្សិយ ឯកក្សិញ ប្រាសាយេ មេខក្លឹម មេខ្លាំង ឯកក្សិយ អង្គ ប្រាសាយេ មេខ្លាំង ប្រាសាយេ ឯកក្សិយ អង្គ ប្រាសាយេ មេខ្លាំង ប្រាសាយេ ឯកក្សិយ ក្រុង ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ឯកក្សិយ ប្រាសាយេ ប្រសាយ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយ ប្រាសាយេ ប្រសាយ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយេ ប្រាសាយ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ក្នុងតាមគុណទាំង៩ក្ដី ថ្មការធ្វើដោយមិនគោរព ការធ្វើមិនរឿយ។
ការធ្វើមិនខ្លាប់ខ្លួន ការប្រព្រឹត្តទំរន់ ការដាក់ចុះខូវ៉ូនខ្លួះ ការដាក់ចុះខូវ
ធ្វះ: ការមិនគប់រក ការមិនអប់រំ ការមិនធ្វើឲ្យច្រើន ការមិនតាំងមាំ
ការមិនប្រកបរឿយ។ ការធ្វេសប្រហែស ក្នុងការចំរើនខ្លូវធម៌ជាកុសល
ការធ្វេសប្រហែស អាការធ្វេសប្រហែស ភាពនៃសេចក្ដីធ្វេសប្រហែស
មានសភាពយ៉ាង៍នេះ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីប្រមាទ ។

(១៧៧) បណ្តាធមិទាំង នោះ សេចក្តីមិនសន្តោស តើដូចម្តេច ។
សេចក្តី ប្រាថ្នាំ ដៃក្រលែង នៃបុគ្គលមិនសន្តោស ដោយចីវប្បច្ច័យ ប៉ណ្ណៈ
បាតប្បច្ច័យ សេនាសនប្បច្ច័យ និងគំលានប្បច្ច័យកេសជួបក្ខារ តាម
មានតាមបាន ឬដោយកាមគុណទាំង៩ សេចក្តី ប្រាថ្នា ការប្រព្រឹត្តិ ទៅ
ដោយសេចក្តី ប្រាថ្នា សេចក្តីមិនសន្តោស តម្រេក តម្រេកវាំង។ បេ។
តម្រេកវាំងនៃចិត្ត មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះ ហៅថា សេចក្តី
មិនសន្តោស ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីមិនដង់ង់ខ្លួន តើដូច
ម្តេច ។ សេចក្តីមិនដំនំ សេចក្តីមិនយល់។ បេ។ គន្លឹះគឺដំនៃញ់
សេចក្តី ផ្នែង បុសគល់នៃអកុសល ណា នេះ ហៅថា សេចក្តី
មិនដំនៃខ្លួន ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តី ប្រាថ្នាំ តើដូចមេត្ត ។

ខុទ្ចកវត្ថុវិភង្គេ គឺកគិទ្ចេសោ

ត់ត្រៃចៅ បើ បញ្ចូល កា កា មក លោយ មេ ប្រឹក្សា ប្រើ បញ្ចូល កេ មេ ប្រឹក្សា ប្រើ បញ្ចូល កេ មេ ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា កេ មេ មេ ប្រឹក្សា កេ មេ មេ ប្រឹក្សា កែ មេ ប្រឹក្សា ក្សា កែ មេ ប្រឹក្សា មេ ប្រឹក្សា

ខុទ្ធពវត្ថុវិភង្គ តិពនិទ្ធេស

សេចក្តី ប្រាជ្ញាដ៏ក្រៃលៃង នៃបុគ្គលមិនសន្តោស ដោយចីវប្បច្ច័យ
ចិណ្ឌូ បាតឲ្យច្ច័យ សេនាសេខឲ្យច្ច័យ និងគិលានឲ្យច្ចយកេសដ្ឋចរិក្ខារ
តាមមានតាមបាន ឬដោយកាមគុណទាំង ៤ សេចក្តី ប្រាជ្ញា ការ
ច្រព្រឹត្តិទៅដោយសេចក្តី ប្រាជ្ញា សេចក្តី ប្រាជ្ញាធំ តម្រេក តម្រេក
ទ្រាំង ។ បេ ។ តម្រេកទ្រាំង នៃចិត្ត មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា
នេះ ហៅថា សេចក្តី ប្រាជ្ញាធំ ។

(๑៨៨) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីមិនស្វាសចាប តើដូច
ម្តេច ។ ត្រន៍ដែលបុគ្គលមិនស្វាស ដោយវត្តដែលគូរូស្វាស មិនស្វាស
ដោយការដូចប្រទះ នឹងតួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក នេះហៅថា សេចក្តីមិន
ស្វាសចាប ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីមិនក្តៅនឹងជាប តើដូចម្តេច ។
ត្រង់ដែលបុគ្គល មិនតត់សុត ដោយវត្តដែលគួរតក់សុត មិនតក់សុត
ដោយការដូចប្រទះ នឹងតួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក នេះហៅថា សេចក្តី
មិនក្តៅនឹងជាប ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីប្រមាទ តើដូចម្តេច ។
ការបណ្តោយចិត្ត ការឲ្យកម្លាំងដល់ការបណ្តោយចិត្តទៅ ក្នុងកាយទុច្ចតិត្តិ ក្នុងបែទុច្ចតិត្តិ ក្នុងមនោទុច្ចរិត្តិ ក្នុងកាមគុណទាំង ៩ ក្តី

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

ខំត្តស្ប រកស្បត្ត កេសប្រកានុឲ្យខាន់ គុសលានំ

ក នម្លាន់ ភាវនាយ អសក្តាទូការិយតា អសានទូគារិយតា អនដ្ឋិនការិយតា ខំលើនុះត្តិតា និក្ខិត្តិខ្លួតា និក្ខិត្តនុះតា អនាសេវនា អភាវនា

អពហុលិកម្មំ អននិដ្ឋាន់ អនុនុយោកោ ខមានោ

យោ រវេទ្រា ខមានោ ខមដ្ឋនា ខមដ្ឋិនត្តំ អយំ

ខ្មែតិ ខមានោ ។

(១៨៩) នន្ត កេតមំ អេលឧរិយំ ។ យំ អេលនៃលំ អេលឧរតា អការតា អប្បដិស្បូវតា អេលនា
អេលនេយនា អេលនេយំនេត្តំ អស់ល្យំ អេចិតិការព
សំបានថ្នំកោ ថ្ងៃមាន នោះចេស្បាយំ នោះចេស្បិយំ
នោះចេស្បូតា វិប្បដិក្សាលក្តាហិតា វិបច្ចុំភិក្សាតតា
អេលឧរិយំ អេលឧរតា អការតា អប្បដិស្បូវតា
អេលឧរិយំ អេលឧរតា អការតា អប្បដិស្បូវតា
អយ់ វុច្ចតិ នោះចេស្បូតា វិបច្ចុំភិក្សាតតា

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

ឬការធ្វើដោយមិនគោរព ការធ្វើមិនរឿយៗ ការធ្វើមិនខ្លាប់ខ្លួន ការប្រព្រឹត្តិទំរន់ ការដាក់ចុះខូវិតនូ: ការដាក់ចុះខូវិតុរៈ ការមិនគប់កេ ការមិន
អប់រំ ការមិនធ្វើឲ្យច្រើន ការមិនតាំងមាំ ការមិនប្រកបរឿយៗ ការ
ធ្វេសប្រហែស ក្នុងការចំរើនខ្លូវិធម៌ជាកុសល ការធ្វេសប្រហែស
អាការធ្វេសប្រហែស ភាពនៃសេចក្តីធ្វេសប្រហែស មានសភាពយ៉ាង
នេះ ណា នេះហៅថា សេចក្តីប្រមាន ។

(១៨៩) បណ្តាធមិតាំងនោះ សេចក្តីមិនអើតើ តើដូចម្តេច ។

ការមិនអើតើ សេចក្តីមិនអើតើ សេចក្តីមិនគេរត ការមិនស្គាប់
បង្គាប់ ការមិនកាន់យក អាការមិនកាន់យក ភាពនៃសេចក្តីមិនកាន់
យក ការមិនមានប្រក្រតី ការមិនធ្វើនូវសេចក្តីខុនលំខាន ណា នេះ
ហៅថា សេចក្តីមិនអើតើ ។ បណ្តាធមិតាំងនោះ ការប្រដៅក្រ
តើដូចម្តេច ។ កាប្រដៅក្រ អាការប្រដៅក្រ ភាពនៃសេចក្តី
ប្រដៅក្រ ការកាន់យកនូវអំពើដែលគួរ ខ្លើម (អំពើផ្នែសដ្ឋាស) ការ
ពេញចិត្តក្នុងជមិជាសត្រូវ ការមិនអើតើ សេចក្តីមិនអើតើ សេចក្តីមិន
គោរព សេចក្តីមិនស្គាប់បង្គាប់ ចំពោះពាក្យប្រកបដោយធម៌ ដែល
គេពោល នេះហៅថា ការប្រដៅក្រ ។ បណ្តាធមិតាំងនោះ

ខុទ្ធពរិត្តវិភាង្គ្រ ពិពនិទ្ធេសោ

ទាបមិត្តតា ។ យេ គេ បុក្កលា អស្បន្ធា ឧុស្ស៊ីលា អប្បស្បុតា មច្ចាំពោ ឧុប្បញ្ញា យា គេអំ សៅជា និសៅនា ភជនា សម្ពជនា ភត្តិ សម្ពត្តិ និសម្ប-

ကေလ ခင်းပက္သဆို လှည့် မေလာ့က္က မေလာက်သည်။ မေလာ့သည် မေလာက်သည် မေလာင်းကွဲ လေသင်းကွဲ အင်းကွဲ အင်းကွဲ

ខុទ្ទកវត្ថុវិកង្គ ពិកនិទ្ទេស

ភាពជាអ្នកមានមិត្រអាក្រក់ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលទាំងឡាយណា ជាអ្នក មិនមានសទ្ធា ទ្រុស្តសីល ចេះដឹងតិច មានសេចក្តីកំណាញ់ ឥតបញ្ហា ការសេព ការសេពមិនដាច់ ការគប់កេ ការគប់កេរឿយ។ ការកប់ ប្រសព្វ ការកប់ប្រសព្វរឿយ។ ខ្លឹបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ការបែរប ទៅរកបុគ្គលនោះ ណា នេះហៅថា ភាពជាអ្នកមានមិត្តអាក្រក់ ។

(១៩០) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីមិនជឿ តើដូចម្តេច ។
បុគ្គលពួកទុះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមិនមានសន្ធា មិនជឿព្រះពុទ្ធក្តី
ព្រះធម៌ក្តី ព្រះសង្ឃក្តី សេចក្តីមិនជឿ ការមិនជឿ ការមិនចុះចិត្ត
សិប ការមិនជ្រះថ្ងាទ្ធាំង មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា
សេចក្តីមិនជឿ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការមិនធ្វើដឹងពុតាក្យ (សូម)
តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីកំណាញ់ ៩ គឺកំណាញ់អាវាស ១ កំណាញ់
គ្រក្លហ ១ កំណាញ់លាក ១ កំណាញ់សេចក្តីសរសើរ ១ កំណាញ់ធម៌ ១
ការកំណាញ់ អាការកំណាញ់ សេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីព្នាញ់ ឡេង ១
សេចក្តីកំណាញ់នៃ សេចក្តីស្វិតស្វាញ ភាពនៃចិត្តមិនយកចិត្តគេ
មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា នេះហៅថា ការមិនធ្វើដឹងពុភាក្យ (សូម) ។

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

នត្ត គេនមំ គោសជ្ជំ គាយឧុក្ខនៃ វា វិចិឧុត្វនៃ វា មនោឧុទ្ធនៃ វា បញ្ចូស្ វា គាមកុណ្យេសុ ចិត្តស្ប វោស្បត្តេ វោស្បត្តាខុប្បនាជំ គុសហាជំ វា ជម្លាជំ ភាវនាយ អសក្តាចូការិយតា អសានប្-ការិយតា អជ្ជិតការិយតា ជុំលឺឧវុត្តិតា ជំក្ខិត្តច្ឆខ្លួតា ជំក្ខិត្តជុះតា អនាសេវនា អភាវនា អពហុលីកម្មំ អជ្ជិដ្ឋាជំ អជុយោកោ បមានោ ៩ជំ វុច្ឆាំ គោសជ្ជំ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីខ្លិល តើដូចម្តេច ។ ការបណ្តោយ ចិត្ត ការឲ្យកម្លាំងដល់ការបណ្តោយចិត្តទៅ ក្នុងកាយខុច្ចវិតក្តី វិចីខុច្ចវិត ក្តី មនោទុច្ចវិតក្តី ក្នុងកាមគុណទាំង ៤ ក្តី ឬ ការធ្វើដោយមិនគោរព ការធ្វើមិនរឿយ ។ ការធ្វើមិនខ្លាប់ខ្លួន ការប្រព្រឹត្តិទំរន់ ការដាក់ចុះ នូវិធន្ទ: ការដាក់ចុះនូវិធុរ: ការមិនគប់រក ការមិនអប់រំ ការមិនធ្វើ ឲ្យច្រើន ការមិនតាំងមាំ ការមិនប្រកបរឿយ ។ ការធ្វេសប្រហែស ក្នុងការចំរើននូវធម៌ជាកុសល នេះ ហៅថា សេចក្តីខ្លិល ។

(១៩១) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីរាយមាយ តើដូចម្តេច ។
សេចក្តីរាយមាយនៃចិត្ត ការមិនសូបម្រាប់នៃចិត្ត ការបើរវាយខែចិត្ត
សេចក្តីប្រែប្រូលនៃចិត្ត ណា នេះហៅថា សេចក្តីរាយមាយ ។
បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីមិនសង្គ្រម តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលពួក
ខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ឃើញនូវរូបដោយចក្ខុ ហើយកាន់យកនូវទិមិត្ត
កាន់យកនូវអនុព្យញ្ជូន: ឯអភិជ្ជានិងខោមនស្ស ដែលជាអកុសលៈ
ធម៌ដំលាមក តែងតែគ្របសង្កត់នូវបុគ្គល ដែលមិនបានសង្គ្រម នូវចេត្តន្ត្រិយនុះ ព្រោះហេតុមិនបានសង្គ្រម នូវចេត្តន្ត្រិយនាំ ពោះសេតុមិនបានសង្គ្រម នូវចេត្តន្ត្រិយនាំ ព្រោះហេតុមិនបានសង្គ្រម នូវចេត្តន្ត្រិយនាំ និងក្រុន្តិយនាំ និងក្រុន្តិយនាំ និងក្រុន្តិយនាំ និងក្រុន្តិបានសង្គ្រមនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងក្រុន្តិបានសង្គ្រមនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងក្រុន្តិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ មិនបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្តិសិច្ចិត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិសិច្ចិត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិសិច្ចិត្តិស្ត្រិយនាំ និងបត្តិសិច្ចិត្តិសិច្ចិត្តិសិច្ចិត្តិសិច្ចិត្តិសិច្ចិត្តិសិច្ចិត្តិសិច្ចិតិស្ត្រិសិច្ចិតិសិច្ចិត្តិសិច្ចិត្តិសិច្ចិតិសិច្ចិត្តិសិច្ចិតិសិច្ចិត្តិសិច្ចិត្តិសិច្ចិតិសិច្ចិតិសិច្ចិត្តិសិច្ចិតិសិច្ចិតិសិច្ចិត្តិសិច្ចិត្តិសិច្ចិតិសិច្ចិតិសិច្ចិតិសិច្ចិត្តិសិច្ចិតិសិច្ច

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ តិកគិទ្ទេសោ

ខេត្ត ទ្រ្ទី យេ ខ សំព័ អាចដូច សោ នេះ សខ្លី សុត្វា ។ មេ ។ ឃានេន កង្ខំ យាយ់ត្វា ។ មេ ។ ជីវ្លយ រសំ សាយ៍ត្វា ។ ខេ។ កាយេន ដោដ្ឋព្វំ ដុស់ត្វា ។ មេ ។ មន្ទា និញ្ញា និមិត្តសា ហោត អនុត្យញ្ជនក្តាហ៍ យត្វាជិការណៈមេនំ មនិន្ត្រិយំ អស់ក្តែ វិហរត្តំ អភិជ្ឈា នោមនស្សា ខាមកា អយុទ្ធស្វា ឧស្សាស្សាល្បំ ស្សា សុំរេល a ပင်းပည္ဆို a ကြားကို မင်္ဂျည္နီးလာ ឧ សំរ៉េ អាចជូត អយ់ វុច្ចុត អស់ពេ ។ តត្ត ភាតម ខុស្សីល្បំ ។ កាយកោ តែក្តាមា វាខេស៌កោ វ៉ាត់ក្លាមោ តាយ់កាវខេស៌កោ វ៉ាត់ក្លាមា ត់ខ្លុំ និស្សីល្សិ ។

មរូលា ដុំជំខ្ញុំ ដ់ខ្ញុំ ឧ ដន់ទៅរុស្ស ខ ខយ្សាខា ឯ ឧទ យឧក អរុលា ឯ

ទុទ្ធកាវត្តវិភង្គ តិកនិទ្ទេស

មិនដល់នូវសេចក្តីសន្រម ក្នុងចក្តុខ្ទិយ ពុសម្ងេងដោយត្រចៀក ។ បេ។ ធុំក្នុំនៃដោយប្រមុះ ។ បេ ។ ជញ្ជក់សេ ដោយអណ្តាត ។ បេ ។ ពេល ត្រូវផព្រះជាយកាយ ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់នូវធម្មារម្ម ណ៍ ដោយ ចិត្ត ហើយកាន់យកនូវនិមិត្ត កាន់យកនូវអនុព្យញ្ជន: ឯអភិជ្ជានិធ៍ ពេមទស្ស ដែលជាអកុសលធម៌<mark>ជំ</mark>លាមក តែងតែគ្របសង្កត់ទូវបុគ្គល ដែលមិនបានសង្គ្រឹម ខ្លាំមនិន្ត្រិយនុំះ ព្រោះហេតុមិនបានសង្គ្រឹម ខ្លាំ មនន្ទ្រិយ ណា ក៏មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីសង្គ្រឹមនុទ្ធិយនោះ មិន រក្ស ខ្លាំមន្ត្រិយ មិនដល់ខ្លាំសេចក្តីសង្រឹមក្នុងមនិន្ត្រិយ នេះហៅថា សេចក្តីមិនសន្ន្រម ។ បណ្តាធម៌ពំង៍នោះ សេចក្តីឲ្រស្គសិល តេ ដូចម្ដេច ។ ការប្រព្រឹត្តិកន្ទង ប្រកបដោយកាយ ការប្រព្រឹត្តិកន្ទង ប្រកបដោយវាហា ការប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ ប្រកបដោយកាយ និងប្រកប ដោយវាថា នេះហៅថា សេចក្តីទ្រស្តសិល ។

(១៩៤) បណ្តាធមិទាំង នោះ សេចក្តីមិនប្រាថ្នា ឃើញព្រះ អរិយៈ តើដូចម្តេច ។ បណ្តាបុគ្គល**ទាំង នោះ ព្រះ**អរិយៈ តើដូច ម្តេច ។ ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្តី សាវ៉ាកែរបស់ព្រះពុទ្ធក្តី ហៅថា ព្រះអរិយៈ

អភិធម្មបិធីពេ វិភង្គោ

មុខេស្ សុលាចូ មុខមា្ទមនា មុខគឺ-កាមា្តា អស មេតុកាមា្តា អសមាក្តុកាមា្តា អយ វុទ្ធ អរិយាជ អឧស្បឧតមៀត ។ ឥត្ត ភាគមា សុទ្ធ ម សោតុភាម្យា ។ ឥត្ ភាគមោ សុខ្ធុម្មោ ។ ខេត្តកោ សភិឌ្ឍដ្ឋាលា ខេត្តកោ សម្មុឌ្យជាលា ខេត្តកោ ឥទ្ធិទានា មញ្ចិន្ត្រិយាធិ មញ្ចុ ពលធិ សត្ត ពោជ្ឈន្នា អរិយោ អដ្ឋន្ន័កោ មក្តេ អយំ វុច្ចុនាំ មានិត្សេ យ មុខមារី មានិតិមារី ងមោយមួយនាំយ អស្បាំជិញទៀត អជុក្សល់សុខាទៀត អជាព្រះក្នុង អយ់ "ខ្ញុំតំ សន្ទឹញ្ញុំ អ សោតុភាមាត្រា ។ តត្ត ភាតមា **ខ្**ទារម្ពុចត្តា ។ ឥត្ត ភេតមោ ខ្ទារម្ភោ ។ យោ នទារស្តេ អន្ទទារទោ នទារគ្នា អន្ទទារម្មសា អន្ធ-ទារមិននំ ឧញា អវិញា ប្រិក្សា វត្តក្សេសិតា អយុ វុទ្គ ឧទារមុខគ្នា ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ការមិនប្រាថ្នាដើម្បីឃើញ ការមិនប្រាថ្នាដើម្បីដូប ការមិនប្រាថ្នាដើម្បី **រៅកាន់ ខ្**ជីត ការមិន្យ្រាថ្នា ដើម្បី ទៅជាមួយ នឹងព្រះអរិយ: ទាំងឡាយ នេះ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីមិនប្រាថ្នាដើម្បីឃើញព្រះអរិយៈ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីមិន្យុជាថ្នាដើម្បីស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម គេដូច ម្ដេច ។ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ ព្រះសទ្ធម្ម តើដូចម្ដេច ។ សតិប្បដ្ឋាន ៤ សម្មហ្បាន៤ ឥទ្ទិបាខ៤ ឥន្ទ្រិយ ៤ ពលៈ ៤ ពោជ្ឃភ្ន៍ ៧ មគ្គប្រភពដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ នេះហៅថា ព្រះសទ្ធម្ម សេចក្តុមិន យ្រាស្ត្រ ស្តេចក្តីមិន្ទ្រ ដើម្បីព្វ សេចក្តីមិន្ទ្រាស្ត្រ ដើម្បី រៀន សេជម្ពីត្រៅយុប្បដ្ឋត្បីទៃខែខ្ពុ ខំរូប្រះសនិតិខេះ ឃា ហៅថា សេចក្តីមិន្យុជាថាដើម្បីស្លាប់នូវព្រះសន្ធម្ម ។ បណ្តាធមិ ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គល មានចិត្តប្រណាំងប្រដែង តេដូចម្ដេច ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីប្រណាំងប្រដែង តើដូចម្តេច ។ ការ ប្រណាំងប្រដែង ការប្រណាំងប្រដែងរឿយ១ គាការប្រណាំងប្រដែង អាការប្រណាំងប្រជែងរឿយ ១ ភាពនៃសេចក្តីប្រណាំងប្រជែងរឿយ ១ ការធ្វើឥឌ្ទៃ ការមើលងាយ ការពេបជ្រាយ ការស្វែងរកទោស ណា នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលមានចិត្តប្រណាំង៍ប្រដែង ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ តិកសិទ្ធេសោ

ចិត្តស្បា អយំ វុច្ចត់ ចេនសោ វិក្តេច ។

បត្តស្បា អយំ វុច្ចត់ ចេនសោ វិក្រេច ។

បត្តស្បា អយំ វុច្ចត់ ចេនសោ វិក្រេច ។

បត្តស្បា អយំ វុច្ចត់ ចេនសោ វិក្រេច ។

(១៩៤) តត្ត ភេតមោ អយោជិសោ មជសិតា ពេ ។ អធិច្ចេ ជិច្ចត្តិ អយោជិសោ មជសិតាពេ ឧុក្ខេ សុទត្តិ អយោជិសោ មជសិតាពេ អជត្តជិ អត្តាតិ អយោជិសោ មជសិតាពេ អសុភេ សុគត្តិ អយាជិសោ មជសិតាពេ អសុភេ សុគត្តិ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ តិកសិទ្ចេស

(១៧៣) បណ្តាធមិតិន៍នោះ ការភ្វេចស្មារតី តើដូចម្ដេច ។
ការមិនមានស្មារតី ការមិនហើកឃើញ ការមិននឹកឃើញ ការមិន
ហើក សេចក្ដីមិនហើក សេចក្ដីមិនចង់ចាំ សេចក្ដីក្ខេចក្ដាំង សេចក្ដី
វង្វេន ណា នេះហៅថា ការភ្វេចស្មារតី ។ បណ្តាធមិតាំងនោះ
សេចក្ដីមិខង់ដ៏ខ្លួន តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីមិនជំងឺ សេចក្ដីមិនយល់
។ បេ ។ គន្លឹះគឺអាជ្ញា សេចក្ដីធ្វេន បូសគល់នៃអកុសល ណា
នេះហៅថា សេចក្ដីមិនដំងីខ្លួន ។ បណ្ដាធមិតាំងនោះ សេចក្ដីពេឃ
មាយនៃចិត្ត តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីក្ដាំណូតអណ្ដូងនៃចិត្ត ការមិន
សូបម្ងាប់នៃចិត្ត សេចក្ដីពេឃមាយនៃចិត្ត ការប្រែប្រាស់នៃចិត្ត ណា
នេះហៅថា សេចក្ដីពេឃមាយនៃចិត្ត ការប្រែប្រាស់នៃចិត្ត ណា

(១៩៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយខុស ឧប្បយ តើដូចម្ដេច ។ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយខុសឧប្បយ ក្នុង របស់ដែលមិនទៀនថា ទៀន ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយខុសឧប្បយ ក្នុងបេសដែលជាទុក្ខថា សុខ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយខុសឧប្បយ ក្នុងបេសដែលមិនមែនខ្លួយ ខ្លួន ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយខុសឧប្បយ ក្នុងបេសម៉ែលមិនមែនខ្លួយ ខ្លួន ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយខុសឧប្បយ ក្នុងរបស់មិនស្អាតថា ស្អាត មួយទៀត ការរំពឹង ការរំព័ងស្រីយ១

អភិធម្មបិជិក វិភង្គោ

ខែត្តស_{្ត្រ} អាវជ្ជនា អនាវជ្ជនា^(១) អាអោតោ សមន្នា-ហារោ មន្តអ៊ីតារោ អយំ វុត្តត អយោនិសោ មន្ទុស្សារ ។ នុន្ទ កាន្ទា កាម្មក្រុស្វេស ។ នេះ ភេទមោ ភុម្មា ។ មិញជំដ្ឋិ មិញសត្ថប្បា មំឡាក់ថា មំឡាក់មន្ត្រា មំឡាក់**ជាក់ មំ**ឡាក់**យា**មោ មច្ឆាស់ត មច្ឆាស់មាធិ អយំ វុទ្ធត កាម្មក្តោ យា ត់មស្ប តាម្មក្សា សេវេល និសេវេល សំសេវេល កដេល សម្ពជល កត្ត សម្ពត្ត តំសម្បូវឌ្គ័តា អយ វុទ្ធ តម្ភសេវល ។ គគ្គ ភគម ចេះសា ល់ខេត្ត ។ យា ចិត្តស្ប អក្សាត្រា អក្មេញតា វ្លៃយញ សហ្វេយជា លំនំ លំយជា លំយុំតត្ត ជួច ជួលស ជួលខ្ពុំ គ្នុសារិ មុខ ដូច ខេម្មា លីឆ្នំ ។

តិកំ ។

ម. អាវដ្ឋតា អតាវដ្ឋតាតិ ទិស្សត្តិ ។

អភិធម្មបំណី វិភង្គ

ការផ្គង់ចិត្តទុក ការតម្រង់ចិត្តទុក ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយទុសហភ សច្ច: នេះហៅថា ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយខុសទបាយ ។ បណ្ដា ជមិទាំងនោះ ការសេពផ្លាំខុស តេដ្ឋបម្ដេច ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ផ្សែស តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីយល់១ស តម្រះ១ស វា៣១ស ភាវ ងារទុស ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស ការព្យាយាមខុស សេចក្តីរលឹកខុស ការតម្លប់ចិត្តទុស នេះហៅថា ផ្លុំទុស ការសេព ការសេពមិន ដាច់ ការ**សេពព្រម** ការគប់រក ការគប់រករឿយ ១ សេចក្តីគប់រក សេចក្តីគប់កេះរឿយ ១ ខ្លាំផ្លាំ១សនេះ ការបែរបេសកេន្យផ្លាំ១សនេះ ណា នេះហៅថា ការសេពផ្លូវទុស ។ បណ្តាធមិលដ៍នោះ ភាព នៃចិត្តរួញុក តើដូចម្ដេច ។ ភាពមិនគួរ ភាពមិនគួរដល់ការងារ ការរួញថយ ការរួញចូល ការលឹបល **ភាកា**រលឹបល **ភាពនៃ** សេចក្តីលឹចល កាក្រោញនៅ ភាកាក្រាញនៅ ភាពនៃសេចក្តី ក្រាញនៅ នៃចិត្ត ណា នេះហៅថា ភាពនៃចិត្តរួញវា ។

ចថ់ ពួកធម៌ទី ៣ ។

ខុទ្ទកវិត្តវិភង្គេ ចតុក្កសិទ្ចេសោ

(೧៩៥) ឥត្ត ភេតមេ ខេត្តពេ អាសាវ ។ តោមាសរោ ភាសសរា ខិដ្ឋាសរា អវិជ្ជាសរា ។ តត្ កតេ តោមាសហ ។ យោ កាមេសុ តាមដូច្នោ ។ មេ។ តាមជៀសានំ អយំ វុច្ចុត ភាមាស**រា** ។ ឥត្ត គិតមោ ភាសស់វា ។ **យោ** កវេស ភវឌ្ឍភា ។ ២ ។ ភវឌ្ឍា សានំ អយំ វុទ្ធាំ ក្រាស់ ហេ ខេត្ត ភេទ ទេ ខេត្តស្រា ។ សស្បាត លោ គោត់ វេ ។ មេ។ នេះ យោត៌ ខ ខ យោត៌ តថាក់តោ បម្មេរណាត៌ វា យា រៅវុទា ជិជ្ជិ និដ្ឋិកត់ ។ មេ។ វិទ្វិលេសក្សាហា អយ់ វុច្ឆាំ ឧិជ្ជសរវា សញ្ចេំ មិញឧិជ្ជិ ឧិជ្ជសរវា ។ គេគ ក្នុង មន្ត្រី មួយ ខ្មែញ មួយ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ អវិជ្ជាលន្ន មោយោ អគុសលេទូលំ អយំ វុទ្ធ អាជ្ញាសរោ ។ ៩ មេ ខេត្តពេ អាសាវ ។

ខុទ្ទកវិត្តវិភង្គ ចតុក្កតិទ្ទេស

(១៩៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អាសារ: ៤ តើដូចម្តេច ។ តាមាស់ ១ ភក់ស់ ១ ខុំដ្ខាស់ ១ អវិជ្ជាស់ ១ ១ បណ្ដា អាសា: ទាំង៤ នោះ កាមាសា: តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រាជ្ញាកាម ក្នុង កាមទាំង**ឡាយ ។ បេ។** ការង្គីលង៍បក្នុងកា**ម ណា នេះ**យៅ ឋា ភាទាសវៈ ។ បណ្តាកាសវៈទាំង៤ នោះ កវ៉ាសវៈ ត្រឹដ្យូច ម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រាញ់ភព ក្នុងភព**ព**ិន**្សាយ ។ បេ ។** ការង្គល់ងថ ក្នុងភព ណា នេះហៅថា ភពសវៈ ។ បណ្ដាសសវៈទាំង ៤ នោះ ខិដ្ឋាសវ: តើដូចម្ដេច ។ ខិដ្ឋិ ដំណើរគឺខិដ្ឋិ ។ បេ ។ ការប្រកានក្នុងការស្វែងរក**ទុ**ស មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ដូច្នេះថា លោកទៀងក្តី ។ បេ ។ ថា សត្វភាងមុខអំពីសេចក្តីស្វាប់ កើតទៀត ក៏មិនមែន មិនកេត្តទៀត ក៏មិនមែនក្ដី នេះហៅថា ទិដ្ឋាសវៈ សូម្បី មិញ ទិជ្ជិទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថា ទិជ្ជាសវ: ។ បណ្ដាអាសវ:ទាំង៤ នោះ អវិជ្ជាសវ: ត្រើដូចមេច ។ ការមិនដឹងក្នុងឲុក ។ បេ ។ គន្ធឹះ គឺអវិជ្ជា សេចក្តីវង្វេធ៍ ថុសគល់នៃអកុសល នេះហៅថា អវិជ្ជា-សៅ: ។ នេះ អាស់វ: ៤ ។

អភិពម្មបំផុយ វិវាង្គោ

្រុក្ស ត្តត្ត កាត្ត ខេត្តព្រះ ការ ។ អក្សា តាយកខ្មោ ត្យាទាខោ តាយកគ្នោ សំលព្ធមារ-មាសោ តាយកាជ្ញ ឥនិសញ្ជាំនិយសោ តាយ. ក ស្តេ ។ ឥត្ត កាត់មោ អភិជ្ជា កាយក ស្តេ ។ យោ រាគោ សារាគោ ។ បេ។ អភិជ្ជា លោកោ អស្មេលទូលំ អយ់ វុច្ខត់ អភិជ្ជា កាយកន្ថោ។ តត្ត កាត់មោ ត្យាទា នោ កាយកន្តោ ។ អជ្ជត្ មេ អចរីតិ ។ មេ ។ ចណ្ឌិត អស្សាទេ អនត្ មនេតា ចិត្តស្ប អយ់ វុច្ចត់ ត្យាទា គោយកន្តោ។ នត្ត ភេឌមោ សំហេញិនបរាមារសា ភាយក ្តេ ។ ត់តោ ពហ៌ន្ទា សមណព្រាញ្ញាណានំ សំលេន សុទ្ធិ វីនេន សុទ្ធិ សីលព្វនេន សុទ្ធិតិ **យា** ស្សារិសា ច្ចុំ ច្ចុំនួនខ្លួន ១ ខេ ១ រួនប្រទេសម័យ អយំ វុទ្ទត់ សំលុទ្ធឧបរាមាសោ តាយកន្តោ ។ តត្ត កាតមោ ឥនិសច្ចាភិធិវេសោ កាយកន្តោ ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

(១៩៦) បណ្តាធមិទាំងខោះ គន្លៈ (ធមិជាគ្រឿងហក់ស្រះ) ៤ តេដ្យម្តេច ។ អភិជ្ជាកាយគន្ន: ១ ព្យាធាទកាយគន្ន: ១ សិលព្វត-បរាមាសកាយត្ន: ១ ៩ សេញ្ជាក់និវេសកាយគន្ទ: ១ ។ បណ្ដាគន្ធ: ទាំង ៤ នោះ អភិជ្ជាកាយគន្ទ: តើដូចម្ដេច ។ សម្រក សម្រកទាំង ។ បេ។ សេចក្តីសំឡឹងរំពែ សេចក្តីលោក ថុសគល់នៃអកុសល ណា នេះ ហៅថា អភិជ្ជាកាយគន្ន: ។ បណ្តាគន្ធ:ទាំង ៤ នោះ ព្យាបាទ-កាយគន្ទ: តើដូចម្ដេច ។ គំនុំកើត ឡើងថា ជនឯ ណោះ បានប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនជាប្រយោជន៍ ដល់អាត្មាអញ ។ បេ ។ សេចក្ដីតាច ការ១ឹង សេចក្តីមិនគ្រេកអរនៃចិត្ត នេះហៅថា ព្យាបានកាយគន្ទៈ ។ បណ្តា គន្លៈ ទាំង ៤ នោះ សីលព្វតបវាមាសកាយគន្លះ គើដូចម្ដេច ។ ពួកសម-ណេញ្ញណ៍ វាងក្រៅសាសនានេះ មានទិដ្ឋិ ដំណើរគំទិដ្ឋិ ។ បេ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងកេទុស មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ដូច្នេះ ថា សេចក្តីបរិសុទ្ធ ព្រោះសីល សេចក្តុបរិសុទ្ធ ព្រោះវត្ត សេចក្ត បរិសុទ្ធ ព្រោះសីលនិងវត្ត នេះ ហៅថា សីលព្វតបរាមាសតាយគន្ន: ។ បណ្តាគន្ន: ទាំង ៤ នោះ នទំសញ្ជាភិនិវេសកាយគន្ន: គេដូចម្តេច ។

ទុទ្ធករិត្តវិភង្គេ ២តុក្កតិទ្ទេសោ

សស្បៈ សេ លោក និង នៅ សន្ធំ ទោយមញ្ញន្តិ
វា អសស្បៈ លោក និង នៅ សន្ធំ ទោយមញ្ញន្តិ
វា ។ បេ ។ នៅ ហោតិ ឯ ឯ ហោតិ តថាកតោ
បម្មេហា និង នៃ សម្ងំ ទោយមញ្ញន្តិ វា ហា
រំប្រទា និង្គិ និង្គិតតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសក្តាហោ
អយំ វុច្ចតិ និងសច្ជាភិធិប់សោ កាយកន្តេ ។
បំបេត្វា សីលព្វត់ប៉ាសោ កាយកន្តេ ។ នៃ ចិញនិង្គិ និងសច្ជាភិធិប់សោ កាយកន្តេ ។ និង ចិ

(១៩៩) តត្ត កាតមេ ខត្តារា ជុំឃា ។ ខេ។ បេត្តារិ ជុំបានាជំ ភាមុខានាជំ ជំនួបានាជំ ភាមុខានាជំ ជំនួបានាជំ ភាមុខានាជំ អត្តាជុំខានាជំ ភាមុខានាជំ អត្តាជុំខានាជំ ភាមុខានាជំ ភាមុខានាជំ ភាមុខានាជំ ភាមមេ ភាម- ប្រុស្តា ។ ខេ។ ភាមេជ្ឈាសាជំ ន់ជំ វុច្ចត់ ភាមុខានាជំ ។ នត្ត ភាមុខានាជំ ។ នេត្ត ភាមុខានាជំ ។ និង វុច្ចត់ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ បត្តក្កតិទ្ទេស

និង្គី ដំណើរគឺនិង្គី ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរក់ខុស មាន សភាពយ៉ាងនេះ ណា ដូច្នេះថា លោកទៀន សេចក្តីយល់នេះពិត សេចក្តីយល់ដនៃជាមោឃៈក្តី ថា លោកមិនទៀង សេចក្តីយល់នេះពិត សេចក្តីយល់ដនៃជាមោឃៈក្តី ។ បេ ។ ថា សត្វនាន៍មុខអំពីសេចក្តី ស្លាប់ កើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែន សេចក្តីយល់នេះ ពិត សេចក្តីយល់ដនៃជាមោឃៈក្តី នេះហៅថា ដន់សេច្ចកិន្តិវេសកាយៈ គន្លះ ។ សូម្បីមិញនិង្គីទាំងអស់ លើកលែងតែសីលព្វតបរាមាស-កាយគន្លះចេញ ក៏ឈ្មោះថា ដន់សញ្ជាកិន្តិវេសកាយគន្លះដែរ ។ នេះ គន្លះ ៤ ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

ឧត្ត ឧត្ទ យដ្ឋ ១ ខេ។ យេ ឥមញ្ជ លោក បញ្ចុ លោក សយ់ អភិញ្ញា សច្ចិកត្វា តពេធខ្លីខ្ល ៣ ស្ដាំ ខ្មុំ ខ្ទុំងខ្លួ ៤ ខេ ៤ វិសាយែសត្ត សេ វេទ្ទិ និដ្ឋានានំ ។ ឋ ខេត្ត សំហេ ពុត្យសានញ្ អត្តវាឌុសសានញា សញ្ច មិញ្ចិដ្ឋិ ធិដ្ឋចានានំ ។ តត្ត កាតមំ ស៊ីលៗតុខាឌានំ ។ ៩ នោ ពហិទ្ធា សមណៈព្រាញ្ញ-ណានំ សំលេន សុខ្វិ វ៉ាតន សុខ្វិ សំលព្ធនេន សុទ្ធីតំ យា រៅក្រោ ឧិជ្ជិ ឧិជ្ជិកតំ ។ មេ ។ វិទ្ធភិប្រភាស្រា ឥន្ទំ វុច្ចតិ ស៊ីលៗគុខានានំ ។ តត្ កាតមំ អត្តជធ្ចាខានំ ។ ៩១ អស្បូតវា ដ់៩៥ ខេ មុំលេខ មុខមារិ មុំ៣៩គីមារី មួយ-វ៉ានោ អរិយជម្មើ អរិជិតោ សញ្ជាវិសាធិ អនុស្បាវិ សច្បាសៃនម្មស្ប អាការ៉ានោ សច្បាសៃនម្មេ អាំធឺតោ

អភិធម្មបិដ្ឋា វិភង្គ

និជ្ជិ ដំណើរគឺនិជ្ជិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងកេទុស មានសភាពយ៉ាង៍នេះ ណា ដូច្នេះថា ទាន់ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ មិន មានផល ការប្ូជា មិនមានផល ។ បេ។ សមណ្យាហ្មណ៍ទាំង ទ្បាយ ដែលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ និងលោកខាងមុខ ដោយ ្រុក្រាជាជំទត្តមទ្រឯងហើយសំដែន មិនមានទេ នេះហៅថា ទិដ្ឋ-ជាទាន ។ សូម្បីមិញ្ហ្ទិដ្ឋិទាំនីអស់ លេកតែសលព្វតុបា្ទន និន អត្តវាទុល្ខាខាចេញ ក៏ឈ្មោះថា ខិដ្ឋល្ខាន់ដែរ ២ បណ្តាខល្ខាន ទាំន៤ នោះ សីលព្វតុបាទាន តើដូចម្ដេច ។ សមណ្យាញណ៍ ទាំងឡាយទាងក្រៅសាសនានេះ មានធិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងវកខុស មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា ដូច្នេះថា សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្រោះសីល សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្រោះ វ៉ត់ សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះសិលនឹងវ៉ត់ នេះហៅថា សិលព្វតុ-**ហ្ខាន ។ បណ្តាទហ្វានទាំង ៤ នោះ អត្ត្វាទុ**ហ្**ខាន តើ**ដូច ម្ដេច ។ បុថ្មនៃ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមិនចេះជំងំ មិនបានឃើញ ពួកព្រះអរិយ: មិនឈ្វាស ក្នុងធម៌របស់ព្រះអរិយ: មិនទូនានខ្លួន ក្នុងធម៌របស់ព្រះអរិយៈ មិនបានឃើញពួកសហ្បុរស មិនឈ្វាស ក្នុងធម៌របស់ពួកសប្បុរស មិនទូន្មានទូន ក្នុងធម៌របស់ពួកសប្បុរស

ខុទ្ធពវត្តវិភាង្គេ ចតុក្កតិខ្ទេរសា

ឧទ្ឋាយ ឧទ្ឋាយនា ។

ឧទ្ឋាយ ឧទ្ឋាយនា ។

ឧទ្ឋាយនា ឧទ្ឋាយនា ឧទ្ឋាយនា ឧទ្ឋាយនា ឧទ្ឋាយនា ។

ឧទ្ឋាយនា ឧទ្ឋាយ

ខុទ្ទក**វត្ថុវិ**ភង្គ បត្តក្កតិទ្ទេស

រមែនពិលារណៈឃើញនូវរូប ថា ៩៦៦៩ ពិលរណៈឃើញនូវ១៩ ថា មាន
រូបទុះ ពិលារណៈឃើញនូវរូប ថា មានក្នុង១៩១៖ ពិលារណៈឃើញនូវ១៩
ថា មានក្នុងរូបទុះ ពិលារណៈឃើញនូវរៀប ថា មានក្នុង១៩១៖ ពិលារណៈឃើញនូវ១៩
ថា មានក្នុងរូបទុះ ពិលារណៈឃើញនូវរៀបនា ។ បេ។ នូវសញ្ញា ។ បេ។
នូវសង្គារទាំងឡាយ ។ បេ។ នូវវិញ្ញាណ ថា ជាខ្លួន ពិលារណៈឃើញ
នូវ១៩ ថា មានវិញ្ញាណ១៖ ពិលារណៈឃើញនូវវិញ្ញាណ ថា មានក្នុង១៩
១៖ ពិលារណៈឃើញនូវ១៩ ថា មានក្នុងវិញ្ញាណ១៖ ខិដ្ឋិ ដំណើរគឺខិដ្ឋិ
។ បេ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរក់ទុស មានសភាពយ៉ាងនេះ ណា
នេះ ហៅថា អត្តវាខុលាខាន ។ នេះ ខណ្ឌខេង ។

(១៩៨) បណ្តាធមិទាំង នោះ តណ្តូញទា ៤ តើដូបម្ដេច ។ តណ្តានៃកិត្ត កាលនឹង កើត វមែង កើតឡើង ព្រោះ ហេតុនៃចវវេទ្ះ តណ្តានៃកិត្ត កាលនឹងកើត វមែង កើតឡើង ព្រោះ ហេតុនៃចំណ្ឌ- បានទុះ តណ្តានៃកិត្ត កាលនឹងកើត វមែង កើតឡើង ព្រោះ ហេតុនៃចំណ្ឌ- បានទុះ តណ្តានៃកិត្ត កាលនឹង កើត វមែង កើតឡើង ព្រោះ ហេតុនៃ សេនាសនៈទុះ តណ្តានៃកិត្ត កាលនឹង កើត វមែង កើតឡើង ព្រោះ ហេតុនៃ ហេតុនៃសេនាសនៈទុះ តណ្តានៃកិត្ត កាលនឹង កើត វមែង កើតឡើង ព្រោះ ហេតុ ហេតុនៃសេនាសនៈទុះ តណ្តានៃកិត្ត កាលនឹង កើត វមែង កើតឡើង ព្រោះ ហេតុ ហេតុនៃ សេនាសនៈទុះ តណ្តានៃកិត្ត កាលនឹង កើត វមែង កើតឡើង ព្រោះ

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភក្តា

[០៩៩) នត្ត កាតមាធិ ចត្តារំ អកតិកមយធិ។

ជញ្ជាក់តិ កម្មតិ នោសាក់តិ កម្មតិ មោហាក់តិ

កម្មតិ ភយាក់តិ កម្មតិ យា រៀវទ្រា អកតិ

អកតិកមធិ ជល្មកមធិ វត្តកមធិ វាកែមធិ ៩មាធិ

ចត្តារំ អកតិកម្មធិ ។

() ខេត្ត កានមេ ខត្តាពេ វិទ្ធាំយេសា។

អនិច្ចេ និទ្ធនិ សញ្ញាវិទ្ធាំយេសោ ខិត្តវិទ្ធាំយេសោ

និដ្ឋិវិទ្ធាំយេសោ នុក្ខេ សុទនិ សញ្ញាវិទ្ធាំយេសោ

និត្តវិទ្ធាំយេសោ និដ្ឋិវិទ្ធាំយេសោ អនត្តនិ អត្តាតិ

សញ្ញាវិទ្ធាំយេសោ ខិត្តវិទ្ធាំយេសោ និដ្ឋិវិទ្ធាំយេសោ

អសុគេ សុគន្តិ សញ្ញាវិទ្ធាំយេសោ ខិត្តវិទ្ធាំយេសោ

និដ្ឋិវិទ្ធាំយេសោ ឥមេ ខត្តាពេ វិទ្ធាំយេសា ។

[២០០] តត្ត កានមេ ខត្តាពេ អនរិយ្យាពាកា ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(១៩៩) បណ្តាធមិត៌នៃនោះ ការលុះក្នុងអគតិ ៤ តើដូច
ម្តេច ។ បុគ្គល ដល់នូវការលំអៀង ក្រោះស្រេឡាញ់ ១ ដល់នូវការ
លំអៀង ក្រោះស្អប់ ១ ដល់នូវការលំអៀង ក្រោះវង្វេង ១ ដល់នូវការ
លំអៀង ក្រោះអ្នប់ ១ សេចក្តីលំអៀង ការលុះក្នុងសេចក្តីលំអៀង
ការលុះដោយធន្ទ: ការលុះដោយពួក ការលុះដូចជាទឹក មានសភាព
យ៉ាងនេះ ណា នេះ ការលុះក្នុងអគតិ ៤ ។

(৮০০) បណ្តាធមិតនៃនេះ ការស្វែងកេទុស៤ តើដូច
ម្តេច ។ ការស្វែងកេទុសយេដាសញ្ញា ការស្វែងកេទុសដោយចិត្ត
ការស្វែងកេទុសដោយខិដ្ឋិ ក្នុងវិត្តមិនទៀនថា ទៀន ១ ការស្វែងកេ
ខុសដោយសញ្ញា ការស្វែងកេខុសដោយចិត្ត ការស្វែងកេខុសដោយ
ខិដ្ឋិ ក្នុងវិត្តជាខុត្តថា សុ១ ១ ការស្វែងកេខុសដោយសញ្ញា ការស្វែង
កែខុសដោយចិត្ត ការស្វែងកេខុសដោយខិដ្ឋិ ក្នុងសភាវៈមិនមែនខ្លួន
ថា ជាខ្លួន ១ ការស្វែងកេខុសដោយសញ្ញា ការស្វែងកេខុសដោយចិត្ត
ការស្វែងកេខុសដោយចិត្ត
ការស្វែងកេខុសដោយសញ្ញា ការស្វែងកេខុសដោយចិត្ត
ការស្វែងកេខុសដោយខិដ្ឋិ ក្នុងវិត្តមិនស្អាតថា ស្អាត ១ នេះ ការស្វែង
កេខុស ៤ ។

(७००) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ រវាហារមិនប្រសើរ ៤ តើដូចម្ដេច ។

ទុទ្ធការិត្តវិភង្គេ ចតុក្កសិទ្ធេសោ

អεិឌ្ឌ ឧឌ្ឌិកឧិតា អសុគេ សុតវាឧិតា អមុគេ មុតវាឧិតា អវិញាតេ វិញាតវាឧិតា ៩មេ ចត្តាហ មឧវិយវេសារ ។

ក្រុម) នទ្ធ កានមេ អប្បចំ ខេត្តប្រ អស្និយរៅសារ ។ ខំខ្លែ អធ៌ដ្ឋវាធ៌នា សុនោ អសុនវាធំនា មុនេ អមុនវាធ៌នា វិញ្ញានេ អវិញ្ញាន វាធិនា ៩មេ ខត្តប្រ អធ៌យប់សារា ។

(៤០៣) តត្ត គេតមាធិ ខត្តាវិ ឧុទ្ធវិតាធិ ។ ចាណាតិចាតោ អធិញ្ញានាធំ កាមេសុ មិញ្ចាហ មុសាយ់នោ ឥមាធិ ខត្តាវិ ឧុទ្ធវិតាធិ ។

(២០៤) គគ្គ គគមនិ មេហនិចិ ចត្តាវិ ឧុច្ចាំសនិ ។ មុសាវា នោ ចិសុ ណា វាទា ៩រុសា វាទា សម្ជួច្បាល ទោ ឥមានិ ចត្តាវិ ឧុច្ចាំតានិ ។

(៦០៥) តត្ត ភាគមាធិ ខត្តាវិ ភយាធិ ។ ជាតិភយំ ជាភយំ ព្យាធិភយំ មរណភយំ ឥមាធិ ខត្តាវិ ភយាធិ ។

ទុទ្ធកវត្ថុវិភង្គ ចតុក្កនិទ្ទេស

ការពោល ថា ឃើញ ក្នុងហេតុដែលមិនបានឃើញ ១ ការពោល ថា ព្ ក្នុងហេតុដែលមិនបានឲ្យ១ ការពោល ថា លិទ្ធភូក្ស ក្នុងហេតុ ដែលមិនបានលិទ្ធភូក្ស ១ ការពោល ថា ដឹង ក្នុងហេតុដែលមិន បានដឹង ១ នេះ ដោយមេនប្រសើរ ៤ ។

(७ ० ७) បណ្តាធមិតិន៍នោះ កេហារមិនប្រសើរ ៤ ដៃ ខ ទៀត តើដូចម្តេច ។ ការហេល ថា មិនឃើញ ក្នុងហេតុដែលបាន ឃើញ ១ ការពោល ថា មិនឮ ក្នុងហេតុដែលបានឮ ១ ការពោលថា មិនបានលិទ្ធភ្នុក្ស ក្នុងហេតុដែលបានលិទ្ធភ្នុក្ស ១ ការពោល ថា មិនបាន ដឹង ក្នុងហេតុដែលបានដឹង ១ នេះ ដេហារមិនប្រសើរ ៤ ។

(២០៣) បណ្តាធមិទាំងនោះ ឲុក្ខាំង៤ ដើដ្ឋបម្តេច ។ ពុណាតំណុត១ អទិន្នាទាន១ កាមេសុមិក្ខាពារ១ មុសាវាទ១ នេះ ឲុក្ខាត់៤ ។

(৬০៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ ទុក្ខនៃ ៤ ដទៃទៀត តើដូច ម្ដេច ។ មុសាវាទ១ បិសុណាវាយ១ ផ្សេសវាយ១ សម្ដុប្ប-លាប:១ នេះ ទុក្ខនៃ ៤ ។

(৬০৫) បណ្តាធមិទាំង នោះ ភ័យ ៤ តើដូចម្តេច ។ ជាតិភ័យ ១ ជកក៍យ ១ ក្រុធិត័យ ១ មរណាភ័យ ១ នេះ ភ័យ ៤ ๖

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

(២០៦) តត្ត កាតមានិ អបភនិបិ ចត្តាវិ កយានិ ។ ភាជិកយំ ចោកយំ អក្កិកយំ ធ្លក់កយំ ឥមានិ ចត្តាវិ ភយានិ ។

(២០៧) ឥត្ត កាតមាន អបរានិបិ ចត្តារំ កយាន ។ ធ្យុមិកយំ កុម្ភីលកយំ អាវដ្តកយំ សុសុភាកយំ ឥមាន ចត្តារំ កយាន ។

(២០៨) តត្ត ភាតមានិ អបវានិបិ ចត្តាវិ ភយានិ ។ អត្តានុវាឧភយំ បរានុវាឧភយំ ឧណ្ឌូភយំ ឧក្ភាតិកយំ ឥមានិ ចត្តាវិ ភយានិ។

(៩៩៩២) ន្ទឹ នព្យិច្ចិន្ទ នុស ឧឧមេរិប ខ្ញុំប្រា រ កណ្តេន កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ នព្យិច្ចិន កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ នព្យិច្ចិន កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ នព្យិច្ចិន កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ នាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ កាំខ្មុំ

ចតុក្កំ ។

១.ម. អសយំ-៣រ អបរំការន្តិ ទិស្សន្តិ ។

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

(៤.៦) បណ្តាធមិទាំងនោះ ភ័យ៤ ដទៃទៀត តើដូច ម្ដេច ។ រាជភ័យ ១ ចោរភ័យ ១ អគ្គិភ័យ ១ ១៤ភភ័យ ១ នេះ ភ័យ៤ ។

(៩០៧) បណ្តាធមិទាំងនោះ ភ័យ ៤ ដ ខែ ខៀត តើដូច ខ្លេច ។ ភ័យអំពីរលក ១ ភ័យអំពីក្រពើ ១ ភ័យអំពីអន្ទង់ទឹក ១ ភ័យអំពីត្រីសាហាវ ១ នេះ ភ័យ ៤ ។

(bod) បណ្តាធមិទាំងនោះ ភ័យ ៤ ដទៃទៀត តើដូច ម្តេច ។ ភ័យអំពីសេចក្តីតិះដៀល១៩ឯង ១ ភ័យអំពីសេចក្តីតិះដៀល របស់បុគ្គលដទៃ ១ ភ័យអំពីអាជា ១ ភ័យអំពីខុគ្គតិ ១ នេះ ភ័យ ៤ ។

(២០៩) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ខិដ្ឋិ៤ តើជួបម្តេច ។ ខិដ្ឋិ តែងកើតឡើង ដោយ ខៀងទាត់មាំមួនថា សុខនិងខុត្តគឺខ្លួនឯង ធ្វើ ១ ខិដ្ឋិតែងកើតឡើង ដោយ ខៀងទាត់មាំមួនថា សុខនិងខុត្តគឺអ្នកដ ខៃ ធ្វើ ១ ខិដ្ឋិតែងកើត ឡើង ដោយ ខៀងទាត់មាំមួនថា សុខនិងខុត្តគឺខ្លួនឯង ធ្វើ ជង អ្នកដ ខៃ ធ្វើផង ១ ខិដ្ឋិតែង កើត ឡើង ដោយ ខៀងទាត់មាំមួនថា សុខនិងខុត្តមិន មែន១ខង់ង ធ្វើ មិន មែនអ្នកដ ខៃ ធ្វើ គឺ កើត ឡើង ដោយ អាស្រ័យ ហេតុ ១ នេះ ខិដ្ឋិ៤ ។

ចច់ ពួកធម៌ ៤ ។

ខុទ្ធាវិត្ត្តេ បញ្ជូកគិទ្ចេសោ

(৮০০) តត្ត គេឧមាធិ បញ្ចូន្តអ្នក់យនិ សញ្ជាជេលធិ ។ ប្រភពកា អរុបភាគា មាលេ ខុន្ទម៉ូ អរិជ្ជា ឥមាធិ បញ្ចូន្តអ្នក់យធិ សញ្ញាជេលធិ ។

រូល ខតិតដ៏រូល មុសទ ឧឃាំ ឧដិរូលាទូ ឯ អារុសាឧដិរូល យុសឧដិរូល ហាមឧដិរូល វូយាឧដិ-ភេសិក្សា និង មេសទ ឧឃាំ ឧដិរូយាទូ ឯ

(២០៣) តត្ត កានមេ បញ្ជូ សញ្ញុ ។ រាកសញ្តៀ នោសសញ្តៀ មោលសញ្តៀ មានសញ្តៀ និដ្ឋិសញ្តៀ ជមេ បញ្ជូ សញ្ញា ។

(၉၀၄) ဆည္ဆ အဆႏၵေ စတ္တဲ့ နာအမာတို အမ္မာတို့ အေနာမာတို့ မောလာမာတို့ မာဒမာတို့ နိုင္ငံမာတို့ ရက္ေစာက္ နာတ္တဲ့ ၈

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ បញ្ចូកគិទ្ទេស

(๒๑๑) បណ្តាធមិទាំង នោះ សំយោជន: ជាចំណែកខាង ្រោម ៥ តើដូចម្តេច ។ សក្តាយទិដ្ឋិ ១ វិចិកិច្ចា ១ ស័លពូតបរាមាស: ១ តាមច្នុទ្ទ: ១ ព្យាធាទ: ១ នេះ សំយោជន: ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ។

(៤ ១ •) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ សំយោជន: ជាចំណែកខាង លើ ៤ គេដូចម្តេច ។ រូបរាគ: • អរុប្រាគ: • មានះ • • ទុច្ច: • អវិជ្ជា • នេះ សំយោជន: ជាចំណែកខាង លើ ៤ ។

(៤១៤) បណ្ណាធម៌ទាំងនោះ មច្ច្ចិយៈ៩ តើដូចម្ដេច ។ អាវាសមច្ចិលៈ ១ កុលមច្ចិលៈ ១ លាកមច្ចិលៈ ១ វណ្ណមច្ចិលៈ ១ ជម្មេច្ចិលៈ ១ នេះ មច្ចិលៈ៩ ។

(៤១៣) បណ្តាធមិតវៃនោះ កិលេសជាគ្រឿងចំពាក់៩ តើ ដូចម្តេច ។ កិលេសជាគ្រឿងចំពាក់គឺរាគ: ១ កិលេសជាគ្រឿងចំពាក់ គឺ ទេស: ១ កិលេសជាគ្រឿងចំពាក់គឺ មោហៈ ១ កិលេសជាគ្រឿង ចំពាក់គឺមាន: ១ កិលេសជាគ្រឿងចំពាក់គឺ ទិដ្ឋិ ១ នេះ កិលេសជា គ្រឿងចំពាក់ ៩ ។

(៦១៤) បណ្តាធមិត៌ង៍នោះ សរ ៥ តើដូចម្ដេច ។ សរគឺ រាគ: ១ សរគឺពេស: ១ សរគឺមោហ: ១ សរគឺមានះ ១ សវគឺទិដ្ឋិ ១ នេះ សរ ៥ ។

អភិធម្មចំជិពេ វិភង្គោ

(២០៥) នង្គ កានទេ បញ្ជា ខេតេតទិលា ។

សង្គាំ កាន្ទ័និ វិចិក្ខិត្ត នាធិមុខ្ទតិ ន សម្បសិនតិ

ជម្មេ កាន្ទ័និ វិចិក្ខិត្ត នាធិមុខ្ទតិ ន សម្បសិនតិ

សិនតិ សង្ខៀ កាន្ទ័និ វិចិក្ខិត្ត នាធិមុខ្ទតិ ន

សម្បសិនតិ សំត្វោយ កាន្ទ័និ វិចិក្ខិត្ត នាធិមុខ្ទតិ

ន សម្បសិនតិ សំត្វាយ កាន្ទ័និ វិចិក្ខិត្ត នាធិមុខ្ទតិ

ន សម្បសិនតិ សំត្វាយ កាន្ទ័និ វិចិក្ខិតិ នាធិមុខ្ទតិ

ន សម្បសិនតិ សំត្វាយ កាន្ទ័នៃ វិចិក្ខិតិ នាធិមុខ្ទតិ

ន សម្បសិនតិ សំត្វាយ កាន្ទ័នៃ វិចិក្ខិតិ នាធិមុខ្ទតិ នាធិមុខ្ទតិ

ន សម្បសិនតិ សំត្វាយ កាន្ទ័នៃ វិចិក្ខិតិ នាធិមុខ្ទតិ នាធិមុខ្ទតិ នាធិមុខ្ទតិ នេទ្ធសំព្ទិតិ នាធិមុខ្មតិ និ

ហោះ មានៃខេត្ត នៃ មានេះ នេះ (១០) នៃ មានេះ មានេះ

អភិធម្មបំផា វិភង្គ

(৮១៦) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ចំណងរបស់ចិត្តថ តើដូចម្ដេច ។
បុគ្គល មិនទាន់ប្រាស់ កាត់មេត មិនទាន់ប្រាស់ ចិត្តថ តើដូចម្ដេច ។
បុគ្គល មិនទាន់ប្រាស់ ចិត្តទាំន់ បានបញ្ជាស់ មិនទាន់
ប្រាស់ ចិត្តស្រែត្បាញ់ មិនទាន់ប្រាស់ ចាត់សេចក្តីស្រែកឃ្វាន មិន
ទាន់ប្រាស់ ចាត់សេចក្តីត្រល់ត្រែវ៉យ់ មិនទាន់ប្រាស់ ចិត្ត ប្រាស់ មិន
ទាន់ប្រាស់ ចិត្តទាំងសំបាត់តម្រេត មិនទាន់ប្រាស់ចាត់ចំណង់ មិន
ទាន់ប្រាស់ចាត់សេចក្តីស្រឡាញ់ មិនទាន់ប្រាស់ចាត់សេចក្តីស្រែកឃ្វាន
ទាន់ប្រាស់ចាត់សេចក្តីស្រឡាញ់ មិនទាន់ប្រាស់ចាត់សេចក្តីស្រែកឃ្វាន

ខុទ្ទកវត្តវិភង្គេ បញ្ចូកគិទ្ទេសោ

អៅកនចរិញ្ញលោ អាំកនត្រេញ រូបេ អាំតរាតោ

បោត់ អាំកនកូរេញ អាំកនស្បេញ អាំកនចំចាសោ

អាំកនចរិញ្ញលោ អាំកនស្បេញ យាវឧទ្ទំ ខុឧកវខេ

បាក់ កុញ្ចិត្តា សេយ្យសុទំ បស្បុសុទំ មិន្ទុសុទំ

អនុយុត្តា ហៃរត់ អញ្ជានាំ ខេវកាយំ បណ៌ជាយ

ក្រហ្មចរិយំ ខរត់ ឥមិនាហំ សីលេខ វា វេតន

វា នាខេខ វា ត្រូហ្មចរិយេខ វា ខេវកា វាំ កាំស្បាម៌

ខេវញនៅ វាំ កំពុំ ខ្លាំ សំ ខេវកា វាំ កាំស្បាម៌

ខេវញនៅ វាំ កំពុំ ខ្លាំ ខេវកា វាំ កាំស្បាម៌

ខេវញនៅ វាំ កំពុំ ខ្លាំ ខេវកា វាំ កាំស្បាម៌

ខេវញនៅ វាំ កាំស្បាមំបាម វាំ ខេវកា វាំខំពន្ធា ។

(២០៧) នគ្គ កាតមានិ បញ្ជា នីវេណានិ ។

កាមដូន្ទនីវេណ៌ ព្យាទាននីវេណ៌ និងមិន្ទនីវេណ៌

ឧន្ទទូកក្តីខ្លះវេណ៌ វិចិត្តិទូវេណ៌ ឥមានិ បញ្ជា
នីវេណានិ ។

(៦០៨) នត្ត ភានមានិ មញ្ជូ ភាម្នានិ អានន្តវិភានិ ។ មានា ជីវិនា វោវេមិនា យោឌិ មិនា ជីវិនា វោវេមិនោ យោឌិ

ខុទ្ទកវត្តវិភង្គ្ បញ្ចូកនិទ្ទេស

(៤១៧) បណ្តាញមិតាំងនោះ នីវរណៈ ៤ តើដូចម្តេច ។ កាមច្ជូន្ទីវរណៈ ១ ព្យាបាទនីវរណៈ ១ ជ័នមិទ្ធនីវរណៈ ១ ទទួច្ច-កុក្កូច្ចីវរណៈ ១ វិចិកិច្ចានីវរណៈ ១ នេះ នីវរណៈ ៤ ។

(៤១៨) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អខន្តវិយកម្ម៩ តើដូច ទ្រេច ។ បុគ្គល ផ្តាច់បន់មាតាចាក់ដីវិត ១ ផ្តាច់បន់ចំតាចាក់ដីវិត ១

អភិធម្មចិដិពេ វិភង្គោ

មរណៈ ជីវិតា វេប្រចំនោ ហោតិ ខ្មន្នេ ចំន្លែង តថាកតុស្ស លោហ៍តំ ឧប្បាធិតិ យោតិ សង្ហោ ភិទ្ធោ យោគ ឥមាធិ បញ្ចូ កម្មាធិ អាជន្ត្រីកាធិ។ (២០៩) ឥត្ត ភេតមា ខញ្ចុំ និឌ្ឌិយោ ។ សញ្ញុំ អត្ត យោត អរោតេ បរម្មរណាត់ ៩គ្នេកោ អភិវឌន្តិ អសញ្ញ អត្តា យោតិ អពេកោ ២វឌ្ឍ-ណាត់ ៩ត្រោក អភិវឌធ្លំ នៅសញ្ជាសញ្ញា អត្តា ហោត មហេតោ បរម្មាណាត់ ឥត្តេកោ អភិវឌ[្]ថិ ស នោ វា បធ សត្តស្ប ខុ ច្ចេំ នៃស វិតវិ ត្ត ន្ត្រីនគិត្តសិច្ច ស ត្រេ មេ មុខវិទ្ធិ ឥមា ចញ្ ឧិឌ្ឌិយោ ។

ស្នេ មាន ស្នេង ស្នេង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្ន

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

ផ្តាចបង់ត្រះអរហន្តបាកជីវិត ១ បុគ្គលមានចិត្តប្រទូស្ត ញ៉ាំន៍ព្រះ លោហិត របស់ព្រះតថាគត ឲ្យកើតឡើង ១ បំបែកសង្ឃ ១ នេះ អនន្តាយកម្ម៩ ។

[២១៩] បណ្តាធមិតន៍នោះ ខិដ្ឋិថ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល
មួយពួក ប្រកាសយ៉ាងនេះថា ខ្លួនមានសញ្ញា មិនមានរោគ វាងមុខ
អំពីសេចក្ដីស្លាប់ ១ បុគ្គលមួយពួក ប្រកាសយ៉ាងនេះថា ខ្លួនមិន
មានសញ្ញា មិនមានរោគ វាងមុខអំពីសេចក្ដីស្លាប់ ១ បុគ្គលមួយពួក
ប្រកាសយ៉ាងនេះថា ខ្លួនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន
មិនមានរោគ វាងមុខអំពីសេចក្ដីស្លាប់ ១ បុគ្គលមួយពួក បញ្ជាតនូវ
សេចក្ដីដាច់សូន្យ សេចក្ដីនាស សេចក្ដីមិនចម្រើន របស់សត្វដែល
កើតមាន១ បុគ្គលមួយពួក ប្រកាសនូវព្រះនិព្វាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ នេះ
ខិដ្ឋិ ៩ ។

(៤៤០) បណ្តាធមិទាំឪនោះ ភៀវ ៥ តើដូចម្ដេច ។ ព្នាណាតិពុត ១ អទិន្នាទាន ១ កាមេសុ មិច្ឆាចារ ១ មុសាវាទ ១ សុរាមេរយមដ្ឋប្បមាទដ្ឋាន ១ នេះ ពៀវ ៥ ។

ទុទ្ធករិត្តវិភង្គេ បញ្ចូកខិទ្ទេសោ

(២២០) តត្ត ភាគមេ បញ្ ព្យស្ស ។ ញាតិព្យស់នំ ភោកព្យស់នំ ភេកព្យស់នំ សំលេព្យស់នំ ឧំឌ្ឌិព្យស់នំ ឥមេ បញ្ ព្យស់នា ។

(២២៣) តត្ត ភេតមាន បញ្ជា ភយាន ។

អាជីវភភភា អស់លោភភាយ បរិសសារជួនយំ

មាលាភយំ ខុត្តភិភយំ ឥមានិ បញ្ជា ភយានិ ។

(២២៤) តត្ត ភាតមេ បញ្ជា និដ្ឋជម្មនិទ្វានៈ

ខុទ្ទពវត្តវិកង្គ បញ្ហាពនិទ្ទេស

(២៤) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ សេចក្តីវិនាសថ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីវិនាសញាតិ ១ សេចក្តីវិនាសកោគ: ១ សេចក្តីវិនាសគ៌ពេគ ១ សេចក្តីវិនាសស័ល ១ សេចក្តីវិនាសគឺទិដ្ឋិ ១ នេះ សេចក្តីវិនាសថ ។

(666) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ទោសនៃសេចក្តីមិនអត់ធន៍ ៤ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលអ្នកមិនអត់ធន់ វេមែងមិនជាទីស្រឡាញ់ មិន ជាទីពេញចិត្ត នៃជនច្រើនគ្នា ១ ច្រើនដោយពៀវ ១ ច្រើនដោយ ទោស ១ វង្វេងធ្វើមរណភាល ១ បែកធ្វាយរាងកាយ ១ាងមុខអំពី សេចក្តីស្វាប់ វមែងចូលទៅកាន់អបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នកេ ១ នេះ ទេសនៃការមិនអត់ធន់ ៤ ។

()) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភ័យ ៤ តើដូចម្តេច ។ ភ័យអំពីការចិញ្ចឹមជីវិត ១ ភ័យអំពីគេមិនសរសើរ ១ ភ័យអំពីសេចក្តី កោតញាញើតក្នុងបរិស័ទ ១ ភ័យអំពីសេចក្តីស្វាប់ ១ ភ័យអំពីទុគ្គតិ ១ នេះ ភ័យ ៤ ។

(৮६८) បណ្តានមិទាំងនោះ ការពោលនូវព្រះនិព្វាខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ៥ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ ជាសមណៈ ប្តព្រាហ្មណ៍ មានវាទៈ យ៉ាងនេះ មានទិដ្ឋិយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

អយំ អត្តា ខញ្ចូល ភាមក្ខុ សេចា សមច្បីតោ សមន្តិភូតោ បរិជាបេត រៀត្តាវតា ទោ កោ អយំ អត្តា បរមន៍ដួយម្មន៍ញានប្បត្តោ ប្រោតត ឥត្តេកោ ស នោ សត្តស្ប បរមនដ្ឋឧទ្ទិជិញ្ជូន បញ្ហាបេឌ្ហិ ។ អត្តា យំ ត្វ ខែស ខេសោ ឧត្ត័ត ខេម យោ ច ទោ កោ អយ អត្តា ឯតាវតា មរម• ខ្ញុីជតិច្រាំខពីខ្មែរ លោង ងូ មូសា លេង សមា ស ្វា មន្ត្រា នុក្ខា រួត្សា ស្នេញ ឧធិតា នេស វិចរិណាមញថាភាក ឧទ្យុជ្ជ សោកទេវិ. នៅឧុត្តាឧោមឧស្ប៊ីខាយាសា យនោ ខោ អោ អយំ អត្តា វិវិច្ចេវ កាមេហិ ។បេ។ បឋម៌ ឈាជំ ឧុខសម្បីជួ វិហរតិ ង់គ្នាវតា ទោ កោ អយុ អត្តា បរេឧជ្ជជាមិច្ចាប់ពី ខេស្ម ខេង្

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

កាលណាបើខ្លួននេះ ផ្នែតស្តប់ស្គល់ ឲ្យគេបម្រើដោយកាមគុណ ៩ មាលអ្នកជ័ចរើន ក្រោះហេតុមានប្រមាណបុណ្ណេះឯង ខេបៗននេះ ឈ្មោះថាជាអត្តភាព ដល់នូវព្រះពីពាខ ក្នុដបច្បន្ន ដែលជាគុណជាត យាងក្រៃលែង សមណៈឬគ្រាហ្មណ៍ពួកមួយ បញ្ជាត់នូវព្រះនិទ្ធាន ក្នុង ថាជាគុណយ៉ាងក្រៃលែង របស់សត្វដែលមាននៅ ដោយ ប្រការដូវច្នះ 🤊 ។ មានបុគ្គលដទៃ ក្រៅអំពីបុគ្គលពួកនោះ និយាយ យាងនេះថា នៃអ្នកដ៏ចម្រេន អ្នកនិយាយថា ខ្លួនមាននុះ ក៏មានមែន ៦១ មិននិយាយថា ខ្លួន ទុំះមិនមាន េ នៃអ្នកដ៏បម្រើន តែ៣ខ្លួននេះ មនមែនដល់នូវព្រះនិញ្ជាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដែលជាគុណយ៉ាងក្រែលែង ព្រោះហេតុមានប្រមាណជុំណ្ណេះទេ ពាក្យដែលខ្ញុំថាដូច្នោះ គេព្រោះ ហេតុអ្វី ម្នាលអ្នកដីចំរើន ក្រោះហេតុថា កាមទាំងឡាយមិនទៀងជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រលជាធម្មតា មានសេចក្តីសេកទ្បីកទ្បូល ទុក្ខា ខាម-និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចត្ត រមែងកើតឡើង ព្រោះកាម ទានីទ្បាយនោះ ប្រែប្រហទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ ដោយប្រការដទៃ ម្នាលអ្នក ដីចម្រេន ខ្លួននេះឯឪ កាលណាបានស្ងប់ស្ងាត់ ចាក់កាមព័ងឡាយ របេរ បានដល់បឋមជ្ជាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុមានប្រមាណ ជួយេះ ខេត្តននេះ ឈើះ ណុ យ៉ន់ក្រន់ប្រិន្នយិន

ខុទ្ទកវត្តវិភង្គេ បញ្ចូកគិទ្ទេសោ

ត់ត្រោត សតោ សត្តស្ប បរមជិដ្ឋជម្មវិញជំ ចញ្ជាបន្ទិ ។ គម្ពោញ ស្រុមាល អគ្គិ ទោ កោ រាសោ អត្តា យំ ត្វ វេធស នេសោ ង់ត្តាវតា ចរមឧដ្ឋឧម្មឧទ្ធាឧច្បត្តេ ហោតិ ត តិស្ប ហេតុ យ នៅ តគ្គ វិតក្គិត វិទារិត ស្តេខ ស្នូ ជុំខ្សាក់ទំ អក្សាយន៍ យតោ ទោ កោ អយ អត្ត វិតក្ដាទារាធំ វូសេសមា ។ បេ។ ខ្នុនិយំ ឈាធំ ឧបសម្បីជី វិហវតិ ឯគ្នាវតា ទោ កោ អយំ អត្តា បមេឧដ្ឋឧម្មឧទ្ធាឧប្បត្តោ យោត់តំ ឥត្តេកោ សតេ សត្តស្ប បរមនិដ្ឋជម្មុ. ច្ចុំ ច្សា ខេទ្ទ ។ នង ញោ រាំងស អន្តិ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ បញ្ចូកគិទ្ទេស

ជាគុណយ៉ាងក្រៃលែង សមណៈឬត្រាហ្មណ៍ពួកមួយ បញ្ជាត់នូវព្រះ និត្វាន ជាគុណយ៉ាងក្រៃលែង របស់សត្វដែលមានទៅ ដុំចេះ ១ ។ មានបុគ្គលដទៃ ្រៅអពីបុគ្គលពួកនោះ និយាយយ៉ាន៍ នេះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកនិយាយថា ខ្លួនមាននុះ មែន ឯៗមិននិយាយថា ខ្លួននុះមិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន តែថា 9នៈនះ មនមែនដល់*ទូវព្រះនិ*ព្វាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដែលជាគុណជាត ដុំប្រោះ តេព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះហេតុថា ចិត្តដែលប្រកបដោយវិតក្តិ:និង វិហរ: មាខ នៅក្នុងបឋមដ្ឋាននោះ បឋមដ្ឋានទុះ នៅប្រាកដ ជា ឈានគ្រោត គ្រាត ព្រោះមានវិតក្ត:និងវិហ \imath :ខ្ទុះនៅឡើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន កាល ណាច្រើននេះ បានម្យាប់តែកៈនិងវិចារៈអស់ហើយ ។ បេ។ បានដល់ ទុតិយដ្ឋាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រីន ក្រោះហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ទើបទូន នេះឈ្មោះថា បានដល់ទូវគ្រះនិត្វាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដែលជាគុណជាគយៈផ ក្រែលែង សមណៈ ឬត្រាហ្មណ៍ពួកមួយ បញ្ជូនវិព្រះនិព្វានក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ជាគុណជាគយ៉ាងក្រៃលែង របស់សត្វដែលមាននៅ ដោយប្រការ ដុំចេះ ១។ មានបុគ្គលដុទ្ធែក្រៅអពីបុគ្គលពួកនោះ និយាយយ៉ាងខេះថា

អភិធម្មបំពីពេ វិភង្គោ

ទោ កោ ឃុំ អត្តា យំ គុំ វេធសំ នេះសា ជត្ត ដោម ដោ ខ ទោ កោ អយ អត្តា រាត្តាវតា បរមជិដ្ឋជម្មជិញជប្បត្តោ **យោតិ តំ** តិស្ប ហេតុ យ នៅ តត្ត បិតិកត់ ចេតសោ ឧត្វិលាវិត មក្សាយត៌ យ តោ ទោ កោ មយំ មត្តា ប៉ុត៌យា ខ វិក្សា ។ មេ។ គត់យំ ឈានំ ឧបសម្បីដូ វិហ្វត់ ងត្តាវតា ទោ ភោ អយំ អត្តា បមេនិដ្ឋជម្មនិញ្ច<u>-</u> ប្បត្តោ ហោត់តំ ឥត្តេកោ សត្វេស្បូ បរម-ទា ភោ ឯសោ អត្តា យំ ត្វ 1 ខេស ខេសោ ឧត្តិត ខែមេ លោ ខ ទោ ភោ អយំ អត្តា ឯគាវតា មរឝឌ្ឌីឌឝ្ឌិញខម្សាស្តា យោតិ តំ ភាស្បា មោតុ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

មាលអ្នកដ៏ចម្រេន អ្នកនិយាយថា ខ្លួនមាននឹះ ក៏មានមែន ខ្ញុំមិន ទំនង់៖ ឧសន ខេ តិ សង្គមក្តុច គ្រួន ទំនង់៖ ឧសន ខេ តិ សង្គមក្តុច គ្រួន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដែលជាគុណជានយាន *ពាក្*រដែល ១ ថា យេ ន៍ នោះ តើព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះហេតុថា បតិ ជាទីកើតឡើងនៃចិត្ត មានក្នុងខុតិយដ្ឋាននុះ នៅប្រាកដ ជាឈានគ្រោតគ្រាត បត់ទុះ នៅឡើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន កាលណាបើខ្លួននេះ ក្រោះអស ទៅនៃបីតិ ។ បេ ។ ក៏បានដល់នូវតតិយដ្ឋាន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ម្រោះលេដ្ឋមានប្រធាហាស្គុំហើះ ខ្មែរ**ទំ**ខមេះ ហើះស នូវព្រះនិព្វានក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដែលជាគុណជាតយ៉ាងក្រៃលែង សមណៈឬ ញ្រហ្មណពូកមួយ បញ្ជូតខ្លុំព្រះនិព្វាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថាជាគុណជាត យ៉ាងក្រៃលែង របស់សត្វដែលមាននៅ ដោយប្រការដូច្នេះ ត មានបុគ្គលដទៃ ក្រៅអពីបុគ្គលពួក នោះ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នក ដុំចម្រេន ដុកនិយាយថា ខ្លួនមាននុះ ក៏មានមែន ឯ១មិននិយាយថា ១៩ទុះ មិនមាន េ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន តែថា ១៩នេះ មិនមែនបានដល នូវព្រះនព្វានក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដែលជាគុណជាតយ៉ាងក្រៃលែង ព្រោះហេតុ មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ េ ពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយនោះ តេព្រោះហេតុអ្វី

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ ជក្កសិទ្ធេសោ

យ នេះ តត្ត សុទ៌ ខេតសោ អាកាកោ ឃិតេជ ស់ នូខ្សារិសំ អគ្គាយន៍ យ នោ ទោ ភោ អយំ ឈាជំ ឧបសម្បីជី វិហរត់ វៀត្តាវតា ទោ កោ អយំ អត្តា បរមនិដ្ឋជម្និត្យានប្បីក្តោ ហោតិត ត់ត្តេកោ សត្តេស្ប បរមនិដ្ឋនម្មនិត្តានិ <mark>មណា មេនិ ។ ៩ មេ ខ</mark>េញ ខ្ទះជីឌគិទ្ធិសិខ្សេង ។ បញ្ចក់ ។

(២៤៥) ឥត្ត ភេទមានិ ជ វិវាឧម្មូលានិ ។ ភោយ មក្តោ ឥស្បា សមើយ្យំ ទាច់ចូតា សន្ទិឌ្ឌិចរាមាសិតា ឥមានិ ជ វិវាឧម្មូលានិ ។

ខុទ្ធករិត្តវិកង្គ នក្កតិទ្ទេស

ចប់ ពួកធម៌៖ ដែ ។

អភិធម្មបិជិព វិភង្គោ

អភិធម្មបំជិត វិភង្គ

(৬৬៦) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ធន្ទូកគ ៦ ជាធម៌អាស្រ័យ
នូវផ្ទះ គឺកាមគុណ តើដូចម្ដេច ។ គម្រេក គម្រេកទាំង ។ បេ។
គម្រេកទាំងនៃចិត្ត ដែលអាស្រ័យខ្យង្ទះ គឺកាមគុណ ក្នុងរូបទាំងឡាយ
ជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។ ក្នុងសំឡេងទាំងឡាយ ជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។
ក្នុងក្និនទាំងឡាយ ជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។ ក្នុងសេទាំងឡាយ ជាទី
គាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។ ក្នុងដៅដូច្នះទាំងឡាយ ជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។
គម្រេកទាំង ។ បេ។ ក្នុងដៅដូច្នះទាំងឡាយ ជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។
គម្រេកទាំង ។ បេ។ តូនដៅដូច្នះទាំងឡាយ ជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។
គម្រេកទាំង ។ បេ។ តូនដៅដូច្នះទាំងឡាយ ជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។
អ្នង គឺកាមគុណ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ជាទីគាប់ចិត្ត ១ នេះ ធន្ទូកគ ៦
ជាធម៌អាស្រ័យនូវផ្ទះ គឺកាមគុណ ។

(6 ៤៧) បណ្តាធមិលិតនោះ វិរោជវត្ត (ហេតុ នៃ សេចក្តី ក្រោជ)

៦ គើដូចម្តេច ។ គំនុំ ការបង់គំនុំតប់នៃចិត្ត ។ បេ ។ សេចក្តីកាច

ការទីង ការអាក់អន់ចិត្ត ក្នុងប្រលំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ក្នុងសំឡេង
ទាំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។ ក្នុងក្និនទាំងឡាយមិនជាទីគាប់

ចិត្ត ១ ។ បេ ។ ក្នុងសេទាំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។ ក្នុងឲ្យូច

ទាំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។ គំនុំ ការបង់គំនុំ នៃចិត្ត ។ បេ ។ ។

រុទ្ធពវត្តវិភង្គេ នក្អសិទ្ធេសោ

ខណ្ឌិញ អសុរេលេ អនត្តមន្ត ចិត្តស្ប នមាធិ ជ វិរោជវត្តធិ ។

នោឌីសិឌហា ឌគិឌហា មុគេ ឌ ឧហាមរាលា ឯ នៃឧហ៊ា អនិឌហា មទិឌហា មោខហា (គ្នុជ្យ ឧឌិ មេខគេ ជ ឧហាមរាលា ឯ

(២៣០) តត្ត ភេតមេ ជ បរិហាជិយា ជម្នា។ ភាមារាមតា ភស្សារាមតា ជំនួររាមតា សង្គលាំ-ភារាមតា សំសក្ករាមតា បបញ្ជារាមតា ៩មេ ជ បរិហាជិយា ជម្នា ។

ខុទ្ធពវត្តវិភង្គ ជក្កនិទ្ទេស

សេចក្តីតាច ការពោលពាក្យអសុរោះ ការអាក់អន់ចិត្ត ក្នុងធមិ ទាំងឡាយ មិនដាទីតាបចិត្ត ១ នេះ វិរោធវត្ត ៦ ។

(៩៦៨) បណ្តាធមិទាំងនោះ ពួកនៃតណ្តា ៦ តើដូចម្តេច ។ រូបតណ្តាទ សទូតណ្តាទ ឥន្ទតណ្តាទ សេតណ្តាទ ដោដ្ឋព្វតណ្តាទ ធម្មតណ្តាទ នេះ ពួកនៃតណ្តាខ ។

(66 ៩) បណ្តាយមិលនៃ នេះ អគារវៈ (សេចក្តីមិនគោរព) ៦ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គល មិនមានសេចក្តីគោរព កោតក្រែង ក្នុងព្រះសស្បា ១ ក្នុងព្រះជមិ ១ ។ បេ។ ក្នុងព្រះសង្ឃ ១ ។ បេ។ ក្នុង សិក្ខា ១ បេ។ មិនមានសេចក្តីគោរព កោត ក្រុង ក្នុង សិក្ខា ១ ខេះ អគារវៈ ៦ ។

(២៣០) បណ្តាធមិតាំងនោះ បរិហានិយធមិ (ធមិដែលនាំ
ឲ្យសាបសូទ្យ) ៦ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីគ្រេកអា ក្នុងកាម ១ សេចក្ដី
គ្រេកអា ក្នុងការនិយាយពាក្យរោយរាយ ១ សេចក្ដីគ្រេកអា ក្នុង
ការដេកលក់ ១ សេចក្ដីគ្រេកអា ក្នុងការច្ចព្យាធម៌ ១
សេចក្ដីគ្រេកអា ក្នុងការដាប់ចំពាក់ ១ សេចក្ដីគ្រេកអា ក្នុងបបញ្ចូធម៌ ១
នេះ បរិហានិយធម៌ ៦ ។

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

ម្នា ដា មេខេស្សិត្ត មេ មេខេស្សិត្ត មា ក្រុង មា មេខេស្សិត្ត មេ មេខេស្សិត្ត មេខេត្ត មា មេខិត្ត មា មេខេត្ត មា មេខេត្ត មា មេខេត្ត មា មេខេត្ត មា មេខិត្ត មេខិត្ត មា មេខិត្ត មេខិត្តិ មេខិត្ត

្រែក្ខា នៃ កាស នេះ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ។ ខេ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(៩៣១) បណ្តាធមិទាំងនោះ បរិហានិយធមិ ៦ ដទៃទៀត
តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការងារ ១ សេចក្តីត្រេកអរ
ក្នុងការនិយាយពាក្យរោយរាយ ១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការដេកលក់ ១
សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការច្រឡុកច្រឡំ (ដោយពួក) ១ សេចក្តីប្រដៅ
ក្រ តាពអ្នកមានមិត្តអាក្រក់ ១ នេះ បរិហានិយធមិ ៦ ។

(២៣២) បណ្តាធមិតិន៍នោះ ធមិជាទីពិបារណាដោយ
សោមនស្ស ៦ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលឃើញរូបដោយចក្ខុ ហើយ
ពិបារណានូវរូប ជាទីតាំងនៃសោមនស្ស ១ ផ្ទុសខ្បេងដោយត្រចៀក ១
។ បេ ។ ធុំក្និនដោយច្រមុះ ១ ។ បេ ។ លិទ្ធកូត្យសេដោយអណ្តាត ១
។ បេ ។ ប៉ះពាល់ថ្មីពូដោយកាយ ១ ។ បេ ។ ជំងំនូវធម៌ដោយ
ចិត្ត ហើយពិបារណានូវធម៌ ជាទីតាំងនៃសោមនស្ស ១ នេះ ធមិជា
ទីពិបារណាដោយសោមនស្ស ៦ ។

(៤៣៣) បណ្តាធមិទាំង នោះ ធមិជា «ពិចារណា ដោយ ទោម-នស្ស ៦ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល ឃើញរូបដោយបក្ខុ ហើយ ពិចារណា នូវរូប ជា «តាំងនៃ ទោមនស្ស ១ ផ្ទុស់ ឡេង ដោយ ត្រ ចៀក ១ ។ បេ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ ធក្កតិទ្ទេសោ

ឃានេន កង្ខំ ឃាយ់ត្វា ។ មេ ។ ជិក្លយ រស់ សាយ់ត្វា ។មេ។ កាយេន ដោដ្ឋៗ ដុស់ត្វា ។មេ។ មនសា ជម្មំ វិញ្ញាយ នោមនស្សដ្ឋានិយំ ជម្មំ ឧបវិចរតិ ឥមេ ជ នោមនស្សុបវិទារា ។

(៤៣៤) នគ្គ គេនមេ ជ ឧបេត្តូបរិបារ ។

បត្តា នា រូប និស្វា ឧបេត្តដ្ឋានិយំ រូប ឧបវិចរត់

សោធនា ។ បេ ។ ជិវ្វាយ សេំ សាយិត្វា ។បេ។

សោយិត្វា ។ បេ ។ ជិវ្វាយ សេំ សាយិត្វា ។បេ។

កោយិត ដោដ្ឋិ្យ ដុសិត្វា ។បេ ។ មនិសា ជម្មុំ

វិញាយ ឧបេត្តដ្ឋានិយំ ជម្មុំ ឧបវិចរត់ សមេ ជ

ឧបេត្តូបវិបារ ។

(២៣៥) នត្ត ភាតមានិ ជ កេហសិតានិ សោមឧស្សានិ ។ មនាចិក្រេស រូបេស កេហសិនិ ខេតសិភា សានិ ខេតសិភា សុទិ ខេត្រាសម្ផូស្បូជិ សានិ សុទិ វេឧយិនិ ខេត្រាសម្ផូស្បូជា សាតា សុទា វេឧនា មនាចិក្រេស សុខ្មេស ។ បេ ។

ទុទ្ធពវត្ថុវិភង្គ នក្កខិទ្ទេស

ធុំភ្នំនៃដោយច្រមុះ 🤊 ។ ចេ ។ លិទ្ធភ្នុក្សសេដោយអណ្តាត 🤊 ចេ ។ ចេ ។ ប៉ះពេល់៨ព្រូ ដោយកាយ ១ ។ ចេ ។ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ដោយចិត្ត ហើយ ពិចារណានូវធម៌ ជាទីតាំងនៃ ខោមនស្ស ១ នេះ ធម៌ជាទីពិចារណា ដោយ ទោមនស្ស ៦ ។

(២៣៤) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ធម៌ជា ខ័ពិល រណា ដោយ

ឧបេត្តា ៦ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល ឃើញ រូបដោយ ចក្ខុ ហើយពិលា ណា

នូវរូបជា ខ័តាំង នៃឧបេក្ខា ១ ព្ទុស ខ្យេង ដោយ ត្រចៀក ១ ។ បេ ។

ធុំត្វិន ដោយ ច្រមុះ ១ ។ បេ ។ លិទ្ធភ្នុក្សរស ដោយ អណ្តាន ១ ។ បេ ។

ប៉ះពាល់ ៨ ព្រុះដោយកាយ ១ ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់ ខ្លុំធម៌ ដោយចិត្ត

ហើយពិលា ណា ខ្លុំជាមិ ជា ខ័តាំង ខែឧបេក្ខា ១ នេះ ធម៌ជា ខ័ពិលា ណោ

ដោយ ឧបេត្តា ៦ ។

(២៣៥) បណ្តាធមិតន៍នោះ សោមនស្ស ៦ ដែលអស្រ័យ

នូវ ផ្ទុះគឺកាមគុណ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីគ្នាញ់ពីសា ប្រព្រឹត្ត នៅ

ក្នុងចិត្ត សេចក្ដីសុ១ ប្រព្រឹត្ត នៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ដ៏គ្នាញ់
ពីសា ជាសុ១ កើតអំពីសម្ពីស្ងនៃចិត្ត វេទនាដ៏គ្នាញ់ពីសា ជាសុ១
កើតអំពីសម្ពីស្ងនៃចិត្ត ដែលអស្រ័យនូវ ផ្ទុះគឺកាមគុណ ក្នុងរួចទាំង
ឡាយជាទីគាប់ចិត្ត ១ ក្នុងសំទៀនទាំងឡាយជាទីគាប់ចិត្ត១ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

មេលា មិត្តស្តី ។ មេ ។ មេត្តស្តី ។ មេត្តស្តី មេត្តសំតំនៃ មេត្រស់តំនៃ មេត្តសំតំនៃ មេត្តសំតំនៃ មេត្តសំតំនៃ មេត្តសំតំនៃ មេត្តសំតំនៃ មេត្តសំតំនៃ មេត្តសំតំនៃ មេត្តសំតំនៃ មេត្តសំព្រំនិំ ។

(២៣៦) នត្ត គេនមាធិ ជ គេលសំគាធិ
នោមឧស្សាធិ ។ អមនាបិត្តេសុ រូប្រេសុ គេលសំតំ
នេតសំតំ អសានំ ខេតសំតំ ខុត្ខំ ខេត្រេសមួស្បូជំ
អសានំ ខុត្ខំ វេឌយ៍នំ ខេត្រេសមួស្បូជា អសា
តា ខុត្ខា វេឌនា អមនាបិត្តេសុ សុខ្ទេសុ ។ បេ ។ អមនាបិត្តេសុ
អសាសប៉ុត្តេសុ ។ បេ ។ អមនាបិត្តេសុ
វេសសុ ។ បេ ។ អមនាបិត្តេសុ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ក្នុងក្និនទាំងឡាយជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។ ក្នុងសេទាំងឡាយជា ទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ។ ក្នុងផ្សព្វទាំងឡាយជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។ សេចក្តីទ្វាញ់ពីសា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីសុ១ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលការម្មណ៍ ដ៏ទ្វាញ់ពីសា ជាសុ១ កើតអំពីសម្ពីស្សនៃចិត្ត វេទនា ដ៏ទ្វាញ់ពីសា ជាសុ១ កើតអំពីសម្ពីស្សនៃចិត្ត ដែលអាស្រ័យ ខ្យង្ទេះគឺកាមគុណ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយជាទីគាប់ចិត្ត ១ នេះ សោមឧស្ស៦ ដែលអាស្រ័យខ្សង្ទេះគឺកាមគុណ ។

(២៣៦) បណ្តានមំទាំងនោះ ទោមនស្យ ៦ ដែលអាស្រ័យនូវ

ជូះគឺកាមគុណ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីមិនធ្លាញ់ពីសា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង

ចិត្ត សេចក្តីខុត្ត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍មិនធ្លាញ់ពីសា

ជាខុត្ត កើតអំពីសម្ព័ស្រនៃចិត្ត វេទនាមិនធ្លាញ់ពីសា ជាខុត្ត កើតអំពី

សម្ព័ស្រខៃចិត្ត ដែលអាស្រ័យនូវជូះគឺកាមគុណ ក្នុងរូបទាំងឡាយមិន

ជាទីគាប់ចិត្ត ១ ក្នុងសំឡេងទាំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។

ក្នុងក្និទាំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។ ក្នុងសេទាំងឡាយមិនជាទី គាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។

ក្នុងក្នុងទាំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។

ក្នុងស្នាទាំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។

ក្នុងស្នាស់ទី ១ ។ បេ ។ ក្នុងផ្សព្ទទាំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។

ក្នុងស្នាស់ទី ១ ។ បេ ។ ក្នុងផ្សព្វទាំងឡាយមិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ ។ បេ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ ធក្កសិទ្ទេសោ

អមនាប់គោស ១ម្ទេស កេហស់តំ ចេតសំគា អសាន ចេតសិត ឧត្ត ចេតោសម្មស្បីជំ អសាន ឧុត្ត ឋេឧយ៍ត ខេតេសមូស្សា អសាតា ឧុត្តា ឋេនទា ៩មាធិ ១ គេសសំតាធិ នោមឧសុក្ធិ ។ (៤៣៧) ឥត្ គេនមា ជ កេ្បស់តា ជបេត្តា។ ឧបេក្ខដ្ឋានិកោស រូបេស កេហស់នំ ចេនសំតាំ នៅ សាទំ ជាសាទំ ខេតោសម្ងក្បូជ អនុក្មេសុខំ ខ្មែត្តដ្ឋានិគេសុ សម្ដេសុ ។មេ។ ខ្មែត្តដ្ឋានិៈ គេសុ ភានុសុ ។ មេ។ ខ្មែត្ដាន់គេសុ រសេសុ ។ បេ។ ខពេទ្តដាច្យម ដោឌ្យេស ។ បេ។ ខ្លែក្នុដ្ឋាធិតោស ជម្មេស កេហស់តំ ខេត្តសំកាំ នៅ សាន ជាសាន់ ចេតោសម្លូស្បីជំ អនុត្តមសុទ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ ជក្កនិទ្ទេស

សេចក្តីមិនគ្នាញ់ពីសា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីខុត្តប្រព្រឹត្តទៅក្នុង
ចិត្ត ការខទួលអារម្មណ៍មិនគ្នាញ់ពីសា ជាខុត្ខ កើតអំពីសម្ព័ស្យនៃចិត្ត
វេទនាមិនគ្នាញ់ពីសា ជាខុត្ខ កើតអំពីសម្ព័ស្យនៃចិត្ត ដែលអាស្រ័យ
នូវផ្ទុះគឺតាមគុណ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ មិនជាទីគាប់ចិត្ត ១ នេះ
ទោមឧស្ស ៦ អាស្រ័យនូវផ្ទុះគឺតាមគុណ ។

(២៣៧) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ១បេក្ខា ៦ ដែលអាស្រ័យ ន្យផ្ទះគឺកាមគុណ តេដ្តចម្តេច ។ សេចក្តុត្វាញពីសា ក៏មិនមែន សេចក្តុ មន្ត្រាញ់ពីសា ក៏មិនមែន ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនមែនឲុក្ខ មិនមែនសុខ កើតអំពីសម្ផីស្វនៃចិត្ត វេទនាមិនមែនឲុក្ខ មនមែនសុ**១** កេត្តអពីសម្ពីស្សនៃចិត្ត ដែលអាស្រ័យនូវផ្ទះគឺកាមគុណ ក្នុស្ហទាំងទ្បាយដែលជាទីតាំង ខែមហ្គោ ១ ក្នុងសំឡេងទាំងឡាយ ដែលជាទីតាំង នៃ១បេក្ខា 🤊 ។ បេ ។ ក្នុងក្នេទាំងឡាយដែលជាទីតាំង នៃ៖បេក្ខា 🤊 ។ បេ ។ ក្នុងសេទាំងឡោយ ដែលជាទីតាំង នៃ៖បេក្ខា 🦸 ។បេ។ ក្នុងផ្សុក្ខាំឥទ្យាយ ដែលជាទីតាំង នៃ ១ បេក្ខា **១ ។** បេ ។ សេចក្តី ត្វាញ់ពីសាក៌មិនមែន សេចក្តីមិនត្វាញ់ពីសាក៏មិនមែន ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចិត្ត ការទទួលអារុម្មណ៍ មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុខ កើតអំពីសម្ពីស្ប នៃចិត្ត វេទនាមិនមែនឲុក្ខមិនមែនសុទ កើតអំពីសម្ពីស្យូនៃចិត្ត ដែល អាស្រ័យនូវផ្ទុះគឺកាមគុណ ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយដែលជាទីតាំងនៃទលេក្ខា ទ

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

ឥមា ជ គេហស់តា ជ្**បេក្**តា ។

(៤៣៤) នត្ត ភានមា ជ ធំជួំយោ ។ អត្តិ មេ អត្តតំ វា អស្ប សច្ចុតោ ថេតតោ ជិជ្ជិ ឧប្បជ្ញិត ឧត្ត មេ អត្តាត់ វា អស្បុ សច្ចុតោ ខេត្ត និឌ្ឌី ឧជ**្ជឌិត អ**ត្តលា អត្តាធិ **ស**ញ្ជាលា មតិ វា អស្ប សច្ចុតោ ថេតតោ ជិជ្ជិ ឧប្បជ្ជតិ អត្តា អនុត្តានំ សញ្ហានាម៉ូត វា អស្ប សច្ចុតោ ឋេត តេ និឌ្ឌ ឧប្បជ្ជិត អនត្តថា អត្តាធំ សញ្ញា-លាម៉ាត់ វា អស្ស សត្វតោ ៤៩៩តោ ជំជ្ជំ ឧប្បជ្ជត់^(៤) ကော ខេ អេចំ អត្តា វ ខេ វ ខេ បេរ្វា 🗀 ន 🥱 ສ(န နီးယာရို့ အပ႐ုယာဓာဗကာဒိ ငေးများဒိ^(m) ဒီဓာကိ បទ្ទុក្សេត ជ សោ ជាតោ ជាយោសំ ជ សោ ជាតោ ធ ភវិស្បូត ខំឡោ ឌុយ សស្បុតោ អាំបរិណាមនញ្ជាត់ ។ អស្ស សត្វតា ខេត្តតា ឧ៍ជ្ជិ ឧប្បជ្ជិតិ ឥមា ជ ឧ៍ជ្ជិយោ **។**

តក្កំ ។

[ា] ១.ម. ឯកស្តារ អថវា បនស្បូ ឯវំ ទិធ្នី ហោតីតិ ទិស្បុន្តិ ។ ៤ ១.ម. វេទេយ្យោតិ។ ៣ ម. កញ្ជាន់ ។

អភិធម្មបំផិក វិភង្គ

នេះ ១បេក្ខា ៦ ដែលអាស្រ័យខ្យុំផ្ទុះគឺតាមគុណ ។

(២៣៨) បណ្តាធមិតាំងនោះ ទិដ្ឋិ៦ គេដូបម្ដេច ។ ទិដ្ឋិរបស់បុគ្គលនោះ តែងកេតឡេង ដោយទៀនទាត់មាំមួន ថា អញ្ មានខ្លួន១ ទិជ្ជិរបស់បុគ្គល នោះ តែងកើតឡើង ដោយ ទៀងទាត់មាំមួន ថា អញមិនមានខ្លួន ១ ខិដ្ឋិរបស់បុគ្គលនោះ តែងកេត ឡើង ដោយ ទៀនទាត់មាមួន ថា អញស្គាល់ច្បាស់នូវទូន ដោយខ្លួន ទ ទិដ្ឋិបេស បុគ្គល នោះ តែង កើត ហ្វើង ដោយ ទៀង ៣ ត់ ម៉ាំមួន ថា គញស្គាល់ ច្បាស់នូវសភាពមិនមែនខ្លួន ដោយខ្លួន ១ ខិដ្ឋិរបស់បុគ្គល នោះ តែន៍ កើតឡើង ដោយទៀនិទាត់មាំមួន ថា អញក្ដាល់ច្បាស់ខ្លូវខ្លួន ដោយ ទៀងទាត់មាមួន ថា ខ្លួនបេស់អញ នេះ ជាអ្នក ពោល អ្នកទទួលផល វមែងទទួលខូវវិបាក នៃជមិល្អនិងអាក្រក់ អស់កាលដ៏វែង ក្នុង អារុម្មណ៍នោះ។ ខ្លួននោះមិនកើត ឡើង ហើយក៏មិនមែន ខ្លួននោះនឹង មិនកើតទៀង ក៏មិនមែន ជាសកាវៈទៀង ឋិតថេរ មាំមួន មិនប្រែ ប្រាស់ជាជម្មាត នេះ ធិជ្ជិ ៦ ។

ចប់ ពួកធម៌ ៦ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភក្ដេ សត្តកនិទ្ទេសោ

មេរិជ្ជានុសលោ ឥខេ សត្ត អនុសយា ។

អេរិជ្ជានុសយោ ឥខេ សត្ត អនុសយា ។

(৮៤០) គត្ត គត់មាន សត្ត បរិយុដ្ឋានានិ។ តាមកកបរិយុដ្ឋាន បដិយបរិយុដ្ឋាន មានបរិយុដ្ឋានិ និដ្ឋិបរិយុដ្ឋានិ វិចិត្តិច្បាប់យុដ្ឋានិ ការកកបរិយុដ្ឋានិ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋានិ ឥមានិ សត្ត បរិយុដ្ឋានានិ ។

(២៤០) តត្ត គេតមាន សត្ត សញ្ញាជនានិ ។
តាមរាកសញ្ញាជនិ បដ្ឋឃសញ្ញាជនិ មានសញ្ញោជនិ ឧដ្ឋសញ្ញាជនិ វិចិកកិច្ចាសញ្ញោជនិ ភាវាកសញ្ញាជនិ អវិជ្ជាសញ្ញោជនិ ៩មានិ សត្ត សញ្ញោជនានិ ។

ឈេញ ខ្ពសិញ្ញា ឈេញ មុខេ កានិ ឯកានិតិ រ ស្នេកវិទ្យា ឈេញ មេស្សិទិ សេញ ស្នេកវិទ្យា ឈេញ មេសិទិទិ រ ស្រេសិទិ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ សត្តកតិទ្ទេស

(៩៣៩) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ អនុសយក្តិលេស៧ តើ ដូចម្តេច ។ កាមកគានុស័យ១ បដិឃានុស័យ១ មានានុស័យ១ ទិដ្ឋានុស័យ១ វិចិកិច្ចានុស័យ១ ភាវាគានុស័យ១ អវិជ្ជានុស័យ១ នេះ អនុស័យ៧ ។

(660) បណ្តាធមិទាំងនោះ បរិយុដ្ឋានក្តិលេស៧ តើដូច ទ្តេច ។ កាមកគប់យុដ្ឋាន១ បដិឃប់យុដ្ឋាន១ មានបរិយុដ្ឋាន១ ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន១ វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន១ កវកគបរិយុដ្ឋាន១ អវិជ្ជាបរិ-យុដ្ឋាន១ នេះ បរិយុដ្ឋានក្តិលេស៧ ។

(៩៤១) បណ្តាធមិទាំងនោះ សញ្ញោជន:៧ តើដូចម្តេច ។ តាមពតសញ្ញោជន: ១ បដិឃសញ្ញោជន: ១ មានសញ្ញោជន: ១ ទិជ្ជិសញ្ញោជន: ១ វិចិតិប្ខាសញ្ញោជន: ១ ភវពគសញ្ញោជន: ១ អវិជ្ជាសញ្ញោជន: ១ នេះ សញ្ញោជន: ៧ ។

(៩៤៩) បណ្តាធមិនាំងនោះ អសន្ទម្ម (ធមិបេសអសប្បុរស)៧
តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលមិនមានសន្ធា ១ មិនមានហិរិ ១ មិនមាន

«ត្តប្បៈ ១ ចេះដឹងតិច ១ មានសេចក្តីខ្លិល ១ ក្រុចស្មារតី ១ មិន

មានបញ្ជា ១ នេះ អសន្ទម្ម ៧ ។

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

(២៤៣) ឥត្ត ភាគមានិ សត្ត ឧុទ្ធាំតានិ ។ ទាយាទទាតោ អឌិញ្ញានានិ ភាមេសុ មំឡាចាពេ មុសាវានោ ប៊ីសុណា វាចា ៩រុសា វាចា សម្លូប្ប លាទោ ៩មានិ សត្ត ឧុទ្ធាំតាធិ ។

[២៤៤] ឥត្ត កានេះមេ សត្ត មានា ។ មា នោ អត់មាលេ មាលាត់មាលេ ង៉្មាលេ អធ៌មាលេ អញ្ទាលេ ទំឡាម ពេ ៩៩៩ មាល ។ (២៤៤) ឥត្ត ភាតុខា សត្ត និឌី (**ហា** ។ ចេញតិ ឃុំជំនិញ យតោ ទោ កោ អយំ អត្តា រួទ ទាតុមួយក្នុង គោ មាតាបេត្តសេទ្ឋា កាយស្ប មេខា ៤១ មិន មួន ស្រង្ស ខ ឈ្មេង ស្តេរិយា រាស្សា ទោ កោ អយ់ អត្ត សម្មា សមុខ្លី ដោ យោងតំ ជន្នោក ស តោ សត្តសុ ខ្ទុខ វិលសំ រុំក្ស ឧឃារឧទ្ទ ។ ឧឧឃោ សុសោល អន្ទិ សេ ឃោ

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

(៩៤៣) បណ្តាធមិទាំង នោះ ឲ្យតិត៧ តើដូច ម្តេច ។

បាណាតិបាត គ អទិន្នាទាន គ កាមេសុមិច្ឆាចារ ១ មុសាវា ៩ ១

បិសុណាវាថា ១ ផុសវាថា ១ សម្ពប្បាលាថៈ ១ នេះ ឲ្យវិត ៧ ។

(៩៤៤) បណ្តាធមិទាំង នោះ មាន ៧ តើដូចម្តេច ។

មាន ១ អតិមាន ១ មានាតិមាន ១ ខ្មាន ១ អធិមាន ១

អស្មិមាន ១ មិច្ឆាមាន ១ នេះ មាន ៧ ។

(២៤៩) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ខំដ្ឋិ ៧ តើដូចម្តេច ។
បុគ្គលពួក១៖ ក្នុងលោកនេះ ជាសមណៈឬត្រាហ្មណ៍ មានវាំឲៈ
យាងនេះ មានឲិដ្ឋិយាងនេះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ខ្លួននេះ មានរូប
កើតអំពីមហាកូតរូប កកើតអំពីមាតាបិតា លុះកាយបែកធ្លាយទៅកាល
ណា វមែងជាច់សូន្យ វមែងវិនាស វាងមុះអំពីសេចក្តីស្ងាប់ទៅ
វមែងមិនមាន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ
ទើបខ្លួននេះឯង ឈ្មោះថា ជាច់សូន្យប្រាកដ ។ សមណៈឬត្រាហ្មណ៍
ពួកមួយ បញ្ជាត់នូវសេចក្តីជាច់សូន្យ នូវសេចក្តីវិនាស នូវសេចក្តីមិន
កើតទៀត នៃសត្វដែលមាននៅ ដោយប្រការដូច្នេះ១ ។ មានបុគ្គល
ដែន ក្រៅអំពីបុគ្គលពួកនោះ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន

⁹ទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ សត្តកសិទ្ចេសោ

ស្រោ អត្តា យំ គុំ ៥ ខេស់ ១ សោ ១ គុំ គំ វ ខាម៌ នោ ច ទោ ភោ អយ អត្តា ឯត្តាតា សម្មា សមុខ នោ សោង **អង្គ** ទោ កោ មពោ អង្គា $\hat{\mathbf{c}}$ ញេ រុខ តាមាវេទ្យា តេពឡឹការហារកេឡា $^{(0)}$ នំ ត្ ជ ជាពស់ ជ បសុស្រ គមហំ ជាពាម ၓႋႋ႐ၟၨၔ ေလ ေတ ေကာ អ_{ត្ថា} យ ေကေ ကေ**យ** ស ្ប គេខា ឧទ្ទីខ្លីត វិនស្បតិ៍ ៤ ហោតិ បម្មេរណា វត្តាវតា ទោ កោ អយ់ អត្តា សអ្នា សមុច្ច យោត់ត ៩ ត្រេក ស តេ សត្សា ជុ ខ្ខេំ វិលសំ រុង, ឧឃាខេទ្ទ ។ ឧឧយោ ក្នុង សេ ឃ កោ រាសា អត្តា យំ ត្វ វ ខេស ខេសោ ឧទ្ទ័ត វេខាម ខោ ខ ខោ កោ អយំ អត្ថា ឋត្វាតា សម្មា សមុខ្ពុំ ហោត់ អត្ត (ទា កោ អញ្ញោ អត្តា ឧញ្ជា វុថ្ម មនោមយោ សព្វផ្គុំៗត្រូវ

ម. ពេទ្បិការភក្ដេ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ សត្តកតិទ្ទេស

អ្នកនយោយថា ខ្លួនមាននុះក៏មានមែន ឯ១មាននិយាយថា ខ្លួន ដុំមេនមានខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន តែថាខ្លួននេះ មិនមែនជាសភាវៈជាច់សូន្យដោយពិត ម្រោះលេខ មានត្រែសហសុំ ហោះ ទៀប គាលអ្នកដូច្នេះ **មា**នទំន ដទៃ ទៀត មានប្រជាទិព្វ ជាភាមាវចរទៅភា (គ្រេចទៅក្នុងភព) មានតវទ្យុភារាហារដាច់លា អ្នកមិនដឹង មិនឃើញ នូវទូននោះឡើយ ភូរិ ទេ ជូឌ ខេត្ត ក្រៅ និវន់ ខេន្ទ សហ គឺ មក្ខុខ នេះ ឯង លុះកាយបែកជ្វាយ ទៅកាលណា រមែងដាច់សូន្យ រមែងវិនាស ทุธยุจห์ตูเผอกัญบ่เฟ ษิเก็ลเอโลเอ ตุญหุนผู้อูเรื่อ ្រោះលេខ សាន្ត្រសហ ជុំ ្ហោះ ខេត្ត ខ្លួននេះ ឈ្មោះថា ជាសភារៈ ដាច់សូន្យដោយពិត សមណៈឬគ្រាហ្មណ៍ពួកមួយ បញ្ជូត្តខ្លុំសេចក្តី ជាចំសូន្យ ខូរសេចក្តីនៃស នូវសេចក្តីមិនកើតទៀត នៃសត្វដែល មាននៅ ដោយប្រការដូច្នេះ 🤊 ។ មានបុគ្គលដទៃ ក្រៅអំពីបុគ្គល ពួកនោះ និយាយយ៉ាង៍នេះថា ម្នាលអ្នកដ៏រំរើន អ្នកនិយាយថា ខ្លួន សន្ទះ ក្សាខុស្រេ ៗភិត្តិខ្លួយកណ្ដ ទំនួន កូនសន្ស សហដុកក្ដ ចរេន តែថាខ្លួននេះ មិនមែនជាសភាវៈជាច់សូន្យដោយពិត ព្រោះ លេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឡើយ នៃអ្នកដ៏ចំរើន មានទូនដទៃទៀត មានរូបជាទិត្ត សម្រេចដោយឈានចិត្ត មានអរិយវៈធំតូចគ្រប់សត្វ

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

អញ់ខំទ្រូប្រែ និ ន្វី ន ជាជាភ ន បសុរុស ឌឧស ជាឃុន ឧហារិន ហេ នេ យោ អន្ថា យ តោ ភាយស្ប គេជា ខុខ្លួន នៃស្បូត ជ យោតិ បម្មេរណា រៀត្តាវតា ទោ កោ អយំ អត្ថា សម្មា សមុខ្លួល ហោត់ត ស់ត្រកោ សត្តសុក្ ស្ត្រាស អត្ត ទេ ក្រា ស្ត្រាស អត្ត យ ត្វ វ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អយ[ំ] អត្តា ឯត្តាតា សម្មា សមុខ្លាំ ហោត់ អគ្គ (សា គោ អត្តា សព្វសោ វុបសញ្ជាជំ សមត្តភាមា បន្ទិស្សីពាធិ អត្តន៍មា ជាឧត្ត-សញ្ជាន់ អមនស់តារា អនុន្តោ អាតាសោត អាតាសានញ្ជាយឥន្ទ្រកោ តំ ត្វូ ន ជាពាស់ ន

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

មានឥន្ទ្រិយមិនថោកទាប គឺមានឥន្ទ្រិយពេញលេញ អ្នកមិនដឹង មិន ឃើញ នូវទូននោះ ឡើយ ឯ១ខែបដឹង ខេបឃើញ នូវទូននោះ ម្នាស អ្នកដឹចម្រើន ទូននោះឯង លុះកាយបែកធ្លាយទៅកាលណា ជាច់សុន្យ វមែងវិនាស វាងមុខអំពីសេចក្តីស្លាប់ ៧ មិនកើតទៀតខេ ត្ថាលអ្នកដូច ម្កើន ក្រោះ ហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ទើបខ្លួននេះ ឈ្មោះ ឋា ជាសភាវៈជាច់សូន្យដោយពិត សមណ្យាហ្មណ៍ពួកមួយ បញ្ជាត ញុក្ នូវសេចក្តុជាច់សូន្យ នូវសេចក្តីវិនាស នូវសេចក្តីមិនកើតទៀត នៃ សត្វដែលមាននៅ ដោយប្រការដូច្នេះ 🤊 ។ មានបុគ្គលដទៃ ក្រៅ អំពីបុគ្គល នោះ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន និយាយថា ខ្ទេមានទុះ ក៏មានមែន ឯ១មិននិយាយថា ខ្លួនទុះមិន មាន េ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន តែថាខ្លួននេះ មិនមែនជាសភាវៈជាច់សូន្យ ដោយពិត គ្រោះហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឡើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន មានទូនដទៃ ដែលចូលទៅកាន់អាកាសានញ្ចាយឥនភព មានអម្មេណ **អាកាសមិនមានទី**បំផុត**ដុំចេះ ព្រោះ**កន្ទង់ខ្យុំរូបសញា គឺសេចក្ដ ព្រោះអស់**ទៅ**នៃបដិយសញ្ញា គឺសេចក្តីសំគាល់ក្នុង អារម្មណ៍ដែលជាទីវា្ទន៍វូបចិត្ត ព្រោះមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវនានត្តសញា គឺសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងអារម្មណ៍ផ្សេង ៗ ដោយសព្ទគ្រប់ អ្នកមិនដឹង

ទុទ្ធក**វត្**វិភង្គេ សត្តកសិទ្ធេសោ

បសុស្តិ តមហំ ជានាមិ បសុក្ខ សោ ទោ ភោ អត្តា យ តោ កាយស្ប ក្រខា ជុខ្ជីន្ទាំ នៃស្បូតិ ជ យោត បម្មេរ្យា រៀត្តាវតា ខោ កោ អយ[ំ] អត្តា សម្មា សម្តីលោ ហោត់ត ៩ត្រែក សតា សត្តសុទ្ធ វិទាស វិតវិ មញ្ញាមេធ្លិ ។ ស្នេ ស្នេស មន្ត្រ ស្រា ស្រុស មត្ថា ស យំ ត្វ ។ ខេស៌ នេសោ ឧត្តិត វនាមិ នោ ច ទោ គោ អយ់ អត្ត ៦តាវតា សមា សមុខ្លា យោត អត្ត (ទា 🖙 អញ្ជា អត្ត សព្ទសោ អភាសានញ្ហារនេះ សមនិក្ម អន់ន វិញ្ញាណន្តិ ါ်က္ကေလးက္သေယာင္းေရး ခ်ိဳ နို င ကေလးမ်ိဳ င ជសុស្រ នគស ជានាគ ជស្បាធិ សោ ទោ ភោ អត្តា យ តោ កាយស្ប កេខា ខ្ទុំជូតិ វិន្តសុទ្ធិ ន ហេតុ បម្មេរណា ឯត្តាវតា

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ សត្តកតិទ្ទេស

មនយើញ នូវខ្លួននោះ ឡើយ ខ្ញុំ ទើបដឹង ទើបឃើញ នូវខ្លួននោះ ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន ខ្លួននោះឯង លុះកាយបែកធ្លាយទៅកាលណា រថែងដាច់សូន្យ វមែងវិនាស វាងមុខអពសេចក្ដីស្លាប់ទៅ មិនកើតទៀតខេ ម្នាលអ្នកដ a គ្រោះ លេខ សន ត្រស ហ ស ហ ស ខ្មែក និន ខេះ ហើយ ខេត្ត យ សភាវៈដាច់សូខ្យដោយពិត សមណ្យាញណ៍ពួកមួយ បញ្ជូតនូវសេចក្ត ដាចសូខ្យ នូវសេចក្តីនាស នូវសេចក្តុមិនកើតទៀត នៃសត្វដែលមាននោ ដោយប្រការដូច្នេះ 🤊 ។ មានបុគ្គលដទៃ ក្រៅអពីបុគ្គលនោះ និយាយ យ៉ាងខេះថា មាលអ្នកដ៏ចម្រេន អ្នកនិយាយថា ខ្លួនមាននុះ ក៏មានមែន ក្នុំមននិយាយថា ខ្លួននេះមិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន តែថាខ្លួននេះ មិនមែនជាសភាវៈជាប់សូន្យដោយពិត ព្រោះរហតុមានប្រមាររាប៉ុណ្ណេះ ល្វេយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រេន មានខ្លួនដទៃ ដែលកន្ទង់បង់ឱ្យអាកាសានញ្ហា-យតនដ្ឋាន ដោយសព្វគ្រប់ ហើយចូលទៅកាន់វិញ្ចាណញ្ចាយគនភព មានអាម្មេណ៍ថា វិញ្ញាណមិនមានទីបផុតជួច្នេះ អ្នកមិនជំង មិនឃើញ នូវទុននោះ ឡើយ ទំនេចជីង ខេត្តឃើញ នូវទុននោះ ម្នាលអ្នកដុំ ចម្រេន ខ្លួននោះឯង លុះកាយបែកធ្លាយទៅកាលណា វមែងដាច សូទ្យ វមែជវិនាស ខាន៍មុខអំពីសេចក្តីស្ងាប់ទៅ មិនកើតទៀតឡើយ

អភិធម្មបំណី វិភង្គោ

ទោ ភោ អយ់ អត្ត សម្មា សម្ពុះ នោ ហោត្ត ឥត្តោក ស តេស្ស ខ្យុខ ជំនាស់ វិភាវិ រាសោ អត្តា យំ ត្វ វេធស នេសោ ជត្តិត វេលា ២ លេខ កោ អយំ អត្តា រៀត្សាវតា សម្មា សមុខ្លួន យោត អត្ត ទោ ភោ អញ្ញោ អត្តា សព្ទសោ វិញ្ហាលាញ្ហាយនៈជំ សមនិក្សាម្ម ជន្តិ ក់ញ៉ាត់ អក់ញ្ញាយឥន្ទកោ នំ ត្ន ជាទាស់ ឧ បស្បស៌ តមហំ ជានាម៍ បស្សាម៌ សោ ទោ ភោ អត្ត យ តោ ភាយសុ ក្រភា ខុច្ចិត្តិ វិនស្បតិ៍ ន យោតិ បរម្មរណា វៀត្តាវតា ទោ ភោ អយ់ អត្ត សម្មា សមុខ្លាំ ហោត់ត ឥត្តេកោ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

តាលដុកដូច គ្រេន យោះ លេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ខេត្តខ្វះនេះ ឈ្មោះ ជាសភាវៈជាច់សូន្យដោយពិត សមហេត្រាហ្មណ៍ពួកមួយ នូវសេចក្ដីជាចូសូខ្យ នូវសេចក្ដីនាស នូវសេចក្ដីមិនកេត្តទៀត នៃសត្វ ដែលមាននៅ ដោយប្រការដូច្នេះ 🤊 ។ មានបុគ្គលដទៃ បុគ្គល នេះ និយាយយ៉ាង៍ នេះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកនិយាយថា ទ្ធនមាននុះ ក៏មានមែន ឯ១មិននិយាយថា ទុននុះមិនមាន េ អ្នកដ៏ចម្រើន តែថាខ្លួននេះ មិនមែនជាសភាវៈដាច់សូន្យ ព្រោះ លេខមានប្រឝាឃាជុំយោះទៀយ គ្មាលអ្នកដ៏ចម្រើន ដែលកន្ទងបង់ នូវវិញានញ្ចាយតន:រដាយសព្វគ្រប់ កាន់អាក់ញ្ជា្ជាយឥនកព មានអារម្មណ៍ថា អ្វីតិបត្តួច ក៏មិនមានដុំច្រះ អ្នកមិនដឹង មិនឃើញ នូវវុននោះទៀល ឯ១ទើបជឹង ទើបឃើញ នូវ ខ្លួននោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ខ្លួននោះឯង លុះកាយបែកធ្វាយទៅកាល ណា វមែងដាច់សុន្យ វមែងវិនាស វាងមុខអំពីសេចក្តីស្ងាប់ទៅ មិន កើតទៀត ឡើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ខ្លួននេះ ឈ្មោះថា ដាច់សូន្យដោយពិត ព្រោះហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណែះឯង ព្រាហ្មណ៍ពួកមួយ បញ្ជត្តនូវសេចក្តីសូន្យ នូវសេច**ក្តីវិ**នាស សេចក្តីមិនកើតទៀត នៃសត្វដែលមាននៅ ដោយប្រការដូច្នេះ ១

ខុទ្ទកវត្តវិភង្គេ អដ្ឋកសិទ្ចេសោ

យំ ត្វ ជនសំ នេសោ ឧត្តិត វភាមិ ភោ ខ ទោ ភោ អយ់ អត្ត **ង**ត្តាវតា សម្មា សម្<mark>ជុំ ជ</mark>្ យោត៌ អត្ត ទោ ភោ អញ្ញា អត្តា សព្ទសោ អាត្តាញាយនេធិ សមនិត្តម នៅសញ្ជាសញ្ញា -យត្វេចកោ តំ ត្វ ន ជាភាសិ ន ចស្បូសិ តមេល ជាលាម បស**្**ម សោ ទោ គេតា យ តោ ភាយស្បា ភេឌា ជុខ្មីត វិធស្បតិ ឆ យោត បរម្មរណា ៧តាវតា ទោ ភោ អយំ អត្តា សម្មា សមុខ្លា ហោត់ទំ ឥត្តោ សាតា សត្តសុ ្ត នេច នៃ សំ វិកវិ មញ្ញា មេត្តិ ។ ឥមា សត្ត ធិជ្ជិយោ ។

សត្តកំ ។

(៩៤៦) តត្ត គតមានិ អដ្ឋ គាំលេសវត្តនិ ។ លោភោ នោសោ មោយោ មានោ និដ្ឋិ វិចិគាំឡា ដីនិ ឧន្ទជ្ជុំ ឥមានិ អដ្ឋ គាំលេសវត្តនិ ។

ខុទ្ទកវត្តវិកង្គ អដ្ឋកតិទ្ទេស

មានបុគ្គលដទៃ ក្រៅអំពីបុគ្គលនោះ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកដឹ ខ្លួនទុះមិនមាន េ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន តែថាខ្លួននេះ មិនមែនជាសភាវៈ ដាច់សូទ្យដោយពិត ព្រោះហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឡើយ ម្នាល អ្នកដីចម្រើន មានខ្លួនដទៃ ដែលកន្ទង់បង់ នូវអាកិញ្ច្ញាយតនដ្ឋាន ដោយសព្វគ្រប់ ហើយចូលទៅកាន់ នៅសញ្ជានាសញ្ជាយតនកព អ្នក ញ មិនដឹង មិនឃើញ នូវវុននោះស្វើយ ឯ១ស្រីបដឹង ស៊ើបឃើញ នូវវុន នោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន វុននោះឯង លុះកាយបែកធ្លាយទៅកាលណា រមែងដាច់សុន្យ វមែងវិនាស វាងមុខអំពីសេចក្តីស្ងាប់ មិនកើតទៀត ស្នើយ គ្នាល់អ្នកដូចម្រេន ទំនុះនេះ ហើលរណុ យុសមារៈដុល្ចស់នា ដោយពិត ព្រោះហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឯង សមណ្យាហ្មណ៍ពួក មួយ បញ្ជាត់ទូវសេចក្តីដាចសូន្យ នូវសេចក្តីនៃរស នូវសេចក្តីមិនកើត េទ្យិតនៃសត្វដែលមាននៅ ដោយប្រការដូច្នេះ ១ ។ នេះ ទិដ្ឋិ ៧ ។ ចច់ ពួកធម៌ ៤ ។

(666) បណ្តាធមិតន៍នោះ កំលេសវត្ត៤ តើដូចម្តេច ។ លោក: ១ ពេស: ១ មោហ: ១ មាន: ១ ខិជ្ជិ ១ វិចិកិច្ចា ១ ថីន: ១ ខឲ្ចចូ: ១ នេះ ក៏លេសវត្ត៤ ។

អភិធម្មបិធីកេ វិភង្គោ

(៤៤៧) តត្ត ភាតមាធិ អដ្ឋ ភាសិតាវត្ថិ ។ ៩៩ ភិគ្គា កម្ម កត្តាំ លោក ឧស្ប ៧ លោក កម្ម ទោ មេ កត្តាំ កុរស្ប៊ុន កម្ម ទោ បន មេ ការេត្តស្បូ ការយោ គិលមិស្បូតិ ហន្ទុជាហិ តិបជ្ជាមត់ សោ តិបជ្ជិត ត វ៉ៃយ អាកេត អប្បត្តស្ប បត្តិយា អន្តិកត្តស្ប អត្តិកមាយ អស់ខ្លួយសម្តា សុខ្មុំ សុស្ស-វត្ត ។ បុខ ច ប ំ ភិក្ខា កម្ម ក់តំ ហោត នេះសរ្ ស់ ពោះ អេហ ខោ កម្មុំ អភាសី កម្មុំ នាហំ និចន្លាមត សោ និចន្លិត ន វិយៃ អាកេត អប្បត្តស្ប ចត្តិយា អឧធិតតស្ប អធិតមាយ អស់ខ្លឹ-កាត់សុ សុខ្មុំ សុស សុស សុស សុស សុស សុស សុ

អភិធម្មបិឝិក វិភង្គ

(៤៤៧) បណ្តាធមិទាំងនោះ កុសតវត្ថ (ហេតុនៃបុគ្គល ្ចិល) ៨ តើដូចម្ដេច ។ ការងារ (មានវាស់ភាត់ចវរជាដើម) កិត្តក្នុងសាសនានេះត្រូវធ្វេ កិត្តនោះមានសេចក្តីត្រះរិះយ៉ាងនេះថា ការ ងារដែលអញត្រូវធ្វើ មុខជានឹងមាន តែកាលបើអញធ្វើការងារ(នោះ) កាយនឹងលំហុក បេដ្ឋហ្វេះ មានតែអញដេកសិន ភិក្ខុនោះ ក៏ដេក មិនប្រារព្ធព្យាយាម ដើម្បីដល់ នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនទាន់ដល់ ដើម្បីគ្រាស់ ដឹង នូវធម្មដែលខ្លួនមិខាន់ត្រាស់ដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធម៌ ដែលខ្លួនមិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នេះ កុសតវត្តទី ។ មួយ ទៀត ការងារ ភិត្តធ្វើរួចហើយ ភិត្តនោះមានរសចក្តីត្រិះរិះយាងនេះ អញជានធ្វើការងាររួចហើយ តែកាលដែលអញកំពុងធ្វើការងារ កាយលំជាក់ទៅ ហើយ បើដូច្នោះ មានតែអញដេកសិន ភិក្ខុនោះ កំ ដេក មិនប្រាវព្ធព្យាយាម ដើម្បីដល់ នូវធម្រដែលខ្លួនមិនទាន់ដល់ ដើម្បីត្រាស់ជីង នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនទាន់ត្រាស់ជីង ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ នូវធម្មដែលខ្លួនមិនតានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នេះ កុសីតវត្ត ៤ ។

ខុទ្ទពរិត្តវិភាគ្គេ អដ្ឋិកតិខ្ទេសោ

ថុន ខ ខាំ ភិគ្គនា មក្តោ កន្ត្រោ យោតិ នស្ប ည်း ကော် ဧရော (၈) (၉) နှင့်ကြ နှင့်ကို ទោ បន្ទ មេ កច្ឆុស្ប កាយោ កំលម់ស្បូត ហត្តនាហំ និចជា្មត់ សោ និចជូតិ ន វ៉ាយំ អាក្រត់ អព្យត្តស្បា ចត្តិយា អន្តិភេសស្បា អត្ថិកមាយ អសុខ្មិ កាតសុក្រ សុខ្មីការិយាយ ៩៤ ឥតយំ កុសត់ត្រំ ។ បុខ ខ ១វ កក្ខា មក្តេ កតោ យោត៌ តស្ប រាំ យោត៌ មហ ទេ មក្ខុំ អកមាស់ មក្ខុំ ទោ ជទ ទេ ឌនិទ្ឋា មាពោ ង្សាស តិបជ្ជាមិត សោ តិបជ្ជិត ៤ វ៉ាយ អាកេត មព្យត្តស្ប ឧត្តិយា មខ្ពុំឧត្តស្ប មគ្គមាយ មស្ដី-កាន្ត្រាស្រ្តាយ សន្ទឹ ខេត្ត កុសិតាត្រំ ។ បុខ ខ ម ំ កិត្ត តាមំ វា រិតមំ វា ប៊ណ្ណាយ ខេព្រ ខ លក់ខ្ពស់ ប្រសាធិស្បី ប្ ក្រៅខ្មាំ លោវឧត្តិ ខារិហ្វុំ គម្បី រៀវ យោគ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ អដ្ឋកនិទ្ទេស

មួយ ទៀត ភិក្សាដើរផ្លាំ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះវិះ យាងនេះថា អាត្មាអញនឹងត្រវដើផ្ទេវ តែបើអាត្មាអញដើរផ្ទុវ កាយនឹងលំបាក បើ ដូច្នោះ មានតែអញដេកសិន ភិក្ខុនោះ ក៏ដេក មិនប្រាវព្ធព្យាយាម ដើម្បីដល់ នូវធម៌ដែលទ្ធនមិនទាន់ដល់ ដើម្បីគ្រាស់ដឹង នូវធម៌ដែល ១នមិនទាន់គ្រាស់ជឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធម៌ដែល១នមិនទាន់ធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ នេះ កុសិតវត្ត ៣ ។ មួយទៀត ភិក្ខុដើរផ្លូវរួចហើយ ភិក្ខុ នោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា អាគ្មាអញជានដើរផ្លូវច្ចេហើយ តែកាលដែលអាត្មាអញដើរផ្លូវ កាយលំជាក់ទៅហើយ បើដូច្នោះ មាន តែមាត្យអញដេកសិន ភិក្ខុនោះ ក៏ដេក មិនប្រារព្ធព្យាយាម ដើម្បីដល់ នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនទាន់ដល់ ដើម្បីត្រាស់ជំង នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនទាន់ ត្រាស់ដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ នេះ កុសតវត្ថិ ។ មួយទៀត កិត្តត្រាច់ទៅកាន់ស្រុកក្ដ និគមក្តី ដើម្បីចិណ្ឌូ បាត តែមិនបានកោជនដ៏សៅហ្មន៍ ចុច្ចៃថ្វា ឲ្យ បរិច្ចណិ ដរាបដល់ឆ្អែតទេ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយាងនេះថា

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

មេខា ទោ តាមំ វា ធិតមំ វា ចិណ្តាយ ខែបញ្ហា ខាល់ខ្លួ ហិខ្សាំ ម ពេល្យមាំ ម មេខ្មែរពិ យាវឧត្ត ខារិទ្ធរឺ តស្ប ទេ កាយោ កាលព្រោ អគ្គ ព្រា មាន្ទ្រាស់ និមជាមិត សោ និមជិត ន វេលី អាកេត អប្បត្តស្ប បត្តិយា អន្តិកត្តស្ប អជ្ជមាល អសុខ្គុំត្រស្ប សុខ្គុំព្រៃយ ៩ឧ បញ្ចុំ គុស់តវត្ត ។ បុធ ច បរំ ភិក្ខុ តាមំ ក ខិតទំ ក់ ចំណាយ ខា នោ បក់តំ ហូខុស្បូ ក ចណាតស្ប ។ កោជជស្ប យាវឧត្ត ចារិទ្ធា តស្ប ស្ត្រំ យោត អេស ទោ គាម វា និគម វា មិណ្ឌាយ ខរដោ អហន្តំ ហូ១ស្បូ វា មណ៌តស្បូ វា ដោជឧស្បូ យាវឧត្ត ទាវិទ្ធុរ តស្ប ខេ កាយោ ក្រកា^(១) អកាទ្យា មាសាខិត មញ្ញា សាន្ទាស់ និបនាមិត សោ ជិចជូនិ ធ វិយេ អាកេត អប្បត្តប្ប បត្តិយា អនជិកតស្ប អជិកមាយ អស់ខ្ញុំកា-ត្រាស្រ្ត ស្ត្រាយ្រាយ ឥឌ ជដ្ឋ ក្មេសស្ត្រ ។

[«] ម. កំលត្តោ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

អាត្មាអញ កាលដែលដើរទៅកាន់ស្រក ឬនិគមក្ត ដើម្បីបណ្ឌូ បាត មិនជានកោជន ដ៏សៅហ្មូន ឬថ្ងៃថ្ងា ឲ្យបច្ចេហា ដរាបដល់ផ្លែតសោះ កាយរបស់អាត្មាអញនោះ លំពុកទៅហើយ ធ្វើការងារមិនកើតទេ បើ ដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះ ក៏ដេក មិនប្រាវព្ធព្យាយាម ដើម្បីដល់ នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនទាន់ដល់ ដើម្បីគ្រាស់ដឹង នូវធម៌ដែលខ្លួន មិនទាន់ត្រាស់ជំង ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនទាន់ធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់ នេះ កុសតវត្តថ្មី ។ មួយទៀត ភក្ខុដើរទៅកាន់ស្រក ឬនិគម ដើម្បីបណ្ឌាជាត បានកោជនដ៏សៅហ្មង ឬថ្ងៃថ្នា ចរេចូណ៌ ជពបដល់គ្រែត ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីគ្រះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ កាលដែលដើរទៅកាន់ស្រុក ឬនគម ដើម្បីបណ្ឌូ ជាត ដីសៅហ្មូន ឬថ្ងៃថ្នា បរិច្ចូណ៌ ដរាបដល់ផ្អែតដែរហើយ តែកាយ របស់អាត្មាអញ នោះធ្ងន់ ធ្វើការងារមិនកើត ទំនង់ដូចជាស់ណែកដែល ត្រវទឹក បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ្ជាជកសិន ភិក្ខុនោះ ក៏ដេក មិន ក្រាវព្ធព្យាយាម ដើម្បីដល់ នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនគ្មានដល់ ដើម្បីត្រាស់ ដឹង នូវធម្យដល់ខ្លួនមិនទាន់បានត្រាស់ដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវ ជម្រុំជល់ខ្លួនមិនមាន់បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នេះ កុសតវត្ ៦ ។

ខុទ្ទករត្តវិកង្គេ អដ្ឋកសិទ្ចេសោ

ជន ខ ត្ស មួយ វេត្សិទ្ធោ ឈ្មេង មេណិធ្ម មេណិ မာရားက နည္း ၿပီး ကောင္မွာ ရတ္မွုက္ဆံုး ေတာ္မမ អញ្ចំ អញ្ចំ អត្ត កោ អាត្តា ភេទ កា ខេត្ត និម្សិត្តិ សន្ទនាហំ និបជ្ឈមិតិ សោ និបជ្ជតិ ន វិវិយ័ អារ-ភត អប្បត្តស្ប បត្តិយា អន្តិភតស្ប អត្តិភមាយ អស្ជិតានសុ្យ សុខ្គុំការិយាយ ស់ធំ សុត្តមំ តុស-តារត្ត ។ មុខ ខ មាំ ភិក្តុ កំណនា វូជ្ជិតោ យោត៌ អចិវជ្ជិតោ កេសញា តស្ប ឃុំ យោ**ត៌** អហ ទោ កំលាល វុឌ្ធិតោ អចិក្សុឌិតោ កេលញា ឌេស្សី a ឧស ကေ ដង់ហេ ងេ**មគឺ ឈ** សវ័យស ធិបជាមិតិ សោ ធិបជ្ជិតិ ធ វិបេរ អាកេតិ អព្យត្តសុប្រ ខត្តិយា អន្ថិកតុស្ស អនុកម្មាយ អស្ចិកាតស្ប សច្ចិកា ហែយ ឥជំ អជ្ជមំ កុស-

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ អដ្ឋកតិទ្វេស

មួយ ទៀត ភិក្ខុកេត្តអាពាធបន្ទិបបន្ទូប ភិក្ខុ នោះ មានសេចក្តីត្រះវិះយាជ នេះថា អាត្មាអញកេត្តអាពាធបន្តិចបន្តួចនេះ ហើយ អាត្មាអញគ្**រ**តែដេក បើដូច្នោះ អាត្មាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះ ភ៏ដេក មិនប្រាព្ធេព្យាយាម ដើម្បី ដល់ទូវធម៌ដែលខ្លួនមិនទាន់ដល់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង នូវធម៌ដែលខ្លួនមិន ៣៩ បានត្រាស់ដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធម៌ដែលខ្លួនមិន**៣**ខំបាន ធ្វេទ្យជាក់ច្បាស់ នេះ កុសតវត្ត ៧ ។ មួយ ទៀត កិត្តជាសះស្បាយ អពីដម្លឺ ហើយ តែទេបនឹងស:ស្បើយមិនយូរប៉ុន្មាន ភិក្ខុ នោះមានសេចក្ដ ត្រះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញសះស្បើយអំពីដម្ងឺហើយ តែសះស្បើយ មនទាន់យូវប៉ុន្មាន កាយរបស់អាត្មាអញ នោះ នៅមិនទាន់មានកម្លាំង ធ្វើ ការងារមិនទាន់កេត បើដូច្នោះ មាត្វាអញដេកសិន កិត្តនោះ ក៏ដេក មន្ត្រាព្ធព្យាយាម ដើម្បីដល់ នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនខាន់ដល់ ដើម្បីត្រាស់ ដឹង នូវធម៌ដែលខ្លួនមិនទាន់បានគ្រាស់ដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកិច្បាស់ នូវ ធម្យជលទ្ធមន្តមន្ត្តមន្ត្រឲ្យជាក់ច្បាស់ នេះ កុស៊ីតន្ត្រិ ៤ ។ នេះ កុសតវត្ត ៨ ។

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

(២៤៨) តត្ត ភាគមេសុ អជ្ជសុ លោក ជាថ្មេសុ
ចិត្តស្ប បដិឃាតោ ។ លាភេ សារាកោ អលាភេ
បដិវិភេយ យមេ សារាកោ អយមេ បដិវិភេយ បស់សាយ សារាកោ ធំហ្វួយ បដិវិភេណ សុខេ សារាកោ ខុត្តេ បដិវិភេយ សមេសុ អជ្ជសុ
លោកជម្មេសុ ចិត្តស្ប បដិឃាតោ ។

(២៤៩) នត្ត គេន មេ អយ្ជ អល់យេវេយារ ។
អដ្ឋិ៍ និជ្ជវាជិតា អក្សន សុគវាជិតា អឲ្យត ឲុត.
វាជិតា អវិញានេះ វិញានវាជិតា ជិះជួ អជិជ្ជវាជិតា
សុ នេ អសុវាជិតា ឲ្យន អឲ្គវាជិតា វិញានេះ
អវិញានវាជិតា ៩២ អយ្ជ អជ្ជិយវោហារា ។

ត្សាធ្វើ តូសីសម្តី នៅ តួសីសស តួសី មេតិ ត្រាធ្វី តូសីសម្តី នៅ តួសីសស តួសី មេតិសី ត្រាធ្វី តួសីសម្តី នៅ តួសីសស ត្រូវ មេតិសីស ត្រាធ្វី ត្រូវ មេសិស្ស ត្រូវ មេ

អភិធម្មបំផិក វិភង្គ

(៤៤៨) បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត គ្រោះ លោកធម៌ ៨ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីត្រេកត្រអាល ក្នុងលាក (ការ ជាន) 🤋 សេចក្តីហ្នឹងថាក់ ក្នុងអលាក (ការមិនបាន) 🤋 សេចក្តី គ្រេកគ្រា៣ល ក្នុងយស ១ សេចក្ដីម៉ាង់ថ្នាក់ ក្នុងអយស (ការមិនមាន យស) 🧓 សេចក្តីត្រេកត្រអល ក្នុង៣ក្យស់សើរ 🤋 សេចក្តីហ្គំង ថ្នាក់ ក្នុងឆាក្សតិះដៀល ១ សេចក្តីត្រេកត្រកាល ក្នុងសុខ ១ សេចក្តី ជាំងជាក់ ក្នុងខុត្ត ១ នេះសេចភ្លឺចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត គ្រោះលោកជម៌៤ ។ (៤៤៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ដោហារមិនប្រសើរ ៤ តើក្នុច ម្ដេច ។ ការពោលថា ឃើញក្នុងហេតុដែលមិខជានឃើញ ១ ការ ពោលថា បានព្រុក្ខិសេត្តដែលមិនបានព្ ១ ការពោលថា បានលិទ្ធ ភិ្កក្រុង ហេតុ ដែលម**ិ**ហ្នល់ខ្ទុក្ស ១ ការយោលថា ធានដឹងក្នុង ហេតុ ដែលមិនបានដឹង 🤊 ការ ពោលថា មិនបាន ឃើញក្នុង ហេតុដែលបាន យើញ ១ ការៈពាលថា មិនជុនព្ទុក្ខន៍ហេតុដែលបានព្ ១ ការ ពោលថា មិនបានលិទ្ធភ្នុក្សភ្នុងហេតុដែលបានលិទ្ធភ្នក្សា ការពោសថា មិនបានដឹងក្នុងហេតុដែលបានដឹង 🤊 នេះ វេវហារមិនប្រសើរ 🛪 ។ (៤៩០) បណ្ណាធម៌ទាំងនោះ មិច្ចត្តធម៌ (សេចក្នុងស) ៤ តើ ដុចមេច ។ ការយល់ខុស ១ ត្រះរិះខុស ១ វាហាខុស ១ ការងារខុស ១

ទុទ្ធករិត្តវិកង្គេ អដ្ឋកតិទ្ទេសោ

មិញអាជីវេក មិញ្ជាហាមេ មិញសត់ មិញសមាជិ ៩មេ អដ្ឋ មិច្តត្តា ។

(២៥០) តត្ត ភេតមេ អដ្ឋ បុរិស នោសា ។ ៩៩ ភិក្ខុ ភិក្ខុំ អមន័យ ចោខេត្ត សោ ភិក្ខុ ភិត្ត្រាំ អាមត្តិយា ចោនិយមានោ ឧ សារមិ ន សហម័ត៌ អស្បត្តិយា ជំព្យេឋត៌ អយំ ១ឋមោ បុរិស នោសោ ។ បុន ខ ខាំ ភិគ្គា ភិគ្គាំ អាបត្តិយា ចោខេត្តិ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហ៍ អាបត្តិយា ចោធិ-យមានោ ខោឌគាំយៅ បដ្តិប្តូរត គាំគ្ន ទោ គ្នយ់ ស្នា មន្ត្រី ម្នាំ កណ៌តព្វ មញ្ចស់តំ អយំ ខ្មុនយោ ឬវិស នោះសា ។ បុធ ខ ប ំ ភិក្ខុ ភិក្ខុ អាបត្តិយា ខោធេន សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហ៍ អមត្តិយា ចោឌិយមាលោ ငောနက လေးကျို့ စတ္ခုဂစေ ခိုစ် ကေလ် နေရှညာမိ អាចត្ត អាចទ្វោ ត្វ តាវ ១៩ទំ ១៩ភាពេហ៍ត អយ៌ តត់យោ ថ្មាស នោសោ ។ ថ្ន ខ ថា ភិក្ខា

ទុទ្ធកវត្ថុវិភង្គ អដ្ឋកនិទ្ទេស

ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស១ ព្យាយាមខុស១ ការបើកខុស១ ការតកល់ ចិត្តខុស១ នេះ មិច្តិធម៌ ៤ ។

(៦៤១) បណ្តាធមិត្តនៃនេះ គោសបេស់បុរស ៤ តើដូចម្តេច ។ ពួកភិក្ខុក្សសាសនានេះ ហេខភិក្ខុផង្សាដោយអាបត្តិ ភិ**ក្ខុនោះ កាល**បើ ស្មារតី) ថា ខ្ញុំនឹកមិនឃើញ ខ្ញុំនឹកមិនឃើញ នេះ ទោសវបស់បុរស ទី១ ។ មួយ ទៀត ពួកភិក្ខុ ហេខភិក្ខុផងគ្នា ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុ នោះ កាល បើត្រូវក្អកកិត្ត ហេខដោយអាបត្តិ ក៏និយាយគេ២កែនឹងកិត្តអ្នកហេខវិញ ជា ព្រៃលោជនុម្ពី អ្នកជាមនុស្សលង្គ មិនឈ្វាស មកស្ដីថាឲ្យយើង អម្បាលយ៉ាងអ្នក ហ៊ុនសម្គាល់យើងថា គួរនឹងស្ដីថាជាន នេះ គោស របស់បុរសទី ២ ។ មួយទៀត ពួកភិក្ខុចោលកិត្តផងគ្នាដោយអាបត្តិ ភិក្ខុ របស់អ្នកចោទវិញថា លោកឯងត្រាវអាបត្តិឈ្មោះខេះ ចូរលោកសំដែន មុខសិនទៅ នេះ ទោសរបស់បុរសទីញ ។ មួយទៀត ពួកកិត្តហេទ

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

ភិក្ខុ អមត្តិយា ចោខេត្ត សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហ ពហិទ្ធា ភេទ៩ អមនាមេតិ ភោមញ្ជូ នោសញ្ចុ អប្បច្ចុយញ្ ទាតុការោត អយ ខតុត្តេ ពុរិស-នោសោ ។ បុខ ខ ប ំភិត្ត ភិត្តិ អមត្ថិយា ចោ ខេត្ត សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ អា ខេត្តិយា ចោធិយ-មា សេ សង្ឃម ដោ្ល ពា ពា វិ ក្ដេចកំ កណ្ឌិ អយំ បញ្ចាម ពុរិស ពេស ។ ពុធ ខ ពរំ ភិក្ខុ ក់ត្ត អាខត្តយា ចោខេត្ត សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហ អមត្តិ**យា** ចោឌិយមា នោ^(e) ត្ណាភ្នាតា សឌ្ឃឹ វិទោសេត អយំ នដ្ឋោ ឡុំសនោសោ ។ ពុន ខ ខ្សំ ភិក្ខុ ភិក្ខុំ អាខត្តិយា ខោខេត្តិ សោ ភិក្សា ភិក្សាលា អាបត្តិយា ចោនិយមានោ អភានយ៍ត្វា សញ្ញុំ អភាឧយ៍ត្វា ចោឧកំ សាខត្តកោរ^(៤) យេន ភាម បក្ខមត អយ់ សត្តមោ បុរិស នោសោ ។

ម. ឯត្តន្តប នេវាហំ អាបគ្នោម្តី ន បនាហំ អនាបគ្នោម្ពីតិ ទិស្សន្តិ ។ ៤ ម. អាបត្តិពោរិ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

ភិក្ខុផងគ្នាដោយអាបត្ត ភិក្ខុនោះ កាលបើត្រូវពួកភិក្ខុ ចោទដោយអាបត្តិ កំបិនចាំងនូវហេតុដទៃ ដោយហេតុដទៃ យកពាក្យវាងក្រៅ មកបញ្ចេញ ធ្វើនូវសេចក្តីក្រោត ខឹង មិនត្រេកអា ឲ្យប្រាកដុំឡើង នេះ ទោសបេស បុរសទី៤ ។ មួយទៀត ពួកភិក្ខុហេខភិក្ខុផងគ្នាដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលបេត្រវញ្ជកក្តុចោខដោយអាបត្តិ ក៏និយាយគ្នាដៃក្នុងកណ្ដាលសង្ឃ នេះ ទោសរបស់បុរសទី៩ ។ មួយទៀត ពួកកក្តុចោទកិត្តផងគ្នាដោយ អាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលបើត្រព្រែកភិក្ខុចោលដោយអាបត្តិ ក៏នៅស្ងៀម ធ្វើសង្ឃឲ្យល់ជាក់ នេះ គោសបេស់បុរស ខ ៦ ។ មួយ ទៀត ពួកភិក្ខុ ហេទភិក្ខុជន៍គ្នាដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលបើត្រូវពួកភិក្ខុហេខដោយ អាបត្ត ក៏មិនអើលើនឹងសង្ឃ មិនអើលើនឹងកិត្តអ្**ក**ហេទ ជាបុគ្លមាន អាបត្តិ ដើរចៀសចេញទៅតាមប្រាញ្ញា នេះ ទោសរបស់បុរសទី ៧ ។

ទុទ្ធកវត្ថុវិភង្គេ អដ្ឋកសិទ្ធេសោ

បុឧ ខ ប់ ភិត្តូ ភិក្តុំ អាបត្តិយា ចោះឧត្តិ
សោ ភិក្តុ ភិក្ខុបា អបត្តិយា ខោះ យមានោ

រៀមមា តាំដ្ឋទោ តុទ្លេ អាយស្មន្តោ អភិបាន្បំ
មូល ព្យាដា ឥធានាហំ សិក្ខំ បច្ចុក្ខាយ ហឺនាយាត្តិត្យា រ៉ាមមា ឥធាន ខេ ត្ ច្នុក្ខាយ ហឺនាយាត្តិត្យា រ៉ាមមា ឥធាន ខេ ត្ ត្បូ អាយស្មន្តោ
អត្តមនា ហោយតំ អយំ អដ្ឋមា បុរិសនោសា

ឥមេ អដ្ឋ បុរិសនោសា ។

ឈ្មេះ មួយ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

ខុទ្ទកវត្ថិកង្គ អដ្ឋកតិទ្ទេស

មួយ ទៀត ពួកកិត្ត ហេ ខកិត្តឥន៍គ្នា ដោយអាបត្ត ភិក្ខុ នោះ កាល បើ ត្រៅពួកកិត្ត ហេ ខ ដោយអាបត្ត ភិនិយាយយ៉ាន៍ នេះថា បពិត្រហេក មានអាយុខាំងឡាយ លោកទូល់ទ្វាយនឹងខ្ញុំ ហួសប្រមាណ ធ្វើអ្វី ដំឡាវនេះ ខ្ញុំនឹងលាស់ក្ដា ហៃត្រឡប់ទៅកាន់ ភេទ ថោកខាប់វិញ ភិក្ខុ នោះលុះលាស់ក្ដា ហៃត្រឡប់ទៅកាន់ ភេទ ថោកខាប់ហើយ ក៏និយាយ យ៉ាង៍ នេះថា បពិត្រលោកមានអាយុខាំងឡាយ ឥឡាវនេះ លោក ទាំងឡាយ បូរដាអ្នកមានបត្តត្រេកអរចុះ នេះ ទោសរបស់បុរសទី៤ នេះ ទោសរបស់បុរស៩ ។

(២៩២) បណ្តាធមិតិន៍នោះ អស់ញាក់ទ ៤ តើដូចម្តេច ។

2 នមានរូប^(១) មិនមានរោគ វាន៍មុខអំពីសេចក្តីស្ងាប់ ព្រោះហេតុ
នោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជាតូនូវខ្លះនោះថា មិនមានសញ្ញា ១

2 នមិនមានរូប^(២) មិនមានរោគ វាន៍មុខអំពីសេចក្តីស្ងាប់ ព្រោះ
ហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជាតូនូវខ្លះនោះថា មិនមានសញ្ញា ១

2 នមានរូបខ្លះមិនមានរូបខ្លះ (៣) មិនមានរោគ វាន៍មុខអំពីសេចក្តីស្ងាប់
ព្រោះ
ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជាតូនូវខ្លះនោះថា មិនមានសញ្ញា ១

3 នមានរូបខ្លះមិនមានរូបខ្លះ (៣) មិនមានរោគ វាន៍មុខអំពីសេចក្តីស្ងាប់
ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជាតូនូវខ្លះនោះថា មិនមានសញ្ញា ១

3 នាង ប្រាក់នោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជាតួនូវខ្លះនោះថា មិនមានសញ្ញា ១

សំដោយការូបកសិណ ។ ៤ និមិត្តរបស់អារូបសមាបត្តិ។ ៣ រូបដ្ឈាសារូបដ្បាន។
អដ្ឋកថា ។

អភិធម្មបិជិក វិភក្តា

នេះ រុខ លារូម អត្តា យោតិ អពេកោ មរ-ម្មាណ្ឌ អស់ មេខ ខ្លួន មុខប្ ស្លា ខ្លួន មនុក្ស អត្តា យោតិ អរោកោ បម្ប្រាណាតិ អសញ្ជាតិ ប្រជាព្រះ មកឃ្លាំ ចំ ជឃា ជេខ មេខម ឧ អនុត្តវា ខ អត្តា **ហោ**ត៌ អកោតោ មរុម្មាណាត់ អសញ្ញ⁽⁰⁾ នំ បញ្ហាបេន នៅន្ត្រា ជានន្ត្រា អត្តា យោតិ អរេតា មរម្មរណាតិ អសញ្ញ⁽⁰⁾ ជំ ចញ្ញា-មេត្តិ ៩ មេ អដ្ឋ អសញ្ជាំជា ។

្សាល ។ រ៉ូច អស្តា ហោត្ អព្រភោ ជាម្បាលបន្ទ

ទ ម. អសញ្ចឹតិ ។

អភិធម្មបំដាក់ វិភង្គ

ខ្លួនមានប្រកិច្ចនៅមាន មិនមានប្រកិច្ចនៅមាន (°) មិនមានរោគ ខាងមុខអ-្តី ពសេចក្តីស្វាប់ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជូននៃនោះ ញាត់ប្រឹទ្ធិ មិនមានសញ្ញា ១ ខ្លួនមានទីបំផុត (២) មិនមានរោគ មុខអត់សេចក្តីស្វាប់ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជាតុនូវ មិនមានសញា 🥱 🤧 នមិនមានទីបផុត (m) មិខមានកោគ នូវទូននោះថា មិនមានសញា ១ ខ្លួនមានទីបំផុតខ្លះ មិនមានទីបំផុតខ្លះ(l·) **វា ន៍ មុ ១ អំ ពី សេច ក្តី ស្វា ថ** គ្រោះ ហេតុ នោះ មន្ត្រាខ្មែ ទាំងព្យាយ បញ្ជាត់ខ្លួននោះថា មិនមានសញ្ញា 🤊 🤧 នមានទីបផុត ก็ยิ่នโษร ษิรษาธุดีบันุก ก็ยิ่នโษร^(ป) ยิรษารเกล **ภ**ุฉษุว**น**ัก សេចក្តីស្វាប់ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជូននោះ ញា^{6 ប}្តែ មនមានសញា ១ ខេះ អសពាវា 0 d ។ ញ

(៤៥៣) បណ្ដាធមិទាំងនោះ នៅសញ្ជានាសញ្ជាំ៤ ៤ ត្រឹដ្ឋបម្ដេច ។ ១ខេមានរូប មិនមានរោគ វាឪមុខអំពីសេចក្ដីស្វាប់

ការយល់ឃើញដោយការត្រិះរិះតែម៉្យាង ។ ៤ កសិណតូប ។ ៣ កសិណធំ ។
 ៤ កសិណមានទីបំផុតនិងមិនមានទីបំផុត ។ ៥ ការយល់យើញដោយការត្រិះរិះ ។ អដ្ឋកេសិ ។

រុទ្ធកវិត្តវិភង្គេ អដ្ឋកសិទ្ធេសោ

យោត៌ អក្រតោ បរម្មា្រណាត់ នៅ **ស**ញ្ញា នា-សញ្ច ន បញ្ហាប្រេះ រួម ខ អុរុម ខ អុត្ យោត៌ អកេតេ បរម្មរណៈតំ នៅ **ស**ញ្ចុំ សសញ្ចុំ ន មញ្ជាមន្ត នៅ រុម នារុម អត្តា មោត អហេតោ បម្រាណាត់ នៅ សញ្ជី នាសញ្ចាំ នំ បញ្ហាប្រេះ អនុវា អត្តា យោត អកោកោ បម្មេ-ញ ត നസന് പ്രേർ പ്രണ്ട് വെണ്ട് വെണ്ടം ഈ ഈ ഈ ខេត្ត អន្តក អត្ត ហោត អភេកេ បរម្មា-ណាត់ នៅ សញ្ចាំ និសញ្ចាំ និស្សា នេះ អន្តាំ ខ អចន្តាំ អត្តា យោគ អព្រោ បរម្ម-រណាត់ នៅ សញ្ច នាសញ្ចត់ និ មញ្ញាបេនិ

ខុទ្ទពវត្ថុវិភង្គ អដ្ឋពនិទ្ទេស

្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជត្តិវិទូននោះថា មានសញា កមនមែន មិនមានសញា ក៏មិនមែន១ ខ្លួនមិនមានប្រ មិនមានក្រេត ភាន៍មុខអំពីសេចក្តីស្វាប់ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ ន្សែននោះថា មានសញា ក៏មិនមែន មិនមានសញា ក៏មិនមែនទ ញ ១៩មានប្រ១៖ មិនមានប្រ**១៖ មិនមានរោគ វា**ងមុ**១អំពីសេចក្**សាប ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជូនវទ្ធននោះថា មានសញា ញាត្តិប្_ប្ កមន់មែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន ១ ខ្លួនមានប្រ ក៏មិនមែន មិនមាន រូបក៏មិនមែន មិនមានរោគ ខាងមុខអំពីសេចក្តីស្វាប់ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជាត្នវទ្ធននោះថា មានសញ្ជា ក៏មិនមែន មិន មានសញា ក៏មិនមែន > ខ្លមាន បំផុត មិនមានរោគ វាង៍មុខអំពី សេចក្តីស្វាប់ ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជាតួនូវ១១នោះ ថា មានសញា ក៏មិនមែន មិនមានសញា ក៏មិនមែន 🤊 នូមិនមាន វា នមុខអពិសេចក្តីស្វាប់ ព្រោះហេតុនោះ ទបផុត មនមានរោគ បុគ្គលទាំងឡាយ បញ្ជាត់នៅខ្លះនោះថា មានសញា ក៏មិនមែន មិនមាន ញាត្ត្រី គ្រួ សញ្ជាក់មិនមែន ១ ខ្លួនមានទីបំផុតខ្លះ មិនមានទីបំផុតខ្លះ មិនមានរោគ វា ន៍មុខអពីសេចក្តីស្វាថ ព្រោះហេតុ នោះ បុគ្គលទាំងឡាយ នូវ១ន នោះថា មានសញា ក៏មន្ទមែន មិនមានសញា ក៏មិនមែន ត្

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

នៅខ្លុក ខានខ្លុក អត្តា ហោតិ អពេកោ បម្មេរ ណាតិ នៅ សញ្ជី ខាសញ៉ាតិ និ បញ្ហាបន្តិ ឥមេ អឌ្ឋ នៅសញ្ជាខាសញ៉ាក់ខា ។

អដ្ឋកំ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

ទូនមានមាន ប៉ែផុត ក៏មិនថែន មិនមាន ប៉ែផុត ក៏មិនថែន មិនមានរោគ ទាន៍មុខអំពីសេចក្តីស្ងាប់ ក្រោះ ហេតុ នោះ បុគ្គលទាំង ឡាយ បញ្ជាត្តខ្លាំ ទូន នោះថា មានសញ្ញា ក៏មិនថែន មិនមានសញ្ជា ក៏មិនថែន ១ នេះ ឃ ញា

ចប់ ពួកធម៌ ៨ ។

(៤៤៤) បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ អាឃាតវត្ថ (ហេតុខែគំនុំ) ៩ តើ ដុចម្ដេច ។ គំនុំកេតឡេង៍ថា ដន្តឯណោះ បានប្រព្រឹត្តហើយ នូវ អំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់អញ ១ គំនុំកេតឡើងថា ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់អញ ១ គំនុំកើតឡើង ថា ជនឯ ណោះ នឹងប្រព្រឹត្ត ខ្លូវអំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់អញ ១ គំនុំកើត ទៀនថា ជនឯ ណោះ បានប្រព្រឹត្ត ហើយ នូវអំពើមិនមានប្រ-យោជន៍ ដល់ជនជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្តរបស់អញ 🤊 ជនឯណោះ កំពុ^ងប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់ជនជាទីស្រឡាញ់ពេញ ចិត្តរបស់អញ ១ ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់ជនជាទីស្រទ្យាញ់ពេញចិត្តរបស់អញ ១ គំនុំកើតឡើងថា ជខឯ ណោះ បានប្រព្រឹត្តហើយ នូវអំពើមានប្រយោជន៍ ដល់ជនមិនជាទី ស្រឡាញ មិនជាទីពេញចិត្តបេសអញ 🤊 ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្ត

ខុទ្ធពរិត្តវិកង្គេ នរិកនិទ្ធេសោ

(២៤៦) តត្ត កាតមេ នរវិយ មាល ។ សេយ្យស្ប សេយ្យាហមស្មីតិ មាលេ សេយ្យស្ប សនិសេហ-មស្មីតិ មាលេ សេយ្យស្ប ហឺលេហមស្មីតិ មាលេ សនិសស្ប សេយ្យាហមស្មីតិ មាលេ សនិសស្ប សនិសេហមស្មីតិ មាលេ សនិសស្ប ហឺលេហ-មស្មីតិ មាលេ ហឺនស្ប សេយ្យាហមស្មីតិ មាលេ

ខុទ្ធករត្តវិភង្គ សវិកសិទ្ធេស

នូវអំពើមានប្រៈឈាជន៍ ដល់ជនមិនជាទីស្រេឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត របស់អញ ១ ជនឯណោះ នឹ៩ប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមានប្រយោជន៍ ដល់ជន មិនជាទីស្រេឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត របស់អញ ១ ខេះ អាឃាតវត្ត្

(២៩៩) បណ្តាធម៌ទាំន់នោះ មន្ទិលរបស់បុរស ៩ តើដូច
ម្តេច ។ សេចក្តីក្រោធ ១ សេចក្តីលុបគុណ ១ សេចក្តីច្រណែន ១
សេចក្តីកំណាញ ១ ការលាក់ពុតត្បូត ១ សេចក្តីអូតគាន៍ ១ ការ
ពោលពាក្យមិនពិត ១ សេចក្តីប្រាជ្ជាជំលាមក ១ សេចក្តីយល់ឃើញ
១ស ១ នេះ មន្ទិលរបស់បុរស ៩ ។

(៦៥៦) បណ្តាធមិតិន៍នោះ មានះយ៉ាង៍ « តើដូចម្ដេច ។
សេចក្ដីប្រកាន់ របស់បុគ្គលប្រសើរជាង៍គេថា អញប្រសើរជាង៍គេ ១
សេចក្ដីប្រកាន់ របស់បុគ្គលប្រសើរជាង៍គេថា អញស្មើន៍ង៍គេ ១
សេចក្ដីប្រកាន់ របស់បុគ្គលប្រសើរជាង៍គេថា អញច្រេសពីជាង៍គេ ១
សេចក្ដីប្រកាន់ របស់បុគ្គលប្រសើរជាង៍គេថា អញច្រេសពីជាង៍គេ ១
សេចក្ដីប្រកាន់ របស់បុគ្គលស្មើន៍ង៍គេថា អញប្រសើរជាង៍គេ ១
សេចក្ដីប្រកាន់ របស់បុគ្គលស្មើន៍ង៍គេថា អញស្មើន៍ង៍គេ ១ សេចក្ដី
ប្រកាន់ របស់បុគ្គលស្មើន៍ង៍គេថា អញស្មើន៍ង៍គេ ១ សេចក្ដី
ប្រកាន់ របស់បុគ្គលស្មើន៍ង៍គេថា អញច្រេសពីជាង៍គេ ១
ប្រកាន់ របស់បុគ្គលស្មើន៍ង៍គេថា អញច្រេសពីជាង៍គេ ១

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

ហ៊ុនស្យ សន៌សោហមស្មីតំ មានេ ហ៊ុនស្យ ល់ លេសឧស្ម័ឌ ខាលេ ៩ ខេ ខេស្ឌ មាល ។ (៤៤៧) នទី មនគេ ខា ឧហានិលម្ស ဆည္း ၅ နာည္ကို ဗၽိမ္န္ ဗ^{ို}းလြက္သည္ ဗ^{ို}းလြက္ႏွ មដិច្ច លាគោ លាគំ មដិច្ច វិធិច្ឆបោ វិធិច្ចយំ បដិច្ច នន្ទភាគោ នន្ទភក បដិច្ច អណ្ជោសានំ អដ្ឋោសានំ ខជិទ្ធ ខវិត្តហោ ខវិត្តហំ ខជិទ្ធ តជ័រ តជ័រ តជ្ជា មារេយ៉ា មារយ៉ាន្ទុះហេ បដ្ចុ ឧណ្ឌាខានំ សត្តាខាន់ កាលយោ វិក្កយោ វិវា នេះ ស្ត្រី មេសុខា មុសាវា មេ នេះគេ ទាបតា អកុសលា ខម្មា សម្ពាធ្នំ ៩ េខ ជា ត្ត ជា ខ្មែរ ខេម្មា ។

(២៥៨) តត្ ភាតមាធិ នៅ ឥញ្ជិតាធិ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

សេចក្តីប្រកាន់ របស់បុគ្គល ថោកទាបថាងគេ ថា អញស្មើនឹងគេ ១ សេចក្តីប្រកាន របស់បុគ្គល ថោកទាបថាងគេ ថា អញ ថោកទាបថាង គេ ១ នេះ មានៈ ៩ ។

(៤៩៧) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ជមិខាខត្តណ្តាជាមូល ៩ គេ ដូចម្ដេច ។ ការស្វែងរក (កើតមាន) ព្រោះអាស្រ័យឥណ្ណា 🤊 លាក (កើតមាន) ក្រោះអាស្រ័យការស្វែងកេ ១ សេចក្តីត្រិះរិះ (កើតមាន) ព្រោះអាស្រ័យលាក១ ជនូវាគ (កើតមាន) ព្រោះ អាស្រ័យសេចក្តីត្រិះរិះ 🤉 សេចក្តីចូលចិត្តទ្ធាំង៍ (កើតមាន) ព្រោះ អស្រ័យនន្ទភគ 🤊 សេចក្តីប្រកាន់ (កើតមាន) ព្រោះអស្រ័យ សេចក្តីចូលចិត្តវាំង 🤊 សេចក្តីកំណាញ់ (កើតមាន) ព្រោះអាស្រ័យ សេចក្តីប្រកាន់ 🥫 ការរក្សា (កើតមាន) ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តី កំណាញ់ 🤊 ការកាន់ដម្បង កាន់សស្ត្រាវុធ ឈ្មោះពស់ខែង ជជែក គ្នាថា ឯង១ តារៈពាលពាក្យញុះញង់ ការពោលពាក្យកុហក អកុ-សលធម៌ដ៏លាមកដ៏ច្រើន (កើតមាន) គ្រោះការក្បាជាហេតុ 🤊 នេះ ធត្តិសានមហាដាតំល ។ រ

(២៤៤) ព្រស្មាធត្ថមាននោះ សេចក្តីញាច្សារ^(១) ៩ ត្រុក្ខិចម្ដេច ។

[•] សេចក្តីញាប់ញ័រ ៤ យ៉ាងនេះ សំដែងតាមប្រភេទរបស់មាន: ។ អដ្ឋកថា ។

ខុទ្ធពរិត្តវិភាគ្នេ នវិកនិទ្ធេសោ

អស្មីនិ ៩ញ្ជូំនមេនំ អហមស្មីនិ ៩ញ្ជូំនមេនំ
អយមហមស្មីនិ ៩ញ្ជូំនមេនំ ការស្បូរ ៩ញ្ជូំនមេនំ
រូប ការស្បូរ ៩ញ្ជូំនមេនំ អរូប ការស្បូរ ៩ញ្ជូំនមេនំ សញ្ជាំ ការស្បូរ ៩ញ្ជូំនមេនំ អសញ្ជាំ ការស្បូរ
សញ្ជូំ ៩ញ្ជូំនមេនំ អសញាំ ការស្បូរ
សញ្ជូំនមេនំ សញ្ជូំនមេនំ អសញាំ ការស្បូរ
សញ្ជូំនមេនំ សញ្ជូំនមេនំ អសញាំ ការស្បូរ
សញ្ជូំនមេនំ សញ្ជូំនមេនំ សញ្ជូំនមេនំ
សញ្ជូំនមេនំ សញ្ជូំនមេនំ
សញ្ជូំនមេនំ
សញ្ជូំនៃ
សញ្ជូំនមេនំ
សញ្ជូំនាន់ ។

(២៤៩) តត្ត គេតមាធិ ១៩ មញ្ជិតាធិ ១៩ ឧទ្ធិតាធិ ១៩ ឧទ្ធិតាធិ ១៩ ឧទ្ធិតាធិ ១៩ ឧទ្ធិតាធិ ១៩ ឧទ្ធិតាធិ ១ អស្មីតិ សន្ទូតមេនំ^(๑) អយមហមស្មីតិ សន្ទូតមេនំ^(๑) អយមហមស្មីតិ សន្ទូតមេនំ^(๑) អ្វី ភាស្ប្រិតិ សន្ទូតមេនំ^(២) វូទី ភាស្ប្រិតិ សន្ទូតមេនំ អវូទី ភាស្ប្រិតិ សន្ទូតមេនំ សញ្ជិតិ សន្ទូតមេនំ

o a. ឥមេ បាហិ ន ទិស្សត្តិ ។ ៤ a. ឯក្តុន្តរេ ន ភវិស្សត្តិ សង្ខុតមេតុត្តិ ទិស្សត្តិ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ សិកសិទ្ទេស

តាត្យថា មាន នេះជាសេចក្តីញាប់ញ័រ ១ ពាត្យថា អញមាន នេះជា សេចក្តីញាប់ញ័រ ១ ពាត្យថា អញនេះមាន នេះជាសេចក្តីញាប់ញ័រ ១ ពាត្យថា អញនឹងមាន នេះជាសេចក្តីញាប់ញ័រ ១ ពាត្យថា អញនឹង មានរូប នេះជាសេចក្តីញាប់ញ័រ ១ ពាត្យថា អញនឹងមិនមានរូប នេះ ជាសេចក្តីញាប់ញ័រ ១ ពាត្យថា អញនឹងមានសញ្ញា នេះជាសេចក្តី ញាប់ញ័រ ១ ពាត្យថា អញនឹងមិនមានសញ្ញា នេះជាសេចក្តីញាប់ញ័រ ១ ពាត្យថា អញនឹងមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន នេះជាសេចក្តីញាប់ញ័រ ១ នេះ សេចក្តីញាប់ញ័រ ៩ ។

(២៩៩) បណ្ដាធម៌ទាំង នោះ សេចក្ដីសំគាល់ ៩ សេចក្ដី
ឃ្វេង ឃ្វេង ដំណើរយឺតយូវ ៩ សន្ត្រីតធម៌ (ធម៌ដែលបច្ច័យ
ប្រជុំតាក់តែង) ៩ តើដូចម្ដេច ។ ពាក្យថា មាន នេះជាសង្គីតធម៌ ១ ពាក្យថា អញមាន នេះជាសង្គីតធម៌ ១ ពាក្យថា អញនេះ
មាន នេះជាសង្គីតធម៌ ១ ពាក្យថា អញនឹងមាន នេះជាសង្គីតធម៌ ១
ពាក្យថា អញនឹងមានរូប នេះជាសង្គិតធម៌ ១ ពាក្យថា អញនឹង
មិនមានរូប នេះជាសង្គីតធម៌ ១ ពាក្យថា អញនឹងមានសញ្ញា នេះជាសង្គីតធម៌ ១

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

នៅសញ្ជាសញ្ជា ភាស់ព្រឹ សន្ត្ធមេន ឥមាធិ នៅ សន្ត្តាធិ ។

ein 7

[២៦០] តត្ត គាតមាន ឧស គាំលេសវត្តនិ។ លោកោ នោសោ មោយោ មានោ និដ្ឋិ វិចិត្តិឡា ដីនំ ខុន្ទូំ អហ៌វិតាំ អនោត្តឲ្យំ ឥមានិ ឧស គាំលេសវត្តនិ ។

(6) ១០) នេះ ភាសា នៃ ឧស អាយានវត្តិ ។

អន់ទ្តិ ទេ អចរ៉េនិ អាយាតោ ជាយតិ អន់ទ្គិ ទេ

បានីទិ អាយាតោ ជាយតិ អន់ទ្គិ ទេ ចរិស្បីនីទិ

អាយាតោ ជាយតិ ចំយស្ប ទេ មស្បីនីទិ

អាយាតេ ជាយតិ ចំយស្ប ទេ មស្បូរីនីទិ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ពាក្យថា អញនឹងមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន ព្រះជាសន្ត្រីតធម៌ ១ នេះ សង្គិតធម៌ ៩ វ

ចច់ ពួកធម៌ ៤ ។

[600] បណ្តាធមិតន៍នោះ កំលេសវត្ថ ១០ តេដ្ឋបម្តេច ។ លោក: २ គេស: ១ មេហ: ១ មាន: ១ ធិដ្ឋិ 🕻 វិបិកិច្ចា ត្ ឋន: ១ ១៩៥: ១ អហកេ: ១ អនោត្តហ្វៈ ១ នេះ កំលេសវត្ ១០ ។ [៤៦១] បណ្តាធមិទាន់នោះ អាឃាត់វគ្គ ១០ យ៉ាង តេដ្ឋប ម្ដេច ។ គំនុំកើតឡើងថា ដនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តហើយ នូវ អំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់អញ ១ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់អញ ១ គំនុំកេតឡើង ថា ជនឯ ណោះ នឹងប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់ អញ ១ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តហើយ នូវ អំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្តវបស់អញ 🧿 ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្ត នូវអំពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គល ជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្តរបស់អញ ១ ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្ត នូវ អ ពើមិនមានប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្តប្រស់អញ ១

ខុទ្ទកវត្តវិភក្ដេ ទសកខិទ្ទេសោ

អាឃាតោ ជាយតិ អញ្ជិយស្ប ទេ អមភាពស្ប អត្តិ អចរិ អត្តិ ខាតិ អត្តិ ខាំស្បីតិតិ អាឃាតោ ជាយតិ អដ្ឋាធេ វា ១៤ អាឃាតោ ជាយតិ ឥមាធិ ឧស អាឃាត់វត្តិ ។

នុខេ ខ្ទុស ង្ខេស្នា មន្ទិតខ្មុំ នួខ្មុំ នួក ន្ទុស នៃស្គា មន្ទិតខ្មុំ នួក ស្ត្រ ស្ត្

(២៦៣) តត្ត ភេតមាធិ ឧស សញ្ញាជេញធំ។
ភាមាកសញ្ញោជនំ បដ់ឃសញ្ញោជនំ មានសញ្ញោៈ
ជនំ និដ្ឋិសញ្ញាជនំ វិចិក្សិញសញ្ញោជនំ សីលព្ទតបរមាសសញ្ញាជនំ ភារកកសញ្ញាជនំ សស្នាសញ្ញាជនំ មច្ចាយសញ្ញោជនំ អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ
សម្នា

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ ទសកនិទ្ទេស

តំនុំកើត ទៀន៍ថា ជនឯ ណោះ បានប្រព្រឹត្ត នូវអំ ពើមានប្រយោជន៍
ជល់បុគ្គលមិនជាទីស្រទ្បាញ់មិនជាទី ពេញចិត្ត បេសអញ ១ ជនឯ ណោះ
កំពុងប្រព្រឹត្ត នូវអំ ពើមានប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់មិន
ជាទី ពេញចិត្ត បេសអញ ១ ជនឯ ណោះ នឹងប្រព្រឹត្ត នូវអំ ពើមាន
ប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទី ពេញចិត្ត បេសអញ ១
ប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទី ពេញចិត្ត បេសអញ ១
ប្រហ គំនុំ កើត ទៀន ក្នុងទីមិនគួរ ១ នេះ អាឃាតវត្ត ១០ ។
(៤៦៤) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ អកុសលកម្មបថ ១០ តើដូច
ម្តេច ។ បាណាតិបាត ១ អទិន្នាទាន ១ កាមេសុមិច្ចាបារ ១ មុសា-

ម្តេច ។ ចាណាតិបាត ស អនិន្នាខាន ស មេសុមិញ្ហារ ១ មុសា-វាទ ១ បិសុណាវាយ ១ ដុរុសវាយ ១ សម្អប្បាលបៈ ៤ អភិជ្ឈា ១ ព្យាបាទ ១ មិញ្ហាជិន្និ ១ នេះ អកុសលកម្មបថ ១០ ។

(៤៦៣) បណ្តាធមិតិន៍នោះ សញ្ញោជន: ១០ តើដូចម្តេច ។
តាមកាគសព្រោជន: ១ បដិឃសព្រោជន: ១ មានសព្រោជន: ១
ខិដ្ឋិសព្រោជន: ១ វិចិតិច្ចាសព្រោជន: ១ សីលព្វតបកមាសសព្រោៈ ជន: ១ ភារាគសព្រោជន: ១ ឥស្សាសព្រោជន: ១ មច្ចាំយសព្រោៈ ជន: ១ ភារាគសព្រោជន: ១ ឥស្សាសព្រោជន: ១ មច្ចាំយសព្រោៈ ជន: ១ អវិជ្ជាសព្រោជន: ១ ខេះ សព្រោជន: ១០ ។

(៩៦៤) បណ្តាធមិតន៍នោះ មិច្ចតួធមិ (សេចក្តីសុខ) ១០ តេដ្ឋបម្តេច ។ មិល្ខនិដ្ឋិ ១ មិល្ខសន៍ហ្វៈ ១ មិល្ខវាថា ១ មិល្ខកម្មនៈ ១

អភិធម្មប៊ីជិពេ វិភង្គោ

ត្រុក្ស នៃ មេត្ត នេស្សន៍យា គូសិន្ទក្តី រ ស្រុក នេទ្ធ មេត្ត នេស្សនយោ ខេទ្ធ មេត្ត មេយា ប្រាសិយា មាតិបន្ត មេស្សនយោ ខេទ្ធ មេត្ត ប្រាយោ ខេទ្ធ មេសិ វិតសង្ខយៈ មេសិ សមា ខេទ្ធ មូស ខេត្ត មេសិ វិតសង្ខយៈ ខេត្ត ហេយេ មាតិហេ ខេត្ត មេសិ ខេត្ត មេសិស្ស ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មេសិស្ស ខេត្ត ខេត្ត

(២ ៦ ៦) នត្ត គេនមា ឧសវត្តកា អន្តក្តាហិកា ឧ៍ដ្ឋិ ។ សស្បៈនា ហេកោនិ វា អសស្បៈនា ហេកោនិ វា អន្តវា ហេកោនិ វា
អនុន្តវា ហេកោនិ វា នំ ជីវិ នំ សរីវេន្តិ វា
អញ្ជាំ ជីវិ អញ្ជំ សរីវេន្តិ វា ហោនិ នជាក់គោ
បរម្មហោនិ វា ឧ ហោនិ នជាក់គោ បរម្មណានិ វា

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

មិញ្ហាណីវៈ ១ មិញ្ហាយាម: ១ មិញ្ហសតិ ១ មិញ្ហសមាធិ ១ មិញ្ហ-ញាណ ១ មិញ្ហាម្ភិត្ នេះ មិច្ឆតួធមិ ១០ ។

(២ ២៩) បណ្តាធម៌ទាំង៍នោះ មិញ ទិដ្ឋិ មានវត្ត្ ១០ តើដូច
ម្តេច ។ ទាន់ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ មិនមានផល ១ ការបូជាធំ មិន
មានផល ១ ការបូជាតូច មិនមានផល ១ ផលវិជាក់នៃកម្មដែលសត្វធ្វើល្អ
និងធ្វើកាក្រក់ មិនមាន ១ លោកនេះ មិនមាន ១ លោកដទៃ មិនមាន ១
មាតា មិនមានគុណ ១ បិតា មិនមានគុណ ១ សត្វជាតុបជាតិកៈកំណើត
មិនមាន ១ សមណាញ្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ក្នុងលោក អ្នកប្រព្រឹត្តល្អ
ប្រតិបត្តិល្អ ដែលបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយប្រាជ្ញាជីទិត្តមន្ទនិងន៍
នូវលោកនេះ និងលោកទាងមុ១ ហើយប្រកាស មិនមាន ១ នេះ
មិញ្ចិចិដ្ឋិ មានវត្ថិ១ ។

ខុទ្ចករិត្តវិភង្គេ អដ្ឋារសភគិទ្ទេសោ

ហោតិ ច ៤ ច ហោតិ តថាក់គោ បម្មេរណាតិ
វា នៅ ហោតិ ៤ ៤ ហោតិ តថាក់គោ បម្មេវេណាតិ វា អយំ ឧសវត្តភា អក្តក្លាហិកា ជិជ្ជិ ។
វេណាតំ វា អយំ ឧសវត្តភា អក្តក្លាហិកា ជិជ្ជិ ។

គ្រែង។ តត្ត កត់មាន អញ្ជាក់ តណ្ហារិចរំតាន់ អញ្ជាត់ក្រអ្ន ឧទានាយ ។ អស្ម៉ិត ហោត់
ឥត្តស្មីតំ ហោត់ ឯវស្មីតំ ហោត់ អញ្ជាត់ ហោត់
ហោត់ ករិស្បន្តំ ហោត់ ឥត្តំ ករិស្បន្តំ ហោត់
ឯវ ករិស្បន្តំ ហោត់ អញ្ជថា ករិស្បន្តំ ហោត់
អស្សីតំ ហោត់ សាតស្មីតំ ហោត់ សំយន្តំ ហោត់
អស្សីតំ ហោត់ សាតស្មីតំ ហោត់ សំយន្តំ ហោត់
សំយន្តំ ហោត់ អញ្ជាត់ ហោត់ សំយន្តំ ហោត់
សំយន្តំ ហោត់ អច្ជាព់
សំយន្តំ ហោត់ អច្ជាព់ សំយន្តំ ហោត់ អញ្ជាត់
សំយន្តំ ហោត់ អច្ជាព់ សំយន្តំ ហោត់ អច្ជាព់

ទុទ្ធពវិត្តវិភង្គ អដ្ឋារសត់ទ្ទេស

សត្វវាដមុខអំពីសេចក្តីស្លាប់ កើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មាន ๑ សត្វវាដមុខអំពីសេចក្តីស្លាប់ កើតទៀត កុំមិនមែន មិនកើតទៀតក៏ មិនមែន ๑ នេះ អន្តគ្នាហិកទិដ្ឋិ មានវត្ត ๑០ ។ ចប់ពួកធម៌ ๑០ ។

(២៦៧) បណ្តាធមិតនៃនោះ ឥណ្ណាវិចរិត (ការប្រព្រឹត្តនៃ តណ្តា) ១៨ អាស្រ័យ ១ នូបញ្ជក: វាងក្នុង តេដ្ឋ ខេម្តេច ។ តណ្តា-វិចរិតថា អញមាន១ តណ្ហាវិចរិតថា អញមាន ដោយប្រការនេះ ១ តណ្តាវិចរិតថា អញមាន យ៉ាង៍នេះ 🤊 តណ្តាវិចរិតថា អញមាន ដោយ ប្រការដទៃ 🤊 តណ្ណាវិចតែថា អញនឹងមាន 🤊 តណ្ណាវិចតែថា អញ្ទឹងមាន ដោយប្រការនេះ ១ តណ្តុះវិចរិត្តថា អញ្ទឹងមាន យ៉ាង នេះ ១ តណ្តាវិចរិតថា អញនឹងមាន ដោយប្រការដទៃ ១ តណ្តា-ဂိုဗဂိုဗဗ) နက္သ(e)န် ေနာ နက္ကာဂိုဗဂိုဗဗ) နက္သ(e)က္လ ေနာက္ကာဂ វិចរិតថា អញគួរមាន 🤊 តណ្ណាវិចរិតថា អញគួរមាន ដោយប្រការ នេះ 🤋 តណ្ដាវិចរិតថា អញគ្គារមាន យាងនេះ 🤋 តណ្ដាវិចរិតថា អញគូរួមាន ដោយប្រការដទៃ 🤊 តណ្ហៅចរិតថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរទាន 🥱 តណ្ត្រវិច្ចាិតថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរូមាន ដោយប្រការ នេះ ១ តណ្តាវិចរិតថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរមាន យ៉ាង ខេះ ១

អភិធម្មបំដពេ វិភង្គោ

(២៦៥) ភ៩ញា អស្មីតិ យោតិ ។ ភេញិ ឧម្មុំ អន់ការ ភាំត្យ រូប ប៉េឌេធ សញ្ញាំ សង្ខាប វិញាណំ អស្មីតិ ឧខ្ទុំ បដិលភតិ អស្មីតិ មានំ បដិលភតិ អស្មីតិ និឌ្ជី បដិលភតិ តស្មី សត៌ ឥមាន បបញ្ជាតាន់ ហោត្តិ ឥត្សូម៉ាតិ វា និវស្មីតិ វា អញ្ជូបស្មីតិ វា ។

(৮៦៤) គេ៩ញ នគ្គស្ម័តិ ហោតិ ។ ១ត្តិយោស្ម័តិ វា ព្រាហ្មណោស្ម័តិ វា វេស្បាស្ម័តិ វា
សុខ្ចោស្ម័តិ វា គេហជ្ជាស្ម័តិ វា មព្ជិត្រាស្ម័តិ វា
នេវេស្ប៊ីតិ វា មនុស្បាស្ម័តិ វា វូខីស្មីតិ វា
អូខីស្មីតិ វា សញ្ញីស្មីតិ វា អូសញ្ញីស្មីតិ វា
សព្វាស្ម័តិ វា សញ្ញីស្មីតិ វា អូសញ្ញីស្មីតិ វា
សញ្ញាស្មីតិ វា សញ្ញីស្មីតិ វា អូសញ្ញីស្មីតិ វា នៅសញ្ញាស្មីតិ វា វា វាវិ ឥត្សូមិតិ ហោតិ ។

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

តណ្តាវិចរិតថា អ**ម**្យាលយ៉ា**ង**អញ គួរមាន ដោយប្រការដ**ែ**១ ។ (៦៦៨) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញមាន តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលធ្វើនូវធម៌ណាមួយ គឺរូប វេទទា សញា សង្គារ វិញាណ \mathbf{n} មិនឲ្យបែកចេញពីគ្នាហើយ បាននូវតន្ទុ: ថា អញមាន បាននូវមាន៖ ឋា អញមាន បាននូវទិដ្ឋិ ឋា អញមាន កាលបើធម៌មានគន្ទុ:ជាដើម នោះ មាន ដំណើរយឺតយូវនេះ ក៏មានថា អញមាន ដោយប្រការ នេះខ្វះ ថា អញ្**មាន**យ៉ាង នេះខ្វះ ថា អញមាន ដោយប្រការដ**ៃ**ខ្វះ ។ (৮៦៩) ចុះតណ្តាវិចវិតថា អញមានដោយប្រការនេះ តើ ដុចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ដា ថា អភ្យ ជាក្ស័ត្រ ឬថា អញ ជា ព្រាហ្មណ៍ ថា អញ ជាអ្នកជំនួញ ឬថា អញ ជាអ្នកគ្រ ថា អញ ជាគ្រហស្ត ឬថា អញ ជាបព្វជិត ថា អញ ជា ទៅតា ឬថា អញ ជា ម^{នុ}ស្ស ៤០ អញ មានរូប ឬ៤០ អញ មិន**មា**នរូប $oldsymbol{c}$ មានស $oldsymbol{c}_{m}$ ឬថា អញ មិនមានសពា ថា អញ មានសពាកិច្ចន់មែន មិនមាន ញ សញាកមន្ទមែន យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្តាវិចរិត ថា អញមាន ដោយប្រភាវនេះ ។

ខុទ្ទពរិត្តវិភឌ្គេ អដ្ឋារសកនិទ្ទេសោ

(២៧០) ភ៩ញា ៧វស្ម័ន យោឌិ ។ មាំ បុក្កលំ ឧបធ៌ជាយ យថា សោ ទត្តិយោ តថា ហំ ទទ្ធិយោស្ទីតំ វា យ៩ សោ ព្រាញ្ណា ត៩ ហំ ត្រាស់ យោស្ទឹង ម្នាល់ មេ មេសិ ឧទ្<u>ពេ</u> វេស្បាស្ម័ត វា យថា សោ សុខ្ពោ តថា ហំ សុខ្គោស្ម័តិ វា យថា សោ កហដ្ឋោ គថាហំ កហដ្តោស្មីតំ វា យថា សោ បព្ទជិតោ គថាហំ ចព្ធិតោស្មីតំ វា យថា សោ នេវោ គថា ហំ នេះ ក្រស្នឹត ក្នុ ពេល ខេត្តស្នោ គមាហំ មនុស្សេស្តិត វា យថា សោ រុខ គថាហំ រិត្តិខ្លួន ប្រាសា មេ មេ ខេត្ត ខេត្ត មេ មេ ខែវិទ្ ហ យថា សោ សញា ន៩១១ សញាស្និ វា យថា សោ អសញ្ញាំ នាថា ទាំ អសញ្ញាំង្គំ វា យ៩ សោ នៅសញ្ញា ន៩១១ នៅ-សញ្ជាសញ្ជាំ ។ ស្ដុំ ស្ដ្រឹត្ត យោក ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ អដ្ឋារសកគិទ្ទេស

(៤៧០) ចុះតណ្ណាវិចាភិ ថា អញមាន យាឪនេះ ត្រឹង្ហាមួច ។ ដំណើរនៃតណ្តា ព្រោះយក១៩ទៅប្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃ ថា បុគ្គល នោះ ជាក្ស័ត្រ យ៉ាង្ណា អញ កជាក្ស័ត្រ យ៉ាងនោះដែរ ឬថា បុគ្គល នោះ ជា ព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងណា អញក៏ជា ព្រាហ្មណ៍ យ៉ាង នោះ ដែរ ថា បុគ្គល នោះ ជាអ្នកជំនួញ យ៉ាងការ អញ ក៏ជាអ្នកជំនួញ យ៉ាងនោះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះជាអ្នកគ្រ យ៉ាងណា អញក៏ជាអ្នកគ្រ យ៉ាងនោះដែរ ថា បុគ្គលនោះជាគ្រហស្ត យ៉ាងណា អញក៏ជាគ្រហស្ត យ៉ាងនោះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះជាបព្វជិត យ៉ាង៍ណា អញក៏ជាបត្វជិត យ៉ាងនោះដែរ ថា បុគ្គលនោះជាទៅតា យ៉ាងណា អញក៏ជាទៅតា ហាំងនោះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះដាមនុស្ស យ៉ាងលា អញក៏ដាមនុស្ស យ៉ាង៍ នោះដែរ ថា បុគ្គល នោះ មាខ្យប យ៉ាង៍ ណា អញក៏មាខ្យប យ៉ាង នោះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះមិនមានរូប យ៉ាង៍ណា រញាកិម៌នមានរូប យ៉ាង នេះដែរ ថា បុគ្គល នេះមានសញា យ៉ាដ៍ណា អញ្ជាក់មាន សញា យ៉ាងនោះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះមិនមានសញា យ៉ាងណា អញកិម្មិនមានសញា យ៉ាងនោះដែរ ថា បុគ្គល់ នោះមានសញា កិម្មិន មែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាង៍ណា កញ្ជាបុគ្គលមានសញ្ញា កិមិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាង៍នោះផែរ យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថា តណ្ដាវិចាំត ថា អញមានយ៉ាងនេះ ។

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

(၉၂) ಅದ್ದು ಕಾಪರುಸ್ಥೆ ខេល្ខ a at ပုဂ္ဂဏ် ရုပ္ပန္ဘာလ လာဗ်ာ (An ခုန္တိုလာ အာဗ်ာ នស ១៩លេក្ខំនំ វ យ៩ សេ ព្រាហ្មណោ សាស នស ព្រហ្ម ណោស្ម័ន៍ ។ យ៩ សោ ពុស្សា ខាសូ ឧណ ៤មេប៉ិស្ឌីខ្លុំ ឯ ៣ឧ សេ សុគ្គេ ១ហំ ៩៩ សុគ្គេស្ទឹត វ យ៩ា សេ កហដ្ឋោ ឆាហំ តថា កហដ្ឋោស្មីតំ វា ယား ေလ ဗ၅္ဂါ ေက ဆက ဆက္ ဆက္ ဆက္ခါ ေကာက္ခ်ိန္ វា យថា សា ឧវេវ សា សា សថា ឧវេវស្មីស ្ស ៣៩៦ មេខ មេខិស្ស សង្ខ សង្ខមេខិត្ត ឋ លាខា មា វិត្ត សាស្ត្រ ប្រមាំខ្លួ ប្ លស្នា មោ មរិត្ត សស ខណ្ឌ មរិត្ត ប្ យថា សោ សញ្ចុំ នេះ សញ្ចុំ ស្ ស្ យថា សោ អសញា លាហា នាថា អសញាស៊ីត វោ

អភិធម្មចំផក វិភង្គ

(៦៧១) ចុះតណ្ណាវិចរិតថា អញមាន ដោយប្រការដ**ែ** តើ ដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ដា គ្រោះយកខ្លួនទៅច្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃ ថា បុគ្គល នោះជាក្ស័ត្រ យ៉ាងណា អញមិនមែនជាក្ស័ត្រ យ៉ាង នោះទេ ឬថា បុគ្គលនោះជាព្រាហ្មណ៍ យ៉ាង៍ណា អញមិនមែន ជា ក្រាហ្មណ៍ យ៉ាង នោះទេ ថា បុគ្គល នោះជាអ្នកជំនួញ យ៉ាង ណា អញមន្ទមែនជាអ្នកជំនួញ យ៉ាងនោះទេ ឬថា បុគ្គលនោះ ជាអ្នកគ្រ យ៉ាង៍ណា អញមិនមែនជាអ្នកគ្រ យ៉ាង៍នោះទេ ថា បុគ្គល នោះជាគ្រហស្ត យ៉ាង៍ណា អញមិនមែនជាគ្រហស្ត យ៉ាង៍នោះទេ ឬថា បុគ្គល នោះជាបព្ទជិត យ៉ាឥណា អញមិនមែនជាបព្ទជិត យ៉ាឥ នោះទេ ថា បុគ្គលនោះជាទៅតា យ៉ាង៍ណា អញមិនមែនជាទៅតា **យ៉ាង នោះ ទេ ឬថា បុគ្គល នោះ ជាម**ទុស្ស យ៉ាង៍**ណា** អញមិនមែន ជាមនុស្ស យ៉ាងនោះទេ ថា បុគ្គលនោះមានរូប យ៉ាងណា អញ មិនមានរូប យ៉ាង៍នោះទេ ឬថា បុគ្គលនោះមិនមានរូប យ៉ាង៍ណា អញមិនមែនមិនមានរូប យ៉ាង៍នោះទេ ថា បុគលនោះមានសញា យាង៍ណា អញមិនមានសញ្ញា យ៉ាង៍នោះទេ ឬថា បុគ្គលនោះមិន មានសញ្ញា យ៉ាង៍ណា អញ្ចមិនមែនមិនមានសញ្ញា យ៉ាង៍នោះទេ ថា

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ អង្គារសកនិទ្ទេសោ

ខុទ្ចករត្ថរិកង្គ អដ្ឋារសកនិទ្ទេស

បុគ្គល នោះមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាន៍ ណា អញមិនមែនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិន មែន យ៉ាងនោះទេ យ៉ាងខេះ ឈ្មោះថា តណ្ដាវិបរិតថា អញ្ញមាន ដោយប្រការដទៃ ។

(២៧២) ចុះតណ្ណាវិចតែថា អញនឹងមាន តើដូចម្ដេច ។
បុគ្គលេធ្វើនូវធម៌ណាមួយ គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ
មិនឲ្យបែកចេញពីគ្នា ហើយបាននូវិតន្ទ:ថា អញនឹងមាន បាននូវ
មានៈថា អញនឹងមាន បាននូវទិដ្ឋិថា អញនឹងមាន កាលបើធម៌
មានតន្ទ:ជាដើមនោះមាន ដំណើយើតយូវនេះក៏មាន ថា អញនឹងមាន
ដោយប្រការនេះខ្លះ ថា អញនឹងមាន យ៉ាងនេះខ្លះ ថា អញនឹង
មាន ដោយប្រការដទៃខ្លះ ។

(២៧៣) ចុះតណ្ណាវិចរិតថា អញនឹងមាន ដោយ
ប្រការនេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ដាថា អញនឹងជាក្សិត្រ
ឬថា មញនឹងជាព្រាហ្មណ៍ ថា អញនឹងជាអ្នកជំនួញ ឬថា
អញនឹងជាអ្នកគ្រួ ថា អញនឹងជាគ្រហស្គ ឬថា អញនឹងជា
បព្វជិត ថា មញនឹងជាទេវិតា ឬថា អញនឹងជាមនុស្ស ថា
អញនឹងជាបុគ្គលមិនមានប្រ ឬថា អញនឹងជាបុគ្គលមានប្រ ថា

អភិធម្មបំដីពេ វិភាគ្នោ

សញ្ចាំ ភាស់ប្រេច្ចិ វា អសញ្ចាំ ភាស់ប្រេច្ចិ វា នៅ សញ្ចាំ នាសញ្ចាំ ភាស់ប្រេច្ចិ វា ៧វិ ឥទ្ធិ ភាស់ប្រេចិ យោទាំ ។

(២៧៤) ភ៩ញ ៧វិ ភវិស្សភ្និ យោតិ ។ មាំ ចុក្កលំ ឧបនិជាយ យថា សោ ទត្តិយោ តថា ហំ ទន្តិយោ កាំស្បត្តិ វា យថា សោ ព្រាហ្មណោ ត់ខ្ពស់ (សល់ (២៦) ខេត្ត មេខា ខេត្ សោ នៅ សញ្ ឆាសញ់ គេ៩ាហ នៅ សញ្ **ភា-**សញ្ញី គវស្បត្តិ ភ ស ស ស ស គវិស្បត្តិ យោគិ ។ (២៩៤) ៩៩ញ្ មញ្ជា សុស្ថិ យោង ។ ច្សំ ឬក្តលំ ឧធនិយាយ យថា សោ ទត្តិយោ នាហំ នទោ ១៩្គីលោ ភាំស្បីខ្លុំ ។ យថា សោ ព្រាញ្ញាណោ សស ឧទ យ៍លើកោ ឧទ្ទាទី ប្ រ ខេ ឯ

អភិធម្មបិដ្ឋា វិភង្គ

អញនឹងជាបុគ្គលមានសញ្ញា ឬថា អញនឹងជាបុគ្គលមិនមានសញ្ញា ថា
អញនឹងជាបុគ្គលមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន
យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្តាវិចាត់ថា អញនឹងមាន ដោយប្រការនេះ ។
(៦៧៤) ចុះតណ្តាវិចាត់ថា អញនឹងមាន យ៉ាងនេះ តើដូច
ម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្តា គ្រោះយកទូនទៅប្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃ
ថា បុគ្គលនោះជាតិត្រៃ យ៉ាងណា អញនឹងបានជាតិត្រៃ យ៉ាង
នោះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះជាច្រាហ្មណ៍ យ៉ាងណា អញនឹងបុន
ជាច្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះដែរ ។ បេ។ ថា បុគ្គលនោះមានសញ្ញា
ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាងនេះដែរ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះ
ថា តណ្តាវិចាត់ថា អញនឹងមាន យ៉ាងនេះ ប្រំ ប្រាំង ស្លាំង ប្រាំង ប្រាំង

(២៧៤) ចុះតណ្តាវិចវិតថា អញនឹនមាន ដោយប្រការ ដទៃ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្តា ព្រោះយកខ្លួន ទៅ ប្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃថា បុគ្គលនោះជាក្សត្រ យ៉ាងណា អញ នឹងមិនមែនជាក្សត្រ យ៉ាងនោះទេ ឬថា បុគ្គលនោះជាព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងណា អញនឹងមិនមែនជាព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះទេ ។ បេ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គេ អដ្ឋារសកសិទ្ទេសោ

យថា សោ នៅ សញ្ជី សសញ្ជី សាលំ តថា នៅ សញ្ជី ភាសញ្ជី សាល់ អញ្ជី អញ្ជី សញ្ជី ភាសញ្ជី សាល់ អញ្ជី អញ្ជី សោទ៌ ។

(৮៧৮) ៩៩៣ អសស្ម័ន ហោន ។ ៩៣ ជម្មុំ មល់ការ ការត្វា រូច ប់ខេន សញ្ញំ សង្ខាប វិញ្ញាណំ និច្ចោស្មុំ ឧបសម្ម័ន សេស្បៈនាស្មុំ អវិច្ចា-ឈាមពម្យាស្ម័ន ឃាំ អសស្ម័ន ហោន ។

(២៩៩) ៩៩៣ សម្បីនិ ហេតិ។ កញ្ជុំ នម្នំ អន់ការ កត្តៃ រ៉ូន ប៉ុន្តិ សញ្ញុំ សម្លាំ វិញ្ញាណំ ខុខ្ខំខ្លិស្សាមិ វិនស្សិស្សាមិ ន ករិស្សាមិតិ ស្តិសិស្សាមិ ។

(២៧៤) ភ៩ញ សំយន្តិ យោតិ ។ ភេញិ ឧញ្ញុំ អល់ការី ការិទ្ធា រូបំ ប់ផនំ សញ្ញុំ សង្ខាប វិញ្ញាណំ សំយន្តិ ដូចំ បដិលភាគិ សំយន្តិ មានំ

ខុទ្ទពវិត្តវិភង្គ អង្គារសកខិទ្ទេស

ថា បុគ្គលនោះមានសញ្ជា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន យាងណា អញនឹងមិនមែនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន យាងនោះទេ យាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្ដាវិចាតិថា អញទឹងមាន ដោយប្រការដទៃ ។

(២៧៦) ចុះតណ្ណាវិចាតៃថា អញទៀន តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ហា ព្រោះធ្វើនូវធម៌ណាមួយ គឺរូប វេទនា សញា សង្ខា វិញ្ញាណ មិនឲ្យបែកចេញពីគ្នា ថា អញជាបុគ្គលទៀន មា មួន ប្រាកដ មិនប្រែប្រួលជាធម្មតា យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្ហា-វិចាតៃថា អញទៀង ។

(៤៧៧) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញសុទ្យស្លេ តើដូចម្ដេច។
ដំណើរនៃតណ្តា ព្រោះធ្វើនូវធម៌ណាមួយ គឺរូប វេទនា សញ្ញា
សង្ខាវ វិញ្ញាណ មិនឲ្យបែកចេញពីគ្នា ថា អញនឹងដាច់សូន្យ នឹង
វិនាស នឹងមិនកើតទៀត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្តាវិចរិតថា អញ

(២៧៤) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញគួរមាន តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលធ្វើនូវធម៌ណាមួយ គឺរូប វេទនា សញា សង្ខារ វិញាណ មិន ឲ្យបែកចេញពីគ្នា ហើយបាននូវិខន្ទ:ថា អញគួរមាន បាននូវមានះថា

អភិធម្មបិនិពេ វិភង្គោ

បដិលភតិ សិយន្តិ និដ្ឋី បដិលភតិ តស្មី សតិ ឥមានិ បបញ្ជូតនៃ ហោតិ ឥត្តិ សិយន្តិ វា ឯវិ សិយន្តិ វា អញ្ញវា សិយន្តិ វា ។

(២៧៩) ភេ៩ញ ៩ន្ទំ សិយត្តិ យោតិ ។

១ត្តិយោ សិយត្តិ ។ ព្រាហ្មណោ សិយត្តិ ។

បៅស្បា សិយត្តិ ។ សុខ្ចោ សិយត្តិ ។ កហដ្ឋា
សិយត្តិ ។ បព្ទជិតោ សិយត្តិ ។ នេះ។ សិយត្តិ
។ មនុស្បា សិយត្តិ ។ ប្រើ សិយត្តិ ។ អូរូរី
សិយត្តិ ។ សញ្ញា សិយត្តិ ។ អសញ្ញា សិយត្តិ ។

នៅ សញ្ញា សិយត្តិ ។ អសញ្ញា សិយត្តិ ។ អសញ្ញា សិយត្តិ ។

យោតិ ។

អភិធម្មបំពិព វិភង្គ

អញគួរមាន បាននូវឲិដ្ឋិថា អញគួរមាន កាលបើធម៌មានគន្ទ:ជាដើម នោះមានដំណើរយឺតយូវនេះក៏មាន ថា អញគួរមាន ដោយប្រការនេះ ទុះ ថា អញគួរមាន យ៉ាង៍នេះទុះ ថា អញគួរមាន ដោយប្រការដ**ៃ**ទុះ ។

(២៧៩) ចុះតណ្ហាវិចរិតថា អញគួរមាន ដោយប្រការនេះ តើ
ដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ហា ថា អញគួរតែជាត្បត្រ ឬថា អញ
គួរតែជាច្រាហ្មណ៍ ថា អញគួរតែជាអ្នកជំនួញ ឬថា អញគួរតែជា
អ្នកគ្រួ ថា អញគួរតែជាគ្រហស្ត ឬថា អញគួរតែជាបព្វជិត ថា
អញគួរតែជាទៅតា ឬថា អញគួរតែជាមនុស្ស ថា អញគួរតែ
ជាបុគ្គលមានរូប ឬថា អញគួរតែជាបុគ្គលមិនមានរូប ថា អញគួរតែ
ជាបុគ្គលមានសញ្ជា ឬថា អញគួរតែជាបុគ្គលមិនមានសញ្ជា ថា អញ
គួរតែជាបុគ្គលមានសញ្ជា កំមិនមែន មិនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន យ៉ាន៍
នេះ ឈ្មោះថា តណ្ហាវិចរិតថា អញគួរមាន ដោយប្រការនេះ ។

(២៨០) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញគួរមាន យ៉ាងនេះ តើដូចម្ដេច។ ដំណើរនៃតណ្តា ព្រោះយកទូនទៅប្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃ ថា បុគ្គលនោះ ជាក្ស័ត្រ យ៉ាងណា អញគួរតែជាក្ស័ត្រ យ៉ាងនោះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះ ជាក្ស័ត្រ យ៉ាងណា អញគួរតែជាក្ស័ត្រ យ៉ាងនោះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះ

ខុទ្ចករិត្តវិភង្គេ អដ្ឋារសកខិទ្ទេសោ

យ៩ សោ នៅ សញ្ញី សសញ្ញី សទេ ហំ នៅ សញ្ញី សសញ្ញី ស៊យ**ន្តិ វ ឃុំ ឃុំ ស៊យ**ន្តិ ហោត៌ ។

(២៨០) ភ៩ញា អញ្ញថា សំយន្តិ យោភិ ។

បាំ បុក្កលំ ឧបនិយាយ យថា សោ ១ភ្នំយោ

នាហំ គមា ១ភ្នំយោ សំយន្តិ វា យថា សោ

[ញាញ្ញាណោ នាហំ គមា [ញាញ្ញាណោ សំយន្តិ វា

។បេ។ យថា សោ នៅ សញ្ញី នាសញ្ញី នាហំ

គមា នៅ សញ្ញី នាសញ្ញី សំយន្តិ វា ឃំ អញ្ញថា

សំយន្តិ យោភិ ។

[២៨២] ភ៩ញា អភាហំ សំយន្តិ ហោតិ ។ ភេញ ខេម្មិ អស់ការ៉ា ភាំត្យា រូចំ ប់ឧធំ សញ្ញំ សង្ខាប វិញ្ញាណំ អភាហំ សំយន្តិ ខធ្ខំ បដិលភិតិ អភាហំ សំយន្តិ មានំ បដិលភិតិ អភាហំ សំយន្តិ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ អដ្ឋារសកខិទ្ទេស

ថា បុគ្គល នោះ មានសញ្ញា ក៏មិមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិន មែន យ៉ាង៍ណា អញគូរូវតែជាបុគ្គលមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិន មានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាង៍ នោះដែរ យ៉ាង៍ នេះ ឈ្មោះថា តណ្ដៅចែរិត ថា អញគូរូមាន យ៉ាង៍នេះ ។

(៩៨១) ចុះតណ្ហាវិចាត់ថា អញគួរមាន ដោយប្រការដល់ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ហា ព្រោះយក១៩ ៧ ប្រៀបនឹងបុគ្គល ដល់ បុគ្គលនោះជាក្ស័ត្រ យ៉ាងណា អញគួរតែមិនដែនជាក្ស័ត្រ យ៉ាងនោះ ប្ដេច បុគ្គលនោះជាត្រាហ្មណ៍ យ៉ាងណា អញគួរ តែមិនមែនជាច្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះ េ ។ បេ ។ ថា បុគ្គលនោះ មានសញ្ហា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ហា ក៏មិនមែន យ៉ាងណា អញគួរតែមិនដែនជាបុគ្គលមានសញ្ហា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ហា ក៏ មិនមែន យ៉ាងនោះ េ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្តាវិចាត់ថា អញ្

(៤៨៤) ចុះតណ្តាវិចាត់ថា អម្បាលយ៉ាន៍អញ គួរមាន តើ ដូចម្ដេច ។ បុគ្គលធ្វើនូវិធម៌ណាមួយ គឺរូប វេទនា សញា សង្ខារ វិញាណ មិនឲ្យបែកចេញពីគ្នា ហើយបាននូវិធន្ទ:ថា អម្បាលយ៉ាន៍អញ គួរមាន បាននូវមានះថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរមាន

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

ឧ៍ដ្ទី បដល់កត់ តស្ទឹ សត៌ ឥមាធិ បបញ្ចាំតាធិ យោឌ្គិ អភាព ន់ទ្ទឹ សិយ**ខ្ញុំ** វា អភាព ឯវិ សំយន្ត ក អភាព អញ្ជា សំយន្តិ កា ។ គ្រែឌុយ | ២៩ឃាំ មេសាល មុស្តិ មុលាថ្ម័ យោត ។ អភាហំ ទ**ត្ថយោ សំយ**ត្តិ វា អភាហំ ကြောည္းလက ညီယာ၌ ၈ မႀက ပူးမာ္မ်ာ မွာကာနီ វា អភាព ំ សុ គោ សំ យ ខ្លុំ វា អភាព ំ កហ ដ្ហោ សំយន្តិ វា អភាហំ បញ្ជី តោ សំយន្តិ វា អភាហំ (R) က်ယ \hat{R} က အားကို မာရုကျော့ က်ယ \hat{R} n អទាហំ រូប សិយត្តិ n អទាហំ អរុប សំយន្ត ជ អភាព សញ្ញា សំយន្ត ជ អភាព អស់ពី ស៊ុយន៍ វា អភាព នៅ សពី ភាស់ពី សំយន្តិ ក ឃុំ អភាព ឥឌ្គំ សំយន្តិ យោគ៌ ។ (၉୯၉) ឧရည် မေသည့ វា ភ្នំ ភ្នំ ស្ពេង វ

អភិធម្មចិតិក វិភង្គ

ជាននូវទិដ្ឋិ ថា អម្បាលយ៉ាន៍អញ គួរមាន កាលបើធម៌មានគន្ទ: ជាដើម នោះមាន ដំណើលើតយូវនេះ ក៏មាន ថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរ មាន ដោយប្រការនេះខ្វះ ថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរមាន យ៉ាង៍ខេះ ខ្វះ ថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរមាន ដោយប្រការដ ៃខ្វះ ។

(២៨៣) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរមាន ដោយប្រការនេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ដាថា អម្បាល យ៉ាន៍អញ គូរតែជាក្ស័ត្រ ឬថា អម្បាលយ៉ាន៍អញ គួរតែជាក្រាហ្មណ៍ ថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរ តែជាអ្នកជំនួញ ឬថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរ តែជាអ្នកគ្រ ថា អម្បាលយ៉ាន៍អញ គួរតែជាគ្រហស្ត ឬថា អម្បាលយាងអញ គួរតែជាបព្ទជិត ថា អម្បាលយាងអញ គួរតែជា**េវតា** ឬថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរតែជាមនុស្ស ថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរ តែជាបុគ្គលមានរូប ឬថា អម្បាលយ៉ាន៍អញ គួរតែជាបុគ្គលមិនមានរូប ថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរតែជាបុគ្គលមានសញ្ញា ឬថា អម្បាល យ៉ាងអញ គរូវតែជាបុគ្គលមិនមានសញ្ជា ថា អម្បាលយ៉ាងអញ គរូវតែ ជាបុគ្គលមានសញា ក៏មន់មែន មិនមានសញា ក៏មិនមែន យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្ដាវិចរិតថា អញគួរមាន ដោយប្រការនេះ ។ (៦៨៤) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញគួរមាន យ៉ាងនេះ តើដូចម្ដេច ។

ទុទ្ធពវត្តវិភង្គេ អដ្ឋារសពនិទ្ធេសោ

ប់ ក្តុលំ ឧបនិយាយ យ៩ សោ ទត្តិយោ អេច ទេ ទត្តិយោ សិយភ្និ វ យ៩ សោ ព្រាហ្ម ណោ អេច ទេ សា ព្រាហ្ម ណោ សិយភ្និ វ ។ មេ ។ យ៩ សេ នៅ សញ្ញី សេសញ្ចី អេច ទេ ខេវ សញ្ញី សេសញ្ញី សិយភ្និ វ ង អេត្សា ង សិយភ្និ ពោតិ ។

(២៤៤) ភ៩ញា អភាហំ អញ្ញាថា សំយន្តិ
ហោតិ ។ បាំ បុក្កលំ ឧបនិយាយ យថា សោ
ខត្តិយោ អភាហំ ន តថា ខត្តិយោ សំយន្តិ វា
យថា សោ ព្រាហ្មាណោ អភាហំ ន តថា
ព្រាហ្មាណោ សំយន្តិ វា ។បេ។ យថា សោ
នៅ សញ្ញី នាសញ្ញី អភាហំ ន តថា នៅ
សញ្ជី នាសញ្ញី អភាហំ ន តថា នៅ
សញ្ជី នាសញ្ជី វា ឃំ អភាហំ អញ្ញថា

នេមាន អដ្ឋាស ត្ហាវិចតែនេះ អ<mark>ដ្ឈត</mark>្តិកាស្បូ ឧទាឧាយ ។

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ អង្គារសកសិទ្ទេស

ដំណើរនៃតណ្តា ក្រោះយកខ្លះទៅប្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃ ថា បុគ្គលនោះ ជាក្ស័ត្រ យ៉ាង៍ណា អម្បាលយ៉ាង៍អញ ក៏គួរជាក្ស័ត្រ យ៉ាង៍នោះដែរ ឬថា បុគ្គល នោះជា ព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងណា អម្បាលយ៉ាងអញ ក៏គួរជា ព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះដែរ ។បេ។ ថាបុគ្គលនោះមានសញ្ញា ក៏មន់មែន មនមានសញា ក៏មន់មែន យ៉ាង៍ណា អម្បាលយ៉ាង៍អញ ក៏គួរជាបុគ្គល មានសញា ក៏មិនមែន មិនមានសញា ក៏មិនមែន យ៉ាង៍នោះដែរ យ៉ាង៍ នេះ ឈ្មោះថា តណាវិចរិតថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរួមាន យ៉ាងនេះ។ (២៨៩) ចុះតណ្ណាវិចរិតថា អម្បាលយ៉ាន៍អញ គួរួមានដោយ ប្រការដទៃ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ហា ព្រោះយកខ្លួនទៅ ប្រៀបទឹងបុគ្គលដ ទេឋា បុគ្គល នោះជាក្សិត យ៉ាង៍ណា អម្បាលយ៉ាង អញ គួរតែមិនមែនជាក្ស័ត្រ យ៉ាងនោះទេ ឬថា បុគ្គល នោះជា ទ្រាហ្មណ៍យ៉ាងណា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរូវតមិនមែនជាច្រាហ្មណ៍ យ៉ាង៍ នោះ ខេ ។ បេ។ ថា បុគល នោះមានសញា ក៏មិនមែន មិនមាន សភា កមន់មែន យ៉ាង៍ណា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរតែមិនមែនមាន ញ សញ្ញា ក៏មន់មែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាង៍នោះទេ យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាតណ្ដាវិចរិតថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរមានដោយប្រការដទៃ ៗ នេះតណ្តាវិចរិត ១៨ អាស្រ័យ ១ន្ទបញ្ជក: វាងក្នុង ។

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

(គុនុទ) ននិ មនុស្ស អដ្ឋាម ឧហ័យរួចរុ-តានិ តាហ៍សុ ្សាខាយ ។ ឥម៌នា អូស្ម៊ីតំ យោតិ ឥមិល ឥត្តស្មីតិ យោតិ ឥមិល ឯវស្មីតិ យោតិ ឥម៌នា អញ្ជនាស្ម័ន យោតិ ឥម៌នា ការិស្សត្តិ យោតិ ឥមាធិ ឥត្តិ ភាំស្សត្តិ យោតិ ត់មភា ឃុំ ភាសាឆ្នំ ហោត់ តម៉ានា អញ្ជនា ក្រុស្ត្រ យោត តមិលា អសស្ម័ត យោត ឥមិលា សាតស្មីត យោត ឥមិលា ស័យឆ្នំ យោត ឥមិលា ឥទ្ធិ សិយន្តិ ហោតិ ឥមិលា ស់វិ សិយន្តិ ហោតិ តម៌នា អញ្ជ សិយន្តិ ហោតិ តម៌នា អទាហ សំយន្ត ហោត់ ឥទំនា អភាព ឥត្ត សំយន្ត ហោត់

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៤៨៦) បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ តណ្ដាវិចតេ ១៨ អាស្រ័យ <u> ១ន្ទបញ្ចក: វា ឪក្រៅ នើដូចម្ដេច ។ តណ្ដៅចំរិតថា អញមាន</u> ដោយ១ន្ទបញ្ចុក: នេះ 🤊 តណ្ណាវិចរិតថា អញមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ **១**ន្ទបញ្ជក: ខេះ 🤊 តណ្តាវិចវិតថា អញមាន យាង៍ នេះ ដោយ ទទួបញ្ជកៈនេះ o ឥណ្ឌាវិចរិតថា អញមាន ដោយប្រការដ!o ដោយទទួបញ្ជក: នេះ 🤊 តណ្ដាវិចរិតថា អញនឹង**មាន ដោយ**ទន្ន-បញ្ជក:18: 🤊 តណ្ណាវិចាតែថា អញនឹងមាន ដោយប្រ**ការ**នេះ ដោយ ទន្ទបញ្ជក:ເនះ 🤊 តណ្តាវិចរិតថា អញទឹងមាន យ៉ាង៍នេះ ដោយទន្ទ-បញ្ចុក:ខេះ 🤋 តណ្ដាវិចរិតថា អញនឹងមាន ដោយប្រការដទៃ ដោយ១ន្នបញ្ជក:1ន៖ ១ តណ្ដៅចាំតថា មញ ទៀន ដោយ១ន្ទបញ្ចុក: នេះ ១ តណ្តាវិចរិតថា អញសុ ស្រល ដោយ ខន្ធបញ្ចក: នេះ ១ តណ្តាវិចតែថា អញគួរួមាន ដោយ១ន្ទបញ្ចុកៈនេះ 🤊 តណ្ត្រវិចរិតថា អញគួរូមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ១ន្ទបញ្ជក:នេះ 🤊 តណ្ត្រវិចវិត ឋា អញគួរមាន យ៉ាង៍នេះ ដោយទទួបញ្ចុក:នេះ ១ ឥណ្ឌាវិចរិតថា អញគួរមាន ដោយប្រការដទៃ ដោយ១ទ្ធបញ្ចុក:នេះ 🤊 តណ្ដាវិចរិតថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរមាន ដោយ១ន្ទបញ្ចុក:នេះ 🤊 តណ្តាវិចរិតថា អម្បាលយ៉ាងអេញ គួរមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ១នួបញ្ជក:នេះ 🧕

ខុទ្ទពវត្ថុវិភង្គេ អដ្ឋារសកនិទ្ចេសោ

ឥទិនា អចាហំ ឃុំ សិយឆ្លំ យោត់ ឥទិនា អចាហំ អញ្ញថា សិយឆ្លំ យោត់ ។

(២៤៧) ភេ៩ញ ៩៦៣ អស្មិត ហោត ។
ភេញ ១ម្នំ អាភារិ ភាំត្យ រូប ៤៤៤ សញ្ជាំ
សង្ខារ វិញ្ញាណំ ៩៦៣ អស្មិត ១៤ បដិលភតិ
៩៦៣ អស្មិត មាន បដិលភតិ ៩៦៣ អស្មិតិ
និដ្ឋី បដិលភតិ តស្មី សតិ ៩មាន បបញ្ជាំតាន់
ហោត្តិ ៩២៣ ឥត្តស្មិតិ វា ៩២៣ នាវស្មិតិ វា
៩មិញ អញ្ជាជាស្មិតិ វា ។

(៦៨៨) ៩៩៣ ៩៦៣ ៩៦៣ ៩ភូស្មីតិ យោតិ ។ ៩៦៣ ១ត្តិយោស្មីតិ ។ ៩៦៣ ព្រាញ្យណាស្មីតិ ។ ៩៦៣ បាស្បាស្មីតិ ។ ៩៦៣ សុខ្លោស្មីតិ ។ ៩៦៣ កហដ្ឋាស្មីតិ ។ ៩៦៣ បព្ជាស្មីតិ

។ ទូកវិត្តវិភង្គ អង្គារសកនិទ្ទេស

តណ្តាវិចរិតថា អម្បាលយ៉ាន៍អញ គួរមាន យ៉ាងខេះ ដោយ១ន្ទបញ្ចុក: នេះ ១ តណ្តាវិចរិតថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរមាន ដោយប្រការដលៃ ដោយ១ន្ទបញ្ចុក:ខេះ ១ ។

(២៤៧) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញមាន ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលធ្វើខ្យុវធម៌ណាមួយ គឺរូប វេទនា សញ្ញាស្នា សង្គារ វិញ្ញាណ ឲ្យបែកចេញពីគ្នា ហើយ បានខ្ញុវធខ្លះថា អញមាន ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ បានខ្ញុវមានៈថា អញមាន ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ បានខ្ញុវមានៈថា អញមាន ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ កាលបើធម៌មាន ធន្លះ ជាដើមនោះមាន ដំណើយើតយូវនេះក៏មាន ថា អញមាន ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ កាលបើធម៌មាន ប្រកាវនេះ ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះទុះ ថា អញមាន យ៉ាងនេះ ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ ព្រាមាន ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ កាលចេតម៉ាន ខេត្តបញ្ចក:នេះ ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះទុះ ថា អញមាន យ៉ាងនេះ ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះទុះ ថា អញមាន យ៉ាងនេះ ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះទុះ ថា អញមាន ដោយប្រកាវដទៃ ដោយ១ន្ធបញ្ចក:

[២៨៨] ចុះតណ្ណាវិចតែថា អញទាន ដោយប្រការនេះ ដោយ ទន្ទបញ្ចកៈនេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ដាថា អញជាក្សីត្រ ដោយហេតុនេះ ឬថា អញជាញ្រហ្មណ៍ ដោយហេតុនេះ ថា អញ ជាអ្នកជំនួញ ដោយហេតុនេះ ឬថា អញជាអ្នកគ្រ ដោយហេតុនេះ ថា អញជាគ្រហស្ដ ដោយហេតុនេះ ឬថា អញជាម្នក់ត្រ ដោយហេតុនេះ ថា

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

ឥទំនា នេយុស្មីត ។ ឥទំនា មនុស្សេស្មីត ។ ឥទំនា រូបស្មីត ។ ឥទំនា មហាស្មីត ។ ឥទំនា នេះ សញ្ជី នាសញ្ជីស៊ី ។ ឥទំនា មសញ្ជីស្មីត ។ ឥទំនា នេះ សញ្ជី នាសញ្ជីស្មីត ។ ៧ ៧ ឥទំនា ឥត្ស្មីតំ ហោត ។

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

ថា អញជាទៅតា ដោយហេតុនេះ ឬថា អញជាមនុស្ស ដោយហេតុ នេះ ថា អញមានរូប ដោយហេតុនេះ ឬថា អញមិនមានរូប ដោយ ហេតុនេះ ថា អញមានសញ្ញា ដោយហេតុនេះ ឬថា អញមិនមាន សញ្ញា ដោយហេតុនេះ ថា អញមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមាន សញ្ញា ក៏មិនមែន ដោយហេតុនេះ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្ណា-វិចតេថា អញមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ១ទ្ឋបញ្ចុកៈនេះ ។

(២៤៩) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញមានយ៉ាងនេះ ដោយ១ខ្លបញ្ចកៈនេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរ នៃតណ្តា ព្រោះយកខ្លួនទៅ
ប្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃថា បុគ្គលនោះជាក្សីត្រ យ៉ាងណា អញក៏ជា
ក្សីត្រ យ៉ាងនោះ ដោយហេតុនេះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះជា
ញាហ្មណ៍ យ៉ាងណោ អញក៏ជាច្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះ ដោយហេតុ
នេះដែរ ។បេ។ ថា បុគ្គលនោះ មានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិន
មានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាងណា អញក៏ជាបុគ្គលមានសញ្ញា ក៏មិន
មែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាងនេះ ដោយហេតុនេះដែរ
យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្តាវិចរិតថា អញមាន យ៉ាងនេះ ដោយ

ខុទ្ទពវត្តវិកង្គេ អដ្ឋារសកនិទ្ទេសោ

ព្រំ មុខ មេខ្លាំ មេខា មេខាំ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

(២५०) ២៩៧ មគ្គា ម្យាញ ម្នេញ ម្នេញ ប្រេច ប្រេច ម្នេញ ម្នេញ ម្នេញ ម្នេញ ម្នេញ មន្ត្រាញ មន្ត្តិ មន្ត្រាញ មន្ត្រាញ មន្ត្រិត មន្ត្រិត្តិ មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្

ខុទ្ទកវិត្តវិភង្គ អង្គារសកសិទ្ទេស

(២៩០) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញមាន ដោយប្រការដទៃ ដោយ១ន្ធបញ្ចុក:ខេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរ នៃតណ្តា ព្រោះយកខ្លួន ទៅប្រៀប
នឹងបុគ្គលដទៃថា បុគ្គលនោះជាក្សីត្រ យ៉ាងណា អញមិនមែនជាក្សីត្រ
យ៉ាងនោះ ដោយហេតុខេះទេ ឬថា បុគ្គលនោះជាត្រាហ្មណ៍ យ៉ាង
ណា អញមិនមែនជាព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះ ដោយហេតុនេះទេ ។ បេ។
ថា បុគ្គលនោះមានសញ្ជា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន
យ៉ាងណា អញមិនមែនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន
យ៉ាងណា អញមិនមែនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន
មិនមែន យ៉ាងនោះ ដោយហេតុនេះទេ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្ណា.
វិចរិតថា អញមាន ដោយប្រការដទៃ ដោយ១ន្ធបញ្ជាក់:ខេះ ។

(៦៩១) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញទឹងមាន ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលធ្វើនូវធម៌ណាមួយ គឺរូប វេទ្ ស សញ្ញា សង្ខាវ វិញ្ញាណ ឲ្យបែកចេញពីគ្នាហើយ បាននូវធន្ទ:ថា អញទឹងមាន ដោយ ហេតុនេះ បាននូវមាន:ថា អញទឹងមាន ដោយ ហេតុនេះ បាននូវមាន:ថា អញទឹងមាន ដោយហេតុនេះ បាននូវទិជ្ជិ ថា អញទឹងមានដោយ ហេតុនេះ កាលបើធម៌មានធន្ទ:ជាដើមនោះមាន ជំណើរយើតយូវនេះក៏មាន ថា អញទឹងមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ ១ន្ធបញ្ចក:នេះ ទន្ទបញ្ចក:នេះ ទន្ទបញ្ចក:នេះ មាញទឹងមាន យ៉ាងនេះ ដោយ១ន្ធបញ្ចក:នេះ ។

អភិធម្មបំជីពេ វិភង្គោ

(៤៩៤) ៩៩៣ នុង្គ មុស្សិ ខេត្ត ។ នុត្ត ១៩ លោ ឧរុសាទ្វ ប ខុត្ត យ លោបា ហោ អ្នក្សន្ន ក្នុងគុយ ពេទ្ឋា មន្ត្រី ក្នុងគូល សុខ្គោ ភវិស្បត្តិ វា ៩មិល កមដ្រោ ភវិស្បត្តិ ក ឥទិល បញ្ជាំតោ ករិស្បីខ្លុំ ក ឥទិល នេះក សុស្សាន្តិ ក ឥត្ឌ ឧសុស្សា សុស្សាន្តិ ក ឥត្ឌ រិត្ត សុសារីខ្ទី សុ មុខស អរិត្ត សុសារីខ្ទី សុ មុគ្គស សញ្ញី ការិស្បត្តិ វា ឥមិលា មសញ្ញី ការិស្បត្តិ វា ឥមិនា នៅ សញ្ញា ភាសញ្ចាំ ការិស្ស្រិ វា រៀវិ ឋម្តា ឋន្ត សុស្ត្រ បោន ។

ត្ត ត់ដ្ឋក្នុ និត្តមក ក្នុ ង្សុការិទ្ធ ឈេង ឯ គ្រុក្ស និទ្ធិភេយ ក្នុ ស្សុទ្ធ ឈេង ឯ

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

(៤៩៤) ចុះតណ្តាវិចវិតថា អញទឹងមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ ខន្ទបញ្ជក: នេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរ នៃតណ្ដាថា អញ នឹងទានជាក្ស័គ្រ ដោយហេតុ នេះ ឬថា អញនឹងទានជាក្រាហ្មណ៍ ដោយ ហេតុនេះ ថា អញនឹង**ជា**នជាអ្នក**ដ់**ឡូញ ដោយ ហេតុនេះ ប្តា អញ្ទឹង្ណានជាអ្នកគ្រ ដោយ ហេតុ ខេះ ថា អញទឹងបានជា គ្រហស្ត ដោយហេតុនេះ ឬថា អញនឹងបានជាបព្ទជិត ដោយ ហេតុខេះ ថា អញនឹងបានដាទេវតា ដោយហេតុខេះ ឬថា អញ និងជានយុតនិស្ស ដោយហេតុនេះ ថា អញនឹងយុច្ចលមានរូប ដោយហេតុនេះ ឬថា អញនឹងដាបុគ្គលមិនមានរូប ដោយហេតុនេះ អញ្ទ^{ន្}ង៍ជាបុគ្គលមានសញ្ញា ដោយ ហេតុ នេះ ឬថា អញ្ជទឹង ជាបុគ្គលមិនមានសញា ដោយហេតុនេះ ថា អញទឹងជាបុគ្គលមាន កមិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន ដោយហេតុនេះ សຕາກ ຫຼ ឈ្មោះ**ថា ត**ណ្ណាវិចវិតថា អញនឹងមា**ន** ដោយប្រការ នេះ ដោយ១ន្ទបញ្ជក:នេះ ។

(៤៩៣) ចុះតណ្ណាវិចរិតថា អញនឹងមាន យ៉ាងនេះ ដោយ ១ន្ទបញ្ចកៈនេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ណា ព្រោះយក ១នូខទៅប្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃថា បុគ្គលនោះជាក្ស័គ្រ យ៉ាងណា

ខុទ្ធពវត្តវិកង្គេ អដ្ឋារសកសិទ្ធេសោ

ឥមិល តថា ១ ត្តិយោ ភាស្បួត្តិ វា យថា ကော ကြားက္သူကေ**ာ န**မ်ားအာ နာဗာတိ ကြားတွေးကော កុរស្ប៊ុន ប្ ។ ខេ ។ យដា សោ នៅ សញ្ ការស្បត្តិ ។ ស្ត្រី ឥមិលា ស្ត្រី ការស្បត្តិ មេហាតិ ។ (೯५८) ២៩ឃំ មុខ្លា ម៉ាន្តា មស្រីប ទទ្ធិយោ ៩មិនា នាសំ ន៩រ ទទ្ធិយោ ភវិស្សិ က យដោ សោ ព្រាញ្ ឈោ ឥទិល ៣ហំ តដា ကျာញ္ ထော အက်ဳိ႕ႏွစ္တြဲ က ។ ២ ។ ២ ២ ស នៅ សញ្ចុំ សម្ពេច សមា នៅ សញ្ចា ភាសញ្ចាំ កា ស សំ ឥម៌លា អញ្ថា កវិស្បត្តិ យោគិ ។

ខុទ្ទពវត្ថុវិភង្គ អដ្ឋារសពនិទ្ទេស

អញទឹងបានជាក្សីត្រ យ៉ាងនោះ ដោយលេតុខេះដែរ ឬថា បុគ្គល នោះជាទ្រាហ្មណ៍ យ៉ាងណា អញទឹងបានជាច្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះ ដោយលេតុនេះដែរ ។ បេ ។ ថា បុគ្គលនោះមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាងណា អញទឹងបានជាបុគ្គលមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាងនោះ ដោយលេតុនេះដែរ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្យាវិចាត្ថថា អញទឹងមាន យ៉ាងនេះ ដោយ ទន្ធបញ្ហាកៈនេះ ។

(៩៩៤) ចុះតណ្លាវិចតែថា អញនឹងមាន ដោយប្រការដល់ ដោយ១ន្ធបញ្ចកៈនេះ គេីដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ណា ព្រោះ យក១នៃមាប្រៀបនឹងបុគ្គលដល់ថា បុគ្គលនោះជាក់ត្រ យ៉ាងណា អញនឹងមិនមែនជាក់ត្រ យ៉ាងនោះ ដោយហេតុនេះ េ ឬថា បុគ្គលនោះជាព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងណា អញនឹងមិនមែនជាព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះ ដោយហេតុនេះ េ ។ បេ។ ថា បុគ្គលនោះមាន សញ្ជា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន យ៉ាងណា អញនឹង មិនមែនមានសញ្ជា ក៏មិនមែន យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្តាវិចតែថា អញ នឹងមាន ដោយហេតុនេះ េ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្តាវិចតែថា អញ

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

(២៩៤) ភ៩ញ ៩មិល អសស្មីតិ ហោតិ ។ តេញ ខេម្មំ អាការី កត់ត្វា រូបំ វេឌនិ សញ្ញំ សេយូវេ វិញ្ញាឈំ ៩មិល ខិច្ឆោស្មី ឧុវេស្ម៊ំ សេស្សតេស្មិ អវិបរិយាមឧម្មោស្មីតិ ឯវំ ៩មិលា អសស្មីតិ ហោតិ ។

(២៤៦) ៩៩៣ ៩មិញ សមិញ ស្នំ ប្រេនិ ។

កញ្ចាំ ១ម្នំ មកការី ការិទ្ធា រូបំ ប្រេនិ សញ្ជាំ
សង្ខាប វិញ្ញាណំ ៩មិញ ឧទ្ទិជ្ជិស្សាមិ វិលស្ប៉ិស្សាមិ

ន ការិស្សាមិតិ ឃាំ ៩មិញ សាតស្មីតិ ហោតិ ។

(២៤៧) កេចញា ៩មិញ សិយន្តិ ហោតិ ។

កញ្ចាំ ១ម្នំ មកការី ការិទ្ធា រូបំ ប្រេនិ សញ្ជាំ
សង្ខាប វិញ្ញាណំ ៩មិញ សិយន្តិ ១ខ្ញុំ ១ឌិលភាគិ
៩មិញ សិយន្តិ មានិ ១ឌិលភាគិ ៩មិញ សិយន្តិ

អភិជ្ជមបិជិក វិភង្គ

(៤៩០) ចុះតណ្ហាវិចរិតថា អញ ទៀត យោម ទទួបញ្ជកៈ
នេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរខែតណ្ហា ព្រោះធ្វើនូវធម្មណាមួយ គឺរួប
វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ឲ្យបែកចេញពីគ្នាថា អញជាបុគ្គល
ទៀតខាត់ មាំមួន ជ្រាកដ មិនប្រែប្រហល់ជាធម្មតា ដោយ ហេតុនេះ
យាង៍នេះ ឈ្មោះថា តណ្ហាវិចរិតថា អញជាបុគ្គលទៀត ដោយ
ទន្ធបញ្ជកៈនេះ ។

(៤ ៩ ៦) ចុះតណ្ណាវិចវិតថា អញសុទ្យស្លាល ដោយ១ន្ទបញ្ចក:
នេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ណា ព្រោះធ្វើខ្លុវធម៌ណាមួយ
គឺប្រ វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ឲ្យបែកចេញពីគ្នាថា
អញនឹងដាច់សូន្យ នឹងវិនាស នឹងមិខកើតទៀត ដោយហេតុនេះ
យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្ណាវិចវិតថា អញសុទ្យស្លាល ដោយ
១ន្ទបញ្ចក:នេះ ។

(៩៩៧) ចុះតណ្តាវិចរិតថា អញគួរួមាន ដោយ១ន្ទបញ្ចុក:នេះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលធ្វើនូវធម៌ណាមួយ គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខាវ វិញ្ញាណ ឲ្យបែកចេញពីគ្នាហើយ បាននូវធន្ទ:ថា អញគួរួមាន ដោយ ១ន្ទបញ្ចុក:នេះ បាននូវមានះថា អញគួរួមាន ដោយ១ន្ទបញ្ចុក:នេះ

ខុទ្ធករិត្តវិភាគ្នេ អដ្ឋារសភានិទ្ទេសោ

ឧ៍ដ្ឋ បដល់កត់ តស្មី សត់ ឥមាធិ បមញ្ជាតាធិ យោធ្លុំ ៩មិល ៩ទ្ទុំ សិយឆ្គុំ ។ ៩មិល ឃុំ សំយុន្តិ វា ឥទិនា អញ្ជនា សំយុន្តិ វា ។ (៤៩៨) ភេឌញ ឥទ្ធា ឥទ្ធិ ស៊ូយខ្លុំ បោះ ។ នាមិល ១គ្នា ហេ សំយន្តិ ។ នាមិលា ကြည္၊ေကာ ညီယစ္ရွိ ႒ နမီးက ပႏေညာ့ ညီယစ္ရွိ ក ៩មិល សុខ្ចោ សិយខ្លិ ក ៩មិល កហដ្ឋោ ស៊យ ្ថ្នំ វា ៩ទំនា បញ្ជាំ តោ ស៊យ ឆ្នំ វា ៩ទំនា εειη ည်လာ၌ η ឥមិល មនុស្សេ ည်လာ၌ η នុគ្គ រិត្ត ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ប្ នុខ្សា មណ្ឌ មក្សា មក្សា មក្សា ង ម្នុស ទោះ មាន ស្នាំ មាន ស្នាំ មាន ស្នង ឥមិល ឥទ្ធ សិយភ្នំ ហោតិ ។

ខុទ្ចករិត្តវិភង្គ អង្គារសកនិទ្ទេស

ជានទូវទិជ្ជិស អញគួរមាន ដោយ១ទ្ធបញ្ចក:នេះ កាលបើធម៌មាន នន្ទុះជាដើមនោះមាន ដំណើយើតយូរនេះ ក៏កើតមាន ឋា អញគួរ មាន ដោយប្រការនេះ ដោយ១ទ្ធបញ្ចក:នេះ១ ឋា អញគួរមាន យ៉ាងនេះ ដោយ១ទ្ធបញ្ចុក:នេះ១ ឋា អញគួរមានដោយប្រការដែល ដោយ១ទ្ធបញ្ចុក:នេះ១ ។

(៤៩៨) ចុះតណ្តាវិចតែថា អញគួរមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ ខន្ធបញ្ចុកៈនេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ដាថា អញគូរួ ជាក្សីត្រ ដោយហេតុនេះ ឬថា អញគួរជាព្រាហ្មណ៍ ដោយហេតុនេះ ថា អញគួរជាអ្នកជំនួញ ដោយហេតុនេះ ឬថា អញគួរជាអ្នកគ្រ ដោយ ហេតុ ខេះ ថា អញគ្លាជាគ្រហស្ដដោយ ហេតុ ខេះ ឬថា អញគ្លា ជាបព្វជិត ដោយ ហេតុនេះ ថា អញគួរជា ទៅតា ដោយ ហេតុនេះ ឬថា អញគួរជាមនុស្ស ដោយហេតុនេះ ថា អញគួរជាបុគ្គលមានរូប ដោយ ហេតុនេះ ឬថា អញគួរដាំបុគ្គលមិនមានរូប ដោយ ហេតុនេះ ថា អញគួរជាបុគ្គលមានសញា ដោយហេតុនេះ ឬថា អញគួរជាបុគ្គល ញ មនមានសញា ដោយហេតុនេះ ថា អញគួរជាបុគ្គលមានសញា ក៏មិន មែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន ដោយហេតុនេះ យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថា តណ្តាវិចតែថា អញគួរមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ១ន្ទបញ្ជក:នេះ ។

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

(២៩៩) តេមញ្ជា ៩មិញ ឃុំ សំយន្តិ ហោត់ ។

បរំ បុក្កលំ ឧបនិយយ យថា សោ ១ត្តិយោ

៩មិញ តថា សំ ១ត្តិយោ សំយន្តិ វា យថា សោ

ញាញ្ញាណោ ៩មិញ តថា ហ ញ្ញាណោ សំយន្តិ
វា ។ បេ ។ យថា សោ នៅ សញ្ញាំ ៣សញ្ញាំ

៩មិញ តថា សំ នៅ សញ្ញាំ ភាសញ្ញាំ សំយន្តិ វា ឃុំ វេទិញ វា ឃុំ វិទិញ វា ឃំ ឃុំ វិទិញ វា ឃំ ឃំ ឃុំ វិទិញ វា ឃំ ឃុំ វិទិញ វា ឃុំ វិទិញ វា ឃុំ វិទិញ វា ឃុំ វិទិញ វា

(៣០០) ក៩ញា ៩មិនា អញ្ជូន សំយន្តិ យោតិ ។ មាំ បុក្កលំ ឧបនិយាយ យេថា សោ ទត្តិយោ ៩មិនា នាមាំ ឥ៩ា ទត្តិយោ សំយន្តិ វា យេថា សោ ព្រាហ្ម យោ ៩មិនា នាមាំ ឥ៩ា ព្រាហ្ម-យោ សំយន្តិ វា ។ បេ ។ យេថា សោ នៅ សញ្ញី នាសញ្ញី ៩មិនា នាមាំ ឥ៩ា នៅ សញ្ញី នាសញ្ញី

អភិធម្មបិដ្ឋា វិភង្គ

(៤៩៩) ចុះតណ្ដាវិចរតថា អញគួរមាន យ៉ាងនេះ ដោយ **១**ន្ទបញ្ចក:នេះ តើដុចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ដា ក្រោះយក១្នៈទៅ ច្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃថា បុគ្គលនោះជាក្សីត្រ យ៉ាងណា អញគួរតែ ជាក្ស៊ីត្រ យ៉ាង៍នោះ ដោយហេតុនេះដែរ ឬថា បុគ្គលនោះជាព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងណា អញគួរតែជាច្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះ ដោយហេតុនេះដែរ ។ បេ ។ ថា បុគ្គល នោះមានសញា កម្មន៍មែន មិនមានសញា កម្មន មែន យ៉ាង្ណា អញគួរតែជាបុគ្គលមានសញា កម្នា់មេន មិនមាន សញ្ជាក់មិនមែន យ៉ាង៍នោះ ដោយហេតុនេះដែរ យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះ ឋា តណ្ដាវិចតេថា អញ គ៊ូរមាន យ៉ាង៍នេះ ដោយ១ន្ទបញ្ជក:នេះ ៗ (៣០០) ចុះតណ្ដាថៃតែថា អញគួរមាន ដោយប្រការដទៃ ដោយ ១ ខ្មបញ្ជក: នេះ តើដុំចម្ដេច ។ ដំណើរ នៃឥណ្ឌា គ្រោះយក ទូន ទៅ ប្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃថា បុគ្គល នោះ ដាក្យត្រ យ៉ាង៍ ណា អញ គួរតែមនមែនជាក្ស័ត្រ យ៉ាងនោះ ដោយហេតុនេះ េ ឬថា បុគ្គល នោះជាព្រាហ្មណ៍ យ៉ាន៍ណា អញគូវតែមិនមែនជាច្រាហ្មណ៍ យ៉ាន៍ នោះ ដោយហេតុនេះទេ វីបេវ ថា បុគ្**ល**នោះមានសញា កមនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មនមែន យ៉ាង្គណា អញគួរតែមនមែន ញ មានសញា ក៏មិនមែន មិនមានសញា ក៏មិនមែន យ៉ាង៍នោះ

ខុទ្ធពរិត្តវិភង្គេ អដ្ឋារសពនិទ្ធេសោ

ស៊យៈ ្តិ ។ សំ ន់មិនា អញ់ថា ស៊យៈ និ យោគិ ។

(៣០០) កមេញ ៩៦៣ មទាហំ សំយន្តិ យោតិ ។ កញ្ចុំ ធម្មាំ អាការ ការិត្យ រ៉ុន ជននំ សញ្ញុំ សង្ខាប វិញ្ញាណំ ឥមិល អទាហំ សំយន្តិ ជន្ទី ជជួលភគ្គ ៩គ្នា អភាស ស្នាស្ទី មាន ជន្តលម្នា មុខ ស្ត្រ ស្ត្រ មុខ ស្ត្រ មុខ ស្ត្រ ស្ត្រ មុខ ស្ត្រ ស្ត្ ត្ស៊ី សត់ ឥមាន បបញ្ជូតនេ ប្រាន្តិ ៩មិនា អេសាល ឥឌ្ឌ ស្យាញ្ញី ៧ ឥឌ្ឍ អេសាល រៀវ

ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គ អង្គារសកនិទ្ទេស

ដោយ ហេតុនេះ ខេ យាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្ហាវិចវិតថា អញគួរួមាន ដោយប្រការដទៃ ដោយ១ន្ទបញ្ជក:នេះ ។

(៣០១) ចុះតណ្ហាវិចតែថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរួមាន
ដោយ១ន្ធបញ្ជកៈនេះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលធ្វើនូវធម៌ណាមួយ គឺរូប
វេទនា សញ្ញា សង្គា វិញ្ញាណ ឲ្យបែកចេញពីគ្នាហើយ បាន
ខ្វះជន្ទះថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរួមាន ដោយហេតុនេះ បានខ្វះមិដ្ឋិថា
អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរួមាន ដោយហេតុនេះ បានខ្វះមិដ្ឋិថា
អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរួមាន ដោយហេតុនេះ បានខ្វះមិដ្ឋិថា
ដើមនោះមាន ដំណើរយ៉ាត់យូវនេះក៏មាន ថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរួ
មាន ដោយប្រការនេះ ដោយ១ន្ធបញ្ជកៈនេះខ្វះ ថា អម្បាលយ៉ាង៍
អញ គួរួមាន ដោយប្រការដទៃ ដោយ១ន្ធបញ្ជកៈនេះខ្វះ ថា អម្បាលយ៉ាង៍
អញ គួរួមាន ដោយប្រការដទៃ ដោយ១ន្ធបញ្ជកៈនេះខ្វះ ទាំ អម្បាលយ៉ាង៍

(៣០៤) ចុះតណ្តាវិចវិតថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរួមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ១ន្ទបញ្ចុក:ខេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរ នៃតណ្តា ថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរួតែជាក្ស័ត្រ ដោយហេតុនេះ ឬថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួរួតែជាញ្រហ្មណ៍ ដោយហេតុនេះ ថា

អភិធម្មបិដិពេ វិភះគ្នា

មុខ្លា មេសស ស្រាសិទ្រោ មុលខ្លី ឯ មុខ្ស ងឧស្ស ព្រេស្ស ស្គ្រាល់ អ្នក ងឧស្ស ងឧស្ស សុខ្ចោ ស័យខ្លុំ វា ឥមិនា អភាព ក៏សាដ្ឋោ ស៊ីយន្តិ វា ឥទិនា អទាស ចត្តពិតោ ស៊ីយន្តិ អខាល ឧ៩ សេប ភូ ហា មុខ អខាល រុថ្មី សិយត្តិ ក ឥមិនា អភាព អរុថ្មី សិយត្តិ វា ៩ទំនា មទេ ស សញ្ញី សិយ្តិ្ វា ៩ទំនា អទាហ អសញ្ញី សំយន្តិ វា ឥមិលា អទាហំ នៅ សញ្ញី សសញ្ញី សំយន្តិ វា ឃុំ ឥមិល អចាហំ ឥឌ្ឌ សិយឆ្គំ យោគ៌ ។

(៣០៣) កេដញ្ជា ៩មិញ អចាមាំ រៀវ សិយត្តិ យោគាំ ។ មាំ បុក្កលំ ឧបនិយយ យដា សោ ទត្តិយោ ៩មិញ អចាមាំ តដា ទត្តិយោ សិយត្តិ

អភិធម្មបិដិក វិភ.

អម្បាលយ៉ាន់អញ គួរតែជាអ្នកជំនួញ ដោយហេតុនេះ ឬថា អម្បាល យាន៍អញ គួរតែជាអ្នកគ្រុំ ដោយហេតុនេះ ថា អម្បាលយាន៍អញ គួរ តែជាគ្រហស្ត ដោយហេតុនេះ ឬថា អម្បាលយាងអញ គួរតែជាបព្ទជិត ដោយហេតុនេះ ថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរតែជាទេវិតា ដោយហេតុនេះ ប្តថា អម្បាលយាំងអញ គួរតែជាមនុស្ស ដោយហេតុនេះ ថា អម្បាល យ៉ាងអញ គួរតែជាបុគ្គលមានរូប ដោយហេតុនេះ ឬថា អម្បាល យាំងអញ គួរតែជាបុគ្គលមិនមានរូប ដោយហេតុនេះ ថា អម្បាល យ៉ាងអញ គូរតែជាបុគ្គលមានសញា ដោយហេតុនេះ ឬថា អម្បាល យ៉ាងអញ គួរតែជាបុគ្គលមិនមានសញា ដោយហេតុនេះ ថា អម្បាល យ៉ាងអញ គួរតែជាបុគ្គលមានសញ្ញា កម្មនមែន មិនមានសញ្ជា កម្មន មែន ដោយហេតុនេះ យាននេះ ឈ្មោះថា តណ្តាវិចតែថា អម្បាល យាំងអញ គួរមាន ដោយប្រការនេះ ដោយ១ន្ទបញ្ចុក:នេះ

(៣០៣) ចុះតណ្ណាវិចតែថា អម្បាលយ៉ាងអញ គួវមាន យ៉ាងនេះ ដោយ១ន្ទបញ្ចកៈនេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ដា ព្រោះយក១្ទៈទៅប្រៀបនឹងបុគ្គលដទៃថា បុគ្គលនោះជាក្ស័ត្រ យ៉ាង ណា អម្បាលយ៉ាងអញ គួវតែជាក្ស័ត្រ យ៉ាងនោះ ដោយហេតុនេះដែរ

ខុទ្ទកវិត្តវិភង្គេ អដ្ឋារសកនិទ្ទេសោ

ក យដា សោ ព្រាញ្ញ សេ នំមិនា អភាព តដា ព្រាញ្ញ សេ សំយន្តិ ក ។ មេ ។ យដា សោ នៅ សញ្ញី នាសញ្ញី ន់មិនា អភាព ន៍ដា នៅ សញ្ញី នាសញ្ញី សំយន្តិ ក ឯវិ ន់មិនា អភាព ឯវិ សំយន្តិ យោធិ ។

(៣០៤) ភ៩ញា ៩ទំនា អភាហំ អញ្ជាជា
សំយន្តិ យោត៌ ។ បរំ បុក្កលំ ឧបនិជាយ យថា
សោ ទត្តិយោ ៩ទំនា អភាហំ ន គថា ទត្តិយោ
សំយន្តិ វា យថា សោ ព្រាហ្មលោ ៩ទំនា
អភាហំ ន គថា ព្រាហ្មលោ សំយន្តិ វា ១០១
យថា សោ នៅ សញ្ជា នាសញ្ជា ៩ទំនា អភាហំ
ន គថា នៅ សញ្ជា នាសញ្ជា សំយន្តិ វា
របំ ៩ទំនា អភាហំ អញ្ជាជា សំយន្តិ វា
របំ ៩ទំនា អភាហំ អញ្ជាជា សំយន្តិ ហោត៌ ។
៩ភានិ អដ្ឋាស គណ្ជាចំពេន ពាល់ស្បា

ខុទ្ធករិត្តវិភង្គ អដ្ឋារសកសិទ្ទេស

ឬថា បុគ្គ**ល** ខោះ ជា គ្រាហ្មណ៍ យ៉ាង៍**ណា** អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួវៅត ជាព្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនោះ ដោយហេតុនេះដែរ បេ។ថា បុគ្គលនោះ មានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យ៉ាង៍ណា អម្បាល យ៉ាងអញ គួរតែជាបុគ្គលមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិន មែន យាងនោះ ដោយហេតុនេះដែរ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា តណ្ដាវិច-រិត្ថា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរមាន យ៉ាង៍នេះ ដោយ១ន្ទបញ្ចុក:នេះ ។ (៣០៤) ចុះតណ្តវិចវិតថា អម្បាលយាងអញ គួរមាន ដោយ ប្រការដទៃ ដោយ១ន្ទបញ្ចុក:នេះ តើដូចម្ដេច ។ ដំណើរនៃតណ្ដា ព្រោះយកខ្លួន សា ប្រៀបនឹងបុគ្គលដ ទៃថា បុគ្គល នោះជាក្សីត្រ យ៉ាងណា អម្បាលយ៉ាង៍អញ គួរតែមិនមែនជាក្ស័ត្រ យ៉ាង នោះ ដោយ ហេតុ នេះទេ ឬថា បុគ្គល នោះជាច្រាហ្មណ៍ យ៉ាឥណា អម្បាលយ៉ាឥអញ គួរតែមិនមែនជា ត្រាហ្មណ៍ យ៉ាង នោះ ដោយ ហេតុ នេះ ទេ ។ បេ។ ថា បុគ្គល នោះមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន យាងណា អម្បាលយា ន៍អញ គួរតែមិនមែនមានសញ្ញា ក៏មិនមែន មិនមានសញ្ញា ក៌មន់មែន យ៉ាង៍នោះ ដោយហេតុនេះទេ យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថា ត្តណាវិចរិតថា អម្បាលយាងអញ គួរមាន ដោយប្រការដទៃ ដោយ១ន្ទ-បញ្ជក:នេះ ។ នេះ តណ្តវិចាំត១៤ អាស្រ័យ១ន្ទបញ្ជក:១។ ឯក្រៅ ។

អភិធម្មបិជិព វិភណ្ឌ

(៣០៤) ៩សេខ អដ្ឋាសេ ស្ណាវិច្ចសេច អជ្ឈត្ន-កស្បី ៤៦២៣ មុខ មុខិត្រ ឧណារួនមួយ ពាល់ស្បា ឧទានាយ ន ខេត្តដ្ឋាំ អភិសាព្យា ទាត្វា អតិសន្តិចិត្ត ១ត្តិស តណ្តាវិចវិតាធិ យោគិ ។ ន់ត រៀវក្រាធិ អតីតាធិ ជត្តិស តណាវិចវិតាធិ អនាតតាធិ នត្តឹស តណាវិចាំតាធិ បច្ចុប្បន្នាធិ ជន្លឹស នណាវិចវិតាធិ នាឧកេជ្ឈ អភិសញ្ចប់ត្វា អភិសន្តិបិត្យ អដ្ឋសត៌ តណ្ដាវិចរិត យោគិ ។ (៣០៦) តត្ កាតមាន ខ្វាស់ដួំជំដ្ឋិកតានិ ។ စြည္ဆံုးလ ឋយ្យាការលោ វុត្តាធិ ភកវតា ខត្តាហ សស្បូតវាជា ខត្តពេ រាក់ត្សសស្បុតិកា ខត្តពេ អន្តាធន្និកា ចត្តារា អមរាវិក្គេចិតា ទ្វេ អនិទ្ធ-សម្បុន្ទិកា សេខ្យស សញ្ជាំជា អដ្ឋ អសញ្ជាំជា អដ្ឋ នៅសញ្ជាលសញ្ជាំងា សត្ត ខម្មេងជា បញ្ជា ច្ចដូចម្ចុំត្វាទេសខា ៩សត្ថ ខ្វាសដ្ឋិត្តិដឹកសាធ្វ (១្ហ្-ជាលេ ប្រហ្វាក់រលោ វុត្តាធិ ភកវតាតិ ។

🤋 ទូកវិត្ថុវិភង្គោ សមត្តោ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(ញ១៤) តណ្តាវិចាត់ ១៨ នេះ អាស្រ័យនូវ១ន្ធបញ្ចក:១ និ

ក្នុង តណ្តាវិចាត់ ១៨ នេះ អាស្រ័យនូវ១ន្ធបញ្ចក:១ និគ្រៅ ត្រូវជា

តណ្តាវិចាត់ ៣៦ ព្រោះប្រមូលរួបរួមតណ្តាវិចាត់ ទាំងពីរពួកនោះ ក្នុង

ទីជាមួយគ្នា ។ តណ្តាវិចាត់ ៣៦ ១ និមតីត តណ្តាវិចាត់ ៣៦

១ និមតីត តណ្តាវិចាត់ ៣៦ ១ និមតីត តណ្តាវិចាត់ ៣៦

១ និមតីត តណ្តាវិចាត់ ១០៨ ព្រោះប្រមូលរួបរួមតណ្តាវិចាត់ ទាំងអស់នោះ

ក្នុងទីជាមួយគ្នា ដូចជានរៀបរាប់មកនេះ ។

(៣០៦) បណ្តាធមិតិន៍នោះ ចិជ្ជិ ៦៤ តើដូចម្តេច ។

(ចិជ្ជិ ៦៤) ដែលព្រះមានព្រះភាគសំដែនហើយ ក្នុងវេយ្យាករណ៍
ឈ្មោះព្រហ្មដាលសូត្រ គឺសស្បត្តវាទ ៤ ឯកច្ចសស្បត្តិកវាទ ៤ អន្តានន្តិកវាទ ៤ អមារវិត្តេចិកវាទ ៤ អធិច្ចសមុហ្សន្និកវាទ ៤ សញ្ជាវាទ ๑៦

អសញ្ជាវាទ ៨ នៅសញ្ជានាសញ្ជាវាទ ៨ ១ ច្នេទវាទ ៧ ចិដ្ឋធម្មនិត្តានៈ
វាទ ៤ នេះ ចិជ្ជិ ៦៤ ដែលព្រះមានព្រះភាគសំដែនហើយ ក្នុង
វេយ្យាករណ៍ ឈ្មោះព្រហ្មដាលសូត្រ ។

ចច់ ខុទ្ទកវិត្តវិភង្គ ។

ធម្មហទយវិវាង្គោ

(៣៧) គាត់ ១ឆ្លា គាត់ អយតឆាន់ គាត់ ជាតុយោ គាត់ សញ្ជាន់ គាត់ ឥន្ទ្រិយាន់ គាត់ ហេតុ គាត់ អាហារា គាត់ ៩ស្បា គាត់ ឋេនជា គាត់ សញា គាត់ (ខេតជា គាត់ ខំត្លាន់ ។

(៣០៥) បញ្ចុំទ្វា ធ្វានសាយឥញជំ អដ្ឋា សេ ជាតុ យោ ចត្តារំ សច្វាធិ ពារីសត់ ន្ត្រិយាធិ ជា ហេតុ ចត្តារោ អាហារា សត្ត ដស្បា សត្ត ប៉េនជា សត្ត សញ្ញា សត្ត ចេតជា សត្ត ចិត្តាធិ ។

យ៉េ មុគេ ដូចិច ឧយាំឌិចិស ឯ ក្នេស១យ៉ៃ សាឈា១យ៉ៃ សង្គាំមេ៉ឺយ៉េ មួយប្រាយឹ-(ឃ) ស្ដ យទគេ ឧយាំឌិចិស ឯ ដៃឌិប៉េ

(៣០០) តត្ត ភាគមានិ ធ្វាឧសាយតលនិ ។ ចក្លាយតនិ ទ្រាយតនិ សោតាយតនិ សឆ្អាយតនិ ឃានាយតនិ កញ្ហាយតនិ ជិក្ហាយតនិ សោយតនិ ភាយាយតនិ ដោដ្ឋញាយតនិ មនាយតនិ ជម្ជាយ-តនិ ឥមានិ វុច្ជនិ ទ្វាឧសាយតលនិ ។

(៣០០) ឥត្ត ក**េតមា** អដ្ឋារៈប ភាតុ យោ ។

ធម្មហទយវិភង្គ

(៣០៧) ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន សក្ចៈ ប៉ុន្មាន ឥន្ទ្រិយប៉ុន្មាន ហេតុប៉ុន្មាន អាហារប៉ុន្មាន ផស្សៈប៉ុន្មាន វេទនាប៉ុន្មាន សញ្ជាប៉ុន្មាន ចេតនាប៉ុន្មាន ចិត្តប៉ុន្មាន ។

(៣០៤) ១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ១៤ ជាតុ ១៤ សច្ច: ៤ ឥន្ទ្រិយ ៤៤ ហេតុ ៤ អាហាវ ៤ ផស្សៈ ៧ វេទនា៧ សញ្ញា ៧ ចេតនា៧ ចិត្ត៧ ។

(ញod) បណ្តាធមិញន៍នោះ ១ន្ទ៤ តើដូចម្តេច ។ ប្រក្នូន្ទ១ វេទនា១ន្ទ១ សញា១ន្ទ១ សង្ខារក្ខន្ទ១ វិញ្ញាណក្ខន្ទ១ នេះ ហៅថា ១ន្ទ៩ ។

(៣๑០) បណ្តាធមិទាំង នោះ អាយតន: ១៤ តើដូចម្តេច។ ចក្ខាយតន: ១ វូច្រយតន: ១ សោតាយតន: ១ សទ្ទាយតន: ១ ឃានាយតន: ១ គន្ធាយតន: ១ ដ៏ក្លយតន: ១ វេសាយតន: ១ កាយាយតន: ១ ដៅដ្ឋព្រាយតន: ១ មនាយតន: ១ ធម្មាយតន: ១

(៣១១) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ជាតុ១៤ តេដ្ឋបម្តេច ។

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

រុំដុំថ្ងៃ អដ្ឋារភ ខាង់ លោ រ តម្សេខាង់ ខេតិខាង់ ឧបស្សាយាទាង់ មុស សាទរួយរបាខាង់ ក្រុខាង់ រភខាង់ ក្រុំប្រាហាខាង់ សាខរួយរបាខាង់ ក្រុខាង់ រភខាង់ ក្រុំប្រាហាខាង់ ឧបសាខាង់ ខេតិខាង់ ឧបស្សាយរបាខាង់ មុស ឧបសាខាង់ ខេតិខាង់ ឧបស្សាយរបាខាង់ មុស ឧបសាខាង់ ខេតិខាង់ ខេត្តប្រាប់ ឧបសាខាង់ ឧបសាខាង ឧបស ឧបសាខាង ឧបស ឧបសាខាង ឧបសាខាង

(៣០៤) តត្ត ភេតមានិ ខត្តាវិ សច្ចានិ ។ ឧុក្ខាសខ្ញុំ សមុឧយសខ្ញុំ មក្កសខ្ញុំ និរោជសខ្ញុំ ឥមានិ វុច្ចន្តិ ខត្តាវិ សច្ចានិ ។

(၈၈၈) ခန္ အခေမင့် ကႏီလန်ာဖြို့တာငဲ့ ၁ ငေးကို ဖြို့တို့ လောင်းဖြို့တို့ လောင်းဖြို့တို့ လောင်းဖြို့တို့ မင်းမြို့တို့ လောင်းဖြို့တို့ မင်းမြို့တို့ မင်းများမေးမှု မြို့တို့ မင်းများမေးမှု မြို့တို့ မင်းများမေးမှု မင်းများမေးမှု မြို့တို့ မင်းများမေးမှု မင်းများမေးမှု မင်းများမေးမှု မင်းများမေးမှု မင်းများမေးမှု မင်းမှု မင်းမှု မင်းများမေးမှု မင်းမှု မင

អភិធម្មបិជិព វិភង្គ

ចក្ខុតាតុ ១ ប្រធាតុ ១ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ១ សោតធាតុ ១
សទូធាតុ ១ សេតវិញ្ញាណធាតុ ១ ឃានធាតុ ១ អន្ទធាតុ ១
ឃានវិញ្ញាណធាតុ ១ ដើក្កធាតុ ១ សេធាតុ ១ ដីក្កវិញ្ញាណធាតុ ១
សាយធាតុ ១ ដៅដូច្លធាតុ ១ កាយវិញ្ញាណធាតុ ១ មនោធាតុ ១
ជម្មធាតុ ១ មនោវិញ្ញាណធាតុ ១ នេះ ហៅថា ធាតុ ១៨ ។
(៣១៦) បណ្តាធមិតាំងនោះ សច្ច:៤ តើដូចម្តេច ។
ទុក្ខសច្ច ១ សមុខយសច្ច ១ មគ្គសច្ច ១ និរោធសច្ច ១ នេះ

នេះ ហៅថា ដុខ្ច័េក ទិក្ខ ក្នុង ទិក្ខ ក្នុង ខ្មុំ ខ្មុំ ក្នុង ខ្មុំ ខ្មុំ

ធម្មហទយវិភង្គេ សព្វសង្គាហិពវាភា

[៣០៤] តត្ត ភាគមេ ១៩ ហេតុ ។ តយោ តុសល ហេតុ តយោ អតុសល ហេតុ តយោ មរាស្រ្ត សេខ និខ្មុំ ស្នេខ ស្រេ ឃុំ។-លយេត្ត ។ អហោរភា គុសលយេតុ អនេះសោ យ់ មាល ខេត្ត មាន ខេត្ នយោ កុសលយេត្ត ។ ឥត្ត ភេតមេ នយោ អតុសល ហេតុ ។ លោក អតុសល ហេតុ នោះ សោ អគុសលហេតុ មោយោ អគុសលហេតុ ៩មេ នយោ អកុសលហេត្ ។ នត្ត ភេនមេ នយោ អព្យាភានបោត្យ ត្រុសហនំ វ ជម្នា-ជំ វិទាគាតោ គាំរយាព្យាគាតេសុ វា ជម្មេសុ អលោភោ អនោសោ អមោបោ ៩មេ នយោ អព្ទាភានយេត្ត ។ ៩ មេ វុទ្ធិ នៅ យេត្ត ។ (៣០៤) ឥត្ត ភាតមេ ខត្ថាកេ អាយាក ។ ភេពឌុំត្រារោ អាហារោ ដសុក្សារោ មលេសញ្ចេ-តនាហារេ វិញ្ហាឈាហារេ ៩ទេ វិទ្ធិ ខត្តារោ អាហារា ។

ធម្មហទយវិវាង្គ សព្វសង្គាហិតវារៈ

(៣១៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ ហេតុ ៩ តើដូចម្ដេច ។ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ ។ បណ្ដា ហេតុទាំងនោះ កុសលហេតុ ៣ តេដ្ឋបម្តេច ។ អរលាកៈ ជា កុសល ហេតុ 🥱 អ ពេស: ជាកុសល ហេតុ 🥱 អ មេហ: ជា កុសលហេតុ ១ នេះ កុសលហេតុ ៣ ។ បណ្ដាហេតុទាំងនោះ អកុសលហេតុ ៣ គេដូចម្ដេច ។ លោក: ជាអកុសលហេតុ ១ ពេស: ជាអក្**សល**ហេតុ១ មោហ: ជាអកុសលហេតុ១ នេះ អកុសលយេតុ ភា ។ បណ្ដាយេតុទាំងនោះ អព្យាកតយេតុ ៣ តេដ្យម្ដេច ។ អៈលោក: ១ អទោស: ១ អមោហ: ១ ក្នុង វិទាក់នៃកុសលធម៌ទាំងឡាយ ឬ ក្នុងកំរិយាព្យកតធម៌ទាំងឡាយ នេះ អព្យុកសហេតុលា ។ នេះ ស្រៅថា ហេតុ៤ ។

(៣១៥) បណ្តាធមិទាំងនោះ អាហារ៤ តើដូចម្ដេច ។ ភពឡិទ្ឋាកហាវ១ ផស្សាហាវ១ មនោសញ្ចេតនាហាវ១ វិញ្ញា-ណាហាវ១ នេះ ហៅថា អាហាវ៤ ។

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

ដូច្និ មាន ក្រេស ១

(ឧប ឧប ្រៀប បានមាន់អាតិអាជ្ញា ក្រេស ខុស

មានអាតិអាជ្ញា ក្រេស ច្រើសមានអាតិអាជីញ ក្រេស

(ឧប ឧប ្រៀប ឧប ច្រប់អាជីញ ក្រុស

(ឧប ឧប ្រៀប ឧប ច្រុំ មាន ឧហ ប្រុស

(ឧប ឧប ្រៀប ឧប ច្រុំ មាន ឧហ ប្រុស

(ឧប ឧប ្រៀប ឧប ច្រុំ មាន ឧហ ប្រុស

(ឧប ឧប ប្រុស

(ឧប ប្រុស

(ឧប ប្រុស

(ឧប ប្រុស

(ឧប ប្រុស

(ឧប ប្បាប ប្រុស

(ឧប ប្បុប្បាប ប្រុស

(ឧប ប្បុប្បាប ប្បុប្បាប ប្បុប្បាប ប្បាប ប្បាប

(៣០៨) នគ្គ កាត់មា សត្ត សញ្ញា ។ ឧក្សុសមួស្បូជា សញា សោតសមួស្បូជា សញា សាធសមួស្បូជា សញា ជំវ៉ូសមួស្បូជា សញា កាយសមួស្បូជា សញា មនោជាតុសមូស្បូជា សញា មនៅញាណជាតុសមូស្បូជា សញា ឥមា ព្រឹត្តិ សត្ត សញា ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(៣๑៦) បណ្តាធមិតាំងនោះ ផស្សៈ ៧ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុសម្តីស្បី ១ សោតសម្តីស្បី ១ ឃានសម្តីស្បី ១ ជិក្សិសម្តីស្បី ១ កាយសម្តីស្បី ១ ម នោធាតុសម្តីស្បី • ម នៅព្រាណធាតុសម្តីស្បី ១ នេះ ហៅថា ផស្សៈ ៧ ។

(៣១៧) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វេទនាព់ តើដូចម្តេច ។ វេទនាកើតអំពីចក្ខុសម្តីស្យូ ១ វេទនាកើតអំពីសោតសម្តីស្យូ ១ វេទនា កើតអំពីឃានសម្តីស្យូ ១ វេទនាកើតអំពីជីវ៉ាសម្តីស្យូ១ វេទនាកើតអំពី កាយសម្តីស្យូ ១ វេទនាកើតអំពីមនោធាតុសម្តីស្យូ ១ វេទនាកើតអំពី មនៅវិញ្ញាណធាតុសម្តីស្យូ ១ ខេះហៅថា វេទនា ៧ ។

(៣១៨) បណ្តាធមិទាំងនោះ សញ្ញា តើដូចម្តេច ។
សញ្ញាកើតអំពីចក្ខុសម្តីស្យូ១ សញ្ញាកើតអំពីសោតសម្ពីស្យូ១ សញ្ញា
កើតអំពីឃានសម្តីស្យូ១ សញ្ញាកើតអំពីជីព្រុសម្តីស្យូ១ សញ្ញាកើតអំពី
កាយសម្តីស្យូ១ សញ្ញាកើតអំពីជីព្រុសម្តីស្យូ១ សញ្ញាកើតអំពី
មានាវិញ្ញាណាធាតុសម្តីស្យូ១ នេះហៅថា សញ្ញាពី ។

ធម្មហទយវិកង្គេ ១២ត្រាសុបុត្រ្តីវាភេ

(៣៦០) នទួ ភេទមនិ សត្ត ចិត្តនិ ។ ចេត្តពៃញ្ហណ៍ សោទវិញ្ញាណ៍ មនោយតុ មនោវិញ្ញាណ-ពិញាណ៍ ភាយវិញ្ញាណ៍ មនោយតុ មនោវិញ្ញាណ-ពេតុ ឥមនិ ថ្ងៃខ្លិ សត្ត ចិត្តនិ ។

(៣៦០) ភាមភាតុយា ភាតិ ១ជា ។ មេ ។ ភាសិ ខិត្តានិ ។ ភាមភាតុយា មញ្ចុក្ខជា អ្នះ សាយតល់និ អដ្ឋាស ភាតុយោ តំណាំ សច្ចានិ ភាសិតខ្ញុំយាន់ នៅ ហេតូ ខេត្តារោ អាហារា សត្ត ដស្សា សត្ត ឋេឧលា សត្ត សញ្ញា សត្ត ខេត្តជា សត្ត ខិត្តានិ ។ តត្ត ភាគមេ ភាមជាតុយា

ធម្មហទយវិវាង្គ ឧប្បត្តានុប្បត្តិវារៈ

(៣, ៧) បណ្តាធមិតន់នោះ ចេតនា ៧ តើដូចម្តេច ។
ចេតនាកើតអំពីចក្ខុសម្តីស្បូទ ចេតនាកើតអំពីសោតសម្តីស្បូទ ចេតនា
កើតអំពីឃានសម្តីស្បូទ ចេតនាកើតអំពីជីវ្ហិសម្តីស្បូទ ចេតនាកើត
អំពីកាយសម្តីស្បូទ ចេតនាកើតអំពីមនោសម្តីស្បូទ ចេតនាកើតអំពី
មនៅវិញ្ញាណធាតុសម្តីស្បូទ នេះហៅថា ចេតនា ៧ ។

(៣៩០) បណ្តាធមិទាំង នោះ ចិត្ត ៧ តើដូចម្តេច ។ ចក្សិញាណ ១ សោតវិញាណ ១ ឃានវិញាណ ១ ជិស្សិញាណ ១ កាយវិញ្ញាណ ១ មនោធាតុ ១ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ១ នេះ ហៅថា ចិត្ត ៧ ។

(៣៤๑) ក្នុងកាមឃាតុ មាន១ន្ទប៉ុន្មាន ។ បេ។ មានចិត្ត ប៉ុន្មាន ។ ក្នុងកាមឃាតុ មាន១ន្ទ៩ អាយតនៈ ១៤ ឃាតុ ១៨ សច្ចៈ ៣ ឥន្ទ្រិយ ៤៤ ហេតុ៩ អាហារ ៤ ផស្សៈ ៧ វេទនា៧ សញ្ជា ៧ ចេតនា៧ ចិត្ត ៧ ។ បណ្ដាធមិទាំង នោះ ក្នុងកាមឃាតុ

អភិធម្មបំដីពេ វិភឌ្ឌោ

ռա**ိမ္မီး**ပဲ ၈ ၤ ဂန္းပဲ ၈ ၊ ဂန္းမွာ က မိုးေပဲ့ ៩ មេ វុច្ចុធ្លី ភាមភាគុយា បញ្ជូត្សា ។ ឥត្ ភាគ. មាន ភាមភាតុយា ធ្វាឧសយតខានិ ។ ខក្ខា-ယေးဆင့် **ႏွာလေး**အားထိ ၅ (၂၀၅ မေတာ့လေးအားဆို ဆည္သောလာဆည် ឥមានិ វុឌ្ជិ ភាមភាគុយា ជាឧសាយគល់និ ។ គគ្ កានមា ភាមជាតុយា អដ្ឋារៈស ជាតុ យោ ។ ខេត្ត-សនុ វ្យសន់ ឧយុរ្សាហាលាស់ រពេរ ឧសេសស ឧត្តខាន់ ឧបស្វេសាយាខាន់ មុស ដែន់ មានបន់-យា អដ្ឋារស ជាតុយោ ។ តត្ត ភេតមាធិ ភាមៈ ဆရုတာ ခ်ားက် ေဆးတွာဒဲ ေ ဒုန္မာ့ဆစ္ခ် ဆရုဒလာ-សទ្ធំ មក្សខ្ញុំ ឥមាធិ វុទ្ធ្ កាមេខាតុហា តំណាំ សទ្ធាធិ ។ ឥត្ត កាត់មាធិ កាមភាតុយា ៣វីស-តិ ខ្លែយាធិ ។ ខត្ត ខ្លែយំ ។ ខេ។ អញ្ជាតាវិ ខ្លែយំ ឥ-មាន ថ្ងៃនិ ភាមជាតុឃា ៣វែសត់ន្ត្រិយានិ ។ គត្ កានទេ ភាមជាតុយា ១។ ហេតុ ។ តយោ កុ-កាត់លេត្ ៩ មេ ម៉ូន្តិ កាមជាតុយា នៅ ហេតុ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

មាន១ទួ ៤ ត្រឹង្យមេច ។ រូបក្នេ ១ ។ បេ ។ វិញ្ញា**ណ**ក្នុ ១ ក្នុកម្មាត្ មាន**១**ន្ទ**៤ ។** បណ្តាធម៌ទាំង នោះ នេះហៅថា ក្នុងកាម្សាតុ មានអាយុតនៈ ១៤ ត្រដូចម្ដេច ។ ចក្លាយតនៈ ១ ្ចេយតន: 🤊 ។ បេ ។ មនាយតន: 🤊 ធម្មាយតន: 🤊 នេះបៅ ថា ក្នុងតាមណតុ មានអាយតនៈ 🥬 ។ បណ្ដាធមិ**ព**ង នោះ ក្នុង កាមជាតុ មានជាតុ ១៤ តើដូចម្ដេច ។ ចក្ខុជាតុ ១ រូបជាតុ ១ វិញ្ញាណៈជាតុ១ ខេះ ហៅថា ក្នុងតា**មណ**តុ **មានណ**តុ១**៨ ។** បណា ជមទាង នោះ ក្នុងកាមណតុ មានសច្ច: ញ ត្រុំដូចម្ដេច ។ បុក្ខុសច្ ១ សមុខយសច្ច មគ្គសច្ច នេះ ហៅថា ក្នុងកាមធាតុ មា**ន** សច្ច: ១០ ។ បណ្តាធមិនាំងនោះ ក្នុងកាមជាតុ មាខឥន្ទ្រ័យ ៤៤ គេដូចម្ដេច ។ ចក្ខុខ្ទិយ ១ ។ បេ ។ អញាតាវិទ្រិយ ១ នេះហៅថា ក្នុងតាមធាតុ មានឥន្ទ្រ័យ ៤៤ ។ បណ្តាធមិទាំង នោះ ក្នុងតាមធាតុ មានហេតុ ៩ តេដ្ឋចម្ដេច ។ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យក្សហេតុ ៣ នេះហៅថា ក្នុងកាមធាតុ មានហេតុ ៩ ។

ធម្មហទយវិកង្គេ ឧច្បត្តានុច្បត្តិវាភា

តត្ត ភេតមេ ភាមជាតុ**យា ខ**ត្តពេ អាយារា ។ តេខខ្លីតារា អាហារោ ដស្បាហារោ មនោសញេ-តល្យារ វិញ្ហាណា**ហា**រេក ៩ មេ វុច្ចុស្តិ កាមសត្ ខត្តារេក អាហារ ។ ឥត្ត ភេតមេ ភាមេជាតុយា សត្ត ៩សុក្ ។ ខេត្តសម្លស្កា ។ ខេ។ មនោ-រួយឃុសខាងមាតិមេរិប ឌុធេ រុធិខ្មុំ យាគខាង់លា សត្តដស្សា ។ តត្ត ភាគមា ភាមជាតុហា សត្ត ឋឧស សត្ត សញា សត្ត ខេត្ត សត្ត ខិត្តធំ ។ ខេត្តព្រៃស ។ ខេ។ ម នេះ ខេត្ត ម នេះ ព្រៃស ខេត្ត ពុ ត់មាន វុទ្ធ ភាមភាគុយា សត្ត ខិត្តនិ **។** (၂၈၂) រិធ្ឃមាណ ២២ ១៦ រព្ធ ២២ ចិត្តាធិ ។ រួមជាគុយា មញ្ចុទ្ធនា ន អាយតជាធិ ar ဆရုဏေ ခ်ီလော် မတ္အခ် ရန္အေနြွေတာင អដ្ឋ ហេតុ តយោ អាហារា ៩ត្តារោ ដស្សា ចតសេក្ត វេឌនា ខតសេក្ត សញ្ញា **ខ**តសេក្ ខេត្ត ខេត្ត ខិត្តនិ ។ តុត្ត ភេតមេ រុមនាតុយា

ធម្មហទយវិវាង្គ ខព្យត្តានុព្យត្តិវារៈ

បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ក្នុងតាមធាតុ មានអាហារ ៤ តើដូចម្ដេច ។
កពទ្ធាត្តារាហារ ១ ៨ស្សាហារ ១ មនោស ញេត្តនាហារ ១ វិញ្ញាណាហារ ១ នេះ ហៅថា ក្នុងតាមធាតុ មានអាហារ ៤ ។ បណ្តា
ធម៌ទាំង នោះ ក្នុងតាមធាតុ មានផស្សៈ ៧ តើដូចម្ដេច ។
ចក្ខុសម្ដីស្ស ១ ។ បេ ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុសម្ដីស្ស ១ នេះ ហៅថា
ក្នុងតាមធាតុ មានផស្សៈ ៧ ។ បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ក្នុងតាមធាតុ
មាន វេទនា ៧ សញ្ញា ៧ ចេតនា ៧ ចិត្ត ៧ តើដូចម្ដេច ។
ចក្ខុវិញ្ញាណ ១ ។ បេ ។ មនោធាតុ ១ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ១
នេះ ហៅថា ក្នុងតាមធាតុ មានចិត្ត ៧ ។

(៣৮৮) ក្នុងរូបជាតុ មាន១ន្ធប៉ុន្មាន ។ បេ។ មានចិត្ត ប៉ុន្មាន ។ ក្នុងរូបជាតុ មាន១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ៦ ជាតុ ៤ សច្ច:៣ ឥន្ទ្រិយ ១៤ ហេតុ ៤ អាហារ ៣ ៥ស្ស: ៤ វេទនា ៤ សញ្ញា៤ ចេតនា ៤ ចិត្ត ៤ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ក្នុងរូបជាតុ មាន ១ន្ធ ៤ តើដូចម្ដេច ។ រូបក្ខន្ធ ១ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ១

អភិធម្មបិធីពេ វិភឌ្ឌោ

មុខ ខ្លុំ ដែលសំណ ពយ៉ឺយ៉ឺឃំ រ សង មេសព្ រូបពេត្យ ជ អយតេជាធិ ។ ខេត្តាយត់នំ រូទេយត់នំ សោតាយត់ជំ សង្គាយត់ជំ មភាយត់ជំ ជម្មាយត់ជំ ឥមាន ថ្ងៃនិ រូបជាតុឃា ដ អាយតលានិ ។ តត្ មានស ដែលសំណ ចុះ យស់លោ ឯ ខេយ្មបង់ រួចជាតុ ចក្តុរិញ្ញាណជាតុ សេតជាតុ **ស**គ្គជាតុ សោសស្រាយាយខាត់ ឧលោខាន់ ឧតិខាន់ ឧបស្សាឃ-ហោយ៩ មុស ដ់ជំទូ ដែយ៩៣ ចុ យ៩៣ ។ តត្ កាតមាធិ រូបជាតុយា តំណ៌ សច្បាធិ ។ ឧក្ខាសថ្មុំ សមុឧយសថ្មុំ មក្សថ្មុំ ឥមាធិ វុច្ចុធ្ វិតយន់យា នួឃ្វា មស្លិច ៤ ឧនិ មានសត្វ វិត-ဆရုဏ ဗုဒ္ဓလ်န္တြီဏဒါ ၁ ဗုန္ဓုန္တိဏိ လောခ်န္တိဏိ မင္းခ်က္တဲ့ ရွာမွာ ရွိတဲ့ မောမ္မာမာမ်ားခြဲတဲ့ စီးရမ္ကိုင္ခ်က္ សន្ធិន្ត្រិយំ វីវិយិន្ត្រិយំ សភិន្ត្រិយំ សមាជិន្ត្រិយំ ၓၮၟ႞ၞၳဏိ ၾင္းကန္းက လဂ္ဂၢမိဳန္တိုင္ခ်ဳိတိ ၾကာင္ခြဲတိ អញ្ជាតាវិន្ត្រិយំ ឥមាន វុទ្ធន្តិ វូបភាគុយា ខុធ្ចស់ន្ត្រិ-លាច្ន នៃខ្លួំ មេខគេ ដៃខាខ់លា អជី លេខ ឯ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

នេះ ហៅថា ក្នុងរូបធាតុ មាន១ន្ទ៩ ។ បណ្តាធមិតាងនោះ ក្នុងរូបៈ ជាតុ មានអាយតន: ៦ ត្រុំដូចម្ដេច ។ ចក្លាយតន: ១ រូប្រាយតន: ១ ស្រាតាយឥន: ១ សុទ្ទាយឥន: ១ មុនាយឥន: ១ ជម្មាយឥន: ១ នេះ ហៅថា ក្នុងរូបជាតុ មានអាយតនៈ ៦ ។ បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ក្សុប្រធាតុ មានធាតុ ៩ តើដូចម្ដេច ។ បក្ខាតុ ១ រូបធាតុ ១ ចក្តីព្រាណធាតុ ១ សេតធាតុ ១ សទ្ទធាតុ ១ សេតវិញាណធាតុ ១ មនោណតុ ១ ជម្មជាតុ ១ មនោវិញាណជាតុ ១ នេះហៅថា ក្នុ ញ រូបេធាតុ មានេធាតុ 🖈 ។ បណ្ដាធមិទាំង នោះ ក្នុងរូបេធាតុ មាន សច្ច: ៣ តេដ្ឋបម្តេច ។ ទុក្ខសច្ចុទ្ធ សមុខយសច្ចុទ្ធ មគ្គសច្ចុទ្ នេះ ហៅថា ក្នុងរូបធាតុ មានសច្ចៈ ៣ ។ បណ្ដាធម៌ទាំង នោះ ក្នុងរូបជាតុ មានឥន្ទ្រិយ ១៤ តើដូចម្ដេច ។ ចត្តុខ្ទិយ ១ ကောင်းနို့က ၈ မန်းခြို့က ၈ ဆိုနာ်ငြို့က ၈ ကောမဒက္နိုင်ခို့က ၈ မေး ကို ြန္နီက ေ လင္ဆိုန္နီက ေ လင္ဆိုန္နီက ေ လမာ-ធំន្រ្ទិយ១ បញ្ជាំខ្ញុំយ១ អនញ្ជាត្យាស្យាមតិន្រ្ទិយ១ អញ្ជាំខ្លួយ១ អញាតាវិទ្រុយ 🔊 នេះហៅថា ក្នុងរូបជាតុ មានឥន្ទ្រយ 🤊 ៤ ។ បណ្តាធមិ**ទាំ**ងនោះ ក្នុងរូបធាតុ មានហេតុ៨ តើដូចម្តេច ។

ធម្មហ**េយវិកង្គេ ខប្បត្តា**នុប្បត្តិវារោ

នយោ គុសលហេត្ ខ្លេ អគុសលហេត្ តយោ អព្យាកាតហេត្ត ។ តត្ត កាតមេ តយោ តុសលហេត្ ។ អលោកោ តុសលហេតុ អនោ-សោ តុសលហេតុ អមោយោ តុសលហេតុ ដមេ នយោ តុសលហេន ។ នត្ត ភេឌមេ ខ្វេ អយុសលយេខ ។ លោយ អយុសលយេខ មោះ យោ អគុសលយេតុ ៩ ខេ ខេំ អគុសលយេត្ ។ ស្ត កាន់ ខេ ខ្លាយ អព្យាកាន ហេតុ ។ កុសលាន វា ឧទ្ទាន់ វិទាក់តោ ការិយាព្យក់គេសុ វា ឧម្ទេសុ អលោរភា អនោរសា អមោរភា ឥខេ នយោ ដេល្យាយឧបល់ខ្លំ ។ ។ ។ ។ ដំខ្លំ ដំពុខាន់លា ងឌី ពេស្ទិ ។ ឌុឌ មានគេ ដែលស់លា សពេល មាលាប។ ឌុស្ស៊ី ឈ្មោះ ឧ ខេស្ស យើងខាស្ស ប្រ រួយ ហា លោ លោ ប្រ មុខេ ដំនិច ដែលស់លា មណេ ឯ ន្ទ ភ្នេក រិជ្ជាខ្មុល ឧទ្ទាប ជម្ជាំ ឯ

ធម្មហទយវិភង្គ ឧប្បត្តានុប្បត្តិវារៈ

កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៤ អព្យាកតហេតុ ៣ ។ បណ្ដា ហេតុទាំងនោះ កុសលហេតុ ៣ តើដូចម្ដេច ។ អលោក: ជាកុសល-ហេតុ 🤋 អទោស: ជាកុសលហេតុ 🤋 អមោហ: ជាកុសលហេតុ 🤋 នេះ ហៅថា កុសលហេតុ ៣ ។ បណ្ដាធម៌ទាំង នោះ អកុសលហេតុ ៤ តេដ្យចម្ដេច ។ លោក: ជាអកុសលហេតុ 🤊 មោហ: ជាអកុសលៈ ហេតុ 🤊 នេះ ហៅថា អកុសលហេតុ ៤ ។ បណ្ដាហេតុ ទាំង នោះ អព្យាកតហេតុ 👊 តេដ្ឋបម្ដេច ។ អលោក: 🤋 អពេស: 🤊 អមេាហ: ១ ក្នុងវិបាក់នៃកុសលធម៌ទាំងឡាយ ឬក្នុងកិរិយាព្យាក់តធម៌ ទាំងឡាយ នេះហៅថា អព្យាកតហេតុ៣ ។ នេះហៅថា ក្នុង រូបណតុ មាន ហេតុ ៤ ។ បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ក្នុងរូបជាតុ មា**ន** ម្នាល់ ស្រាស់ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្ម វិញ្ញា ណា ហារ 🧿 នេះ ហៅថា 🛪 ភ្នុំប្រភាគ មានអាហារ 🔊 🤊 បណ្តាធមិតាំង់នោះ ក្នុងរូបធាតុ មានផស្សៈ ៤ តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មបិធីពេ វិភង្គោ

ឧស្នេញ ឧស្នារ ខ្⁸ស្ងេ ។

ឧសេយន់ ឧស្សេ ខ្⁸ស្ងេ ឧស្សា មុខិទ្ធ វិតៗ

ឧសេយន់ ឧស្សា ខ្⁸ស្ងេ ឧស្សា មុខ មុខិទ្ធ វិតៗ

ឧសេយន់ ឧស្សា ខ្⁸ស្ងេ ឧស្សា មុខ មុខិទ្ធ វិតៗ

ឧសេយន់ ឧស្សា ខ្⁸ស្ងេ ឧស្សា មុខ មុខ្មំ វិតៗ

ឧសេយន់ ឧស្សា ខ្⁸ស្ងេ ឧស្សា មុខ មុខ្មំ វិតៗ

ឧសេយន់ ឧស្សា ខ្⁸ស្ងេ ឧស្សា មុខ មុខ្មំ វិតៗ

ឧសេយន់ ឧស្សា ខ្⁸ស្ងេ ឧស្សា មុខ មុខ វិត្តិ វិតៗ

ឧសេយន់ ឧស្សា ខ្⁸ស្ងេ ឧស្សា មុខ មុខ វិត្តិ វិតៗ

ឧសសាយន៍ មុខិត្ត វិត្តិ វិត្តិ វិត្តិ វិត្តិ ខ្ពស់ ខ្ព

នេះ យោងសត្វ មរិតយាន់ណា នើ មាលាឧសត្វ រ យើយង្ស មុខ រុជិទ្ធ មរិតយាន់យា ឧឌីរេ ១ថា រ ពុទ្ធសាទ្ធ រ មរិតយាន់យា ឧឌីរេ ១ថា ខេម្ម ភ្លាំ មេ បាត្យ មេដី សេនិ ឧយោ មាឈា វាយា ខេម្មា វាយូ ប្រសិទ្ធ រ ឧឌី យេឧកេ មេរិតយាន់យា ឧឌីរេ ១ថា រ ប្រសិទ្ធ រ ឧឌី យេឧកេ មេរិតយាន់យា ឧឌីរេ ១ថា រ ប្រសិទ្ធ រ ឧឌី យេឧកេ មេរិតយាន់យា ឧឌីរេ ១ថា រ ប្រសិទ្ធ រ ឧឌីរេ មេរិតយាន់យា ឧឌីរេ ១ថា រ ប្រសិទ្ធ រ មេខិត្ត មេរិតយាន់យា ឧឌីរេ ១ថា រ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

ចតុសម្ត័ស្យ ១ សោតសម្ត័ស្យ ១ ម នោធាតុសម្ត័ស្យ ១ ម នៅ ញាណជាតុសម្ត័ស្យ ១ នេះ ហៅថា ក្នុងប្រធាតុ មានជស្សៈ ៤ ។ បណ្តា
ជមិទាំង នោះ ក្នុងប្រធាតុ មាន វេទ នា ៤ តើដូច ម្តេច ។ សញ្ញាបួន ១
ចេតនាបួន ១ ចិត្តបួន ១ ចត្តវិញ្ញាណ សោតវិញ្ញាណ ម នោធាតុ
ម នៅវិញ្ញាណធាតុ ១ នេះ ហៅថា ក្នុងប្រធាតុ មានចិត្ត ៤ ។

(៣៤៣) ក្នុងអប្រធាតុ មាន១ន្ធប៉ុន្មាន ។ បេ ។ មានចិត្ត ប៉ុន្មាន ។ ក្នុងអប្រធាតុ មាន១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ៤ ឆាតុ ៤ សក្ខៈ ៣ ឥន្ទ្រិយ១១ ហេតុ៨ អាហារ ៣ ផស្សៈ ១ វេទនា១ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ ចិត្ត ១ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ក្នុងអប្រ-ធាតុ មាន១ន្ធ ៤ តើដូចម្តេច ។ វេទនា១ន្ធ ១ សញ្ញា១ន្ធ ១ សង្ហារក្នុន្ធ ១ វិញ្ញាណ១ន្ធ ១ នេះ ហៅថា ក្នុងអប្រធាតុ មាន១ន្ធ ៤ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ក្នុងអប្រធាតុ មានអាយតនៈ ៤ តើដូចម្តេច ។

ធម្មហទយវិកង្គេ ឧប្បត្តាសុប្បត្តិវាភេ

ឧសលឧទ្ទ ឧសិលឧទ្ទ មុសច្ច ដុំធំ មវិជឌាស់លា ទ្រុ អយតលន៍ ។ តត្ត ភាតមា អុវុជភាតុយា ទ្វេ ភាគ យោ ។ ម នៅព្រំព្រាណភាគ នម្មភាគ ម្ត ដូចិទ្ទ មរិជ្ជាស់លា ខេំ ២៩៣ ស សង្ មៈ នទាន់ អាវុជឍតុយា តំណាំ សទ្ធាធិ ។ ឧុក្គូសខ្ញុំ សមុខលសខ្ញុំ មក្សខ្ញុំ ឥមាធិ វុទ្ធិ អុក្ខភា-តុយា តំណ៌ សញ្ជាធិ ។ ឥត្ត កាត់មាធិ អុវុប. ဆန္တယာ ပါကာနည်းဖြဲ့တာနဲ့ ၅ မန္တိုင္ခ်ဳိက္မွ ဆီးနားဖြဲ့-យំ សោមឧស្សិច្ចិយំ ឧបេត្តិទ្រ្ទិយំ សន្ធិទ្រិយំ វីរេស៌ ធ្វេលំ សតិ ខ្ជុំយំ សទា គិ ខ្ជុំយំ ខេញ្ច ខ្មែំយំ អញ្ជាំថ្លៃ អញ្ជាតាវិទ្រ្ជិយ៌ ឥមាធិ វុឌ្ជុន្តិ អាវុម-ဘရုတာ ឯកានសំទ្រ្ជិយាធ៌ ។ ឥត្ត កត្រមេ អាជិន្យាស់ណ អត្តី សេសិ ឯ សេលា ឃុំមាល-ហេតុ ខ្វេ អក្**ុសល**ហេតុ តយោ អព្យា**កាត-**លេខ **«**គេ ខ្មែំខ្នុំ អរិជខាខ់**លា** អឌី លេខ ំ ស្ទ ភាព អរិជខាស់លា ខពេល មា**លារ រ**

ធម្មហទយវិភង្គ ឧប្បត្តាសុប្បត្តិវារៈ

មនាយតន: ១ ជម្មាយតន: ១ នេះ ហៅថា ក្នុងអរូបជាតុ មាន អាយតន: ៤ ។ បណ្ដាធម៌ទាំង នោះ ក្នុងរូបជាតុ មានជាតុ ៤ តើដូចម្ដេច ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ១ ធម្មធាតុ ១ នេះហៅថា ក្នុងអរុបធាតុ មានធាតុ ៤ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ក្នុងអរុបធាតុ មានសច្ច: ៣ តើដូចម្ដេច ។ ទុក្ខសច្ច ១ សមុខយសច្ច ១ មគ្គសច្ចុ នេះ ហៅថា ក្នុងអុបធាតុ មានសច្ច: ៣ ។ បណ្ដា ធម៌ទាំងនោះ ក្នុងអរុបធាតុ មានឥន្ទ្រិយ ១០ តើដូចម្ដេច ។ မေဒါင္ခြဲ့ယ ၈ ဆိုဂ်ီရီင္ခြဲ့ယ ၈ ကေမခလ္နိုင္ခ်ဲ့ယ ၈ ရက္ခြံျခို့ယ ၈ $N_{\underline{a}}$ $\begin{bmatrix} \hat{a} \\ \hat{a} \end{bmatrix}$ $N_{\underline{a}}$ $\begin{bmatrix} \hat$ ន្ទ្រិយ ទ អញ្ជាន្ទ្រិយ ១ អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយ ១ នេះហៅថា ក្នុងអប្រ-ភាតុ **មាន**ឥន្ទ្រិយ ១១ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ក្នុងអរូបភាតុ មានហេតុ ៨ តេដ្ឋបម្តេច ។ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៤ អព្យក្តលេត្ត នេះ ហៅថា ក្នុងអូបធាតុ មានហេតុ៨ ។ បណ្តាធមិទាំង នោះ ក្នុងអរូបធាតុ មានអាហាវ ៣ គេដូចម្ដេច 🕽

អភិធម្មបិជិព វិភឌ្ឌោ

ត្នូង ន ឧបសន្ទិ ន ត្នូង ន ឧបសន្ទិស្សា ហេខាន់ មុន្ទ រុំជំន្ម មនិតខាន់ណ ត្យ រុខស តុម្សា មេឃា តុម្សា ខេនស តុម្ស កុម្សា បុខស តុម្សា មេឃា តុខ្មា មនិតខាន់ណ ឧបសន្ទិស្សា មេខា មនិតខាន់យា តុខេស មេលា រ ឧបសន្ទិស្សា មេខា មនិតខាន់យា ឧបសា មេលា រ ឧបសិក្សា ខេត្ត បុខ្មុំ មនិតខាន់យា ឧបសា មេលា រ ឧបសិក្សា ខេត្ត បុខ្មុំ មនិតខាន់យា ឧបសា មេលា រ ឧបសិក្សា ខេត្ត បុខ្មុំ មនិតខាន់យា ឧបសា មេលា រ ឧបសិក្សា ខេត្ត ប្រជា ខេត្ត បុខ្មុំ មនិតខាន់យា ឧបសា មេលា រ

នង់ យឧសន្ទ អណ្តាលពេះ នៅ មាលឧសន្ទ រ យុខ្សាំ មន្ត្រី មណ្ឌាលពេះ ខេត្តបាល ១ ខេត

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ផស្យាហារ ១ មនោសញ្ចេតនាហារ ១ វិញ្ញាណាហារ ១ នេះហៅ ថា ក្នុងអរូបជាតុ មានអាហារ ៣ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ ក្នុង អរូបជាតុ មានផស្សៈ ១ តើដូចម្តេច ។ មនោវិញ្ញាណជាតុសម្ព័ស្ស នេះហៅថា ក្នុងអរូបជាតុ មានផស្សៈ ១ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ ក្នុងអរូបជាតុ មានវេទនា ១ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ ចិត្ត ១ តើ ដូចម្តេច ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ នេះហៅថា ក្នុងអរូបជាតុ មាន ចិត្ត ១ ។

(៣৬៤) ក្នុងអបរិយាបន្ទធម៌ (លោកុត្តរកូម៌) មាន១ន្ធ
ប៉ុន្មាន ។ បេ។ មានចិត្តប៉ុន្មាន ។ ក្នុងអបរិយាបន្ទធម៌ មាន
១ន្ធ៤ អាយតនៈ ៤ ឆាតុ ៤ សច្ចៈ ៤ ឥន្ទ្រិយ ១៤ ហេតុ ៦
អាហារ ៣ ផស្សៈ ១ វេទនា ១ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ ចិត្ត ១ ។
បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ក្នុងអបរិយាបន្ទធម៌ មាន១ន្ធ៤ តើដូចម្ដេច ។
វេទនា១ន្ធ ១ សញ្ញា១ន្ធ ១ សង្ខារកូន្ទ ១ វិញ្ញាណកូន្ទ ១
នេះ ហៅថា ក្នុងអបរិយាបន្ទធម៌ មាន១ន្ធ៤ ។ បណ្តាធម៌
ទាំងនោះ ក្នុងអបរិយាបន្ទធម៌ មានអាយតនៈ ២ តើដូចម្ដេច ។

ធម្មហទយវិកង្គេ ឧប្បត្តាសុប្បត្តិវាភេ

ឧស**ណ**ឧទ ឧសិ**ណឧទ្ មុស** មុខិទ្ធ អណ្តូក-ប្រេ្ឋ ខេ្វ អយតភាធិ ។ ឥត្ត កាតមាធិ អព្ចរួយាព្ទ ខ្លើ ខាង លោ ឯ ឧ ខេរ្ម យោ បា ឧ ឌតីយ៩ មុស ដ់ជំប៉ូ អណ្ឌលពេទី ខេំ ឃ៩លោ រ តត្ត ភាតមាធិ អប្រិយាបធ្នេ ខ្វេ សុទ្ធាធិ ។ មក្កសុខ្វុំ ច្ចិត្ត និង ខ្លុំ និង ខេត្ត និង ខេត្ សទ្ធាធិ ។ តត្ត គាត់មាធិ អម្បិយាមផ្ទេ ន្ធានសំន្រ្តិ-ယာစ် ၅ မစ်ဖြို့ယ် ဆီးနားဖြို့ယ် ေလာမစလျှိုင္ဖို့ယ် နေးမည္ဆိုင္ခ်ိဳက္ မာဗီးခြံတ္တြင္တိုက္တဲ့ မာဆီခြံတဲ့ សមាន ខ្លែលំ បញ្ជា ខ្លែលំ អណ្តាតពាសាក្នុងតិ ខ្លែលំ អញ្ជាំថ្មី អញ្ជាំ អញ្ជាំ ម្នាំ អច្ចាំ អច្ចាំ អច្ចាំ អច្ចាំ អច្ចាំ ជាទេ និងមន្រ្ទីលាច រ នេង ២១១៣១១១ ជ លេខ ។ នលោ សុសលលេខ នយោ អព្យ-ស្នេសស្នា នេស្ត សន្តេស ស្រេស កុសល ហេតុ ។

ធម្មហទយវិកង្គ ឧប្បត្តានុប្បត្តិវារៈ

មនាយតន: 🤊 ជម្មាយតន: 🤊 នេះ ហៅថា ក្នុងអបរិយាបន្ធមិ មាន អាយតន: ៤។ បណ្ដាធម**ិទាំង** នោះ ក្នុងអបវិយាបន្ទធមិ មានធាតុ ៤ តើដូចម្ដេច ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ១ ធម្មធាតុ ១ នេះហៅថា ក្នុង អបរិយាបន្ទុធមិ មានធាតុ ৳ 🤊 បណ្ដាធមិត្តនៃនោះ ក្នុងអបរិយាបន្នុ ជម៌ មានសក្ទ: ៤ តើដូចម្ដេច ។ មគ្គសក្ខ 🤊 និរោជសក្ខ 🤊 នេះ ហៅថា ក្នុងមហិយាបន្ទធម៌ មានសច្ច: ៤ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ក្នុងអប្បិយាបន្ទុធមិ មានឥន្ទ្រិយ ១៤ តេដ្ឋបង្កេច ។ មនិន្ទ្រិយ ១ $\ddot{\vec{z}}$ နှင့်က ေလးမန \hat{z} နည္တိုင္တို့က ေလးမန္တိုင္တို့က ေလးမွာ နည္တိုင္တို့က ေ វីយៃទ្រិយ ៖ សត់ទ្រិយ ៖ សមាធិន្រិយ ៖ បញ្ជាខ្លិយ ៖ អនុញា-តញស្យាមីតិន្ទ្រិយ ១ អញន្ទ្រិយ ១ អញាតាវិន្ទ្រិយ ១ នេះហៅថា ក្នុងអប្បិយាបន្ទុធមិ មានឥន្ទ្រិយ ១៤ ។ បណ្តាធមិទាង នោះ ក្នុងអបរិ-យាបន្ទធម៌ មានហេតុ ៦ តើដូចម្ដេច ។ កុសលហេតុ **៣ អ**ព្យាក**ត**ៈ ហេតុ ភា ។ បណ្ដាហេតុទាំងនោះ កុសលហេតុ ភា តេដ្ឋចម្ដេច ។

អភិធម្មចិដ្ឋព វិភង្គោ

អលោភោ តុសលយេតុ អនោសោ តុសលយេតុ អមោយោ កុសលយេតុ ៩មេ ឧយោ កុសល-ហេត្ ។ តត្ត ភេតមេ តយោ **អព្កភភព**ហេត្ ។ កុសលានំ ឧញ្ទំវិទាក់តោ អលោកោ អពោសា អ មោ ហោ ឥ ខេ ន ហោ អព្យាភាន ហេត្យ ។ ឥ ខេ វុច្ចន្តិ អព្ទរយាពច្នេ ន ហេតុ ។ តត្ត ភាគមេ អច្ចាយាច្រេ នយោ អាហារា ។ ដស់ព្រាបារា អព្នរលាខ្ទើ ខណេ មាលារ រ ខ្ទុំ យខមេ អណ្តាលពេទិ៍ ត្រុយ ៩មេរិវិ ឯ ឧឃេរួយឃោយឌា-នុសគឺ ទៅឯ មញ្ចុ ដំនឹង អត្តញាត្រើ <u>ត្រុ</u>យ ដ សេក្ ។ តត្ត កាតុមា អបវិយាប ខ្មែ ឯកា ឋឧ៩ ឯកា សញា ឯកា ខេត្ត ឯកំ ខំត្ ។ ខំនុំ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

អលោភ: ជាកុសល ហេតុ 🤊 អពេស: ជាកុសល ហេតុ 🤊 អមោហ: ជាកុសលហេតុ 🤊 នេះហៅថា កុសលហេតុ ៣ ។ បណ្ដាហេតុ ទាន់នោះ អព្យកតហេតុ ៧ តេដ្ឋបម្ដេច ។ អហេក: ១ អទោស: ១ អមោហៈ ១ ក្នុងវិធាតនៃកុសលធម៌ទាំងឡាយ នេះហៅថា អព្យាក-តហេតុ ៣ ។ នេះហៅថា ក្នុងអបរិយាបន្ទធម៌ មានហេតុ ៦ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ ក្នុងអបរិយាបន្ទធមិ មានអាហាវ ៣ តើដូច ម្ដេច ។ ផស្សាហាវ១ មនោសញ្ចេតនាហាវ១ វិញ្ចាណាហាវ១ នេះហៅថា ក្នុងអបរិយាបន្ទធន មានអាហារ ៣ ។ បណ្តាធន ទាំងនោះ ក្នុងអបរិយាបន្ទធមិ មានផស្យ: ១ តេដ្ឋបម្ដេច ។ មនៅិញ្ញាណធាតុសម្ព័ស្យូ១ នេះហៅថា ក្នុងអបវិយាបន្ទធមិ មាន ផស្សៈ 🤊 🤊 បណ្តាធមិទាំងនោះ ក្នុងអបរិយាបន្ទុធមិ មានវេទនា 🤊 សញ្ហា ចេតនា ១ ចិត្ត១ តើដូចម្ដេច ។ មនៅវិញ្ហាណ -ជាតុ នេះហៅថា ក្នុងអបរិយាបន្នធម៌ មានចិត្ត 🤊 🤊

ធម្មហទយវិវាង្គេ បរិយាបគ្នាបរិយាបគ្នាកែរា

(ယာမှာရ) ရေးဆီ အသီး အန္ မောရာသေးမရိုက္ကေ បញ្ជា ភេទ ឆ ភាមេឍតុហ្ហាបញ្ជា ។បេ។ សុគ្គ ខែតាជំ កាត់ កាមជាតុបរិយាបជ្ជា កាត់ a កាម-យុខរូលប្រសាធា ។ ខែស្ពីស្ពេ មានស្នុធរូលប្រ ខេត្តពេ ខេត្ត សំយា ភាមជាតុហ៍បាបគ្នា សំយា ជ តាមជាតុចរំយេចឆ្នា ។ ឧសាយឥណ ភាមជាតុចរិ-ယာဗည္း ေန႕ကန္သာ မွာတာ မွာတာ အေနရာန္တီးယာဗည္း សំយា ជ ភាមជាតុបរិយាបន្នា ។ សោឡស ជាតុ-ယော ကာဗေဆးနှစ်္တယာစည္ကာ ချွေဆးနုယော ညီယော ကာဗ-ជាតុខាំយាខគ្នា សំយា ៤ កាមជាតុខាំយាខគ្នា ។ សមុនយសថ្នំ ភាមភាតុមរិយាមឆ្នំ ខ្វេ សច្ចា ឆ កាមជាតុស្វេយបញ្ជា ខុត្តសថ្ងំ សំយា កាមជាតុ ចរិយាចន្ទំ សំយា ន ភាមភាតុចរិយាចឆ្នំ ។ နည်း ဖြို့တာ ကာမေဆရုဗ်းတာဗည္း ရီလာန္ခြို့တာ န កាមជាតុបរិយាបញ្ហា នៅន្ទ្រិយា សំយា កាមជាតុ-ចរិយាចឆ្នា សំយា ន ភាមភាតុចរិយាចឆ្នា ។ ត្រោ អគុសលយេត្ **កាមជាតុ**បរយោប**ជា**

ធម្មហទយវិវាង្គ បរិយាបគ្នាបរិយាបគ្នវារៈ

(តាម៩) បណ្តាខន្ធទាំង៩ ខន្ធប៉ុន្មាន កបបញ្ចូលក្នុងកាមជាតុ រាបបញ្ជូលក្នុងតាមជាតុ ចិត្តប៉ុន្មាន មិនរាបបញ្ជូលក្នុងតាម-។ រូបកូន្ទ រាបបញ្ចូលក្នុងតាមជាតុ ១ន្ទ ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងកាមជាតុ ្ម មន្តស្រួបញ្ជាលក្នុងតាម្មាតុ ក៏មាន ។ អាយត្ន: ๑០ រាប ប៉ូ ាំ បញ្ជាក្សភាម្មាត្ត អាយតនៈ ៤ វាប់បញ្ជាក់ស្តីតាមធាតុ ក៏មាន មន្តស្លេចត្តាលក្នុងភាម្មាតុ ក៏មាន ។ ជាតុ ១៦ រាប់បញ្ចូលក្នុង ភាម**ជាតុ ជាតុ ៤ វា**ប់បញ្ចូលក្នុងកាមជាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូល ក្នុងតាមធាតុ ក៏មាន ។ សមុខយស់ក្ខ រាប់បញ្ជូលក្នុងតាមធាតុ សច្ច: ៤ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងតាមធាតុ ទុក្ខសច្ច រាប់បញ្ចូលក្នុងតាម -ក៏**មាន មិ**នរាប់បញ្ចូលកង្គាមជាតុ ក៏មាន **។** ឥន្ទ្រីយ ១០ ឥន្ត្រិយ ៣ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងកាមពាតុ វាបបញ្ចូលក្នុងភាម្មជាត្ ឥន្ទ្រិយ 🖈 រាប់បញ្ចូលក្នុងតាមធាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងតាម **ក៏មាន ។** អក្**សល ហេតុ ៣ ១០០៣លក្**ងកាមធាតុ

អភិធម្មបិឝិពេ វិភង្គោ

ដ ហេតុ សំយា ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា សំយា a
ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា ។ ភាពជឿភាព អាហាពា ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា សំយា a ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា
បញ្ញា ។ ជ ដស្បា ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា មពោវិញ្ញាណជាតុសមួស្បា សំយា ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា
សំយា a ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា ។ ជ វេឧភា ជ
សញ្ញា ជ ចេតជា ជ ចំត្តា ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា
សំយា a ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា ។ ជ វេឧភា ជ
សញ្ញា ជាជាតុបរិយាបញ្ញា ។ ជាជាតុបរិយាបញ្ញា
សំយា a ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា ។ ជាជាតុបរិយាបញ្ញា
សំយា a ភាមជាតុបរិយាបញ្ញា ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(៣៤៦) បណ្តាទន្ធទាំង៩ ទន្ធប៉ុន្មាន កមបញ្ចូលក្នុង រូបធាតុ ទន្ធប៉ុន្មាន មិនកប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ។ បេ ។ បណ្តាចិត្ត ទាំង ៧ ចិត្តប៉ុន្មាន កប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ចិត្តប៉ុន្មាន មិនកប់ បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ។ រូបទន្ទ មិនកប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ទន្ធ ៤ កប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ក៏មាន មិនកប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ក៏មាន ។

ធម្មហទយវិកង្គេ បរិយាបគ្នាបរិយាបគ្នាវារោ

នេះមាលស្សា ខ រិតយង់តរូលាតេឃី ខេំ មាណ្ឌេស ည်တာ ၂ ဗေဆရုဗ်းတာဗည္သာ ညီတာ ဒ ၂ ဗေဆရုဗ်းတာ-စည္း ႔ ေလာေရးမွာ သန္းကာ ဒ နဲစသန္စည္နက္ေတာ့ သီ င္း ဆရုိက မွာက နီတာ နီဆရုံတာမည္က မွာတာ န វិតយៈខាត់ព្រេចឃឹ រ ខ្លួញ មាន់ ម វិតយៈខាំ ត្តិសាស្ត្រ មុខ ស្ត្រ ស្ត្ សំយា ឧ រុខជាតុមរិយាមខ្ញុំ ។ តេរស់ជ្រុំយា ឧ រុម-လာဆင်္ကေတာင်္သာ မြန်နို့ကာ မှာကာ နဲ့ရသည် ကေရင်္သာ សំយា ជ រុខជាតុសំរោមជា ។ សយោ អកុសលៈ-យេត្ ឧ រុខជាតុហ័យបញ្ ជ ហេតុ សំយា န္ေတာ့ အေၾကးက အေနေရးကေတြ အေနာက္မေတြ အေနာက္မေတြ အေနာက္မေတြ အေနာက္မေတြက အေနာက္မေတြကို အေနာက္မေတြကို အေနာက္မေတြကို កត្ត្រីសារេ អាហារេ ៤ វុខភាតុចវិយាចន្នោ ສເໝ អាហារ សំយា វុខភាគុខវិយាខគ្នា សំយា င နဲ့ရသည်လောင်းသည် နာ ရက်ပါ ဇ နဲ့ရသည်း-ត្តលោតឌិ ឧបស្សាយាខាងមកនិស្មេ មូលា វិតយ៩ត្រូយាត ឃើយ ច វិតយ៩ត្រូយាត ឃើង

ធម្មហ្សារីភង្គ បរិយាបគ្នាបរិយាបគ្នវារៈ

អាយតនៈ ១០ មិនរាប់បញ្ជាលក្សប្រធាតុ អាយតន: ៤ រាប់បញ្ចូល ក្នុស្ត្រាតុ ក៏មាន មិន៧០០ញាលក្នុងរូបធាតុ ក៏មាន ។ ជាតុ ១៦ មិនរាប់បញ្ចាលក្នុងរូបជាតុ ជាតុ ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងរូបជាតុ ក៏មាន មិនកាប់បញ្ជាល់ក្នុងរូបជាតុ ក៏មាន ។ សក្ខ: ញ មិនកាប់បញ្ជាល់ក្នុង រួបជាតុ ទុក្ខសក្ខ រាប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូលក្នុង រូបធាតុ ក៏មាន ។ ឥន្ទ្រិយ ១៣ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ឥន្ទ្រិយ ៩ វាប់បញ្ចូលក្នុងរូបជាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងរូបជាតុ ក៏មាន ។ អកុសលហេតុ ជា មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ហេតុ ៦ រាប់បញ្ចូល ក្នុរប្រធាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ក៏មាន កពទ្ធាត្រាកហារ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងរួចជាតុ អាហារ ៣ រាប់បញ្ចូល ក្សាប្រធាតុ ក៏មាន មិន៧បែបញ្ជូលក្សារូបធាតុ ក៏មាន ដស្ស: ៦ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ មនៅញាណធាតុសម្ព័ស្យ រាប់ បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ក៏មាន មិនរាបបញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ក៏មាន ។

អភិធម្មបិឝិកេ វិភង្គោ

ជ វេឌជា ជ សញា ជ ខេត្ត ជ ចិត្តា ជ រួចឧာ နှစ်းယာ စည္သာ မ ေဆး ကြာ ကေဆး နာ ယာ အေျ သန္ဂန္ကေလာင္း မွာတာ ေပၚသန္ဂန္ကေလာင္း ျ (៣৮៧) ចញ្ជំ ១ភ្ជាំ ភភិ អក្រជាតុបាយា-ជិទ្ធា មន្ទ្រ ច មរិជខាន់ស្ពេលជិទ្ធា ឯពេរ មានទិ ចំតាន់ គេតំ អរុមភាតុមរិយាមគ្នា គាត់ ន អរុម-យស់ត្រូលាត់ ឯ ដៃយ៉ឺ ប៉េ ខ អ នៃយស់ត<u> លោ</u>-က်တာ ေန ႔ႏွစ္ဆရုံးတာစည္း ၅ ေနလေတာ့ရာသ ន អាវុជឌាស់ព្យាល្លា ខេំ មាលស្ស មាលា ပည္က **។** ကောင္သူလာ ဆရုိဟာ ေ အႏွစ္ဆရုိတာ စန္ရာ ႏွေ ဆရုံးဟာ လိုယာ မႏၵစဆရုံးတာမည္ဆ សំយា ន អរុជនាតុជាំយាជន្នា ។ តំណាំ សច្ជា ឧ អរុជជាតុបរិយាជជ្ជា ឧុគ្គសថ្នំ សិយា អាវុខជាតុខវិយាខន្នំ សិយា ន អាវុខជាតុខវិយា-စစ္တိ ာ မုန္ဂလ်စ္ဖြဲ့တာ ေ မႏၵေဆးဆံရက္ေတာ့စည္တာ

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

វេទនា ៦ សញ្ញា ៦ ខេតនា ៦ ចិត្ត ៦ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុង
ប្រធាតុ មនៅវិញ្ញាណធាតុ រាប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ក៏មាន មិន
រាប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ ក៏មាន ។

(៣៤៧) បណ្តាខន្នទាំង ៥ ខន្ធប៉ុន្មាន រាប់បញ្ចូលក្នុងអរុប-ជាតុ ១ន្ទប៉ុន្មាន មិនរាប់បញ្ជាលក្នុងអរុបជាតុ ។ បេ។ បណ្ដាចិត្ត ទាំង ៧ ចិត្តប៉ុន្មាន រាប់បញ្ចូលក្នុងអរូបជាតុ ចិត្តប៉ុន្មាន មិនរាប់ បញ្ចូលកង្អរូបធាតុ ។ រូបក្នុន្ធ មិន៣បបញ្ចូលកង្អរូបធាតុ ១ន្ធ ៤ ក្លប់បញ្ចូលក្នុងអរូបជាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងអរុបជាតុ ក៏មាន ។ អាយតន: ១០ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងអរុបធាតុ អាយតន: ៤ រាប់បញ្ចូល ក្នុងអរុបធាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ជាប់ក្នុងអរុបធាតុ ក៏មាន ។ ធាតុ ៦៦ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងអុប្រធាតុ ធាតុ ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងអុប្រធាតុ តិមាន មិនរាប់បញ្ជូលក្នុងអរុបធាតុ ក៏មាន ។ សច្ច: ៧ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុង អរុបភាតុ ខុត្តសុច្ច រាប់បញ្ចូលក្នុងអរុបភាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូល ត្តអរុបជាតុ ក៏មាន ។ ឥន្ទ្រិយ ១៤ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងអរុបជាតុ

ធម្មហទយវិវាង្គេ បរិយាបគ្នាបរិយាបស្តវាពា

អដ្ឋិច្ចិយា សំយា អរុជជាតុជ្ជយាជន្មា សំយា ន អុវុខភាតុបរិយាបញ្ញា ។ ត យោ អកុសល ហេតុ ជ អវុពជាតុខរិយាខដ្ឋា ជ មោត្យ សំយា អវុខជាតុ-ចរិយាចគ្នា សំយា ន អាវុចភាតុចរិយាចគ្នា ។ កេពខ្យុីការេ អាហារេ ន អរុមជាតុមរិយាមនេះ តយោ អាហារ ស៊ិយា អាវុខជាតុខាំយាខឆ្នា សំឃា ន អាវុបជាតុបរិយាបញ្ហា ។ ជ ដស្បា ន អរិជយន់ព្យួល ឧធ្សា ឧធ្សោយបាន់អាជិញ្ហា ហេយន់អាជិញ សំយា អរុមសតុខវិយាខន្មោ សំយា ៤ អរុមភាតុ-បរិយាបយោ ។ ជ ឋេខលា ជ សញា ជ ចេត្ត ជ ខំតា ជ អរុមជាតុមរិយាមគ្នា ម នៅព្រាណភាតុ សំយា អក្រដាត្របែលខត្ថា សំយា ឧ អក្រដាតុ-ត្រូវបានស្វា ។

(៣៤៨) មញ្ជូំ ទុធ្គាន់ គេតំ មរិយាមញ្ញា គេតំ
អមរិយាមញ្ញា ។ មេ។ សត្តខ្ញុំ ចិត្តាន់ គេតំ មរិយាមញ្ញា គេតំ អមរិយាមញ្ញា ។ ម្រក្សាខ្នោ មរិយាមញ្ញោ ចត្តាពេ ទទ្វា សំយា មរិយាមញ្ញា សំយា អមរិយាមញ្ញា ។

ធម្មហទយវិភង្គ បរិយាបគ្នាបរិយាបស្តវារ:

ឥន្ទ្រិយ ៤ កបបញ្ចូលក្នុងអរុបធាតុ ក៏មាន មិនកបបញ្ចូលក្នុងអរុប ជាតុ ក៏មាន ។ អកុសលហេតុ ៣ មិនរាបបញ្ចូលក្នុងអូបជាតុ ហេតុ ៦ រាប់បញ្ចូលក្នុងអរូបធាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងអរូបធាតុ ក៏មាន ។ កពុទ្ធាភាពហារ មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងអរុបធាតុ អាហា**រ**ញ រាប់បញ្ជាសក្នុងអរុបធាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ជាសក្នុងអរុបធាតុ **ក៏មាន ។** ផស្សៈ ៦ មិនរាបបញ្ចូលក្នុងអរុបធាតុ មនៅវិញាណធាតុសម្ពីស្ប រាប់បញ្ចូលក្នុងអុប្រធាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងអុប្រធាតុ ក៏មាន ។ វេទនា ៦ សញា ៦ ចេតនា ៦ ចិត្ត ៦ មិនរាប់បញ្ជាល់ក្នុងអរុបជាតុ ម នៅវិញ្ចាណធាតុ រាប់បញ្ចូលក្នុងអុប្រធាតុ ក៏មាន មិនរាប់បញ្ចូល ក្នុងអរុបធាតុ ក៏មាន ។

(៣៩៤) បណ្តាខន្ទនាំង ៩ ខន្ទប៉ុន្មាន ជាបរិយាបន្ទ: ខន្ទប៉ុន្មាន ជាអបរិយាបន្ទ: ។ បេ។ បណ្តាច់តួទាំង៧ ចិត្តប៉ុន្មាន ជាបរិយាបន្ទ: ចិត្តប៉ុន្មាន ជាអបរិយាបន្ទ: ។ ប្រក្ខន្ធ ជាបរិយា-បន្ទ: ខន្ទ៤ ជាបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ជាអបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ។

អភិធម្មបិដិពេ វិវាង្គោ

នុសាយឥណ ចរិយាចគ្នា ខ្វេ អាយគណ សំយា ចរិយាចគ្នា សំយា អចវិយាចគ្នា ។ សោឡស ဆရားလာ မ်ာလာမည္ဆာ နွေ ဆရားလာ ဆိုလာ ចរិយាចគ្នា សំយា អចវិយាចគ្នា ។ ខ្វេ សទ្វា ចរិយាចគ្នា ខ្វេកទ្វោ អចវិយាចគ្នា។ ឧសន្ត្រិយា ច្ចេះ នេះ បាន ខេត្ត ខេត សំយា ចរិយាចគ្នា សំយា អចវិយាចគ្នា ។ តយោ អតុសលយេត្ត មរិយាខគ្នា ជ ហេតុ សំហា បរិយាបញ្ជា សំណា អបរិយាបញ្ហា ។ ភាពឡឹការោ អាចារពេ ចរិយាចញ្ញោ នយោ អាចារា ស៊ិយា ចរិយាខគ្នា សំយា អចរិយាខគ្នា ។ ជ ៩ស្បា ចរិយាចគ្នា មនៅិញ្ញាណនាតុអម្លស្បា សិយា ចរិយាខគ្នោ ស៊ីយា អចវិយាខគ្នោ ។ ដ ឋេខភា ន មញ្ញា ន ខេត្តនា ន ចំគ្នា ១ បែលខគ្នា ញ មត្ថិលាព្ទឹ ឯ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

អាយតន: ១០ ជាបរិយាបន្ទ: អាយតន: ២ ជាបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ជាអបរិយាបន្ទ ក៏មាន ។ ធាតុខ៦ ជាបរិយាបន្ទ: ធាតុ ៤ ជាបរិយាបន្ទៈ ក៏មាន ជាអបរិយាបន្ទៈ ក៏មាន ។ សច្ចៈ ៤ ជា បរិយាបន្នៈ សច្ចៈ ៤ ជាអបរិយាបន្ទៈ ។ ឥន្ត្រិយ ១០ ជាបរិយា-បន្÷ ដុខ្ទឹយ ៣ ដាមព្រហ្មនិ÷ ដុខ្ទឹយ ៩ ដាព្យាល្**ន**÷ ក៏មាន ជាអប យោបន្ទ: ក៏មាន ។ អកុសល ហេតុ ៣ ជាប យោ-បន្ទ: ហេតុ៦ ជាបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ជាអបរិយាបន្ទ: ក៏មាន 🕇 ក្សាឡាតារាហារ ជាបរិយាបន្ទ: ភាហារភា ជាបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ជាអប្រយាបន្ទ: ក៏មាន ។ ផស្សៈ ៦ ជាបរិយាបន្ទ: មនោ-វិញ្ហាណៈ តុសម្ពីស្យ ជាបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ជាអបរិយាបន្ទ: ក៏មាន។ មាន១៦ សញា ៦ ចេតនា ៦ ចិត្ត៦ ជាបរិយាបន្ទ: មនោះ វិញាណៈគាតុ ជាបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ជាអបរិយាបន្ទ: ក៏មាន ។

ធម្មហ**េយវិកង្គេ** វិដ្ឋមានាវិដ្ឋមានវារោ

 (ω_{pq}) ω_{pq} ទទ្ឋា ខាតុការត្តិ។ បេ។ ភាគិ ចិត្តាធិ ខាតុកាវត្ថិ។ តាមជាតុយា ឧបមត្តក្ ណេ សក្ទេស បញ្ចុត្ត្ ទាតុភាន្តិ ។ កស្ទេខ ឯកានសាយតលនិ ទាតុ-ការ ក្នុំ កស្បិ ខសាយតភាធិ ចាតុការ ក្នុំ កស្បិ អប្រាជិ ឧសាយត្តាធិ ខាតុភវត្តិ កស្បូច ឆ្វា-យតលាធិ ខាតុកាវន្តិ គាស្បៈ សត្តាយតលាធិ ទាតុកាធ្លំ ។ កាស្ប៉ូខ៌ វាកាឧស ជាតុយោ ទាតុភាជិ ភាស្ប៊ូច ឧស ១គុលោ ទាតុភាជិ កែស្ទ្រិ អមរា ឧស ជាតុយោ ខាតុកវត្ថិ កស្ទ្រិ ស់ ភាគលោ ទាតុក់ខ្លុំ កស្បួច សត្ត ភាគលោ ទាតុកាធ្លិ ។ សព្វេស ឯគំ សច្ចុំ ទាតុកាតិ ។ កស្ទ្រិ ខុខ្ទស់ទ្រ្ទិយៈ ខាតុភវត្តិ កស្ទ្រិ តេរសិន្ត្រិយានិ ខាតុកន្តិ កស្បនិ អមរានិ តេសៅខ្ចិយាធិ ខាតុកន្តិ តស្បត្តិ នានសិន្ត្រិ-យាធិ ខាតុកវត្តិ ភាស្បាធិ ឧសិន្ត្រិយាធិ ខាតុកវត្តិ

ធម្មហ**ទយវិភង្គ វិ**ជ្ជមានាវិជ្ជមានវារ:

(៣৮៩) ក្នុង១៣:ខែបដ់សន្ធិ ក្នុងតាមជាតុ ១ន្ធបុន្មាន កើត្រពុកដ ។ បេ ។ ចិត្តប៉ុន្មាន កើតប្រាកដ ។ ក្នុង ខណៈ នៃ បដ់សន្ធិ ក្នុងតាមជាតុ ១ន្ទ ៤ នៃសត្វទាំងពួង កើត្យជាកដ ។ អាយតនៈ ೯១ នៃសត្វពួក១៖ កើត្រពុក្កដ អាយតនៈ ១០ នៃសត្វ ពួកខ្វះ កើតប្រាកដ អាយតន: ១០ នៃសត្វពួកខ្វះ ដទៃទៀត កើត្រពុកដ អាយតនៈ ៤ នៃសត្វពួក**រុះ កើត**្រុកដ អាយតនៈ ៧ នៃសត្វពួកខ្លះ កើតប្រាកដ ។ ធាតុ ១១ នៃសត្វពួកខ្លះ កើត ្រុកដ ជាតុ ១០ នៃសត្វពួក ខ្លះ កេត្យពុកដ ជាតុ ១០ នៃសត្វ ពួកទុះ ដទៃទៀត កើតប្រាកដ ភាតុ ៩ នៃសត្វពួកទុះ កើត ្រុក្ខាត ជាតុ៧ នៃសត្វពួកខ្លះ កើតប្រាកដ ។ សច្ចៈ ១ នៃសត្វទាំងពួង កើតប្រាកដ ។ ឥន្ទ្រិយ ១៤ នៃសត្វពួក១៖ កើត ប្រុកដ ឥន្ទ្រិយ ១៣ នៃសត្វពួកៗ៖ កើតប្រុកដ ឥន្ទ្រិយ ១៣ នៃសត្វពួកខ្វះ ដទៃទៀត កើតប្រាកដ ឥន្ទ្រិយ ១៤ នៃសត្វពួក ទ្វះ កើត្រពុកដ ឥន្ទ្រិយ ១០ នៃសត្វពួកទ្វះ កើតប្រាកដ

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

តាស្បិច នៅខ្ញុំយាន ទាតុកង្គើ តាស្បិច អបវាធិ ល់ ខ្លែយល់ ខាតុភាជ្ញុំ ភស្បិច អដ្ឋិធ្វើយល់ ខាតុ-ការត្តិ តាស្បត្តិ អបរាធិ អដ្ឋិច្រ្តិយាធិ ខាតុកាវត្តិ កស្សខ៌ សត្តិខ្លួយខេំ ខាតុកវឌ្គិ កស្សខ៌ ខញ្ចុំខ្ចុំ-យាធិ ខាតុកាធិ កាស្ទ្រ ខត្តាច្រ្តិយាធិ ខាតុកាធិ ។ កស្ប៉េ ត្យោ មេតុ សតុកាថ្មិ កស្ប៉េ ខេ្មសេត្ ទាតុភវត្តិ កោះ មហេតុកា ខាតុភវត្តិ។ សព្វេស ចត្តារោ អាយារ ខាតុកវត្តិ ។ សព្វេសំ ឯកោ ៩ស្សោ ខាតុកាត់ ។ សព្វេសំ វាកា ឋេឧសា ឋភា សញា មភា ខេត្ត សក់ ខំតំ សង្**ងុខ** ។ (៣៣០) ភាមជាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណេ សព្វេសំ កាត់ ខេ បញ្ជាក្នុង ទាត់ក្នុង ។ ប្រក្នុង ។ ខេ ។ រុំញ្ញា សង្គាន់ សាងខាន់លា ៩ឧឧន្ត្ទំ ហេ មាមិ សំ ៩ ខេ ខេញត្តាត្រ ខាតុកវត្តិ ។ ភាមជាតុយា ឧម-បត្តិកូលោ កស្ប សភានសាយឥ៣ធិ ទាតុក់ខ្លែ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ឥន្ទ្រិយ ៤ នៃសត្វពួកខ្លះ កើតប្រាកដ ឥន្ទ្រិយ ៤ ដល់ ខៀត
នៃសត្វពួកខ្វះ កើតប្រាកដ ឥន្ទ្រិយ ៤ នៃសត្វពួកខ្វះ កើតប្រាកដ
ឥន្ទ្រិយ ៤ ដល់ ខៀត នៃសត្វពួកខ្វះ កើតប្រាកដ ឥន្ទ្រិយ ៧ នៃ
សត្វពួកខ្វះ កើតប្រាកដ ឥន្ទ្រិយ ៤ នៃសត្វពួកខ្វះ កើតប្រាកដ
ឥន្ទ្រិយ ៤ នៃសត្វពួកខ្វះ កើតប្រាកដ ។ ហេតុ ៣ នៃសត្វពួក
ខ្វះ កើតប្រាកដ ហេតុ ៤ នៃសត្វពួកខ្វះ កើតប្រាកដ សត្វពួក
ខ្វះ ជាអហេតុកៈ កើតប្រាកដ ។ អាហាវ ៤ នៃសត្វពា្ជត ។
កើតប្រាកដ ។ ផស្សៈ ១ នៃសត្វពាំងពា្ជង កើតប្រាកដ ។
ខែនា ១ សញ្ញា ១ បេតនា ១ ចិត្ត ១ នៃសត្វពាំងពា្ជង កើត
ប្រាកដ ។

(ញ្ហា) ១ន្ទ៩ នៃសត្វទាំងពួង កើត្រុក្កដ ក្នុង១៣: នៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ តើដូចម្ដេច ។ រូបក្ខន្ធ១ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ១ ១ន្ទទាំង ៩ នេះ នៃសត្វទាំងពួង កើតប្រាកដ ក្នុង១៣: នៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ចុះគាយឥន: ១១ នៃ សត្វណា កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។

ធម្មហ**េយវិកង្គេ វិ**ដ្ឋមា**តាវិដ្ឋមា**នវារោ

តាមាវេច្ចជំ នេងជំ ១៤៩៣១ តែជំ មនុស្សាជំ ង្ខែទាត់<mark>កា</mark>នំ ខេតានំ ង្ខទាត់កានំ អសុភន ឋិបទាត់តានំ តំហោនកតានំ នេយ<u>េ</u>កានំ បៈ-មណ្ឌាយតេខាធំ ឧឧឧឌ្ឌ័ឌ ហោ វាយខេមាយឧបាធ ទាតុភវត្តិ **ខ**ត្តាយតនំ វុទាយតនំ សោតាយតនំ សាខាយតន្ទំ កញ្ចាយតន្ទំ ជិក្គុយតន្ទំ សោយតន្ទំ កោយាយតែខំ ដោដ្ឋញ្ជាយតែខំ មនាយត់ខំ ជម្នា-យតនំ ភាមជាតុ**យា** ឧបបត្តិក្តាលោ ឯតេអំ ត់មាន សភាឧសាយឥលន់ ទាក្កាវន្តិ ។ ភាម-**សតុយា ខ្**ពត្តិត្តាលោ ភស្សា នសាយតលន៌ ទាតុកាវឌ្ឌិ ។ ជុំមេខាត់កោជ មេតាជំ ជុំមេខាត់កាជំ អសុរាជំ ងិ្សខាត់ការខំ តិវិទ្ធាឧកតាខំ នេវយ៌-តាជំ ជម្មូធ្នាជំ ឧមមត្តិក្ខាណេ ឧសាយគនាជំ ទាតុកវគ្គិ ទ្រាយឥន សោតាយឥន ឃាតាយឥ នំ កញ្ចាស់ ដីក្លួយឥនំ ក្រាយឥន កាយ<u>ា</u>-យតខំ ដោឌ្មាយតខំ មភាយតខំ ជម្មាយតខំ

ធម្មហទយវិវាង្គ ិដ្ឋមានាវិដ្ឋមានវារៈ

អាយតន: ១១ គឺ ចក្លាយតន: ១ រុទ្ធាយតន: ១ រសាតាយតន: ១ ឃានាយតន: ១ គន្ធាយតន: ១ ជីក្លួយតន: ១ រសាយតន: ១ កាយាយឥន: ១ ដោជ្ញាយឥន: ១ មនាយឥន: ១ ជម្មាយឥន: ១ នៃពួក ទៅតា ជាកាមាវិចរ នៃមនុស្សដែល កើតក្នុងបឋមកប្ប នៃប្រេត ជាឧ្បហ្គិត: នៃអសុរ ជាឧ្បហ្គិត: នៃតិវិហ្គុន ជាឧ្បហ្គិក: នៃ សត្វនរក ជាសត្វដែលមានអាយតន:គ្រប់គ្រាន់ តែងកើតប្រាកដ ក្នុង ១៣:នៃបដិសន្និ នេះ អាយតន: ១១ នៃសត្វទាំងទុំះ កើតប្រាកដ ក្នុង 🕻 ហោះ នៃប្រុស្នៃ ក្នុងកាមជាតុ 🤊 ចុះអាយតន: ១០ នៃសត្វ ណា កេត្យបាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ អាយៈ តន: ១០ គឺព្រុយតន:១ សោតាយតន:១ ឃានាយតន:១ គន្ធាយតន: ១ ជីកួយតន: ១ វ**សាយ**តន: ១ កាយាយតន: ១ ដោជញាយតន: ១ មនាយតន: ១ ជម្មាយតន: ១ នៃប្រេត ជាឱ្ប-ជាតិក: នៃអសុវ ជាឲ្យបាតិក: នៃតិវេហ្គន ជាឲ្យបាតិក: នៃសត្វ នកេ ជាសត្វដែលទាក់អំពីកំណើត តែងកេត្យក្រដ ក្នុង១៣:ខែមជិសន្និ

អភិធម្មបិជិព វិភក្ដោ

ភាមភាតុយា នុបបត្តិក្ខាណេ ឯតេស ឥមាន ឧសា-យតនាធិ ខាតុតវត្តិ ។ ភាមជាតុយា ឧបបត្តិក្នុ ណេ កក្ស មេខកធិ ឧសាយឥលធិ ទាតុភវឌ្គិ ។ ង្ចទាត់តោធំ ខេតាធំ ង្ចទាត់តោធំ អសុវាធំ ង្ច-ទាត់កាន់ ត់ច្រេនកតាន់ នេយើកាន់ ៩ឲ្យពិរាន នុមបត្តិត្តាណេ ឧសាយគលន៍ មាតុកន្តែ ខក្តា-យតែខំ វូទេយគនំ ឃានាយគនំ គត្តាយគន៌ ជិក្ហុយតខំ រសាយគនំ គោយយគនំ ដោដ្ឋា្យមគនំ មេលាយឥនំ ជម្លាយឥនំ ភាមជាគុលា ឧបមគ្គិ ក្តាលោ រានេសំ ឥមាន ឧភាយគមាន ចាតុ-កវត្តិ ។ ភាមភាតុយា ឧបបត្តិក្តាណេ គាស្ប ដុំបទាត់កាន់ អសុវានំ ដុំបទាត់កាន់ តិវិញនៈ កតាន នេះយ៍កាន់ ជុំជូនគំរាន់ ខុមមត្តិក្ខុងណ ឧកយត្តាធំ ខាតុកាធ្លំ រួខាយត់ធំ ឃានាយ-តនំ ក**្លាយត**នំ ជីវ៉ាយគនំ រសាយគនំ កាយា-យតាធំ ដោដ្ឋញ្ជាយតាធំ មានាយតាធំ ជម្លាយតាធំ

អភិធម្មបិឝិក វិភង្គ

នេះ អាយតន: ១០ នៃសត្វទាំងទុំះ កើត្រពុកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្និ ក្នុងតាមធាតុ ។ ចុះគាយតន: ១០ ដទៃទៀត នៃសត្វណា កើត ជ្រាកដ ក្នុង១ណ:នៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ អាយតន: ១០ គ បក្លាយតន: ១ រុប្បាយតន: ១ ឃានាយតន: ១ គន្ធាយតន: ១ ជុំកូ-យឥន: ១ រសាយឥន: ១ កាយាយឥន: ១ ដោដ្ឋញ្ជាយឥន: ១ មនា-យតនៈ ១ ធម្មាយតនៈ ១ នៃប្រេត ជាឱ្យបាត់កៈ នៃអសុវជាឱ្ប. **បាត់ក: នៃតំរុញ្ជូន ជាត្**បបាត់ក: នៃសត្វនរក ជាសត្វដែលថ្ងង់ពី កំណើត តែងកើតប្រាក់ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ នេះ អាយត់ន: ១០ នៃសត្វទាំងនុះ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ចុះអាយតនៈ ៩ នៃសត្វណា កើតប្រាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ ក្នុង កាម្នាតុ ។ អាយតនៈ ៩ គឺ រួបាយគនៈ ១ ឃានាយតនៈ ១ គន្ធាយតន: ១ ជីកួយតន: ១ វេសាយតន: ១ កាយាយតន: ១ ដោដ្ឋព្វា. យតន: ១ មនាយតន: ១ ជម្មាយតន: ១ នៃប្រេត ជាឱ្បហ្គិក: នៃអសុរ ជាឲ្យបាតិក: នៃឥរល្ខន ជាឲ្យបាតិក: នៃសត្វនរក ជាសត្វ ដែលទាក់និងថ្ងង់អំពីកំណើត តែងកើតប្រាកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ

ធម្មហទយវិកង្គេ វិដ្ឋមានាវិដ្ឋមានវារា

កាមជាតុយា ឧ្មខត្តក្លាណ ឯតេសំ ឥមាន ឧវា-យនជាធិ ទាតុកវត្ថិ ។ ភាមជាតុយា ឧបមត្ថិក្ខាណ កាសា ្សត្ថាយតេខាន៌ ខាតុកាវត្ថិ ។ កញ្ចសយ្យកានំ សត្ថាធំ ឧបបត្តខ្មាល សត្តយនេលាធំ មាតុការ ្សាយឥន កញ្ចាស់នេះ ស្រាយឥន កាយយឥន៌ ដោឌី្យិលាខេត្តសាលាឧត្ត ឧសិលាឧត្ យាគេខាម់ណា ទាតុកាខ្លុំ ។ ភាមជាតុយា ឧបបទ្តិក្ខាណ កស្បូ ស្យាន្ត ខាត់លោ សង់ងរុង 🕹 ២១៤ឧបន្ នេកជំ ១៤៩ភាព្យាធាន មនុស្សាន និមភាគកាន់ បេតាន៍ ជុំបេទាតិកាន់ អសុរាជំ ជុំបេទាតិកាន់ ត់ទោះឧកតាធំ នេយេតាធំ បរបុណ្យយគេខាធំ ឧ្ទៈ ជ្នុំស្នាលោ ស្យានម យន់លោ សង់ងរ៉ូ ខេម្មាស់ វិតយ្ស់ មោសយស់ ភាពយស់ មនិយ្ស់ ក្នុង ស្រេយស់ សាលយស់ នោឌីជិយស់ ឧបសេស្មាហា-ជាតុ ជម្មជាតុ ភាមជាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណេ ស តេស ជា ស្សានស ជាតុ ហេ ទាតុការភ្នំ ។

ធម្មហទយវិភង្គ វិដ្ឋមានាវិដ្ឋមានវារៈ

នេះ អាយតនៈ ៤ នៃសត្វទាំងនុះ កេត្យពុកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ ក្នុតិកាមរាវត្ត ។ ចុះអាយតនៈ៧ នៃសត្វណា កើត្រក្នុកដ ក្នុង១ណ:នៃបដ្ដិសន្ធិ ក្នុងតាមជាតុ ។ អាយតនៈ ៧ គឺ វុទ្ធាយតន: ១ គន្ធាយតន: ១ វេសាយតន: ១ កាយាយតន: ១ ដោដ្ឋព្រាយតនៈ ១ មនាយតនៈ ១ ជម្មាយតនៈ ១ នៃសត្វដេកក្នុងគក គែងកើតប្រាកដ ក្នុង១ណ:នៃបដ់សន្ធិ នេះ អាយគន: ៧ នៃសត្វទាំង នុះ កេត្យពុកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ចុះជាតុ ១១ នៃសត្វណា កើតប្រាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្និ ក្នុងកាមធាតុ ។ ជាតុ ១១ គឺ បក្ខាតុ ១ ប្រជាតុ ១ សោតជាតុ **១ ឃា**នជាតុ ១ គន្ធភាតុ ១ ជីវាជាតុ ១ សេខាតុ ១ កាយជាតុ ១ ម៉ោដ្យូជាតុ ១ មនៅញាណធាតុ ១ ធម្មធាតុ ១ នៃ ទៅតា ជាកាមាបែរ ខែមនុស្ស ដែលកើតក្នុងបថមកប្ប នៃប្រេត ជាឲ្យបាតិកៈ នៃអសុវ ជាឲ្យបាតិកៈ នៃតរប្លាន ជាធ្មប់បាត់ក់: នៃសត្វនកេ ជាសត្វដែលមានអាយគន:គ្រប់ គ្រាន់ តែងកើត្តបាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្និ នេះ ជាតុ ១១ នៃ សត្វទាំងទុំ៖ កើត្យភាដ ក្នុង១៣: នៃបដិសន្និ ក្នុងតាមធាតុ ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

ភោមជាតុឃា ឧ្ឫឧត្តិត្តាលោ កស្បី ឧស ជាតុយោ ទាតុក′្ដិ ។ ជុំបទាតិការ បេតាជំ ជុំបទាតិការ អសុរាជំ ជុំបទាត់ការជំ តិរច្ជាឧកតាជំ នេយៈ-កាចំ ជទ្ធាធំ ឧមមត្តិក្ខាណេ ឧស ជាគុយោ ទាតុការន្តិ រូបភាតុ សោតជាតុ ឃានជាតុ កច្ចជាតុ ជិញ្ញសុ សេយសុ កាយយុត្ ដោឌ្ឍ្លសុ មលេ-វិញ្ហាណភាតុ ជម្មាតុ ភាមភាតុយា ឧបមត្តិកូ. ណេ ឯ គេមុំ ៩៦ ឧស ៩គេ ហេ ទាតុកវត្ថិ ។ កាមជាតុយា ឧបបត្តិកូរណេ កម្សា អបរា ឧស ជាតុ យោ ទាតុក[†]្តិ ។ ជុំបទាត់កាជំ ខេតាធំ ជុំប-ទាត់កាន់ អក្សានំ ជុំបទាត់កាន់ តរុទ្ធក្តាន់ នេះ-យ៍កាន់ ជច្ចព្រះកន់ ឧបចត្តិក្ខាណេ ឧស ជាតុយោ ទាតុភាទ្តិ ខេត្តជាតុ រូបជាតុ ឃាខជាតុ កន្ពាតុ ជិក្ខាតុ សេយាតុ ភាយយតុ ដោដ្ៗយតុ មលោ-វិញ្ហាណភាតុ ជម្មាតុ ភាមជាតុយា ឧប្បត្តិក្-ណេ ឯ តេស ឥមា ឧស ភាគុយោ ភាគុកវត្ថិ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ចុះជាតុ ១០ ខែសត្វណា កើត្រក្រដ ក្នុង១ណៈនៃបង់សន្ធិ ក្នុង កាម្នាតុ ៗ ជាតុ ១៦ គឺ រូបធាតុ ៦ សោតជាតុ ១ ឃានធាតុ ១ គន្ធជាតុ 0 ជីក់ជាតុ 🤋 សេធាតុ 0 កាយធាតុ 0 ផោដ្ឋព្រាតុ 0 ម នៅ ញាណ្ឌាតុ ១ ជម្មាតុ ១ ដៃប្រេត ជាខ្មប់ពុត្ត: នៃអសុវ ជាត្បបាតិកៈ ខែតិវិញ្ជូន ជាត្បបាតិកៈ ខែសត្វនកេ ជាសត្វដែលភាក អំពីកំណើត តែងកើតប្រាកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្និ នេះ ជាតុ ១០ នៃសត្វទាំងទុះ កើតប្រាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដ់សទ្ធ ក្នុងកាមធាតុ ។ ចុះ ជាតុ ១០ ដទៃទៀត ខែសត្វណា កើតប្រាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្និ ក្នុកម្មាត្ត ។ ជាកុ ១០ គឺបក្ខាតុ ១ រូបជាតុ ១ ឃានជាតុ ១ គន្ធភាតុ ទ ជីក្សាតុ ១ សេជាតុ ១ កាយជាតុ ១ ដោដ្ឋព្រាតុ ១ មនៅញាណនាតុ » ធម្មធាតុ ១ នៃប្រេត ជាខ្លប់ពុត្ត: នៃអសុវ ជាឧបទាតិក: នៃសុខ្លាន ជាឧបទាតិក: នៃសត្វនកេ ជាសត្វដែលថ្ងឺ អពីក ណើត តែន៍កើត្រពុកដ ក្និ១ណៈនៃបដិសន្និ នេះ ភាតុ ១០ នៃសត្វទាំងនុះ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្និ ក្នុងតាមធាតុ ។

ធម្មហ**េយវិភង្គេ វិដ្ឋមានាវិដ្ឋមា**នវាពា

ស្នេស និងឧឌ្ឌ ទៅ មេសា ខា ខាង លោ ទាតុការ ។ ជុំបទាត់តាានំ បេតានំ ជុំបទាត់កាន់ អ-សុរាជំ ជុំបទាត់តាជំ ត់រច្ជាឧកតាជំ នេវយ៌កាជំ ៨ថ្នូ-ពេញបន្ទុបបត្តិស្គាលោ ទៅ ជាតុយោ ខាតុកាធ្វេ ប្រជាតុ ឃានជាតុ កន្កោតុ ជិញ្ជាតុ សេជាតុ កាយជាតុ ដោដ្ឋព្រាត្ត ម ទៅញា ហេ ខាតុ ខេម្ម ភាម-ಐಕಿಯು ಕದದು ಹಿಟ್ಟು ಗಳು ಇನ್ನು ಇತ್ತಿಯು មាតុការត្តិ ។ តាមជាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណេ កាស្ប សត្ត សាតុយោ ទាតុភវត្តិ ។ កក្កសេយ្យកាធំ សត្ថាន ខុមមត្តិក្ខាណេ សត្ត ជាគុយោ ថាតុភាវិត្តិ រូបជាតុកន្ពេត សេជាតុ កាយជាតុ ដោដ្ឌូជាតុ បត្តិក្ខាណេ ឯតេសំ ឥមា សត្ត ជាគុបោ ចាតុភវត្តិ ។ កាមជាតុហា ឧបបត្តិក្ខាណេ សព្វេសំ កាតមំ រាយ ស្ថំ សង់ សង់ ។ ខ្យុសសំ សាមយង់លា ឧបបត្តិក្ខាណេ សព្ទេស ឥន ឯក សច្ចុំ ភាតុភាតិ។

ធម្មហទយវិភង្គ វិជ្ជមានាវិជ្ជមាវារៈ

ចុះធាតុ ៩ នៃសត្វណា កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ ក្នុង៣ម-ណតុ ។ ណតុ៩ គឺ រូបជាតុ**១ ឃា**ខជាតុ១ គន្ធជាតុ**១** ជីវាជាតុ១ រសភាតុ ១ កាយភាតុ ១ នៅដ្ឋាភាតុ ១ ម នៅវិញាណភាតុ ១ ធម្ម-ជាតុ 🤊 នៃប្រេត ជាឱ្យបាត់ក: នៃអសុវ ជាឱ្យបាត់ក: នៃគិវិហ្វន ជាខ្ពប់បាត់ក: នៃសត្វនាក់ ជាសត្វដែលខ្នាក់និងថ្ងង់ពីកំណើត តែងកែត ្រុកដ ក្នុង ខណៈនៃបដិសន្និ នេះ ធាតុ ៩ នៃសត្វទាំងទុះ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣: នៃបដ់សន្ធិ ក្នុងតាមធាតុ ។ ចុះធាតុ ៧ នៃសត្វណា កេត ្រុកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសុទ្ធិ ក្នុងតាមធាតុ ។ ធាតុ ៧ គឺ រូបធាតុ ១ គន្ធជាតុ ស្រជាតុ ១ កាយជាតុ ១ ដោដ្ឋព្ធាតុ ១ ម នៅព្រាណជាតុ ១ ធម្មភាតុ 🤊 នៃសត្វដេកក្នុងគភិ តែងកើត្រភាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ នេះ ជាតុ៧ នៃសត្វទាំងទុំះ កើត្រក្នុកដ ក្នុងណៈនៃបដិសន្និ ក្នុង កាមជាតុ ។ ចុះសច្ច: ១ ខែសត្វទាំងពួង កើត្រពុក្ខដ ក្នុង១ណ: នៃបដិសន្ធិ ក្នុងតាមធាតុ តើដូចមេខ ។ ទុក្ខសុខ្គុ នេះ សុខ្គុៈ ១ នៃសត្វទាំងពួង កើត្រពួកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។

អភិធម្មបិជិព វិភង្គោ

យាតយន់លោ វពពន្ធំដំណោ យទៅ ខំចំព្រំក្រំ ធិ ទាតុក[†]ខ្លួ ។ ភាមា[†]៩៣ ខំ ខេវា ខំ ស ហេតុកា ខំ က္သြားကေနာင္ကိုင္တာကို နေရာက္ခ်ိန္တာကို အေနာက္ခ်ိန္တာကို စေးရုံးကို ေရွာန္ခြဲ့တိ ေလာဆိုန္ခြဲ့တိ ယာဆိုန္ခြဲ့တိ ជុំវិទ្រ្ទិល្ខ សាល់ទ្រ្ទិល្ខ មគ្គិទ្រិល្ខ សង្គិទ្រិល្ខ ប ចុះសិន្ត្រិយំ ។ ជីវិតិន្ត្រិយំ សោមឧស្សិន្ត្រិយំ ។ ရေးမောက်မြို့ကို က မင်းခြို့ကို ကိုက်မြို့ကို မာနာမြို့ကို សមានន្ទ្រិល ចញ្ច្រិល កាមនាគុយ ឧបមគ្គិក្ខា-លោ ៧នេស ៩៦ខេ ខុទ្ស រៀបបាធិ ទាតុកាធ្មើ ។ តាមជាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណេ កស្ប តេសៀច្ចិយាធិ ទាត្តាធ្នំ ។ តាមារខេព្ធ នេងធំ ស ហេតុកាធំ က္သာလက်စျကြန္မာစို နစစစ္အိန္အားလာ အေးမ်ာ္ခြို့တာစိ တရကန္ကို မေရာန္ကြီးယို ေနာရီးနွီယို ယာခ်င္ဖြဲ့ဟိ ဆီးနြံ့-တိ ကာတ်ဖြို့ထိ မန်းမြို့တိ ရန္ဒာဖြို့တိ က ကုန်းမြို့တိ ក ដីវិតិត្រ្តិយ៍ សោមឧស្សិត្រ្ទិយ៍ ក ឧបេត្តិត្រ្ទិយ៍ ႔ ဆန္ဒိုဖွဲ့လိ ကိုလာဖြဲ့လိ ဆခ်ားခြဲ့လိ

អភិធម្មបំផិត វិភង្គ

ចុះឥន្ទ្រិយ ១៤ ខែសត្វណា កេត្យជាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ន ក្នុងតាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រិយ ១៤ គឺ ចក្សន្ទិយ ១ សោតន្ទ្រិយ ១ ကား ချိန္နီယ ၈ ဆိုင္ပိုန္နီယ ၈ ကယ်န္နီယ ၈ မဒါန္နီယ ၈ ဆင္ဆိုန္နီယ \mathcal{N} နှင့်ခြဲ့က ၈ ကျော်နှို့က ၈ \mathcal{N} နာရှိခြဲ့က ၈ \mathcal{N} နာရာနို့က ၈ បញ្ជាំទ្ទិយ១ នៃកាមាវិចវទៅតា ជាសហេតុក: ^(១) ជាញាណសម្បយុត្ត^(៤) តែងកើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ នេះឥន្ទ្រិយ ១៤ នៃទៅភាទាំងនុះ កេត្តប្រាកដ ក្នុង១៣: នៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ចុះឥន្ត្រិយ ១៣ នៃសត្វណា កើតប្រាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដ់សន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រ័យ ១៣ គឺ បក្ខុន្ទ្រ័យ ១ សោតន្ទ្រ័យ ១ ឃានិន្ទ្រ័យ ១ ជីវិត ខ្លួយ ១ សោមនស្សិទ្ទិយ ឬ ១បេត្តិ ខ្លួយ ១ សទ្ធិ ខ្លួយ ១ រីវិយន្ទ្រិយ ទ សត់ន្ទ្រិយ ទ សមាធិន្ទ្រិយ ទ នៃកាមាវិបរទេវតា ជាសហេតុកៈ ជាញាណវិហ្យយុត្ត តែងកើតប្រាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្និ

ប្រភពដោយហេតុមានអណេវា:ជាដើម ។ ៤ មានកុសលចិត្តប្រភពដោយបញ្ហា ។

ធម្មហ**េយវិ**ភង្គេ វិដ្ឋមានាវិដ្ឋមានវារោ

ភាមជាតុយា ខ្មប់ត្តិក្លាណ ឃុំ នេសំ នមានិ **នេះ**-ស់ ខ្លែយនេះ ខាតុភវន្តិ ។ ភាមភាតុយា ឧបបត្តិក្នុ-ណេ តស្ប អមវាធិ នេះសិន្ត្រិយាធិ ខាតុកវន្តិ ។ បឋមកប្រិកាជំ មនុស្សាធំ សហេតុកាជំ ញាណៈ សម្បយុត្តានំ ឧបបត្តិក្ខាណេ តេរសំន្ទ្រិយានិ ខាតុភៈ နေရှိ မေးချို့ဖြို့ မောန်းဖြို့တို့ ကားနှုံးခြို့တို့ မြော်မြို့တို့ မြော်မြို့တို့ ခြွဲထိ က ရေးကြောင်္ခြဲ့ထိ က လန္ဒိုန္နဲ့ထိ ကိုထိုန္ခြဲ့ထိ សត់ ខ្លែយំ សមាន់ ខ្លែយំ បញ្ជាំថ្ងៃយំ ភាមភាគុយា ឧបមត្តិត្តា លោ ឧមាន នេះសិន្ត្រិយានិ ទាតុការនិ ។ ភាមជាតុយា ឧបបត្តិគ្នាលោ កស្ប ឌ្វាឧស៍ទ្រ្គិយាធិ ទាតុភវត្តិ ។ ២៤៩តប្បីការ មនុស្សានំ សហេតុកាន់ ញាណវិទ្បយុត្តានំ ឧប-စန္ဂ်က္တားကော ရွာမက္ခြဲ့ဟာ စာရာကား၌ ဧက္ကုန္ခဲ့ယိ ကေး ကို ဖြို့ ယ သင်္ချာ ဖြို့ ထိ ကေတ်ငြွှဲ ထိ မော်-ម្តីលំ ជីវិតស្ត្រិលំ សោមឧស្សីស្ត្រិលំ វា ឧបេត្តិស្ត្រិលំ က ဆန္ဒို့ချွဲထိ ကီးထဲးခြဲ့ထိ ဆေးရိုးချွဲထိ ဆေမာင်းခြဲ့ထိ

ធម្មហទយវិវាង្គ វិជ្ជមានាវិជ្ជមានវារៈ

នេះឥន្ទ្រិយ ១៣ នៃ ទៅតាទាំងនុះ កេត្តបាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិ សន្និ ក្នុងតាមជាតុ ។ ចុះឥន្ទ្រិយ ១៣ ដទៃទៀត នៃសត្វណា កើត្រពុកដ ក្នុង១៣:នៃបដ់សន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រិយ ១៣ ခ် ဝင္ဗုန္ဒိဏ ေ ကောင္စုန္ဒိဏ ေ ထာင္ခုန္ဒိဏ ေ ဆိုဂါန္ဒိဏ ေ ကဏ်န္ဒြိဏ \mathbf{o} မဒိန္ဒြိဏ \mathbf{o} ជីវិតន្រ្ទិဏ \mathbf{o} ကေမနက္ပိုန္ဒြိဏ \mathbf{v} $\delta \ln \frac{1}{2} \left[\frac{1}{3} m \delta \right]$ ကျော်မြို့ $m \delta = \frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} \left[\frac{1}{3} m \delta \right]$ ကျော်မြို့ $m \delta = \frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} m \delta \right]$ ကျော်မြို့ $m \delta = \frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} m \delta \right]$ ကျော်မြို့ $m \delta = \frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} m \delta \right]$ ជន្ត្រិយ ១ បញ្ជន្ត្រិយ ១ នៃមនុស្សដែលកេតក្នុងបឋមកប្ប ជាស-ហេតុកៈ ជាញាណសម្បយុត្ត តែងកេត្យពុកដ ក្នុង១ណ:ខែបដឹសន្ធិ នេះឥន្ទ្រិយ ១៣ នៃមនុស្សទាន៍នុះ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដ់-សន្និ ក្នុងកាមជាតុ ។ ចុះឥន្ទ្រិយ ១៤ នៃសត្វណា កេត្យបាកដ ក្នុងខណៈនៃបដ់សន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រិយ ១៤ គឺ បក្សន្ទិយ ១ ကောင်းနို့က စ ကာဒီးနို့က စ ထိုင္တိုန္ခဲ့က စ ကက္ခ်ိန္နဲ့က စ မဒီးနို့က စ ရွှန္နန်က ခ လောမနေကြိန္တိက လိ မဂဂမ္မိုန္တိက ခ မာဇ္တိုန္တိက ခ ရွှုက္ခ-ន្ទ្រិយ១ សតិន្ទ្រិយ១ សមាធិន្រ្ទិយ១ នៃមនុស្សដែលកើតក្នុងបឋមកប្ប ជាស ហេតុកៈ ជាញាណវិហ្សយុត្ត តែងកើត្រពុកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

តាមជាតុយា ឧបបត្តិគ្នាណេ ៧នេសំ ឥមាធិ ធ្លានសំន្រ្តីយានិ ទាតុកាវត្តិ ។ ភាមភាគុយា ឧប-មត្តិត្តាណេ តស្ប ឧសន្ត្រិយាធិ ខាតុភវគ្គិ ។ ត្តសេយ្យការ សត្តាន់ សហេតុការ ញាណ-សម្បយុត្តានំ ឧបបត្តិក្ខាណេ ឧសិន្ត្រិយាន៍ ខាតុការិទ្តិ ကေတြနို့တိ မခါခြံတို့ ရန္မာခြံတို့ က ရုံးလုံခြံတို ក ដីវិតិត្រ្ចិយ៌ សោមឧស្សិន្រ្ទិយំ ក ឧបេត្តិន្រ្ទិយ៌ ဂ ကန္ဒိုင္ဖိုယိ ကိုယ်ႏိုင္ဖိုယိ ကနားခြဲျပီ ကမာဆီခြဲျပီ មញ្ជាំថ្ងៃ ភាមជាតុយា ឧបមត្តិក្ខាណេ ឯតេស ឥមាធិ ឧសិន្ត្រិយាធិ ខាតុកាន្តិ ។ កាមជាតុយា កក្សសយ្យកាន់ សត្តាន់ សហេតុកាន់ ញាណ. វិទ្យាយុត្តានំ ឧទមត្តិត្តាណេ នៅន្ត្រិយានិ ទាតុកាវិទ្តិ ကေတြနို့တိ မင္ဖိုန္တိတဲ့ ရန္စီဖြစ္တဲ့ မ ရန္မာဖြံ့တွဲ ក ដីវិតិទ្រ្តិយ៍ សោមឧស្សិទ្រ្តិយ៍ ក់ «បេក្ខិទ្រ្តិយ៍ ဂ ဆန္ဒိုဖွဲ့တိ ကြိတ်ဖြဲ့တိ ဆက်းဖြဲ့တိ ဆကင်းဖြဲ့တိ

អភិធម្មបិដក វិភង្គ

នេះឥន្ទ្រិយ ១៤- នៃមនុស្សទាំងនុំះ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃ បដិសន្ធិ ក្នុងតាមជាតុ ។ ចុះឥន្ទ្រិយ ១០ នៃសត្វណា កេត្យបាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រិយ ១០ គឺ កាយន្ទ្រិយ ១ មនិន្ទ្រិយ ១ ឥត្តិន្ទិយ ឬ បុរសន្ទ្រិយ ១ ជីវិត-ន្ទ្រិយ ទ សត់ន្ទ្រិយ ទ សមាធិន្ទ្រិយ ១ បញ្ជាំខ្ញុំយ ១ នៃសត្វដែល ដេកក្នុងគតិ ជាសហេតុកៈ ជាញាណសម្បយុត្ត តែងកេត្យពុកដ ក្នុង ១៣: នៃបដិសន្និ នេះឥន្ទ្រិយ ១០ នៃសត្វទាំងនុះ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣: នៃបដិសន្និ ក្នុងអាមធាតុ ។ ចុះឥន្ទ្រិយ ៩ នៃសត្វណា កើត្រពុកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ ក្នុងតាមជាតុ ។ ឥន្ទ្រិយ 🖈 គឺ កាយ់ន្ទ្រិយ ១ ឥន្ទិន្ទិយ ១ ឥន្ទិន្ទិយ ឬ បុរិសិន្ទ្រិយ ១ ជីវិតិ-ခြံ့ထစ္ ကေမနက္ပိုခို့ထာ ပွဲ ရတင္စုံခြံ့ထာ စ ကစ္ခ်ိုခို့ထာ စ ဂိုးထဲ-ន្ទ្រិយ ១ សតន្ទ្រិយ ១ សម ធន្ទ្រិយ ១ នៃសត្វដែលដេកក្នុងគភ៌ ជា សហេតុកៈ ជាញាណវិហ្យយុត្ត តែងកើតប្រាកដ ក្នុង១ណ:ខែបដិសន្ធិ

ធម្មហទយវិកង្គេ វិដ្ឋមានាវិជ្ជមានវារោ

សាងខាន់លេ វិតឧន្ដ្ឋ ហេ ពុខេត្ត ស់ស្ត្រិយានិ ខាតុកវត្តិ ។ ភាមភាគុយា ឧប-បត្តិត្តាណេ កស្ប អបវានិ នៅផ្ទុំយានិ ខាតុ-ក់ខ្លែ ។ ជុំមភាតិការ មេតានំ ជុំមភាតិការ អសុរាជ ជុំបទាត់កាជ តិវិញ្ជាក់កាជ នេះយ៍កាជ တရုံကရုံ မရှာဖြို့ထိ ကေရာဖြို့ထိ ယာဒီဖြို့ထိ ជុំវិទ្រ្តិយំ កាយច្រ្តិយំ មតិទ្រ្តិយំ វា ត្សម្រិល ប ជ្ជុំង្គាំ ជំពង្ឋិល សគ្រង់ ប្រាំ ကန္တာ နေဗၓႜႜႜဂႜႜႜႜႜႜက္ခုဏ \mathfrak{d} ၊ဧာလိ နေမာင် င \mathfrak{d} ြို့ \mathfrak{g} យាធិ ខាតុកវត្តិ ។ ភាមពាតុយា ឧបបត្តិ ត្លាណេ តស្ប អឌ្ឍិច្ចិយាធិ ខាតុភាវត្តិ ។ ជុំបខា-តិតាជំ ខេតាជំ ជុំបទាតិតាជំ អសុរាជំ ជុំបទាតិ. កាន់ តិរុទ្ធេតតាន់ នេយ្ចកាន់ ជុទ្ធនំ ឧ្មមត្ ត្វាណេ អដ្ឋិច្រ្តិយាធិ ខាតុភាគ្និ សោតិទ្រ្ទិយ៍ ឃាធិ-ခြံ့တိ ဆိုန်ခွဲထိ ကာယာခြဲ့ထိ မခါခြံ့ထိ နန္နာခြဲ့ထိ ក សុរីសិន្ត្រិយ ក ដីវិតិន្ត្រិយំ ឧបេក្ខាន្ត្រិយ

ធម្មហទយវិវាង្គ វិដ្ឋមានាវិដ្ឋមានវារៈ

នេះឥន្ទ្រិយ ៩ ខែសត្វទាំងទុំះ កើត្រក្រកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ កងកាមជាតុ ។ ចុះឥន្ទ្រិយ ៤ ដទៃទៀត នៃសត្វណា កេត ្រុកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រិយ ៤ គ ចត្តីខ្លែយ សេត្រន្ទ័យ ១ ឃាន់ខ្ទែយ ១ ដុំវិទ្រ័យ ១ កាយខ្ទែយ ១ គន្យន់កា ១ មុខ្សែក ជំព្រះក្រន់កា ១ ដ្ឋាទ្ធនៃកា ១ សក្សន់នៃកា ១ នៃ ប្រេត ជាឱ្យបាតិក: នៃអសុវ ជាឱ្យបាតិក: នៃតវល្ខេ ជាឱ្យបាតិក: នៃសត្វនវត ជាសត្វដែលមានអាយតន:គ្រប់គ្រាន់ តែងកើត្របាកដ ក្នុង១៣: នៃបដ់សន្ធិ នេះឥន្ទ្រ័យ៩ នៃសត្វទាំងនុះ កើត្រក្នុកដ ក្នុង ១៣: ខែបដិសន្និ ក្នុងតាមជាតុ ។ ចុះឥន្ត្រិយ ៤ ខែសត្វណា កេត ្រុក្ខាត់ ក្នុង១៣:នៃបដុំសន្ធ ក្នុងកាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រ័យ ៤ គឺ လော နှုန်နို့က ေကာင္ခုန္ခိုက္က ေကာင္ခြန္နဲ့က ေကာင္ခြန္နဲ့က ေ នុខ្ស័ន្ធិយ ឬ ប៉ុស្សំខ្លុំយ ១ ជ្យុខ្ស័ន្ធិយ ១ ខេស្ត្រំខ្លុំយ ១ ខែប្រេត ជាត្បបាតិកៈ នៃអសុរ ជាត្បបាតិកៈ នៃតិរុហ្ខន ជាត្បបាតិកៈ នៃសត្វ នកេដាសត្វដែលទ្វាក់អតិត ណើត តែងកើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ

អភិធម្មបិជិពេ វិភគ្គោ

កាមជាតុយា ខ្ពប់ត្តិត្រាណ ស់ត្រេសំ ឥមាធិ អដ្ឋិ. ្ត្រីយាធិ ខាតុកាវត្តិ ។ តាមនាតុយា ឧបមតិក្ខាណេ កាសារ អប្បាធិ អដ្ឋិច្ចិយាធិ ភាតុកាវត្តិ ។ ជុំប-ទាត់ការ ខេតាខំ ជុំមទាការ អក្សរ ជុំមទាត់-កាន់ តិច្រោត្តតាន់ នេយ្ធាន់ ជំពុតនំកន់ ខុមម-និត្តាលោ អដ្ឋានិយាន ខាតុកាន្ត ខត្តាន្ត្រយំ ឃានិ-ြို့ ထိ ဆိုဂိုခို့ ထိ ကေ ယီခြဲ့ ထိ မဆိုခြဲ့ ထိ မန္တိုင္ခဲ့ ထိ က បុរីសាំខ្លែយំ ។ ដីវិតិខ្លែឃំ ឧបេត្តិខ្លែឃំ តាម-យាធិ ខាតុភាវឌ្គិ ។ តាមខាតុយា ឧបបត្តិក្ខុយោ តាស្ប សត្តិខ្លែប ខិ ខាតុកាធិ ។ ជុំបខាតិកាធិ បេតាជំ ជុំបេទាតិកាជំ អសុវាជំ ជុំបេខាតិកាជំ ត់ ទោទក្ខាន់ នេះ បើកាន់ ៩ទូន្ពពិកាន់ ឧបសត្តិគ្នា-ကော လန္ကိုင္ခ်ီတာဒဲ ေနာန္မာႏွိဳ ယာဒဲဒ္ဖြဲ့တိ ဆိုႏိုင္ဖြဲ့တိ ကေတ် ဖြို့တို့ မင်္ချို့တို့ နေနာ့ ဖြို့တို့ က ဗုဂ္ဂိ ဖြို့တို့ က ជាតិ ខ្លែយំ ខ ខេត្ត ជ្រួយំ ភាមនាគុយា ខ្មខត្តក្នុ-លោ ខានេះ ឥមាន សត្តិច្ចិយាន ទាតុការិ ។

អភិធម្មបំដិក វិភង្គ

នេះឥទ្រួយ ៤ នៃសត្វទាំងទុះ កើត្យពុកដ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមជាតុ ។ ចុះឥន្ទ្រិយ ៤ ដទៃទៀត នៃសត្វណា កើត ្រុកដ ក្នុង១៣: ខែបដ់សន្ធិ ក្នុងតាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រិយ ៤ គឺ ចក្ខុ န္ခြဲက ေကာင္ခုန္ခ်က ေကာ္ခုန္ခ်က ေကာင္ခြဲက ေမ အန္ခြဲက ေ មុខ្សែក ជំណាស់ និកា ១ ក្សុខ្សិក ១ ៩ពេល នៃពេល ជាឧបហុតកៈ នៃអសុវ ជាឧបហុតកៈ នៃតរហ្វាន ជាឧបហុតកៈ នៃសត្វ នរក ជាសត្វដែលថ្មង៍អំពក លើត តែងកើត្រពុកដ ក្នុង ១៣:ខែបដំ-សន្ន នេះឥន្ទ្រ័យ ៤ នៃសត្វទាំងនុះ ភេត្តពុកដ ក្នុង១៣:ខែបដិ សន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។ ចុះឥន្ទ្រិយ៧ នៃសត្វណា កើតប្រាកដ ក្នុង ខណៈនៃបដិសន្និ ក្នុងតាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រិយ ៧ គឺ ឃាន់ន្ទ្រិយ ១ က္သိုင္ခ်က္ စ မာက္ဆိုန္ခ်က္ စ နင္ဆိုန္ခ်က္ စ နင္ဆိုန္ခ်က္ တဲ့ လုံးလွုန္ခ်ိဳက္ စ ជីវិតន្ទ្រិយ ១ ។ បេក្ខិន្ទ្រិយ ១ នៃប្រេត ជាឱ្យបាតិក: នៃអសុរ ជាទ្បបាតក: នៃតរបាន ជាទ្បបាតក: នៃសត្វនកេ ជាសត្វដែលទាក់នង ថ្មដ៍អំពីកំណើត តែងកើតប្រាកដ ក្នុង១ណ:នៃបដិសន្ធិ នេះឥន្ទ្រិយ ៧ នៃសត្វទាំងនុះ កេត្តជុះកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។

ធម្មហទយវិភង្គេ វិជ្ជមានាវិជ្ជមានវារោ

ភាមជាតុយា ឧ្ទមត្តិក្ខាណ ភាស្បា ចញ្ចុំផ្ចិយាធិ ទាតុតាធ្លំ ។ កញ្ចាសយ្យការ សត្ថាធំ អមាតុការ ឋមេត្វា ឧទុំសកានំ ឧបបត្តិក្ខាណេ បញ្ជុំខ្មែយនិ ောဆမ္ဆည္မွဳ မောက္ဆိုင္ခ်က္က နည္ဆိုင္ခ်က္တဲ့ သူ ရဲ႕ ស់ ខ្លែលំ វា ដ៏វិតិ ខ្លែលំ ឧបេត្តិ ខ្លែលំ ភាមជាតុហា ឧបបត្តិក្ខាណេ ស់តេសំ ឥមាធិ បញ្ជុំខ្លិយ ខាតុភៈ វត្តិ។ ភាមជាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណេ កាស្ប ចត្តាច្រ្ទឹ-យាធិ ភាតុភវឌ្ណិ ។ កក្លសេយ្យកាធំ អហេតុកាធំ ឧបុសភាន ឧបបត្តិគ្នាលោ បត្តាច្រ្តិយាន ខាតុកាន្តិ ကောယ်ဖြို့ယိ မည်ဖြို့ ထိ ညီးနာဖြို့ ရေးမတ္ထားဖြို့ယိ ကောမ-ជាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណា ឯតេសំ ឥមាធិ ចត្តារិន្ទ្រិយា-ធំ ទាតុភវត្តិ។ ភាមជាតុយា ឧបបត្តិកូរណេ ភស្ប ត ហោ ហេតុ ខាតុកាធិ ។ កាមាវ ខេជន ខេជន បឋមកប្រើកាន់ មនុស្សៈ តែពស្រយ្យកាន់ សត្តានំ လေးတရုံကားစီ ကြားလာလမျှဖျံ့ရှားစိ ဒုဗဗရိုက္ခုလေ តយោ មេត្ត ខាតុកវត្តិ អហោកេ វិខាកមេតុ អនោសោ វិទាក់ហេតុ អមោយោ វិទាក់ហេតុ

ធម្មហ**េយវិភង្គ វិដ្ឋមា**នាវិដ្ឋមានវារៈ

ចុះឥន្ទ្រិយ ៤ នៃសត្វណា កេត្តប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបជិសន្និ ក្នុង កាមញត្ ។ ឥទ្រួយ៤ គឺ កាយ់ទ្រួយ១ មទិទ្រួយ១ ឥត្ទួយប្ បុរិស័ន្ទ្រិយ ១ ជីវិត័ន្ទ្រិយ ១ ១ បេក្ខ័ន្ទ្រិយ ១ នៃសត្វដែលដេកក្នុងគក់ ជាអហេតុត: វៀរលែងតែពួកសត្វៈ ខ្លួយ ចេញ តែងកេត្យពុកដ ក្នុង ខណ: នៃបដិសន្និ នេះឥន្ទ្រិយ ៤ នៃសត្វទាំងនុំ៖ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣: នៃបដ់សន្ធិ ក្នុងតាមធាតុ ។ ចុះឥន្ទ្រិយ ៤ នៃសត្វណា កើត្រពុកដ ក្នុង១៣: នៃបដិសន្ន ក្នុងតាមធាតុ ។ ឥន្ទ្រិយ ៤ គឺ កាយន្ទ្រិយ ១ មនិទ្រិយ ១ ជីវិតិទ្រិយ ១ ១បេត្តិទ្រិយ ១ នៃពួកសត្វរទ្ទិយដែលដេក ក្នុងគភិ ជាអហេតុក: តែងកើត្រក្រុកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ នេះ ឥន្ទ្រិយ ៤ នៃសត្វទាំងនុះ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្និ ក្នុង កាមធាតុ ។ ចុះហេតុ៣ នៃសត្វណា កើត្យពុកដ ក្នុង១៣:នៃ បដ្ឋសន្ទិ ក្នុងតាមជាតុ ។ ហេតុ ៣ គឺ អ!លាក: ជាវិទាក ហេតុ ១ អទោស: ជាវិហ្ភាហេតុ១ អមោហ: ជាវិហ្ភាហេតុ១ នៃតាមាវយៈ នៅតា នៃមនុស្សដែលកើតក្នុងបឋមកប្បនៃសត្វជាសហេតុកៈ ជាញាណ-សម្បយុត្ត ដែលដេកក្នុងគត៌ តែងកើតក្រុកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ

អភិធម្មបិជិព វិភង្គោ

អោមជាតុយា ឧបរត្តិក្ខាណេ ៧តេសំ ៩មេ តយោ ហេតុ ទាតុភវត្តិ ។ តាមជាតុយា ឧបមត្តិក្តាណេ តាស់ ្ទ្រ ហេតុ ខាតុកវត្ថិ ។ តាមាវេចកធំ នេះកំធំ បឋមភាព្រឹកានំ មនុស្សនំ កក្កសេយ្យកាន់ សត្តា-ំ ស ហេតុកាន់ ញាណវិហ្សយត្តានំ ឧប**បត្ត**ក្ខាណ ខ្លេី សេនិ សន្ទរវន្ទ័ មហោកេ វិទាក់លេខ អនោសា ទៃកេយេតុ ភាមជាតុយា ឧបបត្តិក្តាណ ឯ តេស តមេ ខ្លេ ហេតុ ខាតុកវត្តិ ។ អ**េសសា**នំ ស់ត្ថាន មហេតុកា ទាតុកវត្ថិ ។ កាមជាតុយា **ខុ**ជបង្គ័យ្ឌ ណេ សព្វេស ភាគមេ ខត្តាពេ អា**ហា**ព ទាតុកវរ្តិ ។ ភាពខ្យុំភាព អាហាពេ ៩សុក្សាពេ ឈា ឧបបត្ថិក្ខាណោ សព្វេសំ ៩ ៩ ខេត្តារោ អាហារា ទាតុការខ្លុំ ៖ ភោមជាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណេ សព្វេស ក្នុង ក្រុង ខ្មែរ ខាន់ង ត្រូវ នេះ ខេះខា-វិញ្ញាណភានុសមូស្សោ ភាមជានុយា ខុមបន្តិក្នុ-ណេ សព្វេស មយ ឯកោ ៩សេក្រ ខាតុកាត់ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

នេះហេតុ ញ នៃសត្វទាន៍ទុះ កេត្យបាកដ កង្គណៈនៃបដិសន្និ ក្ន កាមធាតុ ។ ចុះហេតុ៤ នៃសត្វណា កើត្រពុកដ ក្នុង១៣:នៃ បដិសន្ធិ ក្នុងតាមធាតុ ។ ហេតុ ៤ គឺ អលោក: ជាវិទាក-ហេតុ 🤊 អទោស: ជាវិជា្ភហេតុ 🤉 នៃកាមាចែរទៅតា នៃមនុស្ស ដែលកើតក្នុងបឋមកហ្វ នៃសត្វជាសហេតុកៈ ជាញាណវិហ្វយុត្ត ដែល ដេកក្នុងគភិ តែងកើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិបន្នំ នេះហេតុ ៤ នៃសត្វទាំង៍នុះ កេត្តបាតដ ក្នុង១ហេ: នៃបដិសន្និ ក្នុងតាមធាតុ ។ អហេតុក: នៃពួកសត្វដ៏សេស កើតប្រាកដ ។ ចុះអាហារ ៤ នៃសត្វទាំងពួង កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្និ ក្នុងកាមធាតុ ត្រដូចម្ដេច ។ ភពទ្បីភាពហារ ១ ផស្សាហារ ១ មនោសញ្ចេត នា**ហា**វ ១ វិញ្ចាណាហាវ ១ ខេះអាហាវ ៤ នៃសត្វទាំងពួង កើត្រព្រាដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្និ ក្នុងកាមធាតុ ។ ចុះផស្ស: ១ នៃសត្វទាំងីពួង កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃប់ដ៏សន្ធិ ក្នុងតាមជាតុ តេដ្តចម្តេច ។ មៈនាវិញាណធាតុសម្ពីស្បៈ នេះផស្សៈ 🧿 នៃសត្វ ទាំងពួង កេត្តពុកដ ក្នុង១៣:ខែបជិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុ ។

ធម្មហទយវិភង្គេ វិដ្ឋមានាវិដ្ឋមានវារោ

តាមជាតុយា ឧបមត្តិតុ េណ សព្វេសំ ភាតមា ប្រកា ៤៩៧ ស្នា ស្នា ស្នា ខេ**ង**លា ស្នា ខំត្តំ ខាតុភាគិ ។ ម**នៅញាណភាតុ ភាមភាតុយា** ឧបបត្តិក្នុ េណ ស ព្រេសំ ឥនំ ឯគំ ចិត្ត ចាតុកាតិ ។ (៣៣០) រូបជាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណេ កាត់ ខេត្ត រុមជាតុយា ឧបមត្តិក្លាណ ឋ២ត្វ អ**សញ្ចស**ត្តជំ នេវានំ បញ្ជូត្តិ ខេត្តិ បញ្ចូយគណៈ ទាតុកាវត្តិ បញ្ជូ ជាតុយោ ទាតុកាវត្តិ ឯកំ សច្ចុំ တရုံကျံရှိ နည်ဖြွံ့လာခဲ့ တရုံကျန့် ရလာ ဟေရှ ទាតុកវត្តិ តយោ អាហារ ទាតុកវត្តិ ឯកោ ៩ សេក្ ទាតុការតំ ឯកា ឋេឧល ឯកា សញ្ញា ปកា ចេតល ปក ចិត្ត ចាតុកាត់ ។

ធម្មហទយវិភង្គ វិដ្ឋមានាវិដ្ឋមានវារៈ

វេទនាទ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ ចិត្ត ១ នៃសត្វទាំងពួង កើតប្រាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ ក្នុងកាមឆាតុ គេដូចម្ដេច ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ នេះចិត្ត ១ នៃសត្វទាំងពួង កើត្រជាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ ក្នុង កាមធាតុ ។

(៣៣១) ១ន្ធប៉ុន្មាន កើតប្រាកដ ។ បេ។ ចិត្តប៉ុន្មាន កើត
ប្រាកដ ក្នុង១៣: នៃបដិសន្ធិ ក្នុងរូបជាតុ ។ វៀវលេងតែញូក ទេវភា
ជាអសញ្ជសត្វចេញ ១ន្ទ៥ កើតប្រាកដ អាយតនៈ ៥ កើតប្រាកដ ជាតុ
៥ កើតប្រាកដ សច្ចៈ ១ កើតប្រាកដ ឥន្ទ្រិយ ១០ កើតប្រាកដ
ហេតុ ៣ កើតប្រាកដ អាហាវ ៣ កើតប្រាកដ ផស្សៈ ១ កើត
ប្រាកដ បេន១ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ ចិត្ត ១ កើតប្រាកដ ក្នុង
១៣: នៃបដិសន្ធិ ក្នុងរូបជាតុ ។

(៣៣৬) បុះ១នួ៩ កើត្រុក្កដ ក្នុង១ណ: នៃបដិសន្ធិ ក្នុងរូបជាតុ តើដូចម្ដេច ។ រូបក្ខន្ធ ១ វេទនា១ន្ធ ១ សញ្ញា១ន្ធ ១ សង្គារក្ខន្ធ ១ វិញ្ញា-ណក្ខន្ធ ១ នេះ១ន្ធ ៩ កើត្រុក្កដ ក្នុង១ណ: នៃបដិសន្ធិ ក្នុងរូបជាតុ ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

វ្ទភាគុយា ឧទ្ទត្តិតួ ណេ ភាគមាន ចញ្ជាយគភានិ ទាតុកវឌ្គិ ។ ខក្ខាយតជំ រុទាយតជំ រសាតាយតដំ ឧស**ល**ុងខ្លួយសន្ទ វិជ្ជាស់លេ វាជ្ជម្នឹយ ទេ ត់មាន ខញ្ចាយភពនិ ខាតុកាន្តិ ។ រួខភាតុយា ន្ទេចន្ទ្ទីលោ ភេឌ្ឌ ពេញ ជាគុយោ ខាតុកវត្ថិ។ ខេត្តិយុស្ត ដែលស្ពាស់ ឧបសេស្ត្រាហាយាស់ ពេធ្ ឌតីយង់ រំជយស់លា ៩ឧឧស្តីសំពោ មុខា ឧឃឹ យស់លោ សង្ខុនុខ ឯ ដែលមិលា ៩ឧឧឌ្ឌិស ហោ កាត់ម ស្គា សច្ចុំ សាតុកាត់ ។ ឧុក្សច្ វិឧឃ្សាលា ៩ឧធ្សីស្នាហោ មុខ វាយ មានិ ទាតុ៩៩៩ ។ រួចជាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណេ កាតមាធិ ឧស់ ត្រ្ទីយាធិ ទាតុកង្ហិ ។ ខត្តុ ត្រ្ទីយំ សោតិ ត្រ្ទីយំ មនិន្ត្រិយ៍ ជីវិតិត្រ្តិយ៍ សោមនស្សីន្ត្រិយ៍ វា ១បេ-ရွာ်ဖြွံထိ က လရှိခြံထိ ကိုယမြှံထိ လေးရှိခြံထိ សមាខិន្ត្រិយំ ខញ្ញាផ្ទៃឃំ វូខភាគុយា ឧទមគ្គិគ្នា ណោ ឥមានិ ឧស់ទ្រ្ទីយរធិ ទាតុកវត្តិ ។ រួមភាគុយា នុមបត្តតុខ្លួយ កាត់ទេ នយោ មោត្ត ខាតុភក្**តិ ។**

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

ចុះអាយតនៈ ៤ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្និ ក្នុងរូបជាតុ តើ ដ្យម្ដេច ។ បក្ខាយតន: ១ ជ្រុយតន: ១ សោតាយតន: ១ មនាយ-តន: ១ ធម្មាយតន: ១ នេះ អាយតន: ៥ កេត្តពុកដ ក្នុង១៣:នៃ បដិសន្ធិ ក្នុស្រធាតុ ។ ចុះធាតុ ៥ កើត្តពុក្ខដ ក្នុង១៣: នៃបដិសន្ធិ ក្សរូបធាតុ តេដ្ឋបម្ដេច ។ ចក្ខាតុ ១ រូបធាតុ ១ សោតធាតុ ១ ម នោវិញាណធាតុ ១ ធម្មធាតុ ១ នេះ ធាតុ៩ កើតប្រាកដ ក្នុង ១៣:ខែបដ់សន្និ ក្នុងប្រធាតុ ។ ចុះសច្ច: ១ កើត្រុកដ ក្នុង ១៣:នៃបដិសន្និ ក្នុន្សប្រធាតុ តេដ្ឋបម្តេច ។ ទុក្ខសុច្ច នេះ សច្ច: ១ ភេត្តបុរាកដ ក្នុង១៣: នៃបដិសន្និ ក្នុងរូបធាតុ ។ ចុះ ឥទ្ទ្រិយ ១០ កើតប្រាកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ ក្នុងរូបជាតុ តេដូច សោមនស្សិទ្ធិយ ឬ ១បេត្តិទ្រួយ ១ សទ្ធិទ្រួយ ១ រីវិយិទ្រ្ទិយ ១ សត់ទ្រួយ១ សមាធិទ្រួយ១ បញ្ជាំទ្រួយ១ នេះ ឥទ្រួយ១**០** កេត្តព្រកដ ក្នុង១ណ:ខែបដិសន្ធិ ក្នុងរូបធាតុ ។ បុះហេតុ ញ កើតប្រាកដ ក្នុង ខណ: ខែបដិសន្និ ក្នុង ប្រធាតុ តើដូចម្ដេច

ធម្មហ**េយវិភង្គេ វិជ្ជមានាវិជ្ជមា**នវារោ

អលោភា វិទាកាហេតុ អនោសោ វិទាកាហេតុ អមោយោ ទៃគេលេតុ រូបជាតុយា ឧបបត្តិគ្នាណេ ឧបឧទ្តីគ្នា លោ ភាគមេ នយោ ភាពភា ភាគុកវិទ្តិ ។ ដស្**ព្រា**រោ មនោសពោ្ធភាពារ វិញ្ហាណា **ហា**រោ វិតយស់លា ៩ឧឧស្តីស្នាហោ ឌុឝេ ស្ពេល មាសាប ទាត់កុរុខ ។ ជ្រពាស់លា ៤០១៦២ ២៣ ២៣ ស្រោ ៩ស្បា ទាតុភវតិ ។ មនៅព្រាណជាតុ. សគួស្សា រូបជានុយា ឧបបន្តិត្ត លោ អយំ ឯតោ ឌ សេប្រ ខាត់ឯងខ្លួ ៤ និតខាន់ឈា ៤ និងឧទ្ត័យ បា ក្នេស ស្រា បានល ស្រា ស្រា ស្រា ប្រភព យា ឧបមត្ថិក្ខាណេ ៩៩ ៧កំ ចិត្តិ ខាតុកាភិ ។ (៣៣៣) អសញ្សត្តនំ នេវានំ ឧ្យង**ត្តិកូ ណេ** កាត់ ទេញ ខាត់វឌ៌ ។បេ។ កាត់ ចំតាជ៌ ខាតុកាវឌ៌ ។

ធម្មហទយវិវាង្គ វិជ្ជមានាវិជ្ជមានវារ:

អ លោក: ជាវិហ្កាហេតុ១ អ ទោស: ជាវិហ្កាហេតុ១ អ មោហ: ជាវិទាក ហេតុ ១ នេះ ហេតុ ៣ កេត្ត ហុកដ ក្នុង ណៈនៃបដ្ដសន្និ ក្នុងរូបធាតុ ។ ចុះអាហារ ៣ កើត្តព្រក្ដ ក្នុង១៣:ខែបជិសន្ធ ក្នុស្ត្រាត្ត ត្រដូចម្ដេច ។ ផស្សាហាវ ១ មនោសញ្ចេតនាហាវ ១ វិញ្ញាណាហារ១ នេះ អាហារញ កើត្រោកដ ក្នុង**១ណ:**នៃបដំ*ស*ន្និ ញ ក្នុងរូបជាតុ ។ ចុះផស្សៈ ១ កើត្តប្រាកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធ ក្នុងរូបធាតុ តើដូចម្ដេច ។ មនៅញាណធាតុសម្ដុស្ស នេះ ផស្ស: ១ កើត្រពុកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្និ ក្នុងរូបជាតុ ។ ចុះវេទនា ១ សញា ១ ខេតនា ១ ចិត្ត ១ កើត្តពុកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្និ ក្នុងរួបធាតុ តេដ្ឋចម្ដេច ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ នេះ ចិត្ត១ កើត ្រុកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ ក្នុងរូប៣តុ ។

(៣៣៣) ចុះ១ន្ទប៉ុន្មាន ។ បេ ។ ចិត្តប៉ុន្មាន នៃ ទៅតា ជាអសញ្ជូសត្វ កើតប្រាកដ ក្នុង១ណ:នៃបដិសន្ធិ ។

អភិធម្មបិជិក វិភក្តោ

កាយា ត្រមា ខេឧស ត្រមូ ច្ឆុំ ស្នុងរង្ រ ត្រា នយោ សេខ ស្និត្ត នយោ អាសារ ស្នុងរុខ្មុំ នយោ សេខ ស្នុងរុខ្មុំ នយោ អាសារ ស្នងរុខ្មុំ ស្នេ មានិស្ស ស្និត្ត ស្នងរុខ្មុំ នេះ យោ ស្នងរុខ្មុំ សង្ហា វិតឧន្តិយិយោ ឧទ្ទាហេ ១សិ ស្នងរុខ្មុំ ១ឃំ រ តេ រ មនុ ច្ឆុំខ្មុំ ស្និត ស្នងរុខ្មុំ រ អវិត-(២៣៤) អវិតយន់លា វិតឧន្តិយិយោ មន្ទ

អភិធម្មចំងិក វិភង្គ

ទេវតាជាអសញ្ញសត្ត មាន១ន្ធ១ គឺរូប១ន្ធ កើតប្រាកដ ក្នុង១ណៈនៃ បដិសន្ធិ ។ មានអាយតនៈ ៤ គឺ ប្រាយតនៈ ១ ជម្មាយតនៈ ១ កើតប្រាកដ ។ មានជាតុ ២ គឺ រូបជាតុ១ ជម្មាបតុ១ កើតប្រាកដ ។ មានសច្ចៈ ១ គឺ ទុក្ខសច្ច១ កើតប្រាកដ ។ មានឥន្ទ្រិយ កើតប្រាកដ ។ មានឥន្ទ្រិយ ១ គឺ បុក្ខសច្ច១ កើតប្រាកដ ។ មានឥន្ទ្រិយ ១ គឺ មានសញ្ញា មិនមានអាហារ មិនមានផស្សៈ មិន មានវេទនា មិនមានសញ្ញា មិនមានចេតនា មិនមានចិត្តិ កើត ប្រាកដ (ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ) ។

(ភាតា) ចុះ១ន្ធប៉ុន្មាន ។ បេ ។ ចិត្តប៉ុន្មាន កើតប្រាកដ
ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ ក្នុងអរូបធាតុ ។ ១ន្ធ ៤ កើតប្រាកដ
អាយតនៈ ៤ កើតប្រាកដ ធាតុ៤ កើតប្រាកដ សច្ចៈ ១ កើត
ប្រាកដ ឥន្ទ្រិយ ៤ កើតប្រាកដ ហេតុ ៣ កើតប្រាកដ
អាហាវ ៣ កើតប្រាកដ ផស្សៈ ១ កើតប្រាកដ វេទនា ១
សញ្ញា ១ ចេតនា ១ ចិត្ត ១ កើតប្រាកដ ក្នុង១ណៈនៃបដិសន្ធិ
ក្នុងអរូបធាតុ ។

ធម្មហ**េលវិភង្គេ វិ**ជ្ជមាតាវិជ្ជមានវារោ

 $[\omega\omega_{\alpha}]$ λ^{α} ចត្វារា ទទ្ធា ទាតុក់ខ្លុំ ។ វេឌ៣១ខ្លោ សញា . စ္ေတာ့ လန္ဗ်ားက္ဆိုေတာ့ နည္သည္က မႏၱရသည္က လ ឧបបត្តិក្ខាណេ ៩មេ ខត្តារោ ១ភ្នា ខាតុកវត្តិ ។ អរិជឃាន់ឈ ៩ឧឧឌីឌៃហោ មនេសច្ច ខើ មា៣ឧ-សាធិ ខាតុកាវត្តិ ។ មនាយត់ជំ ជម្មាយត់ជំ អវិជយស់ណា ៩ជធន្មីទី ហោ មុសច្ច ខើ មា៣សមាច្ ទាតុភវត្តិ ។ អរុមភាតុយា ឧបបត្តិក្ខាណេ ភាតមា ខ្វេ ៩ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ។ ម នៅ ក្រា ស្ត្រ ស្ត្ អរិជខាស់ណ ៩ឧឧស្តីស្នាហេ មុស ខេំ ខាស់លោ សង្ខេត្ត ។ អរិតយន់៣ ៩ឧឧន្ទ័យ េឃ មនុត្ ស់ ស់ ទំ ស់ ស្នង ។ ឧទ្ទស់ មុំ អុម្ជាត្**ហា** ឧបបត្តទ្ធា ណេ ឥឧ ឯគំ សទ្ធំ ភេតុកាត់ ។ អរិជខាន់ណ ៩ឧឧន្នំនៃហេ មនុស្ថ អត្តិច្រឹលច្ တေနာက်ရှိ ၅ မင်းခြွယ် ငီးနှင့်ထိ ရေးမေနှာ်ခြွယ် လန္နို့ရွိုဏ် ကြီးယဲခြို့<mark>္ကို လ</mark>န်ာခြို့တို လမာဆီခြို့တိ

ធម្មហទយវិវាង្គ វិជ្ជមានាវិជ្ជមានវារៈ

(៣៣៥) ចុះ១ន្ធ៤ កើត្រក្រុកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្និ ក្នុងអរូបជាតុ តើដូចម្ដេច ។ គឺ វេទនា១ន្នូតូ សញ្ជា១ន្នូត្ សង្ខារក្នុន្ទ វិញ្ញាណក្នុន្ទ នេះ ទន្ទ ៤ កើតប្រុកដ ក្នុង១៣: នៃបដ់សន្ធិ ភូនិអរុបធាតុ ។ ចុះអាយតន: ៤ កើតប្រាកដ ក្ន ១៣:ខែបដិសន្និ ក្នុងអូបជាតុ តើដូចមេច ។ គឺ មនាយតន: ១ ជម្លាយគនៈ 🕫 នេះ អាយតនៈ 🖢 កើត្តប្រាកដ ក្នុង១៣ៈនៃបដិសន្ន ក្នុងអរុបណត្ ។ ចុះជាតុ ៤ កើត្រពុក្ខដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្និ ក្នុងអរូបជាតុ ត្រដូចម្ដេច ។ គឺ មនៅវិញាណធាតុ ១ ជម្មាតុ ១ es: ជាតុ ៤ កើតប្រាកដ ក្នុង១ណ:ខែបដិសន្ធិ ក្នុងអូបជាតុ ។ ចុះសច្ច: ១ កេត្យបាកដ ក្នុង១៣:នៃបដ់សន្ធិ ក្នុងអូបធាតុ តេដ្ឋប ម្ដេច ។ គឺ ទុក្ខសច្ច ខេះសច្ចៈ១ កេត្យពុកដ ក្នុងណៈនៃបដិសន្និ ក្នុងអរុបជាតុ ។ ចុះឥន្ទ្រិយ ៤ កើត្រពុកដ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ទិ ក្នុងអរុបធាតុ តេដ្យម្ដេច ។ គឺ មនិន្ត្រិយ ១ ជីវិតន្ត្រិយ ១ ១០៤ភូ-្ងែក ១ មន្ទ្រិក ១ រួរក្សិទិក ១ មនុទ្ធិក ១ មានន្ទ្រិក ១

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

ចញ្ជាំខ្លែ អរុចជាតុបា ឧបបត្តិក្ខាណេ ឥមាន អដ្ឋិ្ទិយានិ ខាតុកានិ ។ អាចនាតុយា ធ្ងេចតិត្ត-ណេ កានមេ នយោ មោទ ្រាតុការិទ្ធិ ។ អហេ-កោ វិទាគាហេតុ អនោសោ វិទាគាហេតុ អមោយោ វិទាក់ មេរិធខាន់ លេ ៩ឧឧឌី្ស ហេ ។ គេ នយោ ហេទុ ទាតុភារិទ្ឋ ។ អាវុមភាតុយា ឧបមត្តិក្នុ-ណេ ភេទមេ សយោ អយារា ខាតុភាធិ ។ ឌស្សាយារោ មនោសញ្ជេនាយារោ វិញ្ញាឈាយារោ ទាតុការត្តិ ។ អរុបភាតុយា ឧបបត្តិកូរេណ កាត់មោ ស្រោ ដ សេរ្ ភានុគវន៍ ។ ម ទៅព្រាណភានុ-សគិទៅ អរិជឃន់លា ៩ឧឧឌី្ឌីខេម អញ្ វាយោ ឌ ស្បា ខាន់ ឧន ម ជិត ខាន់ លា និត ខេឌ្ឌ ម៉ែ ហោ ក្នុស ស្រា ៤៩៩ ស្រា ស្ពា ស្រា ខេត្ត រាយ ខ្ញុំ សង្ខុង ។ ម លេវិញ លេខាតុ អុវុប-ជាតុយា ឧបបត្តទ ណេ ឥឌ៌ ឯកំ ចំតួ ចាតុកាវតិ ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

បញ្ជាខ្ទីយ ១ ខេះ ឥន្ទ្រិយ ៤ កើត្រុកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ ក្នុង អរូបធាតុ ។ ចុះហេតុញ កើត្រក្រាក់ ក្នុង១៣:នៃបដិសន្ធិ ក្នុង អរូបភាតុ តើដូចម្ដេច ។ គឺ អហេក: ជាវិហុកហេតុ១ អទោស: ជាវិជាកហេតុ១ អមេាហៈ ជាវិជាកហេតុ១ នេះ ហេតុ ៣ កេត្តព្រកដ ក្នុង១ណ:នៃបដិសន្និ ក្នុងអូបធាតុ ។ ចុះអាហាវ ញ កើត្រក្នុកដ ក្នុង១៣:ខែបដ់សន្ធិ ក្នុងអរុបភាតុ តើដូចម្ដេច ។ គឺ ដ្ឋា្សាហារ១ មនោសញ្ចេតនាហារ១ វិញ្ញាណាហារ ១ 18: អាហារ ៣ កើត្តព្រកដ ក្នុង១ណ:ខែបដិសន្និ ក្នុងអរូបធាតុ ។ ចុះផស្សៈ ១ កើត្រក្រកដ ក្នុង១៣:ខែបដិសន្ធិ ក្នុងអរូបធាតុ តើដូច ម្ដេច ។ គឺ មនោវិញាណធាតុសម្ដីស្ស នេះ ផស្សៈ ១ កេត្តប្រុកដ ក្នុង១៣:វៃនបដ្ឋសន្និ ក្នុងអរុបធាតុ ។ ចុះវេទនា ១ សញា ១ ចេតនា 🤊 ចិត្ត កើតប្រាកដ ក្នុង 🚓 ជា ខែបដិសន្និ ក្នុងអូបជាតុ តើដូចម្ដេច ។ គឺ មនោវិញាណធាតុ នេះ ចិត្ត ១ កើត្យពុកដ ក្នុង ១ ណៈ នៃ ៤ ជិស ខ្ទុំ ក្នុង អូប ជា គុ ។

ធម្មហទយវិភង្គេ ភុម្មន្តរវារោ

លាព្រះ ខេស៊ី រ ឧស៊ី ខ មនៃពុខរ ឧស៊ី ឧរួលរពស៊ី ឧស៊ី មពុះ ឧស៊ី នៃពុខរ ឧស៊ី ខ នៃពុខរ ឧស៊ី មនៃពុខរ (ឃល់ខ) យសាខ្មេរ ឧស៊ី ខ យសាខ្មែរ

(៣៣៧) គេ៩ ខេត្ត មាសាធ្ន សេដ្ឋាយ ក្រុចប្រក្ ស្ត្រា ស្ត្រា ស្ត្រា បរេថ្មិត្យសង្គ្រី ខេដេ មយេ មរ្មិ ល វាមេជី អឌីណ ភា្ទឹរខេល ភា្ទី ឧរួលប្រសឹស ១ថិសាន់មាលាឧស ္း ၂၀ (၂၄၁) မေတာ့ မည္ဆိုပ္ မူတာတွဲ ရှင္ေဆာင္ဆို កាមាវ ខេ ។ គេ៩ ខេ ខ្មាំ ខ កាមាវ ខេរា ។ រិចារុខឯ អវិទ្សាន្ឌ អព្ទរលានទឹម ឃុខ ខគីម ខ សាមារុខ្មែរ ៤ សុខា ខេត្ត វិទារុខ្មែរ ៤ លេដឹ-តោ ព្រហ្មលេក ខ្មែលខ្លុំ ការិត្យ ឧបរិតោ អក-ធំដ្ឋ ខេដ្ឋ អត្តោ ការិត្យ យំ ឯកស្មឹ អន្តារ រា^ទ្សាធ្ងក់ ព័ណ្ឌ ទិស្ស សមាជទិស្សី **ប្** ៩ឧឧទិស្សី វា ធំដូនមូសុខវិហាវិស្ប វា ចំតួខេត្តភិកា នម្នា មុខ ខេសា ខែង,ឧប ១ ២៩ខេ ខសិ ខ ខែង,ឧប ឯ

ធម្មហទយវិតង្គ ភុម្មន្តរវារៈ

(៣៣៦) ពួកធមិ ជាកាមាវិបា ពួកធមិ មិនមែនជា កាមាវិបា ពួកធមិ ជាទ្រុវិបា ពួកធមិ មិនមែនជាទ្រុវិបា ពួកធមិ ជាអុទ្រុវិបា ពួកធមិ មិនមែនជាអុប្រាវិបា ពួកធមិ ជាបរិយាបន្ន: ពួកធមិ ជាអបរិយាបន្ន: ។

(៣៣៧) ពួកធម៌ ជាកាមាវេចវ តើដូចម្ដេច ។ ខាងក្រោម ក្រស់ គឺអំពីអវិបិនរកជា ទីបំផុត ខាងលើ កូបតាំងអំពីបរនិម្មិត្តវស់វត្តិទៅ-តាជាទីបំផុត ១៩ ជាតុ អាយតនៈ រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ណា ក្នុងចន្លោះនុះ គ្រាចចុះក្នុងចន្លោះនុះ រាបបញ្ចូលក្នុងចន្លោះនុះ នេះពួកជម៌ ជាកាទាវចរ ។ ពួកធម៌ មិនមែនជាកា មាវចរ គេដូចម្ដេច ។ (ពួកធម៌) ជារូប្របែរ ជាអរុប្រាបែរ ជាអបរិយាបន្ទៈ នេះពួកធម៌ មិនមែនជាកាមាវចរ ។ ពួកធម៌ ជារួទ្វាប គេដូចម្ដេច ។ វាងក្រាម រាប់តាំងអំពីព្រហ្មលោកដាទីបំផុត ទាងលើ រាប់តាំងអំពីអកនិដ្ឋទេវតា ជាទីបផុត ពួកជមិ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបត្តនិងចេត្តសិក ណា របស់បុគ្គល ដែលចូលឈានក្តី ដែលទៅកើតហើយក្តី ដែលនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្តី ក្នុមបន្ទោះនុះ ត្រាប់ចុះក្នុមបន្ទោះនុះ រាប់បញ្ជាល់ក្នុមបន្ទោះនុះ នេះ ពួកធម៌ ជាប្រាវិចរ ។ ចុះពួកធម៌ មិនមែនជាប្រាវិចរ តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

យាសាខ្មុរ មន្ត្រាវុឌ្ឌ មន្ត្រិវិទ្ធា មន្ត្រិវិទ្ធា ច រិសុទ្រប រ មុខគេ ១គឺ អរិសុទ្រប រ រោឌ្តីនោ អាសាសានញ្ជាល់ឧទិតមេ នេក តរូលទ័ ការិត្យ ឧបរិតោ នៅ សញ្ញាលសញ្ញាយឥន្ទមកេ ខេដេ មេខេស្ត សាទិស្ត សុខិស្ត មេខិស្ត សូមិសេ ស្^ស្ត ឧរ្ទេស្ស មានទីទាប់ ប្រ និងឧទីទាប់ ង ច្ចីពតិអង់សារូសារិ ង ច្ខ័ពេងអួយ ពសិ ឌុធ ឌគីរ អរិស្សឧប រ មនុខធ ឌគីរ ថ អវិទាវុខរ រ យសុវុឧរ វិទាវុឧរ អធិវុិយាធិចិ បញ្ជា ។ សាសវា គុសលាគុសលាព្យាគាតា ជម្នា យាសារ្ទប នៃសុខប អនិសុខប និងយ៉ាប៉េ ក្រុងបា-စ္ေလွ်ာ နည္သားတီ နည္သာတ္လည္းလီ ယာဗည္း ។ ಆကူ ေ မက္မလာဒဲ ေ អសន្ត័តា ေ ខាន់ មុ ខេត្ត អព្ទលេខមិរ រ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(ពួកធម៌) ជាភាមាវេប ជាអរូហ្វេប ជាអប្បិយាបន្ទៈ នេះពួកធម៌ មិនមែនជាស្រ្វាវចរ ។ ចុះពួកធម៌ ជាអរូទាវចរ តេដ្ឋចម្ដេច **វា**ងក្រោម រាប់តាំងអំពីអាតាសានញ្ហាយគនទៅតាជាទីបំផុត **វា**ងលើ ក្រសួន គឺ ព្រះស្រ្តាស្ត្រស្ត្រាយគន ទៅគាជា ទីបំផុត ពួកធមិ ប្រព្រឹត្ត ៧ភង៍ចិត្តនិង៍ចេតសិក ណា របស់បុគ្គលដែលចូលឈានក្តី ដែល**៧** កេត្តហើយក្តី ដែលនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បនុក្ខិ ក្នុងចន្ទេះ ត្រាច់ចុះ ក្នុងចន្ទោះទុះ រាប់បញ្ចូលក្នុងចន្ទោះទុះ នេះពួកធម៌ ជាអរុប្រាវិចរ ។ ចុះពួកធម៌ មិនមែនជាអរូចាវចរ គើដូចម្ដេច ។ (ពួកធម៌) ជា ភាមាវិចរ ជារូច្នាវិចរ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌ មិនមែនជា អរូទ្រាវិចរ ។ ចុះពួកធម៌ ជាបរិយាបនៈ គេជួចមេខ ។ ធមិ ជាកុសល ជាអកុសល ជាអព្យក្រិត ប្រកបដោយអាសវ: ជាកាមាវេចរ ជារូប្រវេចរ ជាអរុប្រវេចរ និងរូបក្នុន្ធ វេទនាទន្ធ សញា១៩ សង្ខារក្នុន វិញ្ចាណក្នុន នេះពួកធម ជាបរិយាបន្ទ: ៗ ព្យុកធម៌ ជាអបរិយាបន្នៈ គេដូចម្ដេច ។ មគ្គផង៍ ផលនៃមគ្គផង៍ ភាគ្**មិនមាខ**បច្ច័យតាក់តែងផង នេះពួកធម៌ ជាអបរិយាបន្ទ: ៗ

ឌគិល៤៣រួមទ្រើ នជិបស្មគិមាល់ជំនែមហ្វេរប

(៣៣៨) នេងតំ នយោ នេង សម្មត់នេង នុបបត្តិនេង វិសុធ្វិនេង ។ សម្មត់នេង សម សជានោ នៅយោ គម្មាន ។ នុបបត្តិនេង សម បាតុម្មហានជិតោ នៅ នុបានយេ គនុបាំ នេង ។ វិសុទ្ធិនេង សម អហេស្តា វុច្ចុត្តិ ។

(៣៣៤) ខានំ ឧត្វា សំលំ សមាឧយ៍ត្វា ន្ទោស៩កម្ម កត្ត កត្ត នុមមជ<mark>ន្តិ ។ ភាន</mark> ឧရာ ညီလိ ညေမာဒယ်ရှာ **ဒ**ေပောလမေးမို့ **ကရှာ** អ ឡេកា ទេ ខេត្តិយមហាសាលនំ សហពុវ្រំ ឧប-ត្យតំ ឧបជជ្ជុំ អជ្យេក ្ខេ ក្ខេស មាន មេហា សាលិ សហរាទ្រំ ឧ្ទមជ្ឈន្និ អាឡេកច្ចេ ចាតុម្មួយរាជិកាជំ ឧេវាជំ សហត្យត់ ឧ្មមជ្ជធ្វិ អញ្ជក់ច្ចេ តាវត្តំ-សាធំ ខេវាធំ សមាព្យត់ ឧបមជ្ឈិត អម្បើកច្នេ ត្ថាខានេះ ខេស្ត ភាសាខានេះ ៩ឧឧធីទី អ**េ**ខោម**េខិ**

ធម្មហទយរិវាង្គ ឧប្បាទវាម្មអាយុប្បមាណវារៈ

[ភាព្លាជ] ទៅតា ៣ ពួក គឺ សម្មត់ទៅតា ១ ១០០ត្ន-ទៅតាត្រវិសុទ្ធិទៅតាត្រឈ្មោះថា ទៅតា ។ ពួកស្ដេច ពួក ព្រះរាជទេពី ពួករាជកុមារ ឈ្មោះថាសម្មតិទៅតា ។ ពួកទៅតា រាប់តាំងអំពី ទៅតា ជាន់បាតុម្មហារាជិក: ទៅទល់នឹង ទៅតា ជាន់ លើ នោះៗ ឈ្មោះថា ១០១ត្តិ ទៅតា ។ ពួកព្រះអហន្ត ហៅថា វិសុទ្ធិ ទៅតា ។ (៣៣៩) ចុះបុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើ។ គ្រោះ សថកម្ម គើកើតក្មុន៍ទីណា ។ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសល ធ្វើទ ជ្រេសថកម្ម ពួក ខ្វះ កើតជាមួយ និង ខត្តិយមហាសាល ពួក ខ្វះ កើតជាមួយទឹងពួកប្រាហ្មណមហាសាល ពួក១៖ កើតជាមួយនឹងពួក គហបត៌មហាសាល ពួក១៖ កើតជាមួយនឹង៏ពួក ទៅភាជាន់ហ្វុម្មៈ ហារាជិក: ពួក១៖ កើតជាមួយនឹងពួកទៅតាជាន់តាវត្តិរ៍ ពួក១៖ កេត្តជាមួយនឹងពួក ទៅតាជានយាម: ពួកៗ៖ កេត្តជាមួយនឹងពួក េះគោជានតុសិត: ពួកៗ៖ កើតជាមួយនឹងពួក ទៅតាជាន់ខិម្មានវត

អភិធម្មបំជិញ វិភង្គោ

បរឌ្មិសុសសុឌីខូ នេសខូ សសមាន្ទ សពជម្ពី ។

្សាស្ន អព្យ ក ភយោ ក ។ ខាន់គឺ ឈមៗ សាន នេងនំ គាត្តគំ អាយុប្បទាណំ ។ យានិ មានុសតាន ខញ្ញាស់ស្បាន ចាតុម្មហារជិតានំ នេកនំ ឯកោ ឯកោ វត្តខ្មុំកេ តយ វត្តយា នុសវត្តិយោ មាសោ នេះ មាសេះ ធ្វានសមាស យោ សំរុខ្មារ គេន សំរុខ្មាន ឧិត្ថានិ មញ្ច ស្រាស្ត្រ ខាតុម្មហារជិតាជំ ជេវជំ អាយុប្ប-មាលា ។ មានស្ពាន់ កាលាលាយ កាំត្តកាំ យោក។ ល់ស្រាសាសសមាត្រ ។ សង្គើសាធំ នេងធំ ក់ត្តិតំ អាយុប្បមាណំ ។ យំ មានុសគំ វស្ប-សន តាវត្ថិសាធ ខេងខំ ងសេ ងកោ វត្ថិ្សា តាយ វត្ថិយា នឹសវត្ថិយោ មាសោ តេខ មាសេខ အျခသမာလ်ယာ សំវឌ្ឍ គេន សំវឌ្ឍន និត្វ វស្សសហស្ប៉ូ តាវត្តិសាធំ ឧវេធំ អយុឲ្យមាណំ។

អភិធម្មបំដាក់ វិភង្គ

ពួកខ្លះ កោតជាមួយទីឪពួកទៅភា ជាន់បរនិម្មត់សៅគ្គ ។

(១៤០) ចុះប្រមាណនៃអាយុ របស់មនុស្ស តើប៉ុន្មាន ។ កំណត់មួយយេឆ្នាំ ឬ តិចជាន៍ ឬក៏ ច្រើនជាន៍ មួយយេឆ្នាំ ។ ប្រមាណ នៃអាយុ របស់ ទៅតា ជាន់ហតុម្មហារាជិក: តើប៉ុន្មាន ។ ៥០ គ្នាំ ណា ជារបស់នៃមនុស្ស ៥០ គ្នាំនុំ៖ ជាមួយយប់មួយថ្ងៃ នៃ ទៅភា ជាខ់ចាតុម្មហារាជិត: ៣០ វាត្រី ដោយវាត្រីនោះ ជាមួយ វ១ 06 វ១ ដោយវែខាន ជាមួយឆ្នាំ ៤ យេឆ្នាំ ព្យៃ ដោយ គ្នានោះ ជាប្រមាណនៃតាយុ របស់ទៅតា ជាន់បាតុម្មហាក់ជិត: ។ (ចុះបើ) កប់ជាឆ្នាំ បេសមនុស្សិញ គេគ្រាជាប៉ុន្មានឆ្នាំ ។ គ្រាវ ជា ៩ លានឆ្នាំ ។ ចុះប្រមាណនៃ ៣យុ របស់ទៅតា ជាន់គាវគ្គិ៍ឲ្យ គេប៉ុន្មាន ។ មួយយេឆ្នាំ ហោ ជាបេសនៃមនុស្ស មួយយេឆ្នាំនឹះ ជាមួយយប់មួយថ្ងៃ របស់ ខេត្តា ជាន់គារត្តិឱ្យ ញ ពេក្តិ ដោយកន្រ នោះ ជាមួយខែ ឲ្យខែ ដោយខែនោះ ជាមួយឆ្នាំ មួយពាន់ឆ្នាំទិត្ត ដោយឆ្នាំនោះ ជាប្រភាណនៃអាយុ របស់ទេវតា ជាន់តាវត្តិឪ្យ ។

ឌតិល៤៣រួរទើ នរាំបែរជនិមាល់រាំមេឃប្បា

ខ វេស្សាតាដំយោ សដ្តិញ វេស្សសគសមាសព្ធិ ។ យាមាន នេកនំ កាត្តកំ អាយុប្បមាណ ។ យាធ៌ មានុសតាធិ ខ្វេ ស្បែសតាធិ យាមាធំ ខេងខំ រាមេ វាមេ វត្តិខ្មុំមេ ៣យ វត្តិយា ត្តសវត្តយោ មាសោ តេខ មាសេខ ឆ្កានស-មាស់យោ សំវិច្ឆពេ គេន សំវិច្ចពេន ឧិត្វានិ ខ្មេ វស្សសហសុក្ខ យាមាន នេកន់ អាយុស្ទាសាល ។ មនុស្សានំ កណ្យាយ គាំត្តគាំ ហោត៌ ។ ខុន្តស ខ សព្វាទៅ ខែ ខេត្តឡើងញ្ ស្បែងនសេសស្បៈ ជំ ។ តុសិតាជំ ខេសជំ កិត្តកំ អយុប្បទាណំ ។ យានិ មានុសតានិ ខត្តាវិ ស្បែសតានិ តុសិតានិ ឧេវាជំ ដាមោ វិទ្ធាជ្រា ស្នាយ វិទ្ធាយា នុសស្ត្រាយ មាសោ (ឧប ស**ុស**ប និងប្រមុ-ស់យោ សំខ្មែរ គេន សំខ្មែរន និត្តានិ ខត្តានិ វេសាស្រសសុក្ធិ តុសិតាធំ ខេវាធំ អាយុប្បទា. က် ។ មេខុស្ស្នំ កណ្តាយ កិត្តកំ ហោត់ ។

ជតិល**៤៣រួរ** ង នរៀ៤៤គឺមាល់ជំមែសង្ស:

(ចុះបើ) រាបជាឆ្នាំមនុស្ស គេត្រូវជាប៉ុន្មានឆ្នាំ ។ ត្រូវជា ៣ កោដិ ៦ លានញ្ញុំ ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុបេស ទៅតា ជានយាម: គេ ប៉ុន្មាន ។ ពីររយៈឆ្នាំ ណា ជារបស់នៃមនុស្ស ពីររយៈឆ្នាំនុះ ជា មួយយប់មួយថ្ងៃ នៃទៅភា ជាន់យាម: ៣០ កគ្រ ដោយកគ្រនោះ ជាមួយខែ ១៤ ខែ ដោយខែនោះ ជាមួយឆ្នាំ ពីរពាន់ឆ្នាំទិត្ត ដោយឆ្នាំនោះ ជាប្រមាណនៃកាយ ប្រស់ទៅភា ជាន់យាម: ។ (ចុះបើ) រាប់ជាឆ្នាំមនុស្សវិញ គេត្រូវជាប៉ុន្មានឆ្នាំ ។ ត្រូវជា ១៤ កោដិ ៤លានឆ្នាំ ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ របស់ទៅភាជាន់តុសិត តើ ប៉ុន្មាន ។ ប្អូនយេត្នា ណា ជារបស់នៃមនុស្ស ប្អូនរយត្នាន់៖ ជា មួយយប់មួយថ្ងៃ នៃទៅតា ជាន់តុសិត ៣០ កត្រី ដោយកត្រនោះ ជាមួយខែ ១៤ ខែ ដោយខែនោះ ជាប្រមាណ នៃអាយុ របស់ ទេវិតា ជាន់តុសិត ។ (ចុះលេ) រាប់ជាគ្នាលេសមនុស្សវិញ តេត្រៅជាប៉ុន្មានគ្នា ។

អភិធម្មបំដីពេ វិវាង្គោ

សត្តបញ្ហាស់វស្បាតាជំរយា សដ្តិញ វស្សសតស-សករ្ជាធិ ។ ជំម្នានទើន នេងនំ គាំត្តគាំ អយុប្ប-មានំ ។ ហេនិ មានុសភានិ អដ្ឋ វស្សសភានិ និទ្ធានវត្តនំ នេងខំ ឯអោ ឯគោ វត្តខ្មីវេ តាយ រត្ថិយា នូមរត្ថិលោ សម្រា ខេត្ត សម្រេច ដិច្ច-សមាសិយោ សំរុខ្ទា នេះ សំរុខ្ទុវេធ និព្វានិ អដ្ឋ វស្សសហសុក្ខិ ខិញ្គាន់ខំ នេងខំ អយុប្បទាណ់។ មនុស្សជំ កណៈលយ កាំត្តកំ យោធិ ។ ខ្វេះស្រុ-តោឌិសតាធ៌ ដឹសញ្^(a) វេស្សាតាឌិយោ ខត្តាឡឺ-សញ្^(៤) ស្រាស្សសលស**ា** ខ ខេត្តិ និស្ស ក្ដើន នេះក្រុំ ភ្នំភ្នំ មណ់ពិសេហ រ ឈុខ សេថ់។-តាធំ សេខ្យស ស្បែងតាធំ មរធំម្មីតាស់ត្តៃធំ ខេវាខំ ដាសោ ដាសោ វត្តខ្លាំវា តាយ វត្តិយា គឺស-វត្តិយោ មាសោ គេន មាសេន ធ្វានសមាសិយោ សំវេទ្ទពេ នេះ សំវេទ្ទនេ ឧិព្វាធិ សោឧ្សស វស្សស-សេស្សាធិ មធិញ្ញឹស់សេវត្តីធំ ឧេវាធំ អាយុប្បមាណំ ។

ទ a. ម. តិស្សេច ។ ៤ a. ម. ចត្តាឡីសញ្ជ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ត្រៅជា ៥៧ កោដ ខ លានឆ្នាំ ។ ចុះប្រមាណ នៃអាយុ ប្រស់ ទៅតា ជាន់និម្មានរត់ តើប៉ុន្មាន ។ ៤ យេត្ន ណា ជារបស់ នៃមនុស្ស ៤ វយៈ នុះ ដាមួយយប់មួយថ្ងៃ នៃ ទៅតា ជាននិម្មានរត្ត ៣០ កត្រី ដោយវាត្រនោះ ជាមួយ!១ ១៤!១ ដោយ!១ នោះ ជាមួយឆ្នាំ ៤ ៣៩ឆ្នាំទិត្ត ដោយឆ្នាំនោះ ជាប្រមាណនៃអាយុ របស់ទៅគា ជាន់និម្មានគេ ។ (ចុះបើ)រាប់ជាឆ្នាំមនុស្សវិញ គេត្រូវជាប៉ុន្មានឆ្នាំ ។ ត្រវជា ២៣០ កោដិ ៤ លានឆ្នាំ 🤊 ចុះប្រមាណនៃអាយុ ប្រស ទៅតា ជាន់បរនិម្មិតវេសវត្ត គេប៉ុន្មាន ។ ១៦ វយៈញ្នាំ (១៦००) ណា ជារបស់នៃមនុស្ស ១៦ រយញ្ចំ៖ ជាមួយយប់មួយថ្ងៃ នៃទៅតា ជាន់បរនិម្មិតវេសវត្ត ៣០ កត្រី ដោយកត្រីនោះ ជាមួយខែ ១៤ ខែ ដោយខែនោះ ជាមួយគ្នា စစ်ពាន់គ្នាំទិព្ (១ម៉ឺន ៦ ពាន់គ្នា) ដោយឆ្នាំនោះ ជាប្រមាណនៃអាយុ របស់ទៅភា ជាន់បន់ម្និតវេសវត្តិ។

ធម្មហទយវិកង្គេ ឧប្បទកម្មអាយុប្បមាណវារោ

មនុស្សនំ កណ្តាយ កិត្តកំ យោតិ ។ នៅ ខ វេស្សាតាជិសតាធិ ឯកវេសញ្ វេស្សាតាជិយោ សដ្តិញ ស្សាស្នសសសស្ត្រីតំ ។ ឧប្បី នេ $^{(\bullet)}$ តាមារខា សព្វតាមសមិទ្ធិលោ សព្វេស ឯកសង្ខាតោ អយុ កាត់ កិត្តកោ ខ្មានស គោឌិសត តេសំ អដ្ឋវិសញ្ គោឌិយោ បញ្ហាសសតសហសុក្ខ វស្សក្ខ បតាសិតាត់។ (៣៤០) បឋមំ ឈានំ បរត្តំ ភាប់ត្វា កត្ត ឧបទជួន្ន ។ ១៥៩ ឈាន ១វិត្ត ភាវេត្យ ត្រូញ្ញ-ចារិសជា្ជនំ ផេជន សហត្យត់ ឧបបជូន្តិ ។ គេសំ ക്ക്ക കരുമുലസ് ച കമിനി ജൂനോ ចតុត្តោ $^{(b)}$ ភាគោ ។ ចឋមំ ឈានំ មជ្ឈឹមំ ភាវេត្វា កាត្ត ឧបបជ្ជន្និ ។ បឋម ឈានំ មជ្ឈិម ភាពត្វា ត្រូញ្ចពេលតានំ នេវានំ សហត្យត់ ឧបបដ្ឋខ្លិ ។

ទ ា. ម. ភ ឯភេ ។ ៤ ា. ម. អយំ បាហា ឧ ទិស្បូតិ ។

ចតិលឧការូររទ្ធី នណិខរៈតិមាល់ជំនាមហរូរ:

(ចុះបើ) រាប់ជាឆ្នាំមនុស្សវិញ តើត្រវជាប៉ុន្មានឆ្នាំ ។ ត្រវជា ៩០០ ហ

ពួក ទៅតា ដែលឋិត នៅ ក្នុងកាមាវិបរស្បូតិទាំង ៦ ជាន់ នោះ ជាអ្នកសម្រេច ខ្យុវកាមទាំងពួង ។ អាយុរបស់ពួក ទៅតា ទាំងអស់ ដែលបណ្ឌិត រាប់ ដោយរួបរួម ត្រប៉ុន្មានឆ្នាំ ១៤ រយៈ កាដ់ផង ៤៨ កោដ់ផង ៥ សែនឆ្នាំផង ជា អាយុរបស់ ទៅតាទាំង នោះ ដែលបណ្ឌិត ប្រកាស ហើយ ដោយ ទីបំផុត នៃឆ្នាំ ។

(៣៤១) ចុះបុគ្គល ចំរើនបឋមជ្ឈាន យ៉ាង៍តុនថយ តើកើតក្នុង

o ណា ។ បុគ្គល ចំរើនបឋមជ្ឈាន យ៉ាង៍តុនថយ កើតជាមួយ

នឹងីញូកទៅតា ជាន់ព្រហ្មជាសៃដូ: ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ របស់
ទៅតាជាន់នោះ តើប៉ុន្មាន ។ កប្ប ១ ចែកជា ៣ ភាគ ឬ ៤

ភាគ (យកមួយភាគ ជាអាយុរបស់ទៅតាជាន់នោះ) ។ ចុះបុគ្គល

ចំរើនបឋមជ្ឈាន យ៉ាង៍កណ្ដាល តើកើតក្នុងចំណា ។ បុគ្គល ចំ.

ស៊ីនបឋមជ្ឈាន យ៉ាង៍កណ្ដាល កើតជាមួយនឹង៍ញូកទៅតាជាន់ព្រហ្មៈ

បរេបហិត ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ របស់ទៅតា ជាន់នោះ តើ

ប៉ុន្មាន ។ ពាក់កណ្ដាលកប្ប (ជាអាយុរបស់ទៅតាជាន់នោះ) ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភគ្គោ

ចជុន លាច ឧហ្ខុខ មាព្រំ មន្ទ ៩ឧឧក្ទុំ បឋម ឈាធំ បណាតំ ភាពត្យ មហាព្រញ្ញាធំ ឧេវានំ សហព្យត់ ឧ្យប្លី្ត្តិ ។ គេសំ កិត្តកំ អាយុប្បីសេឃ ។ សូម ស សេរិ ។ ដ់ខ្ញុំ ឈានំ ខរិត្តិ ភាឋត្វា កត្តិ ឧុខជ្ជខ្លិ ។ ឧុត៌យំ ឈាជំ មរិត្តិ ភាវេត្វា មរិត្តាភាជំ ជេវាជំ សមាត្យតំ និត្ត ្នា នេះក្នុង មាល់ជាងាយ ឯ rg ကေး၍ ၅ ရခ်က္ ကာဒီ မင်္ကါမီ ကျက္ချ កាត្ត ឧបបជ្ជុំ ។ ឧុត្តិយ ឈាធំ មជ្ឈិំ ការ៉េត្វា មព្ទាណភាធំ ខេវាធំ សហព្យត់ ឧបជ្ជធ្លំ ។ ក្សា ។ ឧុតិយំ ឈានំ ខណិតំ ភាវត្វា កក្ខ ខ្មែមជួន្តិ ។ ខុត់យំ ឈានំ មណិត ភាប់ត្វា មានសារីបន្ទុំ នេសន្ទុំ សសាព្ទិស្ស និទ្ធិស្នាំ ។ នេះ កំនុត អយុប្បទាណ ។ អដ្ឋ ភប្ប ។ ត្តិ លោច ប៉ុន្តិ ភាប់គ្នា កក្ខ ឧបបដ្ឋិទ្ធិ ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

បុះបុគ្គល ចំរើនបឋមជ្ឈាន ជាន់ខ្លួស តើកើត ក្នុងទីណា ៗ បុគ្គល ចំរើនបឋមជ្ឈាន ជាខ់ខ្ពស់ កើតជាមួយនឹង់ពួក ទៅតាជានមហា. ព្រហ្ម ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ របស់ ទៅតាជាន់នោះ តើប៉ុន្មាន ។ មួយកហ្វ (ជាអាយុនៃទៅតាជាន់នោះ) ។ ចុះបុគ្គល ចំរើន ទុតិយជ្ឈាន យាង៍ឱ្នថយ តែកេត ក្នុងទីណា ។ បុគ្គល ចរេន ុតិយជ្ជាន យ៉ាង់ខ្នុមយ កើតជាមួយទឹងពួក ទៅតា ជាន់បរិត្តាក: ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ បេស ទៅតា ជាន់ នោះ តើប៉ុន្មាន ។ ពីកេហ្ប (ជាអាយុវបស់ ទៅតា ជាន់ នោះ) ។ ចុះបុគ្គល ចំពើនទុតិយជ្ឈាន យ៉ាងតណ្តាល តេកេត ក្នុងទីណា ។ បុគ្គល ចំរើនទុតិយដ្បាន យ៉ាង កណ្ដាល កេត្តជាមួយនឹងពួក ទៅតា ជានអប្បមាណាក: ។ ចុះប្រមាណ នៃអាយុ របស់ទៅតា ជាន់នោះ ត្រប៉ុន្មាន ។ ៤ កហ្វ (ជាអាយុ របស់ ទៅតា ជាន់ នោះ) ។ ចុះបុគ្គល ចំរើនទុតិយដ្ឋាន ជាន់_{ខ្ព}ស់ តេកេត្តន៍ទីណា ។ បុគ្គល ចំរើនទុត្តយដ្ឋាន ដាន់១៧ កេត្តជាមួយ នឹងពួក ទៅភា ជានិភាកស្សរ: ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ របស់ទៅភា ជាន់ នោះ គេប៉ុន្មាន ។ ៤ កប្ប (ជាអាយុរបស់ ទៅតាជាន់ នោះ) ។ ចុះបគ្គល ចុះវែនតតិយជ្ជាន យ៉ាង៍ខុនថយ តេកេត ក្នុងទីណា ។

ធម្មហទយវិរាង្គេ ឧច្បាទកម្មអាយុច្យមាណវិរោ

តតិយំ ឈានំ មរិត្តិ ភាវេត្យ មរិត្តសុភានំ នេវានំ សហព្យន៍ ឧបបជ្ជន៍ ។ គេសំ កិត្តកំ អយុប្ប-မာလက် ၅ ေလာင္သူလာ အေတြ ၅ အခ်ိဳးလီး လာဆိ មជ្ឈឹម ភាប់ត្វា កេត្ត ឧបបជ្ឈឹត្ត ។ គត់យំ ឈាជ មជា្ទំ ភាប់ត្វា អប្បមាណសុភាជំ ឧវេជ៌ សហ-ព្យុខ ឧបជ្ជន្និ ។ គេសំ គិត្តគំ អយុប្បមាណ ។ ទីខ្លុំ មេ ខេស្ស ១ ខេស្ស មហ្សំ មហ្សំ មហ្សំ មហ្សំ កាត្ត ឧពបជ្ជន្និ ។ គត់យំ ឈានំ ខណៈតំ ភាប់ត្វា សុកកិណ្ឌានំ នេវានំ សហព្យត់ ឧបបដ្ឋ ។ តេសំ កិត្តិ អាយុប្បមាណ៌ ។ ខេត្តស្បដ្ដី កាប្បា ។ ខេត្តទុំ ឈាន ភាប់ត្វា អារម្មណនានត្តតា មនុស្សារជានត្តតា ជន្ទានត្តតា បណ្ឌិលនត្តតា អជិមោត្តសានត្តា អភិបារជានត្តា បញ្ហាជា. ឧត្តតា អប្បក្រច្ចេ អសញ្ជសត្ថាធំ ឧកេធំ សហ. ព្យុទ្ធ ឧបបដ្ឋខ្លុំ អប្បោកក្ដេ វេហច្ចូលាន នេវានំ

ធម្មីល**ុយរូវ**ង្គី នរ្យិ៤ជធិ៍មកព័រម្រិសប្សរៈ

បគ្*ល* បំរើនតតយជ្ឈាន យាងខ្នប់យ កេតជាមួយនឹងតា្ហក ទៅតា ជាន់បរិត្តសុក: ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ របស់ទៅតា ជាន់នោះ ត្រប៉ុន្មាន ។ ១៦ កហ្វ (ជាអាយុរបស់ នៅគាជាន់ នោះ) ។ ចុះបុគ្គល ចំរើនគតិយជ្ឈាន យាងកណ្ដាល គេកេត ក្នុងខណា ។ បុគ្គល ចំរើនតតិយដ្ឋាន យ៉ាងកណ្ដាល កើតជាមួយនឹងពួកទៅភា ជានអប្បមាណសុក: ។ ចុះប្រមាណ នៃអាយុរបស់ ខេរិតាជាន់ នោះ គេ ប៉ុន្មាន ។ ៣៤ កប្ប (ជាអាយុវបស់ ខេវិតាជាន់នោះ) ។ ចុះ ឋគល ចំរើនតតិយជ្ឈាន ជាខំរួស តើកើត ក្នុងទីណា ។ បុគ្គល ចំរើនគតិយជ្ឈាន ជាន់ខ្ពស់ កើតជាមួយនឹងពួកទៅតា ជាន់សុភៈ ក្ណ: ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ ប្រស់ទេវតា ជាន់នោះ តើប៉ុន្មាន ។ ៦៤ កហ្វ (ជាអាយុបេស ទៅតាជាន់នោះ) ។ បុគ្គល ចំរើនចតុត្តជ្ឈន ព្រោះមានអារម្មណ៍ផ្សេងគ្នា ព្រោះមានមនសភាវផ្សេងគ្នា ព្រោះមាន អធិមោក្ខ (ការបុះចិត្ត) ផ្សេងគ្នា ព្រោះមានអភិនិហារ (ការកសាង) ផ្សេងគ្នា ព្រោះមានបញ្ជាផ្សេងគ្នា ពួក**ទុះ** កើតជាមួយនឹងពួកទៅគា ជានិអសពាសត្វ ពួកៗ៖ កើតជាមួយនឹងពួក ខេត្រា ជាន់វេហប្លល:

អភិធម្មបិជិព វិភក្ដោ

សល្ខាន្ត និធ្លា មន្សាយនៃ មេរូបនេះ សហរាន្រ្ត ឧបបដ្តិខ្លី អញ្ជេកច្ចេ អត្តព្យាធំ នេវាធំ សហព្យន៍ ឧបបដ្ឋន្តិ អប្បកាច្ចេ សុឧស្សាន៌ ឧវេជន៌ សហត្យត់ ឧបបដ្ឋិត្តិ អប្បកេច្ចេ សុឧស្ប៊ីនំ នេវានំ សហព្យត់ ឧបបដ្ដន្តិ អប្បកាច្ចេ អកាធិដ្ឋាធំ ធេវាធំ សហព្យន្ទ ឧឧឧដ្ឋទ្ធិ មណ្ឌេះ សេសាសាខញា-យតន្ទេខកាន់ នេវានំ សហព្យត់ ឧទមដ្ឋត្តិ អម្បេះ កាច្នេះ វិសាលញ្ហាយឥន្ទ្រកាន់ ខេវានំ សភាព្យុំ ឧបបដ្ឋន្តិ អប្បកាត្តេ អាកាញ្ញាយឥន្ទបកាន់ នេះ-វាជំ សហព្យន្ត ឧបបជ្ជុំ អេប្បកា ត្វេ ខេដ្ឋ សញ្ជានា -សញ្ញាយឥន្ទ្រកាន់ នេះវាន់ សហព្យត់ ឧ្យប្បន្និ អសញ្ជាត្សានញ្ វេហ្សួលានញ្ ឧេវេន កិត្តកំ អាយុប្បមាណ ។ បញ្ជា កាប្បសត្វិ ។ អរិហាជំ ឧេជន គិត្តិ អយុប្បមាណ ។ គេប្បសាស្បី ។ អស្បាន ដេងនំ ភិត្តិតំ អាយុប្បមាណំ ។ ខ្វេ កាប្បសាលាធិ ។ សុខសព្វនំ ខេវានំ កាត្តកាំ អាយុព្យមាណ ។ ខេត្តា គេព្យសហសុក្ខ ។

អភិធម្មបិជិក វិភគ្គ

ពួកខ្លះ កេត្តជាមួយ នឹងពួកទៅតា ជាន់អហៃ: ពួកខ្លះ កេត្តជាមួយ និងពួក ទៅភា ជានិអតប្បៈ ពួក**ទុះ កេ**តជាមួយ និងពួក ទៅភាជាន សុខស្ស: ពួកៗ: កេតជាមួយ នឹងពួកទៅតា ជាន់សុខស្សី ពួកៗ: កេត្តជាមួយ និងពួក ទៅតា ជានអកនិដ្ឋ: ពួកទុះ កេត្តជាមួយនិងពួក េខវិតា ជានិអាកាសានញ្ចាយតន: ពួកខ្លះ កើតជាមួយ នឹងពួក ខេវិតា ជាន់វិញ្ញាណញ្ជាយគន: ពួកខ្វះ កេតជាមួយនឹងពួក ទៅតា ជានអា-ពួក**ទុះ** កើតជាមួយនឹងពួក ទៅតា ជាន់ នៅសញានា-កញ្ចុញ្ញាយតន: សញ្ញាយតន: ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ របស់ទៅតា ជាន់អសញ្ចាសត្វក្ដ ជានវេហប្ល:ភ្លឺ តើប៉ុន្មាន ។ ៥ យកប្ប (ជា អាយុវបស់ ទៅតា ជាន នោះ) ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ ប្រស់ទៅតា ជានិអវិហ: តើប៉ុន្មាន ។ មួយភានិកហ្វ (ជាអាយុរបស់ ខៅតាជាន់ នោះ) ។ ចុះប្រមាណ ខែអាយុ របស់ ទៅតា ជាន់អត់ហ្វៈ គើប៉ុន្មាន ។ ពីវិញនិកហ្វ (ជាគាយុវបស់ ទៅតាជាន់នោះ) ។ ចុះច្រមាណនៃអាយុ របស់ទៅតាជាន់សុទស្សៈ ។ ៤៣៩កហ្វ (ជាអាយុរបស់ ខេត្តជាន់នោះ) ។ ត្របុខាន

ឌឝ៌ល៩៣រួមអ៊ើ នរឿងជឝ៌មាញ់រឿសហបុរេ

សុឧស្ស៊ីនំ ឧេជន កិត្តកំ អាយុប្បមាណ ។ អដ្ឋ ភាប្បសហ្វាធ៌ ។ អភាធិដ្ឋាធំ នេវាធំ ត់ត្តិ អយុប្បសណ៌ ។ សេខ្យុស កប្បុស-បាស្បាន ។ អាកាសានញ្ហាយឥន្ទមកាន់ នេវានំ ന്റ്റെ നധുമുലാഹ് ച പ്പേട് അമൃഷം សសុក្រនិ ។ វិញ្ញាណញ្ជាយឥន្ទមកានំ នេងនំ ត់ត្ត់ អយុប្បមាណ ។ ខត្តាឡូស ភាប្សស បាស្បាធិ ។ អាក់ាញុញ្ញាយឥន្ទកាន់ នេវានំ ក្នុង អល់ជាំងហេ ឯ មុខ្មី ២ ខេម្មិ ក់ត្ត់ អយុហ្សាមាណ ។ ខេត្តសិតិ គេហ្ស-សេសព្ធិតិ ។

ឧទ្ធិត្យ បុញ្ញា នេ ដេជ ភាមរូបក់ទំ ក់តា ការកំ ក់បំ សម្បត្តា បុធ កិច្ច^{ិ()} ខុក្តិ

ម. បុភាធពូន្តិ ។

ឌគិល៤៣រូបង្គឺ ១រឿ៤ជនិ៍មាល់រឿសឃប្រ:

ចុះប្រមាណនៃអាយុ បេសទៅតាជាន់សុទស្សី តើប៉ុន្មាន ។ ៨ ៣នកប្ប (ជាអាយុរបស់ ទៅតាជាន់ នោះ) ។ ចុះប្រមាណ នៃអាយុ របស់ ទៅតា ជាន់អក់និដ្ឋ: តើប៉ុន្មាន ។ ១៦ ពាន់កប្ប (ជាអាយុប្រស់ទៅតា ជាន់នោះ) ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ បេស់ទៅតា ជាន់អាកា-សានញ្ហាយតន: តើប៉ុន្មាន ។ ७០ ពាន់កប្ប (ជាអាយុវបស ខេត្តជាន់នោះ) ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុរបស់ខេត្ត ជាន់វិញ្ញា-ណញ្ចាយតន: តើប៉ុន្មាន ។ ៤០ ពាន់កហ្វ (ជាអាយុរបស់ ខៅតាជាន នោះ) ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ ប្រេស់ទៅតា ជាន់អាកិញ្ច្បា-យតនៈ ត្រើប៉ុនាន ។ ៦០ ពាន់កហ្យ (ជាអាយុប្រេស ទៅតាជាន នោះ) ។ ចុះប្រមាណនៃអាយុ របស់ទៅតា ជាន់នៅសញានា-ៗ សញ្ជាយតន: តេប៉ុន្មាន ។ ៤៤ ៣៩គប្ប (ជាអាយុប្រស់ទៅតា ជាន់នោះ) ។

ត្លួកសត្វ ដែលគេដៈគឺបុណ្យស្ទួយហើយ វមែងទៅកាន់ កាបគតិ និងប្រគតិ ឬឲ្យដល់កង្គៃក្រហ្ម ក៏គង់ត្រឡប់មក កាន់ខុគ្គតិវិញ

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

តាវ ឌីឃាយុកា សត្តា ខវន្តិ អយុសន្នយា ឧត្តិ កោចិ ករា និច្ចោ ឥតិ វត្តិ មហេសិលា តស្មា ហិ ជីវា និបកា និបុណា អគ្គចិន្ត្តកា ជាមរណៈមោក្ខាយ ភាវន្តិ មក្អត្តមិ ភាវយិត្តា សុខឹ មក្តិ និញ្ចាលកឧតមិនិ សញ្ចាស់វ បរិញ្ញាយ បរិនិព្វន្តិ មសសវាតិ ។

(៣៤៤) បញ្ជូំ ១ភូនំ ភេត អភិញ្ញេយ្យ ភេត បរិញ្ញេយ្យ ភេត បហេតញ ភេត ភាវេ-តេញ ភេត សច្ចិភាតិញ ភេត ន បហេតិញ ជ អាវេតិញ ឧ សច្ចិភាតិញ ។ បេ ។ សត្តខ្ញុំ ចំត្តានំ ភេត អភិញ្ញេយ្យ ភេតិ បរិញ្ញេយ្យ ភេតិ បហេតិញ ភេតិ អាវេតិញ ភេតិ សច្ចិភាតិញ ភេតិ ន បហេតិញ ឧ ភាវេតិញ ន សច្ចិភាតិញ តេញ ។ ប្រក្ខេត្ត អភិញ្ញេយ្យ បរិញ្ញេយ្យ ន បហេតិញ ន ភាវេតិញ ន សច្ចិភាតិញ

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

ពួកសត្វដែលមានអាយុវៃន៍ដល់ម្លោះ ក៏គន់ច្បុត ដោយ
អស់អាយុ ព្រះមហេសី ត្រាស់ថា គ្មានកពណានីមួយទៀន

ខេ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកប្រាជ្ញមានប្រាជ្ញារក្សាខ្លួន មាន

ប្រាជ្ញាល្អិត អ្នកគិតខ្លិវអត្ត តែងចំរើន ខ្លិមគ្គដ៏ប្រសើរ

ដើម្បីដោះខ្លួន បាកជរានិងមរណៈ លុះចំរើនខ្លឹមគ្គដ៏ស្អាត

សម្រាប់ធ្វើដំណើរ ទៅកាន់អមគនិព្វាន់ហើយ វេមង៍ជា

អ្នកមិនមានអាសវៈ កំណត់ខ្លាំអាសវៈទាំង់ពួង ហើយបរិនិព្វាន ។

(៣៤៤) បណ្តា ១ន្ធ ទាំង៩ ១ន្ធ ប៉ុន្មាន គួរគេដឹងច្បាស់ ១ន្ធ ប៉ុន្មាន គួរកំណត់ដឹង ១ន្ធ ប៉ុន្មាន គួរលះបង់ ១ន្ធ ប៉ុន្មាន គួរចំរើន ១ន្ធ ប៉ុន្មាន គួរ ចំរើន ១ន្ធ ប៉ុន្មាន គួរ ចំរើន ១ន្ធ ប៉ុន្មាន គួរ ចំរើន មិនគួរ ធ្វើ ឲ្យ ជាក់ច្បាស់ ១ន្ធ ប៉ុន្មាន មិនគួរ ចំរើន មិនគួរ ធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ ១ បេ ១ បណ្តា ចិត្ត ទាំង ៧ ចិត្ត ប៉ុន្មាន គួរជំងឺ ចិត្ត ប៉ុន្មាន គួរ ចំរើន ចិត្ត ប៉ុន្មាន មិនគួរ ចំរើន មិនគួរ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១ ស្ត្រី ប៉ុន្មាន មិនគួរ ចំរើន មិនគួរ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១ ស្ត្រី ខ្មាន មិនគួរ ធ្វើឲ្យសា គួរ កំណត់ដឹង តែមិនគួរលះបង់ មិនគួរ ចំរើន មិនគួរ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១ ស្ត្រី ខ្មាន មិនគួរ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១ ស្ត្រី ខ្មាន មិនគួរ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១ ស្ត្រី មិនគួរ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១ ស្ត្រី ខ្មាន មិនគួរ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ទេ

ធម្មហទយវិវាង្គេ អភិញ្ចេយ្យាទិវាពេ

ចត្តារោ ទន្ទា អភិញ្ញេយ្យ បរិញ្ញេយ្យ ស៊ីយា បហាត់ញា សំយា អាវេត្ត សំយា សច្ចិតាត់ញា သိယာ ဒ ဗဟာရာတ္က ဒ ကေဒက္ကေ ဒ လင္မ်ိဳကာ-အေတာ့ ၅ ဒေလာလာဆလာ မည္းကေတာ့က မ်ားကေတာ့ ឧ បហាត់ញា ឧ ភាប់ត់ញា ឧ សច្ចិកាត់ញា ု ေနာက္သည္က အပ္ခုိင္သည္က အေနတာင္သည္က အေနတာင္သည့္အေတြက အေနတာင္း အေနတာင္း အေနတာင္း အေနတာင္း အေနတာင္း အေနတာင္း အေ ဗဟာឥញ្ជ សំយា ភាឋឥញ្ជា ស<mark>ិ</mark>យា សខ្លិកាឥញ្ជា សំយា ឧ មហាត់ញា ឧ ភាប់ត់ញា ឧ សិទ្ធិ-សាងញា ។ សោខ្យង ជាតុយោ អភិព្តោយ្យា បរិត្យាយ្យា ឧ មហាតុញា ឧ ភាប់តុញា ឧ ភេទិ្. ភានញ ខ្វេ ជាតុយោ អភិញ្ញេយ្យា មវិញ្ញេ**យ្យា** សំយា ខហាត់ញ សំយា ភាប់ត់ញ សំយា សច្ចុំ ကောက္မ မိယာ ေ ဗဟာက္မော့ ေ ကေပက္မေ ေ សច្ចិកាត់ព្យា ។ សមុខយសច្ចុំ អភិព្រាយ្យំ ចាំ-ញ្ញេយ] ចេយតត្តំ ជ ភា**ឋតភ្នំ ជ សច្ចិភា**តត្វំ ဗဂ္ဂလဒ္ မည္မက္သည္ပို စႏိုးက္တယ္ပို ေ စတာဆစ္ခ် ညာ အေရွိ ာ ဆဦးကား၏ စီးကစညာ မွီး မနားကျွယေးမြို့ မားကြွယေး

ធម្មហ**ទយវិ**ភង្គ អភិញ្ញេយ្យទិវារៈ

១ន្ធ ៤ គួរជំង៍ច្បាស់ **គួរកំ**ណត់ដំង គួរលះបង់ ក៏មាន គួរចំរើន ក៏មាន គួរធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់ ក៏មា**ន មិ**នគួរលះបន៌ មិនគួរបំពន មនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន ។ អាយតន: ๑០ គួរជំង៏ច្បាស គុរកំណត់ដឹង តែមិនគុរលះបង់ មិនគុរួចរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស អាយតន: ៤ គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ដឹង គួរលះបង់ ក៏មាន គួរចំ-រើន ក៏មាន គ្លូវធ្វើឲ្យជាក់ហ្គាស់ ក៏មាន មិនគួវលះបង់ មិនគួវបំរើន មិនអូរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន ។ ភាតុ ១៦ គួរដឹងច្បាស់ គួរ កំណត់ដឹង តែមិខគ្គរលះបង់ មិនគួរចំរេខ មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ខេ ណតុ ៤ គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ដឹង គួរលះបង់ ក៏មាន គួរចំរើន ក៏ មាន គួរធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់ ក៏មាន មិនគួរលះបង់ មិនគួរបំរើន មិនគួរធ្វើ ឲ្យជាក់ហ្យាស់ ក៏មាន ។ សមុខយសក្ខ គូរដឹងហ្យាស់ គូរ កំណត់ដឹង គ្គរលះបន់ តែមិនគួរចំរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ខេ មគ្គសច្ច គួរជីន៍ច្បាស់ គួរកំណត់ជីង តែមិនគួរលះបន់ គួរួចរេន តែមិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ទេ និរោធសច្ច គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ដឹង

អភិធម្មបិធីពេ វិភក្ដោ

អភិញ្ញេយ្យំ មរិញ្ញេយ្យំ សំយា មហាត់ព្ំ ន ភាឋេ. តេញ៉ំ ន សញ្ចិតាតេញ៉ំ សំហ ន បហគេញំ ។ នៅខ្ច្រិយា អភិញ្ញេយ្យ ទេពីញេយ្យ ន មហាត់ញ ន ភាប់តញ្ជូ ន សច្ឆិតាតព្វា នោមនស្ប៊ីខ្មុំយំ អភិញ្ញាយ ប្រព័ញ្ញាយ ខ្លួន ស្រុក ខ្លួន ស្រុក ខ្លួន ជ សច្ចិកានត្វំ អឧញនញ្ជស្វាមិត្តិច្រុំយំ អភិញ្ញេយ្យឹ ဗiເຫຼເຫງ ေ ဗဟာနာက္စ္တို ကားဟာနာကို $^{(\bullet)}$ ေ လည္ခ်ကာ-ត្ត អញ្ញាធ្វិយំ អភិញ្ញាយ្យំ មរិញ្ញោយ្យំ ន មហា-តេទ្ធំ សំយា ភាឋេតទ្ធំ សំយា សច្ចិតាតទ្ធំ អញ្ញា-តាវិទ្រ្ចិយ៍ អភិញ្ញេយ្យំ ចរិញ្ញេយ្យំ ធ ចហាត្វ ន ភាប់តេត្វំ សច្ចិតាតត្វំ តំណន្ទ្រិយា អភិញ្ញេយ្យា ပေးကြောလျာ ဒ ဗေတာနေတ္တ ဆိယာ အပ**ိန**တ္တာ ဆိယာ សច្ចិតាតេញ សំយា ឧ ភាប់តេញ ឧ សច្ចិតាតេញ င္း ရင္ခ်က္ မွမ္မယ္ဆီကါ ရပ္မယ္ဆီကါ မွာက ရေညး-តេញ សំយា ភាឋតេញ សំយា សច្ចិតាតេញ សំយា ឧ ខ**ហា**ត់ញា ឧ ភាប់ត់ញា ឧ ភាព្ទឹកាត់ញា ។

e a. ៩ ភាពិពព្ធំ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

តែមិនគួរលះបង់ មិនគួរចំរើន គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ទុក្ខសច្ច គួរដីផ ច្បាស់ គួរកណត់ដឹង គួរលះបង់ មិនគួរចំរើន មិនគួរធ្វេទ្យជាក ច្បាស់ ក៏មាន មិនគួរលះបង់ ក៏មាន ។ ឥន្ទ្រិយ ៩ គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ជំងឺ តែមិនគួរលះបង់ មិនគួរចំរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ទេ រោមនស្សិទ្រ្ទិយ គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ដឹង គួរលះបង់ មិនគួរចំរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ទេ អនុញត្តពាស្សមិតិទ្រ្ទិយ គួរដឹងច្បាស់ គួរ តំណត់ដឹង តែមិនគួរលះបង់ គួរចំរើន តែមិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ទេ អញ្ជាន្ទ្រិយ គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ដឹង មិនគួរលះបង់ គួរចំរើន កំមាន គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន អញ្ជាតាវិទ្រុិយ គួរដឹងច្បាស គ្យួកណត់ជីង តែមិនគ្លួល បង់ មិនគ្លួច នេ គ្យួធ្វេទ្យជាក់ច្បាស ឥន្ទ្រិយ ៣ គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ដឹង តែមិនគួរលះបង់ គួរចំរើន ក៏មាន គួរធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់ ក៏មាន មិនគួរប៉ុន្តែ មិនគួរធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន ឥន្ទ្រិយ ៦ គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ដឹង គួរលះបង់ ក៏មាន គួរច:រន ក៏មាន គួរៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺមាន មិនគួរលះបង់ មិនគួរចំរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន ។

ធម្មហទយវិភង្គេ អភិញ្ចេយ្យទិវាភេ

နားကာ မည္ခ်ာတ္ပေလးဆို မည္းဆီကေတါ့ စပ္မယ္ဆကါ បហានញ្ជា ជ ភាឋនញ្ជា ជ **សភ្ជិកាន**ញ្ជា នយោ ω ကေလးလည္း မွားေဆာက္ပါ ω အေလးမွားေတာ့ပါ ω အေလးမွားေတာ့ပါ ω តេញ ស័យ ភាឋតេញ ន សច្ចិតាតេញ ស័យ ន ភាប់តញ្ជា នយោ អព្យាកានហេតុ អភិប្បាយ្យា មរិញ្ញេយ្យា ន មហាតញ ន ភាប់តញ្ជា សំយា សច្ចិតានញ សំយា ន សច្ចិតានញ្ ។ គេ។ ឌ្យឹតារ អាមារ អភិញ្ញាយ្យ ចរិញ្ញេយ្យ ខ បហាត់ ញោ ន ភាប់ត់ ញោ ន សុទ្ធិភាគញោ គយោ អាហារ អភ្មំពោញ្យ ខរុំពោញ្យ ស្កា ឧសានញ សំយា ភាឋឥញ សំយា សខ្លិតាឥញ សំយា ន មហាត់ញា ឧ ភាប់គំញា ឧ សច្ឆិកាត់ញា ។ ជ ឌុស្ស ឧប្ដាយ្យា ឧប្ដាយ្យា ខ ឧសាខយា ខ ភាពនេញ ខ មាខ្មីសានញ ឧបៅញាហេខានុមគឺ-လော္က အက်ားကေျပ စားကေားလာက လွယာ စညာအက္ခေ សំយា ភាវេឌញ្ជោ សំយា សច្ឆិតានញោ សំយា ឧ បហានញោ ឧ ភាឋ៩ញោ ឧ សច្ចិកាន់ញោ ។

ធម្មហទយវិវាង្គ អភិញ្ញេយ្យាទិវារៈ

អកុសល ហេតុ ៣ គួរជំង៍ច្បាស់ គួរកណៈតជំងឺ គួរលះបង់ តែមន គួរួចរែន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ទេ កុសលហេតុ ៣ គួរដំងីច្បាស់ គួរកំណត់ជំងឺ តែមិនគួរលះបង់ គួរចំរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន មិខគ្គរួប់រើន ក៏មាន អព្យកតហេតុ ៣ គួរដឹងិច្បាស់ គួរកណត់ជំងំ តែមិនគួរលះបង់ មិនគួរចរែន គួរធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ក មាន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន ។ ភពទ្យុំភ្នាំរាហាវ គួរដឹងច្បាស់ គួរកណត់ជំងំ តែមនគួរលះបន់ មនគួរចំរើន មនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ te អាហាវ ៣ គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ដឹង គួរលះបង់ ក៏មាន គួរចំរើន ក៏មាន គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន មិនគួរលះបង់ មិន គួរចំរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន ។ ផស្ស: ៦ គួរដឹងច្បាស់ គួរតណត់ដឹង តែមិនគួរលះបង់ មិនគួរចំរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស ខេ មនោវិញ្ញាណធាតុសម្ផុស្ស គួរដឹងច្បាស់ គួរកណតដឹង គួរ លះបង៍ ក៏មាន គួរចំរើន ក៏មាន គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស ក៏មាន មនគ្គរលះបង់ មិនគ្គរចរើន មិនគ្គរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន ។

អភិធម្មបិជិព វិភក្ដោ

င ဖုံစေ င မည္သိတ္ င ငေးသ င ငွ်စ္လံ မန္းသို့တာ ငေးသည္သိတ္တာ လောင္သည္ မန္းသိတ္တာ ငေ မင့္သိမ္းသည္ မေလာ္သည္တာ မွာတာ မွာတာ ငင္းသိတ္တာ မွာတာ မွာတာ မွာတာ မွာတာ မွာတာ မွာတာ မွာတာ ငေ လူလာ မင္လိမ္းသည္ မွာတာ ငေ

អភិធម្មបិជិក វិភគ្គ

វេទនា ៦ សញ្ញា ៦ ចេតនា ៦ ចិត្ត ៦ គួរដឹងច្បាស់ គួរ កំណត់ដឹង តែមិនគួរលះបន់ មិនគួរចំរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ទេ មានាវិញ្ញាណជាតុ គួរដឹងច្បាស់ គួរកំណត់ដឹង គួរលះបង់ ក៏មាន គួរចំរើន ក៏មាន គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន មិនគួរលះបង់ មិនគួរចំរើន មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក៏មាន ។

ធម្មហ**េយវិរាង្គេ អារម្មណ**វាពា

ខេឌល មាន ខ្ញុំ មារគើយា រ
នុសា មនាគើលា មនាគឺយា មន្តិ មិញ មារគឺយា មន្តិ មិញ មារគឺយា មន្តិ មិញ មារគឺយា មន្តិ មិញ មារគឺយា មន្តិ មិញ មនិត្តិ មិញ មន្តិ មិញ មន្តិ

ធម្មហទយវិភង្គ អារម្មណវារ:

មិនមានអារម្មណ៍ ក៏មាន ។ ឥន្ទ្រិយ ៧ មិនមានអារម្មណ៍ ឥន្ទ្រិយ ១៤ មានអារម្មណ៍ ជីវិតិន្ទ្រិយ មានអារម្មណ៍ ក៏មាន មិន មានអារម្មណ៍ ក៏មាន ។ ហេតុ ៩ មានអារម្មណ៍ ។ កព្ទិត្តិការ-ហារ មិនមានអារម្មណ៍ អាហារ ឆា មានអារម្មណ៍ ។ ផស្ទ: ៧ វេទនា ៧ សញ្ញា ៧ ចេតនា ៧ ចិត្ត ៧ មានអារម្មណ៍ ។

នឹងអាម្មេណ៍ ទាំងជាអាម្មេណ៍ ទន្ធប៉ុន្មាន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ
នឹងអាម្មេណ៍ ទាំងជាអាម្មេណ៍ ទន្ធប៉ុន្មាន មិនមានអារម្មណ៍ តែ
ជាអារម្មណ៍ ទន្ធប៉ុន្មាន មិនមានអារម្មណ៍ ១ បេ ១ បណ្តាចិត្តទាំង
៧ ចិត្តប៉ុន្មាន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាម្មេណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍
ចិត្តប៉ុន្មាន មិនមានអារម្មណ៍ ចិត្តប៉ុន្មាន មិនមាន
អារម្មណ៍ ១ ប្រក្និន្ធ មិនមានអារម្មណ៍ ១ន្ធ ៤ ប្រព្រឹត្តទៅជា
មួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមានអារម្មណ៍
តែជាអារម្មណ៍ ក៏មាន ១ អាយកន: ១០ មិនមានអារម្មណ៍
តំតាន មិនមានអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍

អភិធម្មបិជិពេ វិភង្គោ

ക്യ കാദ്ദ്*യാ* പ്രോഷയുള്*യു* **ភ្**លា អធារដ្ឋហា ឧស ជាតុលោ អធារដ្ឋហា ន ខាន់លេ មខាធិហាធិហា ធម្សេច មេខារួយ ហេខាន់ പ്യ കാളേയാളയാ പ്യ ക്യാളയാrဋ္ၾကာ ၕၛၟႜႍႜႜႜၛႜၟ ဃီဏ ၹၗႋၛႄၟၮ**ႋၛၟ**ၮ ക്യ നമാള് സോള് സോക്യ നമാള് സോ ជំរោជសត្វំ អនាវគ្មណ៍ មក្កសត្វំ អនាវគ្មណា-វឌ្មណ៍ សមុនយសទ្ធំ សិយា សាវឌ្មណាវ**ឌ្មណ៍** ည်တာ မကၢဋ္ဌဏၢဋ္ဌဏိ ဒုန္တာ့လာဋ္ဌိ ည်တာ ကေးမွှေလက႑မှုလကို လ်ေဟာ မနာ႑မ္ဘလက႑မှုလကို လ်ေဟာ អនារតីហ្វេ រ មុខ្លីថ្មីលា អនារតីហា ឧយ៌-ဖြို့ကာ မာသးဆိုကားဆီကာ အျွန်ုံကာ မှာကာ സാള്യസാള്യസ ക്യ ക്യാള്യസാള്യസ ជីវិតស្ត្រិយំ សិយា សារម្មណារម្មណំ សិយា หဆာ<u>းရွ</u> ഫൈ ന്യ സ്വാദ് സ്വാദ്

អភិធម្មបំពិក វិភង្គ

ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំងជាភារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមាន អារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមានអារម្មណ៍ ក៏មាន ។ ជាតុ ๑០ មិនខាខអម្មេណ៍ ជាតុ ៦ មិនមានអរម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ម នេះវិញ្ញា ណ ជាតុ ម្រព្រឹត្ត ៧ ជាមួយ នឹង អាវម្ម ឈ៍ ទាំងជា អាវម្ម ឈ៍ ក៏មាន មិខមានអារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ក៏មាន ជម្មាតុ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាម្មេណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមាន អាវម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមានអាវម្មណ៍ ក៏មាន ។ និរោធសច្ច មិនមានអារម្មណ៍ មគ្គសច្ច មិនមានអារម្មណ៍ តែជា អារម្មណ៍ សមុខយសច្ច ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំងជា អារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមានអារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ក៏មាន ទុក្ខ-សច្ច ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមានអាម្មេណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមានអារម្មណ៍ ក៏មាន ។ ឥន្ត្រិយ ៧ មិនមានអារម្មណ៍ ឥន្ត្រិយ ៥ មិនមានអារម្មណ៍ តែជា អារម្មណ៍ ឥន្ទ្រិយ ៤ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំងជា អារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមានអាម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ក៏មាន ជីវិតិន្ត្រិយ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមាន អារត្មណ៍ តែជាអារត្មណ៍ ក៏ខាន មិនមានអារត្មណ៍ ក៏មាន ។

ធម្មហទយវិកង្គេ ទិដ្ឋាទិវារា

(៣៤៤) បញ្ចុំ ១ ខ្ ខំ កាន់ ខិដ្ឋា កាន់ ខិដ្ឋា កាន់ ប្រកាស កាន់ ខ ខិដ្ឋា ឧ សុខា ឧ កាន់ ខិដ្ឋា ខ សុខា ឧ ក្ខា ឧ ភិញ្ញានា ។ ខេ ។ ខេត្តខ្លំ កាន់ ខិដ្ឋា ឧ សុខា ឧ ភិញ្ញានា ។ ខេត្តខ្លំ ប្រកាស ខេត្តប្រកាស កាន់ ខ ខិដ្ឋា ឧ សុខា ឧ ភិញ្ញានា ។

ធម្មហទយវិភង្គ ទិដ្ឋាទិវារៈ

ហេតុ ៩ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន
មិនមានអារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ក៏មាន ។ កពទ្ធិត្តារាហារ
មិនមានអារម្មណ៍ អាហារ ៣ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំង
ជាអារម្មណ៍ ក៏មាន មិនមានអារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ក៏មាន ។
ដស្សៈ ៦ មិនមានអារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ មនៅវិញ្ញាណធាតុសម្ពីស្ស ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន
មិនមានអារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន
បេតនា ៦ ចិត្ត ៦ មិនមានអារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ មនៅវិញ្ញាណជាតុ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន
ជិនមានអារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន
ជិនមានអារម្មណ៍ តែជាអារម្មណ៍ ទាំងជាអារម្មណ៍ ក៏មាន

(១៤៥) បណ្តា ១៩ ១៩ប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គល ឃើញ
១៩ប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គលជា ១៩ប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គលភាល់ត្រូវ ១៩
ប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គលដឹងច្បាស់ ១៩ប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គល មិន ឃើញ
មិនជា មិនពាល់ត្រូវ មិនដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ បណ្តាចិត្តទាំង ៧
ចិត្តប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គល ឃើញ ចិត្តប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គលជា ចិត្តប៉ុន្មាន
ដែលបុគ្គល ឃើញ ចិត្តប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គលជា ចិត្តប៉ុន្មាន
ដែលបុគ្គលពាល់ត្រូវ ចិត្តប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គល ដឹងច្បាស់ ចិត្ត
ប៉ុន្មាន ដែលបុគ្គល មិន ឃើញ មិនពាល់ត្រូវ មិនដឹងច្បាស់ ។

អភិធម្មបំពីពេ វិភង្គោ

វុបត្តាធ្វោ សំយា ឧ៍ដ្ឋោ សំយា សុតោ សំយា ဗုံးကေး လ်တော ឧ ឧ ដៃ ឧ សុំ គោ Ω មុតោ វិញ្ញា តោ (°) ខត្តារក ទន្ទា ដ ខ្ពុ \mathfrak{L} ಚ್ರಣ ម្សា វិញានា ។ វូទាយននំ ្ន វិണនំ^(៤) សភ្លយនខំ ធំនំ ß រិញាន់ កញ្ចាយតន់ សោយគន់ ដោដ្ឋញូ. យត់ជំ ជ ជំជុំ ជ សុនំ មុន វិញាន់ សត្វយគល ន ឧ៍ឌ្ព ឧ សុតា វិញាតា ។ រូបភាតុ ន មុតា ឧិជ្ជា ឧ សុតា មុតា វិញាតា £ ន ឧិឌ្ឍ សុតា ខ មុស វិញាស កច្ពេត្ ဘရ ដោដ្ឋទូទេសុ ខ ខិដ្ឋា ខ សុតា មុតា វិញាតា ជាតុលោ ន និដ្ឋា ន សុតា $\widehat{\mathfrak{L}}$ តំណ៌ សញ្^(m) ន . ഇ •j សុតា ឧ ខុតា វិញាតា ឧុគ្គសខ្ញុំ សំយា ឧិដ្ឋិ

ទ ៕ ខេរ៌ញាពោ ។ ៤ ៖ ៩ នៃ វិញាតំ ។ ៣ ។ ម. សញ្ជាតិ ។

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

រូបក្ខន្ធ ដែលបុគ្គល ឃើញ ក៏មាន ព្ ក៏មាន ពាល់ត្រូវ ក៏មាន មិនឃើញ មិនព្ មិនពាល់ត្រ តែជំងីច្បាស់ ក៏មាន ១ន្ធ ៤ ដែលបុគ្គល មិនឃើញ មិនឮ មិនតាល់ត្រវ តែដឹងច្បាស់ ។ រូបាយតនៈ ដែលបុគ្គល ឃើញ តែមិនព្ទ មិនពាល់ត្រវ តែដឹង ច្បាស់ សទ្ទាយតនៈ ដែលបុគ្គល មិនឃើញ តែឲ្យ មិនពាល់ត្រវ តែជំងីច្បាស់ គន្ធាយគន: សោយគន: ដោដ្ឋព្វាយគន: ដែល បុគ្គលមិនឃើញ មិនឮ តែពាល់ត្រ† ដឹងប្បាស់ អាយតន: ៧ ដែលបុគ្គល មិនឃើញ មិនឮ មិនពាល់ត្រវ តែជំងឺច្បាស់ ។ រូបធាតុ ដែលបុគ្គល ឃើញ តែមិនឮ មិនពាល់ត្រូវ តែដឹងច្បាស់ សទ្ធភាគ ដែលបុគ្គល មិន ឃើញ គេឮ មិនពាល់ត្រៅ តែដឹងច្បាស់ គន្ធជាតុ សេជាតុ ផោដ្ឋព្វជាតុ ដែលបុគ្គល មិនឃើញ មិនឲ្យ តែ ពាល់ត្រៅ ដ៏ងច្បាស់ ជាតុ ១៣ ដែលបុគ្គល មិនឃើញ មិនឮ មនពាល់ត្រូវ តែដ៏ង៍ច្បាស់ ។ សច្ចៈ ៣ ដែលបុគ្គល មិន ឃើញ មនព្វ មិនពាល់ត្រូវ តែដឹងច្បាស់ ខុក្ខសច្ច ដែលបុគ្គលឃើញ ក៏មាន

ធម្មហទយវិកង្គេ កុសលត្តិកាទិវារោ

က်ယာ လုန်း လ်ယာ ဗုန်း () လ်ယာ ဒ ဒိဋိ ဒ လုန်း ဒ ဗုန်း ဂိုဏ္ဏာန်း က ကႏီလန်း (ဥိုယာ ဒ ဒိဋိ ဒ လုန်း လုနာ ဒ ဗုနာ ဂိုဏ္ဏာနာ ၅ ပါ (တန္တ ဒ ဒိဋ္ဌာ ဒ လုနာ ဒ ဗုနာ ဂိုဏ္ဏာနာ ၅ ဇန္ဈာက မာဏာက ဒ ဒိဋ္ဌာ ဒ လုနာ ဒ ဗုနာ ဂိုဏ္ဏာနာ ၅ လန္ရ ಜလက္ ဒ ဒိဋ္ဌာ ဒ လုနာ ဒ ဗုနာ ဂိုဏ္ဏာနာ ၅ လန္ရ ဂြိတ္ကေ လန္ရ လဏ္ဏာ လန္ရ ဇေနာက လန္ရ ငိန္တာ ဒ ဒိဋ္ဌာ ဒ လုနာ ဒ ဗုနာ ဂိုဏ္ဏာနာ ၅

(៣៤៦) ខញ្ចន្នំ ទន្វានំ គេតំ គុសហ គេតំ អតុសហ គេតំ អព្យាគេតា ។ ខេ ។ សត្តខ្ញុំ ខំត្តានំ គេតំ គុសហ គេតំ អតុ. សហ គេតំ អព្យាគេតា ។ រូខគ្នុន្វោ អ-ព្យាគេតោ ខត្តារោ ទន្វា សំយា គុសហ សំយា អគុសហ សំយា អព្យាគេតា ។

១ ម. ឯត្តន្តពេសិយា វិញ្ញាតន្តិ ទិស្សន្តិ ។

ធម្មហទយវិវាង្គ កុសលត្តិកាទិវារៈ

ជ្ជ ក៏មាន ពាល់ត្រូវ ក៏មាន មិនឃើញ មិនក្ដ មិនពាល់ត្រូវ
តែដឹងច្បាស់ ក៏មាន ។ ឥន្ទ្រិយ ៤៤ ដែលបុគ្គល មិនឃើញ មិនក្ដ
មិនពាល់ត្រូវ តែដឹងច្បាស់ ។ ហេតុ ៩ ដែលបុគ្គល មិនឃើញ
មិនក្ដ មិនពាល់ត្រូវ តែដឹងច្បាស់ ។ អាហារ ៤ ដែលបុគ្គល
មិនឃើញ មិនក្ដ មិនពាល់ត្រូវ តែដឹងច្បាស់ ។ អាហារ ៤ ដែលបុគ្គល
ដែលបុគ្គល មិនឃើញ មិនក្ដ មិនពាល់ត្រូវ តែដឹងច្បាស់ ។ ផស្ទៈ ៧
ដែលបុគ្គល មិនឃើញ មិនក្ដ មិនពាល់ត្រូវ តែដឹងច្បាស់ ។
វេទនា ៧ សញ្ញា ៧ ចេតនា ៧ ចិត្ត ៧ ដែលបុគ្គល មិនឃើញ
មិនក្ដ មិនពាល់ត្រូវ តែដឹងច្បាស់ ។

(៣៤៦) បណ្តា ១ន្ធ ទាំង ៩ ១ន្ធ ប៉ុន្មាន ជាកុសល ១ន្ធ ប៉ុន្មាន ជាអកុសល ១ន្ធ ប៉ុន្មាន ជាអកុសល ១ន្ធ ប៉ុន្មាន ជាអកុសល ចិត្ត ប៉ុន្មាន ជាអក្សាក្រឹត ១ន្ធ ៤ ជា កុសល ក៏មាន ជាអក្សាក្រឹត ក៏មាន ។

អភិធម្មបិធីពេ វិភក្ដោ

ឧសាយតល អព្យាក់តោ ខ្វេ អាយតល សំយា កុសលា សំយា អកុសលា សំយា អព្យក់តា ។ សោខ្យស ជាតុយោ អព្យាភាតា ខ្វេ ជាតុយោ សំយា តុសលា សំយា អតុសលា សំយា អព្យក្តា ។ សមុឧយសទ្ធំ អកុសលំ មក្សទ្ធំ កុសលំ និពេខសច្ចុំ អព្យក់តំ ឧុគ្គសច្ចុំ សំយា ကုလေလိ သိယာ မကုလေလိ သိယာ မ၅ာကြ၏ ၅ ឧសិន្រ្ទិយា អព្យក់តា នោមឧស្សិន្រ្ទិយ៍ អកុសលំ អនញ្ជាត្តាស្សាមិត្ត ខ្លែយំ កុសលំ ខត្តា ខ្ចែ្ចិយា សំយា គុសលា សំយា អព្យាគាតា 🕫 ឥន្ទ្រិយា សំយា តុសលា សំយា អតុសលា សំយា អព្ទាគាតា ។ ៩យោ អគុសល ហេតុ អគុសលា តយោ កុសលហេត្ត កុសលា តយោ អព្យាកាត-ហេតុ អហ្គាភា ។ ភពឌ្ឍីភាពេ អាហាពេ អព្ទាភា ភយោ អាហារ សំហ ភុសហ សំយា អតុសហ សំយា អព្យត់តា ។

អភិធម្មប៊ីពិក វិភង្គ

អាយតន: ១០ ជាអព្យាក្រឹត អាយតន: ៤ ជាកុសល ក៏មាន ជាអកុ សល ក៏មាន ជាអព្យក្រឹត ក៏មាន ។ ភាតុ ១៦ ជាអព្យក្រឹត ភាតុ ៤ ជាកុសល ក៏មាន ជាអកុសល ក៏មាន ជាអព្យក្រឹត ក៏មាន សមុខយសច្ច ជាអកុសល មគ្គសច្ច ជាកុសល និរោធសច្ច ជា អព្យក្រិត «ក្រុសឲ្ ជាកុសល ក៏មាន ជាអកុសល ក៏មាន អព្យាក្រឹត ក៏មាន ។ ឥន្ទ្រិយ១០ ជាអព្យាក្រឹត លេមនស្សិន្ទ្រិយ អនភាតពាស្យាមីតិទ្រ្ទិយ ជាកុសល ឥន្ទ្រិយ ៤ កុសល ក៏មាន ជាអព្យាក្រឹត ក៏មាន ឥន្ទ្រិយ ៦ ជាកុសល ត៌មាន ជាអកុសល ក៏មាន ជាអព្យុក្រឹត ក៏មាន **។** អកុសល-ហេតុ ៣ ជាអកុសល កុសលហេតុ ៣ ជាកុសល អព្យាកតហេតុ ៣ ជាអព្យក្រិត ។ កពទ្ធិត្តារាហារ ជាអព្យក្រិត អាហារៈ៣ ជា កុសល ក៏មាន ជាអកុសល ក៏មាន ជាអព្យក្រឹត ក៏មាន ។

ធម្មហទយវិកង្គេ កុសលគ្គិកាទិវារោ

ឌ ៩សុប្ អព្យភាគា ឧဘេវិញាណភាគុសឌូស្បា សំយា គុសលោ សំយា អគុសលោ សំយា អព្យាកា គោ ។ ១ ឋេឧ១ ១ សញា ១ ខេត្ **ខ**ំត្តា មព្យាក់គា ម ភេវិញាណភាគុ សំយា ကုសលា សំយា អកុសលា សំយា អព្យក់តា ។ (៣៤៧) មញ្ជុំ ខេស្ជនំ គាត់ សុទាយ ប្រទេសលា មានដែល មាន ខេត្ត បាន ប្រទេសលា សម្បយុត្ត ក់តំ អនុក្ខុមសុខាយ វេឌជាយ សម្បយ្តា ។ បេ។ សភ្ជំ ចំតាជំ ភភិ សុខាយ រុខេស្ល មុខវិល់ខ្មែរ មុខ ខុស្លាល រុខេស្ល ಸ**ವಿದ್ದಲ್ಲ ಅ**ಜ್ಜ ಕರ್ಪಿಕಳುಖಯ <mark>ಭರಶು</mark>ದಾ សម្បីឃុំត្លា ។ ខ្លើ ១ជា ខ វត្តិយ៉ា សុខាយ ប្រខេស្ត ភាគិត្ត ខ្មុំ ក្រុំ ក្រុង ក្សាក្រុង ក្រុង ក្កាំ ក្រុង ក្រ មានាយុស្សនុច្ច អនុស្នាមសុខាយ មុខសាយ មានាំ យុត្តាតិខិ ៩យោ ខត្តា ស៊យា សុខាយ ជនជាយ សម្បីយុត្តា សំយា ឧុក្ខាយ ៤ឧភយ សម្បីយុត្តា សំយោះ អនុគ្នាមសុខាយ ប់ឧទាយ សមា្យគ្នា ។

ធម្មហទយវិវាង្គ កុសលត្តិ៣ទិវារៈ

ផស្សៈ ៦ ជាអព្យាក្រុត មនៅព្រាណា ភាតុសម្ពស្ស ជាកុសល ក៏មាន ជាអកុសល ក៏មាន ជាអពុក្រិត ក៏មាន ។ រ៉េខ្នា ៦ សញា ៦ ចេតនា ៦ ចិត្ត ៦ ជាអព្យក្រឹត មនៅវិញាណភាតុ ជាក្សល ក៏មាន ជាអកុសល ក៏មាន ជាអព្យក្រឹត ក៏មាន ។ (៣៤៧) បណ្តាខន្ទមុខ ខ្លុំខ្លាន ប្រកបដោយសុខ-វេទនា ១ន្ទប៉ុន្មាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ១ន្ទប៉ុន្មាខ ប្រកបដោយ អទុក្ខមសុខវេទនា ។ បេ ។ បណ្ដាចិត្តទាំង ៧ ចិត្តប៉ុន្មាន ប្រកប ដោយសុខមេនា ចិត្តប៉ុន្មាន ប្រកបដោយខុត្តមេនា ចិត្តប៉ុន្មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ។ ១ន្ទ មិនគួរពោល ថា ប្រកប ដោយសុខវេទនាផង ថា ប្រកបដោយទុក្ខវេទនាផង ថា ប្រកបដោយ អុទ្ធក្នុមសុខ៤៩នាជង េ ខន្ទ ៣ ប្រកបដោយសុខ៤៩នា ក៏មាន ប្រកបដោយ ្តិវិទេនា ក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវិទេនា ក៏មាន ។

អភិធម្មបិធីកេ វិភក្ដោ

ឧសាយតល ខ វត្ត្យា សុខាយ វេឌនាយ សម្ប-យុត្តាតិថិ ឧុក្ខាយ ឋេឧ៣យ សម្បយុត្តាតិថិ អនុក្ខមសុទាយ ឋឧនាយ សមា្យត្តាត់ថំ មភា-យុខខ្ញុំ ស្នាល សុខាល អូខាល់ អូខាល់ ខ្លុំ ស៊ីយា ខុត្តាយ ឋឧនាយ សម្បីយុត្តិ ស៊ីយា សំឃា សុខាយ ៤៩៣យ សម្បយុត្តិ សំឃា ឧុក្ខាយ ប**េខនាយ សម**្យយុត្តិ សិយា អឧុក្ខម-សុខាយ វេឌនាយ សម្បីយុត្តិ ស៊ិយា ខ វត្តខ្ញុំ សុខាយ ៤៩នាយ សម្បីយុត្តខ្លុំទ្ធ ឧុក្ខាយ ៤៩-ស្តាល ស្ត្រាល់ មន្ត្រី មន្ទ្រិនស្សាល រុន្សេល សម្បយុត្តធ្វិច ។ ឧស ជាតុយោ ជ វត្តព្វា សុខាយ ពុទ្ធខាល **ភាពីជា**ខ្មីខ្មែញ ជួយ ក្នុង ភាព ភាព ភាព ភាព ភាព ភាព យុត្តាត់បំ អនុគ្មាមសុខាយ ៤៩៣យ សម្បយុត្តាត់បំ <u>ត្ត ខាស់ លោ អន់ស្នឹតអាសាលា ច្រេះ មាលា មានាិលាំ-</u> ត្ត **កាយ¹ញា**ណಐតុ សំយា សុទាយ ៤ឧ៣យ សម្បយុត្តា សំយា ខុត្តាយ វេឌនាយ សម្បយុត្តា

អភិធម្មបំផិត វិភង្គ

អាយតន: ១០ មិនគួរយោល ថា ប្រកបដោយសុខវេទនាផង ថា ប្រកបដោយខុត្តវេទនាជន៍ ថា ប្រកបដោយអទុត្តមសុខវេទនាជន៍ឡើយ មនាយឥន: ប្រកបដោយសុខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ក៏មាន ធម្មាយតន: ប្រកបដោយ សុខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយ អុទុក្ខមសុខវេទនា ក៏មាន មិនគួរពោល ថា ប្រកបដោយសុខវេទនា ផង៍ ថា ប្រកបដោយខុត្តវេទនាផង៍ ថា ប្រកបដោយអនុត្តមសុខវេទនា ផង ក៏មាន ។ ជាតុ១០ មិនគួរពោល ថា ប្រកបដោយសុខវេទនា ជង ថា ប្រកបដោយខុត្តវេទនាផង ថា ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខវេទនា ផងទេ ជាតុ៩ ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខវេទនា កាយវិញ្ញាណជាតុ ប្រកបដោយសុខវេទ្ទា ក៏មាន ប្រកបដោយខ្មុកវេទ្ទា ក៏មាន

ធម្មហទយវិកង្គេ កុសលគ្គិកាទិវារោ

សម្បីយុត្តា សំហា ខុត្តាយ ៤៩៣យ សម្បីយុត្តា សំយា អនុត្នាមសុខាយ វេឌនាយ សម្បីយុត្តា ឌតីឌា៩ មុលា មាសាល រុឌសល មានី៧៩ អំយា ឧុគ្គាយ មេ**ននាយ ស**ម្បីហុត្តា អំយា អត្តទសុទ្ធ វេឌនាយ សម្បីឃុំត្តា សំឃា ន វត្តា្យ សុខាយ វេឌនាយ សម្បីបុត្តាតិច ឧុក្ខាយ រុខេយ្ណ មានាលាខានុក្ ងន់ខ្លែងមាស្លាល រុខេយ្ណ សម្បីយុត្តាតិច ។ ខ្វេ សច្ឆា សំយា សុខាយ ពុនសណ មាន**ដែលខា ម្នា**យ អន់**គ្នាឧស់**សណ ឋេខសាយ សម្បយុត្ត ធំពេធសថ្នំ ៤ វត្តព្វំ សុខាយ បានជាយ សមា្ន្រី ខេត្តិ ខេត្តិយ បាន-សណ មានពីលាំងខ្ញុំ ង់ដំ ងៃ្នមស់សណ រុមស្លា អាឡាយុត្តិច្ច ឧុក្ខាស់ខ្ញុំ ភ្នំហា សុខាយ ជ្រេសល ភាគាំជាង មុខ មុខ ខេង្ខ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្ សំយា អនុត្នាមសុទាយ វេននាយ សម្បីយុន្តិ សំឃា ន វត្តព្ទឹ សុខាយ វេឌនាយ សម្បយុត្តនិចិ

ធម្មហទយវិភង្គ កុសលត្តិកាទិវារៈ

ម នៅ ញាណា ជាតុ ប្រកប ដោយ សុខ៤០នា ក៏មាន ប្រកប ដោយ ឲ្យ ខេត្ត ក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខ ខេត្ត ក៏មាន ជម្មាត ប្រកបដោយសុខវេទ្ទា ក៏មាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទ្ទា ក៏មាន ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខវេននា ក៏មាន មិនគួរពោល ថា ប្រកបដោយ សុខវេទនាផង ថា ប្រកបដោយទុក្ខវេទនាផង ថា ប្រកបដោយអុទុក្ខ. មសុខវេទនាផង ក៏មាន ។ សក្ខ: ៤ ប្រកបដោយសុខវេទនា ក៏ មាន ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខវេននា ក៏មាន និរោធសច្ច មិនគួរ ពោល ថា ប្រកបដោយសុខវេទនាផង ថា ប្រកបដោយទុក្ខវេទនាផង တ ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខវេទនាផងទេ ខុក្ខសុច្ច ប្រកបដោយសុខ-វេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខ-មសុខវេទនា ក៏មាន មិនគួរពោល ថា ប្រកបដោយសុខវេទនាផង

អភិធម្មបំដិពេ វិភង្គោ

ឧុត្តាយ វេឧនាយ សម្បីយុត្តន្ទំ អឧុត្តមៈ សុទាយ ៤៩៣យ សម្បយុត្តនិច ។ ធ្ងានសំទ្រិយា ជ វត្ត្យា សុខាយ់ វេឌជាយ សម្បីយុត្តាតិបិ ឧុក្សាយ បានសាយ មាន្ត្រីជា មាន ទៀតម្នាំ សាយ ឋឧនាយ សម្បយុត្តាតិថិ ន ឥន្ត្រិយា សំយា សុទាយ វេឌជាយ សម្បីឃុំត្តា សំយា អនុក្ខា-យ វេឌសល សម្បីលើម្ខា ភ្នំឈ អដ់យើងសាល ប្រសាល ភាគិល្ខឹយ ក្នាលា ភាសាលា រុះខេស្តាណ មានិក្សា មុខស្នា សម្បីយុត្តិ សំយា អនុក្ខាមសុទាយ ៤ឧភាយ សម្បយុត្តិ សំយា ជ វត្តព្វំ សុទាយ វេឧជាយ សម្បយុត្តនិច ឧុគ្គាយ ៤ឧ៣យ សម្បយុត្តនិច អនុត្នាមសុទាយ វេឌនាយ សម្បីយុត្តពិច ។ នោះសា អត្តសល់ ហេតុ ឧុក្ខាយ វេឌនាយ សម្បយុត្តោ សត្ត (សត្វ សុំយា សុខាយ ភេឌ២៣ សុខាយុត្តា

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ថា ប្រភពដោយទុក្ខាទៃនាផង ថា ប្រភពដោយអ**ុក្ខមសុ១**វេទនាផង ក៏មាន។ ឥន្ទ្រិយ ១៤ មិនគួរពោល ថា ប្រកបដោយសុខវេទនាផង ថា ប្រភ**ប**ដោយខុត្តវេទនាផង ថា ប្រភបដោយអ**ុ**ត្តម**សុ១វេទ**នាផង ឡើយ ឥន្ទ្រ័យ ៦ ប្រកបដោយសុខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយ អឲុក្ខមសុខ៧៤នា ក៏មាន ឥន្ទ្រិយ ៣ ប្រកបដោយសុខឋេខនា ក៏មាន ប្រកបដោយ ទុក្ខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ក៏មាន ជីវិតិន្ត្រិយ ប្រកបដោយសុខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ក៏មាន មិនគួរពោល ថា ប្រ-កបដោយសុខវេទនាផង ថា ប្រកបដោយឲុត្តវេទនាផង ថា ប្រកប ដោយអនុក្ខុមសុខវេទនាផង ក៏មាន ។ ពេស: ជាអកុសល់ហ៊េតុ ប្រកបដោយឲុត្តវេទនា ហេតុ ៧ ប្រកបដោយសុខវេទនា ក៏មាន

ធម្មហទយវិវាង្គេ កុសលត្តិកាទិវារោ

ស្លា អនុយម្នៃស្លាយ ជនជាយ សម្បីបានប មោយោ អតុសលយេតុ សំយា សុទាយ ឋេខនាយ សម្បីឃុំ ត្តោ សំយា ខុត្តាយ ឋេខ. ខាយ សម្បីជា ទេ មិល មន់ស្និតសំខាល ឋ៩១៤ សម្បី៤ ្មោ ។ ភពព្ទឹការេ អហារេ ន ដើយ្យំ សុខាយ ជនជាល មានាំជា នៃខ្លួច ៩-យ៉ាណ រុខសេល មាន់ដែលខ្មែរខ្ពុំ មន់យឧមាសាណ ឋឌ្ឍាយ សម្បីល់ ស្ដែង ស្ដា ស្ដារ ស្ដារ ស់ស្លាញ ច្រុខសាលា មានដែលនិយ្យាលា រុះខុខរាណ មានដំណើង មានប្រាក្សា មានប្រភពព រេខសភា មានដែលនិង ។ ខេណិ ឌមារិៈ ងន់យ៉ិត-សុខាយ ៤៩នេយ សម្បយុត្ត កាយសមួសេក្ ស្លា សុខាយ ជននាយ មាឡាយ់ ទៀ មក្សា មុស្វាយ វេឌនាយ សម្បយុត្តោ មនៅញាណភាតុ-ಸಕ್ಷೀಸ್ಟ್ ಸೆಯ ಸೂಯ ಚಣ್ಣಯ ಸಕ್ಟ. យុត្តោ សំយា ខុត្តាយ វេឧនាយ សម្បយុត្តោ ស្លា អនុស្នេតសុខាយ ប្រទេលា សម្បីល់ **ខា** ។

ធម្មហទយវិវាង្គ កុសលត្តិកាទិវារៈ

ប្រកបដោយអនុត្តមសុខវេទនា ក៏មាន មោហ: ជាអកុសល ហេតុ ប្រកប ដោយសុខវេទ្ទា ក៏មាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទ្ទា ក៏មាន ប្រកបដោយ អុទុក្ខមសុខវេទនា ក៏មាន ។ កពុទ្ធភាពហារ មិនគួរពោល ថា ប្រកបដោយសុខវេទនាជន៍ ថា ប្រកបដោយទុក្ខវេទនាជន៍ ថា ប្រកប ដោយអនុត្តមសុខវេទនាផងទេ អាហារ ភា ប្រកបដោយសុខវេទនា តំមាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ក៏មាន ប្រកបេដោយអទុក្មសុខវេទនា ក៌មាន ។ ផស្ស: ៤ ប្រកបដោយអនុក្ខមសុ១វេន្ទា កាយសម្ពស្ស ប្រកបដោយសុខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ក៏មាន ម នៅ ពាណធាតុសម្ព័ស្យ ប្រកបដោយសុ ១:៤៩៣ ក៏មាន ប្រកប ដោយខុត្តវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ក៏មាន ។

អភិធម្មបិដិកេ វិភក្ដោ

[្] ម. កាយវិញ្ញាណ**ភាតុ ។ ៤ ម. ស**ម្បយុត្តា ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

វេទនា ៧ មិនគួរ ពោលថា ប្រកបដោយសុខវេទនាផង ថា ប្រកប ដោយខុតវេទនាផង៍ ថា ប្រកបដោយអនុតមសុខវេទនាផងីទេ ។ សញ្ជាថ់ ចេតនាថ់ ចិត្តថ ប្រកបដោយអនុត្តមសុខវេទនា តាយៈ វិញ្ញាណា ប្រកបដោយសុខវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ក៍មាន មនៅញ្ញាណធាតុ ប្រកបដោយសុខវេទនា ក៏មាន ប្រកប ដោយខុត្តវេទនា ក៏មាន ប្រកបដោយអទុត្តមសុខវេទនា ក៏មាន ៗ (៣៤៨) បណ្តាខទ្ទាំង៩ ខន្ទុខ្មាន ជាវិទាក ខន្ " ប៉ុន្មាន មាទវិហ្កាធម៌ ជាប្រុក្រតី ខន្ទប៉ុន្មាន មិន មែនជាវិហ្កា ទាំន មិនមែនមានវិហុកធម៌ ជាប្រក្រត់ ។ បេ ។ បណ្ដាចិត្តទាំង៧ ចិត្ត ប៉ុន្មាន ជាវិទាក ចិត្តប៉ុន្មាន មានវិទាកធម៌ ជាប្រក្រត់ ចិត្តប៉ុន្មាន មនុខ្មែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ ជាប្រ**ក្រត់ ។** ប្រក្នុន្ធ មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ ជាប្រក្រតី ១ន្ធ ៤ ជាវិទាក ក៏មាន មានវិទាកធមិ ជាប្រក្រតី ក៏មាន មិនមែន ជាវិហុក ទាំងមិនមែនមានវិហុកធម៌ ជាប្រក្រតី ក៏មាន ៗ

ធម្មហទយវិភង្គ កុសលត្តិកាទិវារោ

យត្តា ភ្នំយា ទៃក្រា ភ្នំយា ទៃក្រុខម្នាំ សំយា នៅ ទៃកាល់ទៃកាលមួយម្នា ។ ឧស ជាតុ-យោ នៅ ទៃកាត់នៃកាត់ដូចម្លា មញ្ចូ ជាគុយោ វិទាកា ៩នោជាតុ សំយា វិទាកា សំយា នៅ វិទាកានវិទាកានម្មនម្នា ខ្លេ ជាតុយោ សំយា វិទា-កា សំយា ទៃកេខម្មឧម្មា សំយា នៅ ទៃកេ-ខ្សួលសព្ថិតស៊ី ។ ខេំ មសំ ខេស្តេតិតស៊ី ភ្នំពេលសច្ចុំ នៅ វិទាកាន់វិទាកានមួនម្មុំ ខុក្ខុសច្ចុំ សំយា វិភាគំ សំយា វិទាគានឬខេម្មុំ សំយា នៅ វិទាកាន់វិទាកានម្មនម្មី ។ សត្តិស្គ្រីយា នៅ វិទាកា-ស្នេយ ខ្មែញ ខ្មែញ វិទាកា ខ្មែត្តិយា វិទាកាជម្មជម្មា អញ់ធ្វ្រិល សំហា វិទាក់ សំហា វិទាកានម្មនម្មុំ នាំន្ទ្រិយា សំយា វិទាកា សំយា វិទាកាជម្មុជម្នា សំយា នៅ វិទាកាធវិទាកាជម្មុជម្នា ។ ជ ហេតុ វិភាគដម្មជម្មា នយោ អព្យាភាគហេតុ សំយា វិទាភា សំយា នៅ វិទាក់នៅទាក់ជម្មុជម្នា។

ធម្មហទយវិវាង្គ កុសលត្តិ៣ទិវារៈ

អាយតន: ១០ មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ ជាប្រក្រុត អាយតនៈ ២ ជាវិបាក ក៏មាន មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន មិនមែន ជាវិទ្វាក ទាំងមិនមែនមានវិទ្យាកធម៌ ជាប្រក្រតី ក៏មាន ។ ជាតុ ១០ មិនមែនជាវិហ្ភា ទាំងមិនមែនមានវិហ្ភាធមិយាប្រក្រត់ ណតុ៥ ជាវិហ្ភា ម នេាលាតុ ជាវិហុក ក៏មាន មិនមែនជាវិហុក ទាំងមិនមែនមានវិហុកធម៌ ជាប្រក្រត់ ក៏មាន ណតុ២ ជាវិហុក ក៏មាន មានវិហុកធម៌ជាប្រក្រត់ ក៏មាន មិនមែនជាវិហ្កា ទាំងមិនមែនមានវិហ្កាធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន ។ សច្ច:៤ មានវិទាកធម៌ជាប្រក្រត់ និរោធសច្ច មិខមែនជាវិទាក ព័ន មិនមែនមានវិទាក់ជមិជាប្រុក្តិ៍ ខុក្សប្ ជាវិទាក់ ក៏មាន មានវិទាក់-ធម៌ជាប្រុក្តី ក៏មាន មិនមែនជាវិហុក ទាំងមិនមែនមានវិហុកធម៌ ជា ប្រក្រត់ ក៏មាន ។ ឥន្ទ្រិយ៧ មិនមែនជាវិហុក ទាំងមិនមែនមាន វិទាកធម៌ជាប្រក្រត់ ឥន្ទ្រិយ ៣ ជាវិទាក ឥន្ទ្រិយ 🖢 មានវិទាកធម៌ ជាប្រក្រត់ អញ្ជាំខ្លិយ ជាវិបាក ក៏មាន មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រត់ ក៏មាន ឥន្ទ្រិយ ៩ ជាវិជាក ក៏មាន មានវិជាកធម៌ ជាប្រក្រត់ ក៏មាន មិនមែនជាវិហុក ទាំងមិនមែនមានវិហុកធម៌ ជាប្រុក្តី ក៏មាន ហេតុ ៦ មានវិជាកធម៌ជាប្រុក្រតី អញ្ជាកតហេតុ ៣ ជាវិជាក ក៏មាន មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ ជាប្រក្រតី ក៏មាន ។

អភិធម្មបិធីពេ វិភង្គោ

តែពន្យឹការោ អាហារោ នៅ វិទាក់នៅទាក់ជេមួជម្នា តយោ អញាវា សំយា វិទាគា សំយា វិទាគ-ឧត្តឧត្តា មក្សា ខេត្ត ស្រុយ ខេត្ត ចេញ ៩សុក្រ វិទាតា ម នោភាគុសមួរសុក្រ សំយា វិទា កោ សំយា នៅ វិទាកានវិទាកានម្មនម្លោ ម-នោះដែលខាងសតិត្រ ស្ថា មួយ មួយ ស្ថា វិទាកាដម្មដម្មោ សំយា ដៅ វិទាកាសវិទាកាដម្ម-មញ្ចុំ ខេត្ត ម៉ែត្តា ម ភេជាតុ សំហ ម៉ែត្តា សំយា នៅ វិទាគានវិទាគានម្មនម្មា មនៅញាណ-ជាតុ សំយា វិទាកា សំយា វិទាក់ជេញ្ជេញ សំយា នៅ វិទាគានវិទាគានអ្នម្មា ។

(៣៤៩) បញ្ជូំ ១ជូធ្នំ ភភិ ភភិ ចិត្តាធំ នានិយា ភភិ អនុទានិធ្មានានិយា ភភិ មនុ-ទានិញ្ញានុទានានិយា ។ បេ ។ សត្តខ្ញុំ ចិត្តានិ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

កពទៀត្តាបាលរ មិនមែនជាវិជាក ទាំងមិនមែនមានវិជាកធម៌ ជាប្រក្រត អាហារ ញ ជាវិហុក ក៏មាន មានវិហុកធម៌ជាប្រក្រតី ក៏មាន មិនមែន ជាវិទាក ទាំងមិនមែនមានវិទាកធម៌ ជាប្រក្រត់ ក៏មាន ។ ផស្យៈ៥ ជាវិទាក ម នោធាតុសម្ពីស្ស ជាវិទាក ក៏មាន មិនមែនជាវិទាក ទាំន មិនមែនមានវិជាកធម៌ ជាប្រក្រត់ ក៏មាន មនៅវិញ្ញាណធាតុសម្ពស្ស ជាវិទាក ក៏មាន មានវិទាកធម៌ ជាប្រក្រតី ក៏មាន មិនមែនជាវិទាក ទាំងមិនមែនមានវិជាកធម៌ជាប្រក្រត់ ក៏មាន ។ វេខនា៤ សញ្ញា ៤ លេតនា៤ ចិត្ត៤ ជាវិហុក មនោយតុ ជាវិហុក ក៏មាន មិន មែនជាវិទាក ទាំងមិនមែនមានវិទាកធម៌ ជាប្រក្រតី ក៏មាន មនោ-វិញ្ញាណជាតុ ជាវិហុក ក៏មាន មានវិហុកធម៌ ជាប្រក្រតី ក៏មាន មិនមែនជាវិហុក ទាំងមិនមែនមានវិហុកធម៌ ជាប្រក្រត់ ក៏មាន ។ (៣៤៩) បណ្តាខទ្ធសំដ ៤ ខន្ធប៉ុន្មាន មានកម្មប្រកបដោយ កំលេស មានតណ្ណាជាដើម កាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ **ទេហ្វាន ១៩**ហ្វាន មានកម្មប្រកបដោយក់លេស មានតណ្ដាជា ដើម មិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ខេបាទាន 🤋 ខ្លុំខ្លាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើម មិនកាន់យក ទាំង មិនជាប្រយោជន៍ ដល់ទទាទាន ។ បេ ។ បណ្ដាចត្តទាំង ៧

ធម្មហទយវិភង្គេ កុសលត្តិកាទវិវរោ

កត់ ខ្ទាន់ន្ទានានិយា កត់ អនុទាន់ន្ទា-

ខានិយា គាត់ អនុទានិញ្ញានុទាខានិយា ។ រួម-

ត្តេត្តោ សំយា ឧទានិទ្ធទានានិយោ សំយា អនុ-

ទាន់ន្ទានាន់យោ ខត្តាពេ ទន្ទា សំយា ឧទា-

ឧទ្ទានានិយា សំយា អនុទាឧទ្ទានានិយា សំ-

យា អថ្មធន្ទាន់ខាងទេខណ ។ ឧណិយឧស

នេសន្ទានានិយា សន្ទាយនានំ អនុទានិទ្ធទា.

ខានិយំ ខត្តារាយតាលា សំណា ខុខានិត្តានានិយា

ធម្មហទយវិវាង្គ្ កុសលត្តិកាទិវារៈ

បត្តបន្ទាន មានកម្មប្រកបដោយក លេស មានតណ្ដាជាដើម កាន់យក ទាំនដាប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន ចិត្តប៉ុន្មាន មានកម្មប្រកបដោយ ត់លេស មានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទបាទាន បត្តប៉ុន្មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើម មិនកាន់យក ស្ដេចនេយ្យ លេខ ដល់ទេយុសន ។ រូបក្នុន្ធ មានកម្មប្រកបដោយ កំលេស មានតណ្ដាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទុយ្យាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដោជាដើម មិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន ក៏មាន ខន្ទ ៤ មានកម្មប្រកបដោយ កិលេស មានតណ្ដាជាដើមកានយក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទបាទន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដោជា ដើម មិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាយដើម មិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ទុហ្ខាន ក៏មាន ។ អាយតនៈ៤ មានកម្មប្រកបដោយក លេស មានតណា ជា ដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន សទ្ទាយឥនៈ មាន កម្មប្រកបដោយកលេស មានតណ្ដាជាដើម មិនកាន់យក តែជាប្រ-យោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន អាយតន: ៤ មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មាន តណ្ដាយដៅមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់៤ហ្ខាន ក៏មាន

អភិធម្មបិធិពេ វិភង្គោ

ស៊ីយា អនុទាន់ខ្នុំទានានំយា ខ្លេ អាយននា ស៊ីយា

នុទាន់ខ្ទានានិយា សំយា អនុទាន់ខ្ទានានិយា

សំយា អនុទានិញ្ញន្ទានានិយា ។ ឧស ជាគុយោ

ទទន់ខ្ទានានិយា សន្ត្រាតុ អនុទាន់ខ្ទោនានិយា

បញ្ជូ ជាតុ ហោ សំហា ឧទានិទ្ធទានានិយា សំយា

អនុទានិទ្ធទានាទិយា ខ្វេ ភាគុយោ សិយា

នុទាន់ខ្ទុំខានានិយា ស៊ីយា អនុទាន់ខ្ទុំខានានិយា

សំយា អនុទាន់ស្ពានុទានាធំយា ។ សមុនយសទ្ធឹ

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើម មិនកាន់យក កែជា ប្រយោជន៍ ដល់ទ**ុទ្**ខន ក្**មាន** អា**យភនេះ ២** មានកម្មេប្រកប ដោយ ក លេស មានតណ្ដាជា ដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទបាទាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ហាជាដើម មិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទហ្ខាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយក៏លេស មានតណ្ណាជា ដើម មិនកានយក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ទបា្ទន ក៏មាន ។ ឆាតុ 🕫 ចានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ណាជាដើម កាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទេព្ទាន សទ្ធភាតុ មានកម្មប្រកប ដោយកំលេស មានតណ្ណាជាដើម មិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទទាទន ភាតុ ៩ មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ណាជាដើម កាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន ក៏មាន មានកម្មប្រកប ដោយកំលេស មានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ ទេហ្គាន ក៏មាន ជាតុ 🖢 មានកម្មេប្រកប ដោយកំលេស មានតណ្ណាជា ដើម កាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទុហ្ខាន ក៏មាន មានកម្មប្រកប ដោយកំលេស មានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ទ ជា-ទាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ណាជាដើម មិនកាន យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ទេបាទាន ក៏មាន។ សមុខយសច្ច

ធម្មហទយវិវាង្គេ កុសលត្តិកាទិវារោ

អនុទានិគ្នានានិយំ ទ្រុ សច្ចា អនុទានិគ្នាឧទានា-

ធិយា ឧុក្ខាសថ្នំ សិយា ឧទាឧទ្ទានាធិយំ សិយា

អនុទានិទ្ធទានានិយំ ។ នៅខ្លែយា ឧទានិទ្ធទានានិយា

အေမေဒလျှံနို့ကြီး မေဒဓာဒိဋတကဒေတီ ဆီလော်နို့တာ

អនុទានិញ្ញានុទានានិយា នាំន្ទ្រិយា សំយា ឧទា-

និត្តខាងនៃយា សំយា អនុទានិត្តខាងនៃយា សំយា

អនុទាន់ញ្ញានុទានានិយា ។ តយោ អកុសល-

ហេតុ អនុខានិន្នខានានិយា តយោ កុសលហេតុ

ធម្មហទយវិភង្គ កុសលគ្គិកាទិវារៈ

មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រ. យោជន៍ដល់ទជាខាន សច្ច: ៤ មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មាន តណ្ដាយ ដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទទាទាន ខុត្តសច្ច មានកម្មប្រកបដោយកលេស មានតណ្ដាជាដើម កាន់យក ព៌ន៍ដា ប្រយោជន៍ ដល់ទទុស្ន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មាន តណ្ណាជា ដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទេព្ទាន ក៏មាន ៗ ឥន្ទ្រិយ ៩ មានកម្មប្រកបដោយកលេស មានតណ្ដាជាដើម កាន់យក ស្នងជាប្រយោជន៍ដល់ទជាទាន ទោមនស្សិទ្ទិយ មានកម្មប្រកបដោយ កំលេស មានតណ្ដោយដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ទទា្ធខាន ឥន្ទ្រិយ៣ មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក សង្គនជាប្រៈឈាជន៍ ដល់ទបាសន ឥន្ទ្រិយ ៩ មានកម្មប្រកបដោយ កិលេស មានតណាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទធាទាន ក៏មាន មានកម្មប្រុកបដោយក៏លេស មានតណ្ណាជា ដើម មិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទទាទាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើម មិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ខេត្តទាន តមាន ។ អកុសល ហេតុ ហ មានតម្មប្រកបដោយក លេស មានតណ្ដា ជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ខេត្តខាន កុសល ហេតុ ញ

អភិធម្មបំផិព វិភាផ្តា

សំយា អនុទាន់ខ្ទានានិយា សំយា អនុទាន់ឆ្នា-

ឧុទានានិយា គយោ អញ្ជាក់តមោត្ត សំយា ឧទា-

និន្ទានានិយា សំយា អនុទានិន្ទានានិយា សំយា

អនុទាន់ទ្រានុទានានំយា ។ ភេពឡឺការោ អាហារោ

សំយា ឧទានិត្តទានានិយោ សំយា អនុទានិត្តទានា-

ធំយោ តយោ អាហារា សំយា ឧទានិន្ទានានិយា

សំយា អនុទាន់ខ្នែទានានំយា សំយា អនុទាន់ខ្នានុ-

ខានានិយា ។ ខញ្ជា ៩ស្បា ឧទានិន្ទទានានិយា

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើម មិនកាន់យក ទាំន ជាប្រយោជន៍ ដល់ទុហ្ខាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយភិលេស មានតុណ្ណាជាដើម មិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ទេជាទាន ក៏មាន អព្យកតហេតុ៣ មានកម្មប្រកបដោយកលេស មានតណ្ដាជា ដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទ្ហាទាន ក៏មាន មានកម្មប្រកប ដោយកិលេស មានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ ទេហ្វាខាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ណាជា ដើមមិន កាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេហ្ខាន ក៏មាន ។កពទៀ្ឌភាកហារ មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើម កាន់យក ទាំងជាប្រ-យោជន៍ដល់ទេហ្ខាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដា ជា ដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទេព្ទាន ក៏មាន អាហារ ញ មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ណាជាដើម កាន់យក ទាំងជា ប្រយោជន៍ ដល់ខេច្ខខាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មាន ត្ណា្ញជារដ្ឋមេខិត្តាន័យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន ក៏មាន មាន កម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ណាជាដើម មិនកាន់យក ទាំងមិនជា ប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន ក៏មាន ។ ផស្ទះ ៤ មានកម្មប្រកបដោយ ភិសេស មានតេណ្យដាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទុហ្ខាន

ធម្មហទយវិវាង្គេ កុសលត្តិកាទិវារោ

មនោយសម្តីមេរិប ភ្នំលា និង្ខិង្ខិង នេះ លោ

សំយា អនុទាន់នៃទានានយោ មនៅញាណភាតុ-

សម្លាស្សា សំយា ឧទានិទ្ធានានិយោ សំយា អនុ-

ទាន់ខ្លែខាន់យោ សំយា អនុទាន់ទ្វានុទានាធំយោ។

ឧណី រេចខយ ឧណី **អាយា ឧ**ណី ខេម្ម២ ឧណី

និទ្ធសាធិយា សំយា អនុ**តានិទ្**ចាសាធិយា មនោះ

ကြားကသေးကို က်ယာ နာအနိန္တာအနိယာ က်ယာ မ^န္-

ទាន់ឆ្នេចាតានិយា សំយា អនុទាន់ញ្ញានុទាគានិយា ។

ធម្មហទយវិវាង្គ កុសលត្ថិកាទិវារៈ

មនោជាតុសម្ចីស្ស មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ណាជាដើមកាន យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទធាទាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយ កំលេស មានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ទុព្វាន ក៏មាន មនៅវិញ្ញាណធាតុសម្ពីស្យ មានកម្មប្រក្បដោយកំលេស មាន តណាជា ដើមកាន់យក ទាំងដាប្រយោជន៍ ដល់ខេច្ចទាន ក៏មាន មាន កម្មប្រកបដោយក៏លេស មានតណ្ដាជាដើម មិនកាន់យក តែជាប្រ-យោជន៍ ដល់ទបា្ទខេ ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយក លេស មាន តណ្តាជា ដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន ក៏មាន ។ វេទនាថ់ សញ្ជាថ់ បេតនាថ់ បត្តថ មានកម្មា្បកបដោយ ភិលេស មានតណ្តាជាដើមកាន់យក **ភា**ងជាប្រយោជន៍ ដល់ទជាទាន ម នោធាតុ មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ដាជា ដើមកាន់យក ទាំងីជាប្រយោជន៍ ដល់ទទាខាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានត្ណា្យជា ដើមមិនការយែក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ខេច្ចខាន ក៏មាន មនៅព្រាណធាតុ មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើម កាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ទទាទាន ក៏មាន មានកម្មប្រកប ដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើម មិនកាន់យក តែជាប្រយាជន៍ ដល់ទេហ្គាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណាជា ដើម មិនកាន់យក ទាំងមិនជាច្រយោជន៍ ដល់ខេច្នានា ក៏មាន ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភស្តោ

(ကဗေး) ဧကျော်၌ စတ္အာဒိ အဆို လေဒိနက္ကလေဒီတာက កស់ មាសក្រាមេស្តា កស់ មាសក្សាបែល ។បេ។ សត្ថ ខេត្ត តិ សាត្តសាញា កិត្ត អាំ ត្រាវិហារមត្តា កាត់ អវិតការិហារ ។ រុបក្សាខ្វា អាត្តភ្នាពៃពេ ឧយោ ឧទ្ធា សំយា សាត្តភ្លស-វិទារ សំយា អវិតត្តាហៃវេឌត្ត សំយា អវិតត្តា. វិទាក សង្ខាក្តេស្តា សំយា សវិតត្ថសវិទាកេ សំយា អភិត្តិចារមត្តោ សំយា អភិត្តិចារា សំយា ន វត្តព្រោ សវិតត្តាសវិទារេតិទំ អវិតត្ត-វិលរម ត្តោតិមិ អវិតត្តាវិទារោតិមិ ។ ឧសាយត្តា អាត្តភ្នាលែក មភាយឥន សំយា សាតត្តសារិចារំ សំយា អាំតក្តាចៃរេមត្តំ សំយា អាំតក្តាចៃរំ ជម្នាយ-ရာနို့ ဆိုင္က လက္ခ်ိန္းလုပ္သည့္ကို လုပ္သည့္ မရွိရာ အေနရွိတာ အေရွိ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៣៥០) បណ្តាខទ្ទព៌ង៩ ខន្ទប៉ុន្មាន ប្រកបដោយវិត្ត: ពាំង ប្រកបដោយវិហាវ: ១ន្ទប៉ុន្មាន មិនមានវិត្តភូ: មានត្រឹមតែវិហាវ: ១ន្ធ ប៉ុន្មាន មិនមានវិតក្: ទាំងមិនមានវិចារ: ។ បេ។ បណ្ដាចិត្តទាំង ៧ ចិត្តប៉ុន្មាន ប្រកបដោយវិតក្ដុះ ទាំងប្រកបដោយវិចារៈ ចិត្តប៉ុន្មាន មិនមានវិតក្: មានត្រឹមតែវិហារៈ បិត្តប៉ុន្មាន មិនមានវិតក្: ពុំ ន៍មិន មានវិហារៈ ។ រូបក្ន មិនមានវិតក្: ទាំងមិន**មាន**វិហា**រៈ ១ន្ទ្រា** ប្រកបដោយវិតក្ក: ទាំងប្រុកបដោយវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហារៈ ក៏មាន មិនមានវិតក្កៈ ទាំងមិនមានវិហារៈ ក៏មាន សង្ខារក្នុន្ន ប្រកបដោយវិតក្តុៈ ទាំងប្រកបដោយវិចារៈ ក៏មាន មិន មានវិត្តភ: មានត្រឹមតែវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិត្តភ: ពុំងមិនមានវិហារ: ក៏មាន មិនិគួរពោលថា ប្រុកបង្គោយវិត្តភូ: ទាំងប្រុកបង្គោយវិចាវៈ ជង ថា មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហារៈផង ថា មិនមានវិតក្ក: ពុំងមិនមានវិហរៈជង ក៏មាន ។ អាយគន: ๑០ មិនមានវិតក្កៈ ពុំង មិនមានវិហារៈ មនាយតនៈ ប្រកបដោយវិតក្កុ: ទាំងប្រកបដោយ វិហារៈ ក៏មាន មិនមានវិសក្កៈ មានត្រឹមតែវិហារៈ ក៏មាន មិនមានវិត្តក្ ទាំងទំនេមានរិហារ: ក៏មាន ធម្មាយគន: ប្រុកប ដោយវិតក្ដ: ទាំង ប្រកបដោយវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្ក មានគ្រឹមតែវិហារ: ក៏មាន

ធម្មហទយវិភង្គេ កុសលត្តិកាទិវាភេ

អវិតត្តាវិទាវិ សិយា ន វត្តព្វិ សវិ-ត្តសារិចារន្ទំ អាត្តកាំចារមត្តខំ អាត្តកា-វិទាវន្តិទី ។ មណ្ឌរសជាតុយោ អវិតត្តាវិទាវ ម នោយគុ សរិតត្តសរិយា ម នៅព្រាណជាតុ សំយា សនៃក្លួសចៃរា សំយា អនៃក្លាំចារ-មត្ត សំយា អវិត្តក្ដាចារា ជម្មាតុ សំយា សានិត្តសាវិទារ សំយា អាវិតិត្តវិទារមត្ត សំយា អនៃក្ដារិយា សំយា ន វត្តព្វា សនៃក្ដាស់នៃកាត់ខំ អាត្រក់ ទោរមត្ត និច្ច អាត្រក់ ទោវចារាតិច ។ សមុ ឧយសថ្នំ សរិតត្តសរិចារំ និរោជសច្ចំ អរិតត្តា-វិទារំ មក្សថ្មុំ សំយា សាតែក្លុសវិទារំ សំយា អានក្តាចារមន្ត្តំ សំយា អានក្តាវិទារំ ខុត្តសម្ងុំ សំយា សាំតត្តសាំទារំ សំយា អាំតត្តាំទាមត្តិ

ធម្មហទយវិវាង្គ កុសលត្តិកាទិវារៈ

មិនមានវិត្ត: ទាំងមិនមានវិហារ: ក៏មាន មិនគ្រូវពោលថា ប្រុកប ដោយវិតក្ក: ទាំងប្រកបដោយវិហារៈផង ថា មិខមានវិតក្ក: មាន ត្រឹមតែវិហរៈជង ថា មិនមានវិតក្កៈ ទាំងមិនមានវិហរៈជង ក៏ មាន ។ ភាតុ ១៩ មិនមានវិតក្ម: ទាំងមិនមានវិហាវ: ម នោភាតុ ប្រកបដោយវិត្ត ទំន័ម្រកបដោយវិចាវ: មនៅវិញ្ញាណធាតុ ប្រកប ដោយវិតក្ក: ទាំងប្រកបដោយវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្ក: មាន ត្រឹមតែវិហារៈ ក៏មាន មិនមានតៃក្: ពាំងមិនមានវិហារៈ ក៏មាន ធម្មណត្ ប្រកបដោយវិតក្អ: ទាំងប្រកបដោយវិហារ: ក៏មាន មិន មានវិតក្លុះ មានត្រឹមតែវិហរៈ ក៏មាន មិនមានវិតក្លុះ ពាំងមិនមានវិហរៈ ក៏មាន មិនគួរពោលថា ប្រកបដោយវិតក្ក: ទាំងប្រកបដោយវិចារ: ជង ថា មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហរ:ជង ថា មិនមាន វិត្ត: ទាំងមិនមានវិហរៈផង ក៏មាន ។ សមុខយសច្ចូ ប្រុកប ដោយវិតក្លៈ ទាំងប្រកបដោយវិហារៈ និរោធសច្ច មិនមានវិតក្លៈ ទាំងមិនមានវិហារៈ មគ្គសច្ចុ ប្រកបដោយវិតក្អៈ ទាំងប្រកបដោយ វិហាវៈ ក៏មាន មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហាវៈ ក៏មាន មិនមាន វិតត្ត: ទាំងមិនមានវិហារ: តមាន ខុត្តសច្ច ប្រកបដោយវិតត្ត: ទាំង ប្រកបដោយវិហាវៈ ក៏មាន មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិហាវៈ ក៏មាន

អភិធម្មមិធីពេ វិវាង្គោ

សំយា អភិត្តាវិទាវ សំយា ន វត្តព្វំ សវិតត្ត-សាចារត្តិចំ អាតេត្តាចារមត្តិចំ អាតេត្តាចារត្តិចំ ។ ខ្សុំ យោធន្លាវិទាក នោមឧស្សិទ្ធិយ៍ សវិតត្ត-សវិទាវ ឧ ខេត្តិ ខ្គ្រិយំ សិយា សវិតក្តាសវិទាវិ សំយា អវិតត្តាវិទារំ ឯកានស់ច្រ្ទិយា សំយា សានិត្តសាហា សំយា អានិត្តាហាមត្តា សំយា មាំតិក្តាវិទារ ។ នយោ មគុសលលេត្ សាំតិក្តុ សារិទារ ជ ហេតុ សិយា សារិតក្លួសារិទារ សិយា អានក្តៅចារមត្តា សំយា អានក្តាចៃវា។ ភេពឡឺ-កោរេ អាហារេ អវិត្តការិចារេ តយេ អាហារ សំយា សាំតក្លួសចៃរារា សំយា អាំតក្លាំចារមត្ថា សំយា អាំត្រាញាំភាព ។ បញ្ជូ ដស្សា អាំត្រា. វិទារ ៩ នេះ ទេតុសដូស្សា សវិតត្តសវិទាររ ៩ នេះ វិញ្ញា សំយា សវិត្តិសុវិទាព

អភិជម្មបំពិក វិភង្គ

មិនមានតៃក្: ទាំងមិនមានវិហរៈ ក៏មាន មិនគួរគោលថា ប្រុកបដោយ វិតក្ក: ទាំងប្រកបដោយវិហរៈផង ថា មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហរ: ជន ថា មិនមានវិតក្ត: ទាំនិមិនមានវិហរ:ជង ក៏មាន ។ ឥន្ទ្រិយ ៤ មិនមានវិតក្ក: ពុន្ធមិនមានវិហារ: ពោមនុស្សិទ្រ្ទិយ ប្រកបដោយវិតក្ក: ព៌ន្សបកបដោយវិហារៈ ១បេក្ខទ្ទ្រិយ ប្រកបដោយវិតក្តៈ ព៌ន ប្រកបដោយវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្: ទាំងមិនមានវិហារ: ក៏មាន ឥន្ទ្រិយ ១១ ប្រកបដោយវិតក្ដ ទាំងប្រកបដោយវិហរៈ ក៏មាន មិន មានវិតក្លុះ មានត្រឹមតែវិហារៈ ក៏មាន មិនមានវិតក្លុះ ទាំងមិនមានវិហារៈ ត៌មាន ។ អកុសលហេតុ ៣ ប្រកបដោយតៃក្នុះ ទាំងប្រកបដោយ វិហវៈ ហេតុ ៦ ប្រុកបដោយវិតក្ដ: ទាំងប្រកបដោយវិ**ហរៈ** ក៏មាន មិនមានវិតក្: មានត្រឹងតែវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្: ទាំងមិនមាន វិហរៈ ក៏មាន ។ កពទ្បីជាកហារ មិនមានវិតកូ: ពុំងមិនមានវិហរៈ អាហារ ញ ប្រកបដោយវិត្ត: ទាំងប្រកបដោយវិហារ: ក៏មាន មិនមាន វិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហរៈ ក៏មាន មិនមានវិតក្កៈ ពុំង៍មិនមានវិហវៈ ក៏មាន ។ ផស្សៈ៥ មិនមានវិតក្: ទាំងមិនមានវិហវៈ ម នោយគុ-សម្ព័ស្យ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទាំងប្រកដោយវិហារ: មនៅវិញ្ញាណ. ជាតុសម្ពីស្ស ប្រកបដោយវិតក្ដ: ទាំងប្រកបដោយវិហរ: ក៏មាន

ធម្មហទយវិវាង្គេ កុសលត្តិកាទិវារោ

សំយា អនៃត្តាហៃមេត្តោ សំយា អនិត្តកាហែល។
បញ្ជា បើឧល បញ្ជា សញ្ញា បញ្ជា ខេត្តល បញ្ជា
ចិត្តា អនិត្តកាហែល មលេខាតុ សនិតក្កស់ហែល
មនៅញាណនាតុ សំយា សនិតក្កសំហែល សំយា
អនិត្តកាហែលខេត្ត សំយា អនិត្តកាហែល ។

ធម្មហទយវិវាង្គ កុសលត្តិកាទិវារៈ

មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្ក: ទាំងមិន មានវិហារ: ក៏មាន ។ វេទនា ៩ សញ្ញា ៩ ចេតនា ៩ ចិត្ត ៩ មិនមានវិតក្ក: ទាំងមិនមានវិហារ: មានាជាតុ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទាំងប្រកបដោយវិហារ: មានាវិញ្ញាណធាតុ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទាំង ប្រកបដោយវិហារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហារ: ក៏ មាន មិនមានវិតក្ក: ទាំងមិនមានវិហារ: ក៏មាន ។

មុខមាន ត្រន្ទមានដែល មុខមាន វា លោម ។ ត្រន់ខានដែល វា ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ខ្លាំ និត្តមានដែល មុខមាន វា លោម ។ ត្រង់ខ្លាំ ត្បាំ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ងំ ត្រងំ ត្រងំ ត្រងំ ត្រង់ ត្រង់ខ្លាំ ត្រង់ ត្រង់ ត្រង់ ត្រង់ ត្រង់ ត្រង់ ត្រងំ ត្រងំ

ក្សា ។ សន្ត ៩ស្បា អវុទា ។ សន្ត ៤ ត្តា សន្ត សញ្ញា សន្ត ៤ តេសា សន្ត ៤ ត្តា អវុទា ។

(ကဗ) ဗက္ခန္ဓိ စက္ခနိ အခ်ိဳး (ကာက်ာယာ កាត់ ហេកុត្ត ។ មេ។ សត្ថ ខេត្ត កាត់ លោកឃែ កត់ លេកុត្ត។ ។ រួមក្តុំព្រៃ លេ-ត់យោ ខត្តពេ ទទ្ធា សំយា លោកយោ សំយា លោកត្តា ។ ខសាយតា លោកយា ខ្វេ കരുടെ ക്യാ ശാന്ത ക്യാ ശാന്തം ာ ၅ (ညာဥ္မုည ဆန္းဟာ (ကန္မ်ာဟာ (ဋ ဆရုံးယာ ဆံယာ လောက်ထာ ဆံယာ လောက္ခရုံ ។ ទ្វេស់ទ្វា លោក់យោ ខ្វេស់ទ្វា លោកត្តែ។ ។ နော်ဖြို့ဟာ ကောက်တော ကိုက်ဖြို့ဟာ ကောက်သွားက នៅខ្លុំយា សំយា លោកយែ សំយា លោក្នេក។ នយោ អតុសលមាន លោកិ**យា** ជ **មោ**ត្វ ည်တာ လောက်တော ည်တော လောက္ခရွာ ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

កពេទ្យិស្តារាហារ មានរូប អាហារ ៣ មិនមានរូប ។ ៨ស្ស: ៧ មិនមានរូប ។ វេទនា ៧ សញ្ញា ៧ បេតនា ៧ ចិត្ត ៧ មិនមានរូប ។

(៣៩៤) បណ្តាខ្មព៌ដ៍ ខ្លួប៉ុន្មាន ជាលោកយ ខន្ធ រ៉ូនាន ជាលោក្តុត ។ ២។ បណ្តាចតួទាន៍ ៧ ចិត្តប៉ុនាន ជាលោកយ ចត្តបន្ទាន ជាលោកត្ត ។ ប្រកួន ជាលោកយ ១ន្ទ ៤ ជា លោក័យ ក៏មាន ជា លោក្ត ក៏មាន ។ អាយៈ តន: ១០ ជាលោកយ អាយតន: ៤ ជាលោកយ ក៏មាន ជា លោក្តី ក៏មាន ។ ជាតុ ១៦ ជាលោកយ ជាតុ ៤ ជា េលកិយ ក៏មាន ជាលេកុត្ត ក៏មាន ។ សច្ច: ៤ ជា លោកិយ សច្ចៈ ៤ ជាលោកុត្ត ។ ឥន្ទ្រិយ ១០ ជាលោកិយ ឥន្ទ្រិយ ៣ ជាលោកត្តី នេវន្ទិយ ៩ ជាលោកយ កិទាន ជាលេក្តី ក៏មាន ។ អកុសលាហតុ ៣ ជាលោកយ ហេតុ ៦ ជាលោកយ ក៏មាន ជាលោកត្ត ក៏មាន ។

ធម្មហារយវិកង្គេ កុសលត្តិកាទិវារោ

តេតឡឺការ អេសារ លេក យោ នយោ អេសារ សំយា លេក យៃ សំយា លេក ន្ត្រា ។ ជ ៩ស្បា លេក យោ មនៅញាណភានុសម្ជូស្បា សំយា លេក យោ សំយា លេក ន្ត្រា ។ ជ ឋឧភា ជ សញា ជ ខេតជា ជ ចិត្តា លេក យា មនៅញាណភានុ សំយា លេក យោ សំយា លោក នូវាតិ ។

> អភិញ្ញា ខ្លេ អារម្មណា ខិដ្ឋា កុសលវេននា វិទាកា ខ ឧទខិត្តា វិតក្លារូបលោកយេតិ។

> > ធម្មហទយវិភង្គោ សមត្តោ ។

វិភង្គប្បករណ៍ និជ្ជិត ។

ធម្មហទយវិភង្គ កុសលត្តិកាទិវារៈ

កពទ្ធិត្តារាហារ ជាលេកិយ អាហារ ញ ជាលេកិយ ក៏មាន
ជាលេកិត្ត ក៏មាន ។ ផស្ទះ ៦ ជាលេកិយ មនៅវិញ្ញាណៈ
ជាតុសម្ព័ស្យ ជាលេកិយ ក៏មាន ជាលេកិត្តរ ក៏មាន ។
វៀទនា ៦ សញ្ញា ៦ ចេតនា ៦ ចិត្ត ៦ ជាលោកិយ
មនៅវិញ្ញាណធាតុ ជាលេកិយ ក៏មាន ជាលេកិត្តរ ក៏មាន ។
១៩ដែលបុគ្គលដ៏ង៍ច្បាស់ ១៩ដែលមានអារម្មណ៍ទាំងពីរ
១៩ដែលបុគ្គលដ៏ង៍ច្បាស់ ១៩ដែលជាកិត្តក ១៩ដែល
មានកម្មប្រកបដោយវៀទនា ១៩ដែលជាវិច្ចាក ១៩ដែល
មានកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ណាជាដើមកាន់យក ១៩
ដែលប្រកបដោយវិតិត្ត: ១៩ដែលមានរូប ១៩ដែលជា
លោកិយ ។

ចច់ ធម្មហទយវិភង្គ ។ ចច់ វិភង្គច្បករណ: ។

អភិធម្មបំជិកេ

វិភង្គល្យ តតិយោ ភាគោ

មាតិកាបត្តាតិ

មាតិកា								អូវេ ក
	សិក្ខាប	ទវិរ	ជុំរក្ គ	Û				
សត្តាប ់ក ្អេ	អភិធម្មភាជនិយ			•	•			9
	បញ្ជាប្ ច ក ហ រ ៤	•	•		•	•	•	9 ဝ
	បជិសទ្ធិ	វិទា	វិវារ	ដ្ឋា				
บนี้ សម្ភ ต ริกเฐ	សុត្តនភាជនិយ		•	•	•	•	•	60
	អភិធម្មភាជនិយ				•	•	•	66
	ឋញ្ញាឋ្ទភ ហ រុ	•	•	•	•		•	<i>હ</i> ઢ
	ញ្ញាណ	าริก	ដ្ឋា					
ញាណវិកង្គើ	មាព៌កា .			•	•		•	<i>હ</i> ઠે
	ឯកកនិទ្ធេរសា	•						वाद
	តុតខច្ចេះសា	•			•	٥	•	ര് ന
	តិកិន្ទិ សា	•	•	•		•	•	ಡಳ
	ចតុកន់ខ្មេះសា រព	3			•	•	-	<i>ಳ</i> ದ

អភិធម្មបំជក

វិភង្គ តតិយភាគ សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាត៌កា **ទំ**ព័រ ស៌ក្លាបទវិវាង្គ *អ*ភិធម្មភាជនិយ សត្តាបទវិក្ស ୭ 96 បញ្ជាប្បិក: បជិលម្ភិទាវិភង្គ បដិសម្ពីទាវិកង្គ សុត្តន្តកាជនិយ 60 អភិធម្មភាជនិយ 66 បញ្ជាប់ចក: යෙය් ញាណវិវាង្គ ញាណវិកង្គ មាតិកា સુ કે ឯកកទ់ខ្ទេស No មុកនិរុទ្ធស dag តិកិនិខ្ទេស વર્જ

> បត្តកូនខេត្ត រព្ឋ

* ಇ

មាតិកាបត្តាតិ

មាតិ៣								ដ្ឋា
ញាណវិកង្គេ	បញ្ជាក់និ ខ្មេរសា			•	•	•	•	១ ១ ៣
	ត្ ក និខ្មេរសា			•		•	•	୭୭୯
	សត្តកន់ទ្វេសោ	•				•	•	н
	អដ្ឋកិន្ធ ខ្មែរសា	•	•		•		•	๑๑ ๗
	នាំកន់ខ្មែរសា			•	•	•	•	n
	อพร ลเจูเพา	•	•	•	•		•	ൈർ
	99713	រិវា ៖	ផ្ដា					
รุรุก รัตรีกเฉี	មាតិកា .	•		•		•		១៤.វា
,	ឯកភនិទ្ធេរសា			•			•	<u></u> ఇక ం
	ទុកខិរខ្ទុរសា			•			•	୭୩୯
	តិកិនិខ្លែសោ	•		•		•	•	ඉස්ර
	ចតុកនិទ្ទេរ សា		•			•	-	ලවද
	បញ្ជកនិទ្ធេរ សា	•	•	•	•	٠	•	66ற
	នកខរខ្លះសា	•	•				,	၆ဤစ
	សត្តកនិទ្ធេសោ	•	•	•	•	•	•	ල හැන්
	អដ្ឋកន់ខ្ទេរសា	•	•	•	•		•	७७४

សគ្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាត៌កា								ទំព័រ
ញាណវិភត្ត	បញ្ជក់និច្ចេស	•		•	•	•	•	๑๑ ฑ
	<u> </u>	•	•	•	•	•		୭୭୯
	សត្តកន់ទ្វេស	•	•	•	•	•		η
	អដ្ឋកនិទ្ធេស		•	•		•	•	9 9 17)
	នវកនិខ្ទេស			•	•	•	•	n
	¢សតន់ខ្ទេស		•	•	•	•	•	ഉമ ്
	991	វាវិត្តវិ	វាង្គ	ļ.				
ខុទ្ធកាវត្តវិក្ខាន	មា ត កា .			•	•	•		့ ၜႄၒ <i>ႜၮ</i>
·	ឯកភទិខ្មេស	•		•	•			೯೮೦
	ទុកន់ទ្វេស	•		•	•	•	•	୭୯୮୧
	តិកន់ខ្ទេស	•			•	•	•	9 ದ ಆ
	ចតុកន់ ខេ្ ស	•					•	698
	បញ្ជកន់ខ្វេស	•	•		•		•	ර්ර්භ
	សុទ្ធរន្ធក្ន	•	•			•	•	<i>ලි භා</i> ඉ
	សត្តកនិទ្ទេស		•		•	•	•	ଜୁ ପାଧ୍ୟ
	អដ្ឋកន់ ខ្វេស	•		•		•	•	66Q

មាតិកាបត្តាតិ

មាត៌កា							អង្កេ
จุดูสาสุโลเล็	ខាកនិច្ចេកោ .			•		•	હિલ્ક
·	ទូសកូនទៅ្រសា .	•		•	•	•	680
	អដ្ឋា រសត និច្ចេសោ	•	•	•	•	•	60 ග
	ពុសដូទដ្ឋគតនឡេ	សា	٠	•	•		6 ස් ප්
	ធម្មពេទប	បរិវា	ដ្ឋា				
ជតិល ៤ ៣ វុង ខ្មែ	សព្វសង្គាហិកវ៉ាពេ		•		•	•	<i>ළ</i> ය ආ
	^ឧ ប្បត្តានុប្បត្តវារោ	•	•	•		•	640
	<u> </u>	3្ទវា សោ	•		٠	•	ကျင္စ
	វិដ្ឋមានាវិដ្ឋមានវារោ	•		•	•		നംസ
	កុមនូវការក .	•	•	•		•	றும்
	နဂါ) ဧမ္ ရိယ က် ဂါ ဧ	រាណ	វារោ		•		ගුරිශ්
	អភិប្រាយ្យទិវារោ	•	•	•	•	•	၈) ၈) ထ
	មារគឺហាបុរេប •	•		•		•	றபங
		•	•	•	•	•	നൃശദ
	កុសលត្តកាទវ៉ារេក	•	•		•	-	ကျပက

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា		ទំព័រ
ខ្ទុកវត្តង៍ ទុ គ	នាំកាន់ខ្ទេស	665
·	ទសកន់ទ្វេស	600
	អដ្ឋារសត់និច្ចេស	ප්ථ න
	ទ្វាសជំនិជ្ជគតន៍ខ្មេស	⊌ ශ් ඵ
	ធម្មហទយវិភង្គ	
ធម្មហទយវិកង្គ	សព្វសង្គ្រាហិតវារ:	ଜଘଣ
	ទប្បត្នានុហ្វត្តក់រៈ	649
	ចរិយាចន្ទាចវិយាចន្ទវារៈ	നം
	វិជ្ជមានាវិជ្ជមានវារៈ	៣០៧
	ភ្មមនូវជាវៈ	က မက
	៩ជា] ខេឌ្ឝម ា ណ់ពាស្ស មេរៈ	၈၂၆ င
	หลิเศษฎจิถาะ	က္ကက္ ထံ
	អាវម្មណាវារៈ	თ
	ខ ដ្ឋាទិការ	೧ ೬೮
	កុសលត្តកាទវារ:	თ ()

រួយរដ្ឋ និង

រិរុទ្ធ បាហេ	អ្វៃវិទិញហៀ	អង្កេ រដ្ឋពេ	ឋភាយុំ
អក ម្ លជក្រ	អភិធម្មបដ្ឋក	നം	Đ
ទប នា	ទប្បនា	ரைப	୭ମ
ញា ណសម្បសយុត្តា	ញា ណសម្បយុ ត្តា	ភាព	Ŀ
សោមនស្សហគត	សោមនស្យសហគតា	η	Ъ
೪ បេ ក្ាសហតា	ុបេក្ខាសហគ តា	7	લ્પ
នាកុលា	នាកុសលា	હ હ	کی
បដិកាណៗដែសមិតា	បដ់កាណប្បដ់សម្ភ័ព	63	Ъ
ชนิงษ์ตริกฏ	បដ់សម្ភិ ទាវិភ េ ន្តែ	6 M	ø
អនុជា • ន្ទាអ នុជា •ា	អនុជាទិន្នានុជាទា	لعما	6
<i>•</i> ស្បូ នាអប្បដ្ឋិ ឃា	<i>ទស</i> ្សនាប្បដ្ឋិយា	ර්ඉ	• နှ
នស ាត្តសា លព	ន សវិតកសវិចារា	<i>હ</i> ક	ದ
នអវិតក្ត្រិហវមត្តា	ន អវិតកវិលរមត្តា	n	*4
ញាណវិភង្គ	ញា ណវិត ង្គេ	১ ৫	Đ
កម្មសមាខាន់	កម្សេ មា ខាន់	៧១	9 M)
η	11	พย	ளு
នេះកាច្យគាមនោ-	នេះវាបយគាម នា-	พอ	ક
នៅ សេក្ខនាសេក្ខមៅ	នៅ សេក្ខ នាសេក្ខមេ	r n b	ઇ

វ្រៃងវ្រៃនិន្ត

វិរុទ្ធបាយា	អរ្វិរ ទិយ លោ	អង្គេ	រដ្ឋលេខាយំ
ន់ ព្វេធតាមិន ពាវ ញ	និព្វេធតាមិន បញ្ហា	၈ ၀ ခ်	• •
អភិព្រាសុ ខ ព្រា	អភិព្រាសុ បញ្ហា	୭୭୪	ශ්
វិញ្ញាណញ្ចាយនសមាបត្តិយា	•	ភឋត្តិ យា	ഉളെ ന
អនេញ្ញាក់សង្គារវា	អានេញ្ញាក់សង្គារោ	စက္ဗ	66
ទុកមត្ ក	ត្តមត្ ក រ	ඉගුර	ଚ ତ
សេយ្យេហស្ម័ត	សេយ្យេហមស្ម័ត	966	<i>d</i>
តាមគុណ ហិ	ភាមគុរណហ៍	වර ග	Ŀ
េយ ឯវុទ្ធភ	im pilid	၈ ၉ ၈	b
សេយ្យាហមស្ម័តិ	សេយ្យេហមស្មីត	936	6
យុគ្គា ហោ	យុគ្គា ហោ	୭ମଧ	b
សញ្ជាន់ត្រ	សញ្ជានិត្ត	೨ ದ್ವ√	હ્ય
ម នាឲ្យវត	មានាទុក្ខាត់	૭ ધ્ય દ	Ь
ភ	ត់ប្តេ	609	9 6
វត្តប	វិបត	6 o m	9 17)
សមនុស្សតិ	សមនុបស្បត	694	ď
ចេតោ 🤊 លា	ចេតោ 🤋 លា	666	ь
នាធម្មចត	នាធិមុក្ខត	11	ற
វិបិកិច្ចក	វិចិកិច្ចត	17	G

गुर्धागुर्धित्र

អរ្វិវិទិយិញ អង្កេ រដ្ឋលេខាយំ វិវុទ្ធប្រហេ *នាធម្មច្*ត នាធម្មចូត 666 کیم ១លជា គោ ១លជាគោ រចគោ ១ លា រេចគោ ១លា 6 ற0 99 សំសគ្គរាមតា ស់សគ្គារាមតា ළ**න** න អសុតវាទិតា អសុវាទិតា 600 9 **9** កាមណតុបរិយាបន្ទា កាមជាតុបវយាបន្ទា മെ ញ០១ អរុមធាតុបរិយា -អរុបធាតុបរិយា வுலம் 9 ள ទបបត់ក្ខុ ណេ **១**បឋត្តិកុះណ กอฟ 99 றூல் ന ឲ្ប**ហ្**តិកាន់ ត្បហ្កាន ញា ណវិហ្វយុត្តាន់ ញាណវិហ្វយត្តាន់ b m60 ជាតុកវន្ត ជាតុវតន று டூற ជាតុការន្ត ជាតុវន្តិ 9 **5** றுகள **១**ន្ទាន់ ආජ්ථ 96 អវិតក្ដាវិលរមត្តា អវិតក្តវិលរមត្តា றைக்க

សន្ធិយស្រតយយ្យស់

ពាក្យ។	ញា ត្រូវ ញ	ទំព័រ	បត្វាត់
្តីវយៈ	វីវិឃ:	96	စ ခဲ့
ចិត្តជាតាមាវិចរកុសស	ចិត្តជាកាមាវិចរ កុ សល	66	Ŀ
អព្យាក្រិត	អព្យាក្រឹត	ள 6	ri
មានបរីកសិណ	<i>ย</i> ารชชรีกณ์ ณ	ന	96
ជីវិត <i>្រិ</i> យ	ជីវិតិទ្រ្ទិយ	66	€ 0
ជា ភ ានក្នុងទិងភាក្រៅ	ជាភានិក្នុងខិតិភាជក្រៅ	ව ර	Ŀ
តែបរាមស;ស្លាបអង្គែល	តែបកមាស: ស្ថាបអង្គែល	<i>ಡ</i> ಕ	စ္န
ក្នុងកុសលនិងព្យាក្រឹត	ក្នុងស្មាននិងព្យាក្រឹង	ದರಿ	ಡ
យាំងខេះ	យាង៖ខ៖ ណា	ಡಸ	b
ដើម្បីធំទូល យ	ដើម្បីភាពដ៏ធំទូលាយ	4 P	Ŀ
n	η	η	الم و
ដល់៖ ហ្ហុភ្ន	ដល់ទ ុះស្ ន	d 107	୭୭
ការមិនវិធី្ធន	ការមិនវង្គើន	4 હ	n
តីដូចម្ដេច	តេដ្ ច ម្ដេច	40)	<i>હ</i>
កាវច្បត រ	ភាវឲ្យតិ	୭୭୪	ಡ
សេត្តដឹងថា	សេចក្ដីជំងំថា	စစစ	9 17)
ធម្មជិតិញាណ េះនា ញ	ធម្មដូច ញាណ នោះ ញ	ଚ ଚମ	ď

សន្លឹកច្រាប់ពាក្យុស-ត្រូវ

	<i>~</i> ~			
ពាក្យទុស		ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បត្វាត់
ត្រន់ដែលបុគ្គដល់ប្រ	ពូម	ត្រង់ដែលបុគ្គលដល់ព្រម	9 9 %	စစ်
ប្របដោ យម នោ សុ	ប្រវិត	ប្រកបដោយមានាសុចវិត	୭ଜନ	๑๗
ក្នុងធម៌ទាំឡាយនេ	7:	ក្នុជម្នាជទ្បាយ នោះ	n	୭ ୪
យោះមា ស្រែធា		ព្រោះអាស្រ័យ	066	96
អនេញ្ញាកិសង្ខាវ		អាខេញ្ញាក់សង្ខារ	9 ஏ 6	9 ŋ
តំចូលវិញ្ចា ណ ញ្ចា	យតនៈ	ត់ចូលវិញាណញ្ចាយឥន ញ		තුස් ර
នេះសៃញានាព្យាយ ញ ញ	ឥនសមាប	ត្តិ នេវសញានាសញាយត ញ	g -	
		ភាមាបត	മെട്	່

	សមាបត្ត	ഉ നൃ 🎺	ளு
នេះឈ្មោះថា	នេះ ឈ្មោះថា	966	ದ
ខេះហៅ	នេះ <i>ហៅ</i>	936	96
នេះហៅ ថា	នេះ ហៅថា	• 66	90
សេចក្តុសគាស់	សេចក្តួសគាល់	9 M o	0 0
บบตุกตุษัติ ๑	บันทุกฉัน ๑	onl	ď
កាវចុះចិត្តសិចក្នុងកព	ាក្នុងកព្ទាំងឡាយ ការចុះចិត្តស៊ុប ក	ក្រុងក្ព <i>១៧!</i> ក្	හ ස
ចបញ្ជូកធម៌ ទី &	อชตู ก ตษิ ๒	006	စ က
សេត្តខ្មួល	សេក្រុខល	608	_e ,f
ဒိ ု့ရ (ခွဲ့ က	ន់គេទុំខ្មែក	699	æ

សន្ធឹកច្រេន់៣ក្យុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវិ	ទំព័រ	បត្វាត់
ចប ស្តងមិទី ៣	, ចប ពួកធម៌ ញ ພ	606	© &
ការស្វែងវត្តសយ្រេងសញា ញ		ឋ ញ្ជា ៤ ៤ ០	کی
ដល់នូវព្រះពិទ្ធាន	ដល់នូវព្រះនិព្វាន	೬೬ ದ	Ŀ
ចប់ ពួកធម៌ខ ៩	ចថ តួកធម៌ ៤	<i>မက</i> စ	99
សាស្តា ១	សាស្ត្រ១ ២២	<i>⊌രു</i> നെ	<i>ل</i> ہ
ក្នុអហួមានខេ ។ បេ។	ក្ងាអប្បមាល 🔊	n	90
, ខ្ទុវវិញានញ្ចាយតនៈ ញ	នូវវិញាណញ្ចាយឥន:	666	9 0
មិញន់ត្រាស់ជំង	មិនទាន់ត្រាស់ជំន	668	ಡ
ទូនមានមាន ទី បំផុ ក	១ន មានទីបំផុត វ	600	6
ก็ยโชธ	ก็ษัยโษย	ଜ୍ୟାଚ	6
តណ្តវិចវិតថា	តណ្ហាវិចរិតថា	6116	لیم
η	n	೬ಗದ	9 ¹ 3
បណា	ម ណ្ដា	6 46	کیم
គឺវប9 <i>8</i>	ភព្រក្ន ខេទ្ទ	ကမေးမ	6
វាង _{្រោម}	វា ឪរក្រាម	றும்	96
ក្សីបន្ទោះ គោះ ក	ក្នុម ស្វោះ គោះ	n	၈စ
តួន	មុខសុខមាវតិយ	றப்ப	9 စ
ទាំងប្រក ដោយវិហរ:	គាំងប្រកបដោយវិហរ:	n	๑๗

ស្បែវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Sotoshu Taisoji Temple The Rev. Kosho Hatamoto 7-1-1 Komagome, Toshima-ku, Tokyo 170 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 82 (of 110 volumes total) "ABHIDHAMMA PITAKA"

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第82巻アビダンマピタカ(論部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

そ 行:1994年12月8日

印刷・製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

ស្យៅកៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Sotoshu Taisoji Temple The Rev. Kosho Hatamoto 7-1-1 Komagome, Toshima-ku, Tokyo 170 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

宗教法人 泰宗寺 代表役員 籏本宏昌 〒170 東京都豊島区駒込7丁目1番1号 ☎03-3917-4477

